34 å

Norsk Lovtidende.

2nen avdeling.

Samling av lover, resolusjoner m. m.

Utgitt efter offentlig foranstaltning.

1920.

Trondhjems Telegrafinspektorat

Utgiver: **Byråchef Young.**

Kristiania.
Grøndahl & Søns boktrykkeri.

Norsk lovtidende.

3dje avdeling.

Samling av lover, resolusjoner o. a.

Norsk Lovtidende

2nen avdeling.

1920.

1914.

Tilleggsprotokoll*) til den reviderte Bernkonvensjon av 13 november 1908 (ratifisert ved kongelig resolusjon av 14 juli 1914). 14 april.

1919.

Noter*), utvekslet mellem den franske minister i Kristiania og den norske utenriksminister angående gjensidige lettelser i passviseringstvangen mellem Norge og Frankrike. 19 juli. 3. desbr.

Overenskomst**) om postforbindelsen mellem Norge, Danmark og Sverige med tilhørende ekspedisjonsreglement. 15 desbr.

1920.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmennene. 2 janr.

Det er for en effektiv skatteinnfordring nødvendig, at skatter til staten ilignet personer, som ved skattens forfallstid er fraflyttet skattedistriktet, av vedkommende lensmann eller skattopkrever efter foretatt utpantning eller forsøk derpå snarest mulig tilbakemeldes vedkommende overordnede oppebørselsbetjent, og at der fra dennes side gjøres mest mulig fortgang med skattens videre inndrivelse på debitors nye bopel.

Da dette, efter hvad departementet har bragt i erfaring, ikke sjelden undlates, skal man be de innen hr. fylkesmannens distrikt ansatte oppebørselsbetjenter (skattefogder, byfogder, lensmenn og skattopkrevere) pålagt å forholde overensstemmende med foranstående.

Såfremt skattopkreveren har kjennskap til, at vedkommende skattedebitor har forlatt distriktet uten å efterlate sig noget til utlegg for den skyldige skatt, bør skattekravet uten forsøkt utpantning straks tilbakemeldes vedkommende overoppebørselsbetjent.

I forbindelse hermed skal departementet be innskjerpet, at der uten unødig ophold holdes utpantning for resterende skat-

*) Inntatt i »Overenskomster« nr. 2 for 1920 (side 25 flg.).
**) —»— 1 —»— (side 1 flg.).
***) —»— 1 —»— (side 8 flg.).

2 janr. ter — uten persons anseelse — og at skattenes innfordring i det hele søkes påskyndet mest mulig. Særlig når det gjelder krigskonjunkturskatt, er det av viktighet, at der anvendes alle til disse skatters sikring og betaling siktende rettsmidler. Som regel bør tvangsinndrivelse av disse skatter skje, når der er forløpet 1 måned efter forfallsdag, uten at skatten er betalt.

Det er en selvfølge, at utpantning for skatter bl. a. av hensyn til bestemmelsene i lov av $^{31}/_{5}$ 1912 og i landskattelovens § 115, jfr. byskattelovens § 107, alltid må være avholdt innen 6 måneder efter vedkommende skatters forfallstid, og oppebørselsbetjentene må være forberedt på å bli gjort personlig ansvarlig for skattebeløp, som måtte bli uerholdelige som følge av, at de lovbestemte frister oversittes.

6 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av forhenværende sogneprest H. A. Eggen ved gavebrev av 30 juni 1919 oprettede »Sofie Eggen, født Ruenæs's legat til det norske misjonsselskap« samt på de under 30 juni og 15 oktober 1919 utferdigede statutter for dette legat.

7 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Vestfold:

Anke over en husleienevnds avgjørelse var innen ankefristens utløp fremsatt for ankenevndens formann og blev av denne efter fristens utløp sendt husleienevnden.

Efter boliglovens § 11, 2. ledd (tilleggslov av 23 juli 1919) må anke skje innen 14 dager, efterat meddelelse om nevndens beslutning er mottatt. Den fremsettes for husleienevndens formann.

Departementet er efter det oplyste tilbøielig til å være enig med vedkommende husleienevnd i, at anken er fremsatt for sent og følgelig ikke kan realitetsbehandles av ankenevnden.

Spørsmålet hører iøvrig i tilfelle av tvist under domstolene.

7 janr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til overkontrolløren for tobakkbeskattningen, hvori meddeles, at departementet i henhold til den av Stortinget gitte bemyndigelse finner inntil videre å kunne tilstå stempelavgiftsfrihet for røketobakken »Dansk Blanding«, når dens pris pr. 100 gram ikke overstiger kr. 1,80.

7 janr. **Skrivelse***). fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av

*) Bekjentgj. 17 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre om- 7 janr.
setningsregler og maksimalpriser for norsk og importert vindusglass.

Kongelig resolusjon,*) hvorved der i henhold til lov nr. 4 9 janr.
av 25 juli 1913 om offentlig forevisning av kinematografbilleder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Ringebu herred i Opland fylke den 21 juli og 1 desember 1919 vedtatt beslutning om forandring i de ved kongelig resolusjon av 25 august 1914 stadfestede kinematografvedtekter for herredet.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov om 9 janr.
tvungen avståelse av bruksrett til husrum av 25 mai 1917 § 8, jfr. §§ 1 og 2, bestemmes, at Fauske kommune efter beslutning av herredsstyret kan kreve avstått mot erstatning bruken av foreningss- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter innen herredets grenser for å anvende dem til herberge for husville.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av § 15 i lov 9 janr.
angående fiskerier i Nordland og Tromsø amter av 3 august 1897 bestemmes, at det inntil videre skal være forbudt å benytte garn til fangst av sei innen Kvænangen herred på seigrunnene fra og med Storstrømmen (Sørstrømmen) og innover til bunnen av Kvænangfjorden i tiden fra og med 15 juni til og med 15 september.

Kongelig resolusjon**), hvorved lov nr. 2 av 14 desem- 9 janr.
ber 1917 om tvungen avståelse av grunn i fiskeværer i Finnmarken amt m. v. gjøres i medhold av samme lovs § 9 gjeldende for Nord-Trøndelag fylke.

Kongelig resolusjon**), hvorved den konsesjons- 9 janr.
grense, som omhandles i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Tyristrand herred, Buskerud fylke, til 5 ha.
Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon**), hvorved de i § 2 og § 3, første 9 janr.
avsnitt, og § 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede konsesjonsgrenser nedsettes for Ren-

*) Bekjentgj. 10 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2, hvor vedtektenes § 3 i endret lydelse er inntatt.
**) Bekjentgj. 10 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.

9 janr. nebu herred, Sør-Trøndelag fylke, til 10 ha., og kongelig resolusjon av 1 juni 1917 om nedsettelse til 50 ha. opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

9 janr. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Asker herredsstyre i Akershus fylke under 8 juli 1919 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Asker herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel av grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks drepes på stedet eller, innen 3 måneder, kreves drept ved politiets foranstaltning.

9 janr. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til § 3 i lov om forbud mot opførelse av trebygninger i landets byer m. v. av 19 mai 1904 meddeles sådan dispensasjon fra nevnte lovs § 1 for Harstad, at der i trestrøket samme-steds inntil videre tillates å opføre 2 etasjes bygninger av tre med et areal av inntil 125 m^2 og en høide av 6,5 m. til raften.

I sådanne bygninger må ikke innredes beboelsesrum i kjeller eller på loft; dog tillates stryke- og rulleværelse samt bryggerhus i kjeller. De må opføres uten takopbygg av nogen art, og ingen trevegg må opføres til større høide enn 9 m.

Med hensyn til sådanne bygningers adskillelse fra nabogrunn gjelder det samme som for bygninger i lovens § 3, 2net ledd, bestemt.

9 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der på en dertil utsett tomt på Man i Skjervøy prestegjeld hovedsogn i Hålogaland bispedømme tillates opført et kapell efter fremlagte av arkitektene August Nielsen og Harald Sund utarbeidede tegninger. Hålogaland stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen, om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig nødvendige eller ønskelige.

Til denne kirke, som blir å benevne Rotsund kapell, henlegges 6 gudstjenester årlig, som tas fra de hovedkirken tillagte tjenester og blir å avholde til sådan tid, som Hålogaland biskop nærmere bestemmer, på betingelse av at sognepresten på reiser i den anledning av kommunen utbetales skyss- og kostgodtgjørelse som for reiser i offentlige anliggender bestemt.

---

*) Bekjentgj. 10 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om tilveiebringelse av opgaver til den offisielle statistikk av 25 april 1907 nr. 2 bestemmes: 9 janr.

1. En statistisk undersøkelse vedkommende utbyttedeling i industrielle bedrifter, håndverksvirksomheter, handelsvirksomheter, banker, forsikringsselskaper samt bedrifter for skibsfart, fangst og fiske, blir å iverksette i begynnelsen av året 1920.
2. Ved undersøkelsen skal innhentes oppaver for årene 1912 til og med 1918.
3. Undersøkelsen begrenses til kun å omfatte de av Arbeiderkommisjonen i fremlagte fortegnelser opgitte bedrifter.
4. Undersøkelsen skal foretas i henhold til 3 fremlagte skjemaer.
5. Skjemaene i besvart stand skal være innsendt til Kontoret for Socialstatistikk innen utgangen av februar måned 1920.
6. Departementet for Sociale Saker i forbindelse med Arbeiderkommisjonen av 1918 bemyndiges til å treffe de foranstaltninger, som videre kreves i sakens anledning.

Kongelig resolusjon, hvorved de i generalforsamling i Gjøvik brennevinssamlag den 5 november 1919 vedtatte og av Gjøvik bystyre i møte den 27 samme måned godkjente vedtekter for samlaget i medhold av den midlertidige tilleggslov av 23 juli 1919 til lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2nen august 1918 stadfestes — med nogen forandringer — som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1920. 9 janr.

Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av juni måned 1921 å innsende til Departementet for Sociale Saker beretning om samlagets virksomhet i 1920 samt fortegnelse over dets medlemmer.

Kongelig resolusjon, hvorved A/S Dalen Gruber tillates inntil 29 november 1920 å innstille driften på de anvisninger i Eidsborg sogn, Lårdal herred, Telemark fylke, hvorpå selskapet ved kongelig resolusjon av 2 april 1917 fikk konsesjon på igangsettelse av regelmessig bergverksdrift. 9 janr.

Kongelig resolusjon, hvorved lov nr. 2 av 14 desember 1917 om tvungen avståelse av grunn i fiskevær i Finmarken amt m. v. i medhold av samme lovs § 9 gjøres gjeldende for Nord-Trøndelag fylke. 9 janr.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til havnelovens § 30 meddeles stadfestelse på Fredrikstad og Sarpsborg bystyrers beslutninger av henholds- 9 janr.

9 janr. vis 13 og 27 november 1919 om forandringer i de ved kongelig resolusjon av 15 desember 1910 stadfestede bestemmelser om opkrevning av isavgift innen Fredrikstad og Sarpsborg havnedistrikter.

Forandringene trer straks i kraft og forblir gjeldende inntil videre dog således, at avgiftssatsene optas til revisjon, såsnart isfondets nuværende underskudd er dekket.

9 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Industriforsyningsdepartementet bemyndiges til å beslaglegge og forlange avstått til Staten eiendomsretten, respektive bruksretten, til en eller flere skofabrikker med råvarer og produkter, samt til straks å inngå til Høiesterett med anmodning om opnevnelse av den nødvendige skjønnsnevnd.

9 janr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Trondhjem, i anledning av en forespørsel fra et skolestyre, hvori departementet uttaler:

Efter landsskolelovens § 17 har et barns forsørger krav på et bidrag av herredskassen av minst 40 øre for hver natt, barnet må være borte fra hjemmet av hensyn til skolegangen. Innlosjeres barnet privat, er forholdet klart, idet vedkommende forsørger da uten videre får utbetalt det bestemte bidrag. Kan han få innlosjeringen billigere enn bidraget, vil han derved opnå en fortjeneste; blir innlosjeringen dyrere, må han selv utrede det manglende. Opretter et herred selv internat, hvor barnene kan få hus, lys og opvarmning samt fornøden hjelp, bør samtidig bestemmes, hvor meget de forsørgere, som måtte benytte sig av dette internat, skal betale. Er som i nærværende tilfelle ingen sådan bestemmelse truffet, synes det rimelig å gå ut fra, at det har vært meningen, at benyttelse av internat skal tre istedenfor det bidrag kommunen ellers skulde betale. Finner forsørgerne dette for dyrt, står det dem fritt for å innlosjere sine barn på annen måte.

9 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Nord-Trøndelag fylke, hvorved i medhold av lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes:

At Kolvereid jordmordistrikt, omfattende Kolvereid herred i Nord-Trøndelag fylke, deles i følgende to distrikter:

1. Sør-Kolvereid distrikt, omfattende Lund, Opløyfjorden og Sørenmo skolekretser med undtagelse av bostedene i Kvistenfjorden.
2. Nord-Kolvereid distrikt, omfattende Kolvereid, Skage,

Ramfjord og Værum skolekretser samt bostedene Kvisten- 9 janr.
fjorden.

Delingen trer i kraft fra den tid, fylkesmannen bestemmer.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 13 janr.
det av dr. Sten Tuftes enke Fredrikke Tufte ved gavebrev av 26 februar 1919 oprettede »Dr. Sten Tufte og hustrus legat« til beste for Skien offentlige høiere almenskoles lærere samt på de under 17 desember 1919 utferdigede statutter for dette legat.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det 14 janr.
av kjøbmann L. Gulliksen og hustru Lucie ved gavebrev av 1 juli 1919 oprettede »Lucie og L. Gulliksens legat« til beste for menighetssøsteren (søstrene) innen Opdal kommune (Buskerud fylke) samt på de under 30 september 1919 utferdigede statutter for dette legat.

Skrivelse fra Fengselsstyrelsen til en statsadvokat, hvori 15 janr.
bl. a. uttales, at en beslutning om anbringelse i arbeide for det offentlige efter løsgjengerlovens § 5 ikke hjemler adgang til å la vedkommende sette i fengsel.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov av 16 janr.
17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder meddeles stadfestelse på en av bystyret for kjøpstaden Tromsø den 28 november 1919 vedtatt beslutning om ophevelse av 3dje passus i § 21 i de ved kongelig resolusjon av 3 januar 1912 stadfestede politivedtekter for nevnte by.

Den omhandlede passus, som utgår, lød så:

»Det er kjøreren forbudt å stå på kjøretøiet«.

Kongelig resolusjon*), hvorved med hjemmel av § 3 i 16 janr.
lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke i Tonstad herred, Vest-Agder fylke, fra 1 februar 1920 å regne og inntil videre skal ha bevilling.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 16 janr.

1. Kongelig resolusjon av 19 januar 1909, som fritar Årsbogen og Honningsø opsynsdistrikt fra helligdagsbestemmelsen i lov om vårtorskefisket ved Romsdal amts kyst og fjorder av 1 juli 1907 § 25, 1ste punktum, opheves.
2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

*) Bekjentgj. 17 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.

16 janr. **Kongelig resolusjon***), hvorefter post 2 i høieste resolusjon av 10 desember 1897 angående anordning av opsynet under skreifisket i Lofoten herefter skal lyde således:

»Inntil videre ansettes særskilt opsynschef, som antas av Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri, som tillike bemyndiges til å fastsette hans godtgjørelse og utferdige instruks for hans virksomhet«.

16 janr. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Lesja herred, Opland fylke, i møte den 20 november 1919 besluttede nye skogvedtekter for herredet.

16 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I. Fra 1 april 1920 å regne blir de nuværende to prostier, Søndre Indherad og Nordre Indherad i Nidaros bispedømme, å dele i tre prostier, således:
   1. Stjørdal prosti, omfattende prestegjeldene Øvre Stjørdal, Nedre Stjørdal, Frosta og Leksvik.
   2. Sør-Indherad prosti, omfattende prestegjeldene Skogn, Levanger, Verdal og Ytterøy.
   3. Nord-Indherad prosti, omfattende prestegjeldene Inderøy, Sparbu, Stenkjær, Beitstad og Stod.

II. Nidaros biskop bemyndiges til å treffe bestemmelse om fordelingen mellem de tre nye prostiembeder av de arkivsaker og protokoller, som tilhører de nuværende to prostier.

16 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897, dens § 114, 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre forhøies til kr. 3,60 for forkynnelser for personer, som er bosatt i Ørland lensmannsdistrikt, Sør-Trøndelag fylke.

16 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved antallet av faste sjørettsmedlemmer og varamenn for Namsos faste sjørett forhøies til henholdsvis 6 og 3.

---

*) Bekjentgj. 17 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.
**) Bekjentgj. 17 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor de nye skogvedtekter er inntatt.

Kongelig resolusjon, hvorved der fastsettes nedenstående midlertidige regler om flytningsgodtgjørelse for offentlige tjenestemenn ved tiltredelse av stilling i statstjenesten og ved forflyttelse i statstjenesten: 16 janr.

1. Embedsmenn og dessuten statens bestillingsmenn med hel statsavlønning tilstås flytningsgodtgjørelse efter nedenstående regler ved tiltredelse av stilling i statstjenesten eller forflyttelse i statstjenesten, når det hertil er knyttet bopelsplikt, som nødvendiggjør flytning.

Flytning til overtagelse av bistilling berettiger ikke til heromhandlede godtgjørelse.

2. Godtgjørelsen tilstås såvel ved første gangs tiltredelse av stilling som ved forflyttelse fra en stilling til en annen efter 5 års tjenestetid i vedkommende stilling.

3. Godtgjørelsen tilstås bare tjenestemenn, som flytter med husstand, som helt forsørges av ham og beregnes således:

1. Kontant godtgjørelse av kr. 150,00 uansett flytningens lengde og ved siden derav,
2. Godtgjørelse beregnet efter den veilengde, som flyttes, således:
   a. for reiser på landevei kr. 2,50 pr. km.
   b. for reiser på jernbane kr. 0,60 pr. km. til og med 100 km., kr. 0,40 for over 100 til og med 300 km. og for de overskytende kr. 0,20 pr. km.
   c. for reiser på dampskib kr. 2,00 pr. sjømil til og med 100 sjømil og for de overskytende kr. 1,00 pr. sjømil.

4. Regninger over flytningsgodtgjørelse foreldes overensstemmende med reglene om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 9 august 1918 § 22. Ved beregningen av foreldelsesfristen medregnes dog ikke tiden 1 juli—31 desember 1919. Foreldelsesfristen regnes fra den dag flytningen er avsluttet.

5. Hvor det i særlige tilfelle finnes rimelig, kan Handelsdepartementet efter innhentet uttalelse fra vedkommende fagdepartement innrømme flytningsgodtgjørelse også til tjenestemenn, som ikke har husstand.

I tilfelle forøvrig hvor ovenstående regler vil virke særlig urimelig samt i andre særlige tilfelle, hvor det anses uomgjengelig nødvendig, kan lempninger i reglene foretas ved kongelig resolusjon.

6. Disse regler kommer til anvendelse på flytninger, foretatt efter 1 juli 1919.

16 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Hovedbanens direksjon tillates inntil videre å foreta ytterligere midlertidige forhøielser av takstene for befordring av reisende og gods overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 16 januar 1920.

16 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Valdresbanens takster for befordring av reisende og gods tillates midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 16 januar 1920.

16 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes :

1. De ved kongelige resolusjoner av 21 desember 1917 opnevnte Statens Prisråd for fødevarer, fór- og gjødselstoffer og Statens Prisråd for industrivarer opheves og medlemmene meddeles avskjed fra 16 januar 1920 å regne.
2. Fra samme dag oprettes et Statens Prisråd med 5 medlemmer.
3. — — — — — —
4. I Statens Prisdirektorat oprettes to direktørstillinger, den ene for behandling av prisreguleringssaker vedrørende fødevarer, fór- og gjødselstoffer samt kull og koks, og den annen for behandling av lignende saker vedrørende industrien i den utstrekning, som disse saker ikke faller inn under dem, som foran er opført til behandling under førstnevnte direktørstilling.

16 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Karinus Hanestad ved gavebrev av 17 september 1918 oprettede »Karinus Hanestads legat til beste for sykepleien i Øvre Rendal« samt på de under 15 september 1919 utferdigede statutter for dette legat.

16 janr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiania, i anledning av en forespørsel fra en skoleinspektør, om bestyrere av høiere skoler, som skolestyret ikke har overtatt bestyrelsen av, er selvskrevne medlemmer av skolestyret efter lovens § 40, næstsiste punktum.

Departementet uttaler, at lovens bestemmelser kun gjelder høiere almenskoler, hvis bestyrelse skolestyret har overtatt (se bestemmelsens henvisning til punkt e). Bestyreren av en høiere skole, hvis bestyrelse skolestyret ikke har overtatt, er således ikke selvskrevet medlem av skolestyret, likesom jo heller ikke

en sådan skoles lærerpersonale har rett til å være representert i skolestyret. 16 janr.

Skrivelse*) fra Handelsdepartementet, hvorefter opsynet ved Lofotfisket i året 1920 skal tre i kraft tirsdag den 27 januar. 16 janr.

Skrivelse**) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre maksimalpriser for garnblåser. 17 janr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Kysthospitalet i Fredriksværns overgang til statsanstalt den 1 juli 1919 oprettede »legat til friplasser ved hospitalet« — hvilket legat er dannet av midler innsamlet i 1911 med senere tilkomne gaver — samt på de under 11 november 1919 utferdigede statutter for dette legat. 19 janr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Frydenlunds Bryggeri ved gavebrev av 2 november 1918 oprettede »Frydenlunds Bryggeris legat til fremme av reiselivet i Norge« samt på de under 28 november 1919 utferdigede vedtekter for dette legat. 20 janr.

Skrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmannen i Aust-Agder, hvori i anledning av en innkommet sak fra Arendal uttales, at såfremt en sak i et bystyremøte ikke har opnådd $^2/_3$ flertall, skal saken overensstemmende med byformannskapslovens § 39 behandles i et nytt møte, forut for hvilket »avskrift av det angående saken i forrige møte forhandlede og besluttede, samt av amtmannens skrivelse« skal utlegges i 8 dager til almindelig eftersyn. Da fylkesmannens skrivelse i det foreliggende tilfelle ikke hadde vært utlagt til eftersyn i den lovbestemte tid, og da der blev protestert mot, at saken til tross herfor blev behandlet pånytt, må saken, uttaler departementet, bli å behandle i et nytt møte, efterat alle i loven påbudte dokumenter har vært utlagt til eftersyn i den lovbestemte tid. 20 janr.

Skrivelse***) fra Utenriksdepartementet: 21 janr.

Utenriksdepartementet har fra det schweiziske Forbundsråd mottatt meddelelse om, at republikken Uruguay har ratifisert Genferkonvensjonen av 6 juli

*) Bekjentgj. 17 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.
**) Bekjentgj. 31 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5, hvor maksimalprisene er inntatt.
***) Inntatt i »Overenskomster« nr. 1 for 1920 (side 22).

21 janr. 1906 om forbedring av sårede og sykes skjebne i armeer i felten.

Ratifikasjonsdokumentet er deponert i Bern den 25 november 1919.

22 janr. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for kull, koks og sinders.

23 janr. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914, lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v. og lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Fyresdal herred, Telemark fylke, den 12 juli d. å. vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet — med endel endringer —, som skal tre i kraft istedenfor de ved kongelig resolusjon av 4 oktober 1912 stadfestede vedtekter.

23 janr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved den av Sandnes kommunestyre i møte den 18 november 1919 fastsatte vedtekt angående herberger- og beverternæringen i Sandnes ladested, Rogaland fylke, stadfestes i henhold til § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 som gjeldende fra 15 februar 1920.

23 janr. **Kongelig resolusjon**†), hvorved bestemmes:

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Varhaug herredsstyres vedtak i møte 1 august 1919 om nye almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvesenet innen herredet.

II. De ved kongelig resolusjon av 30 august 1894 approberte almindelige sundhetsforskrifter for Varhaug herred opheves fra den tid, forannevnte forskrifter trer i kraft.

---

*) Bekjentgj. 31 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

**) Bekjentgj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor de stadfestede politivedtekter er inntatt.

***) Bekjentgj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor vedtekten er inntatt.

†) Bekjentgj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor de i post I omhandlede nye sundhetsforskrifter er inntatt.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 23 janr.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskomisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på Ulstein herredsstyres vedtak i møte 30 april 1919 om nye — almindelige helseforskrifter for herredet og om forskrift om meldingsplikt ved flytning av tuberkuløse syke, — dog med en enkelt forandring.

II. De sundhetsforskrifter, som ved kongelig resolusjon av 31 desember 1864 blev approbert for Ulstein herred, opheves fra den tid, ovennevnte forskrifter trer i kraft.

Kongelig resolusjon**), hvorved bestemmes, at lov om registrering og merkning av fiskefartøier m. v. av 5 desember 1917 skal tre i kraft den 1 september 1920. 23 janr.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes: 23 janr.

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Hol herred, Nordland fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Skien bystyres beslutning av 12 desember 1919 angående tilleggsbestemmelse til nevnte lovs § 63, idet tilleggsbestemmelsen avfattes overensstemmande med Arbeidsdepartementets forslag. 23 janr.

Kongelig resolusjon, hvorved de av Hamar brennevinssamlag i generalforsamling i møte den 5 desember 1919 vedtatte og av Hamar bystyre i møte den 29 samme måned godkjente vedtekter for samlaget i medhold av § 1 i lov av 23 juli 1919 om tillegg til lov av 17 mai 1904 om skjenkning og salg av brennevin m. v. med tilleggslov av 2 august 1918, — stadfestes med en enkelt til- 23 janr.

*) Bekjentgj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd., nr. 4, hvor de i post I omhandlede nye helseforskrifter er inntatt.
**) Bekjentgj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4.
***) Bekjentgj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor tilleggsbestemmelsen er inntatt.

23 janr. føielse — som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1920.

Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å innsende til Departementet for Sociale Saker avtrykk av den årlige beretning om samlagets virksomhet og fortegnelse over samlagets medlemmer.

23 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Provianteringsdepartementet bemyndiges til å foreta forandringer av de ved kongelig resolusjon av 16 januar 1920 fastsatte bestemmelser om fordelingen av saker mellem de to direktørstillinger i Statens Prisdirektorat.

26 janr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Trondhjem, i anledning av en forespørsel fra et skolestyre vedkommende landsskolelovens § 17, hvori departementet uttaler, at det påligger herredet å sørge for, at der blir losji å få på skolestedet for alle barn, som må innlosjeres, og skolestyret må påse, at herredet opfyller denne plikt.

27 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved en anonym gave av 1 juli 1919 oprettede »Professor Axel Holsts fond av 1919« til Universitetets Hygieniske Institutt til fremme av dets videnskabelige formål samt på de under 6 januar 1920 utferdigede statutter for dette fond.

27 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at departementet har samtykket i, at den ved høieste resolusjon av 20 oktober 1904 (jfr. kongelig resolusjon av 7 april 1906) meddelte stadfestelse på »Albert M. Bredal og Elisabeth Bredals legat til unge handelsmenns utdannelse i utlandet« opheves.

27 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Østfold:

En husleienevnd hadde utferdiget bekjentgjørelse om visse leiesatser for møblerte værelser, som leides ut til enkelte personer, og krevet, at enhver forandring i disse skulde forelegges nevnden til godkjennelse.

Ankenevndens formann fant dette ulovlig. Efter boliglovens §§ 5 og 6 skal hvert enkelt tilfelle bedømmes individuelt. Der er ikke adgang til å regulere leiesummene en bloc.

Departementet var enig med ankenevndens formann.

En regulering en bloc vil kunne bidra til å heve leienivået, 27 janr.
særlig for de mindre gode rums vedkommende. Men dette vilde være i strid med lovens hensikt. Sammenlign departementets skrivelse til fylkesmannen i Bergen av 16 desember 1916 (i Lovtidenden).

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvori meddeles, at departementet fra samme dag å regne har ophevet det under 20 juni 1917 utferdigede utførselsforbud for vin og spirituosa. 27 janr.

Skrivelse**) fra Industriforsyningsdepartementet angående grunnprisen for H-jernsbjelker, U-jern og Zoresjern m. v. 27 janr.

Skrivelse**) fra Industriforsyningsdepartementet om påbud til handlende med garn og nøter om å opta telling over sine beholdninger derav pr. 1 februar 1920. 28 janr.

Prisregulering***) av mat og drikke på bevertningssteder i Drammen. 28 janr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av rentenist Georges Sverdrup ved testamente av 24 april 1915 oprettede »Rentenist Georges Sverdrups legat« for gamle trengende tjenestepiker, fortrinsvis i Kristiania og omegn, samt på de under 5 januar 1920 utferdigede statutter for dette legat. 29 janr.

Kongelig resolusjon†), hvorved kongelig resolusjon av 27 februar 1914, som fritar Vågsvåg, Raudeberg og Kalvågs opsynsdistrikter fra helligdagsbestemmelsen i lov om torskefisket i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus amter av 28 juni 1913 § 9, opheves for den del av Raudeberg opsynsdistrikt, som ligger østenfor en linje trukket fra Osmundsvåg til Gangvadskjær, hvor den krysser grensen mot Selje opsynsdistrikt. 30 janr.

Kongelig resolusjon†), hvorved i medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905, nr. 1, § 30 a, jfr. § 39, siste ledd, fastsettes nedenstående fiskeriregler for Salangselvens vassdrag i Salangen herred, Troms fylke: 30 janr.

---

*) Bekjentgj. 31 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.
**) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor skrivelsen i i sin helhet er inntatt.
***) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor maksimalprisene på smørbrød m v. er inntatt.
†) Bekjentgj. 31 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

30 janr. 1. Det er forbudt å benytte kastenot på strekningen fra sjøen til Kistefoss.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.
3. Kongelig resolusjon av 15 desember 1917 angående kastenotfisket i en del av Salangsvassdraget opheves.

30 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:
1. Den i § 3 i lov om overformynderiet i Kristiania m. v. av 25 februar 1899, jfr. lov nr. 2 av 22 mai 1908, omhandlede forvaltningsavgift av de under Bergen overformynderis bestyrelse stående midler blir for året 1919 å utrede med 1 pct. av avkastningen av de under fellesforvaltning stående midler og 2 pct. av avkastningen av midler utenfor fellesforvaltningen.
2. Den i samme lovs § 6, jfr. kongelig resolusjon av 12 juli 1918 post I, omhandlede avgift til dannelse av et sikkerhetsfond av de under Bergen overformynderis fellesforvaltning stående midler fastsettes for året 1919 til 1 pct. av utbyttet av de nevnte fellesmidler i regnskapsåret.

30 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved de av Arendal brennevinssamlag i generalforsamling den 4 desember 1919 vedtatte og av Arendal bystyre i møte den 22 samme måned godkjente vedtekter stadfestes — med et enkelt tillegg — i medhold av den midlertidige tilleggslov av 23 juli 1919 til brennevinsloven av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918 som gjeldende inntil videre, dog ikke for lenger tid enn til utgangen av 1920.

Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å innsende til Departementet for Sociale Saker avtrykk av den årlige beretning om samlagets virksomhet og fortegnelse over samlagets medlemmer.

30 janr. **Kongelig resolusjon**, hvorved de av Kristiania brennevinssamlag i generalforsamling 4 desember 1919 vedtatte og av Kristiania bystyre i møte den 18 samme måned godkjente vedtekter stadfestes — med et par forandringer — i medhold av den midlertidige tilleggslov av 23 juli 1919 til brennevinsloven av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918 som gjeldende inntil videre, dog ikke for lenger tid enn til utgangen av 1920.

Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å innsende til Departementet for Sociale Saker avtrykk av den årlige beretning om samlagets virksomhet og fortegnelse over samlagets medlemmer.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 6, jfr. § 7, i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1916 approberes Risør bystyres beslutning i møte den 12 september 1919 angående regulering med tilbaketrukne byggelinjer av kommunens eiendom Løkken samme-sted. 30 janr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av A/S M. H. Lundgreens Enke ved gavebrev av 10 november 1919 oprettede »Firmaet A/S M. H. Lundgreens Enkes legat« til Trondhjems Handelsstands Understøttelseskasse samt på de under 14 november 1919 utferdigede statutter for dette legat. 31 janr.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for landsmel. 31 janr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Hamar, i anledning av en sak om førstelærerstillingen ved en landsfolkeskole, hvori departementet uttaler: 2 febr.

Hvorvidt der ved en folkeskole skal antas nogen bestyrer eller tilsynslærer (førstelærer), beror på skolestyret (landsskolelovens § 33, jfr. § 19). Det må derfor også tilkomme skolestyret å bestemme, at en sådan innført ordning skal ophøre. Mot de allerede ansatte førstelæreres vilje kan imidlertid sådan forandring ikke skje, forsåvidt disse derved kommer til å gå ned i inntekter, men blir de holdt økonomisk skadesløse, kan departementet ikke innse, at dette ikke skulde være fullt lovlig. En annen sak er det, at det vel kan være tvilsomt, om en sådan ophevelse av førstelærerstillingene kan anses heldig for skolen.

Det er en selvfølge, at det eventuelle erstatningsbeløp til førstelærerne helt må bæres av kommunen.

Skrivelse fra Socialdepartementet til formannen i en ankenevnd for husleieregulering: 2 febr.

Formannen hadde meddelt, at ankenevnden hadde mottatt en rekke saker, hvori der blev anket over, dels at husleienevndene hadde nektet samtykke til å si op eller forhøie leien, dels at nevndene hadde gitt sådant samtykke.

Avgjørelsene var av husleienevndene truffet før nyttår med sikte på april flyttetid, mens anken over dem dels var kommet inn til ankenevnden for sent til å bli behandlet før nyttår, dels efter dette tidspunkt. Efter leiekontraktene måtte opsi-

*) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

2 febr. gelse skje før nyttår eller St. Hans til fraflytning henholdsvis april eller oktober flyttetid, og spørsmålet var da, om ankenevnden efter nyttår kunde forandre husleienevndenes avgjørelser med virkning fra april.

Formannen bemerket bl. a. følgende:

»Efter bestemmelsene i boliglovens § 6, sammenholdt med § 11, skal ankenevndens samtykke til opsigelse eller forhøielse regelmessig foreligge innen det i § 6, 2. ledd, omhandlede tidspunkt.

Når opsigelse må skje innen nyttår, skulde ankenevnden således mangle adgang til efter nyttår å meddele sådant samtykke med virkning fra april flyttetid næstefter.

Der kan spørres, om bestemmelsen i § 11 om ankens opsettende virkning skulde medføre nogen forandring heri. Jeg antar ikke dette, og det følger formentlig heller ikke av ordene »opsettende virkning«, da disse vel nærmest leder tanken hen på det tilfelle, hvor husleienevndens avgjørelse efterlater noget å ordne eller fullbyrde, men dette kan ikke sies om de avgjørelser, hvor nevnden har nektet samtykke til opsigelse eller forhøielse av leie — nevnden har her tvertimot bestemt, at alt skal bli som forhen. Er denne opfatning riktig, vil bestemmelsen om ankens opsettende virkning ikke få nogen betydning, hvor husleienevnden har nektet et samtykke.

Den vil derimot få full betydning, hvor husleienevnden har meddelt samtykke til opsigelse, og lede til at ankenevnden også efter opsigelsesterminen kan treffe forandring i husleienevndens avgjørelse med sikte på førstkommende flyttedag.

Anvendt på de foreliggende tilfelle skulde foranstående lede til:

a) at ankenevnden savner adgang til efter nyttår å treffe forandring i husleienevndens avgjørelse, når denne nekter samtykke til opsigelse eller forhøielse av leie.

b) at ankenevnden har adgang til efter nyttår å forandre husleienevndens avgjørelse, når denne inneholder et samtykke til opsigelse eller forhøielse av leie«.

Departementet fant i det vesentlige å kunne henholde sig til det av formannen anførte.

5 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Tor Vaa ved gavebrev av 25 mai 1918 oprettede »Tor Vaas jorddyrkningsfond« til Kviteseid herred samt på de under 22 september 1919 utferdigede vedtekter for dette fond.

5 febr. **Telegram** fra Socialdepartementet til en husleienevnd, hvori uttales, at eier av en gård, som er solgt ved tvangs-

auksjon, antas å kunne tvinges til å flytte uten husleienevndens samtykke. 5 febr.

Spørsmålet hører iøvrig i tilfelle av tvist under domstolene.

Skrivelse*) fra Statens prisdirektorat om overførelse av Fredriksvern og Østre Halsen i Tjølling til 2. prisgruppe, forsåvidt angår omsetning av melk og fløte. 5 febr.

Kongelig resolusjon**), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v. samt lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899, meddeles stadfestelse på den av herredsstyret for Heidal herred, Opland fylke, den 20 september og 10 desember 1919 vedtatte beslutning til politivedtekter og til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. for herredet. 6 febr.

Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Orkedal herred, Sør-Trøndelag fylke, den 12 januar 1920 vedtatt beslutning om tillegg til § 16 i de ved kongelig resolusjon av 28 juni 1902 stadfestede politivedtekter for herredet. 6 febr.

Tillegget er sålydende:

»Politiet bemyndiges til å dispensere fra vedtektenes bestemmelser om lukningstid for kaféer, hvad helligdager og dager før sådanne angår.«

Kongelig resolution†), hvorved den av Lillestrøm herredsstyre ved beslutning av 6 desember 1919 vedtatte vedtekt for den kommunale boligformidling i Lillestrøm stadfestes i henhold til lov om boligforholdene av 12 juli 1918 § 18. 6 febr.

Kongelig resolusjon†), hvorved den av Drammen bystyre ved beslutning av 18 desember 1919 vedtatte vedtekt for den kommunale boligformidling i Drammen stadfestes i henhold til lov om boligforholdene av 12 juli 1918 § 18. 6 febr.

---

*) Bekjentgj. 16 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor politivedtektene er inntatt.

***) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

†) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor vedtekten er inntatt.

6 febr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av Kristiansand bystyre ved beslutning av 19 desember 1919 vedtatte vedtekt for Kristiansand kommunale boligformidling stadfestes i henhold til lov om boligforholdene av 12 juli 1918 § 18.

6 febr. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon av de av Ørskog og Hustad herredsstyrer i Møre fylke under 25 og 20 november 1919 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder. kreve drept ved politiets foranstaltning.

6 febr. **Kongelig resolusjon****), hvorved i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 19, 2net ledd, bestemmes, at den største tillatte hastighet for kjøring med motorvogner innen Sarpsborg by inntil videre forhøies fra 15 til 25 kilometer i timen.

6 febr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved i henhold til § 15 i bygningsloven av 27 juli 1896 stadfestes som gjeldende inntil videre Mandal bystyres beslutning i møte den 29 desember 1919 angående tvungen opmåling av tomter og grunner sammesteds med betalingsregulativ.

6 febr. **Kongelig resolusjon†)**, hvorved i henhold til §§ 6, 7 og 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Fana herredsstyres beslutninger av 24 oktober 1918, 13 mars 1919, 22 mai 1919 og 18 desember 1919 angående regulering av strøket Minde—Fjøsanger, eiendommen Kloppedal og veien Storetveit—Paradis i nevnte herred samt angående tillegg til og forandring i de ved kongelig resolusjon av 9 mars 1918 approberte byggeforskrifter for samme.

**) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor vedtekten er inntatt.
**) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.
***) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor beslutningen er inntatt.
†) Bekjentgj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor det omhandlede tillegg m. v. er inntatt.

Kongelig resolusjon, hvorved tredje passus i § 4 i den for Norsk Folkemuseum gjeldende fundas gis sådant tillegg: 6 febr.

»Ansettelsen av de funksjonærer, som er innlemmet i Statens Pensjonskasse, godkjennes av vedkommende departement eller den myndighet, som dette departement bestemmer.

Kongelig resolusjon, hvorved et fremlagt forslag til nærmere regler*) angående påtalemyndighetens ordning bifalles som gjeldende istedenfor de ved kongelig resolusjon av 24 desember 1904 bifalte regler om samme emne. Justis- og Politidepartementet bemyndiges til ved reglenes gjennemførelse å foreta sådanne lempninger, som måtte finnes ønskelige av stedlige hensyn. 6 febr.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om verneplikt og utskrivning av 19 juli 1910 § 19 bestemmes, at politisekretæren i Fredrikshald inntrer som medlem av innrulleringskommisjonen for Fredrikshald under ledigheten i det til politimesterembedet knyttede politifullmektigembede. 6 febr.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om verneplikt og utskrivning av 19 juli 1910 § 19 bestemmes, at politifullmektigen ved Tønsberg politimesterembede har å inntre som medlem av innrulleringskommisjonen for Tønsberg istedenfor — som bestemt ved kongelig resolusjon av 4 februar 1911 — politimesteren. 6 febr.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av kjøbmann Hegnanders eiendom Store Elvegate 2 i Mandal til embedsbolig for sorenskriveren sammesteds for en samlet kjøpesum av kr. 50 000,00. 6 febr.

Proprieteten til den nye embedsgård forbeholdes Oplysningsvesenets Fond.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av Th. Øverlands og Th. Thormodsen og søns eiendom Allanengen nr. 3 i Kristiansund til embedsbolig for sorenskriveren i Nordmør. 6 febr.

Proprieteten til den nye embedsgård forbeholdes Oplysningsvesenets Fond.

Kongelig resolusjon, hvorved fra den tid, som av fylkesmannen i Østfold bestemmes, utskilles fra Eidsberg sogn i Østfold et nytt sogn, Mysen, med grenser 6 febr.

*) Reglene vil bli inntatt under 12 mai 1920 i en skrivelse fra Justisdepartementet av s. d. (2net hefte).

6 febr. overensstemmende med Eidsberg formannskaps forslag av 13 desember 1919.

Fra samme tid deles Eidsberg herred på de av herredsstyret i møter den 12 mars, 30 september og 13 desember 1919 vedtatte vilkår i to herreder, Eidsberg herred, omfattende Eidsberg, Hærland og Trømborg sogn, og Mysen herred, omfattende sognet av samme navn.

6 febr. **Kongelig resolusjon,** hvorved fastsettes

Almindelig instruks for rikets polititjenestemenn gjeldende fra 1 juni 1920.

I. Politiets opgave.

§ 1. Politiet har til opgave å beskytte person, eiendom og all lovlig virksomhet, å opretholde den almindelige orden og fred og enten alene eller sammen med andre offentlige myndigheter å verne mot alt, som forstyrrer samfundets trygghet.

§ 2. I dette øiemed skal politiet — ved på forhånd å skride inn advarende og regulerende — søke å forebygge straffbare handlinger eller tilstander, som utsetter samfundets trygghet for fare, og når straffbare handlinger er begått, medvirke ved forfølgningen av dem.

§ 3. På hvilken måte og på hvilket tidspunkt politiet således skal skride inn, vil i almindelighet tilsies av omstendighetene, men en politimann bør altid holde sig for øie, at politiet gjør best fyldest for sig, om det lykkes på forhånd å forebygge en straffbar handling eller en fredsforstyrrelse.

§ 4. Politiet har å påse overholdelsen av lover og i henhold til lov gitte bestemmelser, men det er ikke satt til å råde over borgerne, eller å foreskrive regler for deres virksomhet og innbyrdes samkvem. Enhver politimann bør betrakte sig som almenhetens tjener og alle lovlydige borgeres beskytter og veileder.

II. Politiets ledelse.

a. Tjenestens organisasjon og fordeling.

§ 5. Politimyndighet får de overordnede polititjenestemenn i henhold til sin utnevnelse eller ansettelse, og den gjelder fra deres overtagelse av stillingen. Hvis en overordnet polititjenestemann kun er antatt for særlig anledning, meddeles politimyndighet ham av fylkesmannen.

Underordnede polititjenestemenn meddeles politimyndig-

het av politimesteren, som dog i påtrengende tilfelle kan gi 6 febr.
en annen overordnet polititjenestemann eller lensmann fullmakt til å gjøre dette.

§ 6. Politimesteren er øverste leder av politiet i sitt distrikt og ansvarlig for dets tjenstlige virksomhet.

Han treffer bestemmelser vedkommende politiets organisasjon og tjenestens utførelse under iakttagelse av de forskrifter, som er gitt derom ved lov eller av overordnet myndighet.

§ 7. Politimesteren fastsetter en plan for arbeidets fordeling mellem distriktets politimenn, for arbeidstidens inndeling og arbeidets ordning forresten. Politimesteren kan overlate til en av sine underordnede å gi de nærmere utfyllende regler for arbeidets ordning innenfor planens ramme.

Hvis der i landdistrikt er ansatt særskilt underordnet politi, bør dette, når ikke særlige grunner taler mot det, underordnes distriktets lensmann.

§ 8. Forsåvidt det ikke ved lov eller annen forskrift er fastsatt eller utvetydig forutsatt, at politimesteren selv skal lede eller utføre et enkelt eller en nærmere bestemt krets av politigjøremål, kan han bestemme, at en av hans underordnede skal gjøre det.

§ 9. Enhver politimann utfører på eget ansvar det, som er pålagt ham. Dog er den overordnede ansvarlig for, at den av ham gitte forholdsordre er lovlig.

§ 10. Anmodning om medvirkning av politiet i annet distrikt skal som regel fremsettes av politimesteren og rettes til det annet distrikts politimester, når det ikke for tilfellet er bestemt eller tillatt, at anmodningen kan rettes direkte fra eller til den underordnede politimann. Når tiden er knapp, kan anmodningen rettes direkte til den underordnede. Er denne i tvil om, hvorvidt eller hvorledes han skal efterkomme anmodningen, skal han innhente sin foresattes forholdsordre.

b. *Om det innbyrdes kommandoforhold mellem politimenn.*

§ 11. Politimesteren bestemmer det innbyrdes kommandoforhold mellem sine underordnede. Han kan dog ikke gi politimenn av lavere grad myndighet til å befale over politimen av høiere grad.

§ 12. Når flere politimenn optrer sammen, har politimann av høiere grad befalingen over politimann av lavere grad. Hvis flere politimenn av samme grad optrer, har den,

6 febr. som er eldst i stillingen, ledelsen, hvis ikke politimesteren har truffet annnen bestemmelse.

Overordnet politimann kan alltid selv overta utførelsen av tjenestehandling, som han har betrodd til en underordnet.

§ 13. Om politigjøremål, som ligger utenfor gitt opdrag eller utenfor vedkommendes vanlige pliktområde, skal politimann innhente forholdsordre hos nærmeste foresatte, om der er tid til det.

§ 14. Hvis politimann får pålegg av retten eller påtalemyndigheten om å utføre en tjenestehandling, skal han gi melding derom til sin nærmeste foresatte, før han utfører pålegget, hvis tiden tillater det, — hvis ikke snarest mulig bakefter.

§ 15. Rapporter og meldinger avgis til den foresatte, som har krevet dem. Men andre oplysninger, som politimann får i eller utenfor tjenesten, og som han skjønner er av betydning for politiet eller av interesse for tjenesten, skal han gi melding om til sin nærmeste foresatte.

c. Særlige plikter, som påhviler politimesteren.

§ 16. I følgende tilfelle skal politimesteren selv treffe avgjørelsen:

1. Ved spørsmål om ileggelse av ordensstraff. Dog kan han gi en underordnet embedsmann myndighet til å tildele sine undergivne tjenestemenn advarsel og irettesettelse. (Jfr. § 41).
2. Ved spørsmål om ansettelse, forfremmelse og avskjedigelse av underordnede politimenn.
3. Ved avgivelse av forslag til budgett for politiet.
4. Ved avgivelse av beretninger eller erklæringer om politiets virksomhet, politiets organisasjon eller om forhold og tilstander innen distriktet.
5. Ved utferdigelse av utfyllende instruksbestemmelser for de underordnede tjenestemenn.
6. Ved tilkallelse av ekstraordinær bistand for politiet av frivillig ordensvern eller militærhjelp.
7. Ved utferdigelse av tiltalebeslutning eller erklæring av anke og kjæremål i forseelsessaker eller beslutning om undlatelse derav.
8. Ved avgivelse av erklæringer om gjeninnsettelse av fanger eller tvangsarbeidere, som er løslatt på prøve.

d. *Politimenns stedlige kompetanse.* 6 febr.

§ 17. Politimann har politimyndighet bare i det distrikt, han er ansatt i eller for tilfellet er beordret til. Dog kan enhver politimann under tjeneste i eget distrikt optre med politimyndighet og utføre polititjeneste i et nabodistrikt, når det er nødvendig, at han skrider inn for å beskytte person eller eiendom eller for å foreta pågripelse, og der er fare for, at resultatet vil forspilles ved ophold.

Har politimann optrått således i annet distrikt, skal han snarest mulig gi melding derom til sin nærmeste foresatte. Denne sender melding til nabodistriktets politimester.

Forøvrig gjelder om optreden utenfor distriktet i straffeforfølgningsøiemed, hvad der er bestemt i påtaleinstruksen.

§ 18. For enkelt anledning eller for kortere tid er politimann pliktig til efter ordre av politimesteren å gjøre tjeneste utenfor det distrikt, han er ansatt i. Sålenge han tjenstgjør i annet distrikt, står han under distriktets politimester og har å lyde hans befalinger.

e. *Forskjellige subordinasjonsbestemmelser.*

§ 19. Enhver politimann skal vise skyldig aktelse mot sine overordnede og lyde deres befalinger. Er han i tvil om lovligheten av den gitte befaling eller kjenner han til omstendigheter, som kan ha innflydelse på spørsmålet om betimeligheten, skal han gjøre opmerksom derpå, hvis tid og leilighet tillater det.

§ 20. Ingen politimann må uten politimesterens tillatelse motta gave eller lån av sine underordnede tjenestemenn.

§ 21. Kommer politimann til kunnskap om, at en annen politimann har gjort sig skyldig i en forgåelse i tjenesten, skal han uten ophold melde dette for sin nærmeste foresatte. Enhver politimann er på forlangende av sine foresatte pliktig til å gi forklaring om andre politimenns forhold, dersom han da ikke er fritatt efter § 176 i straffeprosessloven.

f. *Politikammerets bokholderi, kontororden m. v.*

§ 22. Foruten de bøker, som er foreskrevet vedkommende strafferettspleien eller påbudt ved særlige bestemmelser, skal der ved ethvert politikammer føres følgende bøker:

1. Journal for inngående og
2. Kopibok for utgående skrivelser.

6 febr.

3. Kassabok.
4. Kontobok.
5. Dagbok.
6. Mannskapsrulle.
7. Bok over innventar og politimateriell (§ 29).
8. Bok over de tillatelser og bevillinger, som politiet gir.

§ 23. I kassaboken innføres alle beløp, som inn- eller utbetales ved politikammeret. Kassaboken skal gjøres op minst en gang hver måned og kontoboken føres å jour ved hver måneds slutning.

§ 24. Politikammerets pengebeholdning skal holdes adskilt fra andre offentlige eller private pengemidler. Innsettes beholdningen midlertidig i bank, skal bankboken bære påtegning om, at de innsatte penger tilhører politikammeret.

§ 25. Forøvrig treffer politimesteren de nærmere bestemmelser om politikammerets kontororden, bokholderi, kassaførsel og arkivvesen.

g. *Om forvaltningen av politiets økonomiske anliggender.*

§ 26. Finner politimesteren, at politiets personale bør forsterkes, eller at der bør anskaffes politimateriell, skal han i betimelig tid gjøre henvendelse derom til de bevilgende myndigheter.

§ 27. Politimesteren skal hvert år i betimelig tid innsende forslag til politibudgett for det kommende år.

§ 28. Politimesteren påser, at de beløp, som er bevilget til politiet, kommer til anvendelse efter sitt øiemed, og at der utvises tilbørlig økonomi ved anvendelsen.

§ 29. Politimesteren våker over, at bruksgjenstander og politimateriell, som stat eller kommune har stillet til politiets rådighet, behandles og opbevares på forsvarlig måte. Ved ethvert politikammer skal der føres bok over de nevnte gjenstander med angivelse av til- og avgang. (Jfr. § 22 nr. 7).

III. Almindelige regler om politimenns forhold og optreden.

a. *Om politimenns vandel.*

§ 30. Til enhver politimann stilles det krav, at han fører en ubetinget rettskaffen vandel. Både i og utenfor tjenesten må han optre på en aktverdig og sømmelig måte, som kan skaffe ham medborgeres respekt og tillit.

Enhver politimann må huske på, at resultatet av hans arbeide ofte i høi grad er avhengig av den tillit, han nyter blandt almenheten, og at et daddelverdig forhold fra hans side ofte ikke bare går ut over ham selv, men også skader hans kolleger og deres virksomhet. 6 febr.

§ 31. Det er forbudt en politimann i tjeneste å nyte rusdrikk og å besøke kafeer, uten når tjenesten krever det. Også utenfor tjenesten må han vise streng edruelighet.

b. *Almindelige regler for optreden i tjenesten.*

§ 32. Politimann bør i tjenesten alltid vise sig rolig og behersket.

Han må ikke ved motstand eller fornærmelse la sig henrive til hissighet. Uten en rolig optreden vil han ikke kunne opretholde sin autoritet og finne bistand og støtte hos den besindige del av befolkningen.

Alle unødig bydende, sårende eller upassende uttrykk og enn mere alle slags skjellsord er strengt forbudt.

Han skal optre høflig mot enhver og beredvillig yde den hjelp, som han i tjenestens medfør ser sig istand til, dersom nogen ber om hjelp eller ses å trenge den.

§ 33. I sine forklaringer og tjenstlige meldinger må han være til det ytterste sannferdig og upartisk.

§ 34. Politimann plikter å iaktta streng taushet både med hensyn til tjenestesaker og om private forhold, som han under sin tjeneste får rede på. Om tjenestens ordning og politiets virksomhet i det hele må han likeledes være taus.

Meddelelser til pressen må ikke gis uten særlig tillatelse av politimesteren eller gjennem den, som har hans fullmakt til det.

Det, som er bestemt i denne §, gjelder også andre funksjonærer, som er ansatt ved politiet.

§ 35. Politimann må ikke hevde politimyndighet i egne anliggender eller blande sig inn i andres private saker.

§ 36. Politimann har ikke uten særlig samtykke av politimesteren for hver gang lov til å motta gave, lån eller annen fordel av personer, som han i tjenestens medfør kommer i berøring med.

§ 37. Politimann skal på anmodning opgi sitt tjenestenummer eller navn, og om han ikke er i uniform, vise sitt polititegn.

6 febr.

c. *Politimenns bierhverv, bolig, tjenestefrihet m. v.*

§ 38. Uten politimesterens tillatelse må politimann ikke overta bierhverv.

§ 39. Uten politimesterens tillatelse må politimenn ikke bo utenfor sitt tjenesteområde. Bopelforandring skal han straks melde for sin foresatte.

Han må ikke, selv om han er tjenestefri, forlate politidistriktet uten sine foresattes tillatelse. Blir han syk eller arbeidsudyktig, skal han snarest mulig melde det til sin foresatte.

§ 40. Politimann i fast post er, også når han er tjenestefri, pliktig til å gjøre tjeneste, dersom en overordnet gir ham ordre til det, eller omstendighetene krever, at han skrider inn uten ophold.

IV. Ordensstraffer. Avskjed.

§ 41. Politimann kan for forseelser i tjenesten eller for usømmelig eller uverdig adferd i eller utenfor tjenesten ilegges en av følgende ordensstraffer:

a. advarsel;
b. irettesettelse;
c. berøvelse av frisett eller annen tjenestefrihet i inntil 14 dager;
d. bøter, dog ikke utover en måneds lønn:
e. forlengelse med inntil to år av den tid, som kreves for å få alderstillegg;
f. suspendering i inntil tre måneder uten lønn;
g. overflytning til en annen tjenestestilling av like eller lavere grad, forsåvidt det er forenelig med ansettelsesvilkårene.

Ilagt ordensstraff anføres på politimannens rulleblad.

Bøter, som ilegges efter litra d, skal tilfalle innretning med et formål, som kommer offentlige tjenestemenn eller deres efterlatte tilgode.

§ 42. Polititjenestemann kan avskjediges overensstemmende med reglene i lov om offentlige tjenestemenn av 15. februar 1918 § 22.

Hvis ansettelses- eller avskjedigelsesmyndigheten blir tillagt nogen annen myndighet enn politimesteren alene, kan denne midlertidig fjerne vedkommende politimann overensstemmende med tjenestemannslovens § 25.

§ 43. Ved ileggelse av annen ordensstraff enn de i § 41 a—c nevnte og ved avskjedigelse får reglene i tjenestemannslovens § 23 første og annet ledd tilsvarende anvendelse. Der skal gis skriftlig meddelelse med begrunnelse.

Enhver ordensstraff og avskjedigelse skal innføres i en 6 febr.
bok med angivelse av grunnen til dens anvendelse.

Ved avskjedigelse kan vedkommende politimann anke avskjeden inn for Justisdepartementet. Anken har opsettende virkning.

V. Uniform, bevebning og utstyr forøvrig.

a. *Uniform.*

§ 44. Når ikke annet bestemmes, skal politimann i tjenesten bære den uniform, som er fastsatt for ham.

Uniformen skal være hel og ren og bæres igjenhektet og tilknappet. Den må ikke bæres under privat arbeide eller utenfor politidistriktet, medmindre politimannen utfører tjeneste der.

§ 45. Kongen fastsetter reglement om politimenns uniform. Justisdepartementet kan tilstede mindre avvikelser fra reglementets bestemmelser, når det er påkrevet av stedlige eller andre særlige grunner.

b. *Polititegn.*

§ 46. Politimann skal alltid utenfor sit hjem bære det foreskrevne polititegn på sig.

Hvis en politimann bare er antatt for særlig anledning og derfor ikke har kunnet få utlevert sådant polititegn, bør han, om der er tid til det, gis et skriftlig bevis for, at han har politimyndighet.

c. *Våben og annet politiutstyr.*

§ 47. Politimesteren treffer bestemmelser om de underordnede politimenns utstyr med våben og annet tjenestemateriell, såsom håndjern, fløite, lykt, notisebok o. s. v. I tjenesten må der bare brukes redskap, som er godkjent av politimesteren.

§ 48. Av våben kan politimesteren ikke innføre annet enn kølle til almindelig bruk i tjenesten uten samtykke av departementet, som fastsetter de nærmere regler for våbenets anvendelse.

§ 49. Våbenet må bare brukes til forsvar eller til å avvise voldelig forsøk på å hindre tjenestehandling, når politimannen trues av håndgripeligheter av farlig art. Det skal ikke brukes som middel til å fremtvinge lydighet mot en gitt befaling og selvfølgelig under ingen omstendighet til å hevne eller straffe fornærmelser.

6 febr. § 50. Det gjelder såvidt mulig å passe på, at man ikke tilføier nogen varig men med våbenet. Slag med køllen bør derfor ikke rettes mot hodet, men mot kraveben, armer eller ben.

d. *Bruk av håndjern.*

§ 51. Håndgjern eller annet bendsel kan anvendes på personer, som under pågripelse eller transport gjør sig skyldig i vold, som truer med å undvike eller gir grunn til frykt for, at de vil søke å undvike.

§ 52. Hver gang en politimann har gjort bruk av våben, skal han gi sin foresatte melding om bruken og anførsel derom gjøres i dagboken.

§ 53. Polititegn og annet materiell, som utleveres politimann til bruk i tjenesten, skal være forsynt med nummer, og der skal på politikammeret føres bok over det utleverte materiell. Polititegn, uniformsgjenstander og annet politimateriell må ikke utleveres eller overlates til uvedkommende.

VI. Almindelige tjenesteregler for politimenn.

A. Vedkommende ordenstjenesten.

a. *Ordenspolitiets opgave.*

§ 54. Ordenspolitiet har som nærmeste opgave å opretholde og i tilfelle gjenoprette den offentlige orden og fred og å hindre uberettigede krenkelser av den enkeltes person og frihet. Det skal enn videre skride inn mot beskadigelse av offentlig eller privat eiendom, urenslighet på offentlig sted og brudd på den offentlige velanstendighet.

b. *Ordensforstyrrelse på offentlig sted.*

§ 55. Opstår der slagsmål, opløp, sammenstimling av folk, som hindrer ferdselen på offentlig sted, eller annen ordensforstyrrelse, skal politiet gripe inn for å beskytte den, som lider overlast, og for å gjenoprette ordenen på den måte, som for tilfellet synes lempeligst og hensiktsmessigst.

c. *Urenslighet og uanstendig optreden på offentlig sted.*

§ 56. Politiet fører tilsyn med rensligheten på offentlig sted og har i tilfelle av mangler ved renholdet straks å pålegge vedkommende å sørge for rengjøring.

§ 57. Politiet har å skride inn mot usømmelige blottelser eller annen uanstendig optreden i ord eller handling på offentlig sted. Uanstendige skriverier eller tegninger på vegger, plankegjerder o. s. v. skal politiet straks fjerne. 6 febr.

d. *Forsamlinger, demontrasjoner o. lign.*

§ 58. Politiet bør ikke forby optog, demonstrasjoner, møter, utdeling av flyveblade o. lign. på offentlig sted, uten når det formål, som tilsiktes, eller den måte, det skjer på, strider mot lov eller ærbarhet, eller når der er fare for, at det kan gi anledning til voldsomheter eller annen forstyrrelse av den offentlige ro og orden.

§ 59. Finner politiet grunn til å forby optog, møter o. lign. på offentlig sted, skal det såvidt mulig på forhånd skriftlig underrette vedkommende derom.

§ 60. Når politiet har gitt tillatelse til et optog eller et møte på offentlig sted, bør det såvidt mulig medvirke til, at optoget eller møtet kan forløpe ufortsyrret, ved å bane vei for tog, holde den for møtet bestemte plass ryddig, fjerne urostiftere o. s. v.

§ 61. Ved fylkesting, rettsforhandlinger, utskrivningsmøter, valgforsamlinger og lignende offentlige møter, som almenheten har adgang til, skal politiet være tilstede og bistå med ordenens opretholdelse, når det i dette øiemed begjæres av den, som leder forhandlingene.

§ 62. Ved møter og forsamlinger, som avholdes offentlig, men i privat lokale eller på privat grunn, har politiet rett til å være tilstede, men bør som regel ikke gripe inn til ordenens opretholdelse eller regulering av trafikken, uten når lederne ber om dets bistand, eller der må politihjelp til, forat ikke nogen skal lide overlast eller den offentlige orden og fred utsettes for fare.

e. *Tilsyn med kaféer, forlystelseslokaler m. v.*

§ 63. Vakthold i og inspeksjon av lokaler og bedrifter, som står under politiets særlige tilsyn (kaféer, forlystelseslokaler, hoteller, pantelånerinnretninger o. s. v.) bør ialmindelighet kun finne sted efter politimesterens eller vedkommende avdelingschefs spesielle ordre eller ved hjelp av politimenn, som særlig har i opdrag å føre sådant tilsyn.

Politimann må ikke uten i tjenestens medfør og under henvisning til sin stilling som politimann skaffe sig fri adgang til offentlige forestillinger, forevisninger o. lign.

§ 64. Politimann, som gjør tjeneste i teater, forlystelses-

6 febr. lokale eller på lignende sted, må holde sig tilbake og ikke unødig innlate sig i samtale med nogen.

Han må ikke skride inn uten efter opfordring av eieren eller verten eller nogen, som handler på dennes vegne, eller i tilfelle av, at der øves brudd på god orden.

Han skal påse, at lover og forskrifter, som gjelder for slike lokaler, blir nøie fulgt, og han skal være særlig opmerksom på:

at alle utganger og reserveutganger fra tilskuerrummet holdes ulåst fra forestillingens begynnelse, til rummet er tømt,

at korridorer, trapper og forrum holdes fri for alt, som kan være iveien for passasjen,

samt at reservebelysning, hvor sådan kreves, holdes tendt hele tiden, mens publikum er tilstede.

f. *Anholdelse av ordensforstyrrere og berusede personer.*

§ 65. Personer, som forstyrrer den offentlige orden eller forulemper omgivelsene, kan, hvis de ikke efterkommer opfordring om å forholde sig rolig, anholdes og settes i arrest, inntil man har fått tilfredsstillende oplysning om navn, stilling og bopel og i tilfelle avhørt vidner.

§ 66. Berusede personer, som har kjent bolig og antas å kunne gå hjem ved egen hjelp og uten ytterligere ordensforstyrrelse, bør ialmindelighet opfordres til å gå hjem og først anholdes, dersom de viser sig uvillige.

Personer, som er anholdt i henhold til løsgjengerlovens § 20, men er blitt edru igjen innen kl. 9 aften, skal løslates, såfremt ikke omstendighetene taler imot det. Ellers kan de holdes i arrest inntil næste morgen. Personer, som av vektige grunner ønsker å bli løslatt før vanlig ekspedisjonstid, bør løslates, såfremt de er edru, når det er bragt på det rene, at de har opgitt riktig navn, stilling og bopel, og omstendighetene ikke taler imot det.

Politimenn er ikke pliktige til å følge berusede personer hjem.

§ 67. Politiet bør ikke arrestere militær person i uniform, når der i nærheten er en militær foresatt, som politiet kan henvende sig til med opfordring om å skride inn. Dersom militærperson er blitt arrestert, skal hans nærmeste foresatte snarest underrettes.

§ 68. Når fremmede sjøfolk fra utenlandsk skib anholdes for beruselse eller ordensforstyrrelse, skal politiet såvidt mulig gi vedkommende lands konsul melding om det.

§ 69. Når nogen anholdes for ordensforstyrrelse eller be- 6 febr.
ruselse, skal han fremstilles for vakthavende på politistasjonen, som avgjør, om han bør innsettes i arrest. Kan en slik fremstilling ikke finne sted, skal der snarest mulig gis melding til overordnet polititjenestemann om innsettelsen. § 92 kommer til anvendelse.

§ 70. Når nogen innsettes i politiarrest, skal man ta fra ham hans penger og verdisaker, drikkevarer og gjenstander (også bekledningsgjenstander), som han kan skade sig selv eller andre med. Når han skal løslates, får han alle sine eiendeler igjen, dog ikke drikkevarer (se løsgjengerlovens § 20 siste ledd) og ting, som man finner, bør holdes tilbake inntil videre.

§ 71. Over alle politiarrestanter føres bok med angivelse av personalia, klokkeslett for innsettelsen og løslatelsen, den politimann som har foretatt innsettelsen, og de gjenstander, som man har tatt vare på.

§ 72. Personer, som innsettes i politiarrest, må få forsvarlig tilsyn, så at de ikke kommer til skade eller plages unødig.

g. *Betingelsene for, at politiet kan skride inn på privat grunn.*

§ 73. Politimann bør under sin tjenestegjøring ikke gå inn på privat grunn eller inn i privat hus eller lokale, som ikke står under politiets særlige tilsyn (se § 63), medmindre:

1. Han skal forkynne stevning eller avgi annen tjenstlig meddelelse.
2. Han skal foreta pågripelse, ransakning eller beslag overensstemmende med straffeprosessloven eller løsgjengerlovens § 20.
3. Han må gå inn for å kunne hindre en forbrydelse, som er gjenstand for offentlig påtale, eller en strafbar handling, som er gjenstand for privat påtale, hvis den påtaleberettigede begjærer politiets innskriden, eller det ikke er gitt, at han ikke ønsker den.
4. Han må gå inn for å kunne opretholde den offentlige ro og orden eller avverge fare for almenheten eller nogen, som befinner sig på stedet.

h. *Adgang til å fjerne personer fra privat grunn.*

§ 74. Får politiet anmodning om å fjerne en person fra privat hus eller grunn, skal anmodningen kun efterkommes, når den fremsettes av den, som med rette forfoier over ved-

6 febr. kommende hus eller grunn eller av en, som optrer på hans vegne.

Denne bør, før anmodningen efterkommes, i politimannens overvær forgjeves ha opfordret vedkommende til å fjerne sig, og før makt bringes til anvendelse, bør også politimannen opfordre ham til å forlate stedet godvillig. Kan der være tvil om hans berettigelse til å forbli, eller hersker der på forhånd tvist derom, bør politimannen avslå anmodningen om å skride inn.

i. *Ombordbringen av rømte sjøfolk.*

§ 75. På begjæring av skibsføreren eller annen rette vedkommende skal politiet hjelpe med å bringe sjøfolk ombord, når de undlater å innfinne sig til den tid de har forpliktet sig, eller ulovlig går fra borde eller efter landlov ikke kommer ombord i rette tid.

Politiet bør i almindelighet betinge sig, at begjæringen fremsettes skriftlig og at nogen av skibets vedkommende er tilstede og i polities nærvær først opfordrer den uteblevne til å begi sig ombord. Før makt anvendes, bør også politiet opfordre vedkommende til godvillig å gå ombord.

For mulige utgifter ved ombordbringelsen kan på forhånd forlanges sikkerhet.

Fremsettes begjæringen av skibsfører på utenlandsk skib, blir den bare å efterkomme, når overenskomst om sådan hjelp er inngått med skibets hjemland (se § 119).

j. *Tilkallelse av bistand av andre politimenn eller av civile personer.*

§ 76. Hvis politimann ikke selv eller med den hjelp, han har forhånden, formår å opretholde ordenen eller forøvrig å utføre, hvad der påhviler ham, må han søke bistand tilkalt snarest mulig.

Politimenn er på tilkallelse eller når de ser, at andre politimenn trenger hjelp, pliktige til å ile tilhjelp, såfremt det kan skje uten tilsidesettelse av andre likeså viktige uopsettelige tjenesteplikter.

En politimann bør som regel ikke påkalle hjelp av privat person under tjenesten, uten når det viser sig påtrengende nødvendig ved pågripelser eller til å avverge angrep på person eller gods.

§ 77. Inntil politimann kan få fornøden hjelp, må han først og fremst søke å hindre vold mot person og skade på

eiendom, og han er selv mot overmakt pliktig til å sette all 6 febr.
sin evne inn på å hindre, at nogen lider overlast.

k. *Tillkallelse av politihjelp i annet distrikt.*

§ 78. Hvis politiet på et sted ikke ser sig stand til på tilstrekkelig virksom måte å hindre rolighetsforstyrrelse eller å gjenoprette ordenen, kan det søke hjelp hos politiet i et annet distrikt.

Hvis der er tid til det, bør anmodningen om slik hjelp rettes til departementet, som da avgjør, om den skal efterkommes.

l. *Tilkallelse av militærhjelp.*

§ 79. I samme tilfelle som i foregående § kan politiet også søke hjelp hos militærmakten. Dette bør dog bare gjøres, når der ikke kan påregnes tilstrekkelig hjelp hos politiet i annet distrikt.

Hvis der er tid til det, bør ansøkningen om militær bistand sendes til departementet; i motsatt fall kan man henvende sig til nærmeste militæravdeling, først og fremst til en garnisonerende avdeling.

§ 80. Før militær avdeling kan gripe inn med maktanvendelse eller gjøre bruk av våben likeoverfor civile personer, kreves der — forsåvidt den ikke selv blir angrepet med vold — opfordring fra politimesteren eller den, som i hans sted har ledelsen av politiet. Opfordring kan først skje, efterat straffelovens §§ 136 og 137 er oplest 3 ganger.

§ 81. Når militæret har grepet inn, har politiet ingen innflydelse på militærets ledelse eller ansvar for dets optreden; men politiet bør på sin side fremdeles, uten å gå militæret iveien, søke å skaffe ro og orden tilveie og bistå de militære myndigheter med oplysninger og råd, om det begjæres. Såsnart politiet mener selv å kunne sørge for ordenens opretholdelse, skal det ufortøvet gi avkall på militærhjelpen.

I ethvert tilfelle, hvor militær bistand har vært tilkalt i henhold til §§ 79 og 80, skal politiet gi melding om det til departementet.

B. Sikkerhetstjenesten.

a. *Sikkerhetspolitiets plikter i almindelighet.*

§ 82. Politiet skal enten alene eller under samarbeide med de særskilte kontrollmyndigheter, som måtte være an-

6 fe br. ordnet, søke å forebygge og motvirke alt, som kan utsette almenheten eller den enkelte for fare eller unødig ulempe.

b. *Almindelige plikter på offentlig sted.*

§ 83. Under tjenstegjøring på offentlig sted skal politiet ha sin opmerksomhet henvendt på alt, som er til unødig ulempe for ferdselen eller utsetter almenheten for fare eller eiendom for beskadigelse (således glatt føre, mangler ved veier og gater, byggverk, stillaser, hegn, elektriske ledninger og apparater, vann-, gass- og kloakledninger).

Politiet skal i tilfelle ufortøvet gi vedkommende eier eller tilsynshavende meddelelse om manglene, forat de uten ophold kan bli rettet . Finner politiet, at der er likefrem fare ved forholdet, må det straks gripe inn og treffe de nødvendige forholdsregler, således ved å utsette vakt, foreta avsperring eller lignende.

§ 84. Politiet påser, at de regler, som er fastsatt for kjørende og gående på offentlig gate og plass, overholdes, således at trafikken kan foregå uten unødig hinder og fare.

Politiet skal likeledes være opmerksom på og søke å forebygge farer og ulemper ved transport av mandvonde dyr, ved oplag eller behandling av våben og farlige stoffer, mineringsog gravningsarbeider o. s. v. Hester, som springer ut, og farlige dyr, som har slitt sig løs, skal tilstedeværende politimenn hurtigst mulig søke å innfange.

c. *Plikter i ildebrandstilfelle.*

§ 85. Opdager politimann, at der er opstått ildebrand, skal han på hensiktsmessigste måte varsle husets beboere og naboer, hvis fare skjønnes å være for hånden. Derefter har han såsnart som mulig å varsle brandvesenet. Inntil brandvesenet kommer tilstede, må han opholde sig på brandstedet og gjøre, hvad han kan, for å redde beboerne og dernæst søke å begrense ilden og hjelpe til ved redning av eiendeler.

Han bør legge merke til, om der finnes eksplosive eller lett antendelige stoffer på brandstedet.

Likeledes bør han være opmerksom på, hvor ilden kan være brutt ut, og dra omsorg for, at mulige spor, som kan forklare ildens opkomst, ikke utslettes (f. eks. ved å stenge av det rum, hvor ilden er opstått).

Politiet har å rydde plass for brandvesenet og hindre uvedkommende fra å trenge sig frem.

Det skal ta sig av dem, som kommer tilskade, og føre tilsyn med eiendeler, som er bragt ut. Et tilstrekkelig an-

tall politimenn bør bli ved brandstedet, til all fare er over og trafikken atter er kommet i normal gjenge. 6 febr.

d. *Plikter ved ulykkestilfelle.*

§ 86. Ved ulykkestilfelle skal politiet ile til, sørge for ordenens opretholdelse og gjøre, hvad det kan, for å begrense ulykken.

Politiet har å ordne og lede arbeidet med redning av liv og gods, dersom ikke nogen annen i stillings medfør har ledelsen.

Er nogen omkommet ved ulykken, skal der forholdes med liket overensstemmende med bestemmelsene i § 94.

e. *Kontroll med skibe, jernbaner m. v.*

§ 87. Politiet har å påse, at skibe med passasjercertifikat ikke fører et større antal passasjerer, enn det har rett til.

Er der grunn til å tro, at antallet er større enn det fastsatte, skal politiet nekte avgang, til telling har funnet sted og i tilfelle passasjerantallet er redusert til det lovlige.

§ 88. Får politiet under sin tjenstegjøring rede på, at et skib har feil eller mangler, så der kan råde tvil om sjødyktigheten, skal det straks gi skibstilsynet melding om det.

Politiet skal stadig føre tilsyn med, at landgangsbroer fra passasjerdampskibe er i forsvarlig og foreskrevet stand.

§ 89. Politiet skal føre kontroll med private brygger, som brukes av passasjerskibe, såvel med deres tilstand og sikkerhet for almenheten som med trafikken og ordningen forresten.

Hvor der brukes ekspedisjonsbåter, skal politiet være opmerksom på, at de er i forsvarlig stand og ikke overlastes.

§ 90. På områder, som benyttes av jernbaner, i almindelig trafikk, har politiet i almindelighet ikke nogen plikt til å føre regelmessig tilsyn med trafikken. Men efter tilkallelse ved enkelt leilighet er politiet pliktig å bistå jernbanens vedkommende med regulering av trafikken og ordenens opretholdelse. Ogsaa uten tilkallelse skal politiet skride inn, hvis det finner det nødvendig for å avverge straffbare handlinger, fare for publikum eller forstyrrelse av den offentlige orden.

f. *Sinnssyke og hjelpeløse.*

§ 91. Sinnssyke, som ikke kan ta vare på sig selv, og personer, som gjennem sykdom eller annen årsak er satt i hjelpeløs forfatning, skal politiet bringe fornøden hjelp, der-

6 febr. som ingen pårørende eller vedkommende er tilstede og kan ta sig av dem.

Sinnssyke bør behandles med varsomhet og såvidt mulig ikke lates uten tilsyn.

Om politiets videre befatning med sinnssyke gjelder de særlige bestemmelser (regler av 15 mars 1912 og 7 november 1908 samt regulativ for Kriminalasylet av 1 juli 1898).

Før en sinnssyk av politiet begjæres innlagt på asyl, bør politiet, hvis det er mulig, erhverve de nærmest pårørendes samtykke til innleggelsen. I ethvert tilfelle må disse uten ophold underrettes om innleggelsen.

§ 92. Finnes nogen i bevisstløs tilstand, skal politiet, såfremt forholdene tillater det, straks sørge for tilkallelse av en læge, også når beruselse er årsaken.

Den samme plikt har politiet likeoverfor en, som er rammet av alvorlig sykdom eller skade på legemet, og som ikke uten politiets bistand får lægehjelp.

g. *Eftersøkning efter bortkomne.*

§ 93. Dersom barn eller hjelpeløse personer er kommet bort eller nogen er forsvunnet under omstendigheter, som gir grunn til å anta, at der er skjedd eller kan skje en ulykke, skal politiet hjelpe til ved eftersøkningen og, om det trenges, ordne og lede denne.

Barn og andre, som har forvillet sig, skal politiet veilede på hensiktsmessigste måte, så at de finner sig tilrette igjen.

h. *Likfund.*

§ 94. Ved fund av lik skal politiet ta vare på liket. Dersom den døde er kjent, skal hans pårørende og dersom han er ukjent, stedets fattigvesen straks underrettes.

Er der nogen mulighet for, at døden er forvoldt ved forbrydersk handling, bør liket såvidt mulig ikke røres og alt omkring det bli i den stand, som det var, inntil efterforskningsarbeidet er begynt; alle omstendigheter, som kan tenkes å ville kaste lys over dødsårsaken, søkes straks konstatert.

Ved drukningsulykker skal politiet sette i gang sokning, hvis den forulykkedes pårørende ikke har anledning til å gjøre det.

i. *Bistand for publikum.*

§ 95. Politiet bør i størst mulig utstrekning bistå publikum med rettledning og oplysninger.

Enhver politimann må huske på, at han ved en fore- 6 ebr.
kommende og tjenestevillig optreden gjør sitt til å skape en velvillig stemning hos publikum, og at resultatet av hans arbeide i høi grad er avhengig av publikums holdning likeoverfor politiet.

C. Kriminalpolititjenesten.

a. *Kriminalpolitiets opgave.*

§ 96. Kriminalpolitiet har som nærmeste opgave å søke å hindre forbrydelser og forseelser, og når en straffbar handling er begått, å efterspore den skyldige og medvirke ved straffeforfølgningen overensstemmende med bestemmelsene i straffprosessloven og i reglene angående påtalemyndighetens ordning.

b. *Innskriden mot lovovertredere.*

§ 97. Hvis politimann treffer nogen i ferd med å forøve en straffbar handling, som er undergitt offentlig påtale, er det hans plikt straks å skride inn å søke å hindre handlingens fortsettelse eller gjentagelse.

Også når påtalen av den straffbare handling er betinget av fornærmedes begjæring, skal politiet på samme måte skride inn, dersom en slik begjæring foreligger, eller dersom det er verveiende sannsynlig, at påtale vil bli begjært.

§ 98. Det påligger enhver politimann, som kommer tilstede, hvor en straffbar handling er begått, plikt til å søke gjerningsmannen opdaget og eftersport. Han skal dessuten søke å bevare gjerningens spor og sikre sig vidner og andre bevisligheter.

§ 99. Dersom en politimann ikke finner straks å burde pågripe den mistenkte, skal han, hvis personen er ukjent, kreve oplysning om navn, stilling og bopel og i tilfelle gjøre opmerksom på, at det er straffbart å nekte å gi oplysning eller å gi falsk oplysning.

c. *Pågripelse av lovovertredere.*

§ 100. Politimann bør være opmerksom på, at pågrepne personer ikke får anledning til å skille sig ved ting, som kan ha betydning som bevismidler.

§ 101. Om enhver pågripelse skal vedkommende politimann snarest mulig gi skriftlig melding til sin foresatte.

6 febr.

d. *Fangetransport.*

§ 102. Efter ordre av retten eller påtalemyndigheten har politiet å utføre eller å besørge utført fangetransporter efter de regler, som er gitt derom.

e. *Kontroll med løslatte.*

§ 103. Når en pågrepet person løslates på betingelse av, at han ikke skal forlate et anvist opholdssted, eller at han til visse tider skal fremstille sig for politiet, skal dette påse, at betingelsen nøiaktig blir overholdt, og for hver gang vedkommende melder sig gjøre anførsel om det i en bok. Gjør den løslatte brudd på betingelsen, kan politiet straks pågripe ham og skal da gi den myndighet, som har besluttet løslatelsen, meddelelse om forholdet.

§ 104. Politiet har efter de nærmere forskrifter derom å føre tilsyn og kontroll med fanger og tvangsarbeidere, som er løslatt på prøve. Politiet bør også søke å holde sig underrettet om andre løslatte; men det bør ikke skride inn overfor dem på en måte, som kan vekke sårende opmerksomhet eller gjøre det vanskeligere for dem å ernære sig på hederlig vis.

Likeledes bør politiet ha øie med personer, som i henhold til straffelovens §§ 33 og 39 er anvist eller forbudt ophold på bestemte steder.

f. *Fremstilling av personer i rettene og vakthold der.*

§ 105. Når det ikke påhviler fengslets tjenestemenn, har politiet på anmodning av retten eller påtalemyndigheten å fremstille i retten og der holde vakt over personer, som er arrestert. Den samme plikt har politiet med hensyn til personer, som tross den vedkommende betydede avhentelsestvang uteblir fra rettsmøte eller som der er grunn til å frykte for vil utebli fra rettsmøte under hovedforhandlingen.

§ 106. På forlangende av retten skal politiet under rettsforhandlingen sørge for ordenens opretholdelse i og utenfor rettslokalet og hjelpe til med å håndheve rettens beslutninger med hensyn til rettergangspolitiet.

g. *Efterforskning angående straffbare handlinger, forkynnelser m. v.*

107. Politiet medvirker ved efterforskning i anledning av straffbare handlinger under iakttagelse av de forskrifter, som er gitt derom i straffeprosessloven og påtaleinstruksen.

Mottar politimann pålegg av retten og påtalemyndigheten, 6 febr.
uten at det er meddelt ham gjennem hans foresatte, skal han snarest og i ethvertfall efter utførelsen underrette sine foresatte om det.

§ 108. Avhøring av barn i sedelighetssaker bør skje ved politifunksjonærer, som har særlige betingelser for det hverv. Når pikebarn skal avhøres i slike saker, bør avhøringen såvidt mulig skje ved en kvinnelig politfunksjonær eller ved tilkallelse av en voksen kvinne, forsåvidt ikke en av barnets foreldre eller foresatte er tilstede under avhøringen (se påtaleinstruksen § 9).

§ 109. Kommer politiet til kunnskap om, at barn under 14 år har foretatt straffbar handling eller gjort sig skyldig i umoralsk forhold av sådan art, at der kan bli spørsmål om vergerådets inngripen, kan politiet anstille efterforskning. Politiet skal på anmodning være vergerådet behjelpelig med å skaffe tilveie oplysninger om forsømte barns forhold og yde sin bistand med gjennemførelse av dets beslutninger.

Når det gjelder å iverksette vegerådsbeslutninger, f. eks. å hente barn, bør politiet optre i civilt antrekk.

Hvis barn, som er utskrevet på prøve fra skolehjem, atter forser sig, skal politiet underrette skolehjemmet.

§ 110. Hender der ulykke, som volder tap av menneskeliv eller betydelig ødeleggelse av eiendom, skal politiet, såfremt ikke annen offentlig kontrollmyndighet har å anstille undersøkelse, foreta efterforskning om ulykken og dens årsak, selv om det er på det rene, at den ikke skyldes straffbart forhold.

§ 111. Efter begjæring av retten, påtalemyndigheten eller andre vedkommende utfører politiet forkynnelser og tilsigelser og besørger andre meddelelser vedkommende straffe-rettspleien, alt efter de forskrifter, som særskilt er gitt derom.

VII. Politiets forhold til annen offentlig myndighet.

a. Vern og hjelp for annen offentlig myndighet.

§ 112. Politiet skal på anmodning yde andre offentlige myndigheter vern og hjelp, såfremt disse blir forulempet eller hindret i sin virksomhet. Likeledes bør politiet yde sin hjelp, når det gjelder å tvinge folk til å lystre pålegg, som er gitt av offentlig myndighet, såfremt da pålegget har hjemmel i loven.

§ 113. Søkes politiets bistand med rette av offentlig

6 febr. myndighet, bør politiet i almindelighet kreve skriftlig begjæring og tillike, at vedkommende myndighet eller nogen på dens vegne er tilstede, når politiet skrider inn. Politiet bestemmer selv den fremgangsmåte, det vil bruke.

§ 114. På anmodning har politiet å hjelpe til, når forsømte barn, sinnssyke og personer, som lider av smittsom sykdom, efter vedkommende myndighets bestemmelse skal overføres til forpleiningssted, og når fattigunderstøttede skal sendes hjem. Politiet besørger under iakttagelse av de herfor gitte særskilte forskrifter transport ut av riket av personer, som er utvist.

b. *Forhold til særlige kontrollmyndigheter.*

§ 115. Hvor der er anordnet særskilt offentlig kontrollmyndighet eller vern for en virksomhet eller innretning, har politiet i almindelighet ingen plikt til å føre tilsyn eller tre til, uten når det uttrykkelig blir begjært av vedkommende myndighet. Dog vil politiet ha plikt til å gripe inn, når et forhold medfører forstyrrelse av den offentlige orden eller fare for almenheten, og det er nødvendig å skride inn uten ophold.

§ 116. Politiet er pliktig til å gi den særlige kontrollmyndighet melding om mangler og lovstridig forhold, som politiet kommer til kunnskap om.

§ 117. Anmodning fra annen offentlig myndighet om politiets bistand eller innskriden skal, om der er tid til det, rettes til politimesteren, og tjenstlige meddelelser fra politiet til annen offentlig myndighet bør av poltimesteren sendes den tjenestemann, som er leder eller chef for vedkommende myndighet på stedet.

c. *Eftersøkningstjenesten.*

§ 118. Efter anmodning av domstolene, andre politimyndigheter, offentlige kontroll- eller tilsynsmyndigheter, militære rulleførere og utskrivningsmyndigheter, ligningsmyndigheter, offentlige og kommunale oppebørselsbetjenter, utpantningsmyndigheter og bidragsfogder skal politiet hjelpe til med å eftersøke personer, som ikke har vært å finne, og med å skaffe oplysning om deres navn, bopel og opholdssted.

d. *Anmodninger om bistand fra fremmed stats myndigheter.*

§ 119. Hvis ikke anderledes er bestemt i overenskomst med fremmed stat, skal politiet ikke efterkomme anmodning fra et annet lands myndighet om å pågripe personer, uten

når anmodningen fremkommer gjennem vedkommende departement.

Anmodning fra annet lands politimyndighet om å innhente oplysninger i anledning forbrydelser eller forseelser kan politiet efterkomme, når det finnes ubetenkelig.

VIII. Forskjellige politiet tilliggende gjøremål.

a. *Deposita.*

§ 120. Mot den fastsatte godtgjørelse er politiet pliktig til på begjæring såvel av offentlig myndighet som av private personer å motta til forvaring pengebeløp og verdipapirer, som der er tvist om eller som ikke skal utleveres uten på en viss betingelse, som angis ennu ikke å være inntrått.

§ 121. Over deposita føres bok, som angir deres art, når og av hvem de er innlevert, og grunnen til deponeringen. Deponerte pengebeløp skal dessuten innføres i politikammerets almindelige kassabok.

For mottagelsen utsteder politimesteren på begjæring kvittering in duplo.

§ 122. Deponerte pengebeløp eller verdipapirer skal politiet ikke utbetale eller utlevere, før det enten ved endelig dom er avgjort, hvem som skal ha beløpet, eller samtlige vedkommende har gitt sitt samtykke til utbetalingen (utleveringen).

§ 123. Kontante penger bør, hvis de ikke deponeres for en bestemt kortere tid, innsettes i bank på bok, som av banken gis påtegning om, at beløpet er deponert beløp. Renter av slikt beløp tilfaller eieren.

b. *Sikring av underholdningsbidrag.*

§ 124. Når politiet i de gjennem lovgivningen om underholdningsbidrag bestemte tilfelle nedlegger forbud mot utvandring, skal beslutningen nedtegnes i dagboken og meddeles vedkommende muntlig eller, hvis han ikke kan treffes personlig, skriftlig på bevislig måte. På forlangende skal der meddeles vekommende avskrift av beslutningen.

§ 125. Om forbudet skal meddelelse sendes til Polititidende og til politiet på steder, som vedkommende kan tenkes å ville utvandre fra. Utvandringsagenter og andre, som kan antas å ville hjelpe vedkommende ved forsøk på utvandring, bør dessuten underrettes.

6 febr. Hvis forbudet ikke blir stadfestet eller blir tilbakekalt, skal meddelelse derom sendes de samme personer og myndigheter, som er underrettet om forbudet.

§ 126. Beslag til sikring av underholdningsbidrag skjer ved, at politiet setter vedkommende ut av rådigheten over godset, idet politiet enten selv tar det i forvaring eller overleverer det til nogen annen. Om beslaget gjøres nedtegning i politiets dagbok. Den bør inneholde spesifisert opgave over de beslaglagte gjenstander med angivelse av deres antagelige verd.

Gjenstandene skal forsynes med segl eller annet hensiktsmessig merke.

c. *Lotteritillatelser.*

§ 127. Ved utlodninger, som der kreves politiets tillatelse til, skal der, før loddsalget begynner, foreligge gevinster, som i salg er verdt minst 50 % av den sum, man gjør regning på som inntekt ved loddsalget.

Politiet kan i tilfelle forlange, at gevinstgjenstandene blir verdsatt av kompetente personer, som politiet har godkjent.

§ 128. I lotteritillatelsen bør uttrykkelig være anført antallet og størrelsen av de lodder, som kan selges, de opstilte gevinster og deres verdi, tiden og stedet for trekningen, hvorledes resultatet skal gjøres bekjent, og hvor trekningsliste skal være å få.

I tillatelsen bør tas forbehold mot, at lodder blir solgt til underpris, at usolgte lodder enten direkte eller gjennem mellemmann deltar i trekningen, og at der uten politiets samtykke skjer reduksjon av gevinstene, fordi ikke alle lodder er solgt.

Kolportasje av lodder kan bare finne sted, når der er gitt særlig tillatelse til det av politiet i hvert enkelt distrikt.

§ 129. Politiet skal føre bok over meddelte lotteritillatelser. I boken anføres de viktigste av bestemmelsene i planen for utlodningen. Politiet skal påse, at trekningstiden ikke oversittes. Utsettelse med trekningen bør ikke innvilges uten under særlige omstendigheter og for ganske kort tid. Politiet skal enn videre ha tilsyn med, at loddsalget ophører fra det øieblikk, trekningen begynner.

§ 130. Når politiet finner å kunne samtykke i, at gevinstene reduseres, fordi ikke alle lodder blir solgt, bør reduksjonen ikke omfatte større beløp enn, hvad av lotteriplanens beregningssum er blitt udekket på grunn av det utilstrekkelige loddsalg.

§ 131. Dersom lotteritillatelse har vært avhengig av annen myndighets samtykke, bør også spørsmål om avvikelse fra den approberte plan forelegges vedkommende myndighet til approbasjon. 6 febr.

§ 132. Ved meddelelse av lotteritillatelse bør forøvrig politiet under hensyn til ansøkerens person og omstendighetene i hvert enkelt tilfelle ta de forbehold, som det finner påkrevet for å forebygge misbruk. I dette øiemed kan politiet også kreve, at sikkerhet stilles for mulig ansvar, og at gevinstene holdes forsikret. Enn videre kan det anordne tilsyn med lotteriets virksomhet og regnskapsførsel ved personer, som opnevnes dertil.

Politiet bør kreve, at der innen en fastsatt tid efter trekningen innsendes avskrift av regnskapet og utgiftsbilagene.

d. *Hittegods.*

§ 133. Politiet mottar og opbevarer hittegods, som ikke ifølge særlig fastsatte regler skal behandles på annen måte.

§ 134. Over innlevert hittegods føres bok, som angir gjenstandens art, finnerens navn, finnested, når gjenstanden er funnet, og hvad der senere er foretatt med den.

I boken anføres i tilfelle også eierens kvittering eller salgsutbyttet. Politiet skal på lignende måte føre bok over gjenstander, som meldes bortkommet.

§ 135. De innleverte gjenstander skal forsynes med merke og opbevares på betryggende måte. Kontante penger innsettes i bank.

§ 136. Snarest mulig efter anmeldelsen skal fundet bekjentgjøres, på landet og i ladestedene ved opslag og forsåvidt det finnes tjenlig ved avertissement i aviser, i kjøpstædene ved avertissement i aviser. Er gjenstanden av ubetydelig verdi, kan bekjentgjørelsen utstå inntil 3 måneder, forat flere gjenstander i tilfelle kan bekjentgjøres underett.

§ 137. Snarest mulig efter utløpet av den bestemte frist, som på landet og i ladestedene er 6 måneder og i kjøpstædene ett år og 6 uker fra bekjendtgjørelsen, skal godset søkes solgt ved auksjon. Hittegods, som enten aldeles ikke kan opbevares eller som ikke kan opbevares uten uforholdsmessige omkostninger eller verdiforringelse, bør selges uten hensyn til fristen, og underhånden, om det trenges. Salgsutbyttet blir snarest mulig å tilstille den, som har rett til det.

6 febr. **Kongelig resolusjon**, hvorved A/S Rødfjeldets Kisgruber for et tidsrum av ett år fra denne resolusjons datum gis tillatelse til å innstille driften på de mutinger i Mo i Ranen, hvorpå selskapet ved kongelig resolusjon av 9 mai 1912 fikk konsesjon på igangsettelse av regelmessig bergverksdrift.

6 febr. **Kongelig resolusjon**, hvorved A/S Bamle Nikkelkompani midlertidig, dog ikke utover utgangen av 1920, tillates å innstille driften ved sine gruber i Bamle herred, Telemark fylke, på hvilke selskapet ved kongelig resolusjon av 15 desember 1916 fikk konsesjon til å igangsette regelmessig bergverksdrift.

6 febr. **Kongelig resolusjon**, hvorved portoen for postpakker fra Norge til De Forenede Stater i Nordamerika forhøies, fra et tidspunkt som bestemmes av Poststyrelsen, så den blir:

For pakker, hvis vekt	ikke overstiger 1 kg.	kr. 1,20
» » » »	overstiger 1 kg. men ikke 3 kg.	» 2,20
» » » »	overstiger 3 kg. men ikke 5 kg.	» 3,20

6 febr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

Den norske portoandel (heri innbefattet transittporto og sjøporto) for pakker over 5 kg. i forbindelsen mellem Norge og Tyskland bestemmes fra et av Poststyrelsen nærmere fastsettendes tidspunkt til kr. 1,80 for vekt til og med 5 kg. med tillegg for tyngre pakker av 60 øre for hvert overskytende kg. eller del derav uten hensyn til befordringsvei — med adgang for poststyrelsen til å foreta avrunding av satsene.

6 febr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Arbeidsdepartementet bemyndiges til å nedsette en komite til revisjon av prinsippene for vår jernbanebygning.

6 febr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til lov om brandvesenet av 15 august 1908 § 19 meddeles godkjennelse som gjeldende inntil videre av de av Bergen bystyre i møte den 15 desember 1919 fastsatte regler for betaling for tvungen og frivillig feining samme steds.

6 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på en av handelsmann Lars Kindem og hustru ved gavebrev av januar 1919 skjenket tilleggsgave — stor kr. 1000,00 — til det under 12 april 1912 stadfestede »Handelsmann Lars Kindems og hustrus legat til fordel for

trengende barn og uformuende ungdom av Voss prestegjeld.« 6 febr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiania, hvori departementet i anledning av en forespørsel fra et byskolestyre uttaler, at det antar, at når den av lærerne valgte representant i skolestyret av en eller annen grunn ikke lenger kan fungere som sådan, blir intet nytt valg å foreta, men den valgte varamann vil ha å fungere ut den tid, for hvilken valget er gjeldende. 7 febr.

Når der i forespørselen som grunn for, at den valgte lærerrepresentant ikke lenger kan fungere, anføres, at han er blitt ansatt som folkeskolens bestyrer og »således medlem av skolestyret uten stemme«, skal departementet gjøre opmerksom på, at en bestyrer av folkeskolen ikke som sådan er medlem av skolestyret. En annen sak er det, hvis han er opnevnt som skolerådets formann. I så fall er han efter byskolelovens § 40 4. siste ledd medlem av skolestyret uten stemme. Selvskreven formann i skolerådet (og dermed medlem av skolestyret uten stemme) er alene skoleinspektøren (byskolelovens §§ 37 og 44).

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for byggmel, grynmel og 65% havremel med statstilskudd. 7 febr.

Prisregulering**) av mat og drikke på restauranter og sportskafeer i Aker. 7 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av fru Signe Aarnes ved testamente av 11 april 1914 oprettede »Missionsprest Ole Aarnes og hustru Signe f. Lømos Legat« til fordel for Det norske missionsselskap og hederlige, ensligstillede personer — fortrinsvis kvinner — av gårdbrukerklassen i Elverum samt på de under 18 august 1919 utferdigede statutter for dette legat. 9 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Eivind Hørte ved gavebrev av 19 februar 1916 oprettede »Salve Hørtes og kones legat« til fattige i Landvik herred samt på de under 15 desember 1919 utferdigede statutter for dette legat. 9 febr.

*) Bekjentgj. 16 februar i Lovtid 1ste avd. nr. 7, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

*) Bekjentgj. 16 februar i Lovtid 1ste avd. nr. 7, hvor maksimalprisene på smørbrød m. v. er inntatt.

9 febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Trondhjem, i anledning av et innkommet forslag til regler for den kommunale vikarkasse for lærerpersonalet ved en bys skoler. Det fremgår av følgeskrivelsen, at også middelskolens lærerpersonale skal være medlemmer av nevnte kasse. Da staten intet bidrag yder til vikarkasseutgifter for lærerpersonalet ved de kommunale høiere almenskoler, mens statsbidraget til byfolkeskolelærernes vikarkasse utgjør $^2/_{10}$ av kassens utgifter, kan ikke disse skolearter her blandes sammen.

Folkeskolens og i tilfelle fortsettelsesskolens lærerpersonale må derfor ha hver sin vikarkasse.

9 febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til biskopen i Hålogaland i anledning av en forespørsel om, hvorvidt personellkapellanen kan opnevnes til medlem av skolestyre istedenfor sognepresten —, hvori departementet uttaler, at der ikke antas å være lovlig adgang hertil, da personellkapellanen ikke kan betraktes som innehaver av selvstendig embede i lovens forstand.

10 febr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Bergen, foranlediget ved en forespørsel om, hvorledes der skulde forholdes i tilfelle, hvor overligningsnevndens behandling av de innkomne klager ikke hadde kunnet tilendebringes ved kalenderårets utløp.

Departementet uttaler, at valg av medlemmer av lignings instanser er tenkt å skulle gjelde for det år, hvori ligningen foretas. Har behandlingen av den ligning, som efter skattelovenes forskrifter skulde utføres i vedkommende kalenderår, ikke kunnet avsluttes innen årsskiftet, antas overligningsnevnden i den sammensetning, denne hadde for det foregående år, å måtte fortsette sitt arbeide, inntil den pågjeldende ligning er ferdigbehandlet. Det samme vilde måtte gjelde for ligningsnevnden, forsåvidt denne av særlige grunner ikke skulde kunne få avsluttet klagebehandlingen før årsskiftet. Det samme må gjelde et fylkesskattestyre. De medlemmer av et sådant, som er valgt f. eks. for årene 1915—18 (inkl.), vil derfor måtte besørge gjennemgåelsen av de ligningsforretninger, hvis behandling i første instans efter skattelovenes forskrifter skulde utføres i hvert av de nevnte år, d.v.s. de kommunale ligninger for 1915—16, 1916—17, 1917—18 og 1918—19.

10 febr. **Skrivelse***) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av

*) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt

24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for norsk og importert vindusglass. 10 febr.

Skrivelse*) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for grønnsåpe. 10 febr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til formannen i en ankenevnd for husleieregulering: 11 febr.

Formannen hadde anmodet om Departementets uttalelse angående et andragende fra en gårdeier om samtykke til å forhøie godtgjørelsen for centralopvarming.

Efter formannens opfatning vilde ankenevnden ikke lovlig kunne gi et sådant samtykke med virkning før fra den tid, som der kan sies op til. En gårdeier, hvis leieboere har krav på ½ års opsigelse, vil imidlertid som følge herav ikke kunne få et sådant andragende imøtekommet, da nevnden ikke på forhånd kan gi et samtykke som nevnt uten å være kjent med de faktorer — prisene på brensel og været, — som der må tas hensyn til ved avgjørelsen.

Departementet var i det vesentlige enig med formannen, jfr. boliglovens § 6, 2. ledd og § 7, 3. ledd.

Det føies til, at man i Kristiania for å undgå de ulemper, som formannen har pekt på — efter hvad der er departementet bekjent — til dels har ordnet sig på den måten, at nevnden har regulert leien under forutsetning av en bestemt pris pr. tonn brensel og, hvis denne senere viser sig å være for lav, tillatt det overstigende lignet ut på leieboerne efter fremlagt regnskap som en særskilt »varmeavgift«.

Skrivelse**) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for amerikansk farin. 11 febr.

Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeleles, at efter andragender har Industriforsyningsdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd tillatt A/S Solberg Spinderi, Drammen, Nydalens Compagnie, A/S Graah & Co., A/S Dale 11 febr.

*) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

**) Bekjentgj. 16 febr. i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

***) Bekjentgj. 23 febr. i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

11 febr. Fabrikker, Bergen, Haldens Bomuldsspinderi, Fredrikshald og A/S Arendals Bomuldsvarefabrik en forhøielse av utsalgsprisene for bomullsvarer med inntil 10 %.

11 febr. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at efter andragende har Industriforsyningsdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd tillatt Lillehammer Væveri, Lillehammer, følgende prisforhøielse:

for blåtøi 500 til 1,92 pr. m.
for busserulltøi B til kr. 2,35 pr. m.
for busserulltøi prima til kr. 2,65 pr. m.

11 febr. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at efter andragender har Industriforsyningsdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd tillatt A/S Solberg Spinderi, Drammen, A/S Knud Graah & Co., Kristiania, Nydalens Compagnie Kristiania og Haldens Bomuldsspinderi, Fredrikshald å forhøie tillegget 1) for tvinning av bomullsgarn 2) for blekning og 3) for farvning.

12 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av frøken Eugenie Brose ved testamente av 20 mars 1912 oprettede »Frk. Eugenie Broses legat for hjemløs ungdom« samt på de under 10 november 1919 utferdigede statutter for dette legat.

12 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av sanitetsmajor Alfred Martens og hustru ved gavebrev av 28 februar 1919 oprettede »Sanitetsmajor Alfred Martens og hustru Kaja, født von Tangens legat til Bergens bys forskjønnelse« samt på den under 8 november og 22 desember 1919 utferdigede fundas for dette legat.

12 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av fru Marie Olsen ved testamente av 3 juni 1891 oprettede »Marie Olsens legat« til beste for ugifte, verdige trengende døtre av borgere i Skien samt på de under 7 november 1919 og 19 januar 1920 utferdigede statutter for dette legat.

12 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av skibsreder Martin Olsen ved gavebrev av 6 mars 1919 oprettede legat til fordel for unge menn eller kvinner, hjemmehørende i Gjerpen samt

*) Bekjentgj. 23 febr. i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.
**) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

på de under 28 november 1919 utferdigede vedtekter for dette legat. 12 febr.

Kongelig resolusjon*), hvorved de av Ullensvang herredsstyre i møter den 30 august og 19 desember 1919 fastsatte stengjevedtekter for utsalsstader i Lofthusbygdi og Espebygdi i Ullensvang herred, Hordaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre — dog med en enkelt forandring. 13 febr.

Kongelig resolusjon**), hvorved bestemmes: 13 febr.

I. Den av Vestnes herredsstyre i møte den 13 november 1919 fastsatte vedtekt for herberger- og bevertningsnæringen i Vestnes herred, Møre fylke, stadfestes i henhold til § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 —, dog med en enkelt forandring.

II. §§ 7 og 8 i de ved kongelig resolusjon av 9 mars 1901 stadfestede politivedtekter for Vestnes herred opheves.

Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes: 13 febr.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på Øre herredsstyres vedtak i møte 15 november 1919 om nye almindelige helseforskrifter og om forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning for herredet —, dog med en enkelt forandring.

II. De ved kongelige resolusjoner av 8 juni 1881 og 6 oktober 1911 approberte almindelige helseforskrifter og forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning opheves for Ørje herred fra den tid, forannevnte forskrifter trer i kraft.

Kongelig resolusjon†), hvorved i henhold til § 39, tredje ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes, at rørleggerarbeider, som har forbindelse med innretninger tilhørende Skien kommunale vann- og kloakkverk eller Skien gassverk innen Skien kommune, inntil videre ikke må utføres av andre enn dem, som får formannskapets bevilling dertil. 13 febr.

*) Bekjentgj. 16 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor de stadfestede stengjevedtekter er inntatt.

**) Bekjentgj. 16 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor den stadfestede vedtekt er inntatt.

***) Bekjentgj. 16 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor de omhandlede nye sundhetsforskrifter m. v. er inntatt.

†) Bekjentgj. 16 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor de omhandlede vilkår er inntatt.

13 febr. Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til straffelovens §§ 333 og 339, I.

For sådan bevillings meddelelse, varighet og ophør fastsettes nærmere vilkår.

13 febr. **Kongelig resolusjon** *), hvorved i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, 2net ledd, fastsettes følgende.

Motorvognkjøring er inntil videre forbudt på nedennevnte hovedveistrekninger i Sør-Varanger herred:

1. Kirkenes (fra broen over Kirkenesbekken) — Elvenes,
2. Elvenes—Jarfjord,
3. Tangen bro—Sandnes,
4. Strand—Svanvik,
5. Ryeng—Neverskrukbruket og
6. Eidet—Furumo.

Undtatt fra forbudet er 2- og 3-hjulte motorsykler også når de er innrettet for mer enn en person, herunder innbefattet 2-hjulte motorsykler med sidevogn.

13 febr. **Kongelig resolusjon** *) hvorved bestemmes:

1. I medhold av § 7 i lov nr. 1 av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det i samme lovs § 4 inneholdte utførselsforbud midlertidig settes ut av kraft, forsåvidt angår levende kveg, svin, sauer, gjeter og ren.
2. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

13 febr. **Kongelig resolusjon** *), hvorved bestemmes:

I. Provianteringsdepartementet bemyndiges til i medhold av Stortingets beslutning av 13 august 1918, jfr. stortingsbeslutninger av 19 juli 1919 og 31 januar 1920, å fastsette bestemmelser gjeldende fra 1 januar d. å. om salg av mel med statstilskudd til små og mindre bemidlede kornprodusenter.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks. Samtidig opheves kongelig resolusjon av 15 november 1918.

13 febr. **Kongelig resolusjon** **), hvorved i henhold til § 15 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Rena bygningsrepresentantskaps beslutning i møte den 17 januar 1920 angående tvungen opmåling av tomter og grunner sammesteds med betalingsregulativ.

*) Bekjentgj. 16 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.
**) Bekjentgj. 16 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor beslutningen er inntatt.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av overrettssakfører I. Trondsens eiendom gnr. 132b[1], br. f. nr. 117d på Kongsberg til embedsbolig for politimesteren sammesteds for kr. 26000,00 + omkostninger. 13 febr.

Proprietеten til den nye embedsbolig forbeholdes Oplysningsvesenets Fond.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 13 febr.

1. Med hjemmel av § 2 i lov om pensjonsordning for Statens tjenestemenn av 20 april 1917, jfr. Stortingets beslutning av 18 juli 1919 og den kongelige resolusjon av 1 august nestefter — bestemmes, at innlemmelsen i Statens Pensjonskasse av stillingene som direktør, professorer, konservatorer, amanuenser, fastlønte stipendiater, videnskapelige og andre assistenter, bibliotekarer, inspektører, kasserere (kassererske), preparanter og vaktmestre ved Bergen Museum, Den Biologiske Stasjon i Bergen og Geofysisk Institutt i Bergen, hørende under Kirke- og Undervisningsdepartementet, trer i kraft fra og med 1 juli 1919, forsåvidt angår de innehavere av stillingene, som tidligere har vært medlemmer av Bergen Kommunale Pensjonskasse.

2. Den av Kirke- og Undervisningsdepartementet med Bergen kommune sluttede avtale om innlemmelse i Statens Pensjonskasse av tjenestemenn i de under 1. nevnte stillinger og om disses uttreden av Bergen Kommunale Pensjonskasse godkjennes.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Kristiania bystyres beslutning av 20 november 1919 angående endrede bestemmelser for opkrevning av avgift av forskjellige varer, som innføres over Kristiania havn. 13 febr.

Kongelig resolusjon, hvorved det ved kongelig resolusjon av $^{19}/_{6}$ 1918 opnevnte Statens fettråd og det ved kongelig resolusjon av $^{28}/_{3}$ 1919 opnevnte merkantile råd opheves. 13 febr.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for kjeks. 13 febr.

*) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

14 febr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Buskerud, hvori uttales, at tinglysningsgebyret for et skjøte på fast eiendom må bli å beregne uten fradrag for ovner og komfyrer, idet disse — som forutsettes solgt sammen med den faste eiendom — ikke efter departementets opfatning kan betraktes som løsøre.

14 febr. **Skrivelse***) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918 og under henvisning til skrivelse av 4 desember 1919 om omsetningsregler og maksimalpriser for jern, jernplater m. v., fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for svensk, tysk, amerikansk og belgisk jern, tyske galvaniserte jernplater samt engelske bølgeplater.

16 febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Hamar, i anledning av en forespørsel fra et skolestyre, hvori departementet uttaler:

Det fremgår av forespørslen, at den av lærerne for årene 1919 og 1920 valgte representant i skolestyret fratrådte som lærer den 1/s 1919 og varamannen, som derefter rykket op som representant fra 1 januar d. å., er valgt til ordfører i bygden.

Under disse omstendigheter antar departementet, at der snarest må avholdes nytt valg på såvel representant som varamann for året 1920 eller om man vil for hele 2-årsperioden.

17 febr. **Meddelelse** fra Forsvarsdepartementet til hæren:

Statens Pensjonskasse har uttalt til Socialdepartementet at det vil være ønskelig, at der ved administrativ foranstaltning treffes bestemmelse om lægeattest som betingelse for ansettelse i stillinger, som er innlemmet i Statens Pensjonskasse også for de stillingers vedkommende, hvor sådan bestemmelse ennu ikke er gjort gjeldende, men hvor en lægeattest må anses påkrevet av hensyn til stillingene selv og til det krav de stiller til innehavernes fysiske krefter.

I anledning herav bestemmer departementet:

Ved besettelse av ledige civile stillinger, som er innlemmet i Statens Pensjonskasse, skal den ansettende myndighet av ansøkerne fordre lægeattest for almindelig god helbred i alle tilfelle, hvor sådan attest ikke anses overflødig på grunn av vedkommendes tidligere tjeneste i sådan offentlig stilling, som byr garanti for ansøkerens gode helbredstilstand. En ansøker

*) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor de nye maksimalpriser er inntatt.

til en annen stilling i samme tjenestegren behøver som regel ikke å skaffe lægeattest. 17 febr.

Den ansettende myndighet vil i hvert enkelt tilfelle ha å avgjøre, hvilken vekt lægeattesten skal tillegges under hensyntagen til det krav, som stillingen stiller til vedkommendes helbred.

Meddelelse fra Forsvarsdepartementet til hæren: 17 febr.

§ 6 i lov av 9 august 1917 om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse bestemmer, at »forsåvidt den lovbestemte almindelige skyssbetaling med hjemmel av lov blir forhøiet, blir den av kongen bestemte godtgjørelse å forhøie med tilsvarende beløp«.

Paa foranledning og efter derom innhentet uttalelse fra Handelsdepartementet meddeles, at i de tilfelle, hvor en tjenestemann er berettiget til å forlange skyss fra skyss-stasjon, hvorfra den almindelige skyssbetaling med hjemmel av lov*) er forhøiet, blir skyssgodtgjørelsen å forhøie med tilsvarende beløp overensstemmende med ovennevnte § 6 i skyss- og kostgodtgjørelsesloven.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til overlosene m. fl., hvori bestemmes, at helbredsattest skal forlanges som betingelse for ansettelse som overlos, losoldermann, losformenn, mannskap på fyrvesenets dampskibe, skøiteførere, fyrformenn og merkeformenn. 18 febr.

Skrivelse**) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre prisreguleringsbestemmelser for sjokolade, kakao og konfekt av norsk tilvirkning. 18 febr.

Skrivelse**) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre prisreguleringsbestemmelser for sjokolade, kakao og konfekt av utenlandsk tilvirkning. 18 febr.

Skrivelse***) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre om- 19 febr.

*) Se således § 2 i lov av 7 juni 1918 om endring i og tillegg til lov av 14 juli 1893 om skyssvesenet.

**) Bekjentgj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor prisreguleringsbestemmelsene er inntatt.

***) Bekjentgj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

19 febr. setningsregler og maksimalpriser for H-jerns bjelker, U-jern og Zoresjern.

19 febr. **Skrivelse***) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, bestemmes, at de i skrivelse av 4 desember 1919 fastsatte omsetningsregler og maksimalpriser for blikk opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med tirsdag 24 februar 1920.

20 febr. **Kongelig kunngjørelse****) [1]) om avgift til statskassen av jord, som i budgett-terminen fra 1 juli 1920 til 30 juni 1921 anvendes til dyrkning av tobakk.

Av jord, som i budgett-terminen fra 1 juli 1920 til 30 juni 1921 anvendes til dyrkning av tobakk, erlegges en avgift til statskassen av 14 øre pr. kvadratmeter, dog således, at der av det av én dyrker på én eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20,00. Avgiften påhviler den, som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan den erlagte avgift tilbakebetales; de nærmere regler herfor fastsettes av Finans- og Tolldepartementet.

20 febr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved med hjemmel av § 3 i lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge m. v. bestemmes, at den, som gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke i Hel land herred, Rogaland fylke, fra 1 april 1920 og inntil videre skal ha bevilling.

20 febr. **Kongelig resolusjon**†), hvorved bestemmes:

I. Den av Hol herredsstyre i møte den 23 januar 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Hol herred, Buskerud fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre —, dog med et par endringer.

II. Den ved kongelig resolusjon av 25 september 1914 stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Hol herred opheves fra 1 april 1920 å regne.

---

*) Bekjentgj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 9.
**) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.
***) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.
†) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor den stadfestede vedtekt er inntatt.
1) Se St. prp. nr. 17. Innst. S. nr. 2. St. tid. s. 204.

Kongelig resolusjon*) hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes: 20 febr.

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Singsås herred, Sør-Trøndelag fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på de av Kråkstad herredsstyre i Akerhus fylke og Holtålen herredsstyre i Sør-Trøndelag fylke under 26 januar 1920 og 24 november 1919 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning. 20 febr.

Kongelig resolusjon**), hvorved i henhold til § 88 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 bestemmes, at nevnte lov — med de i Arbeidsdepartementets foredrag av 20 februar 1920 nevnte undtagelser for bygninger til gårdsbruk m. v. — skal være gjeldende for et strøk ved Lena stasjon i Østre Toten innenfor de av herredsstyret i møte den 24 januar 1920 vedtatte grenser. 20 febr.

Kongelig resolusjon, hvorved grensen for den avgift, som kan ilegges for rettigheten til skjenkning av øl, vin, fruktvin og mjød, i henhold til § 28, 1 i lov av 17 mai 1904 om salg og skjenkning av brennevin m. m. for Fåberg herred, Opland fylke, — forhøies til kr. 2000,00. 20 febr.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 §§ 29 og 31 bestemmes, at det i kongelig resolusjon av 24 mars 1911 omhandlede sikkerhetsfond ved A/S Sydvaranger bergverksanlegg i Sør-Varanger herred blir å forhøie til kr. 125000 på nærmere angitt måte. 20 febr.

*) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.
**) Bekjentgj. 23 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor de omhandlede grenser for bygningslovens anvendelse m. v. er anført.

20 febr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 84 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes som gjeldende inntil videre Leirvik bygningsrepresentantskaps beslutning i møte den 28 mars 1919 angående forandring i § 2 i det ved kongelig resolusjon av 26 april 1918 approberte regulativ for betaling for behandling av bygningsanmeldelser og bygningstilsyn m. v. i Leirvik bygningskommune.

20 febr. **Skrivelse** *) fra Provianteringsdepartementet om opphevelse av de i skrivelser av 21 august og 14 oktober 1919 fastsatte omsetningsregler og maksimalpriser for kaffe.

20 febr. **Skrivelse****) fra Provianteringsdepartementet om tillegg til maksimalprisene ved salg av kokt farin.

21 febr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til bestyreren for en offentlig sjømannsskole.

Da kystloseksamenskommisjonen skal bestå bl. a. av vedkommende skoles bestyrer, bør der ikke samtidig anordnes to eksamenskommisjoner ved samme skole. Arbeidet som eksamenskommisjonens formann inngår under bestyrerens plikter som skolebestyrer.

21 febr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til en overlos.

En fastlønnet bylos hadde vært syk fra 3 juli 1919 til 13 januar 1920, og da han den dag gjenoptok losningen, kom han tilskade ombord. Losen tilstodes i henhold til tjenestemannslovens § 6 3 måneders lønn under sin sykdom i 1919. Da den annen ved stasjonen ansatte fastlønte los hadde overkommet utlosningen, blev der ikke ydet nogen godtgjørelse for vikartjeneste. Efter det losen den 13 januar 1920 overgåtte uheld i tjenesten tilkommer han fritt lægetilsyn og medisin samt lønn, sålenge han er arbeidsudyktig, dog ikke utover 6 mdr. Eventuell nødvendig vikar kan lønnes med utseilingspengene med fradrag av avgiften til Losunderstøttelseskassen, eller han kan engasjeres med fast månedsbetaling.

---

*) Bekjentgj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

Lov *) [1]) om forandring i og tillegg til lovgivningen om Høiesterett. 27 febr. nr. 1.

§ 1. Lov om forkynnelser, varsler i civile saker m. m. av 4 juni 1892 § 36, 2net ledd, gis følgende tillegg:

»Når der er hengått ett år fra høiesterettsstevningens utferdigelse, uten at saken er begjært opført på ukekartet eller berammet til foretagelse, blir den på embeds vegne å opføre eller beramme, medmindre der erholdes prolongasjonsbevilling. For sådan bevilling erlegges i tilfelle vanlig betaling.«

§ 2. Forskriftene i lov av 4 februar 1905 § 12 om deling av Høiesterett i to avdelinger til pådømmelse av saker, som behandles muntlig, og forskriftene i lov av 30 mai 1891 om overførelse av civile høiesterettssaker til skriftlig behandling forblir fremdeles i kraft inntil utgangen av Høiesteretts annen sesjon 1922.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Dog blir den i § 1 nevnte frist ikke i noget tilfelle å betrakte som utløpet før 6 måneder fra lovens ikrafttreden.

Lov *) [2]) om innskrenkning i anvendelsen av vidner ved utpantningsforretninger. 27 febr. nr. 2.

§ 1. Ved utpantningsforretninger tilkalles ikke vidner, uten når særlige omstendigheter antas å gjøre det påkrevet.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig kunngjørelse **) [3]) om avgift til statskassen fra 1 juli 1920 1) av sirup, som anvendes til tilvirkning av drops, og 2) av mais og innenlandsk tilvirket maisstivelse, som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup. 27 febr.

I.

Fra 1 juli 1920 erlegges til statskassen avgift av sirup, som anvendes til tilvirkning av drops, med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1920 erlegges til statskassen avgift av mais og innenlands tilvirket maisstivelse, som anvendes til tilvirk-

*) Bekjentgj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 9.
**) Bekjentgj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 9.
[1]) St.besl. 18 februar. Se Ot. prp. nr. 1. Innst. O. nr. 2. St.tid., forh. i Ot. s. 103—105; i Lt. s. 50.
[2]) St.besl. 18 februar. Se Ot. prp. nr. 2. Innst. O. nr. 2. St.tid., forh. i Ot. s. 105—107; i Lt. s. 50.
[3]) Se St. prp. nr. 13. Innst. S. nr. 38. St.tid. s. 220.

27 febr. ning av stivelsesukker eller stivelsesirup, med følgende beløp:

1. Av mais 5 øre pr. kg.
2. Av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

27 febr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrum av 25 mai 1917 § 8, jfr. § 2, bestemmes, at Lørenskog herred i Akershus fylke efter beslutning av herredstyret kan kreve avstått mot erstatning bruken av ledige beboelsesleiligheter innen herredets grenser for å anvende dem til herberge for husville.

27 febr. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfestelse på den av Kongsvinger bystyre i møte den 28 januar 1920 fattede beslutning om forandring av § 4 i de ved kongelig resolusjon av 7 februar 1913, jfr. resolusjon av 8 november 1918, stadfestede vedtekter om taksering til eiendomsskatt av de faste eiendommer i kjøpstaden, hvorefter § 4 vil få sådan lydelse:

»Enhver av takstmennene tilkommer av bykassen en godtgjørelse stor kr. 3,00 pr. takst og formannen kr. 4,50 pr. takst. For overtakst tilkommer overtakstmennene en lignende godtgjørelse.«

27 febr. **Kongelig resolusjon***), hvorved kongelig resolusjon av 10 mars 1900 angående særskilte bestemmelser vedrørende losvesenet i Hålogaland bispedømme opheves fra 1 juli 1920 å regne.

27 febr. **Kongelig resolusjon**, hvorved med hjemmel av § 2 i lov om pensjonsordning for Statens tjenestemenn av 20 april 1917, jfr. Stortingets beslutning av 18 juli 1919 og kongelig resolusjon av 1 august næstefter, bestemmes, at innlemmelsen i Statens Pensjonskasse av stillingene som rektorer, overlærere (lektorer og adjunkter), lærere (og lærerinner) samt timelærere ved kommunale høiere almenskoler uten statsbidrag, hørende under Kirke- og Undervisningsdepartementet, trer i kraft fra og med 1 juli 1919, forsåvidt angår de innehavere av stillingene, som tidligere har vært medlemmer av Kristiania Kommunale Pensjonskasse.

Den av Kirke- og Undervisningsdepartementet med Kristiania kommune sluttede avtale om innlemmelse i Statens Pensjonskasse av tjenestemenn i de ovenfor nevnte stillinger

*) Bekjentgj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 9.

og om disses uttreden av Kristiania Kommunale Pensjonskasse godkjennes, dog med den forandring i avtalens post 3, at der istedenfor »innen 30 november« settes »innen en av Kirke- og Undervisningsdepartementet fastsatt frist.« 27 febr.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 §§ 28 og 33 meddeles stadfestelse på en fremlagt av vedkommende utvalg foreslått plan for et sikkerhetsfond ved bergverket A/S. Vaddas Gruber i Skjervøy herred, Troms fylke, — dog med en enkelt forandring. 27 febr.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 27 febr.

I. I medhold av lov om kommunale provianteringsråd av 26de juli 1916, jfr. tilleggslov av 14 desember 1917, fastsettes:

a) ophevelse av § 5 og forandringer i §§ 6, 7, 8 og 20 i de ved kongelig resolusjon av 26 april 1918, jfr. de kongelige resolusjoner av 15 november 1918 og av 19 desember 1919, utferdigede forskrifter om de kommunale provianteringsråds organisasjon og virksomhet m. v. overensstemmende med et fremlagt utkast.

b) ophevelse av §§ 3 og 18 og forandringer i §§ 4, 5, 6, 9, 14 og 17 i de ved kongelig resolusjon av 15 november 1918 utferdigede forskrifter om fylkesprovianteringsrådenes organisasjon, virksomhet m. v. overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Denne resolusjon trer i kraft den 1 juli 1920.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en magistrat: 27 febr.

Departementet er tilbøielig til å tro, at der efter lov om boligforholdene av 12 juli 1918 §§ 1 og 2 er adgang for et kommunestyre til å beslutte, at lovgivningen om kommunal regulering av husleie ikke skal omfatte enkelte rum, samt at dette bare skal gjelde forbudet mot å si op.

Bestemmelsen må videre formentlig kunne innskrenkes til bare å gjelde enkelte rum, som hittil ikke har vært leiet ut eller som herefter leies bort.

Spørsmålet hører iøvrig i tilfelle av tvist under domstolene.

Skrivelse**) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 27 febr.

*) Kfr. s. 132, hvor instruksen i sin helhet er inntatt, som den skal lyde efter de foretatte forandringer.

**) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

27 febr. 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for jern, jernplater m. v.

27 febr. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat om samtykke til, at Norges Rederforbund opkrever hos importørene et frakttillegg på inntil 40,00 — firti — kroner pr. tonn av kull, som leveres som bunkers til utenlandske skibe og til norske skibe, som ikke bringer varer til landet efter gjeldende maksimalfrakter m. v.

27 febr. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat om, at den tillatte forhøielse av tillegg for tvinning, blekning og farvning av bomullsgarn skal gjelde for samtlige landets bomullsspinderier eller fabrikker.

27 febr. **Skrivelse****) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre nye omsetningsregler og maksimalpriser for bundne fiskeredskaper av hamp og bomull ved salg i detalj til forbruker.

1 mars. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiania, i anledning av en forespørsel fra en skoleinspektør om forståelsen av uttrykket »forsørgelsesplikt«, når det gjelder husleiegodtgjørelse for lærer med familje, hvori uttales, at uttrykket refererer sig til fattiglovens bestemmelse om forsørgelsespliktens utstrekning.

Men der er selvsagt intet iveien for å praktisere loven slik, at uttrykket »lærer med familie« utstrekkes til å omfatte alle lærere, som faktisk har forsørgelsesbyrde.

1 mars. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiania, i anledning av en forespørsel om, hvorvidt der kan beregnes statsbidrag til fritt skolemateriell også til elever i fortsettelsesskolen.

I den anledning uttaler departementet, at bestemmelsen i byskolelovens § 14 (lov $^{14}/_{12}$ 1917) om, at hver skole skal være forsynt med lese- og lærebøker, skrive- og tegnesaker m. v., efter departementets mening visstnok kun gjelder den egentlige folkeskole, ikke fortsettelsesskolen, hvorfor heller ikke statsbidrag efter § 15 kan ydes til annet skolemateriell enn det, som anskaffes til bruk i folkeskolen.

---

*) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor de nye omsetningsregler m. v. er inntatt.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til 1ste Sjømilitære Distriktskommando, hvori anføres, at en tilskadekommet utskrevet fyrbøter, som oppebærer understøttelse av Riksforsikringsanstalten, ikke tillike kan tilståes bidrag av det offentlige. 2 mars.

Cirkulære*) fra Norges Bank om forandringer i bankens reglement. 3 mars.

Ved representantskapets beslutninger av 17 mars 1919 og 16 februar 1920 har reglementets § 117 undergått følgende forandring, forsåvidt angår Hamar og Fredrikstad avdelinger:

Ved Hamar avdeling stiller kassereren kausjon for kr. 15 000 og kan ha inntil kr. 45 000 i sitt verge, mens skillemyntkassereren sammesteds stiller kausjon for kr. 5 000 og kan ha inntil kr. 20 000 under eget verge.

Ved Fredrikstad avdeling stiller kassereren kausjon for kr. 12 500 og har adgang til å ha inntil 25 000 i sitt verge, mens den fungerende skillemyntkasserer stiller kausjon for kr. 5 000 og kan ha inntil kr. 20 000 under eget verge.

Skrivelse**) fra Industriforsyningsdepartementet angående ophevelse av maksimalprisen på manillataug av 13 desember 1919 m. v. 3 mars.

Skrivelse fra Socialdepartementet til formannen i en ankenevnd for husleieregulering. 4 mars.

Formannen hadde spurt:

om § 24 i lov om boligforholdene av 12 juli 1918 er således å forstå, at § 1, 2net ledd, i sin helhet kommer til anvendelse, når kommunestyret ved lovens ikrafttreden har fattet beslutning om kommunal regulering av husleie i henhold til den tidligere gjeldende lovgivning, eller

om paragrafen er slik å forstå, at § 1, 2net ledd, bare kommer til anvendelse i sådan utstrekning, som kommunestyrets tidligere beslutning hjemler.

Efter paragrafens ordlyd antar departementet, at den første forståelse er den rette.

Spørsmålet hører iøvrig i tilfelle av tvist under domstolene.

---

*) Bekjentgj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

**) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

4 mars. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Finnmark fylke, hvorved i medhold av lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes:

At Hammerfest landsogns jordmordistrikt i Finnmark fylke deles i følgende to jordmordistrikter:

1. Vestre Sørøysund distrikt, omfattende den del av herredet, som ligger på Sørøyen og
2. Østre Sørøysund distrikt, omfattende den øvrige del av herredet.

Delingen trer i kraft fra den tid, fylkesmannen bestemmer.

4 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori meddeles, at departementet antar, at hjemmelsbrev på eiendom, som den ene ektefelle overtar ved skilsmisseskifte, må kunne utferdiges på ustemplet papir og tingleses uten erleggelse av gebyr, jfr. den i Lovtidende inntatte skrivelse av 22 juni 1898.

4 mars. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat angående beregning av priser ved salg i detalj av ikke maksimalprisbelagt skotøi fra J. T. Halvorsens Skofabrikk, Fredrikshald.

5 mars. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Norderhov herred, Buskerud fylke, senest i møte den 9 oktober 1919 besluttede nye skogbrandsregler for herredet — dog med etpar endringer.

5 mars. **Kongelig resolusjon*****), hvorved der i medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på den av herredsstyret for Engerdal herred, Hedmark fylke, i møter den 3 juni og 30 desember 1918 besluttede forandring av § 6 i de ved kongelig resolusjon av 9 mai 1914 approberte skogbrandsregler for herredet, hvorefter paragrafen fremtidig skal lyde således:

»For brandslukning og i forbindelse hermed stående arbeide betales kr. 1,50 pr. time. Såfremt mannskaper blir beordret over i andre roder, enn hvor de bor, betales kr. 1,75 pr. time. Timepenger blir å beregne fra man forlater hjem-

*) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor de stadfestede skogbrandsregler er inntatt.

***) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.

stedet og til tilbakekomsten. Brandchefen og brandmestrene har samme betaling. 5 mars.

For leie av hester og kjøretøier til frakt av redskaper og proviant m. m. erlegges betaling efter overenskomst eller skjønn.

Denne bestemmelse trer i kraft den 1 mai 1920.«

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Fjære herred, Aust-Agder fylke, i møte den 22 november 1919 besluttede skogvedtekter for herredet. 5 mars.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes: 5 mars.

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Budal herred, Sør-Trøndelag fylke.

2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes: 5 mars.

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Ankenes herred, Nordland fylke.

2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon***), hvorved fastsettes prisene på det papir, landets papirfabrikker er pliktig til å levere til innenlandsk forbruk til aviser og skole- og undervisningsbruk, fra 27 februar 1920 å regne. 5 mars.

Kongelig resolusjon†), hvorved der i henhold til havnelovens § 41 oprettes et havnestyre for uthavnen Uthaug i Ørland herred, Sør-Trøndelag fylke. 5 mars.

*) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor skogvedtektene er inntatt.

**) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.

***) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor prisene er anført.

†) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor grensene for det havnestyret underlagte område er beskrevet.

5 mars. I henhold til samme lovs § 38, 2nen passus, bestemmes, at utkastning av fiskeavfall skal inntill videre være forbudt på det havnestyret underlagte område.

5 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved Forsvarsdepartementet bemyndiges til å fastsette »Midlertidige bestemmelser angående civil luftfart innen riket« overensstemmende med et fremlagt utkast samt derhos til å foreta mindre endringer i bestemmelsene, om dette måtte anses ønskelig (kfr. lov av 18 august 1914 og kongelig resolusjon av 6 november 1914).

De midlertidige bestemmelser er sålydende:

A. Almindelige bestemmelser.

Luftfartøi kan av Forsvarsdepartementet få tillatelse til å flyve innen riket på følgende betingelser:

1. Luftfartøiet må ikke flyve over by eller tettbebygget sted uten i en høide, som tillater det å lande utenfor byen eller stedet, hvis dets drivmiddel skulde svikte på grunn av brekasje eller annen årsak.

   Dette forbud skal ikke gjelde det areal, som er innenfor en cirkel med radius 1,6 km. fra centret av en militær flyveplass eller en av Forsvarsdepartementet godkjent flyveplass.

2. Luftfartøiet må ikke
   a) utføre kunstflyvning eller opvisningsflyning over by eller tettbygget sted eller folkerikt distrikt.
   Eller
   b) utføre kunst- eller opvisningsflyvning over sports- eller idrettsstevne, medmindre sådan flyvning er spesielt arrangert av lederne av stevnet efter innhentet skriftlig tillatelse fra stedets politi.
   Eller
   c) utføre flyvning, som er farlig for den offentlige sikkerhet på grunn av lav høide over eller liten avstand fra mennesker eller boliger.
3. Ingen person i luftfartøiet må slippe eller bevirke eller tillate sluppet nogen gjenstand fra luftfartøiet, der kan avstedkomme skade eller ulempe.
4. Luftfartøiet må ikke uten særskilt tillatelse av Forsvarsdepartementet medføre skytevåben og sprengstoffer eller gjøre bruk av apparater og innretninger for trådløs telegraf og telefon. Ingen person i luftfartøiet må uten tillatelse av Forsvarsdepartementet eller den det dertil bemyndiger medføre eller bruke fotografiapparater.

*) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.

B. Særlige bestemmelser for norske luftfartøier. 5 mars.

Civilt norskeiet luftfartøi kan av Forsvarsdepartementet få tillatelse til å flyve på betingelse av:

1. at fartøiet har luftdyktighetsbevis, som Forsvarsdepartementet godkjenner eller efter inspeksjon, som departementet foranstalter, er tildelt sådant bevis.
2. at fartøiet har nasjonalitetsmerke. (N. samt påmalt det norske flagg) og kjenningsmerke.
3. at føreren har førerbevis, som Forsvarsdepartementet godkjenner eller at han ved å avlegge prøver, som departementet foranstalter, godtgjør, at han har de fornødne kunnskaper samt dygtighet i å føre vedkommende luftfartøistype.
4. at føreren med tilfredsstillende resultat har underkastet sig den lægeundersøkelse, som til enhver tid er bestemt for militære flyveaspiranter.
5. at den utsette flyveplass eller start- og landingsplass godkjennes av Forsvarsdepartementet.
6. at det opgis til Forsvarsdepartementet, hvem der er den ansvarshavende ombord.
7. at eieren stiller sikkerhet for dekning av mulig erstatningsansvar mot ham selv eller mot brukere av fartøiet for skade, som måtte forvoldes ved fartøiets benyttelse ved å deponere forsikringspolise eller tilveiebringe annen garanti, som Forsvarsdepartementet finner fyldestgjørende.
8. Forøvrig skal fartøiet være underkastet de til enhver tid gjeldende bestemmelser om inspeksjon av fartøiet selv, av dokumenter vedkommende fartøi og besetning samt av den anvendte start- og landingsplass.

C. Særlige bestemmelser for utenlandske fartøier.

Utenlandsk luftfartøi kan få tillatelse av Forsvarsdepartementet for høist en måned ad gangen til å flyve innen riket på betingelse av:

1. at der foreligger oplysninger om fartøiets luftdyktighet, som Forsvarsdepartementet finner tilfredstillende.
2. at fartøiet har nasjonalitetsmerke og kjenningsmerke.
3. at føreren efter Forsvarsdepartementets skjønn opfyller de fornødne betingelser for tjeneste ombord i luftfartøiet.
4. at den utsette flyveplass eller start- og landingsplass godkjennes av Forsvarsdepartementet.
5. at det opgis til Forsvarsdepartementet, hvem der er den ansvarshavende ombord.
6. at eieren stiller sikkerhet for dekning av mulig erstatningsansvar mot ham selv eller mot brukere av fartøiet for skade,

5 mars. som måtte forvoldes ved fartøiets benyttelse ved å deponere forsikringspolise eller tilveiebringe annen garanti, som Forsvarsdepartementet finner fyldestgjørende.

7. Forøvrig skal fartøiet være underkastet de til enhver tid gjeldende bestemmelser om inspeksjon av fartøiet selv, av dokumenter vedkommende fartøi og besetning samt av den anvendte start- og landingsplass.

D. Forbudte områder.

Et luftfartøi kan under forutsetning av, at det utelukkende har norske statsborgere ombord, tillates å flyve over de i henhold til lov av 18. august 1914 § 1 eller eventuelle senere bestemmelser forbudte områder efter bestemte av Forsvarsdetementet fastsatte ruter.

Ellers kan det ikke flyve over disse områder eller nærme sig deres grenser på mindre avstand enn 5 km, undtagen efter særskilt av Forsvarsdepartementet meddelt tillatelse.

E. Ansøkninger om tillatelse til flyvning

innsendes til Forsvarsdepartementet eller den dette dertil bemyndiger. Ansøkningene skal foruten hvad der kreves ifølge foranstående inneholde en kort beskrivelse av fartøiet, navn på luftfartøiets eier og fører og disses verneting.

5 mars. **Kongelig resolusjon** *), hvorved i medhold av § 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. tillegslover av 14 april og 29 november 1919, bestemmes:

De til enhver tid fastsatte maksimalfrakter for mineralske oljer i hele laster gjelder til havner i Norge fra svenskegrensen til og med Hammerfest. Kysten inndeles i følgende soner:

Svenskegrensen	til og med	Bergen
Bergen	— » —	Trondhjem
Trondhjem	— » —	Svolvær
Svolvær	— » —	Hammerfest

For losning i flere havner betales i tillegg til maksimalfrakten for hver tilleggshavn kr. 2,50 pr. tonn (respektiv kr. 0,40 pr. fat) beregnet av skibets lastekapasitet, og det samme tillegg betales for hver ny eller passert sone.

Provianteringsdepartementet bemyndiges i medhold av nevnte lovs § 4 til i særlige tilfelle å dispensere fra de fastsatte maksimalfrakter.

Nærværende resolusjon trer i kraft fredag den 5 mars 1920 kl. 3 em. (Kristianiatid).

*) Bekjentgj. 9 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 37 i lov om forsømte barns behandling av 6 juni 1896 stadfestes et fremlagt forslag til reglement og straffereglement for særavdelingen ved Bærum skolehjem for forsømte piker. 5 mars.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at fra 1 juli 1920 å regne blir der å overføre til Tromsø residerende kapellani følgende inntekter: 5 mars.

1. Kr. 1 100,00 av de Tromsø sogneprest- og stiftsprostembede tilliggende grunnavgifter, mot at det lønnsbidrag på kr. 1 040,00 årlig, som sognepresten hittil har utredet til kapellanen, bortfaller fra samme tid.
2. Kr. 1 200,00 av de sognekallet tilliggende festeavgifter, mot at det av Tromsø bystyre bevilgede midlertidige lønnsbidrag til kapellanen på kr. 600,00 årlig bortfaller fra samme dag.

De nevnte beløp, tilsammen kr. 2 300,00, tilfaller kapellanen som en almindelig embedsinntekt.

Kongelig resolusjon, hvorved der opnevnes en komité på 4 medlemmer til å utarbeide utkast til en lov om handel med kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer m. v. 5 mars.

Kongelig resolusjon, hvorved Holmestrand—Vittingfossbanens og Tønsberg—Eidsfossbanens takster for befordring av il- og fraktgods tillates midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 5 mars 1920. 5 mars.

Kongelig resolusjon, hvorved A/S. Lierbanens takster for befordring av reisende og gods tillates midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 5 mars 1920. 5 mars.

Kongelig resolusjon, hvorved den ved kongelig resolusjon av $^{15}/_{2}$ 18 oprettede Statens Metallcentral opheves. 5 mars.

Norges tiltredelse*) til pakten for Folkenes Forbund. 5 mars.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat angående prisforhøielse på skolebøker (A. W. Brøggers Boktrykkeri A/S., Kristiania). 5 mars.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat angående pris- 5 mars.

*) Inntatt i »Overenskomster« nr. 2 for 1920 (s. 31); se St.prp. nr. 33. Innst. S. XXXVIII. St.tid. s. 424—545.

**) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. i 1ste avd. nr. 11, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

5 mars. forhøielse på hermetikketiketter (Vestlandske litogr. anstalters forening, Stavanger).

5 mars. **Prisregulering***) av mat og drikke på hoteller og kafeer i Stavanger (maksimalpriser).

6 mars. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Justisdepartementet, som hadde utbedt sig Kirkedepartementets uttalelse i anledning av, at der ved et av de stemmeberettigede i en by foretatt valg på medlemmer av skolestyret ikke blev valgt nogen varamann, idet alle de 6 plasser, som skulde besettes, tilfalt »riksmålsvennenes liste«, hvis samtlige kandidater blev valgt til medlemmer av skolestyret.

I den anledning uttaler Kirkedepartementet, at da byskolelovens § 40 a (lov 14 desember 1917) uttrykkelig bestemmer, at der foruten medlemmene også skal velges varamenn, vil det være nødvendig, at der treffes foranstaltninger til, at sådanne kan bli valgt.

6 mars. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat om nye bestemmelser for omsetning av jern og metaller, for hvilke der ikke er fastsatt maksimalpriser eller andre særskilte prisreguleringsbestemmelser.

6 mars. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat om fastsettelse av prisene på manillataug m. v.

6 mars. **Skrivelse*****) fra Industriforsyningsdepartementet om nye maksimalpriser for metalltrådlamper.

8 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Helge Larsen Lægreid ved gavebrev av 26 november 1918 oprettede »Madli Nilsdatter Lægreids legat til inntekt for Hardanger og Voss indremissionsforening« samt på de under 26 november 1918 utferdigede statutter for dette legat.

8 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Helge Larsen Lægreid ved gavebrev av 26 november 1918 oprettede »Helge L. Lægreid og hustru Madli Nilsdatters legat til motarbeidelse av tuberkulose og til sykepleieforening i Eidfjord«, samt på de under 26 november 1918 utferdigede statutter for dette legat.

---

*) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor maksimalprisene m. v. er inntatt.

**) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

***) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor maksimalprisene m. v. er inntatt.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, 8 mars.
Kristiansand, i anledning av en forespørsel fra et landsskolestyre, hvori departementet uttaler, at da de rum, som er anvist de i skrivelsen omhandlede lærere i skolebygningens 3dje etage, ikke fyldestgjør de krav, som skolelovens § 24, 1 stiller til lærerboliger, står det vedkommende lærere fritt for å forlange, at de istedenfor den anviste bolig m. v. på skolen får sig utbetalt den husleiegodtgjørelse, som måtte være bestemt i henhold til § 24, 2.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skuledirektøren, 8 mars.
Bergen, med svar på ein spurnad frå eit landsskulestyre, um lærarane ved den kommunale millomskulen etter lovi kann få sin målsmann inn i skulestyret og i skulen sitt forstandarskap.

Til dette er å svara, at når den kommunale millomskulen er lagd under skulestyret, er styraren av skulen vanleg medlem av skulestyret med same rett som alle andre skulestyremedlemmer (lovens § 47, f). Lærarane hev soleis ikkje rett til eigen målsmann i skulestyret etter landsskulelovi. Men det er ikkje noko ivegen for, at heradet på søknad um det etter § 82 i landsskulelovi kan få gjort gjeldande for heradet dei same reglane som gjeld i byane um lærarrepresentasjon i skulestyret. Um desse reglane skulde høve betre for heradet vil departementet tilråda ein slik søknad.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, 8 mars.
Tromsø, i anledning av en forespørsel fra et landsskolestyre, hvori departementet uttaler, at det overensstemmende med sin uttalelse i skrivelse til skoledirektøren i Agder bispedømme av 18 februar 1919 antar, at konstituerte lærere ikke har krav på å oppebære husleiegodtgjørelse efter landsskolelovens § 24, medmindre skolestyret dertil måtte ha bundet sig. Er imidlertid sådant tilsagn gitt den konstituerte lærer enten uttrykkelig eller stiltiende, kan ikke fylkesskolestyret under anførsel av, at posten kun er betjent av en konstituert lærer, ha rett til å tilbakeholde det bidrag av fylkesskolekassen, som er bevilget.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Kirkedepartementet 8 mars.
i anledning av spørsmålet om, hvorvidt der er lovlig adgang til å gi skolestyret almindelig bemyndigelse til dispensasjon fra aldersgrenseloven i tilfelle, hvor lærere og lærerinner når aldersgrensen efter nyttår i skoleåret.

Socialdepartementet meddeler, at spørsmålet har vært forelagt for Statens Pensjonskasse, som i skrivelse av 12 februar 1920 har uttalt følgende:

»Styret anser det tvilsomt, om der efter aldersgrenseloven er adgang for departementet til å gi skolestyret en almindelig

8 mars. bemyndigelse til å tillate, at lærere, som når aldersgrensen i skoleårets annen halvdel, bli stående i stillingen til skoleårets slutning.

Styret antar derimot, at saken mest hensiktsmessig kan ordnes på den måte, at skolestyret innen hvert skoleårs begynnelse innsender til departementets avgjørelse en samlet opgave over de av lærerpersonalet, som i skoleårets løp når aldersgrensen, med forslag om utskytelse av aldersgrensen i den utstrekning, som skolestyret finner ønskelig. Denne ordning kan vel ikke medføre stort arbeide og vil utvilsomt være mer stemmende med loven enn den av skolestyret anbefalte.«

Til denne uttalelse fra Pensjonskassen har Socialdepartementet sluttet sig.

8 mars. **Stortingsbeslutning**[1]) om lønninger m. v. til statsrådet og regjeringen (Departementsbudgettet).

9 mars. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet om innberetningsplikt angående beholdninger, årsomsetning og årsforbruk av kull, koks og sinders m. v.

9 mars. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at direktoratet under 6 mars 1920 har sendt Norske Kulimportørers Landsforening, Forenede Kulimportører A/S, Kristiania Brændselscentral, Christiania Kul- og Vedbolag A/S følgende skrivelse:

»Under henvisning til tidligere konferanser angående eventuell ny prisregulering på kull, koks og sinders meddeles, at Provianteringsdepartementet har funnet for tiden ikke å kunne gå til nogen forhøielse av maksimalprisene for disse varer. Derimot er direktoratet bemyndiget til å meddele, at der vilde kunne bli innrømmet dispensasjon fra maksimalprisene for nye ladninger, som måtte bli importert, og som måtte være inn-

---

*) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

[1]) Se St.prp. nr. 2. Utgiftsbudgettets hovedpost III, kap. 1, tit. 1—5, kap. 2, tit. 1—3 og 5—8 samt kap. 3, tit. 1—2. Innst. S. XXXIV. St.tid. s. 598—609.

Foruten oprettelse av flere nye stillinger i departementene, hvorom navnlig henvises til komiteinnstillingens s. 1—3, blev derhos fattet følgende beslutning:

I lønnsregulativet for regjeringens kontorer m. v. vedtas følgende tilleggsbestemmelse: Bestemmelsen om, at der utfordres minst 3 års tjenestetid som sekretær av 2nen klasse, forinnen oprykning i 1ste klasse kan finne sted, forandres, forsåvidt angår tidsrummet 1 juli 1920 til 30 juni 1921, til 1 års tjenestetid.

kjøpt til så høie priser, at importøren efter maksimalprisene ikke vilde få dekket sine omkostninger med tillegg av rimelig fortjeneste.« 9 mars.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, de kommunale provianteringsråd innen Finnmark fylke bemyndiges til i hvert sitt distrikt å fastsette maksimalpriser eller treffe andre prisreguleringsbestemmelser for mat og drikke, som serveres på hoteller, restauranter, pensjonater eller andre bevertningssteder. 9 mars.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Christopher Lorentz Buck ved testamente av 25 september 1894 oprettede »Christopher Lorentz Bucks legat for trengende eldre menn og kvinner av handelsborgerstanden i Trondhjems by« samt på de under 13 februar 1920 utferdigede statutter for dette legat. 10 mars.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 10 mars.

I henhold til Justisdepartementets skrivelse av 18 november 1915 og dette departements rundskrivelse av 4 februar 1918 kan salg av krutt til skytterlagsmedlemmer og andre personer, som skal bruke det til fremstilling av geværammunisjon, finne sted mot politiattest en gang for alle. Dette departement har derefter i rundskriv til hr. fylkesmannen av 27 mai 1918 bestemt, at også salg av opladet ammunisjon kan finne sted mot politiattest en gang for alle til medlemmer av skytterlag og de øvrige nevnte personer.

Foranlediget ved en henstilling fra Generalfelttøimesteren bestemmer departementet herved, at den adgang, som ved departementets nevnte rundskriv av 27 mai 1918 er åpnet skytterlagsmedlemmer og de øvrige nevnte personer til å få kjøpt opladet ammunisjon mot politiattest en gang for alle skal ophøre, således at salg av slik ammunisjon til skytterlagsmedlemmer og de øvrige nevnte personer, likesom til enkeltpersoner i almindelighet, herefter kun må skje mot politiattest for hvert enkelt tilfelle, og således at attesten lyder på et bestemt kvantum.

Hermed skal man be politimyndighetene innen hr. fylkesmannens embedsdistrikt gjort bekjent.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat om plikt for petroleumsselskapene til å innberette sine prisforlangender på petroleum, bensin og solarolje m. v. 10 mars.

*) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.
**) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

11 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Ingeborg Lønne og Jens Olsen Lønne ved gavebrev av 1 oktober 1917 oprettede »Peder Torstensen og Guri Einarsdotter Berges legat til trengjande i Kyrkjebø« samt på de under 9 august 1919 og 5 februar 1920 utferdigede statutter for dette legat.

12 mars. Nr. 1. **Lov***)[1]) om forandring av § 38 i lov angående benefisert gods av 20 august 1821.

1.

§ 38 i lov angående det benefiserte gods av 20 august 1821 skal herefter lyde:

De staten tilhørende almenninger skal være undtatt fra realisasjon og avhendelse.

Av almenningsgrunn kan dog, efterat vedkommende fjellstyres og i tilfelle vedkommende almenningsstyres uttalelse er innhentet, avhendes byggetomter, dyrket land samt markstrekninger, der finnes skikket til rydning eller dyrkning som underbruk eller eget gårdsbruk. Når markstrekning avhendes til eget gårdsbruk, kan der av almenningen medtas et skogstykke, tilstrekkelig til husbehov.

Salg i medhold av nærværende paragraf kan fremmes underhånden.

2.

Lov av 6 juli 1905 om forandring av ovennevnte § 38 i lov angående det benefiserte gods av 20 august 1821 opheves.

3.

Denne lov trer i kraft den 1 oktober 1920.

12 mars. Nr. 2. **Lov***)[2]) om forandring i lov inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og rensdyrdriften innen de sønnenfor Finnmark fylke liggende landsdeler av 25 juli 1897.

1.

§ 3 i lov inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og rensdyrdriften innen de sønnenfor Finnmark fylke liggende landsdeler av 25 juli 1897 skal herefter lyde:

---

*) Bekjentgj. 16 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

[1]) St.besl. 5 februar. Se Ot. prp. nr. 1 for 1919, Ot. prp. nr. 52 for 1918, jfr. fjell-lovkomiteens innstilling 1916 og skogdirektørens forslag av s. d. Innst. O. XVI for 1919. St.tid., forh. i Ot. s. 100; i Lt. s. 49.

[2]) St.besl. 5 februar. Se Ot. prp. nr. 1 for 1919, Ot. prp. nr. 52 for 1918, jfr. fjell-lovkomiteens innstilling 1916 og skogdirektørens forslag av samme år. Innst. O. XVI for 1919. St.tid., forh. i Ot. s. 100—101; i Lt. s. 49.

Efter andragende fra vedkommende herredsstyre, og efterat herredsstyrene i tilstøtende herreder samt vedkommende fylkesting er gitt anledning til å uttale sig, skal Kongen kunne forby, at nomadiserende lapp såvelsom fastboende (lapp eller andre) utøver eller lar utøve beitning med ren innen herredet eller deler derav, og blir i så fall såvel renens eier som den, der har mottatt hans ren til bevoktning, for overtredelse av forbudet å straffe med bøter. 12 mars. Nr. 2.

Denne bestemmelse finner ikke anvendelse for strekning, som inngår under lovgivning om tamrendrift i statsalmenning.

2.

Denne lov trer i kraft den 1 oktober 1920.

Lov*)[1]) om forandringer i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899. 12 mars. Nr. 3.

1.

§ 6 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 skal herefter lyde:

I ikke særskilt matrikulerte statsskoger skal jakt og fangst være fri for enhver norsk borger mot løsning av jaktkort. Dog skal utenbygdsboende, der ikke er grunneier i det eller de herreder, hvori statsskogen ligger, herfor erlegge forskuddsvis en årlig avgift, som bestemmes av Kongen eller den, han dertil bemyndiger. Denne avgift må for jakt med hund ikke være høiere enn tyve kroner og for jakt uten hund samt for anbringelse av fangstinnretninger ikke høiere enn to kroner.

Herfra undtas jakten på elg, hjort og villren. Hvorledes der med denne jakt skal forholdes, bestemmes av Kongen eller den, han dertil bemyndiger, efterat vedkommende kommunestyres uttalelse er innhentet.

Jaktkort lyder på navn og gjelder for kalenderåret. Det utstedes av lensmannen. Jaktkortet skal medføres og innen jaktområdet forevises, nårsomhelst det av nogen forlanges. Av den innkomne avgift inngår en halvpart i statskassen og en halvpart i vedkommende herredskasse. Inntekt ved bortleie av jakt efter storvilt fordeles på samme måte.

Offentlig ansatte skogfunksjonærer skal innen sitt distrikt være fritatt for å erlegge den her omhandlede avgift.

---

*) Bekjentgj. 16 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

[1]) St.besl. 5 februar. Se Ot. prp. nr. 1 for 1919, Ot. prp. nr. 52 for 1918, jfr. fjell-lovkomiteens innstilling 1916 og skogdirektørens forslag av samme år. Innst. O. XVI for 1919. St.tid., forh. i Ot. s. 101—102; i Lt. s. 49.

12 mars. Nr. 3.

2.

Samme lovs § 7 opheves.

3.

Denne lov trer i kraft den 1 oktober 1920.

12 mars. Nr. 4.

Lov*)[1]) om forandring i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905.

1.

§ 3 i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905 skal herefter lyde:

De strekninger av vassdrag, der hører til ikke særskilt matrikulert statseiendom, som ikke er skog- eller fjellalmenning og hvori der går laks eller sjøørret, kan bortforpaktes av vedkommende regjeringsdepartement for en tid av inntil tyve år om gangen, således at leieren blir eneberettiget til fiskeri såvel av laks og sjøørret som av annen fisk på den bortforpaktede strekning. Avgiften tilfaller statskassen med en halvdel og vedkommende sogne- eller herredskasse med en halvdel. Dog kan avgiften med Stortingets samtykke anvendes til å muliggjøre eller lette opgang av fisk i vassdraget ved laksetrapper eller lignende anlegg og til andre foranstaltninger til fremme av fiskeriet i vassdraget.

Hvis fiskeretten tilkommer et bygdelag, skal bortforpaktningen godkjennes av Kongen, efterat vedkommende herredsstyres uttalelse er innhentet.

2.

Denne lov trer i kraft den 1 oktober 1920.

12 mars. Nr. 5.

Lov*)[2]) om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger.

Kapitel I.

Om fjellstyre.

§ 1. Nærværende lovs forskrifter omfatter statens almenninger (skog- som fjellalmenninger). Dog kan, efterat

*) Bekjentgj. 16 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

[1]) St.besl. 5 februar. Se Ot. prp. nr. 1 for 1919. Ot. prp. nr. 52 for 1918, jfr. fjell-lovkomiteens innstilling 1916 og skogdirektørens forslag av samme år. Innst. O. XVI for 1919. St.tid., forh. i Ot. s. 101—102; i Lt. s. 49.

[2]) St.besl. 2 mars. Se Ot. prp. nr. 1 for 1919. Ot. prp. nr. 52 for 1918, jfr. fjell-lovkomiteens innstilling 1916 og skogdirektørens forslag av samme år. Innst. O. XVI for 1919. St.tid., forh. i Ot. s. 3—100, 107—113; i Lt. s. 2—49, 50—52.

vedkommende almenningsstyre og fjellstyre er hørt, Kongen bestemme, at skogalmenning eller nærmere fastsatt del av sådan av hensyn til barskogens tarv undtas fra lovens virkeområde, forsåvidt angår bestemmelsene i § 19 om optagelse av nye setrer. 12 mars. Nr. 5.

§ 2. I statens almenninger skal bygdene fremdeles utøve sine bruksrettigheter til beite og seter, slått, mose- og torvtak samt fiske, jakt og fangst som fra gammel tid, forsåvidt denne lov ikke bestemmer annet.

§ 3. Ordningen av almenningsbruket, forsåvidt angår de under § 2 nevnte rettigheter — jakt på elg og hjort undtatt — er underlagt fjellstyrenes myndighet. Fjellstyre velges i ethvert herred, innen hvilket der er statsalmenning, og skal bestå av 3 medlemmer med like mange varamenn. Styret velges av herredsstyret, ett medlem som formann og ett som næstformann. Minst 2 av medlemmene og disses varamenn må være jordbrukere, som har beiterett i almenningen.

Fylkesmenn, dommere og påtalemyndighetens samt politiets tjenestemenn kan ikke innvelges. Forøvrig skal reglene for kommunale formenns og representanters valgbarhet være gjeldende.

Tjenestetiden for fjellstyrets medlemmer skal være 3 år, således at der ved utgangen av det første år, regnet fra 1 januar efter det år, hvori valget første gang foretas, utgår efter loddtrekning ett medlem. Ved utløpet av det annet år utgår likeså ett medlem efter loddtrekning mellem dem, som har fungert lengst, og siden hvert år det medlem, som har fungert lengst. Ved hvert medlemsvalg foretas fornødent varamannsvalg. De valgte er pliktige til å motta hvervet, forsåvidt de ikke før valget har fylt sitt sekstiende år. Den, som har gjort tjeneste i 3 år, kan undslå sig for å motta valg i de derpå følgende 3 år.

Fjellstyrets medlemmer tilstås for sitt arbeide en passende godtgjørelse, som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement efter forslag av herredsstyret, og som utredes av fjellkassen.

§ 4. Er der for en almenning valgt både fjellstyre i medhold av nærværende lov og almenningsstyre i medhold av lov om skogvesenet av 22 juni 1863 § 47, og der opstår tvist mellem de to styrer angående ordningen av almenningsbruket, skal fjellstyrets formann innkalle begge styrer til et fellesmøte. Opnås der ikke enighet mellem de to styrer, kan hver av dem innbringe tvisten til avgjørelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Er en almenning beliggende i flere herreder, således at der for samme almenning er valgt to eller flere fjellstyrer,

12 mars. Nr. 5.

kan det, når det ønskes av ett av fjellstyrene, bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement, efterat samtlige fjellstyrer har uttalt sig, at der dannes et fellesstyre med like antall medlemmer fra hvert fjellstyre, således at hver av fjellstyrenes formenn vekselvis for ett år om gangen fungerer som formann og ved stemmelikhet som opmann. Formannsstillingen bestemmes første gang ved loddtrekning blandt formennene.

For almenningsstrekning, hvor bruket av de i denne lov omhandlede rettigheter tilligger bygd, som er beliggende i annet herred enn det, hvori almenningen ligger, eller bygder i to eller flere herreder i fellesskap, kan Kongen, efterat vedkommende herredsstyrer er gitt anledning til å uttale sig, bestemme, at fjellstyret for en sådan almenning skal bestå av fler enn tre medlemmer og i tilfelle av hvormange. Minst ⅔ av det således forsterkede fjellstyres medlemmer og disses varamenn må være jordbrukere, som har beiterett i almenningen. Likeledes kan Kongen for sådan almenningsstrekning, og efterat vedkommende herredsstyrer er gitt anledning til å uttale sig, bestemme, at den myndighet, som efter denne lov er tillagt herredsstyret, skal utøves av et fellesstyre bestående av vedkommende herredsstyrers medlemmer i et like antall, idet hver av herredenes ordførere vekselvis for ett år om gangen fungerer som formann og ved stemmelikhet som opmann. Formannsstillingen bestemmes i første omgang ved loddtrekning.

§ 5. Fjellstyrebeslutning vedkommende de i denne lov omhandlede saker skal, forsåvidt ikke annet er bestemt, forinnen den trer i kraft, ha ligget til almindelig eftersyn i 4 uker efter betryggende kunngjørelse om utleggelsen. Innen utløpet av ovennevnte frist kan enhver rettighetshaver, som er misfornøiet med beslutningen, forlange den forelagt vedkommende regjeringsdepartement, som såfremt det ikke finner, at klagen henhører under skjønn, skal stadfeste eller underkjenne beslutningen. Saken blir i tilfelle å innsende gjennem herredsstyret og fylkesmannen.

§ 6. Kongen kan under hensyntagen til det bruk, som finner sted, bestemme, hvorvidt anerkjente almenningsstrekninger skal henregnes til én eller flere almenninger.

For skogalmenningenes vedkommende søkes mest mulig de nugjeldende grenser opretholdt.

Forslag til grenser for almenningene avgis av en nevnd bestående av tre menn, som opnevnes av fylkesmannen. Må det antas, at en almenningsstrekning blir liggende innen mer enn ett fylke, skjer opnevnelsen av vedkommende regjeringsdepartement.

Forslaget skal, forinnen Kongen treffer nogen endelig bestemmelse, forelegges vedkommende fungerende almenningsstyrer, fjellstyrer og vedkommende herredsstyrer til uttalelse. 12 mars. Nr. 5.

Medlemmene i ovennevnte nevnd oppebærer kostgodtgjørelse, stor kr. 10,00 pr. døgn, samt almindelig skyssgodtgjørelse.

Utgiftene ved fastsettelse av almenningsgrenser utredes av statskassen.

Kapitel II.

Om vedtekter.

§ 7. Fjellstyret kan beslutte almengjeldende vedtekter om det i denne lov omhandlede almenningsbruk. Vedtektene samt forandringer i disse må for å bli gyldige stadfestes av Kongen. Minst 4 uker før vedtektene eller forandringer i disse innsendes til stadfestelse, skal de bringes til almindelig kunnskap på samme måte som i § 5 bestemt. Ved sådanne vedtekter kan ikke avgift pålegges de bruksberettigede.

Vedtektene skal inneholde bestemmelse om, fra hvilken dag de trer i kraft.

Kapitel III.

Om beite.

§ 8. Beite i statsalmenning utøves av de hertil berettigede som fra gammel tid, forsåvidt denne lov ikke bestemmer annet.

Jordbruker har med fjellstyrets samtykke og under iakttagelse av denne lovs bestemmelser adgang til å opta nytt beite for sin på eiendommen vinterfødde buskap i den almenning, hvor vedkommende bygd eller grend har almenningsrett til beite. Det nye bruk må dog ikke være til skade for allerede før optatt bruk.

Tvist om, hvorvidt og i hvilken utstrekning det nye bruk kan utøves uten skade for eldre bestående bruk, avgjøres ved skjønn.

§ 9. Beite med løsfe i statsalmenning skal være forbudt, hvor ikke annet er bestemt i vedtekt.

Ved løsfe forstås i denne lov småfe såvelsom storfe (derimot ikke hest), som ikke gjætes, eller som ikke tilkvelds søker hjem til bosted eller seter.

Beite med gjeit og sau i barskogtrakt i statsalmenning må kun foregå fra og med 10 juni til og med 31 oktober, hvor ikke annet er bestemt i vedtekt.

Kapitel IV.

Særskilt om seterbeite.

§ 10. Seterbeite i statsalmenning utøves for de hertil berettigede eiendommer som fra gammel tid, forsåvidt denne lov ikke bestemmer annet.

Seterbruker kan istedenfor gårdens fe ta inn på seter andre bruksberettigedes fe i tilsvarende antall. Fjellstyret kan enn videre, når samtykke foreligger fra flerheten av de øvrige seterbrukere i fellesbeitet, tillate, at der på en seter inntas sådant fe utover det nevnte antall i så stor utstrekning, som styret finner forsvarlig av hensyn til seterbeitet.

I barskogtrakt må gjeit ikke inntas uten skogvesenets samtykke.

Ved beregning av det antall fe, som en seterbruker kan innta på seteren, regnes 6 småfe lik 1 storfe.

§ 11. Fjellstyret kan, når forholdene skjønnes å gjøre det ønskelig, helt eller delvis avgrense seterbeite i statsalmenning innen herredet, hvorved mulig sambeite med nabobeite opheves. Ved avgrensningen tas hensyn til enhver beiterett innen området.

Til avgrensningsforretningen innkaller fjellstyret brukerne av vedkommende beiter med varsel som i § 39, 1ste ledd, bestemt.

Beiting over en i medhold av nærværende paragraf fastsatt beitegrense er forbudt. Erstatning for herved forvoldt skade fastsettes i mangel av mindelig overenskomst ved skjønn.

§ 12. Andrar seterbruker i fellesbeite i statsalmenning derom, kan fjellstyret, efterat de øvrige seterbrukere i fellesbeitet er gitt adgang til å uttale sig, foreta ordning av beiteforholdene innen fellesbeitet. Det kan således inndele dette i felter, bestemme beitetiden, samt hvad slag og hvormeget fe der kan beite på hvert enkelt felt, samt avgi bestemmelse om, at småfeet skal gjætes i hertil høvelige strekninger, som er mindre skikket til storfebeite.

Ordning av beiteforhold i medhold av denne paragraf kan ikke kreves gjennemført for strekning,

a) hvor beite- og almenningsgrense ikke faller sammen;
b) hvor krav på ordning i medhold av § 87 i lov om utskiftning m. v. av 13 mars 1882 fremsettes av fjellstyret eller beiteberettiget eller i tilfelle flertallet av de beiteberettigede innen et havnelag, før ordning iverksatt av fjellstyret er blitt endelig;
c) når 20 år ikke er forløpet fra slutningen av en forretning, hvorved ordning har funnet sted enten i medhold

av nærværende paragraf eller i medhold av utskiftningslovens § 87. 12 mars. Nr. 5.

Før 10 år er forløpet fra slutning av en forretning, hvorved ordning for en strekning har funnet sted i medhold av nærværende paragraf, kan ordning i medhold av utskiftningslovens § 87 ikke kreves gjennemført, medmindre det er nødvendig av hensyn til utskiftning eller ordning i tilstøtende privat strekning.

§ 13. Har ordning overensstemmende med foregående paragraf funnet sted, men beitet fremdeles finnes for sterkt belagt til skade for melkefeet, kan fjellstyret på forlangende av flerheten av seterbrukerne i fellesbeitet, og efterat de øvrige seterbrukere er gitt adgang til å uttale sig, i fornøden utstrekning henvise sau, ungfe og tørfe til beite under gjetning i passende beitestrekninger, som ligger helt eller delvis utenfor seterbeitet.

Fjellstyret utligner på feets eiere det, som utkreves til henvisningens gjennemførelse, og de utlignede beløp kan, hvis beslutningen ikke forlanges undergitt skjønn efter § 15, inndrives ved utpantning efter en bekreftet utskrift av utligningen.

§ 14. Har ordning og henvisning overensstemmende med §§ 12 og 13 funnet sted, men beitet fremdeles finnes for sterkt belagt til skade for melkefeet, skal styret efter forlangende av seterbruker i fellesbeite søke opnådd utflytning i fornøden utstrekning ved optagelse av ny seter overensstemmende med § 19 med bidrag til utflytningens gjennemførelse av de øvrige brukere.

§ 15. Ligger et seterbeite i to eller flere herreder, og der ikke er valgt fellesstyre overensstemmende med § 4, skal vedkommende fjellstyrer tre sammen til forhandling, før de enkelte fjellstyrer hver for sitt område fatter beslutning som i §§ 12 eller 13 omhandlet.

Tvist om, hvorvidt nogen krenkes i sine rettigheter ved fjellstyrebeslutning, som treffes i medhold av §§ 11—13, avgjøres ved skjønn.

§ 16. Fjellstyret kan i statsalmenning utvise den fornødne grunn til såvidt mulig bekvemt beliggende setervoll for seter, som ingen eller kun utilstrekkelig slåttemark har, til nyttiggjørelse av buskapens gjødsel.

Sådan utvisning kan dog ikke skje, når det vil være til vesentlig skade for andre seterbrukere, hvilket i tilfelle av tvist avgjøres ved skjønn.

Utvisning i barskogtrakt må ikke finne sted, forinnen departementets samtykke er innhentet.

12 mars. Nr. 5.

Utskrift av utvisningsforretningen med riss besørger fjellstyret tinglyst på rekvirentens bekostning.

§ 17. Seter, som ligger i statsalmenning og tilligger en eiendom, kan overdras til bruk for eiendom, hvis bruker efter § 19 kan opta seter i almenningen, når overdragelsen ikke vil være til vesentlig skade for allerede bestående jordbruk, fjelleng, seter eller annet beitebruk eller til skade for barskogen, og fjellstyret gir sitt samtykke til overdragelsen. Hvis seter hører til utenbygds eiendom, eller hvis den tilligger eiendom med fler enn én seter i almenningen, kan sådan bruksrett, som i 1ste ledd nevnt, overføres til annet innenbygds jordbruk.

§ 18. Er der ikke anledning til å få tilfredsstillet seterbehovet ved foranstaltninger overensstemmende med §§ 10—14 og 19 eller ved ordning i medhold av utskiftningslovens § 87, men der tilligger en eiendom fler enn én seter i statsalmenning, og nogen av disse uten vesentlig skade eller ulempe kan undværes for eiendommens eget seterbruk, skal fjellstyret på forlangende av beiteberettiget jordbruker, som tiltrenger seter, søke nogen av setrene frivillig avstått til denne ved overdragelse overensstemmende med foregående paragraf.

Opnås ikke dette, kan fjellstyret tilstede ham å få en av setrene avstått mot erstatning, som bestemmes ved skjønn, idet vedkommende gårds eier på fjellstyrets opfordring selv bestemmer, hvilken av setrene i tilfelle skal være gjenstand for avståelse. Efterkommer ikke eieren sådan opfordring innen en frist av 4 uker, treffer fjellstyret bestemmelse herom.

Spørsmålet om tilstedeværelse av de nevnte betingelser avgjøres av skjønnet.

Fjellstyret sørger for, at fornøden tinglysning på erhververens bekostning finner sted.

§ 19. Beiteberettiget jordbruker, hvis eiendom ikke allerede har seter, eller som overensstemmende med § 14 er villig til utflytning, skal ha adgang til, enkeltvis eller flere i fellesskap, av fjellstyret å få utvist seter i den almenning, hvor han overensstemmende med § 8 kan opta beite for sin gård, når:

a) seteren ikke vil være til vesentlig skade for allerede bestående jordbruk, fjelleng, seter eller annet beitebruk eller til skade for barskogen og
b) det nye seterbruk heller ikke vil være til hinder for beitestrekningenes hensiktsmessige inndeling og utnyttelse.

Begjæring om utvisning innsendes til fjellstyret, som innhenter alle fornødne oplysninger og i henhold hertil treffer beslutning, om utvisning skal finne sted eller ikke. Når endelig beslutning foreligger, foretar styret utvisning, såfremt

sådan skal finne sted, overensstemmende med beslutningen. Utvisningsforretningen protokolleres, og utskrift av denne besørger styret tinglyst på rekvirentens bekostning. 12 mars. Nr. 5.

Er ikke seteren tatt i bruk som seter innen 5 år efter utvisningen, faller den igjen i det fri. Herom utferdiger fjellstyret en erklæring, som det besørger tinglyst. Tinglysning av sådan erklæring skjer uten betaling.

§ 20. Rett til optatt seter i statsalmenning ophører:

1. ved oplatelse, hvorved forstås en uforbeholden opgivelse;
2. når seteren i et sammenhengende tidsrum av 30 år har henligget ubenyttet som seter uten pånу å tas i bruk, eller — når der er tvist om, hvem som innehar retten til seteren — uten at der reises søksmål til rettslig avgjørelse av tvisten.

Ophør av rett til seter efter post 2 inntrer dog først 5 år efter denne lovs ikrafttreden, hvilken frist fjellstyret på andragende kan forlenge ytterligere i 5 år, når særlige forhold tilsir dette.

Kapitel V.

Om felæger.

§ 21. Den, som for sommeren ønsker å bruke felæger (driftehavn) i statsalmenning, har innen utgangen av februar måned skriftlig å melde det for fjellstyret, som i tilfelle fordeler lægrene under hensyntagen til tidligere skikk og bruk innen almenningen, idet innenbygds driftefe fortrinsvis skaffes beite.

For bruken av felæger kan fjellstyret fastsette nærmere vilkår, deriblandt en årlig avgift. Avgiften må ikke settes så høi, at den legger hindringer i veien for felægrenes utnyttelse. Spørsmålet om avgiftens størrelse kan innankes for vedkommende regjeringsdepartement.

Melder ingen bruksberettiget sig til et læger, kan det for sommeren efter fjellstyrets nærmere bestemmelse utleies til utenbygds fekar eller på annen måte, dog fortrinsvis som bufebeite eller hestehavn.

Kapitel VI.

Om uoptatte beitestrekningers anvendelse, herunder til tamrenbeite.

§ 22. I statsalmenning kan felæger (driftehavn), som ikke er i bruk som driftebeite, og heller ikke i de 3 næstforegående somrer har vært brukt dertil, såvelsom annen

12 mars. Nr. 5.

beitestrekning, som ikke er optatt av nogen dertil almenningsberettiget, efter fjellstyrets nærmere bestemmelse anvendes til nogen av de i §§ 8, 13 og 19 nevnte eller lignende forføininger eller overensstemmende med § 23 til tamrenbeite.

I tiden fra og med 1 november til og med 30 april kan også andre deler av statsalmenning — barskogtrakt dog undtatt — efter fjellstyrets bestemmelse og med vedkommende regjeringsdepartements godkjennelse anvendes til tamrenbeite på de i § 23 nevnte vilkår.

Bortleie av sådanne strekninger som foran nevnt må ikke uten Kongens samtykke skje for et lenger tidsrum enn 10 år om gangen.

§ 23. I statsalmenning utenfor de renbeitedistrikter, som i henhold til lov er eller måtte bli bestemt, er tamrendrift forbudt uten særskilt tillatelse som nedenfor omhandlet.

Tillatelsen meddeles av fjellstyret for tidsrum inntil 10 år om gangen og kun hvis tamrendriften kan foregå uten vesentlig skade eller ulempe for jordbruk, skog, husdyrbeite, seter, slått eller mosetak.

Fjellstyrets beslutning skal inneholde fornøden angivelse av den beitestrekning, hvor tamrendrift tillates, med oplysning om dens grenser, tilstøtende beitestrekning og jordbruk, samt bestemmelser om, i hvilket tidsrum av året tamrendriften kan foregå, og plan for driften, herunder bestemmelse om det største tillatte dyrantall og om bevoktningen (antall rengjætere).

Beslutningen skal ligge til almindelig eftersyn i 3 måneder efter derom skjedd betryggende kunngjørelse, herunder ved innrykkelse i minst én i distriktet utbredt avis.

Fremkommer der til fjellstyret innen utløpet av ovennevnte frist fra staten eller nogen, hvis eiendom eller bruk kan påvirkes av den besluttede tamrendrift, innsigelse mot samme, fordi det vil være til vesentlig skade eller ulempe som i 2net ledd nevnt, og fjellstyret fastholder sin beslutning, avgjøres spørsmålet ved skjønn efter fjellstyrets foranstaltning.

Fjellstyrets beslutning er undergitt stadfestelse av Kongen. Den av Kongen stadfestede beslutning trer i kraft 3 måneder efter kunngjørelsen derom som foran nevnt.

Kapitel VII.

Om slått.

§ 24. Fjelleng, som ligger i statsalmenning, og som tilligger en eiendom, kan med fjellstyrets samtykke overdras til bruk for en i almenningen bruksberettiget eiendom.

Om ophør av rett til fjelleng gjelder tilsvarende som i § 20 for seter bestemt. 12 mars. Nr. 5.

§ 25. Fjelleng i statsalmenning kan, når den ligger i seterbeite eller strekning, som fjellstyret har besluttet anvendt i annet øiemed, av vedkommende seterbruker eller av fjellstyret i mangel av mindelig overenskomst forlanges avløst mot erstatning, som bestemmes ved skjønn. Betingelsen for avløsningen er, at fjellenget er til vesentlig ulempe for seterbeitet eller for strekningens hensiktsmessige utnyttelse ifølge fjellstyrets bestemmelse derom, og fordelene ved avløsningen er overveiende mot den skade og ulempe, som ved avløsningen måtte forvoldes.

Spørsmålet om tilstedeværelsen av de nevnte betingelser avgjøres av skjønnet.

§ 26. I statsalmenning har de bruksberettigede under iakttagelse av eldre skik og bruk og forøvrig efter fjellstyrets nærmere bestemmelse adgang til fjellslått til fornødenhet for sin vinterfødde buskap såvel i uoptatt beitestrekning som i seterbeite, når det kan skje uten vesentlig skade for dette, hvilket i tilfelle av tvist avgjøres ved skjønn. Sådant slåttebruk skal ikke være til hinder for, at nødvendige arbeider til fremme av skogskjøtsel utføres.

§ 27. Fjellstyret kan bortleie uoptatt slåtteland i statsalmenning for tidsrum av inntil 5 år ad gangen, fortrinsvis til bruker av eiendom innen bygden.

Kapitel VIII.

Om mose- og torvtak m. v.

§ 28. Jordbruker har adgang til i de strekninger av statsalmenning, hvor hans eiendom fra gammel tid av har rett til å utøve sådant bruk, å ta den mose, han har behov for til vinterfôring av sin buskap. Det samme gjelder løv.

I mosefjell, som ikke hører til således optatt mosestrekning, kan innenbygds jordbruker efter fjellstyrets anvisning gis adgang til å ta mose.

Fjellstyret kan for ett år om gangen fastsette det antall lass av mose og det kvantum av løv, som enhver skal ha rett til å ta.

Fjellstyret kan beslutte, at mosestrekninger i tidsrum av 10 år om gangen fredes for mosetak, når deres fremtidige ydeevne trues ved utnyttelsen. Tvist herom og om fredningens utstrekning avgjøres ved skjønn.

Fjellstyrets bestemmelser om bruksutøvelse i barskogtrakt skal forelegges departementet til godkjennelse.

12 mars. Nr. 5.

Uoptatt mosestrekning kan fjellstyret bortleie til mosetak for tidsrum av inntil 5 år ad gangen.

§ 29. Jordbruker har adgang til i den statsalmenning, hvor hans eiendom har almenningsrett, å ta torv til brensel (brentorv) samt mose og myr til strø og gjødselblanding til bruk såvel på seteren som hjemme på gården.

Bestemmelsene i § 28, 2net, 3dje, 4de, 5te og 6te ledd finner tilsvarende anvendelse.

Kapitel IX.

Om jakt og fangst.

§ 30. I statsalmenning har norsk borger, som i det siste år har vært og fremdeles er fast bosatt i det herred eller i et av de herreder, hvor almenningen er beliggende, eller i bygd eller grend, hvis beboere fra gammel tid har utøvet almenningsbruk innen vedkommende statsalmenning, adgang til under iakttagelse av gjeldende bestemmelser og efter å ha erholdt jaktkort å drive:

a) fangst av småvilt samt jakt uten hund på småvilt uten avgift,
b) jakt med hund på småvilt mot avgift, som ikke må overstige kr. 10,00 årlig,
c) jakt efter villren mot avgift, som ikke må overstige kr. 10,00 årlig og med rett til å felle inntil 3 dyr, hvis ikke et mindre antall er fastsatt.

Fjellstyret fastsetter avgiftene nærmere og kan, når hensynet til viltstanden gjør det ønskelig, begrense det antall dyr, som nogen kan felle eller fange av de forskjellige viltlag.

Når fjellstyret finner, at hensynet til beitets utnyttelse gjør det påkrevet, kan det begrense det felt, hvor jakt med hund på småvilt efter denne paragraf kan finne sted.

Fjellstyret kan forby jakt på villren i almenning eller del derav, hvor tamrendrift planmessig finner sted i den for villrenjakt ellers tillatte tid.

Statens skogtjenestemenn har hver innen sitt distrikt rett til avgiftsfritt å jage småvilt såvel med som uten hund, dog ikke til salg, i de i denne paragraf omhandlede strekninger.

§ 31. Efter fjellstyrets nærmere bestemmelse kan andre norske borgere enn de i foregående paragraf nevnte gis adgang til med den begrensning, som måtte være fastsatt i medhold av nevnte paragraf, i strekning som der omhandlet under iakttagelse av gjeldende bestemmelser samt mot løsning av jaktkort å drive:

a) jakt uten hund på småvilt mot avgift, som ikke må overstige kr. 10,00 årlig,

b) jakt med hund på småvilt mot avgift, som ikke må overstige det 10-dobbelte av den fastsatte tilsvarende avgift efter § 30,

c) jakt efter villren mot avgift, som ikke må overstige det 10-dobbelte av den fastsatte tilsvarende avgift efter § 30 og med rett til å felle inntil 3 dyr, hvis ikke et mindre antall er fastsatt.

Avgiftene blir nærmere å fastsette av fjellstyret.

§ 32. Kongen kan for større sammenhengende villrentrakt innen flere almenninger for tidsrum av 5 år om gangen, når fjellstyret for en av de almenninger, hvor villrentrakten er beliggende, andrar derom, og hensynet til villrenbestanden gjør det ønskelig, innskrenke det antall villren, som nogen kan felle efter §§ 30 og 31, hvorhos han kan bestemme, at ingen kan løse renjaktkort hos fler enn ett fjellstyre.

§ 33. Jaktkort utstedes av fjellstyret i ett av de herreder, hvor almenningen er beliggende, for bestemt termin og mot erleggelse av vedkommende avgiftsbeløp, når avgift skal svares.

Jaktkort skal lyde på navn og angi, når og hvor jakten eller fangsten kan foregå samt inneholde oplysninger om de innskrenkninger i utøvelsen, som måtte være fastsatt på annen måte enn ved lov.

Kortet medbringes og skal på forlangende av hvemsomhelst fremvises innen almenningsområdet.

Ingen må i samme termin utøve jakt eller fangst efter fler enn ett jaktkort av samme slag innen samme almenning.

Fjellstyret kan nekte å utstede jaktkort til den, som

a) i løpet av de siste 3 år rettskraftig er idømt straff eller efter forelegg har vedtatt straff for overtredelse av nogen av de om jakt gjeldende bestemmelser eller nogen bestemmelse i 1ste kapitel i lov av 31 mai 1900 om løsgjengeri, betleri og drukkenskap, eller

b) i løpet av de siste 10 år rettskraftig er fradømt de i den almindelige borgerlige straffelovs § 29, post 2 og 3 nevnte statsborgerlige rettigheter.

Er der utstedt jaktkort til nogen som ovenfor nevnt, uten at de pågjeldende forhold har vært fjellstyret bekjent, eller til nogen, som senere er blitt idømt eller har vedtatt straff som nevnt, kan fjellstyret tilbakekalle kortet ved likeoverfor innehaveren å erklære det ugyldig. Jaktopsynet kan derhos kreve utlevert jaktkort, hvis innehaver innen jaktområdet gripes i overtredelse av nogen av de omhandlede bestemmelser, hvorefter kortet av fjellstyret midlertidig kan settes ut av kraft.

12 mars. Nr. 5.

§ 34. Hvorledes det skal forholdes med jakt på elg og hjort i statsalmenning, bestemmes av Kongen. Inntektene av denne jakt inngår i fjellkassen.

Kapitel X.

Om fiske.

§ 35. Fiske i statsalmenning kan utøves av de dertil berettigede som fra gammel tid av, forsåvidt denne lov ikke bestemmer annet.

I strekninger av vassdrag (elv, å, bekk, vann, tjern) i statsalmenning, hvor der ikke går laks eller sjøørret, eller hvor fisket ikke efter § 38 er bortleiet, skal norsk borger, som i det siste år har vært og fremdeles er fast bosatt i det herred eller i et av de herreder, hvor almenningen er beliggende, eller i bygd eller grend, hvis beboere fra gammel tid har utøvet almenningsbruk i vedkommende statsalmenning, ha adgang til uten avgift, men under iakttagelse av gjeldende bestemmelser og efter å ha erholdt fiskekort, å drive fiske med krok uten faststående redskap.

I sådanne strekninger kan fjellstyret gi de ifølge foregående ledd fiskeberettigede adgang også til annet fiske mot løsning av fiskekort og erleggelse av avgift, som ikke må overstige kr. 4,oo årlig.

Fjellstyret kan med vedkommende regjeringsdepartements godkjennelse beslutte fredet for fiske enkelte områder i tidsrum av inntil 10 år om gangen. Godkjent beslutning herom kunngjøres på betryggende måte minst 4 uker før den trer i kraft.

Statens skogtjenestemenn har hver innen sitt distrikt den samme adgang til å fiske som innenbygdsboende, dog ikke til salg. De i ferskvannsfiskerienes tjeneste fast ansatte tjenestemenn har rett til under iakttagelse av gjeldende fredningsbestemmelser å foreta fiske, dog ikke til salg.

§ 36. Andre norske borgere enn de i foregående paragraf nevnte har adgang til under iakttagelse av gjeldende bestemmelser og mot løsning av fiskekort efter en avgift, som fastsettes av fjellstyret, og som ikke må overstige kr. 5,oo årlig, å fiske med krok uten faststående redskap, fiske med oter samt efter laks og sjøørret undtatt, innen de i foregående paragraf omhandlede strekninger av vassdrag.

Samme adgang kan efter fjellstyrets nærmere bestemmelse med bifall av vedkommende regjeringsdepartement og mot løsning av fiskekort efter en av styret fastsatt avgift tilstås utlendinger.

§ 37. Fiskekort, gjeldende for bestemt kalenderår, utstedes av fjellstyret i ett av de herreder, hvor almenningen er beliggende, mot erleggelse av vedkommende avgiftsbeløp, når avgift skal svares. Det skal angi vedkommende persons og almennings navn samt inneholde oplysning om de innskrenkninger i fisket, som måtte være fastsatt på annen måte enn ved lov. 12 mars. Nr. 5.

Kortets eier er forpliktet til under fisket, eller når han opholder sig på eller ferdes til eller fra fiskeplassene med fiskeredskaper, å ha kortet hos sig og på forangende av hvemsomhelst å forevise samme.

Fjellstyret kan nekte å utstede fiskekort til den, som

a. i løpet av de siste 3 år rettskraftig er idømt straff eller efter forelegg har vedtatt straff for overtredelse av nogen av de om fiskeri i ferskvann gjeldende bestemmelser eller nogen bestemmelse i 1ste kapitel i lov av 31 mai 1900 om løsgjengeri, betleri og drukkenskap, eller

b. i løpet av de siste 10 år rettskraftig er fradømt de i den almindelige borgerlige straffelovs § 29, post 2 og 3 nevnte statsborgerlige rettigheter.

Er der utstedt fiskekort til nogen som ovenfor nevnt, uten at det pågjeldende forhold har vært fjellstyret bekjent, eller til nogen, der senere er blitt idømt eller har vedtatt straff som nevnt, kan fjellstyret tilbakekalle kortet ved likeoverfor innehaveren å erkære det ugyldig. Fiskeriopsynet kan derhos kreve utlevert fiskekort, hvis innehaver innen almenningen gripes i overtredelse av nogen av de omhandlede bestemmelser, hvorefter kortet av fjellstyret midlertidig kan settes ut av kraft.

§ 38. Strekning av vassdrag i statsalmenning, hvori der går laks eller sjøørret, samt fisketomme vann og tjern med dertil støtende elvestrekninger, kan for et tidsrum av inntil 20 år om gangen av fjellstyret bortleies til innlending eller med vedkommende regjeringsdepartements godkjennelse til utlending med enerett til fiske under iakttagelse av gjeldende bestemmelser.

Bortleie besørges av fjellstyret, som på betryggende måte kunngjør samme i tide og helst 4 uker før leietidens begynnelse.

I tilfelle av festerens død har hans arvinger rett til med ett års opsigelse å fratre festet før utløpet av den ved samme bestemte tid.

I tilfelle av fortsatt bortfestning efter utløpet av den oprindelig bestemte festetid har festeren eller hans arvinger fortrinsrett til fornyet feste på inntil 10 år på samme vilkår,

12 mars. Nr. 5.

som måtte bys av nogen annen. Denne bestemmelse har dog ikke anvendelse på feste av laks- eller sjøørretelver.

For vassdrag, som danner grense mot naborike, kan bortleie overensstemmende med denne paragraf alene skje med Kongens samtykke.

Utlending, som med hjemmel av § 36 eller denne paragraf vil drive fiske i statsalmenning, skal foruten den i § 36 omhandlede avgift for fiskekort eller den ifølge denne paragraf bestemte leiesum betale til statskassen en sum av kr. 25,00 årlig, der inngår i det i § 44 nevnte fond til fremme av innlandsfiskeriene. De fornødne nærmere bestemmelser om beløpets innbetaling fastsettes av Kongen.

Kapitel XI.

Om skjønn.

§ 39. Skjønn, som avholdes med hjemmel av denne lov, avgis ved underskjønn under lensmannens styre av 3 menn, som opnevnes overensstemmende med reglene i lov om lagrettemenn av 28 august 1854, jfr. tilleggslover av 8 juli 1907 og 3 juli 1914, dog således at skjønn avholdes og menn opnevnes overensstemmende med den til enhver tid gjeldende lovgivning herom. Begjæring om skjønn innsendes til sorenskriveren. Begjæringen trer i stevningens sted. Varsel gis således som for varsel til forlikskommisjonen bestemt. Overskjønn, som må forlanges innen 4 uker, fremmes av 5 menn og under sorenskriverens styre.

Kongen kan tillate, at innvarsling foregår overensstemmende med lov om almenningsstevninger m. v. av 9 juli 1851, når sådan varselsmåte anses hensiktsmessig, idet annen innvarsling da bortfaller.

Lensmannen og hver av skjønnsmennene samt tilsagt og fremmøtt varamann tilkommer som betaling kr. 4,00 for hver forretningsdag foruten almindelig skyss- og kostgodtgjørelse efter lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 9 august 1918 og de i medhold av samme trufne bestemmelser. Iøvrig kommer lov nr. 9 av 6 august 1897 om betaling for offentlige forretninger til anvendelse.

§ 40. Skal en skjønnsforretning holdes i flere lensmannsdistrikter innen samme sorenskriveri, kan vedkommende fylkesmann på foranledning av sorenskriveren overdra forretningens styre i sin helhet til en enkelt lensmann.

Når sorenskriveren som opnevnelsesmyndighet finner, at skjønnsforretningen kommer til å omfatte områder, som strekker sig utenfor sorenskriveriet, oversender han skjønnsbegjæringen til fylkesmannen, som opnevner skjønnsmenn og

skjønnsstyrer for den hele forretning; men hvis sorenskriveren finner, at skjønnsforretningen kommer til å omfatte områder, som strekker sig inn i et annet fylke, sender han skjønnsbegjæringen til vedkommende departement, som i så fall opnevner skjønnsmenn og skjønnsstyrer for forretningen. 12 mars. Nr. 5.

Finnes det av særegne grunner hensiktsmessig, og der av nogen av partene fremsettes begjæring derom, kan utenbygds skjønnsmenn og varamenn opnevnes.

§ 41. Ved skjønnsforretning, som holdes med hjemmel av nogen av §§ 18 og 25, bestemmer skjønnet, når seteren eller slåtten kan tas i besiddelse mot utbetaling av erstatningsbeløp med pålagte omkostninger. Når skjønn i medhold av §§ 18 og 25 er endelig avgitt, skal innløsning i henhold hertil finne sted innen ett år. Såfremt innløsning ikke har funnet sted innen denne frist, har saksøkte rett til erstatning for nødvendige utgifter til varetagelse av sitt tarv under skjønnet samt for ethvert tap, som for ham har vært en nødvendig følge av, at han har innrettet sig overensstemmende med en ifølge denne paragrafs første ledd truffet bestemmelse, som er blitt endelig.

§ 42. Omkostningene ved de i §§ 18 og 25 omhandlede skjønn utredes, forsåvidt underskjønn angår av rekvirenten. Ellers bestemmer skjønnet, av hvem og med hvilket beløp skjønnsomkostningene skal betales, idet der ved overskjønn tas hensyn til, hvem det går imot.

Avvises skjønn, fordi saken henhører under vedkommende regjeringsdepartement eller som følge av andre formelle grunner, bestemmer skjønnsstyreren, hvorvidt og med hvilket beløp den, som har forlangt skjønnet, skal erstatte innstevnte de omkostninger, han har hatt i anledning av innstevningen.

Omkostninger såvelsom annen uttelling, som i medhold av denne lov er pålagt en part ved skjønnsforretning, som er blitt endelig, kan i alle tilfelle drives inn ved utpantning efter en bekreftet utskrift av pålegget, uten at utpantningsordre fra fylkesmannen er nødvendig.

§ 43. Nytt skjønn kan forlanges holdt efter § 15, forsåvidt angår nogen av de i §§ 12 eller 13 omhandlede foranstaltninger, dog ikke før 20 år er hengått siden siste skjønn, medmindre usedvanlige naturbegivenheter bevirker, at nytt skjønn tidligere er påkrevet. Tvist om, hvorvidt sistnevnte betingelse er tilstede, avgjøres av skjønnet.

Kapitel XII.

Almindelige bestemmelser.

§ 44. Utgifter i medfør av denne lov utredes, når intet annet er bestemt, av en for hver almenning oprettet kasse, fjellkassen.

Inntekter i medfør av loven inngår, når intet annet er bestemt, i samme kasse.

Fjellkassens overskudd forvaltes av fjellstyret. Fjellstyret har regnskapsplikt med årlig innberetning til vedkommende fylkesmann. Efter fjellstyrets beslutning anvendes overskuddet helt eller delvis enten til formål, som tjener til ophjelp for almenningen, eller til almennyttige formål innen det eller de herreder, hvori almenningen er beliggende, eller innen bygd eller grend, hvis beboere har bruksrett i almenningen. Forinnen beslutning fattes angående overskuddets anvendelse til almennyttige formål innen herred, bygd eller grend, skal vedkommende herredsstyres uttalelse innhentes, såfremt ikke beslutningen finner sted efter forslag fra herredsstyret.

Av de innkomne fiskeavgifter skal 1/5 del tilfalle statskassen og avsettes til et fond, som blir å anvende til innlandsfiskerienes fremme. Av restbeløpet skal år om annet minst halvparten anvendes til fremme av fiskeriet innen almenningsområdet, medmindre Kongen fritar derfor.

Hvert 3dje år skal foran omhandlede innberetning til fylkesmannen være ledsaget av oplysninger om, hvad der i dette tidsrum fra fjellstyrets side er utrettet til fremme av vilt og fiskebestand, av sauavl, seterdrift, seterveier osv., og blir denne innberetning å oversende til departementet.

§ 45. Fjellstyret har adgang til å opføre fornødne jakt- og fiskehytter i statsalmenning efter det offentliges utvisning av tomt.

§ 46. Til opsyn med jakt og fiske i statsalmenning kan fjellstyret ansette opsynsmenn. Opsynsmennene har, når de godkjennes av politiet, politimyndighet.

Opsynsmennene lønnes av fjellkassen, dog således at halvparten av lønnen refunderes av statskassen for de opsynsmenn, som godkjennes av politiet.

Instruks for opsynsmennene utferdiges av fjellstyret.

§ 47. Overtredelse av de i denne lov inneholdte påbud eller forbud vedrørende bruk i almenning, eller av de med hjemmel av loven gitte vedtekter og andre forskrifter straffes med bøter, hvis ikke forholdet rammes av nogen strengere straffebestemmelse.

På samme måte straffes den, som i statsalmenning ube

rettiget fisker, jager, setter fangstredskaper for, fanger eller dreper dyr, som ikke er i nogens eie, eller i annen henseende uberettiget utnytter nogen av de i denne lov omhandlede herligheter. 12 mars. Nr. 5.

Inndragning skjer til fordel for vedkommende fjellkasse.

De i denne paragraf omhandlede forseelser påtales ikke av det offentlige, medmindre det begjæres av nogen fornærmet eller av fjellstyret.

§ 48. Forsåvidt der ifølge særlig adkomst tilkommer nogen særrettigheter til nogen av de i loven omhandlede herligheter i statens almenning, berøres de ikke av denne lov.

§ 49. Seter og fjelleng i statsalmenning forblir i den eiendoms bruk, hvorunder seteren eller fjellenget ved lovens ikrafttreden brukes, medmindre annenmanns bedre rett derved krenkes. Dette gjelder, uansett om der av det offentlige har vært utstedt bevillings-, feste- eller bygselbrev på seteren eller fjellenget.

Det offentliges rett til å bortleie eller bortbygsle fiske i statsalmenning og til å utstede bevillings-, feste- eller bygselbrev på seter eller fjelleng i statsalmenning bortfaller.

§ 50. Denne lov kommer ikke til anvendelse på statens jord i Finnmark fylke.

§ 51. Denne lov trer i kraft den 1 oktober 1920.

Fra den tid blir bestemmelsene i Christian den 5tes Norske Lovs 3—12—5 uten anvendelse, forsåvidt angår forbudet mot høislått.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for kjøpstædene, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse på en av bystyret for kjøpstaden Gjøvik den 19 februar 1920 vedtatt beslutning om tillegg til § 28 første punktum i de ved kongelig resolusjon av 10 desember 1896 stadfestede politivedtekter for byen. 12 mars.

Tillegget er sålydende:

»For tillatelsen erlegges forskuddsvis til bykassen en avgift av 10 til 50 kroner, heri innbefattet godtgjørelse for politivakt.«

Kongelig resolusjon*), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897, dens § 114, 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 3,60 for forkynnelser for personer, som er bosatt i Bjugn lensmannsdistrikt, Sør-Trøndelag fylke. 12 mars.

*) Bekjentgj. 16 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

12 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897, dens § 114, 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 3,60 for forkynnelser for personer, som er bosatt i Hamarøy lensmannsdistrikt, Nordland fylke.

12 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av Askim herredsstyre i møte den 16 januar 1920 vedtatte forandring i § 1 i den ved kongelig resolusjon av 6 oktober 1917 stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Askim herred, Østfold fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre, dog således at §en gis følgende ordlyd:

»Alle utsalgssteder for varer i Askim herred skal holdes lukket fra kl. 7 aften alle hverdager i uken. Angående lukningstiden på julaften henvises til lov av 14 juli 1897.«

12 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i lov om erhvervelse av fjellstrekninger av 27 august 1915, nedsettes for Fåberg herred, Opland fylke, til 20 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

12 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Fåberg herred, Opland fylke, til 7 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

12 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved den konsesjonsgrense, som omhandles i § 1 i midlertidid lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Orkedal herred, Sør-Trøndelag fylke, til 5 ha, og kongelig resolusjon av 22 februar 1918 om nedsettelse av grensen til 20 ha. opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

12 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april — 1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekningen Bonaa — Bjørnsvik — Jordbru og

*) Bekjentgj. 16 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

mellemliggende gårder i Sørfold herred, Nordland fylke. 12 mars.

2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon*), hvorved det i medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905 § 39 tillates inntil videre, dog ikke for et lenger tidsrum enn 5 år, i tiden fra 10 august til 14 oktober, begge dager medregnet, til fangst av fisk å benytte lyster i Lillevatnet samt i en del av Eikisdalsvatnet i Eresfjord og Vistdal herred, Møre fylke, som ligger overfor en rett linje trukket fra ytterste spiss av Storhammeren til den like overfor beliggende Røndøla elv og nedenfor en rett linje trukket fra Kathammeruren til Karlstenen. 12 mars.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til havnelovens § 25 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på nedenanførte av Hammerfest bystyre efter forslag av havnestyret i møte den 11 juni 1919 vedtatte nye § 7 i de ved kongelig resolusjon av 17 august 1899 stadfestede vedtekter for bruken av ild og lys i Hammerfest havn: 12 mars.

»Motorfartøier, hvis motor opvarmes med glødehode, tillates ikke opfyring og igangsetning av maskinen nærmere brygge, pakkhus eller kaikant enn 10 meter. For skade, som måtte opstå som følge av overtredelse herav, vil eieren av fartøiet gjøres ansvarlig«.

Kongelig resolusjon*), hvorved den kongelige resolusjon av 1 oktober 1915 om plikt for fartøier til i norsk farvann å heise nasjonalflagg ved møte med norsk krigsskib samt til å stoppe og i tilfelle la sig visitere, når det forlanges av norsk krigsskib, opheves. 12 mars.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 12 mars.

I. I medhold av paragrafene 4, 5 og 7 i lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bemyndiges Provianteringsdepartementet til midlertidig å bestemme, i hvilken utstrekning kull til skibsbruk kan utføres uten hinder av gjeldende utførselsforbud.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon, hvorved de av Bodø brennevinssamlag i generalforsamling av 7 januar 1920 vedtatte og av Bodø bystyre i møte den 10 februar næstefter godkjente vedtekter for samlaget i medhold av § 1 i loven av 23 juli 1919 om midlertidig tillegg til lov om salg 12 mars.

*) Bekjentgj. 16 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

12 mars. og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918 — stadfestes med nogen forandringer — som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1920.

Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av juni måned 1921 å sende inn til Departementet for Sociale Saker en beretning om samlagets virksomhet i det forløpne år og en fortegnelse over dets medlemmer.

12 mars. **Stortingsbeslutning**[1]) om bevilgning til losvesenet.

12 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Troms fylke, hvori Departementet blandt annet uttaler, at forskriften om anvendelse av gjennemsnittsligning for inntekt av fiskeri — landskattelovens § 49 — antas å måtte komme til anvendelse, uansett om der i de enkelte år har vært drevet fiske av forskjellig art f. eks. i 2 år torskefiske og i 1 år håkjerringfiske.

12 mars. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet om omsetningsregler og maksimalpriser for finsiktet rugmel og hvetemel.

12 mars. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet om omsetningsregler og maksimalpriser for farin.

13 mars. **Stortingsbeslutning**[2]) om bevilgning til utskiftningsvesenet.

13 mars. **Stortingsbeslutning**[3]) om bevilgning til Norges tekniske høiskole.

15 mars. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiansand, i anledning av en forespørsel fra et landsskolestyre,

---

*) Bekjentgj. 15 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor omsetningsreglene m. v. er anført.

[1]) Se St. prp. nr. 1, hovedpost XII B kap. 8. Innst. S. nr. 28. St.tid. s. 631–635.

Der besluttedes bl. a. oprettet et nytt losoldermannskap i Narvik, omfattende Ofotenfjorden, Lødingen, Andenes og Lofoten (med bibehold av Bodø losoldermannskap, men således at Andenes losoldermannskap nedlegges og overgår til losformann).

[2]) Se St. prp. nr. 1, hovedpost IX kap. 5. Innst. S. nr. 66. St.tid. s. 695—700.

Der besluttedes bl. a. oprettet en stilling som inspektør for de tekniske arbeider (opmåling, kartering o. l.).

[3]) Se St. prp. nr. 1, hovedpost V, inntektsbudgettets kap. 3 tit. 8 og utgiftsbudgettets kap. 10. Innst. S. XXIV. St.tid. s. 681—695.

Der besluttedes bl. a. oprettet et professorat i tre-, sten- og jernbetongbroer samt jernbetong og videre en assistentstilling i fysikk.

hvori departementet uttaler, at det antar, at vikarutgifter for en lærer, som er forhindret fra å holde skole på grunn av smittsom sykdom i hjemmet og som ikke har anledning til å ta det forsømte igjen, ikke blir å utrede av vikarkassen, men av herredskassen, som vil få vanlig statsbidrag av utgiftene. 15 mars.

Skrivelse*) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 14 mai 1917 nr. 5 med tilleggslov og kongelig resolusjon av 22 september 1917 bestemmes, at det fra idag av er forbudt uten spesiell tillatelse fra Industriforsyningsdepartementet å anvende sinders (metallurgisk koks) til annet enn til teknisk bruk i smelteindustrien. 15 mars.

Overtredelse av dette forbud medfører straffansvar.

Skrivelse**) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for argentinske havregryn »Genius Oats«. 15 mars.

Skrivelse***) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, fastsettes prisreguleringsbestemmelser for automobiler. 15 mars.

Skrivelse†) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918, og under henvisning til skrivelse av 27 februar 1920 om omsetningsregler og maksimalpriser for jern, jernplater m. v. fastsættes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for tyske sorter jernplater og tyske og amerikanske sorte båndjern. 15 mars.

Skrivelse††) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for bomullsvarefabrikker, ullvarefabrikker og trikotasjefabrikker m. v. 15 mars.

Skrivelse†††) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 15 mars

*) Bekjentgj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.
**) Bekjentgj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.
***) Bekjentgj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor prisreguleringsbestemmelsene er inntatt.
†) Bekjentgj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor de nye maksimalpriser er anført.
††) Bekjentgj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor reglene m. v. er inntatt.
†††) Bekjentgj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor maksimalprisene er anført.

15 mars. 24 september 1918, bestemmes, at maksimalprisene for skruer, muttere, skrueender, nagler, skiver, skinnespiker etc. skal være de i Norsk Pristidende nr. 37, side 739 ff. inntatte listepriser redusert med 5 % m. v.

15 mars. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvori i forbindelse med direktoratets skrivelse av 10 mars 1920 meddeles, at der nu også er innløpet opgave fra Aktieselskapet Vallø Oljeraffineri om, at det under 8 mars 1920 har forhøiet bensinprisen med 2 øre pr. kg. og solaroljen med 3 øre pr. kg. Nuværende pris på almindelig automobilbensin er således 66 øre pr. kg. i fat og på solarolje 33 pr. kg.

15 mars. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at i henhold til Provianteringsdepartementets prisreguleringsbestemmelse for margarin av 14 februar 1920 har endel margarinfabrikker innberettet til direktoratet prisforandringer for margarin.

16 mars. **Stortingsbeslutning**[1]) om bevilgning til tilsyn med arbeide i fabrikker m. v.

16 mars. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til chefinspektøren for fabrikktilsynet i anledning av en forespørsel fra Bergverkenes Landssammenslutning angående forståelse av arbeiderbeskyttelseslovens § 23 post 1, om der er noget i veien for, at en bedrift, som i henhold til § 23 post 1 har innført regelviss frihet for grubearbeiderne lørdagene, på disse dager kan la utføre reparasjonsarbeide og lignende forefallende tilfellig arbeide i gruben, som av praktiske grunner bør utføres, når ikke den egentlige drift pågår.

Departementet antar, at nevnte arbeider bare kan utføres på lørdagene, forsåvidt det efter lovens § 26 kan utføres som overtidsarbeide og da i den utstrekning, loven åpner adgang hertil.

Betingelsen for, at der kan brukes en daglig arbeidstid på 9½ time, er nemlig, at vedkommende arbeidere ingen ordinær arbeidstid har om lørdagene.

16 mars. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Østfold:

Når en alkove tilfredsstiller de krav, som den almindelige

*) Bekjentgj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

**) Bekjentgj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor prisforandringene er anført.

[1]) Se St. prp. nr. 1, hovedpost VII A, inntektsbudgett kap. 1, tit. 1; utgiftsbudgett kap. 1, tit. 1–14. Innst. S. nr. 93. St.tid.s. 718–724.

Der besluttedes bl. a. oprettet 3 nye fabrikkinspektørstillinger og en teknisk konsulentstilling ved chefinspektoratet.

bygningslov stiller til et beboelsesrum med hensyn til ruminn- 16 mars.
hold og lys, må den betegnes som rum efter boligloven av 12 juli 1918. Jfr. den almindelige bygningslov av 27 juli 1896 (nr. 15) § 33, 2. ledd.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i 16 mars.
Vestfold:

Efter boliglovens § 9, 1. og 2. punktum, skal nevnden ved avgjørelsen av, om opsigelse eller leieforholdets ophør skal tillates eller ikke, se hen såvel til utleierens som leieboerens forhold. Særlig skal den ta hensyn til, om leieboeren på rimelige vilkår kan skaffe sig annen tjenlig og såvidt mulig tilsvarende bolig eller rum. Det er forholdene på den tid fraflytning skal finne sted nevnden skal ta i betraktning ved avgjørelsen. Samtykke til opsigelse kan således som regel ikke gis på forhånd, idet nevnden på det tidspunkt i almindelighet ikke vil ha det nødvendige materiale til å bedømme stillingen. Merk også uttryksmåten i boliglovens §§ 5 og 6, som synes å støtte denne opfatning.

Fra denne hovedregel har — såvidt departementet bekjent — husleienevndene i Kristiania og Bergen gjort undtagelse, når der av utleier og leieboer anføres en særlig grunn, som gjør det berettiget, at leieavtalen sluttes for et bestemt tidsrum og bare for dette, f. eks. at utleieren skal reise til utlandet et visst antall måneder og i denne tid er villig til å leie bort sin leilighet, men vil ha den tilbake, når han kommer hjem igjen. I slike tilfelle har nevndene tildels gitt samtykke til opsigelse på forhånd og forsynt leieavtalen med påtegning herom. Leieboeren må da flytte, når leietiden er løpt ut, uten at saken behøver å bringes inn for nevnden på ny.

Departementet antar, at der er lovlig adgang hertil.

Spørsmålet hører iøvrig i tilfelle av tvist under domstolene.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved de- 16 mars.
partementet i medhold av bemyndigelse i kongelig resolusjon av 12 mars 1920 utferdiger bestemmelser angående utlevering av kull til skibsbruk (bunkers).

Skrivelse fra Justisdepartementet, Fengselsstyrelsen, til 18 mars.
riksadvokaten.

Da det er under overveielse å la Trondhjems landsfengsel nedlegge som sådant i en nær fremtid, bestemmes herved, at fanger, som efter de gjeldende innsettelsesregler skulde settes

*) Bekjentgj. 9 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor bestemmelsene er inntatt.

18 mars. inn i Trondhjems landsfengsel (jfr. regler av 1 juni 1911 og 31 desember 1914), inntil videre skal settes inn i fangekolonien på Opstad. Herfra undtas dog lapper, kvæner og finnlendere, som ikke kan tale norsk. Disse blir å sette inn i Akershus landsfengsel.

Fangekolonien på Opstad er en særskilt avdeling for fanger, som midlertidig er oprettet i forbindelse med Opstad tvangsarbeidshus, Jæderen.

Hermed bes påtalemyndighetens tjenestemenn i de distrikter, hvorfra fanger nu settes inn i Trondhjems landsfengsel, gjort bekjent.

18 mars. **Forskrifter** angående beholdere med komprimert acetylen, fastsatt av Socialdepartementet i medhold av kongelig resolusjon av 4 juni 1910 § 29.

1. Den porøse masse skal i enhver henseende være overensstemmende med en til Ildsfarlighetsinspektøren innsendt og av ham godkjent prøve.

   Massen skal utfylle beholderen så fullstendig som mulig. Dens porøsitet skal ikke overstige 80 %.
2. Det anvendte opløsningsmiddel (aceton eller andre vesker) skal være godkjent av Ildsfarlighetsinspektøren.

   Vesken skal være ren, så den ikke kan inngå nogen forbindelser med acetylenen, med den porøse masse eller med beholderens gods.

   Den i beholderen innførte veske skal være således avmålt, at den ved full acetylenladning og ved hvilkensomhelst i praksis opnålig temperatur ikke helt ut legger beslag på fyllemassens porøsitet.
3. Beholderne skal være i full overensstemmelse med en til Ildsfarlighetsinspektøren innsendt og av ham godkjent tegning.
4. Beholderen skal, før den fylles med porøs masse, være prøvet med vanntrykk under offentlig kontroll ved en av departementet ansatt kontrollør. Trykket skal være minst 4 × så stort som det tillatte fyllningstrykk, og det skal stå på minst 15 minutter. Den offentlige kontrollør stempler årstall for prøven og sitt kontrollmerke på de godkjente beholdere. De beholdere, som under trykkprøvningen får blivende utvidelse, må ikke fylles med porøs masse.
5. Beholderne, skal være påstemplet fabrikantens navn og beholderens taravekt og serienummer, jernbeholderens vekt og volum, vedkommende offentlige kontrollørs merke, prøveår og prøvetrykket i kg./cm.^{2}.
6. Før en beholder fylles, skal den underkastes en nøie yttre

besiktning. Hvis det under denne besiktning viser sig, at beholderen ikke er i overensstemmelse med nærværende forskrifter, må den ikke fylles. 18 mars.

7. Beholdere, som allerede er kontrollstemplet av offentlig utenlandsk myndighet, kan av departementet eller av den som dertil er bemyndiget, tillates fylt uten fornyet kontroll, forutsatt at beholderne er kontrollert i overensstemmelse med regler, som av vedkommende norske myndighet er anerkjent som jevngod med nærværende forskrifter.

8. Beholdere, som har vært i bruk i 15 år, skal underkastes efterprøvning efter følgende regler. Av vedkommende firmas beholderprotokoll uttar den offentlige kontrollør et antall svarende til 2 av 400. Den ene beholder utkrasses omhyggelig og renses for å konstatere eventuelt materialsvinn og underkastes derpå trykkprøve med vann som i pkt. 4 nevnt. Den annen beholder gjennemskjæres og den porøse masse undersøkes, om den ennu er fullt brukbar. Hvis de uttatte beholdere ikke består efterprøvningen, må beholdere av samme årgang ikke oftere fylles.

9. Trykket i beholderen må ikke overstige 15 kg./cm.^{2} ved 15 ° C.

Beholdere, hvori der kun brukes porøs masse og ikke opløsningsmiddel, må kun fylles til 10 kg./cm.^{2}

10. Når en beholder er fylt med acetylen, skal den forsynes med en merkelapp med navnet og adressen på det firma, som har foretatt fyllingen.

11. Det tillates ikke, at et firma fyller acetylen på et annet firmas beholdere, medmindre der er truffet skriftlig avtale om det mellem vedkommende firmaer.

12. Der skal føres protokoll over de beholdere, som fylles. Protokollen skal gi oplysning om beholderens type, fabrikasjonsår, taravekt og tidspunktet når beholderen er tatt i bruk.

Over de ved gass-stasjonene utførte gassfyllinger føres likeledes protokoll eller lister. Disse skal inneholde datum for fyllingen, de påfylte beholderes type, serienummer, tara, innvekt og utvekt samt oplysning om påfyllning av opløsningsmiddel (aceton), reparasjon av ventil etc.

13. Arrangementet i pumpestasjonen og fremgangsmåten ved fyllning av beholderne skal være godkjent av Ildsfarlighetsinspektøren.

14. Departementet kan dispensere fra disse forskrifte efter å ha innhentet Ildsfarlighetsinspektørens uttalelser.

18 mars. 15. Departementet kan fastsette de avgifter, som skal betales for kontrollen.

16. Overtredelse av disse forskrifter straffes efter loven.

17. Disse forskrifter trer i kraft straks.

19 mars. **Kongelig kunngjørelse***)[1]) om avgifter til statskassen fra 1 juli 1920 av brennevinstilvirkningen og til denne tilvirkning anvendt mais, durra eller rug, av etyletertilvirkningen samt av øltilvirkningen.

Fra 1 juli 1920 skal til statskassen erlegges:

A. Avgift av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier efter følgende regler:

1. Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennevin, hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter eller derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen, som Finans- og Tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre —, for renset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre — samt for til drikk tilberedte destillata, hvortil har vært anvendt fullstendig renset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. Forat brennevin skal anses som renset, må det på en sådan måte, som av Finans- og Tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter skattelegningen har undergått en fullstendig rensningsprosess med omdestillasjon.
3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata, der utføres til utlandet.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstilvirkning ved de almindelige brennerier, efter følgende regler:

1. Av mais erlegges en avgift av 5 — fem — øre pr. kg. Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brenne-

---

*) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd nr. 14.

[1]) Se St.prp. nr. 6. Innst. S. nr. 82. St.tid. s. 552—555.

vin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg. mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den, i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og Tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter. 19 mars.

2. Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg., en avgift av 4 — fire — øre pr. kg., og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.
3. Når brennevin, ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg. mais og 1 kg. durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etyletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg. etyleter, som tilvirkes. Når etyleter av innenlandsk tilvirkning denatureres eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at den fritas for tilvirkningsavgift; etyleterens eier har å erstatte omkostningene ved denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for hver liter øl:

1. Av øl, inneholdende under 2,50 volumprosent alkohol, 3 — tre — øre;
2. Av øl, inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprosent alkohol, 10 — ti — øre.
3. Av øl, innholdende over 4,75 inntil 7 volumprosent alkohol, 20 — tyve — øre.

For øl, som ikke inneholder over 1,25 volumprosent alkohol, kan Finans- og Tolldepartementet på de nærmere vilkår, som det måtte fastsette, tilstå avgiftsfrihet.

19 mars. **Plakat***) inneholdende tillegg til vedtekt for Norges Brandkasses bygningsforsikring av 25 oktober 1912 og 14 mai 1918.

Som nytt kapitel skal gjelde:

Kapitel 6.

Om forsikring mot skade ved skred, oversvømmelse, flom, storm og stormflod.

(Jfr. lovens § 22, siste ledd.)

§ 1. Enhver i Brandkassen efter brandtakst forsikret bygning kan efter begjæring fra eieren forsikres mot skade ved skred, oversvømmelse, flom, storm og stormflod. Som skred regnes også stensprang og utglidninger. I forsikringen er ikke innbefattet flomskade, forårsaket ved damsprengning.

§ 2. Begjæring om forsikring fremsettes til distriktets brandtakstbestyrer, enten særskilt eller i forbindelse med en brandtakst. Den skal skrives på dertil av Brandkassen anordnet blankett og skal inneholde:

1) angivelse av den eller de skader, mot hvilke forsikring ønskes,
2) alle de oplysninger, som Brandkassen finner nødvendig til bedømmelse av risikoen.

Den skal være påtegnet erklæring fra brandtakstbestyreren eller fast brandtakstmann om, at de gitte oplysninger efter undersøkelse på stedet finnes riktige.

§ 3. Forsikringen kan nektes, hvis Brandkassen finner, at en bygning på grunn av usolid byggemåte, slett vedlikehold eller lignende er i en sådan tilstand, at den er særlig utsatt for skade ved sådan naturbegivenhet, som forsikringen skal gjelde.

Når takstbestyreren ved begjæringens mottagelse antar, at sådanne forhold er tilstede, skal han overfor eieren ta forbehold om, at forsikringens ikrafttreden er avhengig av Brandkassens nærmere bestemmelse. Tas sådant forbehold ikke, trer forsikringen i kraft fra begjæringens innlevering til takstbestyreren, og Brandkassens nektelse blir i så fall først gjeldende, når den er meddelt eieren.

§ 4. Brandkassen utferdiger forsikringsbevis med kontingentberegning, enten særskilt eller ved påtegning på brandtaksten. Hvis der stilles særlige forsikringsbetingelser, anføres disse.

---

*) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

§ 5. Forsikringen tegnes for samme beløp som forsik- 19 mars.
ringen mot brand; høiere beløp enn kr. 100 000 på enkelt risiko kan dog ikke forlanges forsikret.

§ 6. For forsikringen betales en særskilt kontingent, hvorom skal gjelde:

1. Kontingenten er i almindelighet ¼ pro mille årlig av forsikringssummen, uansett mot hvilken eller hvilke arter av skader der forsikres.
2. For forsikring mot stormskade, enten alene eller i forbindelse med andre skader, av bygninger med lett takkonstruksjon og lett taktekning, såsom papp, spon og annet tre, betales i almindelighet ½ pro mille.
3. Kontingenten kan forhøies inntil det 3-dobbelte, hvis bygningen på grunn av dens beskaffenhet, tilstand i øvrig eller andre omstendigheter finnes å være særlig utsatt for større beskadigelse, uten at dette finnes å burde føre til nektelse av forsikring.
4. For en forsikring beregnes en minstekontingent av kr. 1,00 pr. år eller del av et år.

§ 7. Der utferdiges særskilte beregninger over kontingenten. Denne innfordres og betales sammen med brandkontingenten.

§ 8. Når Brandkassen må utligne ekstraordinær kontingent, skal de i dette kapitel omhandlede forsikringer delta i utligningen på samme måte som brandforsikringen, medmindre de selv i det tidsrum, det gjelder, har dekket sine skader og omkostninger og således ikke har bidratt til det underskudd, som skal dekkes.

§ 9. Brandkassen er ikke ansvarlig for skade, som kunde vært undgått ved forsvarlig vedlikehold av den forsikrede bygning, heller ikke for stormskade på taktekning, som ikke er forsvarlig festet mot storm.

Indirekte skade erstattes ikke, således ikke efter vannskade, senere inntrått forråtnelse, soppdannelse ell. lign.

Små skader, som ikke takseres til mer enn en tiendedel av bygningens verdi, eller minst kr. 50,00, erstattes ikke, medmindre direksjonen efter omstendighetene finner, at særegne grunner taler derfor.

§ 10. Inntreffer skade, som forlanges erstattet, skal anmeldelse og forklaring om skadeårsaken og de ledsagende omstendigheter skje uten ophold til brandtakstbestyreren med anmodning om avholdelse av skadevurdering snarest mulig. Brandtakstbestyreren innhenter de nærmere forklaringer, hvortil han finner grunn, og innsender disse uopholdelig til

1 mars. Brandkassen sammen med skadetaksten, ledsaget av sin ututtalelse.

Hvis skadelidte er misfornøiet med skadetaksten, må overtakst forlanges snarest mulig og senest innen 1 — en måned.

Hvis skadens og erstatningens bestemmelse unødig forhales av skadelidte, er Brandkassen ikke bundet ved takstene, men kan fastsette erstatningen efter andre foreliggende oplysninger.

§ 11. For den i § 2 siste punkt omhandlede undersøkelse og erklæring tilkommer takstbestyrer og takstmann, hvis det ikke skjer i forbindelse med brandtakst, kr. 3,00, takstbestyrer tillike skyssgodtgjørelse.

§ 12. Forsikringen ophører sammen med forsikringen mot brandskade. Den kan derhos utslettes, når bygningen efter brandtakstbestyrers eller takstmanns erklæring er så slett vedlikeholdt, at forsikring ifølge § 3 vil kunne nektes.

§ 13. Iøvrig finner de om brandforsikringen gjeldende regler i lov og vedtekt tilsvarende anvendelse.

19 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av Sund herredsstyre i møte den 14 januar 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Sund herred, Hordaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre.

19 mars. **Kongelig resolusjon****), hvorved den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Hol herred, Buskerud fylke, til 2 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

19 mars. **Kongelig resolusjon****), hvorved den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Vestre Slidre herred, Opland fylke, til 0,5 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

19 mars. **Kongelig resolusjon****), hvorved de i § 2, § 3 første avsnitt og § 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 omhandlede grenser nedsettes for Fillan herred, Sør-Trøndelag fylke, til 10 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

19 mars. **Kongelig resolusjon****), hvorved den ved kongelig resolusjon av 30 januar 1895 i henhold til lov av 14 juli 1893

*) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor vedtekten er inntatt.

**) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

stadfestede vedtekt angående forbud mot anvendelse av piggtråd til gjerder i Opdal herred, Sør-Trøndelag fylke, opheves. 19 mars.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 20 bestemmes, at eierne av de på en fremlagt fortegnelse opførte sagbruk og andre treforedlingsanlegg ved Mandalselvens og Undalselvens vassdrag i Vest-Agder fylke skal innen 1 januar 1921 treffe en av 3 nærmere angitte alternative foranstaltninger for å hindre avfall fra anleggene i å komme ut i elven. 19 mars.

Kongelig resolusjon**), hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Strømsgodset sognestyres beslutning av 25 februar 1920 angående tilleggsbestemmelser til nevnte lovs § 72 for sognekommunens vedkommende. 19 mars.

Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 17 juni 1896, § 88 i lov av 27 juli 1896 samt §§ 65 og 66 i lov om brandvesenet av 15 august 1908 bestemmes, at grensene for Sannesund—Greåker brand- og bygningskommune i Tune herred utvides overensstemmende med herredsstyrets beslutning i møte den 11 juni 1918 — dog med en enkelt endring. 19 mars.

Kongelig resolusjon†), hvorved i henhold til §§ 6, 7 og 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Vossevangen bygningsrepresentantskaps beslutninger av 1 mars og 7 november 1919 angående en reguleringsplan med tilbaketrukne byggelinjer for strøket på nordsiden av jernbanelinjen sammesteds, samt angående byggeforeskrifter for nevnte strøk med den i Arbeidsdepartementets foredrag av 19 mars 1920 anførte forandring. 19 mars.

Kongelig resolusjon††), hvorved Norges Bank fritas i henhold til banklovens § 7, siste ledd, midlertidig for innfrielse av de av banken utstedte sedler. 19 mars.

*) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor de omhandlede foranstaltninger er angitt.
**) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor tilleggsbestemmelsene er inntatt.
***) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor de utvidede grenser er beskrevet.
†) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor de approberte byggeforskrifter er inntatt.
††) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

19 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

I. I medhold av § 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. tilleggslover av 14 april og 29 november 1919, fastsettes maksimalfrakter for transport til Norge med norske damp- og motorfartøier av korn, mel, oljemel og -kaker, bomullsfrømel og -kaker, linfrømel og -kaker, sesamfrømel og -kaker, superfosfat, råfosfat, mineralske oljer, gryn, sukker, kjøtt, flesk, fettstoffer, linfrø og rapsfrø, linolje, huder, tarmer, quebracho, ull, smør, kaffe, kapok, ris, copra, oljer, erter, bønner, shellakk, jute og sekkestrie, tobakk, kokusgarn, hamp, forstoffer og stykkgods fra Amerika, Australien, Java og Indien, videre av salt fra Middelhavslandene, Spanien og Portugal, av salt og svovlsyre fra England, og av kull, koks og sinders fra England og Amerika.

II. Maksimalfraktene fastsettes overensstemmende med et fremlagt utkast.

III. Provianteringsdepartementet bemyndiges i medhold av nevnte lovs § 4 til i særlige tilfelle å dispensere fra de fastsatte maksimalfrakter.

IV. Nærværende resolusjon trer i kraft, forsåvidt angår stykkgods den 25 mars 1920 (Kristianiatid) og iøvrig den 19 mars 1920 (Kristianiatid).

De ved kongelige resolusjoner av 5 desember 1919 og 5 mars 1920 fastsatte maksimalfrakter opheves fra samme tid, altså for stykkgods fra 25 mars 1920 kl. 1 em. (Kristianiatid) og iøvrig fra 19 mars 1920 kl. 1 em. (Kristianiatid).

De nye frakter gjelder:

For stykkgods: alle fraktslutninger datert efter kl. 1 em. den 25 mars 1920 (Kristianiatid).

For annet gods: alle skibninger, hvis konnossementer er datert efter kl. 1 em. den 19 mars 1920 (Kristianiatid).

I tvilstilfelle avgjør Provianteringsdepartementet, hvad der skal henregnes til »stykkgods« og til »annet gods«.

Samtlige maksimalfrakter

gjelder, hvor ikke anderledes er bestemt, til direkte lossehavn mellem Svenskegrensen og Hammerfest.

Som en havn anses for hele kornlaster:

Trondhjem og Buviken.
Bergen og Vaksdal.
Kristiania, Kambo og Moss.

*) Bekjentgj. 23 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor de i post II omhandlede maksimalfrakter er anført.

Kysten inndeles i følgende soner: 19 mars.
Svenskegrensen til og med Bergen.
Bergen til og med Trondhjem.
Trondhjem til og med Svolvær.
Svolvær til og med Hammerfest.

For losning i flere havner eller anløp av ordrehavn betales i tillegg til maksimalfrakten for hver tilleggshavn (beregnet av skibets lastekapasitet):
kr. 2,50 pr. tonn, hvor fraktraten er beregnet pr. tonn eller pr. 100 pund.
kr. 0,50 pr. qtr., hvor fraktraten er beregnet pr. qtr.
kr. 0,40 pr. fat (round barrel) for mineralske oljer i fat (hele laster).
Det samme tillegg kan beregnes for hver ny eller passert sone.
Ved lastning i 2 eller flere havner vil — hvor intet bestemt tillegg er fastsatt — de forøkede omkostninger som følge av sådan lastning kunne beregnes i tillegg til maksimalfraktene efter innhentet tillatelse fra Provianteringsdepartementet.
Samtlige frakter forutbetales, hvor ikke anderledes er bestemt og beregnes av innlastet eller utlosset vekt i henhold til de kutymer, som var gjeldende før krigen.
Fraktene fra Nord-Amerika kan efterbetales.
Ved losning av kullaster er der anledning til å betale »Dispatch Money«.
I tvilstilfelle avgjør Provianteringsdepartementet, hvad der skal regnes til »stykkgods« og til »annet gods«.

Kongelig resolusjon, hvorved de av Trondhjem brennevinssamlag i generalforsamling den 18 desember 1919 og 5 januar 1920 vedtatte og av Trondhjem bystyre i møte den 19 februar 1920 godkjente vedtekter i medhold av § 1 i lov av 23 juli 1919 om tillegg til lov om skjenkning og salg av brennevin m. v. av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918, samt i medhold av § 23 i ovennevnte lov av 17 mai 1904, — stadfestes som gjeldende inntil videre, — dog med nogen forandringer. 19 mars.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til post 2 i de ved Stortingets beslutning av 9 juni og kongelig resolusjon av 6 juli 1891 fastsatte konsesjonsvilkår innrømmes A/S Vinoren Sølvverk en ytterligere utsettelse av 1 — ett — år fra 1 mai 1920 å regne med driftens påbegynnelse i de selskapet tildelte 27 utmål i Kongsberg sølvverks grubefelt på det vilkår, at der til enhver tid arbeides med minst 50 — femti — mann, fordelt på ett eller flere utmål efter selskapets valg. 19 mars.

19 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved takstene for befordring av personer og gods på Ekebergsporveien og Lilleakersporveien tillates inntil videre midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 19 mars 1920.

19 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 19 i lov om brandvesenet av 15 august 1908 godkjennes som gjeldende inntil videre Stavanger bystyres beslutning i møte den 15 desember 1919 angående forandring i § 5, 1 og 2, i de ved kongelig resolusjon av 31 august 1907 approberte hovedregler for feiervesenet sammesteds.

19 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 19 i brandloven av 15 august 1908 godkjennes som gjeldende inntil videre den av Tvedestrand bystyre i møte den 17 februar 1920 besluttede forhøielse med 50 % av feiertakstene for byen.

19 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Kristiania bystyres beslutning av 29 januar 1920 om forandringer i og tillegg til § 2 i de ved kongelig resolusjon av 27 oktober 1916 stadfestede regler for avgift av varer, som oplegges på brygger eller i skur på disse.

19 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 30 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Kristiania bystyres beslutning av 29 januar 1920 om forhøielse av den under 22 desember 1894 fastsatte isavgift for Kristiania.

19 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 15 i den almindelige bygningslov av 27 juli 1896 approberes Porsgrund bystyres beslutninger i møte den 10 februar 1920 angående tvungen opmåling av tomter og grunner sammesteds med betalingsregulativ.

19 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved i medhold av lov om regulering av vareprisene av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 16 august s. å., bestemmes, at de bestemmelser, som Kongen eller den han bemyndiger, kan treffe i medhold av nevnte lovs §§ 1 og 3, herefter, forsåvidt angår all slags papir, inntil videre kan treffes av Landbruks-

*) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor beslutningen om den tvunge opmåling er inntatt.

departementet i stedet for av Industriforsyningsdepartementet. 19 mars.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av skibsreder K. Salvesen ved gavebrev av 6 desember 1919 oprettede »Skibsreder K. Salvesen og hustrus legat til fordel for sjømænd i Kragerø og Skaatøy« samt på de under 13 januar 1920 utferdigede statutter for dette legat. 19 mars.

Stortingsbeslutning[1]) om anvendelse av endel av overskuddet efter loven om utvidelse av pengelotteriet. 20 mars.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Socialdepartementet. 20 mars.

I. Bestemmelsen i skyss- og kostloven av 9 august 1918 § 6 går ut på, at forsåvidt den lovbestemte almindelige skyssbetaling med hjemmel av lov blir forhøiet, blir den offentlige tjenestemenn tilkommende skyssgodtgjørelse å forhøie med et tilsvarende beløp. Man antar, at denne bestemmelse kun kommer til anvendelse på den skyssgodtgjørelse, som er fastsatt for stasjonsskyss samt for benyttelse av »annet befordringsmiddel« efter regulativets post 1, siste avsnitt, for hvilken befordring godtgjørelsen skal beregnes som for stasjonsskyss.

---

[1]) Se St.prp. nr. 20. Innst. S. nr. 122. St.tid. s. 862—897.
Beslutningen er sålydende:
Stortinget er samd i:

1. At der av den deil av yverskotet, som ved § 2, post 2, litr. e i lovi av 9de august 1918 um utviding av det ved heimel i lover av 2den mai 1912 og 21de juli 1916 opretta pengelotteriet er sagt skal brukast til skogsaki, vert stilla inntil kr. 100 000,00 til raadvelde fyrr administrasjonen for aa faa istand ein statistik yver den aarlege aavirking i alle landets skogar i samhøve med den tidlegare fastsette planen for dette arbeide.
2. At resten av yverskotet i medhald av dei lovene som er nemnde i post 1 vert avsett til eit laanefond til innkjøp av skogplantningsmark for kommunor.
3. At der av fondets kapital til nemnde bruk mot 1ste prioritets pant i vedkomande plantefelt kann gjevast kommunor laan som er rente- og avdragsfrie i 30 aar og etter slutten av den tidi forrentast med 5 pct. p. a. av laanesumen eller den til einkvar tid attstaaande deil av same og avdragast med ein tiendedeil aarleg i 10 aar.
4. At rentorne av fondet brukast som tilskot til kommunor til planting og inngjerding av felter, som det hev vore gjevi laan av fondet til innkjøpet, eller til anna arbeide for aa fremja skogsaki.
5. At fondet vert styrt av landbruksdepartementet som fær mynde til aa gjeva dei nærmare fyresegner um utlaan og tilskot av fondets medel.

20 mars. Derimot antar man, at bestemmelsen ikke kommer til anvendelse, når det gjelder den spesielle godtgjørelse, som er bestemt for bruk av særlige befordringsmidler som egen hest, egen eller leiet automobil, egen eller leiet motorbåt (dampskib).

Bestemmelsen antar man kun får anvendelse, når reisen foregår i ruter, hvor tjenestemannen er berettiget til å forlange skyss fra skyss-stasjon, hvorfra den almindelige skyssbetaling er forhøiet, derimot ikke på reiser utenfor de almindelige skyssruter, hvor det altså bare kan beregnes den almindelige regulativsats fra fast stasjon (uten forhøielse).

II. For at natt-tillegg til skyssgodtgjørelsen skal kunne beregnes efter regulativets post 3 b for skyss efter kl. 8 aften, antar man, at det — som for stasjonsskyss efter post 3 a — må være reist minst 10 km. med vedkommende befordringsmiddel.

III. Når flere tjenestemenn reiser sammen i leiet automobil eller leiet motorbåt, har hver enkelt i almindelighet adgang til å beregne den derfor i regulativet bestemte skyssgodtgjørelse (kfr. dog Justisdepartementets rundskrivelse av 31 mars 1903 i Lovtidende, som formentlig fremdeles beholder sin gyldighet og som også må kunne gjelde motorbåt). Strekker den samlede godtgjørelse ikke til, refunderes de medgåtte utgifter efter regulativets post 4. Man antar, at disse utgifter må bli å godtgjøre enhver av de deltagende tjenestemenn med en forholdsvis andel i analogi med bestemmelsene i regulativets post 9 for båtskyss.

22 mars. **Stortingsbeslutning** [1]) om budgett for statens skoger.

22 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av frk. Thora Laura Martine Falchs arvinger under 27 november 1919 oprettede »Frøken Martine Falchs legat« til trengende ugifte kvinner av Kristiania, som lider av uhelbredelig ryggradskrumning eller annen større ryggradsfeil samt på de under 3 februar 1920 utferdigede statutter for dette legat.

22 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av enkefru Randine Marie Hjerleid ved testamente av 19 mars 1907 oprettede legat »Haldor og Randine Hjerleids

[1]) Se St.prp. nr. 1, hovedpost IX, inntektsbudgettets kap. 1, tit. 15—17, utgiftsbudgettets kap. 3, tit. 1—11. Innst. S. XXIII A. St.tid. 898—903.

Der besluttedes bl. a. oprettet 1 ny skogforvalterstilling i Grong område, 1 ny skogforvalterstilling for Karasjok område, 1 assistentstilling ved Nedre Orkla og 1 assistentstilling ved Trondhjem skogforvaltning.

minde« til vedlikehold av Hjerleids husflidsskoles bygninger i Dovre og til beste for trengende familier i bygden samt på de under 5 juni og 13 november 1919 utferdigede statutter for dette legat. 22 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av fru Thora Sjølie under 4 november 1919 oprettede »Olav Sjølies legat til videre utdannelse for skogbestyrere og skogsformænd i Aamot« samt på de under 26 februar 1920 utferdigede statutter for dette legat. 22 mars.

Skrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Hedmark fylke om forståelsen av landsskattelovens § 84, 3dje ledds siste punktum, angående prosentvis forhøielse av ansettelsene for skattydere, der ikke har inngitt pliktig selvangivelse. 22 mars.

Departementet uttaler, at forskriften om, at forhøielsen, hvor forsømmelsen gjentas, hver gang skal settes minst til det dobbelte av det foregående års forhøielse, antas å måtte forstås på følgende måte: Er forhøielse det første år foretatt med et beløp, svarende til den laveste tillatte prosentvise forhøielse, 10 prosent, vil forhøielsen 2net år og følgende år måtte settes minst til det dobbelte av det beløp, hvormed forhøielse var foretatt det første år, altså således: Ligning 1918/19 kr. 2000,00. Ligning 1919/20 kr. 2000,00 + 10 % kr. 200,00 = kr. 2200,00 — Ligning 1920/21 kr. 2200,00 + 20 % av kr. 2000,00 kr. 400,00 = kr. 2600,00.

Er forhøielse det første år foretatt med et høiere beløp enn det i loven foreskrevne minimum, antas forhøielse i de følgende år minst å måtte settes til det dobbelte av den minste forhøielse, som efter loven vilde ha vært å foreta det første år. Forhøielsen vil altså måtte skje således: Ligning 1918/19 kr. 2000,00. Ligning 1919/20 skjønnsmessig ansatt til kr. 3000,00. Ligning 1920/21 kr. 3000,00 + 20 % av kr. 2000,00 = kr. 3400,00. Denne forståelse antas under enhver omstendighet å ramme lovens mening.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til fylkesmannen i Kristiania fylke i anledning av en forespørsel fra et fattigstyre, hvori departementet uttaler, at efter fattiglovens § 46 er en lærer forpliktet til på begjæring å gi et fattigstyre oplysninger om et utsatt barns skolegang, flid og opførsel, uten at derfor blir å erlegge nogen godtgjørelse. 23 mars.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiansand, hvori departementet uttaler, at ved avstemninger om undervisningssproget bør, hvor avstemninger ikke foregår ved Ja- eller Nei-sedler, brukes de i skoleloven selv benyttede 23 mars.

23 mars. uttryk »landsmål« eller »det almindelige bokmål«, altså ikke »norsk« eller »dansk-norsk«. At de sistnevnte uttryk er brukt ved den heromhandlede avstemning kan dog ingen innflydelse ha på valgets gyldighet, all den stund nogen misforståelse derved ikke har funnet sted.

23 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Østfold, foranlediget ved en forespørsel fra et formannskap om, hvorvidt der var lovlig adgang til å bestemme, at der for skattydere, som forlot bygden for å ta ophold for kortere eller lengere tid eller for bestandig på et annet sted i riket, ikke skulde gjelde samme betalingsterminer som for herredets øvrige skattydere, men at hele skattebeløpet skulde være forfallent 6 uker fra den dag, da skattelistens utleggelse blev bekjentgjort.

Departementet uttaler, at spørsmålet må besvares benektende. De av herredsstyret i henhold til landsskattelovens § 108, første ledd, fastsatte forfallsterminer må komme til anvendelse på alle, som plikter skatt til herredet, uansett bosted. Der kan da heller ikke være adgang til å fastsette nogen særegen termin for skattydere, som forlater herredet. Med hensyn til personer, som akter å utvandre fra riket, henvises til landsskattelovens § 115, tredje ledd.

23 mars. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av § 2 i lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918, jfr. kongelig resolusjon av 25 mai s. a., bestemmes:

I. Det av Provianteringsdepartementet under 17 juni 1918 utferdigede midlertidige innførselsforbud for brevduer opheves.

II. Bestemmelsen trer i kraft straks.

24 mars. **Skrivelse****) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for såpefabrikker.

24 mars. **Skrivelse****) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for cementfabrikkenes prisberegninger.

24 mars. **Skrivelse****) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for børste- og penselfabrikker.

---

*) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

**) Bekjentgj. 9 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor reglene er inntatt.

Skrivelse*) fra Statens prisdirektorat til F. Vincetellis Filial, Bergen, angående prisen ved salg til grossist på et parti sukat. 24 mars.

Skrivelse**) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 og under henvisning til skrivelse av 27 februar 1920 om omsetningsregler og maksimalpriser for jern, jernplater m. v. fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for endel sorter jern og jernplater. 24 mars.

Regler***) for jakt og fangst i Holter bygdealmenning, approbert av Landbruksdepartementet 25 mars 1920 i henhold til lov av 20 mai 1899 samt kongelige resolusjoner av 17 juni 1899 og 17 februar 1890. 25 mars.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinen. 26 mars.

En tilkalt utseilingslos ønsket av hensyn til fartøiets størrelse og løpets sneverhet, at skibet (et dampskib) skulde slepes ut. Fartøiet gikk da ut ved hjelp av kystlos. Da fartøiet ikke hadde benyttet los under utseilingen, tilfalt utseilingspengene Losunderstøttelsesfondet. Den tilkalte los gas medhold i sitt forlangende om, at fartøiet skulde slepes gjennem det trange farvann.

Skrivelse*) fra Statens prisdirektorat til Halvorsen & Larsen Ltd., Kristiania, angående utsalgsprisen på skrivebøker m. v. 26 mars

Lov†)[1]) inneholdende forandringer i lovgivningen om Den Norske Enkekasse. 27 mars. Nr. 1.

§ 5 i lov av 22 mai 1902, inneholdende forandringer i og tillegg til lov om Den Norske Enkekasse av 21 juni 1895 med tilleggslover av 9 mai 1896 og 8 april 1899, skal herefter lyde:

§ 5. »Når forsørgelsesplikten bortfaller ved hustruens død, innen en istedenfor pliktig overlevelsesrente tegnet livsforsikring er forfallen til utbetaling, kan forsikringstageren, hvis premiebetalingen ikke er tilendebragt, efter eget valg

*) Bekjentgj. 9 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.
**) Bekjentgj. 9 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor de nye maksimalpriser er inntatt.
***) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor reglene er inntatt.
†) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.
[1]) St.besl. 2 mars. Se Ot. prp. nr. 48 for 1919 og Socialdepartementets skrivelse av 26 januar 1920. Innst. O. nr. 3. St.tid. forh. i Ot. s. 113—115; i Lt. s. 52.

27 mars. Nr. 1.

enten holde den tegnede forsikring i kraft ved å fortsette premiebetalingen, eller han kan avbryte premiebetalingen og få den oprindelige forsikring ombyttet med en premiefri forsikring av mindre beløp, der forfaller til utbetaling på samme tid som den oprindelige forsikringssum (fripolise); eller han kan, hvad enten premiebetalingen er tilendebragt eller ikke, forlange forsikringen gjenkjøpt av Enkekassen mot utbetaling av dens gjenkjøpsverdi. Når en forsørger forlater den stilling, ifølge hvilken han plikter å sikre enkepensjon, for å gå over til annen virksomhet, og han erklærer sig uvillig til eller ute av stand til å fortsette premiebetalingen, skal den av ham tegnede forsikring ombyttes med en fripolise.

Fripolisens beløp og gjenkjøpsverdi beregnes efter regler, som fastsettes av Kongen.

Opløses et ekteskap ved skilsmisse, opheves tegnet forsikring av overlevelsesrente, og premiereserven med fradrag av 5 pct. utbetales overensstemmende med den overenskomst om boets deling, som er truffet mellem ektefellene, eller besørges i mangel av sådan overenskomst innsatt i sparebank, inntil fornøden bestemmelse om beløpets anvendelse tilveiebringes.

Er der i dette tilfelle tegnet livsforsikring istedenfor pliktig overlevelsesrente, kan forsikringen i henhold til overenskomst som ovenfor nevnt overdras mannen på de vilkår for frivillig forsikring, som er fastsatt i lov av 8 april 1899.

I mangel av overenskomst mellem ektefellene skal forsikringen gjenkjøpes av Enkekassen, hvorefter der forholdes med gjenkjøpsbeløpet på samme måte, som ovenfor er bestemt med hensyn til premiereserven for ophevet forsikring av overlevelsesrente.

Bestemmelsene i foregående ledd kommer ikke til anvendelse, hvis mannen er innlemmet i Statens Pensjonskasse og det ved skilsmissen blir bestemt, at hustruens rett til enkepensjon skal vedvare. I sådanne tilfelle vedvarer innskuddsplikten i Enkekassen uforandret. Hvis hustruens rett til enkepensjon senere bortfaller, fordi mannen inngår nyt ekteskap,, blir forholdet til Enkekassen da å behandle som ovenfor bestemt.«

§ 8 i lov om Den Norske Enkekasse av 21 juni 1895 skal herefter lyde:

»Overlevelsesrenter i Enkekassen løper fra mannens dødsdag til og med månedsdagen efter enkens dødsdag. De utbetales mot behørig kvittering og leveattest efterskuddsvis og månedlig, hvis månedsterminen utgjør minst 10 kroner, men ellers fjerdingårlig. Fjerdingårlig utbetaling kan dessuten av Enkekassens direksjon fastsettes, dersom særlige forhold, f. eks.

pensjonistens ophold utenfor riket, gjør det rimelig. Retten til enkepensjon bortfaller ikke, om enken inngår nyt ekteskap. 27 mars. Nr. 1.

Livrenter utbetales fra den i polisen fastsatte dag til og med månedsdagen efter den forsikredes død. Utbetaling skjer til samme terminer som bestemt for overlevelsesrenter.

Utbetaling av overlevelsesrenter og livrenter kan foruten ved Enkekassens kasserer også foregå ved statens regnskapsbetjenter i henhold til opgaver, meddelt av Enkekassens direksjon, og uten at der derfor kan kreves særskilt godtgjørelse.

Når en i Enkekassen tegnet livsforsikring forfaller til utbetaling, mens såvel forsørgeren som hans hustru er i live, forblir kapitalen — såvidt den ikke av forsørgeren anbringes på en måte, som av Enkekassens direksjon finnes betryggende — under Enkekassens varetekt, og rentene utbetales forsørgeren ved hvert halvårs utløp. Dør derefter hustruen først, stilles kapitalen til forsørgerens frie rådighet. Dør derimot forsørgeren først, forholdes der med kapitalen efter de i næstfølgende paragraf gitte forskrifter.«

§ 9 i lov av 8 april 1899, inneholdende tillegg til lov om Den Norske Enkekasse av 21 juni 1895 med tilleggslov av 9 mai 1896, skal herefter lyde:

»Når der utbetales tillegg på pliktige forsikringer i Den Norske Enkekasse, skal der efter de samme regler også utbetales tillegg til enker, hvis menn har tegnet frivillige forsikringer i Enkekassen. I tilfelle av kapitalforsikring blir tillegget å beregne svarende til en overlevelsesrente lik 1/25 av kapitalen og utbetales som årlig livrente fra mannens dødsdag (jfr. lov av 22 mai 1902 (nr. 3) § 10, b). Dette gjelder også for tilfelle, at kapitalen er forfallen til utbetaling, mens mannen er i live, hvis hustruen overlever ham.

Likeledes beregnes fra mannens dødsdag bonustillegg til frivillige livrenter tegnet i Enkekassen, såfremt livrenten er tegnet før mannens død.«

Bestemmelsen i lov av 21 juni 1895 § 9 om Enkekassens forpliktelse til å delta i forvaltningen av kapitaler, der i henhold til pliktige forsikringer i Enkekassen tilfaller enker, gjelder ikke om frivillige forsikringer.

Lov*)[1] inneholdende forandringer i lovgivningen om Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn. 27 mars. Nr. 2.

§ 6 i lov om Pensjonskasse for Statens bestillingsmenn av 31 mai 1873 skal herefter lyde:

»Pensjonene løper til og med månedsdagen efter pensjo-

*) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

[1]) St.besl. 2 mars. Se Ot. prp. nr. 48 for 1919 og Socialdepartementets skrivelse av 26 januar 1920. Innst. O. nr. 3. St.tid., forh. i Ot. s. 115—116; i Lt. s. 52.

27 mars. Nr. 2.

nistens død. De utbetales mot behørig kvittering og leveattest efterskuddsvis og månedlig, hvis månedsterminen utgjør minst 10 kroner, men ellers fjerdingårlig. Fjerdingårlig utbetaling kan dessuten av Pensjonskassens direksjon fastsettes, dersom særlige forhold, f. eks. pensjonistens ophold utenfor riket, gjør det rimelig. Utbetalingen foregår foruten ved Pensjonskassens kontor tillike ved kassererne eller regnskapsførerne ved de administrasjoner, hvorunder pensjonisten som bestillingsmann har henhørt, eller efter Kongens nærmere bestemmelse ved nogen annen statens regnskapsbetjent, i samtlige tilfelle uten nogen særlig godtgjørelse.«

§ 3 og § 6 i lov av 18 mai 1896, inneholdende tillegg til den om Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn gjeldende logivning, skal herefter lyde:

§ 3. »Når en innskyter tar endelig avskjed fra Statens tjeneste uten å ha gjort tjeneste i minst 10 år og ikke er berettiget til pensjon av Statens Pensjonskasse, skal hans kontobeløp i innskyterklassen utbetales kontant.

Når sådan utbetaling ikke skal finne sted, blir kontobeløpet å overføre til pensjonistklassen for å omsettes til en straks begynnende pensjon. Innskyteren kan dog forlange overførselen utsatt, inntil hans pensjon av Statens Pensjonskasse begynner å løpe, eller, hvis han ikke har rett til nogen sådan, til et senere tidspunkt, dog ikke lenger enn til sitt fylte 70de år. Kravet om, at pensjonen skal begynne å løpe, må i så fall fremsettes minst 1 år i forveien.

De pensjoner, som er begynt å løpe før denne lovbestemmelses ikrafttreden, kan innen en av Pensjonskassen fastsatt frist forlanges utløst med sin kapitalverdi, såfremt pensjonisten ikke ved sin avskjed hadde gjort tjeneste i minst 10 år og ikke er berettiget til pensjon av Statens Pensjonskasse. Efter utløpet av den satte frist kan utløsning kun skje imot tilveiebringelse av sundhetsattest, som av Pensjonskassens styre finnes tilfredstillende.«

§ 6. »Pensjoner av Pensjonskassens yngre avdelings pensjonsklasse løper fra den dag, vedkommende kontobeløp overføres til samme, til og med månedsdagen efter pensjonistens død.«

27 mars. Nr. 3.

Lov*)[1]) om tvungen avståelse til staten og kommuner av grunn til anlegg for foredling av trevirke til byggematerialer.

§ 1. Når det antas hensiktsmessig for å tilfredsstille et

*) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

[1]) St.besl. 23 mars. Se Ot. prp. nr. 10. Innst. O. nr. 24. St.tid., forh. i Ot. s. 122—124; i Lt. s. 53.

distrikts eller en kommunes behov for trematerialer til byg- 27 mars.
gevirksomhet eller for utnyttelsen av trevirke fra statens eller Nr. 3.
kommuners skoger til byggematerialer, kan vedkommende departement på statens vegne eller med Kongens tillatelse kommunestyret på kommunens vegne forlange tvungen avståelse av grunn til anlegg for foredling av trevirke til byggematerialer.

Avståelse kan forlanges i den utstrekning, det anses påkrevet, til anlegg av sagbruk og til videre foredling av trevirket, så som til høvleri, snekkerifabrikk samt tomter til opførelse av ferdigbyggede hus, som aktes solgt til endelig opførelse annensteds — alt med tilhørende funksjonær- og arbeiderboliger samt oplagsplass og lenseplass.

Grunn, hvorpå finnes vesentlig bebyggelse eller anlegg, kan ikke kreves avstått, medmindre annen hensiktsmessig grunn ikke kan påvises.

Den, fra hvem avståelsen forlanges, kan kreve, at den tvungne avståelse tillike skal omfatte grunn, bebyggelse eller anlegg, som på grunn av avståelsen mister sin vesentlige verdi for ham.

Hvorvidt grunn og i tilfelle derpå stående anlegg eller bebyggelse i henhold til her omhandlede bestemmelser kan forlanges avstått samt i tilfelle avståelsens omfang og erstatningens størrelse, bestemmes ved lovlig skjønn.

§ 2. Med henyn til avholdelsen av skjønn og overskjønn efter nærværende lov samt påanke til retten m. v. finner de i lov av 10 mai 1860 inneholdte bestemmelser om rettergangsmåten i saker angående tvungen avståelse av grunn §§ 1—4 anvendelse, forsåvidt dertil er anledning.

Omkostningene ved avholdelse av skjønn og overskjønn utredes av den, som har forlangt avståelsen. Dog kan forretningens bestyrer pålegge den, fra hvem avståelsen forlanges, å utrede inntil halvdelen av omkostningene ved overskjønn, som alene er begjært av ham, såfremt overskjønnsmennene enstemmig finner, at hans begjæring om overskjønn har vært åpenbart ubeføiet.

§ 3. Adgangen til å begjære tvungen avståelse bortfaller, hvis avståelse ikke forlanges innen en frist av 3 måneder, efterat skjønnet er avsluttet, eller, om påanke finner sted, innen 3 måneder, efterat Høiesteretts avgjørelse er falt, eller i tilfelle nytt skjønn holdt.

§ 4. Har skjønn efter denne lov vært tilstevnt, uten at avståelse er iverksatt, kan den, som har tilstevnt skjønnet, ikke fremsette fornyet krav på avståelse av samme grunnarealer eller rettigheter, før der er forløpet minst 5 år fra forkynnelsen av den forrige stevning.

27 mars. Nr. 4.

Lov*)[1] om adgang for kommuner til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgett året 1920—1921.

§ 1. For det kommunale budgettår 1920—1921 skal kommunene — når det anses påkrevet for å bestride utgifter, som den herskende dyrtid eller de rådende ekstraordinære forhold forøvrig har gjort nødvendige, og den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pct. — være berettiget til å utligne en tilleggsskat på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig, at skatten i ett av sognene utskrives med minst 10 pct. Sådan tilleggsskatt pålegges også rederiselskaper og dermed likestilte selskaper, forsåvidt angår den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt efter fradrag av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer efter ett av nedenstående alternativer:

Alternativ A.

Når den skattbare inntekt er:

over kr.	20 000,00	men ikke over kr.	30 000,00	tillegg 1	pct.
—	30 000,00	—»—	40 000,00	» 1½	»
—	40 000,00	—»—	50 000,00	» 2	»
—	50 000,00	—»—	75 000,00	» 2½	»
—	75 000,00	—»—	100 000,00	» 3	»
—	100 000,00	—»—	130 000,00	» 3½	»
—	130 000,00	—»—	160 000,00	» 4	»
—	160 000,00	—»—	200 000,00	» 4½	»
—	200 000,00			» 5	»

Alternativ B.

Når den skattbare inntekt er:

over kr.	16 000,00	men ikke over kr.	24 000,00	tillegg 1	pct.
—	24 000,00	—»—	32 000,00	» 1½	»
—	32 000,00	—»—	40 000,00	» 2	»
—	40 000,00	—»—	60 000,00	» 2½	»
—	60 000,00	—»—	80 000,00	» 3	»
—	80 000,00	—»—	104 000,00	» 3½	»
—	104 000,00	—»—	128 000,00	» 4	»
—	128 000,00	—»—	160 000,00	» 4½	»
—	160 000,00			» 5	»

*) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

[1]) St.besl. 23 mars. Se Ot. prp. nr. 8. Innst. O. nr. 26. St.tid., forh. i Ot. s. 124—133; i Lt. s. 54.

Tillegget kan efter begge alternativer — for alle inntekts- 27 mars.
trinn underett — forhøies til det dobbelte, det 3-dobbelte, det Nr. 4.
4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av § 3 i lov 27 mars
nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den som gjør sig en næring av å drive herberge i Stord herred, Hordaland fylke, fra 1 mai 1920 å regne inntil videre skal ha bevilling.

Kongelig resolusjon*), hvorved det i henhold i § 31 post 27 mars.
2 i lov av 11 juli 1919 om forandring i og tillegg til arbeiderbeskyttelsesloven av 18 september 1915 tillates cellulosefabrikker, pappfabrikker, kartongfabrikker og tresliperier inntil videre, dog ikke utover inneværende års utgang, å holde driften i syrehus, sodahus, kokeri, fyrhus og elektriske kraftstasjoner i gang til kl. 10 aften dagen før søn- eller helligdag.

Likeledes kan driften være i gang i samme tidsrum ved følgende avdelinger, som har fått almindelig dispensasjon til nattarbeide:

Cellulosefabrikker:

Massebinger, vaskeri, blekeri, pappmaskin.

Papirfabrikker:

Hollenderi og papirmaskin.

Kartongfabrikker:

Hollenderi og kartongmaskin.

Tresliperier:

Slipeapparater, pappmaskiner, presser og pakkpresser.

Kongelig resolusjon**), hvorved det ved kongelig resolu- 27 mars.
sjon av 17 november 1909 utferdigede reglement om foranstaltninger mot innførelse av smittsomme sykdomme m. v. endres overensstemmende med et fremlagt utkast.

Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til § 11, 27 mars.
jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Bygland herredsstyres vedtak i møte 29 desember 1919 om forandring av § 11 i de ved kongelig resolusjon av 22 november 1912 approberte almindelige helseforskrifter for herredet.

---

*) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

**) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor de foretatte endringer i reglementet er inntatt.

***) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor § 11 i endret lydelse er inntatt.

27 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved Landbruksdepartementet bemyndiges til å dispensere fra det i plakat om foranstaltninger til bekjempelse av »potetkreft« av 8 september 1916 inneholdte forbud mot å dyrke poteter på jordstykker, som av Landbruksdepartementet er erklært smittet av potetkreft.

27 mars. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Bamble herred, Telemark fylke, i møte den 9 januar 1920 besluttede nye skogbrandsregler for herredet, dog med en enkelt endring.

27 mars. **Kongelig resolusjon*****), hvorved i henhold til § 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes de av Risør bystyre i møte den 12 september 1919 vedtatte forskrifter for villamessssig bebyggelse av Risør kommunes eiendom Løkken sammesteds.

27 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Kristiansand bystyres beslutning av 29 januar 1920, hvorefter det ved kongelig resolusjon av 15 april 1903 approberte tillegg til nevnte lovs § 72 gjøres gjeldende for hele det strøk av Kristiansand, som er underlagt bygningslovgivningen.

27 mars. **Kongelig resolusjon†)**, hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes de av Stjørdalshalsen bygningsrepresentantskap i møte den 3 desember 1919 og 18 februar 1920 vedtatte byggeregler for Stjørdalshalsen bygningskommune.

27 mars. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

I. For å sikre og ordne landets forsyning med kull, koks og sinders bemyndiges Proviant« ringsdepartementet til i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å. § 1 litra a, b, c, d, e, f, g, h og i å treffe bestemmelse om:

1. Enerett for Staten eller annen offentlig institusjon eller for person, selskap eller sammenslutning

*) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.
**) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor de approberte nye skogbrandsregler er inntatt.
***) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor forskriftene er inntatt.
†) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor byggereglene er inntatt.

til innførsel, salg eller annen formid- 27 mars.
ling av kull, koks og sinders.

2. Kommuners anskaffelse og lagring av sådanne varer.
3. Opbevaring av de forråd av sådanne varer, som til enhver tid finnes samt bearbeidelse, omsetning, forbruk og annen benyttelse av varene.
4. Plikt til å meddele oplysninger om forråd og innkjøp av sådanne varer og for industrielle og andre bedrifters vedkommende tillike oplysninger til bedømmelse av deres produksjonsevne.
5. Forbud mot fremstilling av visse varesorter.
6. Plikt for industrielle og andre bedrifter til å fremstille bestemte varesorter samt tåle eller foreta forandringer med hensyn til bedriftens bygninger, innredning eller utstyr.
7. Beslagleggelse av forråd av kull, koks og sinders.
8. Avståelse til staten av eiendomsrett til de nevnte varer.
9. Forbud mot eller innskrenkninger i adgangen til å lagre kull, koks og sinders her i riket for utenlandsk regning og forbud mot, at nevnte varer iøvrig lagres på sådan måte, at de unddras fra den innenlandske omsetning.

II. Overtredelse av bestemmelser utferdiget i medhold av denne resolusjon straffes efter § 8 i nevnte lov.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks. Samtidig opheves:
1. de kongelige resolusjoner av 26 januar og 2 mars 1917, forsåvidt angår kull, koks og sinders.
2. kongelig resolusjon av 23 januar 1917 og
3. alle tidligere resolusjoner, gitt i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917, forsåvidt angår kull, koks og sinders.

Det av Provianteringsdepartemetet under 29 juni 1917 utferdigede pålegg til importører og forhandlere om ved hver måneds utgang å avgi opgaver over beholdninger og svømmende ladninger av kull, koks og sinders og det av Industriforsyningsdepartementet under 15 mars 1919 utferdigede forbud mot anvendelse av sinders til annet enn teknisk bruk i smelteindustrien blir dog i kraft, inntil Provianteringsdepartementet anderledes bestemmer.

Kongelig resolusjon, hvorved det tillates A/S Svanø 27 mars.
gruber, som ved kongelig resolusjon av 2 april 1917 fikk konsesjon på drift av Svanø gruber i Kinn herred, Sogn og Fjordane fylke, midlertidig, inntil utgangen av 1921, å innstille all drift i sine gruber. Herved bortfaller dog ikke nødvendigheten av frist efter bergverksloven.

27 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved godkjennes kjøpet av eiendommen gnr. 10, brnr. 70, en parsell av Lilleaker, av skyld mark 0,14 i Vestre Aker til bolig for statstjenestemenn.

27 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

1. For tjenestemenn i Statens veivesen, som omfattes av lov av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn, utferdiges et reglement overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Arbeidsdepartementet bemyndiges til å foreta de forandringer eller tilføielser vedkommende dette reglement, som i fremtiden måtte finnes påkrevet.

Reglementet er sålydende:

§ 1. Stillinger i veivesenet, som omfattes av tjenestemannsloven, besettes som regel efter almindelig konkurranse i henhold til forutgått bekjentgjørelse på den måte, som Arbeidsdepartementet bestemmer, med opgave over lønnsvilkår og med en ansøkningsfrist av minst 3 uker.

Arbeidsdepartementet kan i særlige tilfelle frita for disse regler.

Opsynsmannsstillinger i statens veivesen kan besettes uten forutgående bekjentgjørelse.

§ 2. Overingeniør-, avdelingsingeniør- og assistentingeniørstillinger ved veidirektoratet besettes av Arbeidsdepartementet, efterat veidirektøren har avgitt innstilling; de tilsvarende ingeniørstillinger i distriktene besettes av Arbeidsdepartementet efter innstilling av fylkesveistyret overensstemmende med veilovens §§ 13 og 14.

Sekretærstillinger ved veidirektoratet besettes av Arbeidsdepartementet efter innstilling av veidirektøren.

Ansettelsesretten med hensyn til de øvrige stillinger, (assistentstillinger ved veidirektoratet, fullmektig- og kontoriststillinger i distriktene, opsynsmannsstillinger samt veivokterstillinger ved statens veivedlikehold) henlegges til et ansettelsesråd, bestående av veidirektøren, overingeniøren og vedkommende avdelingschef ved veidirektoratet — efter innstilling fra fylkets overingeniør, forsåvidt angår vedkommende stillinger i distriktene.

De av ansettelsesrådet foretatte ansettelser med vedkommende innstillinger innføres i en dertil innrettet protokoll. Ansettelsene blir av ansettelsesrådet straks å innberette til Arbeidsdepartementet.

§ 3. Ved veidirektoratet besettes sekretærstillinger av 1ste klasse som regel ved oprykning fra sekretærstilling av 2nen klasse efter dyktighet og ansiennitet. Avgjørelsen treffes av Arbeidsdepartementet efter innstilling fra veidirektøren.

Paa samme måte kan oprykning finne sted fra 1ste assi- 27 mars.
stentstilling til sekretærstilling av 2nen klasse.

1ste assistentstilling kan likeledes besettes ved oprykning fra 2nen assistentstilling. Avgjørelsen treffes her av vedkommende ansettelsesråd.

§ 4. Hvis et medlem av ansettelsesrådet er inhabilt eller har forfall, blir ansettelsesrådet å tiltre av den eller dem av veidirektoratets øvrige ingeniører, som har lengst tjenestetid i veivesenet.

I det i tjenestemannslovens § 2 punkt 3 omhandlede tilfelle blir saken, når ansettelsen ligger hos et ansettelsesråd, å forelegge for Arbeidsdepartementet. Likeså blir saken å forelegge Arbeidsdepartementet i det i tjenestemannslovens § 2 punkt 4 omhandlede tilfelle.

§ 5. I ansettelsesbrevet skal stå, at vedkommende tjenestemann ansettes på de vilkår, som er nevnt i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn og i nærværende reglement — med de forandringer, som senere måtte bli fastsatt, samt med de forpliktelser, som fremgår av lov om pensjonsordning for statens tjenestemenn av 20 april 1917 og lov nr. 3 av 14 mai 1917 om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn med mulige senere forandringer.

Iøvrig fastsetter Arbeidsdepartementet ansettelsesbrevets innhold.

§ 6. Forsåvidt der overensstemmende med tjenestemannslovens § 16 av Arbeidsdepartementet treffes bestemmelser om oprettelse av tjenestemannsutvalg, gis de i § 18, 2 og 3 omhandlede bestemmelser om tjenestemannsutvalgets sammentreden med representanter for tjenestegiveren likeledes av departementet.

§ 7. Ved beregning av tjenestetiden efter tjenestemannslovens § 19 kommer i betraktning tjenestetid fra ansettelsen i statens veivesen.

Arbeidsdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om, hvorvidt og i hvilken utstrekning permisjon blir å medregne i tjenestetiden.

I tilfelle av tvil treffes avgjørelse med hensyn til beregning av tjenestetiden av Arbeidsdepartementet.

§ 8. Ved beregning av tjenestetiden efter tjenestemannslovens § 20 tas hensyn til all sammenhengende tjenestetid som statstjenestemann.

§ 9. Opsigelse efter tjenestemannslovens § 19 kan innankes for Kongen, hvis opsigelsen er meddelt av Arbeidsdepartementet. I andre tilfelle kan opsigelsen innankes for Arbeidsdepartementet.

Anken fremsettes av tjenestemannen skriftlig for den myn-

27 mars. dighet, som har opsagt ham. Er denne myndighet et ansettelsesråd, innsendes saken, ledsaket av rådets uttalelse, uten ophold til Arbeidsdepartementet.

Er ankemyndighetens avgjørelse ikke truffet innen opsigelsesfristens utløp, vedblir tjenestemannen i sin stilling, inntil anken er avgjort.

§ 10. Ved anke over ordensstraff efter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed efter lovens § 24 gjelder med hensyn til ankemyndighet og ankens fremsettelse de bestemmelser, som er fastsatt i reglementets § 9.

Anken må fremsettes innen 14 dager, efterat ordensstraffen eller avskjeden er tjenestemannen meddelt.

§ 11. Vad anke over pålegg, som efter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten også efter opsigelsesfristens utløp, gjelder med hensyn til ankemyndighet og ankens fremsettelse de bestemmelser, som er fastsatt i reglementets § 9.

Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen 1 måned efter ankens fremkettelse.

27 mars. **Kongelig resoulsjon**, hvorved i henhold til § 19 i lov om brandvesenet av 15 august 1908 godkjennes som gjeldende inntil videre Time bygningsrepresentantskaps beslutning i møte den 27 desember 1919 angående takster for feining sammesteds.

27 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 19 i brandloven av 15 august 1908, jfr. byformannskapslovens § 40, godkjennes som gjeldende inntil videre Bodø bystyres beslutning i møte den 10 februar 1920 angående forhøielse av den faste lønn for feiermesteren sammesteds.

2 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 19 i brandloven av 15 august 1918 godkjennes som gjeldende inntil videre Arendal bystyres beslutning i møte den 1 mars 1920 angående nye feiertakster for byen.

27 mars. **Kongelig resolusjon**, hvorved Statens Krigsforsyningsråd opheves fra d. d. å regne.

27 mars. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Almindelig instruks for rikets polititjenestemenn.

Ved kongelig resolusjon av 6 februar 1920 er fastsatt en almindelig instruks for rikets polititjenestemenn. Instruksen trer i kraft 1 juni 1920.

Man har ansett det nødvendig å istandbringe en sådan, dels fordi de gamle forskrifter i politianordningene, som forøvrig var ufullstendige og foreldede, er ophevet ved lov av 22 mai 1902

om straffelovens ikrafttreden § 2 og ved lov av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn § 31, dels fordi de av politimestrene i enkelte distrikter utferdigede lokale instrukser er innbyrdes avvikende i innhold og heller ikke uttømmende. På mange steder er instruks overhodet ikke utferdiget. Polititjenesten stiller i nutiden politiets tjenestemenn overfor så mange og forskjelligartede, tildels vanskelige opgaver, at det er påkrevet, at de har en rettesnor å gå efter. Det er av særlig betydning, at politimannen i sin tjeneste optrer korrekt og ikke gjør feilgrep. Ellers kan han utsette borgerne og samfundet for uoprettelig skade. Politimannen er dessuten utrustet med en vidtgående myndighet til å skride inn, som ikke må misbrukes. Feilgrep vil skade ikke bare den enkelte borger og den enkelte politimann, men også det gode forhold mellem publikum og politiet i sin helhet. 27 mars.

Man lar politiinstruksen trykke og innbinde for å fordeles mellem rikets samtlige polititjenestemenn. Enhver politimann i tjeneste skal være i besiddelse av instruksen. Det er dog forutsetningen, at han lærer instruksen, så han regelmessig kan klare sig uten å slå efter. Politimestrene må derfor såvidt mulig sørge for ikke bare, at instruksen før dens ikrafttreden blir omhyggelig gjennemgått med det underordnede politi, men også at dette i fremtiden med mellemrum gjentas. Man legger særlig vekt på omsorgen for, at nyansatte polititjenestemenn blir fortrolig med instruksens bestemmelser. Det bør innprentes ikke bare disse, men også eldre funksjonærer, at de jevnlig bør lese instruksen, så de er helt fortrolig med dens enkelte bestemmelser. Av disse legger man forsåvidt ikke minst vekt på, at politimannen holder sig for øie de almindelige bestemmelser i §§ 1—4, 30—37 og 95.

Angående politiinstruksens innhold skal departementet bemerke:

Instruksen inneholder forskrifter om politiets ledelse og forretningsorden, om politimanns forhold og almindelige regler for tjenestens utøvelse vedkommende ordens-, sikkerhets- og kriminalpolititjenesten. Instruksen inneholder dog ikke alle forskrifter om tjenesten. Spesielt bemerkes, at politiets tjenestemenn ved utførelse av kriminalpolititjenesten fremdeles vil ha fortrinsvis å søke bestemmelsene i straffeprosessloven og påtaleinstruksen, hvorav en ny utgave er stadfestet samtidig hermed. Videre gjelder fremdeles særskilte regler om fangetransporter og om tilsyn og kontroll med prøveløslatte. Under avsnitt VIII er medtatt enkelte særlige gjøremål, som tilligger politiet (deposita, sikring av underholdningsbidrag, lotteritillatelser og hittegods), for hvilke særlige forskrifter ikke antas å ville bli utferdiget. Men ellers er der en rekke beføielser, som politiet hos os er

27 mars. tillagt som kontrollmyndighet eller forvaltningsorgan, uten at de kan sies å høre til den egentlige polititjeneste. Disse vil under lovgivningens forandringer og forholdenes utvikling forøvrig såvidt ofte være gjenstand for forandring, at man har funnet å burde holde dem utenfor den almindelige instruks, idet de istedet ordnes i spesielle reglementer eller i supplerende tjenesteregler. Instruksen antas dog også forsåvidt i mange tilfelle å ville yde rettledning og støtte, idet dens bestemmelser i almindelighet vil antyde, i hvilken retning politimannens bestrebelser bør gå, og i hvilken ånd han bør handle.

Der vil således fremdeles være plass for utfyllende tjenesteregler om spesielle forhold og om forhold av lokal interesse eller til ordning av tjenesten innen hver enkelt politistyrke. Innholdet av de utfyllende tjenesteregler vil være betinget av distriktets beliggenhet, størrelse, befolkningstetthet og forhold forøvrig, av politistyrkens størrelse og organisasjon m. v.

Til veiledning om de utfyllende tjenestereglers innhold skal her anføres de viktigste gjenstander, som de med større eller mindre utførlighet vil kunne behandle:

1. Vilkårene for de underordnede tjenestemenns ansettelse og forfremmelse.
2. Lønns- og pensjonsvilkår for underordnede tjenestemenn og bestemmelse om deres lønn eller vikargodtgjørelse i sykdomstilfelle.
3. Regler for tilståelse av ekstrabetaling og gratifikasjoner.
4. Almindelige bestemmelser om arbeidets fordeling mellem tjenestemennene.
5. Bestemmelser om den ukentlige og daglige tjenestetid og frisett. Politikammerets kontortid.
6. Regler om ferie og permisjon.
7. Hilsingsregler.
8. Regler om anskaffelse og bruk av uniformsgjenstander og politimateriell.
9. Bestemmelser om tjenestemenns — særlig nyansattes instruksjon i tjenesten.
10. Regler for inspeksjon av underordnede tjenestemenn.
11. Særlige regler om plikter og optreden under gatetjeneste, stasjonsvakt, tjeneste på jernbanestasjon, dampskibskaier, torv m. v.
12. Særlige regler om politiets optreden i offentlige lokaler, restaurasjoner m. v.
13. Særlige regler om kontroll med visse næringer.
14. Regler om utførelsen av gjøremål eller opdrag tildelt visse tjenestemenn.

Enkelte av de under 1—3, 5 og 6 nevnte forhold vil forøvrig bli ordnet ved almindelige bestemmelser i henhold til lov

av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn, når denne set- 27 mars.
tes i kraft for kommunale tjenestemenn, eller ved en eventuell politilov, som er under forberedelse.

Et eksemplar av de utfyllende tjenesteregler blir å sende inn til Justisdepartementet. De bør, hvor politistyrkens størrelse gjør det hensiktsmessig, trykkes i samme format som politiinstruksen og heftes sammen med denne. På samme måte bør forholdes med andre meddelelser, som kan være til nytte under tjenesten (erindringslister o. lign.).

Man sender samtidig hermed for å fordeles mellem politimestrene til foreløbig underretning for disse endel heftede eksemplarer av politiinstruksen. Av denne vil senere det fornødne antall innbundne eksemplarer bli sendt til fordeling mellem de øvrige polititjenestemenn (iberegnet lensmenn). Man imøteser meddelelse om, hvormange eksemplarer hver politimester behøver til fordeling. Herunder ønskes særskilt oplyst, hvormange politimenn helt eller delvis utfører kriminalpolititjeneste.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i 27 mars.
medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for melk og fløte.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 29 mars.

Statspoliti.

I rundskrivelser av 12 mars 1917 og 26 september 1918 (inntatt i Lovtidende) blev gitt meddelelse om de overenskomster, staten har inngått med Kristiania, Bergen, Trondhjem og Tromsø kommuner om adgang for staten til i visse tilfelle å disponere et antall av disse kommuners politifunksjonærer utenfor kommunen.

Lignende overenskomster er nu inngått mellem staten og Aker, Fredrikstad, Drammen, Larvik, Skien, Kristiansand og Stavanger kommuner, hvorhos overenskomsten med Kristiania er forandret.

Den nye overenskomst med Kristiania og overenskomstene med Aker, Fredrikstad, Drammen, Larvik og Stavanger trådte i kraft 15 februar 1920.

Overenskomsten med Skien trer i kraft 1 april 1920 og overenskomsten med Kristiansand trådte i kraft 15 november 1919.

Under samme betingelser som angitt i rund-

*) Bekjentgj. 9 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

29 mars. skrivelsen av 12 mars 1917 pliktor de nevnte kommuner i henhold til disse overenskomster å avgi:

A. Av ordenspolitiet:

Kristiania	inntil 25		funksjonærer (eller hvis de 2 nedenfor omhandlede funksjonærer av opdagelsespolitiet samtidig disponeres inntil 23).
Aker	» 6	(4)	funksjonærer.
Fredrikstad	» 6	(4)	—»—
Drammen	» 5	(3)	—»—
Larvik	» 6	(4)	—»—
Skien	» 6	(4)	—»—
Kristiansand	» 4	(2)	—»—
Stavanger	» 7	(5)	—»—

Hjelp av disse ordenspolitifunksjonærer kan kreves til hvilket som helst sted i landet.

B. Av opdagelsespolitiet:

Inntil 2 funksjonærer for samtlige de nevnte kommuner vedkommende.

Hjelp av disse opdagelsespolitifunksjonærer blir på begjæring å yde:

av Kristiania og Aker politikamre til politikamrene innen Akerhus, Hedmark, Opland, Telemark og Møre fylker;

av Fredrikstad politikammer til politikamrene innen Østfold fylke;

av Drammen politikammer til politikamrene innen Buskerud fylke;

av Larvik politikammer til politikamrene innen Vestfold fylke;

av Skien politikammer til politikamrene innen Telemark fylke;

av Kristiansand politikammer til potitikamrene innen Vest-Agder og Aust-Agder fylker;

av Stavanger politikammer til politikamrene innen Rogaland fylke.

Anmodninger om hjelp av opdagelsespolitiet blir fra politikamrene i Akershus og Hedmark fortrinsvis å rette til Kristiania politikammer, fra Opland og Møre fortrinsvis til Aker politikammer og fra Telemark fortrinsvis til Skien politikammer.

Som vederlag skal staten, foruten et fast beløp pr. år, som erlegges uansett om hjelp har vært ydet i årets løp, betale et bestemt beløp for hvert dagsverk, som i budgettårets løp er ydet staten.

Størrelsen av dette varierende vederlag blir å beregne ved utløpet av hvert budgettår efter opgave fra politimesteren over det samlede antall ydede dagsverk. På reiser (og fravær fra hjemstedet) blir hvert kostdøgn å anse som et dagsverk. Krever efterforskningstjenesten tillike hjemmearbeide, regnes 6 timers arbeide for et dagsverk. 29 mars.

De avgitte polititjenestemenn tilkommer for reiser skyss- og kostgodtgjørelse av statskassen.

Forøvrig henvises til rundskrivelsen av 12 mars 1917.

Med foranstående bes samtlige politimestre innen fylket gjort bekjent.

Forsåvidt angår politimestrene i Kristiania, Aker, Fredrikstad, Drammen, Larvik, Skien, Kristiansand og Stavanger henledes spesielt opmerksomheten på, at der av hensyn til den opgave, som skal innsendes til dette departement ved hvert budgettårs utløp, må føres nøie opgave over den bistand, som i henhold til overenskomstene yde: andre politikamre.

Ved siden av disse nye overenskomster gjelder de gamle overenskomster for Bergen, Trondhjem og Tromsø politikamre, som er omhandlet i rundskrivelsene av 12 mars 1917 og 26 september 1918 uforandret.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av arkitekt Fin Horn og hustru Kathinka Horn ved gavebrev av 12 november 1919 oprettede »Fin Hesby Horns legat« til Fagerborg skole samt på de under 7 februar 1920 utferdigede statutter for dette legat. 29 mars.

Lov*)[1]) om forlenget gyldighet av midlertidig lov om tvungen voldgift i arbeidstvister. 29 mars.

I.

Midlertidig lov av 4 april 1919 om tvungen voldgift i arbeidstvister skal gjelde enhver tvist, som Kongen til og med 1 april 1921 har henvist til voldgift efter lovens § 1 nr. 1.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en fylkesmann, hvori uttales, at en sak mellem en maskinist og et rederi angående fordelingen av bjergelønn efter sjøfartslovens § 228 må inngå under betegnelsen »saker mellem reder og mannskap« i sportellovens §§ 11, b og 92, siste ledd. Der vil således ikke bli å 29 mars.

*) Bekjentgj. 30 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

[1]) St.besl. 23 mars. Se Ot.prp. nr. 5. Innst. O nr. 25. St.tid., forh. i Ot. s. 133—144; i Lt. s. 54—56.

29 mars. erlegge betaling til statskassen, likesom sjøretsmedlemmene heller ikke tilkommer nogen betaling.

30 mars. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Aust-Agder fylke, hvorved i medhold av lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes:

At det av Aust-Moland og Stokken herreder i Aust-Agder fylke bestående jordmordistrikt (Aust-Moland) deles således, at hvert av herredene kommer til å utgjøre et eget jormordistrikt.

Delingen trer i kraft fra den tid, fylkesmannen bestemmer.

30 mars. **Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet om forhøielse av prisene for papp og pakkpapir ved salg fra fabrikk m. v.

30 mars. **Skrivelse** fra Provianteringsdepartementet, hvorved oversendes

Instruks

for kommunale provianteringsråd og kontrolnevnder av 26 april 1918 med senere forandringer (jfr. kongelig resolusjon av 27 februar 1920):

Kapitel I.

Om rådenes organisasjon.

§ 1. Der skal i almindelighet i hver kommune være ett provianteringsråd, hvis område faller sammen med herredets (bykommunens). Nye råd bør ikke oprettes uten Provianteringsdepartementets samtykke.

§ 2. Et provianteringsråd skal ha minst 3 medlemmer med varamenn. Består rådet av 3 medlemmer, skal minst 1 av disse være kvinne. Består rådet av flere enn 3 medlemmer, skal minst 2 av disse være kvinner. Mann og hustru må ikke samtidig være medlemmer. Medlemmer kan kun de være, som er valgbare ved kommunale valg. Rådene velges av kommunestyret. Dette bestemmer, hvem der skal fungere som rådets formann og varamann for denne. Iøvrig foretar rådet selv de nødvendige valg.

I provianteringsrådene og de nedenfor omhandlede særskilte nevnd skal der altid såvidt mulig innvelges representanter både for produsenter og forbrukere.

§ 3. Medlemmenes ombudstid er 1 år, dog kan gjenvalg finne sted. Den som har gjort tjeneste i 2 sammenhengende år, kan unnslå sig for å motta valg for neste år. De nødven-

*) Bekjentgj. 19 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

dige valg til gjennemførelse av den her foreskrevne sammensetning av rådene skal avholdes innen 1 juli 1918. De som da velges plikter å gjøre tjeneste i 1½ år. Ordinære valg holdes innen årets utgang, og velges da de medlemmer, som skal fungere det påfølgende år. Fratredende medlemmer er pliktig til å gjøre tjeneste, inntil nye er lovlig valgt og har overtatt hvervet.

Kommunestyret har adgang til å frita et medlem for hvervet, når særlige grunner foreligger.

Iøvrig finner lovene om formannskaper i byene og på landet av 14 januar 1837 med senere tilleggslover, særlig §§ 9, 10 og 11 tilsvarende anvendelse.

§ 4. Hvor det må anses hensiktsmessig, har kommunestyret adgang til å velge særskilte nevnd til overtagelse av særlige felter av provianteringsrådets arbeide, såsom virksomheten med rasjonering av fødevarer, ordning med anskaffelse og fordeling av brensel o. s. v. Sådanne nevnd er underlagt provianteringsrådet, men velges av kommunestyret blandt eller utenfor rådets medlemmer efter de regler, som gjelder for valg av dette. Om disse nevnds virksomhet og organisasjon kan der utferdiges nærmere forskrifter av Provianteringsdepartementet.

§ 5. (Ophevet).

§ 6. Provianteringsrådene og de dem underordnede nevnd avholder møte så ofte det av formannen bestemmes, dog minst 1 gang hvert kvartal.

Over forhandlingene føres en av politiet autorisert protokoll. Formannskapet, fylkesmannen eller vedkommende centralmyndighet kan nåsomhelst forlange møte sammenkalt og møteprotokollen forevist.

Rådet er beslutningsdyktig, når over halvdelen av medlemmene selv eller med varamenn er tilstede.

§ 7. Rådets formann har å føre tilsyn med de rådet unlagte nevnd, undtagen kontrollnevnden.

Formannskapets ordfører kan ikke være rådets formann.

§ 8. Vedkommende departement kan i særlige tilfelle, såsom hvor rådets forretningsførsel ikke finnes tilfredsstillende, suspendere og avskjedige medlemmer av råd eller nevnd.

Kapitel II.

Om rådenes virksomhet.

§ 9. Provianteringsrådene har å holde sig nøie underrettet om alt, som kan være av interesse for befolkningens forsyning med fødevarer, brensel, forstoffer og andre fornødenhetsartikler.

De har å bistå statsmyndighetene med gjennemførelsen og håndhevelsen av de bestemmelser, som er gitt til sikring av og ordning med landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer samt til avhjelp av dyrtiden.

§ 10. Rådene er forpliktet til å overta innkjøp og omsetning av alle varer, som selges efter offentlig foranstaltning, eller med statstilskudd eller er underkastet statens rasjonering samt forøvrig alle varer, som departementet måtte forlange.

§ 11. Rådene skal sørge for, at beslutninger om salg av varer, som selges efter offentlig foranstaltning, uten opphold blir gjort bekjent blandt distriktets befolkning. De skal likeledes dra omsorg for, at alle av offentlig myndighet fastsatte varepriser i fornøden utstrekning blir bekjent. Handlende, som fører disse varer, skal tilpliktes å ha prisene opslått på en iøinefallende plass på utsalgsstedet. De skal videre sørge for, at alle meddelelser av almindelig interesse fra de i § 14 nevnte myndigheter blir bekjent innen distriktet.

§ 12. Rådene skal sørge for tilgang av de viktigere forbruksvarer, særlig fødemidler og forstoffer og legge op reserver av sådanne, samt i betimelig tid sørge for anskaffelse og fordeling av kunstgjødsel, såkorn, settepoteter og frø, forsåvidt dette ikke er pålagt de kommunale næringsnevnd.

§ 13. Hvor varer selges med statstilskudd eller på offentlig foranstaltning, sørger rådene for, at disse selges til forbrukerne i passende mengder og til de billigst mulige priser. Rådene må påse, at disse varer omsettes og forbrukes i overensstemmelse med de forskrifter, som utferdiges. For omsetningen av disse varer må ikke rådene beregne sig annet eller større tillegg til innkjøpsprisen eller annen fortjeneste enn den av staten bestemte.

§ 14. Rådene har å tilveiebringe de opgaver og oplysninger, som kreves av centraladministrasjonen, fylkesmannen, eller fylkesprovianteringsrådet.

Rådene skal til enhver tid rette sig efter de pålegg, som måtte utgå fra de nevnte myndigheter.

§ 15. Det påligger rådene ved utgangen av hvert kvartal gjennem vedkommende herreds- eller bykommunes formannskap å sende innberetning om sin virksomhet til fylkesmannen eller, hvis denne så bestemmer, til fylkesprovianteringsrådet. Forsåvidt det forlanges av Provianteringsdepartementet, blir beretningen å videresende til dette.

§ 16. Det påligger rådene å føre nøiagtig regnskap over sin virksomhet. Disse regnskaper er med hensyn til revisjon

og desisjon undergitt de for kommunale regnskaper gjeldende regler.

Provianteringsdepartementet kan gi nærmere forskrifter for regnskapsførselen. Rådene plikter ved hvert kvartalsskifte å innsende til formannskapet samt gjennem fylkesprovianteringsrådet til Provianteringsdepartementet en utskrift eller et sammendrag av regnskapet, uferdiget på et av nevnte departementet uarbeide eller godkjent skjema.

Kapitel III.

Om kontrollnevnd.

§ 17. Til gjennemførelse av den i § 9 nevnte kontroll blir i hver kommune å oprette en serskilt nevnd bestående av mist 3 medlemmer, der velges av kommunestyret blandt eller utenfor provianteringsrådets medlemmer efter samme regler som for dette bestemt. Iøvrig finner hvad der i foregående paragrafer er bestemt om de provianteringsrådene underlagte nevnd også anvendelse på kontrollnevnden, jfr. dog § 7.

§ 18. Det påligger de i foregåtnde paragraf omhandlede kontrollnevnd å føre indseende med, at prisreguleringsbestemmelsene og de øvrige i § 9 nevnte krisebestemmelser blir overholdt. I ethvert tilfelle, hvor nevnden eller nogen av dens medlemmer kommer til kunnskap om, at nevnte bestemmelser er overtrått eller at der foreligger grunn til å formode sådan overtredelse, plikte nevnden eller vedkommende medlem straks å inngi anmeldelse til stedets politi (politimester, lensmann). Anmldelsen skal være ledsaget av alle opysninger om saken, som vedkommende sitter inde med.

Om kontrollnevndens virksomhet kan der utferdiges nærmere forskrifter av vedkommende centralmyndighet, som også direkte eller ved sine inspektører kan gi nevnden pålegg om å anstille undersøkelser eller tilveiebringe oplysninger og opgaver efter nærmere anvisninger.

§ 19. Når et medlem av et provianteringsråd, som ikke er medlem av kontrollnevnden, får kunnskap om de i § 9 nevnte bestemmelser er overtrått eller at der foreligger grunn til å formode sådan overtredelse, skal han straks sende anmeldelse herom til kontrollnevnden eller direkte til stedets politi.

Kapitel IV.

Om midlenes tilveiebringelse.

§ 20. Provianteringsrådenes utgifter blir, forsåvidt de ikke dekkes av rådets vareomsetning, å utrede av kommunen. Denne er i alle tilfelle ansvarlig for provianteringsrådets forpliktelser.

Prisansettelsen på varer må skje under iakttagelse av gjeldende prisforskrifter.

§ 21. Forsåvidt rådene i medhold av § 12 foretar større opkjøp til lagring av varer og rådene ikke har tilstrekkelige midler til disposisjon, skal kommunene yde rådene forskudd.

6 april. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiania, i anledning av en forespørsel fra et skolestyre om, hvorledes der skal forholdes med et barn, som ikke kan komme på skolen, da forholdene i hjemmet er sådanne, at barnet er fullt av utøi, — hvori departementet uttaler:

Det naturligste i et tilfelle som dette vil være, at skolestyret ved henvendelse til hjemmet søker å få de mislige forhold rettet, så barnet atter kan søke skolen. Man forstår imidlertid skrivelsen således, at skolestyret allerede har gjort sådan henvendelse, men uten resultat. Under disse omstendigheter må der gripes til andre forholdsregler, og skolestyret har da enten efter landsskolelovens § 62 å forlange, at fattigstyret skal sørge for å få anbragt barnet således, at der samvittighetsfullt kan bli dratt omsorg for dets opdragelse og undervisning i henhold til den på stedet gjeldende skolelov eller anmode vergerådet om å gripe inn i henhold til lov om forsømte barns behandling av 6 juni 1896. Fattigstyrets anbringelse er imidlertid avhengig av, at vedkommende far ikke motsetter sig barnets fjernelse fra hjemmet (lov 6 juni 1896 § 53, jfr. skrivelse 28 januar 1903). Motsetter han sig, er det alene vergerådet, som kan beslutte bortsettelse. At høi grad av urenslighet i hjemmet kan være grunn for vergerådet til å anbringe et barn utenfor hjemmet, har departementet uttalt i en skrivelse av 2 juli 1902.

7 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av direktør, konsul Gustav Smidth og hustru ved gavebrev av 22 oktober 1918 oprettede »Direktør Gustav Smidth og hustru Maria Smidths legat« til Norges tekniske høiskole til fremme av papirindustrien m. v. samt på de under 1 mars 1920 utferdigede statutter for dette legat.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Vestfold: 8 april.

Efter boliglovens § 5, 1ste ledd (l. 12/7 1918 nr. 1) skal, før husleienemnden treffer sin avgjørelse, »såvel huseieren som leieboeren være gitt anledning til muntlig eller skriftlig å forklare sig.«

Av Kristiania husleienemnder praktiseres dette ved leieforhøielse på den måten, at nemnden befarer eiendommen og herunder gir såvel huseieren som leieboeren adgang til å fremkomme med sine bemerkninger. Om befaringen blir huseieren underrettet et par dager i forveien og anmodes samtidig om å varsle samtlige leieboere om, når nemnden vil komme i gården.

Departementet er tilbøielig til å tro, at dette er tilstrekkelig til å tilfredsstille bestemmelsen i boliglovens § 5, 1ste ledd.

Spørsmålet hører iøvrig i tilfelle av tvist under domstolene.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for trelastbruk, sagbruk, høvlerier, trevarefabrikker og andre bedrifter, som fremstiller byggematerialer av tre. 8 april.

Skrivelse **) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 og under henvisning til skrivelse av 27 februar 1920 om omsetningsregler og maksimalpriser for jern, jernplater m. v. fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for de omhandlede sorter jern og jernplater. 8 april.

Skrivelse ***) fra Statens prisdirektorat, hvorved under henvisning til skrivelse av 27 mars 1920 om maksimalpriser og omsetningsregler for melk og fløte bestemmes, at der innen Aker provianteringsdistrikt kan gjøres tillegg til maksimalprisen for faktisk hatte transportutgifter med inntil 3 øre pr. liter. 8 april.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 12 april 1920.

Skrivelse †) fra Provianteringsdepartementet, hvori meddeles, at det under 23 januar 1918 utferdigede forbud 8 april.

*) Bekjentgj. 19 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor reglene er inntatt.

**) Bekjentgj. 19 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor de nye maksimalpriser er anført.

***) Bekjentgj. 19 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

†) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

8 april. mot å fremstille fløte, som inneholder over 20 % fett, derunder kremfløte, opheves fra og med 8 april d. å.

9 april. Nr. 1. **Lov***)[1]) om forandring i lov om rettergangsmåten i handelssaker av 20 desember 1902.

I.

I lov om rettergangsmåten i handelssaker av 20 desember 1902 § 3 innskytes som nytt annet ledd:

»Når staten eller en kommune driver nogen ovenomhandlet virksomhet, anses den som handlende i denne lovs forstand, forsåvidt angår saker, som vedkommer denne virksomhet.«

II.

Den provisoriske anordning av 17 oktober 1919 om tillegg til lov om rettergangsmåten i handelssaker av 20 desember 1902 opheves.

9 april. Nr. 2. **Midlertidig lov***)[2]) om forandring i lov om avskaffelse av det tvungne passvesen m. v. av 21 mars 1860 med endringslov av 13 juli 1917.

I.

I § 3, siste ledd, i lov om avskaffelse av det tvungne passvesen m. v. av 21 mars 1860, således som den lyder efter midlertidig lov av 13 juli 1917, tilføies som siste punktum:

»Forsåvidt der ikke i den øvrige lovgivning er fastsatt avgift til statskassen for offentlige forretninger vedkommende passvesenet, kan Kongen eller den, han bemyndiger, fastsette sådanne avgifter«.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

9 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 2 er gitt Justisdepartementet bemyndigelse til å fastsette avgifter til statskassen for de offentlige forretninger vedkommende passvesenet, som utføres av Centralpasskontoret.

9 april. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om of-

*) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

**) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor de stad festede politivedtekter er inntatt.

[1]) St. besl. 23 mars. Se Ot. prp. nr. 3. Innst. O. nr. 4. St.tid., forh. i Ot. s. 116 og 121; i Lt. 52—53, 56.

[2]) St.besl. 23 mars. Se Ot. prp. nr. 7. Innst. O. nr. 28. St.tid. forh. i Ot. s. 121, i Lt. s. 53.

fentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse — med en- 9 april.
del endringer — på en av herredsstyret for Romedal herred, Hedmark fylke, den 25 september 1919 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov av 9 april.
6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 samt lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse — med endel endringer — på en av herredsstyret for Jevnaker herred, Opland fylke, den 29 november 1919 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov 9 april.
av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse — med endel endringer — på en av herredsstyret for Valle herred, Aust-Agder fylke, den 30 oktober 1919 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov av 9 april.
17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse — med enkelte endringer — på en av bystyret for kjøpstaden Molde den 20 november 1919 vedtatt beslutning til politivedtekter for byen.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov av 9 april.
6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse — med et par endringer — på en av herredsstyret for Øre herred, Møre fylke, under 20 september og 15 november 1919 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov 9. april
av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse — med en enkelt endring — på en av herredsstyret for Røra herred, Nord-Trøndelag fylke, den 29 desember 1919 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet.

Kongelig resolusjon**), hvorved den ved sportelloven av 9 april.
6 august 1897, dens § 114 1ste punktum, bestemte godt-

*) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor de stadfestede politivedtekter er inntatt.
**) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

9 april. gjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 3,60 for forkynnelser for personer, som er bosatt i Hadsel lensmannsdistrikt, Nordland fylke.

9 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897, dens § 114 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 3,60 for forkynnelser for personer, som er bosatt i Værøy og Røst lensmannsdistrikt, Nordland fylke.

9 april. **Kongelig resolusjon****), hvorved den av Vestre Toten herredsstyre i møter den 20 januar og 10 mars 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder innen Raufoss og nærmeste omegn i Vestre Toten herred, Opland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre.

9 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som gjør sig en næring av å drive herberge i Skåre herred, Rogaland fylke, fra 1 mai 1920 å regne inntil videre skal ha bevilling.

9 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved med hjemmel av § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som i Mandal gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke, fra 1 mai 1920 å regne inntil videre skal ha bevilling.

9 april. **Kongelig resolusjon*****), hvorved bestemmes:

I. Den av Mandal bystyre i møte den 29 desember 1919 fastsatte vedtekt angående herberger- og beverterernæringen i Mandal ladested stadfestes i henhold til § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 som gjeldende inntil videre, dog med nogen forandringer.

II. §§ 50—52 i de ved kongelig resolusjon av 11 mai 1895 stadfestede politivedtekter for Mandal opheves, forsåvidt bevertningssteder angår.

9 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum § 8,

*) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.
**) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor vedtekten er inntatt.
***) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor den i post I omhandlede vedtekt er inntatt.

jfr. § 2, bestemmes, at Lier herred i Buskerud fylke efter beslutning av herredsstyret kan kreve avstått mot erstatning bruken av ledige beboelsesleiligheter innen herredets grenser for å anvende dem til herberge for husville. 9 april.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av § 8, jfr. §§ 1 og 2, i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrum av 25 mai 1917, bestemmes, at Fåberg herred i Opland fylke efter beslutning av herredsstyret kan kreve avstått mot erstatning bruken av foreningss- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter innen herredet for å anvende dem til herberge for husville. 9 april.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915 § 18, jfr. de kongelige resolusjoner av 3 juni 1913, 30 juni 1916 og 24 november 1916, fastsettes renholdsregler for cellulosefabrikker, forsåvidt angår deres kokehus og fyrhus, sulfittfabrikkenes syrehus og lukkede massekummer, hvor massen lempes med håndkraft, og sodahus i sulfatfabrikker. 9 april.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov om arbeiderbeskyttelse av 18 september 1915 § 18, jfr. de kongelige resolusjoner av 3 juni 1913 og 31 mars 1916 fastsettes renholdsregler for luntefabrikker. 9 april.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov om arbeiderbeskyttelse av 18 september 1915 § 18, jfr. de kongelige resolusjoner av 5 juni 1913 og 31 mars 1916, fastsettes renholdsregler for fabrikker til frembringelse av eksplosive stoffer. 9 april.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av § 2 i lov av 14 juli 1916 om midlertidig forlengelse av den i artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte prioritetsfrist for patentkrav bestemmes, at den i nevnte lovs § 1 omhandlede forlengelse av prioritetsfristen for tiden skal tilkomme borgere og undersåtter av Belgien. 9 april.

Kongelig resolusjon***), hvorved der i medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. 9 april.

---

*) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.
**) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor renholdsreglene er inntatt.
***) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor skogbrandsreglene er inntatt.

9 april av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Rennebu herred, Sør-Trøndelag fylke, i møte senest den 25 oktober 1919 besluttede skogbrandsregler for herredet.

9 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at den i samme lovs § 13 for tiur og orrhane fastsatte jakttid om våren (fra 15 til 31 mai) for Vestfold fylkes vedkommende forandres til tiden fra og med 5 til og med 21 mai.

Denne bestemmelse trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

9 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes:

1. At jakttiden for elg innen Vestfold fylke i året 1920 innskrenkes til tidsrummet fra og med 20 til og med 30 september.
2. At det for et tidsrum av 5 år, regnet fra 1 januar 1920, innen Vestfold fylke skal være forbudt å felle årskalv av elg.

9 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om piggtråds anvendelse til gjerde av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfestelse på nedenstående av Horten kommunestyre, Vestfold fylke, under 9 mars 1920 fattede beslutning:

1. Det skal innen Horten bys grenser være forbudt å anvende piggtråd til gjerde.

   Dog kan piggtråd benyttes ovenover gjerde i en høide over jorden av 2,0 m.
2. Tidligere av piggtråd opførte gjerder må ikke i strid med foranstående bestemmelse repareres med piggtråd eller dermed likestilt materiale.
3. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

9 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

1. I medhold av § 8 i lov om utvidelse av kjøpstaden Lillehammer grenser av 6 juli 1905 stadfestes de av Lillehammer bystyre i møter 7 april 1919 og 2 mars 1920 vedtatte nærmere regler angående utvisning av byggetomter innen byen.
2. I medhold av byformannskapslovens § 40 stadfestes Lillehammer bystyres beslutninger av 7 april 1919 og 2 mars 1920 om almindelige regler for bortfeste av kommunens tomter i Lillehammer.

---

*) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

Kongelig resolusjon *), hvorved der i henhold til skatte- 9 april.
lov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfestelse på den av Narvik bystyre under 27 februar 1920 vedtatte beslutning om, at § 7 i de gjeldende vedtekter for taksering til eiendomsskatt gis sådan tilføielse:

»Eiendomsskatt på bygninger kan besluttes pålagt efter en lavere skattøre enn skatten på grunn.«

Kongelig resolusjon, hvorved generaldirektøren 9 april.
i Hovedstyret for Statsbanene henføres under det gjeldende rangreglements 3dje klasse.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles approbasjon 9 april.
på det av Justisdepartementet foretatte kjøp for kr. 70 000,00 + omkostninger av eiendommen Storgaten nr. 59, l.-nr. 463, i Bodø, til embedsbolig for statsadvokaten i Nordland lagsogn.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om fat- 9 april.
tigvesenet av 19 mai 1900 §§ 29 og 31 bestemmes, at det ved kongelig resolusjon av 6 februar 1901, jfr. kongelige resolusjoner av 25 juni 1909 og 15 november 1912, godkjente sikkerhetsfond ved Fehnsgrubene i Holla herred skal økes til 30 000 kroner, og at opsamlingen til dette beløp inntil videre skal skje på den måte, at rentene oplegges.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles approbasjon 9 april.
på Handelsdepartementets kjøp på Statens vegne av eiendommen »Ulriksdal«, g.nr. 9, b.nr. 42, Ullern, Vestre Aker, for en kjøpesum av kr. 100 000,00, hvilken eiendom blir å benytte til bolig for statsfunksjonærer.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 15 i lov 9 april.
om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Moss bystyres beslutning av 14 februar 1918 angående forandringer i det ved høieste resolusjon av 11 februar 1887 approberte regulativ for opmåling av tomter og grunner sammesteds.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 1, siste 9 april.
ledd, i bygningsloven av 27 juli 1896 bestemmes, at kongelig resolusjon av 8 november 1849 angående sammensetningen av bygnings- og reguleringskommisjonen for Hølens vedkommende opheves, således at de i nevnte lov inneholdte bestemmelser om nevnte kommisjoners sammensetning kommer til anvendelse sammesteds.

*) Bekjentgj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

9 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse på de av Arendal bystyre i møte den 1 mars 1920 vedtatte nye takster og bestemmelser for benyttelse av Arendal offentlige brygger, således at takstene trer i kraft straks og forblir gjeldende inntil videre.

9 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved den av Larvik havnestyre fattede og av bystyret i møte den 22 desember 1919 vedtatte beslutning om nytt takstregulativ for tvungen benyttelse av havnelos i Larvik stadfestes i henhold til havnelovens § 24, således at beslutningen blir gjeldende inntil videre.

9 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 med hensyn til civile tjenestemenn ved de Sjømilitære Distriktskommandoer og Marinens administrasjonsgrener bestemmes:

I.

De ansettes efter almindelig konkurranse. Dog bør brand- og politikonstabler med de fornødne kvalifikasjoner være fortrinsberettiget til ansettelse som politibetjent, og overpolitibetjenten bør fortrinsvis søkes ansatt fra Kristiania opdagelsespoliti.

Ved inntrått ledighet lar vedkommende distriktschef eller administrasjonschef utgå bekjentgjørelse en gang i »Norsk Kunngjørelsestidende« og i andre aviser efter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse med opgave over lønnsvilkår og med en ansøkningsfrist av minst 14 dager.

Forsvarsdepartementet kan i særlige tilfelle frita for disse regler.

Av Kongen ansettes:

Direktøren for hovedverftet, underdirektørene ved hovedverftet, overingeniøren ved minevesenet.

Av Forsvarsdepartementet ansettes:

Verksmester, skibsbyggmester, chefskonstruktører, torpedokonstruktør, bestyrer av artilleriverkstedene, kontorchef og bokholder ved hovedverftet, kjelinspektør, ingeniører, konstruktører og marineloser. Vedkommende administrasjonschef eller sjømilitære distriktschef avgir innstilling til departementet.

Ansettelsesretten, forsåvidt de øvrige tjenestemenn angår, tilligger et ansettelsesråd.

Som ansettelsesråd fungerer: 9 april.

a) Chefen for vedkommende Sjømilitære Distriktskommando i forbindelse med de ved Distriktskommandoen tjenstgjørende 2 eldste officerer, når det gjelder ansettelse av overpolitibetjent, politibetjenter, politi- og brandkonstabler, opsynsmenn, feiermester, kystsignalmenn og krigsmerkeformenn.

b) Chefen for Marinens Sanitetsvesen, overlægen ved Marinens Sykehus og sanitetsforvalteren ved ansettelse av tjenestemenn ved sykehuset.

c) Marinens tekniske Felleskommisjon, når det gjelder ansettelse av nogen av de øvrige tjenestemenn.

II.

Forsvarsdepartementet bemyndiges til å utferdige de ifølge tjenestemannsloven nødvendige reglementer og instrukser for de civile tjenestemenn ved de Sjømilitære Distriktskommandoer og Marinens administrasjonsgrener.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om of- 9 april
fentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 bestemmes:

I.

A. Angående fyr- og merkevesenet.

1. Følgende tjenestemenn ved fyr- og merkevesenet ansettes efter almindelig konkurranse:

Ingeniører, sjøkyndig assistent, kontorchef, kasserer, bokholder, assistenter ved fyrdirektørens kontor, vaktmester samt fyrvoktere og faste assistenter ved fyrstasjonene.

Ved inntrått ledighet lar fyrdirektøren utgå bekjentgjørelse en gang i »Norsk Kunngjørelsestidende« og i andre aviser efter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse med opgave over lønnsvilkår og med en ansøkningsfrist av minst 14 dager.

Forsvarsdepartementet kan i særlige tilfelle frita for disse regler.

2. Følgende tjenestemenn ved fyrvesenet ansettes av Forsvarsdepartementet:

Ingeniører, sjøkyndig assistent, kontorchef, kasserer, bokholder samt fyrvoktere og faste assistenter ved fyrstasjonene. Fyrdirektøren avgir innstilling til departementet om 3 av ansøkerne.

Ansettelsesretten, forsåvidt de øvrige stillinger angår, tilligger et ansettelsesråd, bestående foruten fyrdirektøren av:

9 april.

a. for assistenter ved fyrkontoret og vaktmesteren: kontorchefen og bokholderen.

b. for reserveassistenter med fast tjenestetid: overingeniøren.

c. for førere og maskinister på dampskibene: den sjøkyndige assistent.

Hvis nogen av ansettelsesrådets medlemmer har forfall eller er inhabil, inntrer i de under a og c nevnte tilfelle for fyrdirektøren overingeniøren, for kontorchefen den sjøkyndige assistent, for bokholderen kassereren, for den sjøkyndige assistent kontorchefen og i det under b nevnte tilfelle for fyrdirektøren kontorchefen og for overingeniøren eldste avdelingsingeniør.

I tilfelle av uenighet innen ansettelsesrådet treffes avgjørelsen av departementet.

Ansettelser innberettes av rådet til Forsvarsdepartementet.

B. Angående Den tekniske skole i Karljohansvern.

1. Følgende stillinger ved den tekniske skole i Karljohansvern besettes efter almindelig konkurranse:

Direktør, faste lærere og vaktmester. Ved inntrått ledighet lar skolens styre utferdige bekjentgjørelse en gang i »Norsk Kunngjørelsestidende« og i andre aviser efter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse med opgave over lønnsvilkår og med en ansøkningsfrist av minst 14 dager. Forsvarsdepartementet kan i særlige tilfelle frita for disse regler.

2. Direktør og faste lærere ansettes av Forsvarsdepartementet, efterat skolens styre til departementet har sendt innstilling om 3 av ansøkerne.

Vaktmesteren ansettes av skolens styre, som innberetter ansettelsen til Forsvarsdepartementet.

II.

Forsvarsdepartementet bemyndiges til å utferdige de ifølge tjenestemannsloven nødvendige reglementer og instrukser for tjenestemenn ved fyr- og merkevesenet, losvesenet og Den tekniske skole i Karljohansvern.

9 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

1. Departementet for den Industrielle Forsyning nedlegges fra 30 april 1920 å regne.

2. Saker henhørende under avdeling II av krigsteknisk art overføres til Forsvarsdepartementet, og saker vedkommende

kontroll med sprit til industrielt bruk overføres til Social- 9 april.
departementet.

3. Departementets avdeling I overgår til Finans- og Tolldepartementet, resten av avdeling II til departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri og avdeling III til Provianteringsdepartementet.
4. Den del av Statens Prisdirektorat. som nu henhører under Industriforsyningsdepartementet, overføres til Finans- og Tolldepartementet, hvorhos Statens Fettdirektorat og Statens Hvalfangstkontor overføres til Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri.
5. De respektive departementer bemyndiges til å treffe de til ovennevnte beslutningers gjennemførelse fornødne forføininger.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet: 9 april.

Ifølge meddelelse fra det schweiziske Forbundsråd har Polen tiltrått den internasjonale Bernkonvensjon av 9 sept. 1886, revidert i Berlin 13 nov. 1908 og supplert ved tilleggsprotokoll undertegnet i Bern 20 mars 1914, angående oprettelsen av en internasjonal union til beskyttelse av litterære og kunstneriske verker.

Skrivelse fra Socialdepartementet til formannen i en hus- 10 april.
leienemnd.

Loven om boligforholdene av 12 juli 1918 inneholder ikke nogen bestemmelse, som forbyr eieren av et hus å innre dette til beboelse på den måte, som han finner mest høvelig for sig. Det er derfor fra denne lovs side ikke noget til hinder for, at eieren innrer et kjøkken i en ledig leilighet til bad, for å bruke huset som enebolig.

Derimot kan kommunestyret efter lov av 25 mai 1917 muligens kreve avstått mot erstatning bruken av den ledige beboelsesleilighet, såfremt ikke eieren godtgjør, at han har leiet den bort eller selv skal bruke den. Jfr. lovens § 2, 3dje ledd.

Telegram fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, 10 april.
hvori uttales, at inntekt av lægevirksomhet antas i den utstrekning, hvori virksomheten må anses knyttet til kontor utenfor bopelskommunen, å måtte skattlegges i kontorkommunen; jfr. landskattelovens § 18, bokstav f.

12 april. **Stortingsbeslutning** [1]) om premiesatser for ulykkesforsikring for sjømenn.

12 april. **Stortingsbeslutning** [2]) om oprettelse av nye stillinger ved tollvesenet.

12 april. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet:

Ifølge meddelelse fra det schweiziske Forbundsråd har Marokko (det franske protektorats område) og Sverige tiltrått den reviderte Bernkonvensjon angående beskyttelse av litterære og kunstneriske verker, undertegnet i Berlin 13 november 1908.

Tiltredelsen skal for Marokko regnes fra 16 juni 1917 og for Sverige fra 1 januar 1920.

Ved tiltredelsen har Marokko anmodet om å bli stilt i 6te klasse med hensyn til bidrag til bestridelse av utgiftene ved det internasjonale byrå.

Den svenske regjering har ved tiltredelsen med hjemmel i konvensjonens artikkel 27, 2net ledd, tatt følgende forbehold:

»Med hensyn til gjengivelse av artikler fra aviser og tidsskrifter vil den Kgl. svenske regjering, istedenfor å tiltre artikkel 9 i ovennevnte konvensjon, vedblivende være bundet av bestemmelsene i artikkel 7 i Bernkonvensjonen av 9 september 1886.«

12 april. **Skrivelse** *) fra Statens prisdirektorat, hvorved under henvisning til skrivelse av 27 mars om maksimalpriser og omsetningsregler for melk og fløte bestemmes, at

Hop forbruksforening, Nestun

*) Bekjentgj. 19 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

[1]) Se St. prp. nr. 31. Innst. S. nr. 146. St.tid. s. 1059.
Beslutningen er sålydende:
Stortinget samtykker i de premiesatser, som er fastsatt ved kongelig resolusion av 17 oktober 1919 i henhold til § 10 i lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18 august 1911 med tilleggslover av 30 juli 1915 og 15 juni 1917.

[2]) Se St. prp. nr. 1, hovedp. XI, kap. 2, tit. 1. Innst. S. XXXIII A. St.tid. s. 1043—1046.
Stortinget samtykker i, at der fra 1 juli 1920 oprettes:

a. 6 tollkontrollørposter, 2 tollassistentposter, 17 tollopsynsmannsposter I og 2 tollopsynsmannsposter II i det Sønnenfjelske grensetolldistrikt.
b. 1 tollassistentpost og 1 uthavnsbetjentpost i Larvik tolldistrikt mot samtidig inndragning av en tollkontrollørpost sammesteds.
c. 3 tollkontrollørposter, 1 tollassistentpost og 3 tollopsynsmannspostsr I i Stavanger tolldistrikt.
d. 5 tollkontrollørposter og 6 tollopsynsmannsposter I i Bergen tolldistrikt.
e. 1 overtollkontrollørpost, 1 tollkontrollørpost, 1 tollassistentpost og 7 tollopsynsmannsposter I i Trondhjem tolldistrikt.

kan gjøre et tillegg til maksimalprisene med inntil 2 øre pr. liter for den melk, som selges i detalj fra forretningens utsalgssted. 12 april.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 19 april 1920.

Skrivelse *) fra Statens prisdirektorat om forståelsen av den nye prisbestemmelse for automobiler av 15 mars 1920 (inntatt i Lovtidende nr. 13). 12 april.

Skrivelse **) fra Statens prisdirektorat, hvori under henvisning til skrivelse av 12 mars 1920 om omsetningsregler og maksimalpriser for finsiktet rugmel og hvetemel meddeles, at Provianteringsdirektoratet gjør opmerksom på, at ved salg en gros gjelder de fastsatte priser for varen levert cif ved forsendelse fra mølle, men c. f. ved forsendelse fra grossister. 12 april.

Innberetninger ***) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v. 12 april.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Hallvard Bergh ved gavebrev av 24 desember 1918 oprettede »Arne H. Berg Ellestad og kone Liv Tomasdotters legat, Lomen, Valdres« til utdannelse for konfirmert ungdom i Høine og Skjel skolekretser og Riste storskolekrets samt på de under 28 september 1919 utferdigede statutter for dette legat. 13 april.

Skrivelse †) fra Arbeidsdepartementet, hvorved i medhold av lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m. v. av 16 mai 1896 § 1 og kongelig resolusjon av 13 februar 1897 bestemmes: 13 april.

Forskrifter for elektriske anlegg av 17 desember 1919 §§ 508 og 708 gis følgende tillegg:

»For stolper og bukker av tre tillates dog en påkjenning av 110 kg. pr. cm.^{2}, når der anvendes furu, som er helt impregnert på sådan måte, at konserveringsmidlet er trengt helt inn i cellevevet, og derved byr et effektivt vern mot forråtnelse.

Således impregnerte stolper kan også normalt anbringes i avstand:

*) Bekjentgj. 19 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.
**) Bekjentgj. 19 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.
***) Bekjentgj. 19 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor innberetningene er inntatt.
†) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

13 april. inntil 80 m. når det samlede ledningstversnitt ikke er over 110 mm.²
— 70 » —»— —»— 150 »
— 60 » —»— —»— 210 »
— 50 » —»— —»— er over 210 »

I det samlede ledningstversnitt medregnes også jordledning mellem stolpene.«

14 april. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet, hvori departementet i forbindelse med skrivelse av 10 oktober 1914*) angående den internasjonale konvensjon av 26 september 1906 om forbud mot bruken av hvitt (gult) fosfor i fyrstikkindustrien meddeler, at ifølge skrivelse av 26 januar d. å. fra det sveitsiske forbundsråd har den britiske minister i Bern under 30 desember f. å. meddelt dette, at Indias regjering og Australias Commonwealth har tiltrått konvensjonen.

Likeledes har den herværende svenske minister i skrivelse av 6 ds. underrettet om, at den svenske regjering under 27 februar d. å. besluttet å tiltre konvensjonen.

15 april. **Skrivelse****) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 bestemmes, at de i skrivelse av 24 oktober 1919 fastsatte omsetningsregler og maksimalpriser for risstivelse opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med onsdag 21 april 1920.

15 april. **Skrivelse*****) fra Statens prisdirektorat om prisberegning ved salg til detaljist av ikke maksimalprisbelagt skotøi fra J. T. Halvorsens skofabrikk, Fredrikshald.

15 april. **Skrivelse*****) fra Statens prisdirektorat om prisberegning ved salg til detaljist av ikke maksimalprisbelagt skotøi fra A/S. Christiania Skofabrikk.

15 april. **Skrivelse*****) fra Statens prisdirektorat om forhøielse av dyrtidstillegget på samtlige priskuranter fra Egersund Fayancefabriks Co. m. v.

15 april. **Skrivelse*****) fra Statens prisdirektorat angående bonusberegning for trådstift.

---

*) Inntatt i »Overenskomster« nr. 6 for 1914 (s. 41).
**) Bekjentgj. 26 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.
***) Bekjentgj. 26 april i Lovtid. i 1ste avd. nr. 20, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for Prager-raffinade. 15 april.

Lov**)[1]) om endring i lov av 6 juni 1885 om ansettelse og avskjedigelse av hærens fastlønte underofficerer. 16 april.

§ 2 i lov av 6 juni 1885 om ansettelse og avskjedigelse av hærens fastlønte underofficerer skal herefter lyde således:

Fastlønte underofficerer blir å meddele avskjed ved efternevnte aldersgrenser:

1) Sersjanter ved tropp 52 år.
2) Høiere underofficerer ved tropp, administrasjonsunderofficerer ved kompani og tilsvarende avdeling, kvartermestre, kompanichefer i landvernet, regiments(bataljons)-skrivere, musikkunderofficerer og håndverkerunderofficerer 60 år.
3) Instruktører ved divisjonsmusikkorpser, divisjonsskrivere og andre administrasjonsunderofficerer, som ikke er nevnt under 2, stabsfanejunkere, vollmestre og fyrverkere 65 år.

Utenfor de i den militære straffelov og i lov om den almindelige borgerlige straffelovs ikrafttreden § 10 omhandlede tilfelle kan fastlønt underofficer ikke avskjediges før opnådd aldersgrense undtagen:

a. når han ved prøvetidens utløp av en bedømmelseskommisjon i henhold til angitte grunner erklæres uskikket som underofficerer,
b. når han av en lægekommisjon erklæres utjenstdyktig.

Underofficer, som avskjediges efter bokstav a, er berettiget til å fordre avskrift av bedømmelseskommisjonens erklæring.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av § 1 i lov om folkeregistre av 24 juni 1915 stadfestes Haugesund bystyres vedtak av 19 mars 1920 om, at datoen 1 november 1919 i folkeregistervedtektens § 1, 2 og 5 skal forandres til 1 mai 1920. 16 april.

Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige 16 april.

*) Bekjentgj. 26 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.
**) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.
***) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor § 11 i endret lydelse er inntatt.
[1]) St.besl. 23 mars. Se Ot. prp. nr. 40 for 1919. Innst. O. nr. 22, St.tid., forh. i Ot. s. 121—122; i Lt. s. 53.

16 april. forestillinger m. v., meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Eidsberg herred, Østfold fylke, den 23 februar 1920 vedtatt beslutning om forandret lydelse av § 11 i de ved kongelig resolusjon av 26 august 1916 stadfestede politivedtekter for herredet.

16 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til lov av 22 mai 1875 om adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov av 25 juli 1913 om offentlig forevisning av kinematografbilleder meddeles stadfestelse — med et par endringer — på en av herredsstyret for Rakkestad herred, Østfold fylke, den 15 desember 1919 og 9 februar 1920 vedtatt beslutning til kinematografvedtekt og vedtekt om dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. for herredet, som skal tre istedenfor den ved kongelig resolusjon av 23 mars 1901 stadfestede vedtekt.

16 april. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse — med en enkelt endring — på en av herredsstyret for Åsnes herred, Hedmark fylke, den 26 januar 1920 vedtatt beslutning om forandret lydelse av § 11 i de ved kongelig resolusjon av 2 juni 1916 stadfestede politivedtekter for herredet.

Efter den besluttede forandring skal vedtektenes § 11 lyde således:

»Adgang til å gi offentlige forestillinger, konserter, forevisninger, samt til å holde maskerade, sangerhus, karusell, skytebane, ringkastning og lignende, er avhengig av politiets tillatelse.

Bevillingshaveren svarer avgift til kommunekassen med 10 — ti — procent av bruttoinntekten, dog minst kr. 5,00 pr. dag. Fritatt for denne avgift er forestillinger, konserter og lignende, som gis i veldedig øiemed.«

16 april. **Kongelig resolusjon*****), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v. samt lov til beskyttelse av barn mot bruk

*) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor den stadfestede vedtekt er inntatt.

**) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor § 11 i endret lydelse er inntatt.

***) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor politivedtektene er inntatt.

av tobakk av 19 april 1899, meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Odda herred, Hordaland tylke, den 12 mai 1919 og 4 mars 1920 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelige resolusjoner av 9 desember 1893, 3 september 1909 og 18 februar 1910 stadfestede politivedtekter for Ullensvang herred og, forsåvidt angår området A, den ved kongelig resolusjon av 27 juni 1908 stadfestede vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. 16 april.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder meddeles stadfestelse på en av Haugesund bystyre den 10 oktober 1919 vedtatt beslutning om sådant tillegg til § 31 i de ved kongelig resolusjon av 13 desember 1912 stadfestede politivedtekter for byen: 16 april.

»Formannskapet kan tillate benyttet motorvogn av større bredde enn 1,80 m.«

Kongelig resolusjon**), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Borgund herred, Møre fylke, den 23 januar 1920 vedtatt beslutning om forandret lydelse av § 10 i de ved kongelig resolusjon av 2 februar 1912 stadfestede politivedtekter for herredet. 16 april.

Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Tromsøysund herred, Troms fylke, den 29 mars og 15 november 1919 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 1 juli 1899 stadfestede vedtekter. 16 april.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 16 april.

1. Med hjemmel av lov av 25 mai 1917 om tillegg til lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 bestemmes, at det ved kongelig resolusjon av 4 april 1919 utferdigede forbud mot salg, skjenkning og sending innen riket av øl over 4,75 vol. pct. alkoholstyrke opheves.

---

*) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.
**) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor § 10 i endret lydelse er inntatt.
***) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor de nye politivedtekter er inntatt.

16 april. 2. Med hjemmel av samme lov bestemmes, at det ved kongelig resolusjon av 27 juni 1919 utferdigede forbud mot salg, skjenkning og innførsel til riket samt sending innen riket av utenlandsk øl av over 4,75 vol. pct. akoholstyrke opheves.

3. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

16 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av Sarpsborg bystyre ved beslutninger av 3 februar og 23 mars 1920 vedtatte vedtekt for boligformidlingen i Sarpsborg stadfestes i henhold til lov om boligforholdene av 12 juli 1918 § 18.

16 april. **Kongelig resolusjon****), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Vestfold fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

16 april. **Kongelig resolusjon****), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Telemark fylke.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

16 april. **Kongelig resolusjon****), hvorved i henhold til § 70, 2net ledd, jfr. § 89, i bygningsloven av 27 juli 1896 stadfestes Sandnes bystyres beslutning i møte den 24 februar 1920 angående tilleggsbestemmelse til bygningslovens § 70 for Sandnes, hvorefter påbudet i § 70, 1ste ledd, utvides til også å gjelde:

»Oljefabrikker, oljeraffineringsfabrikker, smørfabrikker, pressgjerfabrikker, bakerier og benmøller.«

16 april. **Kongelig resolusjon****), hvorved i medhold av § 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. tilleggslover av 14 april og 29 november 1919, bestemmes:

Maksimalfraktene for transport til Norge med norske damp- og motorfartøier av kull fra Amerika fastsettes således:

---

*) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor vedtekten er inntatt.

**) Bekjentgj. 20 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

Fra Canada Atlanterhavshavn kr. 100,oo. Fra U. S. havn nordenfor Cape Hatteras kr. 110,oo, alt pr. tonn å 1016 kg. 16 april.

Provianteringsdepartementet bemyndiges i medhold av nevnte lovs § 4 til i særlige tilfelle å dispensere fra de fastsatte maksimalfrakter.

Nærværende resolusjon trer i kraft den 16 april 1920 kl. 1 em. (Kristianiatid). De ved kongelig resolusjon av 19 mars 1920 fastsatte maksimalfrakter for kull fra Amerika opheves fra samme tid. De nye frakter gjelder: Alle skibninger, hvis konnossementer er datert efter kl. 1 em. den 16 april 1920 (Kristianiatid).

Fraktene betales efterskuddsvis. Iøvrig finner de ved kongelig resolusjon av 19 mars 1920 fastsatte almindelige bestemmelser om losning, lastning og betaling av frakter tilsvarende anvendelse.

Kongelig resolusjon, hvorved den ved kongelig resolusjon av 23 mars 1909 trufne bestemmelse — hvorefter godtgjørelsen for diplomatiske embeds- og tjenestemenns utgifter til underhold under opphold i Norge kun utres med samme satser som i gesandtskapsinstruksjonens § 22 er bestemt for disse tjenestemenns tjenestereiser i det land, hvor de bor, — opheves. 16 april.

Kongelig resolusjon, hvorved sprengstoffet Lynit i medhold av § 12, jfr. §§ 7 og 8, i ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 med senere tilleggslover tillates befordret med jernbaner som almindelig il- og fraktgods på vilkår, som blir å fastsette av Socialdepartementet. 16 april.

Kongelig resolusjon, hvorved det overdras Departementet for Sociale Saker å treffe bestemmelse om godkjennelse av skiftplaner i henhold til arbeiderbeskyttelsesloven av 18 september 1915 med tillegg og forandringer av 11 juli 1919, dens § 31, post 1. 16 april.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles approbasjon på følgende tillegg til bestemmelsene om tjenesteuniform i § 1, E, a i det ved kongelig resolusjon av 8 juli 1899 approberte uniformsreglement for postvesenets tjenestemenn: 16 april.

»For pakkmestre og pengebrevbud lue som for de øvrige postfunksjonærer av budklassen bestemt, dog med emblemer som for postekspeditører under litra C a bestemt, men i hvitt metall.«

Kongelig resolusjon, hvorved det ved kongelig resolusjon av 9 februar 1917 nedsatte fraktråd opheves samt de ved nevnte resolusjon og de kongelige resolusjoner av 16 mars 16 april.

16 april. og 20 april 1917 opnevnte medlemmer av rådet løses fra sitt hverv.

16 april. **Stortingsbeslutning** [1]) om postvesenets budgett.

16 april. **Stortingsbeslutning** [2]) om bevilgning til Norges landbrukshøiskole.

16 april. **Stortingsbeslutning** [3]) angående tilfeldige utgifter ved tollvesenet.

19 april. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren i Kristiansand angående følgende forhold:

I 1919 blev hr. A. valgt til varamann for lærernes representant i skolestyret for årene 1919 og 1920, og senere i desember 1919 — blev han ved det direkte skolestyrevalg valgt til 3dje varamann for en valgliste.

Hr. A. har nu forespurt om, hvorledes der skal forholdes i anledning av, at han er valgt til å inneha 2 varamannshverv.

---

[1]) Se prp. nr. 1, hovedp. VIII B, kap. 1, innst. S. V. St.tid. s. 1093—1105.

Der besluttedes bl. a. oprettet postkontorer på følgende 9 steder:

Åndalsnes, Stange, Ski, Vestfossen, Evje, Stokmarknes, Andenes, Fauske og Stabæk — samt en betydelig forøkelse av postfunksjonærenes antall, hvorom nærmere henvises til proposisjonen.

Videre besluttedes følgende:

B.

Stortinget samtykker i, at der fastsettes følgende bestemmelser angående optjening av alderstillegg:

Til optjening av alderstillegg som assistent eller sekretær i poststyrelsen medregnes all tjeneste sammesteds i assistent- eller høiere stilling.

C.

Stortinget samtykker i, at lønnsregulativet for landpostbud forandres derhen, at for bud, som ansettes efter 31 desember 1919, regnes alderstilleggenes optjening fra ansettelsen, og at for eldre bud endres ikke utgangspunktet for optjeningen ved lønnsforbedringer, som måtte finne sted efter nevnte tid.

[2]) Se St. prp. nr. 1, utgiftsbudgettets hovedp. IX, kap. 2, tit. 1—34; inntektsbudgettets hovedp. IX, kap. 1, tit. 13—14. Innst. S. XXVII. St.tid. s. 1089—1092.

Der besluttedes bl. a. oprettet et professorat (særskilt) i jordkultur, et i bygningslære og et i ugressenes biologi, videre et dosentur i zoologi og to bevegelige dosenturer.

[3]) Se St. prp. nr. 1, hovedp. XI, kap. 2, tit. 2. Innst. S. XXXIII B. St.tid. s. 1080—1084.

Det nuværende kryssvesen i Kristianiafjorden besluttedes bl. a. sløifet og vaktholdet ordnet paa annen nærmere angitt måte.

I anledning herav har Kirkedepartementet innhentet ut- 19 april.
talelse om spørsmålet fra Justisdepartementet, som har uttalt, at efter dets opfatning bør hr. A. bli stående som innehaver av begge de omhandlede varamannshverv funksjonstiden ut, og avgi møte i forfallstilfelle uten hensyn til, om han møter for lærerrepresentanten eller som varamann for vedkommende liste, eller i begge egenskaper.

Kirkedepartementet finner å kunne henholde sig til Justisdepartementets uttalelse.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kri- 19 april.
stiania, i anledning av en forespørsel fra en lærer om, hvorvidt brukeren av den lovbefalte lærerjord kan fordre fritt brensel, når jordveien mangler skog, hvori departementet meddeler, at innehaveren av en sådan lærerjord ikke kan antas å ha noget sådant krav.

Skrivelse *) fra Industriforsyningsdepartementet angående 19 april.
maksimalgrunnprisen for H-jernsbjelker, U-jern og Zoresjern m. v.

Skrivelse **) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved 19 april.
i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for omhandlede sorter jern.

Stortingsbeslutning [1]) bl. a. om forhøielse av stats- 20 april.
revisorenes lønn til 7000 kr. årlig for hver.

Forskrifter ***) angående forsendelse av spreng- 20 april.
stoffet »Lynit«, utferdiget av Socialdepartementet den 20 april 1920 i medhold av § 12, jfr. §§ 7 og 8, i ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 med senere tilleggslover, jfr. kongelig resolusjon av 16 april 1920.

Sprengstoffet »Lynit« (med sammensetning 60—75 % ammonitrat, 4—8 % kaliumnitrat, 4—8 % svovl, 4—8 % organisk stoff (fett, mel, harpiks, naftalin o. lign.), 1—5 % brunsten, 2—4 % aluminium og inntil 10 % svakt gelatinert nitroglyserin, med eller uten tilsetning av nitrerte kullvannstoffer) tillates befordret med jernbane som almindelig il- og fraktgods på følgende betingelser:

1. Sprengstoffet skal være i patronform. Patronene legges i esker eller forenes til pakker av ikke over $2^1/_2$ kg.s vekt.

*) Bekjentgj. 29 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 22, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 29 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 22, hvor de nye maksimalpriser er anført.

***) Bekjentgj. 26 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

[1]) Se St.prp. nr. 1, hovedp. II, nr. 2. Innst. S. XXXXVII. St.tid. s. 1115—1116.

20 april. Eskene (pakkene) gjøres vanntette f. eks. ved et solid overdrag av ceresin eller et lignende stoff.

2. Eskene (pakkene) skal være støtt anbragt i sterke, tette, sikkert lukkede trebeholdere, som skal være foret med vanntett papir eller lignende. Lokket må være festet med skruer. Beholderen skal ha sikker bæreanordning (håndtak, bærelister eller bærestropper), hvis vekten av sprengstoffet overstiger 10 kg.

En beholder må ikke innholde mer enn 50 kg.

3. Beholderne skal merkes tydelig:

EKSPLOSIV
Anm. Nitr. Spr. Stoff
LYNIT

og dessuten være påført avsenderens (firmaets) navn eller fabrikkmerke og vekten av sprengstoffet i beholderen.

4. Fraktbrevet skal være ledsaget av en erklæring fra avsenderen og fra en (av Statens inspektør for ildsfarlige gjenstander godkjent) kjemiker om, at sprengstoffets sammensetning er overensstemmende med, hvad foran er angitt, og at sprengstoffet ellers i enhver henseende er lik den lynit, som blev prøvet 13 mars 1920.

Fraktbrevet skal være påført en av avsenderen undertegnet erklæring om, at innpakningen er overensstemmende med, hvad der er bestemt i nærværende forskrifter.

5. Forsendelsen må skje i lukket vogn.

6. Ikke håndtersikre sprengstoffer, eksplosive tendmidler, ildsfarlige vesker og annet lett antendelig gods må ikke lesses i samme vogn som »Lynit«.

7. Forsendelsen kan efter jernbanens bestemmelse foregå med godstog eller almindelig persontog.

20 april. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Bergen, i anledning av en forespørsel fra et landsskolestyre, hvori departementet meddeler, at når en krets på lovlig måte har festet tomt til sitt skolehus, og dette senere innløses av herredet for fremdeles å brukes til skole, antar man, at herredet har rett til uten videre å gå inn i den festekontrakt, som kretsen i sin tid har oprettet med vedkommende grunneier.

20 april. **Skrivelse***) fra Socialdepartementet til ildsfarlighetsinspektøren, hvori departementet bestemmer, at den i skrivelse av 16 april 1918 meddelte tillatelse til inntil videre å sende med jernbane håndtersikre sprengstoffer i

*) Bekjentgj. 8 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

kasser, hvis lokk er festet med glatte og helst galvaniserte 20 april.
spiker, som tillater, at lokket kan fjernes uten voldsomhet, også skal gjelde ved forsendelse av sprengstoffet »Lynit«.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et ligningskontor 20 april.
angående spørsmålet om, hvorvidt uttrykket avhende i byskattelovens § 37, landskattelovens § 4 a også omfatter ekspropriasjon.

Departementet uttaler, at det ikke anser det synderlig tvilsomt, at gevinst ved ekspropriasjon må bli å likestille med salgsgevinster og skattlegge overensstemmende med forskriften i nevnte paragrafer; jfr. hvad der er anført under votering i Høiesterett, referert i Retstid. for 1919, side 23, note 1 under siden.

Stortingsbeslutning [1]) om Statens overtagelse av 21 april.
Ørje kursted for alkoholikere og det norske pleiehjem for epileptiske m. v.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 21 april.
det av kjøbmann Joh. Isaksen og hustru ved gavebrev av 1 juni 1919 oprettede »Kjøbmann Joh. Isaksen og hustrus fond for tuberkuløse« i Finnmark samt på de under 5 desember 1919 utferdigede statutter for dette legat.

Skrivelse *) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i 21 april.
medhold av lov av 17 juli 1918 bestemmes, at omsetning av kaffe inntil videre skal foregå under iakttagelse av nærmere anførte regler.

Skrivelse **) fra Statens prisdirektorat, hvorved under 21 april.
henvisning til skrivelse av 27 mars 1920, om maksimalpriser og omsetningsregler for melk og fløte bestemmes:

Brevik proviantering sråd

kan gjøre et tillegg til maksimalprisene for faktisk hatte transportutgifter med inntil 3 øre pr. liter på den melk, som tilføres Brevik ved provianteringsrådets foranstaltning.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 26 april 1920.

---

*) Bekjentgj. 29 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 22, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 29 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

[1]) Se St.prp. nr. 1, hovedp. VII B, kap. 3, tit. 7 og 11. Innst. S. nr. 142. St.tid. s. 1197–1198.

21 april. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved under henvisning til skrivelse av 27 mars 1920 om maksimalpriser og omsetningsregler for melk og fløte bestemmes:

Namsos provianteringsråd

kan gjøre tillegg til maksimalprisene for faktisk hatte transportutgifter med inntil 5 øre pr. liter på den melk, som kjøpes fra Skage meieri.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 26 april 1920.

21 april. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved under henvisning til skrivelse av 27 mars 1920, om maksimalpriser og omsetningsregler for melk og fløte bestemmes:

Nanset og Undersbo

av Hedrum herred overføres til 2nen prisgruppe, forsåvidt angår omsetning av melk og fløte.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 26 april 1920.

21 april. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved under henvisning til skrivelse av 27 mars 1920 bestemmes:

Vittingfos meieri

kan beregne 3dje gruppes priser ved detaljsalg av melk fra meieriets utsalgssted.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 26 april 1920.

21 april. **Innberetninger****) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.

22 april. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Hedmark fylke om utredelse av utgifter ved behandlingen av epidemiske og smittsomme sykdommer (jfr. sundhetsloven av 16 mai 1860) og deres eftersykdommer, om honorar til læge, om overdragelse av tilsynet med sådanne sykdommer til annen læge enn den offentlig ansatte og om forholdet til kretssykekassene.

I samhøve med tidligere avgitte uttalelser bemerker departementet:

Utgiftene ved behandlingen av epidemiske syke på sykehus påhviler den syke selv, såfremt han er bemidlet (jfr. høiesterettsdom 19 juli 1902).

---

*) Bekjentgj. 29 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

**) Bekjentgj. 29 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 22, hvor innberetningene er anført.

Med hensyn til behandlingen av sådanne bemidlede syke utenfor sykehus bemerkes, at skyssgodtgjørelse av statskassen og kostgodtgjørelse av fylkeskassen bare kan kreves for reiser til foranstaltninger, som treffes i det offentliges interesse for å hindre smitte, mens utgiftene ved den kurative behandling må utres av den syke selv. Det offentliges interesse vil ifølge Indredepartementets skrivelse av 27 januar 1877 som regel være tilstrækkelig ivaretatt, når avsondring og desinfeksjon påses. Utgifter ved desinfeksjonsforanstaltninger iverksatt av helserådet i henhold til sundhetslovens § 15 må efter departementets mening utres av fylkes- eller bykommunen, uten refusjon hos den private. 22 april.

Utgiftene ved behandlingen såvel i profylaktisk som kurativt øiemed av ubemidlede epidemiske syke, såvel i som utenfor sykehus, påhviler vedkommende offentlige kasser, jfr. Trondhjem overrettsdom av 24 juli 1899 og Justisdepartementets rundskriv av 26 mai 1905 (inntatt i Lovtidendes 2nen avdeling for 1905, s. 244).

Hvad ovenfor er anført, antar man i almindelighet også bør gjelde behandling og tilsyn, som er foretatt før sykdommens art som smittsom er konstatert.

Avgjørelsen av spørsmålet, om den syke har evne til å betale utgiftene, tilligger kommunestyret for byenes vedkommende og i landdistriktene fylkesformannskapet eller fylkesmannen. Ved avgjørelsen legges en rummeligere målestokk til grunn enn når det gjelder fattigunderstøttelse.

Utgiftene påhviler som regel den fylkes- eller bykommune, hvor sykdommen først er konstatert, og i hvis interesse det nærmest ligger å få sykdommen begrenset, jfr. sundhetslovens § 15 og høiesterettsdom 28 juli 1897.

Forsåvidt angår spørsmålet om refusjon hos den sykes forsørgelsespliktige slektninger, har sundhetsloven ingen direkte bestemmelse. Fattiglovens regler antas ikke å kunne anvendes på sådan refusjon.

Justisdepartementet har i brev av 28 januar 1911 antatt, at refusjon kan søkes hos den, som har evne til å bære utgiftene ikke bare for hans eget ophold på sykehus, men også for pleie på sykehus av ektefelle og barn, som bor hos vedkommende og ikke kan forsørge sig selv. Om den i sykeforsikringslovens § 17 nr. 3 ombandlede begrensning av adgangen til refusjon hos den syke henvises til det nedenfor anførte.

Med hensyn til spørsmålet om eftersykdommer bemerkes, at disse ikke er gjenstand for det offentliges særlige forsorg. Fra det tidspunkt, da helserådet ikke finner

22 april. særegne foranstaltninger nødvendig for å hindre smitte, må den videre behandling av patienten for ikke-smittsom sykdom anses for det offentlige uvedkommende. Efter sundhetslovens § 21 gjelder plikten til å la sig behandle på sykehus for epidemisk smittsom sykdom bare så lenge smittefare er tilstede.

For reiser i henhold til anmeldelse efter sundhetslovens § 14 tilkommer vedkommende læge — uansett den sykes formuesforhold — skyss og kostgodtgjørelse overensstemmende med nevnte lovs § 15. Hvor en privat praktiserende læge tilkalles privat, vil derimot ikke den omstendighet, at sykdommen viser sig å være en av dem, der er gjenstand for det offentliges særlige forsorg og derfor kan foranledige foreløbige forskrifter, berettige ham til sådan godtgjørelse.

Lignende reisegodtgjørelse tilkommer der vedkommende læge — for privatlægers vedkommende, når de har distriktslægens bemyndigelse — for reiser, som foretas for å føre nødvendig hygienisk tilsyn og foreta desinfeksjon. Når det gjelder ubemidlede, er det som foran nevnt uten betydning, om reisen foretas i profylaktisk eller kurativt øiemed.

Det tilkommer ikke en læge honorar for i overensstemmelse med sundhetslovens § 14 å ha tilsett epidemiske syke og i den anledning truffet de nødvendige foreløbige forføininger, jfr. høiesterettsdom av 25 mai 1894. I de tilfelle, hvor lægen efter det foran anførte tilkommer reisegodtgjørelse av det offentlige, kan han ikke kreve honorar av den behandlede, men det er ham ikke »forment å motta« honorar av syke, som »dertil har evne«, jfr. sundhetslovens § 23. Tilkalles imidlertid lægen til kurativ behandling av bemidlet epidemisk syk, har han rett til vanlig honorar, men har ikke noget krav på det offentlige.

Det offentlige tilsyn med epidemiske syke tilligger den offentlig ansatte læge. Efter lægeloven av 26 juli 1912 § 5 kan det av fylkesmannen i særlige tilfelle overdras til en annen læge. Foranlediges herved merutgifter, f. eks. honorar, blir disse statskassen uvedkommende. Privat praktiserende læger har ingen særlig videregående plikt enn i sundhetslovens § 14 og eventuelt i vedkommende sundhetsforskrifter (epidemiforskrifter) omhandlet til å treffe forføininger overfor epidemiske og farlige smittsomme sykdommer.

Efter sykeforsikringslovens § 17 nr. 3, 1ste punktum, omfatter ikke kretssykekassens plikt til å yde understøttelse (lægehjelp) i de tilfelle, i hvilke behandling og forpleining for offentlig regning finner sted i henhold til sundhetsloven av 1860. Med nevnte bestemmelse i sykeforsikringsloven antas det ikke å ha vært meningen å påføre det offent-

lige utgifter ved smittsomme sykdommer i større utstrekning enn før (Ot. prp. nr. 18 for 1915 s. 34). 22 april.

3dje punkt bestemmer, at det offentliges »utlegg« til kur og pleie ikke kan kreves »erstattet« av medlemmet for det tidsrum forsikringen omfatter. Når de offentlige kasser anser den syke for ialfall for tiden å være uten evne til å betale utgiftene og på grunn herav utre dem, erhverver disse kasser krav på refusjon hos den syke. Men dette refusjonskrav utelukkes av sykeforsikringsloven, forsåvidt angår de forsikrede.

I 4de punkt bestemmes, at i de tilfelle, hvor det påligger det offentlige å overta utgiftene, skal disse overtas fra »sykdommens begynnelse«.

Den omstendighet, at en person som lider av epidemisk, smittsom sykdom, er medlem av kretssykekasse, medfører ikke, at han anses ubemidlet i sundhetslovens forstand (uansett inntekt). I de tilfelle, hvor vedkommendes inntekt er så stor, at det offentlige ikke med rimelighet kan påføres utgiftene ved behandlingen, vil kretssykekassen måtte bære dem, såfremt betingelsene ellers foreligger.

På innkomne forespørsler har departementet derfor hevdet, at spørsmålet om, hvorvidt den syke skal anses ubemidlet eller ha evne til å utre utgiftene, blir å avgjøre efter sundhetsloven, og at det for avgjørelsen av dette spørsmål forsåvidt er uten betydning, at vedkommende er medlem av kretssykekassen. Såfremt han anses bemidlet, må han selv — eller kassen — bære de med den kurative behandling forbundne utgifter.

De foran nevnte bestemmelser og uttalelser gjelder epidemiske og smittsomme sykdommer, som behandles efter sundhetsloven av 16 mai 1860 — og altså ikke tuberkulose.

Kongelig resolusjon *), hvorved i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse — med endel endringer — på en av herredstyret for Opdal herred, Buskerud fylke, den 21 oktober og 13 desember 1919 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet. 23 april.

Kongelig resolusjon **), hvorved med hjemmel av lov av 25 mai 1917 bestemmes, at de ved kongelig resolusjon av 28 juni 1917, jfr. kongelig resolusjon av 21 desember s. å., gjorte midlertidige innskrenkninger i adgangen til å selge, skjenke, forsende og innføre vin, fruktvin og mjød utvides for Tyssedal byg- 23 april.

*) Bekjentgj. 26 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor de stadfestede politivedtekter er inntatt.

**) Bekjentgj. 26 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

23 april. ningskommune i Odda herred, Hordaland fylke, til inntil videre å regne fra 23 april 1920, å omfatte vin, fruktvin og mjød av hvilkensomhelst alkoholstyrke, samt øl, alkoholsvakt øl undtatt.

23 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved den konsesjonsgrense, som omhandles i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Romedal herred, Hedmark fylke, til 1 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

23 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes nedenstående fiskeriregler for vann, tjern, elver og bekker innen Østmarken, Lie sameie og Børtnes og Ødegårdenes sameie i Nes herred, Buskerud fylke:

1. Bruken av garn eller andre bundne redskaper med mindre avstand mellem knutene enn 30 mm. i våt tilstand skal inntil videre være forbudt. Dette forbud omfatter dog ikke håv, som alene brukes til hjelp ved krokfiske.
2. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

23 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Opland fylke.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924 for årskalv og til utgangen av 1922 for okse og kolle.

23 april. **Kongelig resolution****), hvorved i medhold av § 44 i lov nr. 2 av 20 mai 1899 fastsettes bestemmelse om innskrenkning i jakttiden for småvilt i endel herreder i Opland fylke.

23 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Sør-Trøndelag fylke.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1921.

23 april. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 4 siste avsnitt i lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det ved kongelig resolusjon av 10 september 1915 utferdigede midlertidige utførselsforbud for ost og det ved kongelig resolusjon av 21 januar 1916 utferdigede midlertidige utførselsforbud for smør settes ut av kraft.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

*) Bekjentgj. 26 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.
**) Bekjentgj. 26 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor bestemmelsen er inntatt.

Kongelig resolusjon, hvorved der bl. a. nedsettes en kommisjon til prøvelse av våre krav på erstatning for tap av menneskeliv og skib som følge av sjøkrigsførselen og til å fremkomme med et nærmere begrunnet forslag til erstatningskrav. 23 april.

Kongelig resolusjon, hvorved de av Tønsberg brennevinssamlag i generalforsamling den 19 desember 1919 vedtatte og av Tønsberg bystyre i møte den 20 februar 1920 godkjente vedtekter stadfestes i medhold av den midlertidige tilleggslov av 23 juli 1919 til brennevinsloven av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918 samt i medhold av §§ 23 og 35 i den nevnte lov av 1904 som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1920, med de i Socialdepartementets foredrag av 23 april 1920 foreslåtte forandringer i deres §§ 14 og 16. 23 april.

2. Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av juni måned 1921 å innsende til Departementet for Sociale Saker avtrykk av beretningen om samlagets virksomhet i 1920 og fortegnelse over samlagets medlemmer.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 §§ 29 og 31 bestemmes: 23 april.

1. Opsamling til det i kongelig resolusjon av 13 august 1910 omhandlede sikkerhetsfond ved a/s. Stordø Kisgrubers bergverk i Stord herred, Hordaland fylke, skal fortsettes, inntil fondet har nådd en størrelse av 40 000 kroner.
2. Opsamlingen skal, inntil denne sum er nådd, skje på den måte, at der av verkets eier eller eiere hvert års 30 juni og 31 desember, første gang den 30 juni d. å., innbetales 2 500 kroner til fondets kasserer; renten av fondets midler skal derhos fremdeles oplegges.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 §§ 29 og 31 bestemmes, at opsamling til det i kongelig resolusjon av 21 oktober 1915 omhandlede sikkerhetsfond ved a/s. Bjørkåsen Gruber i Evenes herred, Nordland fylke, skal fortsettes, inntil fondet har nådd en størrelse av 80 000 kroner, og at opsamlingen skal skje på den måte, at selskapet, inntil denne sum er nådd, hvert kvartal innbetaler til fondets kasserer kr. 1 400,oo, første gang pr. 30 juni d. å. Derhos blir rentene fremdeles å oplegge. 23 april.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 §§ 28 og 33 bestemmes, at den i de kongelige resolusjoner av 16 juli 1907 og 8 september 23 april.

23 april. 1911 omhandlede plan for et sikkerhetsfond ved Porsa kobbergruber i Kvalsund herred skal gjelde som plan for det sikkerhetsfond, som fra mai 1916 har vært opsamlet ved a/s. Porsa kobbergrubers bergverk i samme herred, dog således at fondets størrelse fastsettes til 20 000 — tyve tusen — kroner, deri innbefattet det tidligere fonds midler.

23 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på det av Vikna formannskap i møte den 24 januar 1920 i henhold til herredsstyrets beslutning av 16 desember 1919 vedtatte takstregulativ for benyttelsen av den kommunale dampskibskai i Rørvik.

23 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Bodø bystyres beslutning av 16 februar 1920 om forandringer i det under 9 juni 1905 og 17 april 1914 stadfestede »takstregulativ for benyttelse av de offentlige kaier i Bodø«.

23 april. **Skrivelse***) fra Handelsdepartementet, hvorefter Lofotopsynet er hevet 24 april.

24 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Carl Joh. Jacobsens barn oprettede »Carl Joh. Jakobsen og hustrus legat« til beste for trengende håndverkere eller enker efter håndverkere i Bergen samt på de under 19 desember 1919 utferdigede statutter.

24 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av gårdbruker Steffen Mjåland ved gavebrev av 10 desember 1919 oprettede »Steffen Mjaalands og hustru Anne Mjaalands legat« til hjelp for mindre bemidlede innvånere av Mykland kommune ved opførelse, utbedring eller vedlikehold av deres boliger samt på de under 28 januar 1920 utferdigede statutter for dette legat.

24 april. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene i anledning av lov av 27 februar 1920 (nr. 2) om innskrenkning i anvendelse av vidner ved utpantningsforretninger, hvori departementet bl. a. uttaler, at »særlige omstendigheter« (§ 2), som tilsir tilkallelse av vidner, vil eksempelvis være tilstede, når der under forretningen skal avgis skjønn og verdsettelser, som krever særlige kunnskaper eller hvor der er grunn til å formode, at der vil bli lagt hindringer iveien for forretningens fremme.

---

*) Bekjentgj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

Departementet gjør i denne forbindelse opmerksom på, at 24 april.
bestyreren av utpantningsforretningen ikke har adgang til foruten gebyret for forretningens utførelse også å oppebære den lovbestemte vidnegodtgjørelse,

Kongelig resolusjon*), hvorved med hjemmel av lov av 26 april.
25 mai 1917 bestemmes, at de ved kongelig resolusjon av 28 juni 1917, jfr. kongelig resolusjon av 21 desember s. å., gjorte midlertidige innskrenkninger i adgangen til å selge, skjenke, forsende og innføre vin, fruktvin og mjød for Odda bygningskommune og gården (anløpsstedet) Digranes, begge i Odda herred i Hordaland fylke utvides til å omfatte vin, fruktvin og mjød av hvilkensomhelst alkoholstyrke, samt øl, alkoholsvakt øl undtatt.

Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder til og med 17 mai d. å.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 26 april.
den av politimester Fr. Skavlan ved gavebrev av 8 juni 1919 skjenkede tilleggsgave — stor kr. 1000,00 — til det under 28 desember 1912 stadfestede »Foged Fr. Skavlans legat til julegaver for verdige trengende i Mosjøen« samt på de under 13 februar 1920 foretatte forandringer i legatets statutter.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, 26 april.
Trondhjem, i anledning av en forespørsel fra et landsskolestyre, hvori departementet uttaler:

For å opnå statsbidrag til lønning av en skoleinspektør ved folkeskolen på landet må inspeksjonen henlegges til en fullstendig lærerpost, hvis innehaver på grunn av sitt inspeksjonsarbeide får en passende nedsettelse i sin undervisningstid (§ 19). Er der f. eks. for den lærerpost, hvortil inspeksjonen henlegges, normert en årlig undervisningstid av 40 uker, vil herredet få statsbidrag efter skolelovens § 38 for 40 uker å kr. 50,00, uten hensyn til, at læreren f. eks. kun underviser i 15 uker årlig, idet de øvrige 25 beregnes å medgå til inspeksjonen. Efter 50 pct. altså et statsbidrag på kr. 1 000,00. Et større uketall enn 40 pr. år kan der ikke regnes med. Hvad der bortsett fra de lærerstillingene tilkommende alderstillegg, fylkestillegg og kommunale dyrtidstillegg, ytterligere utkreves for å sikre læreren en passende lønn som inspektør, må da helt utres av herredet uten statsbidrag (kfr. § 19, hvorefter dette bestyrer-

*) Bekjentgj. 26 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

26 april. eller inspektørtillegg for skoler med over 500 elever minst må utgjøre kr. 500,oo).

26 april. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Tromsø, i anledning av en forespørsel fra et lærerlag, hvori departementet meddeler, at det antar, at der ved bedømmelsen av, hvorvidt en lærer som følge av innskudd i Statens Pensjonskasse får mindre nettolønn, enn han hadde pr. 30 juni 1918, ikke bare kan tas hensyn til den av kommunen utredede ukelønn, men at hensyn også må tas til den ved loven av 5 juli 1918 forøvrig opnådde lønnsforbedring (fylkestillegg og alderstillegg).

Kun forsåvidt den nye nettolønn (sett under ett) er mindre enn lønnen pr. 30 juni 1918, har lærerne efter lov 5 juli 1918 (nr. 2) krav på lønnsforbedring av kommunen.

26 april. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Industriforsyningsdepartementet under 17 april 1920 efter innstilling fra Statens prisråd har tillatt H. Petterøes Tobaksfabrikk, Kristiania, å forhøie sin utsalgspris på »Bulldog Whiffs« fra kr. 114,oo til kr. 123,oo pr. 1000 stk.

26 april. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved under henvisning til skrivelse av 27 mars 1920 om maksimalpriser og omsetningsregler for melk og fløte bestemmes:

Villastrøket omkring Ski jernbanestasjon overflyttes til 3dje prisgruppe, forsåvidt angår omsetning av melk og fløte.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 3 mai 1920.

26 april. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvorefter Industriforsyningsdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har tillatt A/S. Skofabrikken Norge, Kristiania, å beregne nærmere anførte priser ved salg til detaljist av omhandlede ikke maksimalprisbelagte skotøi.

26 april. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Industriforsyningsdepartementet under 17 april 1920 efter innstilling fra Statens prisråd har tillatt A/S. Johannes N. Withs Tobaksfabrikker, Kristiania å forhøie sine utsalgspriser på nedennevnte sorter cigarer:

---

*) Bekjentgj. 5 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

**) Bekjentgj. 5 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor prisene er anført.

»Sorte Mand« . . . fra kr. 380,00 til kr. 434,00 26 april.
»Neptun« . . . . . » » 420,00 » » 453,00
»Ducat« . . . . . » » 270,00 » » 285,00
»Ornament« . . . . » » 138,00 » » 143,00
alt pr. 1000 stk.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kri- 27 april.
stiansand, i anledning av en forespørsel fra Notodden skolestyre om lovligheten av en av et bystyre i møte den 29 desember f. å. fattet beslutning sålydende:

»Ianledning av den tiltagende lærernød ved folkeskolen erholder yngre ansøkere og nyansatte inntil 2 kommunale tillegg å kr. 250,00 fra eventuell ansettelse her. Disse bortfaller, eftersom vedkommende opnår ordinære alderstillegg.«

Skolestyret mener, at denne beslutning ikke er lovlig, idet der ikke er adgang til å holde 2 forskjellige lønnsvedtekter i samme kommune.

Departementet skal i den anledning meddele, at efter departementets opfatning er den av bystyret fattede beslutning ikke å anse som nogen forandring i den gjeldende lønnsvedtekt, idet dennes grunnlønn og alderstillegg blir uforandret, men alene å betrakte som et ved lærernøden foranlediget midlertidig kommunalt dyrtidstillegg, inntil vedkommende lærere opnår de fastsatte alderstillegg. At beslutningen ikke er ment som nogen forandring i lønnsvedtekten, fremgår formentlig også derav, at beslutningen er fattet, uten at saken har vært behandlet efter reglene i byskolelovens § 23. Departementet kan derfor ikke skjønne, at den fattede beslutning skulde være stridende mot skoleloven, om man enn må anse den i flere henseender uheldig og håpe, at den snarest blir avløst av en mere rasjonell ordning.

Kongelig resolusjon *), hvorved Industriforsyningsdeparte- 28 april.
mentet bemyndiges i medhold av lov av 14 mai 1917 § 1 (jfr. lov av 14 desember 1917) til å treffe enhver bestemmelse om omsetning, forbruk og annen benyttelse av flytende brensel.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 28 april.
det av Hilmar Lehne ved testamente av 21 april 1917 oprettede »Hilmar og hustru Henriette Lehnes legat« til fordel for verdige trengende i Tromsø by samt på de under 20 mars 1920 utferdigede statutter for dette legat.

Skrivelse **) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i 29 april.
medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inn-

*) Bekjentgj. 29 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.
**) Bekjentgj. 5 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

29 april. til videre omsetningsregler og maksimalpriser for finsiktet hvetemel og rugmel, blandet siktemel, hvetesamsikt og rugsamsikt, bygggryn og havregryn.

29 april. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for farin.

29 april. **Innberetninger****) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.

29 april. **Skrivelse*****) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 bestemmes:

1) at de i skrivelse av 23 mars 1918 fastsatte maksimalpriser for korn og erter og
2) at de i skrivelse nr. 210 av 3 januar 1919 fastsatte omsetningsregler og maksimalpriser for såkorn og såerter opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med torsdag 6 mai 1920.

30 april. **Stortingsbeslutning**[1]) bl. a. om lønnsregulativ for de ved Kongsberg sølvverk fast ansatte arbeidere.

30 april. **Skrivelse**†) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye omsetningsregler og maksimalpriser for endel sorter rør og rørdeler m. m.

30 april. **Skrivelse**†) fra Industriforsyningsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye omsetningsregler og maksimalpriser for vindusglass.

1 mai. **Kongelig kunngjørelse**††)[2]) om stempelavgift til statskassen fra 1 juli 1920 av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk.

Fra 1 juli 1920 skal til statskassen erlegges stempelavgift av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk efter følgende satser:

---

*) Bekjentgj. 5 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

**) Bekjentgj. 5 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor innberetningene er inntatt.

***) Bekjentgj. 12 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

†) Bekjentgj. 12 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor de nye omsetningsregler m. v. er inntatt.

††) Bekjentgj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

[1]) Se St. prp. nr. 1, hovedp. VIII A, utgiftsbudgettets kap. 7. Innst. S. XXV. St.tid. s. 1413—1422.

[2]) Se St.prp. nr. 16. Innst. S. XXXXIV. St.tid. s. 1079—1080.

A. Av cigarer:

Kr. 0,40	pr. 100 stykker	av verdi	. .	inntil kr.	3,00
» 0,80	» —	—	over kr.	3,00	—	»	5,00
» 1,20	» —	—	— »	5,00	—	»	7,00
» 1,60	» —	—	— »	7,00	—	»	9,00
» 2,00	» —	—	— »	9,00	—	»	11,00
» 2,40	» —	—	— »	11,00	—	»	13,00
» 2,80	» —	—	— »	13,00	—	»	15,00
» 3,60	» —	—	— »	15,00	—	»	20,00
» 4,80	» —	—	— »	20,00	—	»	25,00
» 6,00	» —	—	— »	25,00	—	»	30,00
» 8,00	» —	—	— »	30,00	—	»	40,00

med et tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykker for hver kr. 10,00 eller del derav, hvormed disses verdi overstiger kr. 40,00.

B. Av cigaretter:

Kr. 0,20	pr. 100 stykker	av verdi	. . . .	inntil kr.	1,50
» 0,40	» —	—	—	over kr.	1,50	—	»	2,50
» 0,60	» —	—	—	— »	2,50	—	»	3,50
» 0,80	» —	—	—	— »	3,50	—	»	4,50
» 1,20	» —	—	—	— »	4,50	—	»	6,00
» 1,60	» —	—	—	— »	6,00	—	»	8,00

med et tillegg av kr. 0,40 pr. 100 stykker for hver kr. 2,00 eller del derav, hvormed disses verdi overstiger kr. 8,00.

C. Av cigaretthylser:

Kr. 0,40 pr. 100 stykker eller del derav.

D. Av snus:

Kr. 0,10 pr. 50 gram av pakningens innhold eller del derav.

E. Av røketobakk, karvet skråtobakk herfra undtatt:

Kr. 0,12 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgift iberegnet, utgjør fra og med kr. 1,02 inntil kr. 1,50

Kr. 0,16	pr. net. 100 gr.,	når detaljpr.	utgj. over	kr. 1,50	innt.	kr. 2,00
» 0,24	» —	—»—	—»—	» 2,00	—	» 2,50
» 0,32	» —	—»—	—»—	» 2,50	—	» 3,00
» 0,40	» —	—»—	—»—	» 3,00	—	» 3,50
» 0,48	» —	—»—	—»—	» 3,50	—	» 4,00

med et tillegg av kr. 0,08 pr. netto 100 gram for hver kr. 0,50 eller del derav, hvormed detaljprisen overstiger kr. 4,00.

1 mai. Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å tilstå stempelavgiftsfrihet for røketobakker, hvis pris pr. 100 gram uten stempelavgift ikke overstiger kr. 1,80.

1 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Hitra lensmannsdistrikt, Sør-Trøndelag fylke.

1 mai. **Kongelig resolusjon****), hvorved den av Lindås herredsstyre i møte den 8 mars 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Lindås herred, Hordaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre —, dog med en enkelt tilføielse.

1 mai. **Kongelig resolusjon*****), hvorved der i medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Nes herred, Buskerud fylke, i møter den 3 oktober 1918 og 6 mars 1920 besluttede nye skogbrandsregler for herredet.

1 mai **Kongelig resolusjon†**), hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Vevelstad herred, Nordland fylke, i møter den 5 april 1919 og 27 januar 1920 besluttede skogvedtekter, — dog med en enkelt endring.

1 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918 nedsettes for Nord-Aurdal herred, Opland fylke, til 0,5 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

1 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse

*) Bekjentgj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.
**) Bekjentgj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor den stadfestede vedtekt er inntatt.
***) Bekjentgj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor de nye skogbrandsregler er inntatt.
†) Bekjentgj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor de stadfestede skogvedtekter er inntatt.

av fast eiendom på landet av 14 august 1918, ned- 1 mai.
settes for Vågå herred, Opland fylke, til 5 ha.
Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om 1 mai.
innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Aust-Agder fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av lov 1 mai.
om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på de av Trysil og Brandval herredsstyrer i Hedmark fylke og Lunde herredsstyre i Telemark fylke henholdsvis under 15 mars, 22 mars og 12 april 1920 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov nr. 2 1 mai.
av 20 mai 1899 § 44 bestemmes:

1. At ærfugl skal være fredet det hele år innen Sør-Trøndelag fylke.
2. At det skal være forbudt innen Hitra, Kvenvær, Fillan og Sandstad herreder, Sør-Trøndelag fylke, å benytte snarer, fallstokker og andre faststående innretninger til fangst av tiur, orrfugl, jerpe og rype.

Disse bestemmelser gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

Kongelig resolusjon**), hvorved der i medhold av § 59 1 mai.
i lov nr. 4 av 1 juli 1887 meddeles approbasjon på den i møte den 12 januar 1920 fattede beslutning om forandring av de ved kongelig resolusjon av 13 mai 1893, jfr. konge-

*) Bekjentgj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.
**) Bekjentgj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor reglenes § 2 i endret lydelse er inntatt.

1 mai. lige resolusjoner av 21 oktober 1903, 17 januar 1913 og 20 oktober 1916, approberte regler for fellesfløtning m. v. i Digeelvens vassdrag, Aust-Agder fylke.

1 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. tilleggslover av 14 april og 29 november 1919, bestemmes:

De ved kongelig resolusjon av 19 mars 1920 fastsatte maksimalfrakter for mineralske oljer fra Nord-Amerika og fra Chili og Peru opheves, forsåvidt angår bensin.

Nærværende resolusjon trer i kraft, forsåvidt angår stykkgods, den 9 mai 1920 (Kristianiatid) og iøvrig den 1 mai 1920 (Kristianiatid).

Ophevelsen gjelder:

For stykkgods (partlast): alle fraktslutninger datert efter kl. 7 em. den 9 mai 1920 (Kristianiatid). For annet gods: alle skibninger, hvis konnossementer er datert efter kl. 7 em. den 1 mai 1920 (Kristianiatid).

I tvilstilfelle avgjør Provianteringsdepartementet, hvad der skal henregnes til »stykkgods« og til »annet gods«.

1 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 7 i lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det i samme lovs § 4 inneholdte utførselsforbud midlertidig settes ut av kraft, forsåvidt angår norsk kjøtt og flesk samt produkter herav, som anvendes til menneskeføde. Enn videre opheves utførselsforbudet for tarmer, vommer og lignende avfallsprodukter av norsk oprinnelse, som anvendes innen næringsmiddelindustrien.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

1 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved kongelig resolusjon av 1 februar 1918 angående fastsettelse av beregningsmåten for den godtgjørelse for mindreinntekt, som skal betales redere, som seiler under maksimalfrakt, opheves.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

1 mai. **Kongelig resolusjon,** hvorved behandlingen av alle saker angående tilståelse av Medaljen for Borgerdåd fra 15 mai 1920 henlegges til Justisdepartementet.

---

*) Bekjentgj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

Kongelig resolusjon, hvorved Vest-Agder fylkesting tillates i medhold av landsformannskapslovens § 63 inntil videre holdt i januar måned, når der ved berammelsen finnes å være grunn dertil. 1 mai.

Kongelig resolusjon, hvorved der nedsettes en komité på 5 medlemmer til utarbeidelse av felles analysemetoder. 1 mai.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles approbasjon på den i generalforsamling i Fredrikshald kanalselskap den 15 mars 1920 fattede beslutning om en midlertidig forhøielse av 40 pct. av de ved kongelig resolusjon av 28 mars 1919 approberte takster for benyttelse av kanalanleggene i det Fredrikshaldske vassdrag. 1 mai.

Kongelig resolusjon, hvorved Statens Industriråd opheves fra 30 april 1920 å regne. 1 mai.

Kongelig resolusjon, hvorved der i medhold av § 1 i lov av 29 november 1919 om forandring i lov av 18 juli 1917 om maksimalfrakter med tilleggslov av 14 april 1919, jfr. kongelig resolusjon av 29 november 1919, fastsettes reglene for den av Provianteringsdepartementet under 27 april 1920 bestemte forskuddsvise utligning av erstatning for mindreinntekt for året 1920 overensstemmende med et fremlagt utkast. Denne resolusjon trer i kraft straks. 1 mai.

Kongelig resolusjon, hvorved i medhold av § 1 b i lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember d. å. Provianteringsdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om kommuners anskaffelse og lagring av brensel. Denne resolusjon trer i kraft straks. 1 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av enkefru Laura Øwre Brinchmann ved testamente av 16 oktober 1915 oprettede »Ingeniør Hagbarth Brinchmann og hustru Laura Øwre Brinchmanns legat« til beste for Kristiansund byselskap samt på de under 9 september 1919 utferdigede statutter for dette legat. 1 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på »Det Lenschowske legat — oprettet av O. Lenschow m. fl. på vegne av familien Lenschow ved gavebrev av 5 mars 1920 — til beste for Kristiania Lærehjems- og Verneforening samt på de under 24 mars 1920 utferdigede statutter for dette legat. 1 mai.

1 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av enkefru Laura Øwre Brinchmann ved testamente av 16 oktober 1915 oprettede »Frøken Marie Kristine Møllers legat« til beste for trengende, verdige ugifte damer av borger- eller embedsklassen i Ålesund samt på de under 19 mars 1920 utferdigede statutter for dette legat.

1 mai. **Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for pakkpapir.

1 mai **Skrivelse****) fra Landbruksdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser ved salg fra fabrikk til grossist av brun og hvit trepapp.

1 mai. **Skrivelse*****) fra Statens prisdirektorat, hvorefter Industriforsyningsdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd under 30 mars 1920 har innrømmet A/S. Tønsberg Papirindustri, A/S. Christiania Papirindustri samt Bernhard Olsen, Kristiania, dispensasjon fra bestemmelsen i omsetningsforskriftene av 11 oktober 1918 § 4, idet fabrikkene er forpliktet til å innberette sine prisforhøielser til prisdirektoratet.

4 mai. **Skrivelse***) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for kalk.

4 mai. **Skrivelse**†) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet under 4 mai 1920 efter innstilling fra Statens prisråd har tillatt W. Hartog & Co., Kristiania, å forhøie sine utsalgspriser på nogen sorter cigarer.

4 mai. **Innberetninger**††) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.

6 mai. **Skrivelse**†††) fra Landbruksdepartementet, Provianteringsdepartementet og Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov om regulering av vareprisene av 17 juli 1918

*) Bekjentgj. 12 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.
**) Bekjentgj. 12 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor de nye maksimalpriser m. v. er anført.
***) Bekjentgj. 12 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.
†) Bekjentgj. 12 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.
††) Bekjentgj. 12 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor prisforhøielsene er anført.
†††) Bekjentgj. 19 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

§ 1 post 2 bestemmes, at enhver, som driver salg av varer eller andre gjenstander, skal være forpliktet til å meddele vedkommende kontrollnevnd oplysninger om sine utsalgspriser. 6 mai.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Undlatelse av å avgi oplysninger eller avgivelse av uriktige oplysninger straffes efter loven.

Kongelig resolusjon*), hvorved den av Bergen bystyre ved beslutning av 26 mars 1920 vedtatte vedtekt for Bergens kommunes boligformidling stadfestes i henhold til lov om boligforholdene av 12 juli 1918 § 18. 7 mai.

Kongelig resolusjon**), hvorved i henhold til § 20, 2net ledd, 2net punktum i lov om boligforholdene av 12 juli 1918 bestemmes, at fristen, innen hvilken Bergen bystyre skal ha fattet beslutning om å andra om byggeplikt, forlenges fra 3 til 6 måneder. 7 mai.

Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes fiskeriregler for Ål herred, Buskerud fylke. 7 mai.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 19, 2net ledd, bestemmes, at den største tillatte hastighet for motorvognkjøring på veistrekningen Tønsberg—Nøtterøybakken inntil videre forhøies fra 15 til 24 kilometer i timen, forsåvidt angår kjørsel i lyse med motorsykler og motorvogner, hvis største akseltrykk i fullt lastet stand ikke overstiger 2 tonn. 7 mai.

Kongelig resolusjon**), hvorved i henhold til § 88 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896, jfr. § 1 i lov av 17 juni 1869, og § 65, jfr. § 66, i lov om brandvesenet av 15 august 1908 bestemmes, at grensene for Vossevangen brand- og bygningskommune utvides, således som vist med sort-røde linjer på et under saken fremlagt kart. 7 mai.

Kongelig resolusjon†), hvorved i henhold til § 88 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896, jfr. § 1 i lov inneholdende adskillige bestemmelser angående bygningsvesenet m. v. av 17 juni 1869, og §§ 65 og 66 i lov om brandvesenet av 7 maj.

*) Bekjentgj. 8 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor vedtekten er inntatt.

**) Bekjentgj. 8 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

***) Bekjentgj. 8 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor fiskerireglene er inntatt.

†) Bekjentgj. 8 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor de nye grenser er beskrevet.

7 mai. 15 august 1908 bestemmes, at Rørvik brand- og bygningskommunes grenser utvides.

7 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 7 i lov nr. 1 av 18 august 1914 bestemmes, at det i samme lovs § 4 inneholdte utførselsforbud midlertidig settes ut av kraft, forsåvidt angår egg og produkter derav.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

7 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 7 i lov nr. 1 av 18 august 1914 bestemmes, at det i samme lovs § 4 inneholdte utførselsforbud midlertidig settes ut av kraft, forsåvidt angår saft (herunder innbefattet fruktvin og bærvin) samt syltetøi.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

7 mai. **Kongelig resolusjon**, hvorved magistratsforretningene i ladestedet Sogndal overdras inntil videre lensmannen i Sokndal.

7 mai. **Kongelig resolusjon**, hvorved der tilstås statsråder flytningsgodtgjørelse også i tilfelle, hvor 5 års fristen efter § 2 i de gjeldende midlertidige regler om offentlige tjenestemenns flytningsgodtgjørelse ikke er fylt.

7 mai. **Kongelig resolusjon**, hvorved det ved kongelig resolusjon av 21 september 1917 oprettede direktorat under Provianteringsdepartementet til å forestå Statens skibsreder- og befraktningsvirksomhet m. v. opheves fra 7 mai 1920.

7 mai. **Stortingsbeslutning**[1]) om forhøielse av lønningene for formannen og næstformannen i Norges Banks direksjon samt for formannen i bankens representantskap.

7 mai. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Medisinaldirektøren, hvori departementet i anledning av en forespørsel fra stadsfysikus i Ålesund om politiets plikt til å ta sig av sinnssyke og dets rett til i tilfelle å kreve godtgjørelse for vakthold over sinnssyke henviser til kongelig resolusjon av 15 mars 1912 spesielt §§ 1, 2 og 6 og Justisdepartementets rundskrivelse av 11 mai 1912. De plikter, som ved disse bestemmelser er pålagt politiet, må anses som tjenesteplikter, hvorfor politiet ingen særskilt godtgjørelse tilkommer. Dette gjelder således også vakthold, som utføres i tjenestetiden. Hvor politiet i de enkelte til-

*) Bekjentgj. 8 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

[1]) Se St.prp. nr. 88. Innst. S. nr. 187. St.tid. s. 1472—1473.

felle ikke råder over tilstrekkelig styrke til å kunne overta nødvendig vakthold, må det kunne leie hjelp. Utgiftene hertil blir i tilfelle å utre på samme måte som de øvrige utgifter ved vedkommende sinnssykes forpleining, jfr. lov av 27 juni 1891. 7 mai.

Skrivelse*) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for teglverkenes prisberegninger. 7 mai.

Stortingsbeslutning [1]) om anvendelse av pengelotteriets overskudd til foranstaltninger til bedring av folkehelsen. 8 mai.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvorved under henvisning til skrivelse av 27 mars 1920 om maksimalpriser og omsetningsregler for melk og fløte bestemmes: 8 mai.

Horten provianteringsråd

kan gjøre et tillegg til maksimalprisene for faktisk hatte transportutgifter med 1 øre pr. liter på den melk, som tilføres Horten ved provianteringsrådets foranstaltning.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 10 mai 1920.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at i skrivelser av 8 mai 1920 er Brødrene Moltzau, Lybekkergt. 2, Kristiania, og Aug. Olsen, Badstugt. 1, Kristiania, innrømmet dispensasjon fra bestemmelsen i § 4 i omsetningsforskriftene av 11 oktober 1918 ved fastsettelse av priser på sine fabrikata av poser og konvolutter. 8 mai.

---

*) Bekjentgj. 19 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 27, hvor reglene er inntatt.

**) Bekjentgj. 19 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) Se St.prp. nr. 76. Innst. S. nr. 173. St.tid. s. 1510—1525.

Beslutningen er sålydende:

Stortinget samtykker i:

At den del av overskuddet ved Det norske pengelotteris utvidelse, som ifølge lov nr. 10 av 9 august 1918 tilfaller foranstaltninger til bedring av folkehelsen, fordeles på følgende måte:

1. Arbeidet for bekjempelse av tuberkulosen $^2/_5$, nemlig til Den norske nasjonalforening mot tuberkulosen $^1/_5$ og til Norske kvinners sanitetsforening $^1/_5$.
2. Den norske kreftfondkomité $^2/_5$ til oprettelse og drift av et krefthospital.
3. Norges røde kors $^1/_5$ til opførelse av mindre sykehus og sykestuer samt til utdannelse av sykepleiersker.

Nærmere betingelser for tilståelsen av vedkommende beløp fastsettes av Socialdepartementet.

8 mai. Prisforhøielse må dog ikke iverksettes, før innberetning er innsendt til direktoratet.

10 mai. **Forskrifter** om erleggelse av gebyr for de av Centralpasskontoret utferdigede viseringer m. v. fastsatt av Justisdepartementet 10 mai og 24 juni 1920 i henhold til midlertidig lov av 9 april 1920 om forandring i passlovgivningen, jfr. kongelig resolusjon av s. d.

§ 1. Der skal erlegges et gebyr av kr. 5,00 for meddelelse av:

a. returvisum (meddelelse av tillatelse til efter ophold i utlandet å vende tilbake til Norge) på pass for utlending, som opholder sig i Norge,
b. opholdstillatelse, som påtegnes uvisert pass for utlending, som er kommet inn i riket uten på forhånd å ha erhvervet visum, når sådant kreves,
c. påtegning på pass om forlenget opholdstillatelse, når innehaveren på grunn av overenskomst med hans hjemland kan komme inn i riket med uvisert pass for begrenset tid, men søker om tillatelse til å opholde sig her utover dette tidsrum.

§ 2. Der skal erlegges et gebyr av kr. 2,00 for meddelelse av:

a. returvisum for herboende utlending, som ikke kan få pass, fordi han har tapt statsborgerrett i sitt tidligere hjemland, men vil reise med annet legitimasjonsdokument,
b. tillatelse til utstedelse av norsk politipass for herboende utlending, når sådan meddeles i henhold til Justisdepartementets rundskrivelse av 31 juli 1918 post 4.

§ 3. Hvis visum efter § 1 a og § 2 a meddeles for et lengere tidsrum med adgang til gjentagne innreiser i dette tidsrum, beregnes gebyret med det anførte beløp for hver måned visumet gjelder.

De i §§ 1 og 2 bestemte gebyrer beregnes særskilt for hver person over 12 år, som visumet eller tillatelsen gjelder, selvom der for vedkommende personer er utferdiget felles pass.

Hvis flere personer tillates å reise med kollektiv-pass, skal der erlegges et gebyr av kr. 1,00 for hver person, passet gjelder. Dette gebyr kan i særlige tilfelle frafalles eller nedsettes av Justisdepartementet.

§ 4. De i §§ 1, 2 og 3 fastsatte gebyrer beriktiges ved anvendelse av tilsvarende stempelpapir eller stempelmerke.

§ 5. Disse forskrifter trer i kraft 15 mai 1920.

10 mai. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av § 2 i lov om midlertidige innførselsforbud av 22

*) Bekjentgj. 19 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 27, hvor betingelsene er inntatt.

mars 1918, jfr. kongelig resolusjon av 25 mai 1918, fastsettes betingelser for innførsel av kull, koks og sinders. 10 mai.

Stortingsbeslutning[1]) om fastsettelse av erstatning (pensjon) m. v. til hærens og marinens flyvende personell. 11 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Anna Braathen, f. Lous og hennes barn ved gavebrev av 15 desember 1919 oprettede »Anna og G. P. Braathens legat til minde om havnefoged Otto Lous og hustru Marie, f. Brunchorst« til beste for Kristiansund by samt på de under 20 april 1920 utferdigede statutter for dette legat. 11½ mai.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Akershus, hvorved departementet godkjenner en av Asker kommunestyre foreslått ordning av jordmorvesenet innen Asker herred således, at der i herredet ansettes en jordmor uten avgrenset distrikt ved siden av den tidligere fast ansatte, og at begge jordmødre vil ha å praktisere innen hele herredet. 11 mai.

Skrivelse fra Finansdepartementet til overkontrolløren for tobakkbeskattningen, hvori meddeles, at departementet i henhold til den av Stortinget gitte bemyndigelse har bestemt, at samtlige røketobakksorter, som ikke i detaljhandelen selges til høiere pris enn kr. 1,80 pr. 100 gram, fra 1 juli d. å. å regne og inntil videre kan undlates stemplet. 11 mai.

Skrivelse*) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre maksimalpriser for sprengstoff. 11 mai.

Skrivelse*) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for elektrisk materiell. 11 mai.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes i henhold til gitt bemyndigelse nye maksimalpriser for sinkede aksler og stålspett. 11 mai.

Telegram fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til en overlos, hvori uttales, at der antas ikke å være noget til hinder for, at aspiranter ved kystloseksamen, som ønsker å innspare tid, erlegger et ekstragebyr som honorar til eksamens- 11 mai.

*) Bekjentgj. 21 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor maksimalprisene er anført.

**) Bekjentgj. 21 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor de nye maksimalpriser er anført.

[1]) Se St.prp. nr. 89. Innst. S. nr. 181. St.tid. s. 1577—1580.

11 mai. kommisjonen for å bli eksaminert utenfor den sedvanlige skoletid, når det skjer frivillig og alle eksamenskommisjonens medlemmer er enige.

12 mai. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvorved oversendes nærmere regler om påtalemyndighetens ordning. (Påtaleinstruksen). Bifalt ved kongelig resolusjon av 6 februar 1920.

Kap. I.

Den innbyrdes fordeling av de enkelte tjenestemenns forretningskrets i stedlig henseende.

§ 1.

Utferdigelse av tiltalebeslutning og foretagelse av hovedforhandling.

Utferdigelse av forelegg og tiltalebeslutning, sakens innbringelse til hovedforhandling og begjæring om pådømmelse ved forhørsrett tilligger den tjenestemann ved påtalemyndigheten, som er beskikket for den domstols rettskrets, ved hvilken saken anlegges.

Er der beskikket forskjellige for forskjellige deler av rettskretsen, tilligger beføielsen den tjenestemann, som er beskikket for den del, som i det foreliggende tilfelle har vært bestemmende for sakens verneting.

§ 2.

Når flere av påtalemyndighetens tjenestemenn er kompetent i stedlig henseende.

Kan en sak efter loven anlegges i forskjellige rettskretser foretas den i den rettskrets, hvis påtalemyndighet først har fått befatning med saken, hvis denne finner, at saken bør anlegges der. Antar han, at den bør foretas innen en annen rettskrets, og der herom opstår uenighet mellem vedkommende tjenestemenn, avgjøres spørsmålet, hvis de er politijenestemenn innen samme statsadvokatkrets, av vedkommende statsadvokat, og ellers i alle tilfelle av riksadvokaten.

Efter samme regler avgjøres det, hvorvidt forfølgning av flere straffbare handlinger eller mot flere personer i henhold til straffeprosesslovens § 133 skal forenes i en sak, når sakene hører hjemme i forskjellige rettskretser, samt hvor den således forente forfølgning skal finne sted.

§ 3.

Efterforskning, sakens forberedelse og fullbyrdelsen.

Efterforskningen, sakens forberedelse og dommens fullbyrdelse henhører under påtalemyndigheten i den rettskrets, hvor saken efter §§ 1 og 2 hører hjemme, og vedkommende tjenestemenn er berettiget til også i enhver annen krets å foreta eller hos domstolene begjære foretatt rettergangsskritt i anledning av den.

Er saken pådømt ved forhørsrett utenfor det distrikt, hvis påtalemyndighet har ledet efterforskningen, henhører dog fullbyrdelsen og anvendelsen av rettsmidlene innen denne påtalemyndighet.

Hvor der er fare ved ophold, kan enhver påtalemyndighet foreta efterforskningshandlinger samt skritt til sikrelse av sakens fremme eller dommens fullbyrdelse, såsom pågripelse, beslag, ransakning, såvel utenfor som innen sin krets.

Hvor en påtalemyndighet treffer en forføining enten uanmodet på en annen påtalemyndighets vegne eller utenfor sitt distrikt, bør den annen påtalemyndighet straks underrettes.

De forskjellige steders påtalemyndigheter er pliktige til på forlangende å yde hverandre bistand. De kan, hvor det for sakens tarv anses ønskelig, umiddelbart henvende sig til den i tilfelle rette vedkommende uten å behøve å gå gjennem den overordnede.

§ 4.

Forretninger som ikke knytter sig til en enkelt sak.

Forretninger, som ikke knytter sig til en enkelt sak, og som foretas underett for et distrikt, for hvilket flere tjenestemenn er beskikket, utføres av den tjenestemann, som bor innen distriktet, eller om ingen av dem bor der, eller der bor flere, av den, som vedkommende overordnede bestemmer.

§ 5.

Opsynet ved de store saltvannsfiskerier.

De ved de store saltvannsfiskerier ansatte opsynschefer er, forsåvidt ved opsynets anordning ingen motsatt bestemmelse gis, likestillet med politimestere, likesom opsynsbetjentene er likestillet med lensmenn. Opsynschefen står såvel hvad angår instruksens forskjellige bestemmelser, som likeoverfor statsadvokatene og politimestrene i samme stilling som en av de sistnevnte.

12 mai. Utenfor særegne tilfelle, såsom hvor en sak, som krever særlig hurtig behandling, derved kan påskyndes, bør opsynspersonalet ikke pålegges forretninger, som ikke står i forbindelse med fisket eller angår personer, som befinner sig innen opsynsdistriktet i anledning av fisket.

Statsadvokaten fører også med hensyn til den under opsynet liggende strafferettspleie det overordnede tilsyn med påtalemyndighetens utøvelse.

Når opsynet heves, sendes de ikke avsluttede straffesaker og uavgjorte anmeldelser til distriktets ordinære myndighet, som fortsetter sin behandling, forsåvidt den ikke efter konferanse med opsynschefen finner å burde la dem utstå til næste år.

§ 6.

Påtalemyndighet tillagt særlige myndigheter.

Forsåvidt det ved særskilt bestemmelse er tillagt andre myndigheter enn den ordinære påtalemyndighet å utføre funksjon som sådan, blir de derom i instruks eller reglement gitte bestemmelser fremdeles i kraft.

Kap. II.

Om innhentning av forklaringer ved påtalemyndighetens og politiets tjenestemenn.

§ 7.

Almindelige regler.

1. Forklaringene skal innhentes hos én person ad gangen således at det såvidt mulig ikke er adgang for den ene til å påhøre den annens forklaring.

Forklaring, som er avgitt av nogen, skal ikke uten særlig grunn foreholdes andre.

2. Den, hvis forklaring innhentes, bør efterat han er gjort bekjent med hvad saken gjelder, opfordres til i sammenheng å fremstille, hvad han vet om den, hvorefter i fornødent fall særskilte spørsmål kan stilles. Han må i særdeleshet tilholdes å angi kilden til sin kunnskap. Spørsmål, hvorved omstendigheter foreholdes ham, som først skal godtgjøres ved hans svar, bør, såvidt mulig undgås. Efter omstendighetene bør han gjøres bekjent med sin plikt til å opgi navn, stilling og bopel og ansvaret efter straffelovens § 333 for å nekte å gi sådan opgave eller gi uriktig opgave.

3. Skal personer eller ting forevises nogen til gjen- 12 mai.
kjennelse, opfordres han først til å gi en så nøiaktig beskrivelse av dem som mulig.

Ved forevisning til gjenkjennelse av personer bør dessuten den, som skal gjenkjennes, såvidt mulig stilles ved siden av flere andre og under sådanne forhold, at gjenkjennelsen i tilfelle kan bli mest mulig pålitelig.

4. Ved avhørelsen må vedkommende tjenestemann alltid optre med ro og verdighet og ikke ved løfter, uriktige foregivender, trusler eller tvangsmidler søke å opnå forklaring eller forklaring i en bestemt retning.

5. Enhver forklaring og erklæring skal såvidt mulig nedtegnes på stedet og opleses til vedtagelse for den avhørte. Attestasjon derom tilføres rapporten. Likeledes skal nedtegnes mulige rettelser i og tillegg til forklaringen. Har der ikke vært anledning til nedtegning på stedet, skal sådan skje, såsnart det blir anledning til det.

6. Tid og sted for forklaringens avgivelse skal alltid anføres.

7. Rapportene skrives med tydelig skrift eller med skrivemaskine.

§ 8.

Avhørelse av vidner.

Ved avhørelse av vidner bør oplysning innhentes om vidnets fulle navn, alder, beskjeftigelse (for gifte kvinner mannens livsstilling) og bopel (herunder også by eller herred), om det er beslektet eller besvogret med anmeldte (siktede) eller fornærmede, og om det står i noget avhengighetsforhold til nogen av disse. I tilfelle gjøres vidnet opmerksom på sin rett efter straffeprosesslovens § 176 til å vegre sig for i det hele å avgi forklaring.

Efter omstendighetene bør vidnet også gjøres bekjent med sin rett efter straffeprosesslovens § 177 til å undlate å besvare de omhandlede spørsmål.

Ethvert vidne skal gjøres opmerksom på, at når forklaring avgis, er vidnet under straffansvar pliktig til å si sandheten og ikke legge skjul på noget som angår undersøkelsens gjenstand.

Om alle sådanne meddelelser til vidnet skal de optatte forklaringer (rapporter) inneholde fornøden oplysning.

Fornærmede bør dessuten spørres om han begjærer tiltale og straff og mot hvem.

12 mai

§ 9.

Avhørelse av barn som vidner.

Når barn avhøres som vidner bør regelmessig en av barnets foreldre eller foresatte gis anledning til å være tilstede under avhørelsen, såfremt disse selv ikke er vidner eller anmeldt i saken.

I sedelighetssaker bør barn ikke avhøres som vidner i større utstrekning enn strengt nødvendig og avhørelse av dem helt undlates, hvor det kan skje uten vesentlig skade for sakens forsvarlige oplysning.

§ 10.

Avhørelse av mistenkte (siktede).

Ved avhørelse av mistenkte (siktede) bør oplysning innhentes om dennes fulle navn, fødested, fødselsdato og år, hvor han er døpt og konfirmert, om hans foreldre har inngått ekteskap med hverandre, hjemstavnsforhold, ekteskapelig stilling, beskjeftigelse (for gifte kvinners vedkommende mannens), bopel, (herunder også by eller herred), formue og inntekt efter siste skatteligning, forsørgelsesbyrde, om han i nogen egenskap tilhører hæren eller flåten og i tilfelle hvilken militær avdeling (for marinen sjømilitære distriktskommando, korps eller krigsskib), tidligere domfellelser eller straffer og i tilfelle når og hvorfra siste gang løslatt. Erkjenner mistenkte (siktede) å ha begått den handling, undersøkelsen gjelder, spørres han, om han erkjenner sig skyldig til straff.

Erkjenner han ikke å ha begått handlingen, eller påstår han av andre grunner ikke å være skyldig, bør de fremkomne oplysninger foreholdes ham med opfordring til å angi, hvorvidt han har noget ytterligere å anføre eller begjære til avkreftelse av mistanken, idet det tilkjennegis ham, at tiltalespørsmålet kan bli avgjort på grunnlag av de foreliggende oplysninger, om påtalemyndigheten finner, at så bør skje.

Efter omstendighetene bør siktede derhos spørres, om han, såfremt saken skal behandles ved lagmannsrett, samtykker i, at rettslig forundersøkelse undlates.

§ 11.

Avhørelse av personer under 18 år som mistenkt (siktet).

Når personer under 18 år avhøres som mistenkt (siktet), bør foruten om de i § 10 omhandlede forhold også innhentes oplysninger om foreldrenes navn, deres beskjeftigelse og bopel.

Vergen underrettes såvidt mulig om avhørelsen, gis anledning til å være tilstede ved denne og gjøre sig bekjent med de foreliggende oplysninger samt til å utale sig. 12 mai.

Der bør likeledes innhentes oplysninger om angjeldendes personlige forhold, særlig i hjem og skole, herunder også om barnet har vært anbragt i skolehjem og er utskrevet på prøve derfra.

§ 12.

Aldersattest.

I saker angående forbrytelser og viktigere saker angående forseelser bør der av politiet erhverves aldersattest for den eller dem, mot hvem der antas å kunne bli spørsmål om straffansvar.

Kap. III.

Efterforskning og rettslig forundersøkelse i saker angående forbrytelser.

§ 13.

Efterforskningens ledelse.

Efterforskning av forbrytelser forestås som hittil av politiet, forsåvidt ikke vedkommende statsadvokat i tilfelle bestemmer noget motsatt.

Politiet er likeledes berettiget til å gi de i straffeprosesslovens § 265 omhandlede meddelelser, forsåvidt det finner grunn dertil.

Politiet mottar anmeldeser av forbrytelser i overensstemmelse med straffeprosesslovens § 262, og anmeldelser, som måtte innkomme til statsadvokatene, kan disse uten videre oversende vedkommende politimyndighet.

Politiembedsmennene skal såvidt mulig og efter den enkelte saks behov gi sine underordnede, som pålegges å anstille efterforskning i anledning av den, muntlig eller skriftlig veiledning med hensyn til utførelse av hvervet.

§ 14.

Iverksettelse av efterforskning.

Efterforskning blir som regel å anstille i anledning av enhver innkommet anmeldelse. Dog kan såvel politiets embedsmenn som den overordnede påtalemyndighet uten å anstille efterforskning beslutte anmeldelsen henlagt, når det er klart,

12 mai. at den ikke angår nogen straffbar handling, som er gjenstand for offentlig påtale.

Anmeldelser. som innkommer til lensmenn og politiets øvrige underordnede tjenestemenn, skal av disse oversendes til deres nærmeste overordnede, før efterforskning iverksettes, hvis forholdsordre uten skade kan oppebies.

§ 15.

Påtalemyndighetens kontroll med de opnevnte sakkyndiges arbeide.

Såvidt mulig bør påtalemyndigheten føre kontroll med, at opnevnte sakkyndige anlegger og utfører sitt arbeide overensstemmende med det hverv, som er gitt dem. Dette bør endres eller arbeidet stanses, hvis et foreløbig resultat av undersøkelsen viser, at der er liten sannsynlighet for å kunne skaffe fellende bevis mot siktede, eller at undersøkelsens fortsettelse blir vidtløftigere enn sakens gjenstand tilsier.

§ 16.

Spørsmålet om sakkyndig granskning forelegges i visse tilfelle av politiet for statsadvokaten.

Antar politiet, at en sakkyndig granskning vil medføre betydelige utgifter for det offentlige, bør saken forelegges statsadvokaten, før sådan granskning begjæres. Så bør i alle tilfelle skje, hvor det gjelder kjemisk undersøkelse av lik eller likdeler, medmindre derved foranlediges ophold, som kan være betenkelig for sakens oplysning.

§ 17.

Saker, hvori forelegg utferdiges.

Hvor siktelsen hviler på en offentlig tjenestemanns egen, i tjenestens medfør gjorte erfaring, kan i henhold til dennes skriftlige innberetning forelegg utferdiges, uten at videre undersøkelse først har funnet sted.

Ellers bør, forinnen beslutning om forelegg fattes, den siktede, såfremt han ikke er rettslig avhørt, enten ved innkallelse for påtalemyndigheten eller på annen måte gis anledning og opfordring til å forklare sig. Foreligger ikke hans tilståelse, blir, alt efter sakens mer eller mindre tvilsomme art og større eller mindre betydning, også forklaring å avveske andre personer, som antas å kunne gi oplysninger.

§ 18. 12 mai.

Begjæring om rettslig avhørelse.

Bortsett fra de tilfelle, hvor spørsmål om fengsling o. lign. gjør rettens mellemkomst fornøden, bør rettslig avhørelse under efterforskningen av siktede og vidner som regel ikke finne sted:

1. når rettslig forundersøkelse antas å ville bli begjært, og der ved utenrettslig efterforskning kan tilveiebringes tilstrekkelige oplysninger til å fatte beslutning om sådan forføining, og

2. i saker av mindre betydning, særlig når der ikke antas å ville bli spørsmål om høiere straff enn fengsel i tre måneder, og de optatte forklaringer og iøvrig foreliggende oplysninger antas å være tilstrekkelig uttømmende og å danne et pålitelig grunnlag for tiltalespørsmålets avgjørelse.

I hvilken utstrekning rettslig avhørelse forøvrig bør finne sted, avgjøres efter omstendighetene.

Dog blir i alle tilfelle å iaktta, at beviser av betydning, som befryktes eliers å kunne gå tapt eller som ikke egner sig til optagelse under hovedforhandlingen, tilveiebringes under efterforskningen, når de has ved hånden, og betydelig tidsspille eller bekostning derved kan undgås.

Likeså bør efter omstendighetene rettslig avhørelse begjæres, når saken antas å kunne pådømmes overensstemmende med straffeprosesslovens § 283.

§ 19.

Undlatelse av påtale av hensyn til utgiftene ved straffeforfølgningen.

Ved spørsmål om, hvorvidt en forbrytelse skal forfølges, eller om påtale skal undlates med hjemmel av straffeprosesslovens § 85, annet og følgende ledd, bør tas tilbørlig hensyn til, om forfølgningen i sammenligning med forbrytelsens betydning vil medføre uforholdsmessige utgifter for det offentlige, likesom der også ved de skritt, som foretas eller begjæres under efterforskningen eller forundersøkelsen, bør tas hensyn til å spare det offentlige for alle utgifter, som ikke er strengt påkrevet.

§ 20.

Når en sak skal forelegges for statsadvokat eller riksadvokat.

Hvor tiltalen henligger under statsadvokaten skal politiet forelegge saken for ham ledsaget av sin uttalelse:

1. når det antas at der med grunn er spørsmål om å reise tiltale, utferdige forelegg eller (forsåvidt straffeprosesslovens

12 mai. § 90 ikke kommer til anvendelse) åpne rettslig forundersøkelse, og at saken er moden til avgjørelse av disse spørsmål;

2. når der under efterforskningen er foretatt beslag, ransakning, pågripelse, rettslig avhørelse eller rettslig granskningsforretning;

3. når det antas at der ikke foreligger tilstrekkelig bevis til å innlede eller fortsette en efterforskning, og den angivelig fornærmede begjærer spørsmålet herom forelagt statsadvokaten;

4. når det antas at forfølgning bør undlates eller innstilles i henhold til straffeprosesslovens § 85 eller i medhold av lov om behandling av forsømte barn av 6. juni 1896 §§ 43 og 44. Finner politiet allerede efter anmeldelsens innhold, at så bør skje, kan saken innsendes uten optagelse av efterforskning. Ellers innsendes saken, såsnart der foreligger tilstrekkelige oplysninger til avgjørelse av nevnte spørsmål.

Tilsvarende regler gjelder for statsadvokatene med hensyn til saker, for hvis vedkommende tiltalen henligger under riksadvokaten. Dog kan statsadvokaten, hvor dertil finnes grunn, begjære åpnet rettslig forundersøkelse, uten først å forelegge saken for riksadvokaten.

§ 21.

Innstillinger til overordnet myndighet om tiltale m. v.

Når politiet forelegger en sak for statsadvokaten med forslag om å reise tiltale, utferdige forelegg eller begjære åpnet rettslig forundersøkelse, bør det nevne det faktum, som foreslås påtalt, med angivelse av tid og sted, gjenstand og lignende samt det eller de straffebud, som antas å burde komme til anvendelse.

Tilsvarende regel gjelder når statsadvokatene avgir innstilling til riksadvokaten med forslag om tiltale.

Hvor forelegg foreslås utferdiget, skal politiet dessuten avgi uttalelse om den bot, som antas å burde forelegges, og om den subsidiære frihetsstraff (straffeprosesslovens § 288, siste ledd, jfr. straffelovens § 28, tredje ledd) og om den inndragning eller det erstatnings- eller omkostningsansvar, som der kan bli spørsmål om å la forelegget omfatte (straffeprosesslovens § 288 nr. 1).

Besluttes forelegg, kan utferdigelsen herav overlates politiet, idet dog statsadvokaten har å avgi nærmere bestemmelse om størrelsen av boten, den subsidiære frihetsstraff, inndragningen og erstatnings- eller omkostningsansvaret.

§ 22. 12 mai.

Oversendelse til pådømmelse ved forhørsrett.

Oversendelse til pådømmelse ved forhørsrett besluttes av riksadvokaten, når tiltalen henligger under ham, ellers av statsadvokaten.

Når statsadvokaten oversender saken til forhørsretten, bør han som regel til veiledning for denne uttale, hvad der efter hans mening er et passende straffemål for den begåtte forbrytelse.

§ 23.

Tilbakekallelse av tiltalebeslutningen.

Er tiltalebeslutning utferdiget, men statsadvokaten senere finner, at den av en eller annen grunn bør tilbakekalles, skal han innsende saken til riksadvokaten med anmodning om dennes samtykke til tilbakekallelsen.

§ 24.

Meddelelse om innstilling av straffeforfølgning.

Når en påbegynt straffeforfølgning innstilles, bør politiet uopholdelig gi såvel den mot hvem forfølgningen har vært rettet, som klageren, hvis nogen har optrått som sådan, skriftlig meddelelse om beslutningen.

Innstilles forfølgningen betingelsesvis med hjemmel av straffeprosesslovens § 85 annet og følgende ledd skal politiet dessuten på samme måte gjøre siktede bekjent med den opstilte betingelse, og hvis det antas nødvendig også gi ham muntlig meddelelse derom.

§ 25.

Meddelelser til påtalemyndigheten.

De under den rettslige forundersøkelse påbudte meddelelser til påtalemyndigheten (straffeprosesslovens §§ 277 og 281) gis vedkommende statsadvokat, som har begjært forundersøkelsen, medmindre denne har bestemt anderledes.

§ 26.

Avgivelse av møte ved rettsmøter.

Finner statsadvokaten eller politiet, at der bør avgis møte på påtalemyndighetens vegne ved noget rettergangsskritt, som foretas under efterforskning eller rettslig forundersøkelse,

12 mai. skal som regel vedkommende tjenestemann møte enten selv eller ved en ham underordnet tjenestemann.

Vil dette i det enkelte tilfelle være forbundet med særlige vanskeligheter, eller vil det medføre uforholdsmessig bekostning eller tidsspille, kan statsadvokaten overdra til en av de ifølge straffeprosesslovens § 77 beskikkede aktorer eller en antatt hjelpeaktor å avgi møte på påtalemyndighetens vegne.

Kap. IV.

Om saker angående forbrytelser, som behandles ved meddomsrett, og hvori aktor beskikkes.

§ 27.

Om opnevnelse av aktor og forkynnelse av tiltalebeslutningen.

Når tiltalebeslutning er utferdiget, opnevner statsadvokaten en aktor til å utføre saken for meddomsrett, såfremt han ikke selv overtar utførelsen, og oversender tiltalebeslutningen til denne tillikemed sakens øvrige dokumenter. Forsåvidt ikke statsadvokaten har funnet grunn til i større eller mindre utstrekning selv å overta sakens forberedelse, påhviler det aktor å foreta alt, hvad der efter straffeprosesslovens kap. 26, jfr. kap. 24 og 25 samt kap. 32, henhører under påtalemyndigheten.

Politimesteren kan i den utstrekning, som tilsis av hensynet til embedets forretninger, la disse aktorater utføre av en av de til embedet underordnede politiembedsmenn.

Har tiltalte adgang til efter straffeprosesslovens § 22 å fremsette begjæring om lagmannsrettsbehandling, kan statsadvokaten, hvor han finner det hensiktsmessig, sende tiltalebeslutningen umiddelbart til forkynnelse for tiltalte og vente, inntil den i straffeprosesslovens § 367, 3dje ledd, satte frist må antas utløpet, innen ytterligere foretas. Derefter forholdes som anført ovenfor, dog således, at underretningen om, hvem der er beskikket til forsvarer, gis tiltalte gjennem en meddelelse (straffeprosesslovens § 157).

§ 28.

Pålegg til aktor om å nedlegge påstand på idømmelse av tilleggsstraff.

Når statsadvokaten finner, at nogen tilleggsstraff efter straffelovens § 30, jfr. § 29 bør anvendes, bør han ved sakens

oversendelse til aktor gi denne pålegg om å nedlegge påstand 12 mai.
om sådan straff.

§ 29.

Statsadvokatenes utførelse av aktorater ved meddomsrett.

Hvor det er pålagt statsadvokaten å utføre aktorater ved meddomsrett sammen med antatte aktorer, vil han ha å fordele sakene likelig mellem sig og disse og ved hvert års utgang å avgi innberetning til riksadvokaten om fordelingen.

Er der ikke antatt særskilte aktorer, vil statsadvokaten ha å utføre samtlige saker. Dog kan han, hvor hjelpeaktor er beskikket, benytte denne, når han i enkelte tilfelle på grunn av sine embedsforretninger eller annet lovlig forfall er hindret fra selv å tjenstgjøre. I siste tilfelle skal ved hver enkelt anledning avgis innberetning til riksadvokaten.

§ 30.

Om møte under bevisoptagelse forut for hovedforhandlingen.

Finner den for saken beskikkede aktor, at der i henhold til straffeprosesslovens § 296 bør foranstaltes bevisoptagelse utenfor den rettskrets, for hvilken han er antatt, og at der bør avgis møte ved den fra påtalemyndighetens side, kan han enten selv møte eller oversende det i den anledning fornødne til nogen av de aktorer, som er antatt for den rettskrets, hvor bevisoptagelsen skal finne sted, med anmodning om å foranstalte den. Hvorvidt den ene eller den annen fremgangsmåte skal velges, avhenger av, hvad der under tilbørlig hensyn til sakens tarv medfører minst utgift for det offentlige.

Finner aktor, at han bør møte personlig utenfor sitt distrikt, bør han på forhånd innhente samtykke dertil fra statsadvokaten.

§ 31.

Sakens behandling for meddomsrett.

Under sakens behandling for meddomsretten har aktor i tilfelle å henlede rettens opmerksomhet på de i straffeprosesslovens § 125 første ledd og 126, 2net ledd, indeholdte bestemmelser samt likeledes i tilfelle å dra omsorg for, at de til avgjørelsen av spørsmålet om vedkommendes utvisning av riket fornødne oplysninger tilveiebringes, forsåvidt dette ikke måtte være skjedd under forundersøkelsen.

Til veiledning for retten bør aktor under sitt partsforedrag uttale sig om den straffart og det straffekvantum

12 mai. som efter hans mening er passende, om de tilleggsstraffer, som bør anvendes, og om de borgerlige rettskrav.

§ 32.

Utskrift av rettsboken og innberetning fra aktor.

Den utskrift av saken (*eller rettsboken, jfr. Justisdepartementets rundskrivelse av 5. desember 1904*), som efter straffeprosesslovens § 376 skal meddeles påtalemyndigheten, når ingen på dens vegne har vært tilstede ved domsavsigelsen, tilstilles, hvor det kan lede til tidsbesparelse, umiddelbart statsadvokaten. Er aktor tilstede ved domsavsigelsen, skal han begjære *utskriften (rettsboken) snarest mulig tilstilt statsadvokaten.*

I ethvert tilfelle avgir aktor uten ophold meddelelse til statsadvokaten om sakens utfall ledsaget av begrunnet uttalelse om, hvorvidt der er føie til fra det offentliges side å benytte noget rettsmiddel.

De samme regler kommer til anvendelse, hvor saken helt eller delvis er avvist.

§ 33.

Forkynnelse av fellende dom.

Ved forkynnelse av fellende dommer skal domfelte nøiaktig gjøres bekjent med, innen hvilken frist og på hvilken måte han kan begjære rettsmidler anvendt. Dessuten leveres der ham en skriftlig meddelelse derom, avfattet overensstemmende med en formular, som bestemmes av Justisdepartementet.

§ 34.

Aktorernes kvartalsinnberetninger.

Ved utgangen av hvert kvartal — eller oftere, hvis det begjæres — avgir aktor til statsadvokaten en opgave over de ham overdratte straffesaker, som ennu ikke måtte være pådømt, med forklaring om, hvad der er foretatt i dem, og når de antas å kunne fremmes til pådømmelse.

Kap. V.

Om anke, fornyet behandling ved lagmannsrett m. v. i saker angående forbrytelser.

§ 35.

Beslutning om anvendelse av rettsmidlene.

Spørsmål om anke eller begjæring om fornyet behandling ved lagmannsrett i sak, hvor tiltalen er reist av riksadvokaten, avgjøres av denne.

Forøvrig treffes sådanne avgjørelser som regel av ved- 12 mai.
kommende statsadvokat. Dog bør denne, hvor ikke tiltalte er helt frifunnen, forelegge saken for riksadvokaten til avgjørelse, såfremt han antar, at der bør bli spørsmål om å anke av prosessuelle grunner, og riksadvokatens avgjørelse kan oppebis uten fare for, at ankefristen oversittes.

§ 36.

Sakens innsendelse til Høiesteretts kjæremålsutvalg.

I ethvert tilfelle, hvor saken av påtalemyndigheten skal innsendes til foreleggelse for Høiesterett eller dennes kjæremålsutvalg, oversendes den til riksadvokaten ledsaget av de uttalelser, hvortil der finnes foranledning.

§ 37.

Iakttagelse av de formelle betingelser for sakens behandling i kjæremålsutvalget.

Når en sak skal innsendes til Høiesteretts kjæremålsutvalg i anledning av erklæring om anke (straffeprosesslovens § 387 første ledd) eller begjæring om fornyet behandling ved lagmannsrett (straffeprosesslovens § 403 første ledd), har de påtalemyndighetens tjenestemenn, hvem saken passerer, å påse, at de formelle betingelser for sakens behandling i utvalget (straffeprosesslovens §§ 382—385 og 402) er iakttatt og søke mulige mangler rettet, såfremt dertil er anledning.

Henvises der i dommen til lokale vedtekter eller regler, bør et eksemplar av disse vedlegges dokumentene.

§ 38.

Beslutning om kjæremål.

Er en sak eller en selvstendig del av den avvist, gjelder om kjæremål, hvad der i § 35 er bestemt om anke. Ellers kan kjæremål alltid besluttes av den, som utfører saken, forsåvidt han har selvstendig påtalemyndighet.

Om ethvert kjæremål, hvori påtalemyndigheten er part, gis der riksadvokaten uopholdelig meddelelse.

§ 39.

Begjæring om gjenoptagelse.

Beslutning om å begjære gjenoptagelse fattes alltid av riksadvokaten.

12 mai.

Kap. VI.

Om fullbyrdelse av domme og forelegg i saker angående forbrytelser.

§ 40.

Fullbyrdelsesordre.

Bestemmelse om fullbyrdelse av dommer treffes regelmessig av statsadvokaten og iverksettes i de i straffeprosesslovens § 479, første ledd, omhandlede tilfelle gjennem vedkommende politimyndighet og i de i samme paragrafs annet ledd nevnte tilfelle gjennem vedkommende eksekusjonsmyndighet.

Bestemmelse om fullbyrdelse av forelegg og de i straffeprosesslovens § 377, femte punktum omhandlede avgjørelser treffes av politiet.

Den samme myndighet, som beordrer straffens fullbyrdelse har tillike å dra omsorg for inndrivning av de inndragnings- og erstatningsbeløp, som i henhold til dom eller forelegg måtte tilfalle det offentlige eller den fornærmede, forsåvidt det ikke på grunn av særegne omstendigheter må antas, at fornærmede ikke ønsker tvangsinndrivelse.

§ 41.

Omsetning av frihetsstraff og fradrag for varetektsfengsel.

Når fornøden bestemmelse ikke er truffet av statsadvokaten besluttes omsetning i henhold til straffelovens § 18, annet punktum, og § 23 av politiet, som også i tilfelle treffer forføining til fullbyrdelse av den frihetsstraff, der trer i stedet for bot (straffelovens § 28, tredje ledd). Den nærmere beregning av den strengere frihetsstraff, hvortil en straff omsettes, kan alltid overlates vedkommende fengselsmyndighet.

Statsadvokaten har å angi, hvorvidt straffeprosesslovens § 475, første ledd, blir å anvende, men kan overlate beregningens utførelse til politiet.

§ 42.

Fremmøte til avsoning av frihetsstraff.

Tilsigelse, hvorved domfelte i henhold til straffeprosesslovens § 480, siste ledd, opfordres til å fremmøte til avsoning av subsidiær frihetsstraff, skal lyde på enten sådant fremmøte eller botens innbetaling. Tilsigelsen bør beordres med-

bragt til fengslet, og dettes vaktmester gis betimelig under- 12 mai.
retning om tilsigelsen.

Såvel i dette tilfelle, som når tilsigelse til straffens utståelse ellers i henhold til straffeprosesslovens § 480 skal finne sted, bør opfordringen til å fremstille sig tilstilles vedkommende i overensstemmelse med lovens § 157 på den måte, som for tilfellet finnes bekvemmest og minst bekostelig.

Nogen med reise eller tidsspille forbunden forføining for å få domfeltes signalement bør ikke treffes, men hvor der allerede has eller lettelig kan skaffes et signalement, som kan lette konstateringen av vedkommendes identitet, bør dette samtidig med sakens akter eller dokumenter tilstilles vaktmesteren ved det fengsel, hvor domfelte har å innfinne sig til straffens utståelse.

§ 43.

Utvisning av riket i henhold til straffelovens § 38.

Statsadvokaten har samtidig med, at han gir ordre om straffens fullbyrdelse, i tilfelle også å treffe bestemmelse om domfeltes utvisning av riket overensstemmende med straffelovens § 38.

Søker domfelte om fritagelse for utvisning av riket, eller finner stadsadvokaten sådan utvisning i det enkelte tilfelle ufornøden, sender han saken til riksadvokaten, der, om andragende fra domfelte foreligger, eller han er enig med statsadvokaten i å finne forholdsreglen ufornøden, forelegger spørsmålet for Justisdepartementet til avgjørelse.

Tilsvarende regler gjelder, hvor domfelte reiser innsigelse mot beslutningen om utvisning som ulovhjemlet, eller søker om å reise til et annet land enn sitt hjemland.

Statsadvokatens bestemmelse om utvisning av riket blir å forkynne domfelte ved fengslets direktør, inspektør eller vaktmester, såsnart han har påbegynt straffens utsoning. Ved forkynnelsen bør domfelte gjøres bekjent med straffen for ulovlig å vende tilbake til riket (straffelovens § 342).

§ 44.

Utsettelse med og avbrytelse av straffefullbyrdelsen.

Iverksettelsen av en fullbyrdelsesordre utsettes, inntil statsadvokatens nærmere bestemmelse er innhentet, når der opstår spørsmål om en utsettelsesgrunn, som ikke har foreligget for statsadvokaten, og spørsmålet ikke finnes utvilsomt å burde besvares benektende.

12 mai. Spørsmål om avbrytelse av straffefullbyrdelsen i henhold til lov om fengselsvesenet m. v. av 12. desember 1903 § 37 avgjøres av vedkommende politimester, hvor der ikke handles om frihetsstraff, som utstås i landsfengsel eller i kretsfengsel efter nevnte lovs § 3.

Når underretning i henhold til fengselsreglementet innløper til politiet om, at en syk fange ikke kan behandles i vedkommende fengsel, bør det ha sin opmerksomhet henvendt på, om der ikke kan være grunn til å bevirke fullbyrdelsen avbrutt, navnlig når der handles om en sykdom, som kan forutsettes å ville vare den hele straffetid eller en større del av denne.

Avsoning av bøter, fengselsstraffer i kortere tid enn 6 måneder og hensettelse i tvangsarbeidshus for personer tilhørende de i fred tjenestepliktige årsklasser av den vebnede makt, bør såvidt mulig henlegges til sådanne tider, at kollisjon ikke opstår med vedkommendes militære tjeneste.

§ 45.

Tvist under fullbyrdelsen og om identiteten.

Begjærer domfelte i noget i straffeprosesslovens § 481 omhandlet tilfelle et tvistepunkt forelagt retten, foranstaltes dette efter omstendighetene av statsadvokaten eller av politiet. Begjæringen har opsettende virkning.

Det i straffeprosesslovens § 482 omhandlende spørsmål kan vedkommende politimyndighet alltid selv innbringe for retten.

Kap. VII.

Om forfølgning av saker angående forseelser.

§ 46.

Utferdigelse av forelegg og tiltalebeslutning.

I saker angående forseelser utferdiges forelegg og tiltalebeslutning av politiet, forsåvidt ikke straffeprosesslovens § 88, første ledd, finner anvendelse og politiet beslutter i disse saker også oversendelse til forhørsretten med begjæring om summarisk pådømmelse.

Dog skal saker forinnen dette skjer forelegges statsadvokaten til avgjørelse (eller til innsendelse til riksadvokaten), jfr. § 66, når de angår nogen i efternevnte bestemmelser av straffeloven omhandlet forseelse:

1. §§ 324—325 (forseelser i den offentlige tjeneste),

12 mai.

2. §§ 326, 327, 330 og 341, annet ledd (forseelser mot den offentlige myndighet),
3. §§ 347,349, annet ledd og 356 (forseelser mot den almindelige orden og fred),
4. § 364 (forseelse med hensyn til den almindelige sundhet),
5. §§ 371, 372, 373 og 374 (forseelser mot den almindelige tillit),
6. §§ 379 og 380 (forseelser mot sedelighet),
7. §§ 387, 388 og 389 (forseelser mot person),
8. §§ 395, 396 og 397 (forseelser mot formuesrettigheter),
9. §§ 415 og 425 (forseelser i sjøfartsforhold) samt
10. §§ 430, 431 og 432 (forseelser forøvet ved trykt skrift).

Det samme gjelder ved forseelser mot § 30 i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre og § 6 i lov nr. 6 av samme dag om foreldre og ekte barn samt i alle saker, når politiet antar, at kun bøtinget straff bør forelegges.

Når politiet på denne måte forelegger en sak for den overordnede myndighet, iakttas reglene i § 21.

Når nogen ved forelegg utferdiget av politiet for overtredelse av en av de i straffelovens kap. 34 og 35 inneholdte bestemmelser, som ikke er nevnt ovenfor samt for gateuorden, rolighetsforstyrrelse, drukkenskap o. lign. har vedtatt en bot av 400 kroner eller derover eller en subsidiær frihetsstraff av 30 dagers fengsel (eller tilsvarende skjerpet fengsel) eller derover, skal politiet uopholdelig innsende forelegget til riksadvokaten ledsaget av de optatte forklaringer og i tilfelle med nærmere angivelse av grunnen til, at så høi straff er ilagt.

Forelegg, som efter straffeprosesslovens § 289 utferdiges av særlige myndigheter, kan umiddelbart tilstilles politiet til iverksettelse.

§ 47.

Rettslig avhørelse.

Som regel bør ikke rettslig avhørelse av siktede og vidner finne sted ved efterforskningen i saker angående forseelser. Hvorvidt denne regel skal fravikes, avhenger av en nærmere bedømmelse av det enkelte tilfelle, hvorved bestemmelsene i § 18 tjener til veiledning.

12 mai.

§ 48.

Møte under bevisoptagelse.

Finner politiaktor, at der bør optas bevis utenfor hans krets, og han anser det nødvendig, at der avgis møte på påtalemyndighetens vegne, kan han enten selv møte ved bevisoptagelsen, eller oversende det fornødne til stedets politiaktor med anmodning om å iverksette den.

Finner han å burde møte personlig, bør han dog på forhånd innhente samtykke dertil fra statsadvokaten.

§ 49.

Erklæring om anke.

Er tiltalen i saken reist av riksadvokaten eller av en statsadvokat, gjelder med hensyn til anke, hvad der er bestemt i § 35.

I andre tilfelle blir reglene om anke i § 35 å anvende med den endring, at vedkommende politimyndighet trer i statsadvokatens sted.

§ 50.

Fornyet behandling ved lagmannsrett.

Finner vedkommende politimyndighet, at der i en sak angående forseelse bør begjæres fornyet behandling ved lagmannsrett, oversender den saken til statsadvokatens avgjørelse. Dog bør den, hvor fristen ellers befryktes å ville bli oversittet, selv avgi erklæring om sakens fornyede behandling, la denne forkynne for tiltalte og derefter oversende den til statsadvokaten, ledsaget av sin uttalelse om grunnen til begjæringen.

§ 51.

Henvisning til bestemmelser vedkommende saker angående forbrytelser.

§§ 14, 15, 16, 17 19, 22, annet ledd, 24, 31, 33, 36, 37, 38, 39 og 44 annet, tredje og fjerde ledd finner tilsvarende anvendelse i saker angående forseelser.

§ 52.

Fullbyrdelse av dommer m. v.

I saker angående forseelser treffer politiet selv bestemmelse om fullbyrdelse av forelegg (jfr. dog § 67 annet ledd),

de i straffeprosesslovens § 377 omhandlede avgjørelser samt av dommer, forsåvidt disse blott lyder på bot eller fengselsstraff, s m skal tre istedenfor boten, eller på inndragning eller ileggelse av erstatnings- og omkostningsansvar. 12 mai.

Er fengselsstraff idømt for overtredelse av §§ 16, 17 eller 19 i lov av 31 mai 1900 (jfr. lov nr. 1 av 9 mars 1918) om løsgjengeri, betleri og drukkenskap, bør omsetning til skjerpet fengsel regelmessig ikke finne sted.

Forøvrig finner de i kap. VI gitte regler tilsvarende anvendelse.

§ 53.

Innsettelse i tvangsarbeidshus eller kuranstalt.

Forinnen hensettelse i arbeide for det offentlige eller hos private eller innsettelse i tvangsarbeidshus eller kuranstalt finner sted i henhold til lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900 (jfr. lov nr. 1 av 9 mars 1918) eller i henhold til § 31 annet ledd i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, jfr. § 6 i lov nr. 6 av samme dag om foreldre og ekte barn, skal saken av politiet forelegges statsadvokaten med begrunnet skriftlig uttalelse om, hvorvidt og i tilfelle på hvilken måte sådan anbringelse skal finne sted, om domfelte bør stilles på prøve samt hvorvidt den idømte fengselsstraff helt eller delvis bør bortfalle.

Kap. VIII.

Meddelelser til særskilt myndighet.

§ 54.

Meddelelser til vergeråd.

Straks efterforskning iverksettes mot barn mellem 14 og 16 år, bør politiet underrette vergerådet for det distrikt hvor barnet har sin bopel. Begjæres rettslig avhørelse i sådanne saker, skal likeledes underretning herom gis vergerådet.

Hvor det kan skje uten vesentlig forsinkelse av saken, og uten at det offentlige derved voldes betydeligere utgifter, bør statsadvokaten, før han avgjør tiltalespørsmålet i en sådan sak, hvis den angår en forbrytelse, forelegge sakens dokumenter for vergerådets formann, forat denne eller vergerådet kan bli bekjent med saken, gis anledning til å uttale sig og i tilfelle treffe forføining. Tilsvarende regel gjelder

12 mai. politiet i saker angående forseelser, hvor det straffbare forhold vidner om sedelig fordervelse eller tydelige forbryterske tilbøieligheter hos barnet.

§ 55.

Meddelelser om barn utskrevet på prøve fra skolehjem.

Når efterforskning iverksettes mot barn, som er utskrevet på prøve fra skolehjem (jfr. § 11), bør politiet uopholdelig underrette skolehjemmets bestyrer og konferere med denne om, hvad der bør foretas med hensyn til barnet.

§ 56.

Meddelelser om efterforskning mot offentlig tjenestemann.

I tilfelle efterforskning mot offentlig tjenestemann for straffbar handling av den art, at den antas å gjøre ham uverdig til eller å virke nedbrytende på den for stillingen fornødne tillit eller aktelse, bør der av den myndighet, som leder efterforskningen skje innberetning til tjenestemannens nærmeste foresatte i tjenesten. Antas forfølgningen å kunne gi anledning til angjeldendes suspensjon fra tjenesten, bør meddelelse gis uten ophold. Ellers gis meddelelsen når siktelsen reises.

§ 57.

Meddelelser om rettighetstap efter straffelovens § 30 og om gjeninnsettelse.

Når endelig dom foreligger som medfører (straffelovens § 30 post 1 og 2) eller lyder på tap av nogen i straffelovens § 29 (jfr. § 15 siste ledd) nevnt rettighet, bør uopholdelig den myndighet som rettighetstapet vedkommer (foresatt i offentlig tjeneste, manntallsfører, utskrivningsmyndighet, skibsinspektør, magistrat og formannskap m. v.) gis meddelelse om domfeltes navn og fornødne øvrige personalia samt om rettighetstapet, dets varighet og fra hvilket tidspunkt det inntrer (straffelovens § 31).

Meddelelsen bør som regel utgå fra statsadvokaten, når beslutningen om fullbyrdelse tilkommer denne og fra politiet når dette har å beslutte fullbyrdelse.

Ved gjeninnsettelse i de statsborgerlige rettigheter sender statsadvokaten meddelelse derom til manntallsføreren (jfr. §§ 58 og 67, siste ledd).

§ 58. 12 mai.

Meddelelser om forføining mot militærpersoner.

Påtalemyndigheten (politiet) skal gi meddelelse til vedkommende militære avdeling (krigskommissær, jfr. nedenfor):

1. Når nogen, som i hvilkensomhelst egenskap tilhører hæren eller flåten:
   a) idømmes fengsel (hvadenten det er for forbrytelse eller forseelse),
   b) besluttes anbragt i tvangsarbeide,
   c) gjeninnsettes i de statsborgerlige rettigheter.
2. Når befalingsmann (fastlønt eller ulønt) eller menig, som er i tjeneste:
   a) dømmes eller vedtar forelegg for en forbrytelse eller forseelse, uansett straffens størrelse,
   b) arresteres eller tiltales for forbrytelser eller for drukkenskap eller gateuorden.
3. Når nogen vernepliktig, som ennu ikke er utskrevet, efter 1. januar i det år, hvori han opnår 20-års-alderen,

a) idømmes fengsel (for forbrytelse eller forseelse),
b) besluttes anbragt i tvangsarbeide.

Meddelelsen gis i de under punktene 1 og 2 omhandlede tilfelle til vedkommende landmilitære avdeling eller sjømilitære distriktskommando, korps eller krigsskib og i det tilfelle, som er nevnt i punkt 3, til krigskommissæren.

§ 59.

Meddelelse til polititidende.

Til polititidende skal sendes meddelelse om:

A. Efterlysning av personer, som skal anholdes for forbrytelser mot den borgerlige eller militære straffelov, eller som eftersøkes for militærforseelser, eller om hvis opholdssted det er av særdeles viktighet å få kunnskap.
B. Meddelelser om personer som er anholdt.
C. Andre oplysninger, som antas å være av særlig interesse for politiet i almindelighet, således om personer som er løslatt av varetektsfengsel, om dommer på fengsel i minst 6 måneder, dommer på fengsel, som er ansett avsonet ved utholdt varetektsfengsel, dommer for ulovlig omførselshandel, dommer over personer som oftere er straffet for overtredelse av alkohollovgivningen eller løsgjengerloven, betingede dommer i saker angående forbrytelser, beslutninger om betingelsesvis å undlate påtale (straffeprosesslovens § 85 annet og følgende ledd), beslutning om å stille en person, som i henhold til dom efter løsgjenger-

12 mai. loven eller lover nr. 3 og 6 av 10. april 1915 kan anbringes i arbeide, tvangsarbeidshus eller kuranstalt, på prøve, ennvidere oplysninger om grovere forbrytelser, hvor gjerningsmannen er ukjent, kjente forbryteres død, utvisning av riket, forbud mot utvandring i henhold til lover nr. 3 og 6 av 10. april 1915, o. l.

D. 1) Fanger, som skal løslates fra landsfengslene.
2) Fanger, som skal løslates fra krets- og hjelpefengsler efter straff ifølge dom.
3) Advarsler tildelt i henhold til løsgjengerlovens §§ 1 og 3.
4) Personer, som er besluttet anbragt i arbeide for det offentlige eller private eller innsatt i tvangsarbeidshus eller kuranstalt i henhold til løsgjengerloven eller barneloven av 10. april 1915.
5) Personer, som løslates fra tvangsarbeidshus.

Meddelelsene skal inneholde fornødne oplysninger om vedkommendes personalia, signalement, forbrytelsen m. v. eller henvisning til tidligere oplysninger derom i tidenden.

E. Stjålet og bortkommet eiendom.

F. Eiendom (som er efterlyst under E.), som er kommet tilstede.

Meddelelsene om betingede straffedommer og betingelsevis undlatelse av påtale innsendes av statsadvokatene. Fra fengsler og tvangsarbeidshus innsendes meddelelse vedkommende postene D. 1, D. 2 og D. 5 samt de meddelelser vedkommende post C, som kan gis derfra. Forøvrig påligger innsendelsesplikten politiet.

§ 60.

Meddelelser om forføininger ombord i fremmed fartøi i norsk havn.

Når politiet foretar pågripelse, ransakning, beslag eller avhørelse av personer ombord i fremmed fartøi, som ligger i norsk havn, bør forsåvidt det kan skje uten at betenkelig ophold voldes, vedkommende lands konsulære tjenestemann til hvis distrikt havnen hører, underrettes i betimelig tid på forhånd. Har dette ikke kunnet skje skal han snarest mulig bakefter gis meddelelse om det passerte.

§ 61.

Meddelelse om straffedommer over utlendinger.

Når det er bestemt ved overenskomst med fremmed stat, at denne skal få underretning om straffedommer, som her i

riket overgår dens undersåtter, skal statsadvokatene sende 12 mai.
melding derom til Justisdepartementet overensstemmende med de av dette derom fastsatte forskrifter.

Kap. IX.

Enkelte særlige bestemmelser.

§ 62.

Dokumentfortegnelse.

Den myndighet som leder efterforskningen i en straffesak, skal utarbeide og vedlegge saken en fortegnelse over sakens dokumenter i den rekkefølge de er innkommet til saken. Hvert enkelt dokument påføres det nummer, det har efter fortegnelsen. Denne holdes stadig å jour, idet enhver, som senere får befatning med saken, skal nummerere nye tilkomne bilag og opføre disse på fortegnelsen.

§ 63.

Eldre akter og fortegnelse over disse.

Når siktelse reises, bør eldre akter, vedkommende siktede tilveiebringes og vedlegges sakens dokumenter, samt innføres på den i § 62 nevnte fortegnelse. Derhos bør enhver sak, hvori tiltale er reist eller summarisk pådømmelse ved forhørsrett er begjært, være ledsaget av en fortegnelse over de siktede vedkommende eldre dommer og vedtatte forelegg med angivelse av disses datum, lovovertredelsenes art, når fullbyrdelse har funnet sted samt angjeldendes fulle navn, fødested, fødselsår og dag. Hvis de tidligere vedtatte foreleggs antall er betydelig, kan dog fortegnelsen for deres vedkommende avfattes mere summarisk forutsatt at de ikke i det foreliggende tilfelle kan begrunne iterasjonsstraff.

§ 64.

Bevisoptagelse m. v. i utlandet.

Anmodning om bevisoptagelse i utlandet bør inneholde en fremstilling av saken samt de spørsmål, som ønskes besvart.

Anmodning om bevisoptagelse eller annen undersøkelse i utlandet bør, forsåvidt ikke overenskomst med den fremmede stat tilsteder en annen fremgangsmåte innsendes til vedkommende regjeringsdepartement.

12 mai.

Efterforskning i brandsaker.

§ 65.

I tilfelle av ildebrand bør — hvad enten Norges Brandkasse er direkte interessert eller ikke — efterforskning angående dens årsak uten ophold finne sted.

Særlig hvor det gjelder større verdier, bør efterforskning om ildsvåder iverksettes og tilendebringes med størst mulig hurtighet og i tilfelle behandles foran saker av mindre viktighet.

Hvor ikke Brandkassen i medhold av lov nr. 4 av 21. juni 1912 § 65, tredje ledd, forlanger rettslig avhørelse, bør sådan ikke begjæres medmindre der er grunn til å anta, at ildens opkomst eller utbredelse skyldes en straffbar handling, og beslutningen om å begjære avhørelse fattes da efter de i nærværende reglers §§ 18 og 47 nevnte hensyn.

I tilfelle, hvor de fremkomne oplysninger ikke finnes å gi anledning til ytterligere foranstaltning, blir sakens dokumenter, forinnen endelig beslutning derom fattes, å innsende til Brandkassen. Besluttes rettslig forundersøkelse eller tiltale reist, gis der den likeledes underretning herom, hvorhos sakens akter, når det antas av interesse eller begjæres, også da blir å innsende, forsåvidt det kan skje, uten at derved voldes betenkelig ophold.

Når saken er endelig avgjort av påtalemyndigheten, blir dokumentene å innsende til Brandkassen, hvor de blir berorende. Derhos skal påtalemyndigheten underrette Assuransekomiteen om avgjørelsen, såfremt nogen av dens medlemmer er oplyst å være interessert i branden.

§ 66.

Tiltale for beskyldninger mot offentlig tjenestemann.

Finner statsadvokaten, at der kan være grunn til å reise tiltale for beskyldninger fremsatt mot nogen, som enten er eller på den tid, hvorom der handles, var offentlig tjenestemann, for en handling eller et forhold, som kunde pådra ham straff eller tjenestens tap, innsender han saken til riksadvokaten, ledsaget av begrunnet uttalelse. Det samme gjelder, hvor statsadvokaten finner grunn til tiltale mot en embeds- eller bestillingsmann for sådant forhold, som omhandles i straffelovens § 325 nr. 5.

12 mai.

§ 67.

Gjenoptagelse av straffeforfølgning, fullbyrdelse av utsatt straff og gjeninnsettelse i statsborgerlige rettigheter.

Avgjørelse efter straffeprosesslovens § 87, siste ledd, om atter å åpne forfølgning i tilfelle av betinget undlatelse av påtale fattes av riksadvokaten, når saken inngår under straffeprosesslovens § 89, og ellers av statsadvokaten.

Bestemmelse om, hvorvidt en utsatt straff skal fullbyrdes blir i alle tilfelle, hvor avgjørelsen er henlagt til påtalemyndigheten, å fatte av den statsadvokat, i hvis distrikt saken hører hjemme. Politiet har derfor overalt, hvor forskriften i straffelovens § 53, tredje punktum, kan komme til anvendelse, forinnen forelegg utferdiges, å innhente statsadvokatens avgjørelse for, hvorvidt den utsatte straff nu skal fullbyrdes. Statsadvokatens bestemmelse herom blir alltid å innta i det forelegg, der skal forkynnes siktede til vedtagelse.

Begjæring om gjeninnsettelse i statsborgerlige rettigheter i henhold til straffelovens § 76 fremsettes for vedkommende statsadvokat, der treffer de i paragrafen nevnte forføininger, som påhviler påtalemyndigheten (jfr. §§ 57 og 58 foran).

§ 68.

Ansøkning om benådning.

Ansøkning om benådning innsendes gjennem påtalemyndigheten, som, hvor dertil finnes grunn, bør ledsage den med sin uttalelse.

§ 69.

Korrespondanse mellem statsadvokatene og regjeringsdepartementene.

Korrespondanse imellem statsadvokatene og regjeringsdepartementene bør som regel foregå gjennem riksadvokaten Herfra undtas ansøkninger om benådning samt ganske kurante ekspedisjoner, hvilke fra statsadvokatene direkte kan sendes vedkommende departement.

Benådningsansøkninger bør dog med tilhørende dokumenter sendes gjennem riksadvokaten, forsåvidt de er utgått fra påtalemyndighetens tjenestemenn, eller nogen sådan har uttalt sig om dem, samt i tilfelle av at det kan antas å være av nogen interesse for riksadvokaten å bli bekjent med saken enten av hensyn til ansøkningen eller av andre grunner.

Politimestrenes skriftlige henvendelse til regjeringsde-

12 mai. partementer angående forståelsen av straffebestemmelser og behandling av straffesaker bør likeledes som regel foregå gjennem riksadvokaten.

§ 70.

Kontroll med ansatte salærer.

Påtalemyndighetens tjenstemenn har i det omfang, som Justisdepartementet måtte bestemme, å bistå det offentlige med å føre kontroll med rimeligheten av de av andre retter enn Høiesterett ansatte salærer.

§ 71.

Overdragelse av påtalemyndighetens funksjoner.

Påtalemyndighetens tjenestemenn kan ikke, medmindre spesiell tillatelse til det er gitt, overdra nogen del av sin embedsmyndighet til andre.

Dog kan riksadvokaten, når han er fraværende på embedsreise, la de fra hans kontor utgående ekspedisjoner, som ikke tåler opsettelse, og som ikke inneholder avgjørelser, der ifølge loven må treffes av riksadvokaten selv, undertegne av en av ham dertil bemyndiget statsadvokat.

Når en tjenestemann på grunn av ugildhet eller forfall ikke kan handle på påtalemyndighetens vegne, skal melding derom gis til den nærmeste foresatte, som da enten selv utfører forretningen eller lar den utføre av en annen.

§ 72.

Påtalemyndighetens tjenestemenn som forsvarere i straffesaker.

Påtalemyndighetens underordnede tjenestemenn må ikke innen sitt eget distrikt fungere som forsvarere for nogen siktet, selv om de ingen befatning har hatt med den mot ham anstilte efterforskning.

§ 73.

Meddelelser til offentligheten om straffeforfølgning.

Politiets tjenestemenn og aktor i straffesaker må ikke uten spesiell tillatelse fra den overordnede medvirke til, at anmeldelser, undersøkelser og forberedende skritt under en straffeforfølgning blir meddelt offentligheten. Dog kan politimesteren i den utstrekning, han finner det hensiktsmessig, gjennem pressen og på annen måte gi meddelelser herom.

§ 74. 12 mai.

Opbevaring av en straffesaks dokumenter.

Akter og dokumenter vedkommende strafferettslig forfølgning blir å opbevare ved vedkommende landsfengsel såfremt angjeldende senest er idømt straff som er utstått i landsfengsel. I andre tilfelle opbevares de ved vedkommende politikammer, dog således at akter i brandsaker beror i Norges Brandkasse (nærværende reglers § 65) og saker vedkommende overtredelse av lov om forsvarshemmeligheter av 18 august 1914 nr. 3 i Generalstabens efterretningskontor.

Dokumenter, som er utlånt fra vedkommende arkiv, blir efter benyttelsen å sende tilbake til samme.

§ 75.

Statsadvokatenes protokoller.

Statsadvokatene skal føre følgende protokoller:

1. Journal.
2. Kopibok.
3. Justisprotokoll, hvori inntas alt, hvad der foretas angående straffbare handlinger, hvis undersøkelse og påtale henhører under statsadvokatens embedskrets, og hvormed han har befatning. Hver enkelt sak gis sitt folium i tidsfølgende orden i protokollen, såat man på et sted kan se alt, som er foretatt i saken. Av klager og anmeldelser, som innløper direkte til statsadvokaten, gjengis det vesentligste innhold; optar han i saken nogen forklaring, blir idetminste de avhørte personers navn, bopel og lignende å anføre, forsåvidt ikke kopipresse benyttes.

§ 76.

Politimestrenes og lensmennenes protokoller.

Politimestrene skal foruten de protokoller, som ellers måtte være påbudte, også føre følgende sådanne:

1. Bøteprotokoll, hvori innføres alle bøter, der skal inndrives eller omsettes. Denne protokoll skal autoriseres av vedkommende overøvrighet og forsynes med navneregister.
2. En til statsadvokatenes justisprotokoll svarende protokoll over de straffesaker (enten de angår forbrytelser eller forseelser), hvis undersøkelse og i tilfelle påtale henhører under vedkommendes embedskrets, eller hvor-

12 mai. med han har befatning, og hvori inntas alt, hvad der foretas i saken, forsåvidt befatningen ikke blott består i, hvad der blir å anføre i bøte- og omsetningsprotokollen.

3. En bok over
   a) dommer, hvis fullbyrdelse er besluttet utsatt i henhold til straffelovens § 52,
   b) betingede undlatelser av påtale i henhold til straffeprosesslovens § 85 annet og følgende ledd.
4. En bok over personer, som er løslatt på prøve fra straffengsel eller tvangsarbeidshus, og som enten er hjemmehørende i eller bosetter sig innen distriktet.

Tilsvarende bøker til de under post 2 og 4 nevnte blir også å føre av lensmennene.

§ 77.

Meddelelse om personforandringer innen påtalemyndigheten.

I ethvert tilfelle, hvor et politimesterembede for bestandig eller midlertidig skifter innehaver, blir meddelelse derom uten ophold å tilstille vedkommende statsadvokat for av denne å oversendes riksadvokaten. Det samme gjelder med hensyn til underordnede politiembeder og lensmannsbestillinger, forsåvidt den inntrådte forandring er endelig eller dog beregnet på lengere varighet.

Meddelelsen utgår for politimesterembenes vedkommende fra disse embeder selv og ellers fra den vedkommende overordnede politimester.

12 mai. **Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for endel sorter papir ved salg fra fabrikk.

15 mai. **Kongelig resolusjon****), hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Sarpsborg bystyres beslutning av 23 mars 1920 angående nedenstående tilleggsbestemmelse:

»Ved 1-etasjes bygninger tillates benyttet ramverk av minst 10 cm. tykkelse, dog således at svillen i ramverket gis en høide av 13 cm.«

15 mai. **Kongelig resolusjon****), hvorved istedenfor det ved kongelig resolusjon av 12 juni 1914 under litra a utferdigede forbud mot motorvognkjøring på Sandølaveien fastsettes

*) Bekjentdj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

**) Bekjentgj. 19 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 15 mai.
§ 2, 2net ledd, følgende som gjeldende inntil videre:

»På Sandølaveien i Nord-Trøndelag fylke fra Formofoss til riksgrensen er kjøring med motorvogner forbudt, undtagen forsåvidt kjøringen foregår i fast rute efter vedkommende myndighets nærmere bestemmelse eller til de for rutegående motorvogner fastsatte tider.

Foranstående bestemmelse gjelder ikke to-hjulte motorsykler og tre hjulte motorsykler, som er innrettet alene for en person.«

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til skattelov 15 mai.
for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfestelse på den av Horten bystyre i møte den 22 april 1920 fattede beslutning om forandring i § 14, 1ste passus, i de gjeldende vedtekter om taksering til eiendomsskatt av de faste eiendommer i kjøpstaden.

Efter den besluttede forandring skal nevnte § 14, 1ste passus, lyde således:

»Takstmennene tilkommer for hver takstforretning:

Ved tiårlige omtakster: Formannen kr. 3,00. De øvrige kr. 2,00.

Ved takster ellers: Formannen kr. 4,50. De øvrige kr. 3,00.«

Kongelig resolusjon, hvorved de av Bergen brennevinssamlag i generalforsamling den 28 januar 1920 vedtatte og av Bergen bystyre i møte den 26 mars næstefter godkjente vedtekter i medhold av § 1 i lov av 23 juli 1919 om tillegg til lov om skjenkning og salg av brennevin m. v. av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918, samt i medhold av § 23 i ovennevnte lov av 17 mai 1904 stadfestes — med nogen endringer — som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1920, å regne fra 1 januar 1920. 15 mai.

Kongelig resolusjon, hvorved der nedsettes en komite på 7 medlemmer med opgave å gjennemgå og revidere de gjeldende lovbestemmelser om kommunal regulering av husleie. 15 mai.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 15 mai.

I. §§ 3 og 4 i de ved kongelig resolusjon av 14 mai 1915 — jfr. kongelig resolusjon av 5 juli 1918 — fastsatte regler for utlån mot pant i fast eiendom av midler tilhørende Den Norske Enkekasse og Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn forandres til å lyde:

*) Bekjentgj. 19 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

15 mai.

§ 3.

1. Mot pant i eiendom i kjøpstad eller ladested kan utlånes:
   a. i kjøpstad med over 50 000 innbyggere inntil $^6/_{10}$.
   b. i kjøpstad med fra 20 000 til 50 000 innb. inntil $^5/_{10}$,
   c. i mindre kjøpstad samt ladested inntil $^4/_{10}$ av den sum. for hvilken vedkommende eiendom er verdsatt enten ved skattetakst eller ved en for anledningen optatt verditakst, såfremt skattetakst enten ikke foreligger eller må anses som foreldet.
2. Mot pant i eiendom beliggende i et i henhold til vedkommende bys bygningslov begrenset byggebelte omkring kjøpstad inntil $^5/_{10}$ av eiendommens takstverdi, hvis vedkommende kjøpstad har minst 50 000 innbyggere, men ellers inntil $^4/_{10}$.
3. Ennvidere kan mot pant i eiendom beliggende i tett bebygget strøk på landet, og hvis verdi vesentlig beror på husenes anvendelse til beboelse, utlånes inntil $^1/_3$ og undtagelsesvis ved særlig gunstig beliggenhet inntil $^4/_{10}$ av eiendommens verditakst. I siste tilfelle kan avdrag betinges.

§ 4.

1. Mot garanti av stat eller kommune kan der utlånes høiere beløp enn de i ovenstående §§ 2—3 fastsatte grenser. De beløp, som overstiger hvad der vilde blitt utlånt efter de nevnte grenseregler, bør forlanges avdradd i en nærmere fastsatt tid. Det kan i tilfelle betinges, at lånet helt eller delvis skal innfries, hvis eieren går ut av statstjenesten eller hvis eiendommen ved salg eller på annen måte går over til nogen annen enn statstjenestemann, eller i tilfelle av hans død, til gjenlevende ektefelle eller barn, som har bodd sammen med avdøde.
2. Når sådan garanti ydes, kan utlån efter reglene i § 3, nr. 3, skje, selv om eiendommen ikke ligger i et tett bebygget strøk på landet.
3. Hvis lån ydes av byggeselskap av statsfunksjonærer, hvis vedtekter er godkjent av Kongen eller et Regjeringsdepartement, kan de takster, som er avholdt efter selskapets vedtekter, tre istedenfor de i § 2 og 3 nevnte takster.
4. Ingen bygning antas som pant, medmindre den er opført på eiendoms- eller arvefestegrunn og er brandforsikret enten i Norges Brandkasse eller i en gjensidig forening for brandforsikring av hus på landet med kongelig approberte vedtekter eller i noget privat norsk brandforsikringsselskap, som er godkjent av Kassens styre på de av det fastsatte vilkår.

II. § 4, nr. 1, i den ved kongelig resolusjon av 27 juli 1917, jfr. også kongelig resolusjon av 5 juli 1918, fastsatte plan for Statens Pensjonskasse forandres til å lyde: 15 mai.

I. Styret forvalter kassens midler og gjør dem fruktbringende:

a. Ved utlån mot pant i faste eiendommer efter de utlånsregler, som til enhver tid er gitt av Kongen; inntil videre gjelder for sådanne utlån de regler, som ved kongelige resolusjoner av $^{26}/_{3}$ og $^{14}/_{5}$ 1915, $^{5}/_{7}$ 1918 samt $^{15}/_{5}$ 1920 er gitt for Den Norske Enkekasse og Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn.

Skrivelse*) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes prisreguleringsbestemmelser for automobiler, herunder også for automobiler, som er importert til salg i brukt tilstand. 20 mai.

Skrivelse**) fra Finansdepartementet angående forhøielse av maksimalprisene for maskinsmidde bygningsspiker og dykkere samt skibsspiker. 20 mai.

Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat om dispensasjon for Egersund Fayance-fabrikk, Egersund, fra bestemmelsen i § 4 i omsetningsforskriftene av 11 oktober 1918. 20 mai.

Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 11 mai 1920†)[1]) til forandring i grunnlovens § 23, 3dje punktum. 21 mai.

Grunnlovens § 23, 3dje punktum skal lyde således:

Embedsmænd, som i Naade afskediges, beholde deres havte Embeders Titel og Rang. Dette gjælder dog ikke Statsraadets Medlemmer.

Lov†)[2]) om forandringer i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911. 21 mai. Nr. 1.

---

*) Bekjentgj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor prisreguleringsbestemmelsene er inntatt.

**) Bekjentgj. 4 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 32, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

***) Bekjentgj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

†) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

[1]) Se Dok. nr. 57 for 1917, forslag nr. 4. Innst. S. LII. St.tid. s. 1062—1079.

[2]) St.besl. 10 mai. Se Ot. prp. nr. 6. Innst. O. nr. 37. St.tid., forh. i Ot. s. 156–159; i Lt. s. 67.

21 mai. Nr. 1.

I.

Efternevnte paragrafer i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 skal lyde således:

§ 80, annet ledd. Til dekning av forsikringsfondet kan enn videre i årsballansen opføres:

a. de ved regnskapsårets utgang forfalne, men ikke innkomne premier, som ved premiereservens beregning er forutsatt å være betalt;
b. det i regnskapsåret optjente, men ikke mottatte rentebeløp.

§ 81. De ved selskapets stiftelse og innen utløpet av de to første regnskapsår anvendte stiftelses- og organisasjonsomkostninger kan for et beløp av inntil halvdelen av innbetalt aksjekapital eller garantifond opføres i selskapets årsbalanse som et særkilt aktivum; dog skal de avskrives i løpet av de ti første regnskapsår, således at ved utløpet av det sjette år skal være avskrevet minst en femtedel, og ved utgangen av hvert følgende år ytterligere minst en femtedel for hvert forløpet år.

Forinnen stiftelses- og organisasjonsomkostninger er fullt avskrevet, må der ikke noget år tildeles aksjeeiere eller det garanterende selskap som utbytte eller utdeles til eller godskrives forsikringstagere som bonus mer enn tilsammen inntil 5 procent av den innbetalte del av aksjekapitalen eller garantifondet.

Av de omkostninger én gang for alle, som i løpet av de 10 siste regnskapsår er medgått til tegning av nye forsikringer, kan der i balansen optas et beløp, som ikke må overstige den efter nærværende paragraf bestemte grenseverdi. — Beløpet tjener til dekning av forsikringsfondet og blir i årsregnskapet (§ 85), under angivelse av beløpet, å fratrekke i det efter § 77 beregnede forsikringsfond.

Ved gjenforsikring med forsikringsfondet tilbakeholdt hos det avgivende selskap kan beløpet med Forsikringsrådets samtykke anvendes som dekning av forsikringsfondet hos det overtagende selskap.

Den foran nevnte grenseverdi beregnes på grunnlag av de 10 siste regnskapsårs kvoter, bestemt efter nedenstående regler, således at grenseverdien blir lik siste års kvote + 9/10 av forrige års kvote + 8/10 av næstforrige års kvote o. s. v. synkende med 1/10 for hvert år.

Et års kvote beregnes på grunnlag av de i vedkommende år tegnede forsikringer, som selskapet har beholdt for egen regning, og som er i kraft ved årets utgang. Forsikringer med premie en gang for alle eller i mindre enn 10 år samt

korttidsforsikring medregnes ikke. Risikoforsikring overtatt i gjenforsikring medregnes ikke hos det overtagende selskap og kommer ikke til fradrag hos det avgivende selskap. 21 mai. Nr. 1.

Årets kvote for kapitalforsikringer med dødsrisiko tegnet i henhold til selskapets almindelig gjeldende tariff for enkeltforsikring (korttidsforsikring ikke medregnet) utgjør inntil 2 procent av forsikringssummen for straks begynnende forsikringer (voksne forsikringer) og inntil 1 procent av forsikringssummen for opsatte forsikringer (barneforsikringer). Ved forsikringssummen forstås den minste av de summer, som — i tilfelle efter utløpet av en ventetid eller opsettelsestid — skal utbetales ved død eller senest ved et bestemt tidspunkt.

Andre forsikringer kan medtas, hvis premien for vedkommende forsikring er beregnet på grunnlag av et bestemt anskaffelsestillegg. Årskvoten utgjør inntil to tredjedeler av dette tilleggs kapitalverdi ved tegningen.

Ved overtagelse av eldre forsikringsbestand blir en forsikring å betrakte som tegnet i sitt oprindelige tegningsår. Forsikringer tegnet før 1 januar 1918 medregnes ikke.

I tilfelle av usedvanlig sterk avgang (ophør av premiebetaling) kan Forsikringsrådet nedsette den efter nærværende paragraf beregnede grenseverdi.

§ 82. De verdipapirer, som tjener til dekning av forsikringsfondet, skal av selskapet forsynes med datert påtegning om, at de tilhører dette fond. Vil et selskap ha nogen del av forsikringsfondet dekket ved egen fast eiendom, overensstemmende med § 80 nr. 6, skal der tinglyses erklæring om, at eiendommen tilhører dette fond. Når sådan påtegning eller tinglesning er skjedd, skal forsikringstagerne ha fortrinsrett for sine krav efter forsikringskontrakten i vedkommende verdipapirer eller eiendom, således at disse ikke kan tjene til fyldestgjørelse av andre krav, før forsikringstagernes krav er dekket. Sådan fortrinsrett i fast eiendom gjelder dog kun for det beløp, som av forsikringsfondet er anbragt i eiendommen.

Dekning av forsikringsfondet efter foregående ledd skal skje innen utgangen av hvert kvartal av regnskapsåret for et beløp svarende til fjerdedelen av forsikringsfondets årstilvekst efter siste foreliggende regnskap, i annet kvartal med tillegg av det beløp, hvormed forsikringsfondet ved utgangen av siste regnskapsår overstiger de ved annet kvartals begynnelse anviste dekningsmidler, eller med fradrag av det beløp hvormed forsikringsfondet er sunket under dekningsmidlene.

Ved forsikringsfondets beregning efter nærværende paragraf blir tilgodehavende premier og renter ikke å fradra.

Ved ethvert selskap, som driver livsforsikringsvirksomhet,

21 mai. Nr. 1.

skal der av vedkommende regjeringsdepartement beskikkes en utenfor selskapet stående person som tillitsmann. Denne har å påse, at de verdipapirer, som efter nærværende paragraf skal tjene til dekning av forsikringsfondet, innen den fastsatte frist blir forsynt med fornøden påtegning, samt selv å medundertegne denne. Påtegning på ihendehaverobligasjoner kan bortfalle, når der i stedet gjøres påtegning på en fortegnelse over obligasjonene, og disse derefter settes ut av selskapets besiddelse på en av Forsikringsrådet godkjent måte. Tillitsmannen skal påse, at de påtegnede verdipapirer opbevares særskilt.

Avlysning av sådan erklæring som ovenfor omhandlet må ikke finne sted uten Forsikringsrådets samtykke. Forsikringstagernes fortrinsrett i et verdipapir bortfaller ved tillitsmannens påtegning om, at det ikke lenger tilhører forsikringsfondet. Sådan påtegning må først gis, efterat Forsikringsrådet har meddelt samtykke dertil. Dog kan tillitsmannen uten Forsikringsrådets samtykke gi den nevnte påtegning, når et verdipapir ønskes ombyttet med et annet til minst samme beløp, og det nye verdipapir først er blitt forsynt med selskapets og hans egen påtegning overensstemmende med reglene i nærværende paragraf

Tillitsmannen har uopholdelig å gjøre innberetning til Forsikringsrådet om ethvert forhold ved den omhandlede påtegning, tinglesning eller opbevaring, som han anser for uriktig. Iøvrig fastsetter Kongen, efter forslag av Forsikringsrådet, instruks for tillitsmennene.

Ovenstående bestemmelser kommer ikke til anvendelse på de i § 80 nr. 7 omhandlede lån mot pant i poliser.

Opstår der tvist mellem selskapet og tillitsmannen angående utførelsen av hans hverv, avgjøres tvisten av Forsikringsrådet.

Den godtgjørelse, tillitsmannen skal oppebære av selskapet, bestemmes av Kongen.

§ 87. Holder et selskap sig ikke nærværende lov eller sine vedtekter efterrettelig, eller fraviker det de for selskapet gjeldende grunnlag, eller finnes disse grunnlag eller den måte, hvorpå de i § 82 omhandlede midler er anbragt, ikke betryggende, eller viser det sig, at de til dekning av forsikringsfondet avsatte midler ikke er tilstrekkelige, kan Forsikringsrådet pålegge selskapet innen en angitt frist å treffe de foranstaltninger, som finnes fornødne. Det samme skal også være tilfellet, forsåvidt Forsikringsrådet måtte finne, at åpenbare misbruk har innsneket sig i selkapets ledelse.

Såfremt de foreskrevne foranstaltninger ikke er truffet innen den gitte frist, og undlatelsen skjønnes å medføre fare

for forsikringstagerne, skal selskapet settes under administrasjon efter nærværende lov. 21 mai. Nr. 1.

Forsåvidt midlenes utilstrekkelighet skyldes særlige uhell, og der er grunn til å anta, at underskuddet vil kunne oparbeides innen en rimelig frist, kan Forsikringsrådet undtagelsesvis tillate selskapet å fortsette sin virksomhet, såfremt der ikke mangler såmeget som tre procent av den samlede premiereserve, tillagt en procent av den samlede livsforsikringssum, selskapet har beholdt for egen regning, idet dog livrenteforsikringer kun blir å medregne for premiereservens, men ikke for forsikringssummens vedkommende.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Forsikringer tegnet før 1 januar 1918 blir ikke å medta ved beregningen av grenseverdien efter § 81.

Anskaffelseskonto opført i henhold til den eldre lov kan ombyttes med sin andel i grenseverdien efter § 81.

Selskapene er berettiget til å anvende nærværende lov ved opstillingen av regnskapet for 1919.

Lov*)[1]) om forandring i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 382. 21 mai. Nr. 2.

Den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 382 første ledd skal herefter lyde således:

Den, som mishandler dyr, eller ved overanstrengelse, vanrøkt eller på annen måte behandler dyr uforsvarlig, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder.

Lov*)[2]) om forandring i lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 og i lov om vassdragsreguleringer av samme dag. 21 mai. Nr. 3.

I.

I lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 skal § 25 herefter lyde således:

§ 25. Der skal være en bergverkskommisjon, hvis erklæring skal innhentes angående alle ansøkninger om konsesjon efter

---

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

[1]) St.besl. 10 mai. Se Ot. prp. nr. 14. Innst. O. nr. 41. St.tid., forh. i Ot. s. 159—164; i Lt. s. 67—68.

[2]) St.besl. 10 mai. Se Ot. prp. nr. 15. Innst. O. nr. 43. St.tid., forh. i Ot. s. 164–165; i Lt. s. 68—69.

21 mai. Nr. 3.

denne lovs kapitel II. Kommisjonen skal dessuten avgi uttalelse i alle bergverksspørsmål, som vedkommende departement forelegger for den. Kommisjonen består av 3 medlemmer, som opnevnes av Kongen for 6 år, således at ett av dem uttrer hvert annet år. For hvert medlem opnevner Kongen en varamann.

II.

1. I lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 skal følgende bestemmelser lyde således:

§ 4, post 1, annet avsnitt:

Før departementet avgir sin erklæring, skal uttalelser være innhentet fra vedkommende kommunestyrer, fellesfløtningsforeninger, fiskeristyrer, fiskeriforeninger og andre interesserte.

§ 9, post 4, næstsiste punktum:

Er alle interesserte enige, kan verdsettelsen utføres av hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

§ 9, post 7, siste punktum:

Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet.

§ 11, post 1, tredje punktum:

Hvad der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen innvunne økning av vannkraften, avgjøres efter reglene i § 3 med bindende virkning av departementet.

§ 11, post 4, første punktum:

Nærmere bestemmelser om avgiftens erleggelse og om kontroll med vannforbruket blir, forsåvidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle å avgi av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 12, post 16:

For opfyllelsen av de forpliktelser, som ved anlegget eller dets drift pådras overfor andre, og for overholdelsen av de i konsesjonen fastsatte betingelser skal der stilles sådan sikkerhet som departementet bestemmer.

§ 16, post 4, annet punktum:

Det antall naturhestekrefter, som innvinnes, fastsettes av departementet.

§ 18, tredje punktum:

Dessuten plikter han å betale til reguleringsanleggets eier en årlig godtgjørelse, som i tvisttilfelle fastsettes av departementet.

2. Samme lovs § 22 opheves.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Midlertidig lov*)[1] inneholdende forandring i midlertidig lov av 21 juli 1916 angående forandring i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslov av 18 september 1909. 21 mai. Nr. 4.

I.

§ 35 i lov av 18 september 1909 skal lyde således:

1. Når skib, hjemmehørende i utlandet, innkjøpes av norsk borger eller norsk selskap, skal dette, uansett bestemmelsene i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 og lov om registrering av skib av 4 mai 1901, ikke kunne innføres i det norske skibsregister eller tildeles nasjonalitetsbevis, medmindre det i »Det Norske Veritas« har klasse A 1, hvis det er av tre, 1 A 1, hvis det er av jern (stål), eller tilsvarende klasser i andre av Kongen anerkjente besiktelsesinstitusjoner. Har skibet sådan klasse for fart i begrenset farvann, kan det bare innkjøpes for anvendelse i begrenset fart.

   Derhos må skibet efter besiktelse av tilsynet befinnes å være sjødyktig samt forskriftsmessig innrettet og utrustet, forsåvidt angår de under § 36, 3 nevnte deler.

   Skib over 20 år gamle må ikke innkjøpes fra utlandet. Dog kan seilskib av jern (stål) over 20 år, men ikke over 30 år, innkjøpes med tillatelse av vedkommende regjeringsdepartement, når det efter sådan besiktelse av tilsynet som dette i hvert enkelt tilfelle anser påkrevet, finnes i fullt betryggende forfatning. På samme vilkår skal dampskib av jern (stål), som er over 20 år, men ikke over 30 år, med tillatelse av vedkommende regjeringsdepartement kunne innkjøpes til bruk i fart på den norske kyst.
2. Fartøier, som er bygget til fangst eller fiske på havet, bjergning, slepning, isbrytning eller lignende, og som fremdeles skal anvendes til sådant bruk, samt fartøier på 100 reg. tonn brutto og derunder skal uten hinder av bestemmelsene i post 1 kunne innkjøpes, såfremt de efter en av tilsynet anordnet besiktelse finnes i fullt betryggende forfatning.
3. Hvis skibet innkjøpes for å tjene til ophugning eller for å avrigges til lekter og i denne hensikt skal avgå direkte til Norge, behøver det uansett alder eller klasse kun å kjennes sjødyktig for reisen efter besiktelse av »Det Norske Veritas« eller to av konsulen opnevnte sakkyndige menn.

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

[1]) St.besl. 10 mai. Se Ot. prp. nr. 13. Innst. O nr. 36. St.tid., forh. i Ot. s. 148—156; i Lt. s. 57—66.

21 mai. 4. Nærmere forskrifter angående besiktelse av skib, der innkjøpes fra utlandet, fastsettes av Kongen.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder ett år.

21 mai. **Kongelig kunngjørelse***)[1]) om arveavgift, otteprosentskatt og tiendevogsleding til statskassen i budgett-terminen 1 juli 1920 til 30 juni 1921.

Post 1.

Skattebeslutning angående arveavgift.

§ 1. I budgett-terminen 1 juli 1920—30 juni 1921 skal der til statskassen erlegges avgift av den i dette tidsrum fallende arv, som enten efter loven, testament eller overenskomst tilfaller andre enn arvelaterens ektefelle, efter nedenstående regler:

a. Av arv, som tilfaller arvelaterens slektninger i rett nedstigende linje samt adoptivbarn, som er adoptert før deres fylte attende år, erlegges:

av de første kr.	5 000,00	av hver enkelt arvelodd ..	intet
av arveloddens næste kr.	10 000,00	.....	1 pct.
av — — »	20 000,00	.....	2 »
av — — »	20 000,00	.....	3 »
av — — »	20 000,00	.....	4 »
av — — »	30 000,00	.....	5 »
av — — »	50 000,00	.....	6 »
av — — »	50 000,00	.....	8 »
av — — »	100 000,00	.....	10 »
av — — »	200 000,00	.....	15 »
Av dens overskytende beløp		.....	20 »

b. Av arv, som tilfaller arvelaterens foreldre, erlegges:

av de første kr.	3 000,00	.....	intet
av de næste »	10 000,00	.....	3 pct.
av de — »	10 000,00	.....	3 »
av de — »	20 000,00	.....	5 »
av de — »	20 000,00	.....	6 »
av de — »	40 000,00	.....	8 »
av de — »	50 000,00	.....	10 »
av de — »	50 000,00	.....	15 »
av de — »	100 000,00	.....	20 »
av de — »	100 000,00	.....	25 »
av det overskytende beløp		.....	30 »

---

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

[1]) Se St. prp. nr. 7. Innst. S. L. St.tid. s. 1473—1491.

c. Av arv, som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slekt- 21 mai.
ninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett opstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av arvelaterens slektninger i de samme linjer og ledd, erlegges:

a.	av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd			intet
	av arveloddens næste kr.	9 000,00	.....	6 pct.
	av — — »	10 000,00	.....	7 »
	av — — »	20 000,00	.....	8 »
	av — — »	20 000,00	.....	10 »
	av — — »	40 000,00	.....	12 »
	av — — »	50 000,00	.....	15 »
	av — — »	50 000,00	.....	20 »
	av — — »	100 000,00	.....	25 »
	av — — »	100 000,00	.....	30 »
	av dens overskytende beløp			35 »

d. Av arv, som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, forsåvidt de alene har almennyttige formål, og styret har sitt sæte her i landet, erlegges ingen avgift, medmindre der helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til nytelse av rentene, i hvilket tilfelle der blir å erlegge avgift med 10 pct.

e.	Av all annen arv erlegges:			
	av de første kr. 1 000,00 av hver enkelt arvelodd			intet
	av arveloddens næste kr.	9 000,00	.....	10 pct.
	av — — »	10 000,00	.....	12 »
	av — — »	20 000,00	.....	15 »
	av — — »	20 000,00	.....	20 »
	av — — »	40 000,00	.....	25 »
	av — — »	50 000,00	.....	30 »
	av — — »	50 000,00	.....	35 »
	av — — »	100 000,00	.....	40 »
	av dens overskytende beløp			50 »

§ 2. Med arv blir å likestille arveforskudd, hvorunder inngår ikke blott de i arvelovens §§ 10—18 omhandlede forskudd, men også annen overdragelse av ennu ikke fallen arv til arving, arvings ektefelle eller barn, uansett om arvelateren har efterlatt sig skriftlig optegnelse derom eller ikke — såsom utdeling av formue til en eller flere arvinger, disses ektefeller eller barn, overdragelse av fast eiendom eller andre verdier til arving, dennes ektefelle eller barn, under form av kjøp og salg, hvor der på grunn av en uforholdsmessig lav pris må antas å skjule sig en forhåndsutdeling av arv. Angår

21 mai. salget overdragelse av fast eiendom til en åsætesberettiget arving, blir der ved avgjørelse av avgiftsplikten å ta hensyn til den i lov av 25 juli 1910 nr. 4 foreskrevne nedsettelse av verdien, der tilkommer åsætesberettiget arving ved overtagelse av fast eiendom på skifte. Med arv blir likeledes å likestille legater og gaver, som tilfaller nogen ved dødsfall, derunder innbefattet kontraktmessige gaver, der ikke er fullbyrdet ved giverens død, alle gaver, som gis i de tre siste måneder før giverens død, selv om de er fullbyrdet, forinnen denne intrer, samt alle gaver, ved hvilke giveren for sin levetid ubetinget eller under visse betingelser har forbeholdt sig rådigheten over gavens gjenstand eller retten til dens avkastning.

§ 3. Når en arvelater efter nådd 65 års alder i de siste 12 måneder før sin død bortgir sin formue eller nogen del av denne til en enkelt eller flere arvinger, anses, hvad der således bortgis, som arveforskudd. Til arvinger regnes arvelaterens slektninger i rett nedstigende linje og adoptivbarn samt enhver, som ved det tidspunkt da midlene bortgaves, var betenkt i arvelaterens testament eller hørte til arvelaterens nærmeste berettigede arvinger efter loven eller disses slektninger i rett nedstigende linje.

§ 4. Omkostninger og gaver av den i arvelovens § 12 omhandlede art, der ytes til barn eller pårørende, såvelsom gaver av annen art, når de tilsammenlagt for hver enkelt arving ikke overstiger kr, 1 000,00, anses ikke som arveforskudd. Hvad der ytes til utdannelse av barn eller pårørende, anses alene som arveforskudd, når dette har vært arvelaterens vilje.

§ 5. De foran nevnte livsgaver og arveforskudd er avgiftspliktige i overensstemmelse med de regler, som er gjeldende ved arvefallet. Dog skal de regler befølges, som gjaldt på den tid, da gaven eller forskuddet ytedes, dersom disse leder til en lavere avgift eller til avgiftsfrihet.

§ 6. Hvis arving, som har mottatt forskudd, er avgått ved døden før arvelateren, blir avgiften å tilsvare av hans bo eller arvinger.

§ 7. Fra avgiftsplikten undtas:

a. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 1 500,00.
b. Arvemidler, der som arv efter arvelaterens slektning i rett opstigende linje henstår i uskiftet bo hos dennes gjenlevende ektefelle, forsåvidt de tilfaller sistnevnte eller arvelaterens livsarvinger, søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje.

c. Arvemidler, der tilfaller personer, som stod i tyendeforhold til arvelateren ved dennes død, forsåvidt angår den del av arven, som ikke overstiger et beløp av kr. 1 500,00. 21 mai.

§ 8. Finansdepartementet kan frita arveforskudd for avgift, når billighet finnes å tale derfor, således når de bortgitte midler forinnen avgiftspliktens inntreden har vist sig verdiløse eller er blitt betydelig forringet i verdi, eller når de helt eller delvis er forbrukt av mottageren, og dennes økonomiske forhold er mindre gode.

§ 9. Forøvrig følges forskriftene i den gjeldende lovgivning om arveavgiften.

Post 2.

Skattebeslutning angående otteprosentskatt og tiendevogsleding.

I budgett-terminen 1 juli 1920—30 juni 1921 erlegges til statskassen otteprosentskatt av leding og andre jordeboksrettigheter samt tiendevogsleding efter de om disse avgifter hittil gjeldende bestemmelser.

Dog bortfaller otteprosentskatten av de omhandlede avgifter, når de er solgt til avgiftsyteren selv.

På samme måte bortfaller også tiendevogsledingen, forsåvidt den leding, hvorav samme svares, er avhendet til yteren.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 21 mai.

I. Efter § 1 i lov um naturfredning av 25 juli 1910 skal »Brureiki«, som veks på garden Lote, grnr. 111 brnr. 15, og »Vilureeiki«, som veks på garden Viluro grnr. 65 brnr. 1, båe i Ullensvang herad, Hordaland, vera freda mot skade eller øydeleggjing.

II. Fredingsvedtaket vert å kunngjera med uppslag på fredingsstaden.

III. Utgiftene med jarngjord kring Brureiki vert å dekkja av dei midlar, som er løyvde til uventa utgifter i det heile.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 21 mai.

I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal »Nygjerdeeineren«, som vokser på Amble grnr. 106, brnr. 1 i Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke, være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av enhver slags.

II. Fredningsbeslutningen blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedet.

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

21 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910 § 1, jfr. lov av 14 juli 1916, skal »Lundeineren«, som vokser på Lund grnr. 89, brnr. 1, i Meldal herad, Sør-Trøndelag fylke, være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av enhver slags.

II. Fredningsbeslutningen blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedet.

21 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved med hjemmel i midlertidig lov av 4 april 1919 om tvungen voldgift i arbeidstvister bestemmes:

A. Den tvist om ny tariffavtale mellem Norsk Arbeidsgiverforening på den ene side og følgende fag tilhørende Arbeidernes faglige landsorganisasjon på den annen side nemlig:

Jern- og metallindustrien.
Bygningsfagene.
Transportarbeiderne, herunder losse- og lastearbeiderne rundt kysten.
Norsk Hydro.
Møbelindustrien.
Elektrikkerfaget..
Bergverkene.
Skofabrikkarbeiderne.
Møllene.
Baker- og Konditorfaget.
Bryggeriene.
Glasverkene,

som har vært under megling av Riksmeglingsmannen, skal avgjøres ved voldgift overensstemmende med lovens regler, dog således, at herfra undtas spørsmålet om rett for arbeiderne til andel i bedriftsledelsen og det dermed sammenhengende spørsmål om forandringer i hittil gjeldende bestemmelser om ledelsen og fordelingen av arbeidet.

B. — — — — — — —

C. Enhver iverksettelse av arbeidsstans i anledning av de tvistespørsmål, som voldgiften omfatter, forbys.
Dette forbud trer i kraft straks.

21 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

1. Landets torvfabrikker tillates for sesongen 1920 i medhold av arbeiderbeskyttelsesloven av 18 september 1915 med tilleggslov av 11 juli 1919, dennes III B, siste ledd, å bruke en almindelig arbeidstid

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

på inntil 10 timer daglig, dog ikke utover 54 timer ukentlig. 21 mai.

2. Landets torvfabrikker tillates for sesongen 1920 i medhold av arbeiderbeskyttelseslovens § 24, nr. 2 a., å bruke nattdrift på betingelse av, at der hertil bare brukes arbeidere over 18 år.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 21 mai.

I. Et fremlagt utkast til regler angående erleggelse av avgifter, som i henhold til ildsfarlighetslovens § 26 (jfr. lov nr. 4 av 12 juni 1914) av vedkommende bedrifter skal utreS for tilsyn med de ildsfarlige gjenstander, som omfattes av nevnte lov, bifalles som tredende istedenfor de ved kongelig resolusjon av 17 mars 1916 bifalte regler.

II. De under poster I nevnte regler trer i kraft fra og med 1 juli 1920.

Reglene er sålydende:

§ 1. Enhver fabrikk for tilvirkning av nitroglyserin, dynamitt, krutt eller andre sprengstoffer skal betale en årlig avgift av kr. 600,00.

§ 2. Bedrifter, som selger sprengstoffer, skal betale en årlig avgift av kr. 75,00 for hvert oplag (utenfor tilvirkningsstedet) av over 1000 kg. sprengstoff.

§ 3. Forsåvidt loven i medhold av § 12 av Kongen besluttes gjort anvendelig på andre eksplosjonsfarlige gjenstander, blir for hvert tilfelle å treffe bestemmelse om, i hvilken utstrekning vedkommende bedrifter vil ha å betale avgift for tilsynet.

§ 4. Bedrifter, som selger ildsfarlige vesker av de i lovens § 14, jfr. § 16, omhandlede arter, skal betale en årlig avgift for hvert oplag efter sådan beregning:

a. Av de i lovens § 16, post 1 A omhandlede vesker, såfremt den tillatte beholdning er:

over	10 000	liter inntil	100 000	liter	kr. 450,00
—	100 000	—»—	500 000	»	» 600,00
—	500 000	—»—	2 000 000	»	» 750,00
—	2 000 000	—»—			» 900,00

b. Av de i lovens § 16, post 1 B omhandlede vesker, såfremt den tillatte beholdning er:

over	100 000	liter inntil	1 000 000	liter	kr. 450,00
—	1 000 000	—»—	5 000 000	»	» 600,00
—	5 000 000	—»—	20 000 000	»	» 750,00
—	20 000 000				» 900,00

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

21 mai. Er der ved et oplag beholdning av begge slags vesker, betales en felles avgift efter den samlede beholdning beregnet efter forholdet 1 liter av de i lovens § 16 post 1 A nevnte vesker = 10 liter av de i § 16 post 1 B nevnte.

Avgiften beregnes efter den største beholdning, som kan has i henhold til den meddelte tillatelse. Hvis der for et oplag før utgivelsen av lov nr. 4 av 12 juni 1914 er istandbragt særskilt for øiemedet innrettet anlegg, beregnes avgiften efter den maksimumsbeholdning, som de eldre beholdere rummer, medmindre bedriften for departementet erklærer alene å ville lagre en mindre beholdning, som i så fall ikke må overskrides, uten at melding derom gis.

§ 5. Departementet bemyndiges til å nedsette eller helt frafalle de foran bestemte avgifter for enkelte bedrifter, såfremt avgiften på grunn av bedriftens ringe omfang vil falle særlig trykkende.

§ 6. Statens bedrifter og oplag er fritatt for å betale avgift.

§ 7. Hvis inspektøren har måttet foreta reise efter foranledning av vedkommende bedrift, skal denne refundere statskassen de dermed forbundne reiseomkostninger.

21 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved post a i kongelig resolusjon av 26 april 1918 gis et tillegg, således at denne post blir sålydende:

At Staten uten hinder av de forskrifter, som inneholdes i lov om handelsnæring av 16 juli 1907, inntil videre kan selge skotøi og ferdige klær, samt dresstøier, forsaker og stoffer til undertøi.

21 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

1. Der blir årlig fra og med året 1921 å avholde et hestemarked i Stryn.
2. Tiden for dettes avholdelse fastsettes til mandag og tirsdag i den uke, hvori 3dje fredag i juni måned faller, dog således, at Handelsdepartementet kan treffe annen bestemmelse herom,når forholdene gjør dette nødvendig.
3. På markedet må der alene omsettes hester og andre varer og gjenstander, til hvis forhandling ingen særskilt handelsberettigelse utkreves hos vedkommende forhandlere.

21 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 bestemmes:

1. De ved kongelige resolusjoner av 23 april 1915 og 7 juni 1917 fastsatte fiskeriregler for den del av Krøderen og Hallingdals-

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

elven med tverelver og bekker, som ligger innen Flå 21 mai.
herred, Buskerud fylke, samt for den innen Krødsherad herred, samme fylke, liggende del av Krøderen med deri fallende elver, sålangt fisk fra innsjøen går op, settes på ny i kraft og forblir gjeldende inntil videre, dog ikke utover et tidsrum av 5 år fra 1 januar 1920 å regne.

2. De ved kongelig resolusjon av 23 april 1915 fastsatte fiskeriregler for samtlige vann, tjern, elver og bekker i fjell og skogmark innen Flå herred, Buskerud fylke, settes på ny i kraft og forblir gjeldende for et tidsrum av 5 år fra 1 januar 1920 å regne, — med den forandring, at det i de nevnte reglers punkt 1 inntatte forbud mot bruk av oter utgår.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om 21 mai.
fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes fiskeriregler for Vågå herred, Opland fylke.

Kongelig resolusjon**), hvorved der i medhold av lov om 21 mai.
ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på de av Tjøtta og Sørfold herredsstyrer under 30 april 1920 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la ,drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

Kongelig resolusjon**), hvorved der i henhold til lov om 21 mai.
kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. av 27 juni 1892 (med tilleggslover) gis approbasjon på Molde bystyres beslutning av 16 mai 1918 angående innførelse av kommunal kjøttkontroll for kjøpstaden Molde.

Approbasjonen er meddelt på betingelse av, at kjøttkontrolstasjonen og dens innredning til enhver tid skal være godkjent av departementet, og at ansettelsen av den kommunale kjøttkontrollør likeledes skal godkjennes av departementet.

I henhold til nevnte lovs § 5, 3dje ledd, er der videre meddelt approbasjon på de av bystyret i møter den 22 april 1919 og 22 april 1920 fastsatte avgifter for undersøkelser og stempling av kjøtt utenfor kontrollstasjonen og de tider, til hvilke kontroll utenfor stasjonen skal kunne finne sted.

---

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor fiskerireglene er inntatt.

**) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

21 mai. Efter dette skal § 9 i reglementet for kontrollen lyde således:

»Undersøkelse og stempling av kjøtt i byens slakterier kan foregå alle hverdager fra kl. 1—2 em. Forlangende derom må være fremkommet innen kl. 10 form. samme dag.

For sådan stempling betaler vedkommende slakter efter følgende takst:

Grunntakst	for	hvert	besøk	kr. 2,00
Dessuten	»	»	småfe og spekalv	» 0,50
—	»	»	gjøkalv under 40 kg.	» 0,75
—	»	»	svin, storfe og hest	» 1,50

21 mai. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 88 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 bestemmes, at Hetlandsmarken, Hillevåg og Vålands bygningsdistrikts og Hinna bygningsdistrikts grenser utvides overensstemmende med Hetland herredsstyres beslutning av 3 juli 1919.

21 mai. **Kongelig resolusjon****), hvorved bestemmes:

1. I henhold til § 6 i lov om bygningsvesnet av 27 juli 1896 approberes Ålesund bystyres beslutning av 15 januar 1920 angående omregulering av vestre bydel sammesteds.
2. I henhold til § 3 i murtvangsloven av 19 mai 1904 bestemmes, at høieste resolusjon av 5 juli 1904 angående almindelig dispensasjon fra murtvangsloven for visse strøk av Ålesund forandres således, at trebebyggelse ikke skal være tillatt i to på et fremlagt kart med rødt skraferte kvartaler ved Stenvågveien og Åsenveien.

21 mai. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold til § 3 i murtvangsloven av 19 mai 1904 meddeles sådan almindelig dispensasjon fra loven, at det inntil videre tillates utenfor murstrøket i Namsos å opføre 2-etasjes trebygninger med et areal av inntil 125 m.^{2} og med en høide til gesimsens overkant av 7 m. I sådanne 2-etasjes trebygninger er det ikke tillatt å innre beboelsesrum på loft, likesom det heller ikke er tillatt å opføre nogen slags arker eller opbygg over bygningens hovedgesims eller takflater. Ingen utvendig trevegg må ha større høide over grunnen enn 9 m. regnet til veggens høieste punkt.

Med hensyn til sådanne bygningers adskillelse fra nabogrunn gjelder bestemmelsene i murtvangslovens § 3, 2. ledd,

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor de utvidede grenser er beskrevet.

**) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

dog således, at den minste avstand, hvor brandvegg ikke opføres, skal være 5 meter for bygninger på inntil 120 m.² og 5,5 m. for bygninger med areal 120—125 m.² 21 mai.

Kongelig resolusjon*), hvorved istedenfor den under post 1 i kongelig resolusjon av 1 mai 1914 inntatte bestemmelse vedkommende motorvognkjøring på veistrekningen Myren—Skotfoss fastsettes i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, 2net ledd, følgende som gjeldende inntil videre: 21 mai.

»Motorvognkjøring på strekningen Myren—Skotfoss av veiruten Skien—Skotfoss er forbudt, undtagen forsåvidt kjøringen foregår i fast rute efter vedkommende myndighets nærmere bestemmelse eller til de for rutegående motorvogner fastsatte tider.

Foranstående bestemmelse gjelder ikke to-hjulte motorsykler og tre-hjulte motorsykler, som er innrettet kun for en person.«

Kongelig resolusjon*), hvorved som tillegg til den ved kongelig resolusjon av 25 juli 1913 trufne bestemmelse for motorvognkjøring på hovedveiene i Sogn og Fjordane fylke fastsettes følgende som gjeldende inntil videre: 21 mai.

»Fylkesveistyret kan meddele tillatelse til å benytte små og lette personbiler samt to-hjulte og tre-hjulte motorsykler, som er innrettet for mer enn en person, utenfor fast rute på nærmere betegnede veier og på nærmere fastsatte betingelser.«

Kongelig resolusjon[1]), hvorved i medhold av loven om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 bestemmes: 21 mai.

1. Der oprettes følgende nye distriktlægestillinger:

I Akershus fylke.

Vestby (omfattende Vestby herred med ladestedet Hvitsten samt ladestedene Son og Hølen) med årlig grunnlønn kr. 2 000,00.

Kråkstad (herredene Kråkstad og Ås) med årlig grunnlønn kr. 2 000,00.

Frogn (Frogn herred og kjøpstaden Drøbak) med årlig grunnlønn kr. 2 000,00.

Nesodden (Nesodden herred) med årlig grunnlønn kr. 3 000,00.

Oppegård (Oppegård herred) med årlig grunnlønn kr. 2 000,00 og

*) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

[1]) Se St.prp. nr. 1, hovedp. VII B kap. 5, tit. 1—3. Innst. S. nr. 153. St.tid. s. 1198—1214.

21 mai. Enebak (Enebak herred) med årlig grunnlønn kr. 2 000,00.

I Vestfold fylke.

Svelvik (herredene Strømm og Sande samt Svelvik ladested) med årlig grunnlønn kr. 2 000,00.

Hof (herredene Hof og Botne samt kjøpstaden Holmestrand) med årlig grunnlønn kr. 3 000,00 og

Lardal (Lardal herred) med årlig grunnlønn kr. 3 000,00.

I Telemark fylke.

Seljord (Seljord herred) med årlig grunnlønn kr. 3 000,00.

Kviteseid (Kviteseid herred) med årlig grunnlønn kr. 3 000,00.

I Aust-Agder fylke.

Åmli (herredene Åmli, Gjøvdal, Tovdal og Herefoss) med årlig grunnlønn kr. 3 000,00.

I Hordaland fylke.

Strandebarm (herredene Strandebarm, Varaldsøy og Jondal) med årlig grunnlønn kr. 3 500,00.

I Sogn og Fjordane fylke.

Lærdal (herredene Årdal, Lærdal og Borgund) med årlig grunnlønn kr. 3 000,00.

Førde (herredene Jølster og Førde) med årlig grunnlønn kr. 3 000,00.

I Sør-Trøndelag fylke.

Agdenes (Agdenes herred) med årlig grunnlønn kr. 5 000,00.

Rissa (Rissa, Stadsbygd og Lensvik) med årlig grunnlønn kr. 3 000,00.

Selbu (herredene Selbu og Tydal) med årlig grunnlønn kr. 3 500,00.

2. Der oprettes en stadslægestilling for ladestedet Harstad (med årlig grunnlønn kr. 3 000,00).
3. Der oprettes et fylkeslægeembede for Akershus med årlig lønn kr. 2 700,00 samt kontorholdsgodtgjørelse kr. 900,00 årlig.
4. Oprettelsen av foran nevnte stillinger trer i kraft fra den tid, Socialdepartementet bestemmer.

21 mai. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 29 meddeles stadfestelse som gjeldende fra 1 juli 1920 og inntil videre på Sandnes bystyres beslutning av

30 mars 1920 om forhøielse av tonnasjeavgiften til 10 øre pr. reg.tonn av fartøier i utenriksk og til 5 øre pr. reg. tonn av fartøier i innenriksk fart. 21 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av fru Oddbjørg Flakstad og fru Aslaug Kilde Halvorsen ved gavebrev av 16 august 1918 oprettede legat »Pauline Kildes minde« til beste for gamle verdige trengende i Åmot samt på de under 15 desember 1919 utferdigede statutter for dette legat. 21 mai.

Skrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Buskerud fylke. 21 mai.

Et herredsstyre hadde fattet beslutning om, at innbo, løsøre og luksusgjenstander, som ingen inntekt gir og som tilsammen ikke overstiger kr. 7 500,00, skulde fritas for beskatning. Det kunde ses å ha vært herredsstyrets flertalls mening med denne bestemmelse, at innbo og løsøre til samlet verdi av over kr. 7 500,00 skulde medregnes som formue i sin helhet. Departementet uttaler på forespørsel fra en minoritet innen herredsstyret, at landskattelovens § 74, 2net ledds 2net punktum, antas å måtte forstås således, at den delvise fritagelse for beskatning av innbo m. v. skal gjelde enhver skattepliktig, således at ved formuesansettelsen kun medregnes, hvad der av ethvert innbo m. v. overstiger en bestemt verdigrense. Departementet antog derfor, at den av herredsstyret fattede beslutning ikke kunde anses stemmende med lovens forskrift. At loven måtte forstås på den nevnte måte syntes også å fremgå av lovens forarbeider. Jfr. skattelovkomiteens innstilling av 1904 (bilag 1 til o.t. prp. nr. 5 for 1909) s. 138—39 og o.t. prp. nr. 5 for 1909 s. 133—34.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 bestemmes, at de i skrivelse av 8 desember 1919 fastsatte omsetningsregler og maksimalpriser for preserverte egg opheves. 21 mai.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med onsdag 26 mai 1920.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 bestemmes, at de i skrivelse av 11 april 1919 fastsatte omsetningsregler og maksimalpriser for fiskehermetikk opheves. 21 mai.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med onsdag 26 mai 1920.

*) Bekjentgj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 30.

21 mai. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat angående prisforhøielse på ikke maksimalprisbelagt skotøi fra A/S Fredriksstad Skofabrik »Fresko«.

21 mai. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvorved under henvisning til skrivelse av 27 mars 1920 om maksimalpriser og omsetningsregler for melk og fløte bestemmes:

Sarpsborg

overføres til 2 prisgruppe, forsåvidt angår omsetning av melk og fløte.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 24 mai 1920.

21 mai. **Innberetninger*****) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.

22 mai. **Skrivelse** †) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å., jfr. kongelig resolusjon av 27 mars 1920, bestemmes:

I. Det pålegges herved importører av kull, koks og sinders som plikt å avgi oplysninger om sine innkjøp i den utstrekning og efter de regler, som Provianteringsdirektøren fastsetter.

II. Undlatelse av å meddele forlangte oplysninger eller avgivelse av uriktige oplysninger medfører straffansvår efter nevnte lovs § 8.

III. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

22 mai. **Skrivelse** †) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av § 2 i lov nr. 5 av 22 mars 1918 om midlertidige innførselsforbud, jfr. kongelig resolusjon av 25 mai 1918, bestemmes:

1. Det skal inntil videre være forbudt å innføre til riket levende bisamrotter.
2. Overtredelser straffes efter § 3 i ovennevnte lov.
3. Bestemmelsen trer i kraft straks.

25 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på »Kjøpmann Halvor Jenssen og hustru Sina, født Lyngs legat« — oprettet av Trondhjems Handelsstands Un-

*) Bekjentgj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor skrivelsen i i sin helhet er inntatt.
**) Bekjentgj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 30.
***) Bekjentgj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor innberetningene er inntatt.
†) Bekjentgj. 26 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

derstøttelseskasse ved hjelp av en denne ved kjøbmann Halvor Jenssen og hustrus testamente av 12 april 1905 skjenket gave — samt på de under 22 desember 1919 utferdigede statutter for dette legat. 25 mai.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for kondensert melk og sterilisert fløte fra A/S De norske melkefabrikker og Værne Kloster melkefabriker A/S. 25 mai.

Stortingsbeslutning[1]) angående universitetsbudgettet. 26 mai.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Finansdepartementet i anledning av en forespørsel fra sorenskriveren i Nordre Jarlsberg om, hvorvidt § 78 i lov av 23 juli 1915 hjemler gebyrfrihet for de pantedokumenter, som utstes og tinglyses i anledning av overdragelse av eiendom, hvorpå der hviler lån til Arbeiderbruk- og Boligbanken eller Småbruk- og Boligbanken, når lån i en av disse banker overtas av den nye eier og pantedokumentene er utstedt til opfyllelse av kjøpet. 26 mai.

Socialdepartementet antar, at spørsmålet må besvares bekreftende, forutsatt at oplysningen skjer til opnåelse av de i lovens § 78 nevnte formål, og at den nye eier blir godkjent av bankens styre; jfr. lovens §§ 23 og 52.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for kull, koks og sinders. 26 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av fru Signe Gundersen og Trygve Gundersen ved gavebrev av 12 februar 1918 oprettede »Skibsreder Leif Gundersens legat« til beste for fattige i Treungen samt på de for dette legat utferdigede udaterte statutter. 27 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på »Dronning Mauds hjelpefond« — oprettet av den 27 mai.

---

*) Bekjentgj. 4 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 32, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

[1]) Se St.prp. nr. 1, hovedp. V, inntektsbudgettets kap. 1 og utgiftsbugettets kap. 2. Innst. S. XXI. St.tid. s. 1843—1866.

Der besluttedes bl. a. oprettet et professorat i kunsthistorie, videre et bevegelig professorat i europeisk (særlig tysk) litteratur, et personlig professorat i marin biologi for dr. Johan Hjort og et professorat i historisk geologi.

27 mai. høsten 1914 opnevnte komité til avhjelp av nød blandt hovedstadens befolkning under verdenskrigen samt på de under 8 oktober 1919 utferdigede statutter for dette fond.

27 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Henrik Meyer Pihl og hustru Hermine Elisa Pihl, f. Friele ved testamente av 15 juni 1914 oprettede »H. M. Pihl og hustrus legat« til fordel for ensligstilte trengende døtre efter avdøde kjøbmenn og embedsmenn av gamle bergenske familier samt på de under 9 april 1920 utferdigede statutter for dette legat.

27 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på »Et fond for utdannelse av embedsmenns døtre m. v.« i Kristiania, hvilket fond er dannet av privat innsamlede midler samt på de under 24 april 1920 utferdigede statutter for dette fond.

28 mai. **Lov** *)[1]) om tillegg til midlertidig lov nr. 5 av 26 juli 1916 om tilleggserstatning for skadebotberettigede og rentenydere ifølge lovgivningen om ulykkesforsikring for industriarbeidere og sjømenn.

§ 1. Den i lov nr. 5 av 26 juli 1916 fastsatte tilleggserstatning av 25 pct. forhøies fra og med 1 januar 1920 til 50 pct. for:

a. Invaliderenter på 30 pct. og derover (svarende til invaliditet av 50 pct. og derover).

b. Ektefelle-, barn- og ascendentrenter uten hensyn til rentens størrelse.

§ 2. Til dekkelse av den merutgift, som denne lov medfører for ulykkesforsikringen for industriarbeidere m. v., kan Riksforsikringsanstalten innføre et tillegg av 5 pct. til den tilleggspremie, som er fastsatt i § 4 i loven av 26 juli 1916.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

28 mai. **Kongelig resolusjon** *), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme §'s siste ledd inntil videre til kr. 3,20 — tre kroner tyve øre — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Borgund lensmannsdistrikt, Møre fylke.

28 mai. **Kongelig resolusjon** **), hvorved der i henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder, jfr.

*) Bekjentgj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

**) Bekjentgj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 31, hvor politivedtektene er inntatt.

[1]) St.besl. 10 mai. Se Ot. prp. nr. 9. Innst. O. nr. 42. St.tid., forh. i Ot. s. 166—167; i Lt. s. 67.

lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse — med endel endringer — på en av Fredrikstad bystyre den 16 desember 1919 vedtatt beslutning til politivedtekter for byen, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 9 november 1889 stadfestede vedtekter. 28 mai.

Kongelig resolusjon *), hvorved bestemmes: 28 mai.

1. I medhold av byformannskapslovens § 40 meddeles approbasjon på Hamar bystyres beslutning av 12 desember 1919 om å oprette et folkeregister for byen.
2. I medhold av lov av 24 juni 1915 om folkeregistre stadfestes de av Hamar bystyre i samme møte og i møte den 29 april 1920 for Hamar folkeregister vedtatte vedtekter.

Kongelig resolusjon **), hvorved der i henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899 meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Stoksund herred i Sør-Trøndelag fylke under 10 april 1920 fattet beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. 28 mai.

Kongelig resolusjon ***), hvorved det ved kongelig resolusjon av 23 april 1920 anordnede særforbud for Tysseedal bygningskommune i Odda herred, Hordaland fylke, mot salg, skjenkning og forsendelse av vin, fruktvin og mjød av 12 volumprocent og derunder, samt av øl, alkoholsvakt øl undtatt, opheves. 28 mai.

Kongelig resolusjon ***), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes: 28 mai.

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Alvdal herred, Hedmark fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon ***), hvorved i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 bestemmes, at de ved kongelig resolusjon av 24 mai 1905 fastsatte fiskeri- 28 mai.

*) Bekjentgj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 31, hvor vedtektene er inntatt.
**) Bekjentgj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 31, hvor vedtekten er inntatt.
***) Bekjentgj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

28 mai. regler for det daværende Sandsvær herred, der ved kongelig resolusjon av 16 mai 1913 er gjort gjeldende for Ytre Sandsvær herred til utgangen av 1920, fra nevnte tidspunkt igjen fornyes og gjøres gjeldende inntil videre for Ytre Sandsvær herred med tilføiende av den i resolusjonen av 16 mai 1913 omhandlede straffebestemmelse.

28 mai. **Kongelig resolusjon** *), hvorved der for hovedveiene i Bjugn herred, Sør-Trøndelag fylke, fastsettes — istedenfor de ved kongelig resolusjon av 18 juli 1913 (jfr. kongelig resolusjon av 12 juni 1914) og kongelig resolusjon av 6 juli 1917 utferdigede bestemmelser for motorvognkjøring på disse veier — følgende som gjeldende inntil videre:

»Motorvognkjøring på hovedveiene i Bjugn herred er tillatt, når undtas tiden fra kl. 8—kl. 11 formiddag alle hverdager og tiden fra kl. 10 formiddag—kl. 2 eftermiddag alle søn- og helligdager.«

28 mai. **Kongelig resolusjon** *), hvorved i medhold av lov av 21 juni 1912 om bruk av motorvogner § 12 fastsettes nedenstående bestemmelser vedrørende kjenningstegn m. v. for motorsykler og motorvogner, hvilke bestemmelser trer istedenfor de ved kongelig resolusjon av 18 mars 1913 under litr. Bc, punktene 19—27, utferdigede tilleggsbestemmelser til nevnte lov:

Kjenningstegnet skal anbringes såvel foran som bak på vognen (motorsyklen).

Kjenningstegnet males med sorte typer på hvit bund. Typene gis følgende størrelse i mm.

Skilt for	Typenes		Skiltets minste høide
	høide	bredde	
A. Motorvogner			
1. Foran	75	12	115
2. Bak	120	20	300
B. Motorsykler			
1. Foran	70	10	90
2. Bak	60	10	150

På det forreste skilt anbringes kjenningsmerket foran numret, på samme linje.

*) Bekjentgj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

På det bakre skilt settes kjenningsmerket over numret. 28 mai.
I mørke eller tåke skal det bakre kjenningstegn være klart belyst ved en særskilt lykt, som settes over tegnet, (for motorsykler dog kun i den utstrekning dette lar sig gjøre).
Dette kan også anbringes i transparent på selve lykten.
Den lykt, som belyser kjenningstegnet, må ikke kunne slukkes hverken fra førerens plass eller innenfra vognen.
Skiltene skal anbringes på iøinefallende sted og så høit som kjøretøiets konstruksjon med rimelighet tillater.
Det forreste skilt på motorsykler skal anbringes parallelt med sykkelens lengderetning og være forsynt med kjenningsbokstav og nummer på begge sider.
Alle andre skilter skal anbringes vinkelrett på kjøretøiets lengderetning og være forsynt med kjenningsbokstav og nummer kun på den utvendige side.

Kongelig resolusjon, hvorved Styret for Statens Pensjonskasse bemyndiges til inntil videre å utlåne midler tilhørende den norske Enkekasse, Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn og Statens Pensjonskasse til en rentefot av 5½ pct. og en rentesrente av 6 pct. årlig, betalbar efterskuddsvis halvårlig, samt fra 11 september 1920 for de pantelån, hvis renteterminer er 11 juni og 11 desember, og fra 10 august 1920 for dem, hvis renteterminer er 10 mai og 10 november, og inntil videre å forhøie renten og rentesrenten for de mot pant i fast eiendom nu utlånte midler til samme rentesats. 28 mai.

Kongelig resolusjon [1]), hvorved der fra 1 juli 1920 oprettes et 5te politifullmektigembede i Bergen. 28 mai.
Fra samme tidspunkt oprettes et midlertidig politifullmektigembede ved Tønsberg politimesterembede.

Skrivelse *) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for kjeksfabrikkenes prisberegninger. 28 mai.

Skrivelse *) fra Frovianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for knekkebrødfabrikkenes prisberegninger. 28 mai.

Skrivelse **) fra Provianteringsdepartementet, hvorved under henvisning til skrivelse av 27 mars 1920 om maksimalpriser og omsetningsregler for melk og fløte bestemmes: 28 mai.

*) Bekjentgj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 34, hvor reglene m. v. er inntatt.
**) Bekjentgj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.
[1]) Se St.prp. nr. 1, hovedp. VI, utgiftsbudgettet kap Innst. S. XXII A. St.tid. s. 1147—1171 (sp. s. 11 departementets civile budgett).

28 mai. Fana provianteringsråd bemyndiges til å avgjøre, hvilken del av Fana provianteringsdistrikt skal henregnes til Bergens omliggende villastrøk og således ved omsetning av melk og fløte henregnes til samme prisgruppe som Bergens (gruppe I) istedenfor hittil gruppe IV.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

28 mai. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes i henhold til gitt bemyndigelse nye omsetningsregler og maksimalpriser for endel sorter rør og rørdeler m. v.

28 mai. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd under 28 mai 1920 har innrømmet A/S. Jømna Brug, Jømna st., dispensasjon fra bestemmelsen i § 4 i omsetningsforskriftene av 11 oktober 1918 ved fastsettelse av priser for malte møbler.

Prisforhøielse må dog ikke iverksettes, før innberetning er sendt direktoratet.

28 mai. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har tillatt:

1) De forenede norske Laase- og beslagfabrikker, å forhøie sine engrospriser med 10 %.
2) Christiania stål- og jernvarefabrik a/s, Moss, å forhøie engrosprisene på dørlåser med 10 %.
3) A/S Grorud Jernvarefabrik, pr. Kristiania, å forhøie engrosprisene på hjørnejern, dørlåser og hengsler med 10 %.

28 mai. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd under 28 mai 1920 har tillatt A/S. Christiania Kulsyrefabrik å forhøie prisen på kulsyre levert i forbrukernes flasker til:

kr. 1,30 pr. kg. for mineralvannfabrikker og
kr. 1,95 pr. kg. for andre tekniske bedrifter.

29 mai. **Skrivelse*****) fra Socialdepartementet til Medisinaldirektøren og Veterinærdirektøren.

Med hjemmel av § 16 i de midlertidige forskrifter av 5 desember 1919 om innførsel, salg og sending av brennevin, spiritus (ikke denaturert) og sterk (het) vin til teknisk, videnskapelig og medisinsk bruk bestemmer departementet følgende

---

*) Bekjentgj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 34, hvor de nye omsetningsreglene m. v. er inntatt.
**) Bekjentgj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.
***) Bekjentgj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.

regler om undtagelse av visse brennevinsblandinger av over 12 volumprocent alkoholstyrke fra bestemmelsene i de ovennevnte midlertidige forskrifter: 29 mai.

»Reglene i §§ 11 B. punkt 1 og 2 og i § 14, forsåvidt tannlægers resepter på spirituøse munnpreparater angår, samt i § 15 B punkt 1 og 2 angående dyrlægers resepter, kommer ikke til anvendelse på spirituøse og vinøse blandinger, som

a. er optatt i den nugjeldende norske farmakopø,
b. er optatt i Supplement til farmakopøen undtagen for:
   Mixt. Stockesii
   Mixt. terpini
   Spirit. Bay comp.
   Spirit. formicarum.
   Spiritus lavandulae.
   Tinct. cardamomi comp.
   Vin cocae.
   Vin colae,
c. er optatt i Supplement til Veterinærmedisinaltaksten for Norge,
d. i 100 gram væske inneholder minst 4 maksimaldoser (for mennesker) giftig stoff,
e. i opløsning inneholder i forhold til vektsmengden av sterk spiritus et av følgende stoffer i et vektsforhold av minst:

Aluminiumsubaretatopløsning	20 %
Blyeddik	10 »
Brækrotuttræk svarende til brækrot	1 »
Glyserin	50 »
Kamfer	10 »
Kininsalte	5 »
Kresol og Kreolin	2 »
Menthol	2 »
Ricinusol e	50 »
Salicylsyre	5 »
Salol	5 »
Sennepsolie	2 »
Såpe (alle slags)	10 »
Tannin	5 »
Terpentinolie og andre æteriske olier	10 »
Thymol	2 »
Tjære (alle slags)	10 »

De under e nevnte blandinger og opløsninger kan i mengder inntil 100 gram utleveres fra apotek i håndkjøp, forsåvidt sådan utlevering ikke kommer i strid med bestemmelser om utlevering av gifter.«

1 juni. **Skrivelse** *) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at i skrivelser av 11, 15, 26 og 31 mai 1920 er Halvorsen & Larsen Ltd., Kristiania, grosserer Rasmus Sand, Stavanger og Harald Lyche & Co., Drammen, Sørbye & Skattum, Kristiania samt Moltzau & Co., Kristiania innrømmet dispensasjon fra bestemmelsen i § 4 i omsetningsforskriftene av 11 oktober 1918 ved fastsettelse av priser på sine fabrikata av poser og konvolutter.

Prisforhøielser må dog ikke iverksettes, før innberetning er innsendt til direktoratet.

1 juni. **Innberetninger** **) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.

1 juni. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til en overlos, hvori uttales, at en avgått los ikke kan gis kystloscertifikat for sitt tidligere losningsdistrikt, uten å opfylle de i kystlosloven av 14 desember 1917 § 1 opstilte betingelser.

2 juni. **Stortingsbeslutning** [1]) om forandring i reglene for redskapslag.

2 juni. **Stortingsbeslutning** [2]) om ordning av havebruksundervisningen m. v.

2 juni. **Regler** for Arbeidsrådets virksomhet, fastsatt av Socialdepartementet 2 juni 1920 i medhold av arbeiderbeskyttelseslovens § 56 (l. 18 september 1915).

§ 1. Den daglige ledelse av Rådets faste kontor tilligger Rådets sekretær. Rådet har kontortid fra kl. 5—7 em. hver dag undtagen lørdag. Sekretæren treffes fra kl. $5^1/_2$—$6^1/_2$.

§ 2. Sakene gjennemgås av sekretæren, efterhvert som de innkommer til Rådet. Foreligger ikke saken i lovformelig orden eller mangler der oplysninger, som er nødvendige til sakens avgjørelse, sørger sekretæren for å avhjelpe manglene, enten ved å sende saken tilbake eller ved å gjøre henvendelse til rette vedkommende, for eks. chefinspektøren eller efter konferanse med formannen til vedkommende bedrift eller til arbeidernes eller arbeidsgivernes organisasjoner.

---

*) Bekientgj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.

**) Bekjentgj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 34, hvor prisforhøielsene er anført.

[1]) Se St.prp. nr. 118. Innst. S. nr. 208. St.tid. s. 1936—1951.

[2]) Se St.prp. nr. 1, utgiftsbudgettets hovedp. IX, kap. 1, titel 10. St.prp. nr. 92. Tillegg til innst. S. XIX. St.tid. s. 1951—1953. Der besluttedes bl. a. oprettet 3 statsskoler for havebruket, 1 for det Nordenfjelske på Støp, 1 på Sørlandet og 1 på Hedmark.

De saker, som foreligger i lovformelig orden og tilstrekkelig oplyst, bearbeides videre således: 2 juni.

Arbeidsreglementer forsyner sekretæren med anmerkninger om de punkter, som han efter sitt kjennskap til tidligere avgjørelser mener, at Rådet særlig bør feste sin opmerksomhet ved. Reglementene utlegges derefter på kontoret til eftersyn for medlemmene. I særlige tilfelle, f. eks. når det gjelder et utkast til enslydende reglement for en hel industrigren, sendes reglementene i cirkulasjon blandt medlemmene.

I øvrige saker, f eks. dispensasjonsandragender og betenkninger, utarbeider sekretæren redegjørelsen i tilfelle med forslag til Rådets avgjørelse. Den sendes sammen med sakens dokumenter rundt til medlemmene.

§ 3. Arbeidsrådet holder regelmessig møte den 1ste og 3dje mandag i hver måned. Hvis et møte innstilles, gjør sekretæren meddelelse herom i god tid til medlemmene og til chefinspektøren.

Ekstraordinært møte avholdes efter formannens nærmere bestemmelse.

§ 4. Rådets forhandlinger ledes av formannen. Formannen foredrager sakene. Alle innkomne saker skal refereres på første møte, efterat de er innkommet.

§ 5. Efter behandlingen ekspederes sakene hurtigst mulig fra kontoret.

§ 6. Der føres protokoll over Rådets forhandlinger, som underskrives av formannen.

Der føres regnskap over Rådets inntekter og utgifter. Sekretæren fører: 1. journal for mottatte brev, 2. journal for avsendte brev, 3. kopibok, 4. sakfortegnelse. Han har ordningen av og opsynet med Rådets arkiv.

§ 7. Rådet gir hvert år efter vedkommende regjeringsdepartements bestemmelse en beretning om sin virksomhet i foregående år.

Skrivelse*) fra Handelsdepartementet, hvori meddeles, at de i medhold av § 16 i forskriftene om redningsredskaper av 1 mai 1909 av departementet under 12 mars 1917 utferdigede bestemmelser om provisoriske redningsflåter er ophevet. 3 juni.

Meddelelse til hæren, hvori bl. a. uttales, at det såvidt mulig bør undgås, at utlendinger, som ikke har til hensikt å bli boende her i riket, og spesielt sådanne, som senere utskrives til verneplikt i sitt fedreland, blir innført i rullene ved norsk militæravdeling, verne- 3 juni.

*) Bekjentgj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.

3 juni pliktslovens § 6, siste ledd, hvorfor krigskommissærene anmodes om ved utskrivningsmøtene og lignende anledninger å gjøre fremmøtte utlendinger uttrykkelig opmerksom på, at de ikke vil ha nogetsomhelst krav på fritagelse for verneplikt i sitt egentlige hjemland, fordi om de utskrives og avtjener verneplikt i Norge.

4 juni. **Lov** om forandring i lov*)[1]) om fattigvesenet av 19 mai 1900.

I.

§ 41 i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 skal herefter lyde:

På andragende fra vedkommende kommunestyre kan Kongen gjøre nærværende lovs bestemmelser om bergverker gjeldende også for de anlegg, der ved grubedrift under dagen utvinner stenarter eller andre mineraler enn ertser eller malmer.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

4 juni. **Kongelig resolusjon****), hvorved den av Tinn herredsstyre i møte den 16 april 1920 fattede beslutning angående forandring i § 1 i den ved kongelig resolusjon av 3 november 1917 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Tinn herred, Telemark fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 § 5 som gjeldende inntil videre.

4 juni. **Kongelig resolusjon*****), hvorved der i medhold av § 3 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Røros herred, Sør-Trøndelag fylke, i møte den 14 februar 1920 besluttede nye vernskogvedtekter for herredet.

4 juni. **Kongelig resolusjon†)**, hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 og § 101 i lov om bygningsvesenet i Kristiania av 26 mai 1899 approberes Aker her-

*) Bekjentgj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.
**) Bekjentgj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 33, hvor § 1 i endret lydelse er inntatt.
***) Bekjentgj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 33, hvor de nye vernskogvedtekter er inntatt.
†) Bekjentgj. 5 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 33, hvor tillegget er inntatt.
[1]) St.besl. 10 mai. Se Innst. O. nr. 40. St.tid., forh. i Ot. s. 165—166; i Lt. s. 66.

redsstyres beslutning av 15 april 1920 angående tillegg til § 2 i de ved kongelig resolusjon av 16 januar 1905 approberte byggeforskrifter for Aker bygningsdistrikt. 4 juni.

Kongelig resolusjon*), hvorved nedenstående ritual for ekteskapsstiftelser innen »Guds Menighet« i Vegårdshei godkjennes i henhold til lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 27: 4 juni.

Efter avsyngelsen av en for anledningen passende salme og bønn holder forstanderen en kort tale, knyttet til et Guds ord. Derefter forelegges brudeparret følgende spørsmål, som de besvarer:

Så tilspør jeg dig N. N.: Vil du ha N. N., som hos dig er, til din ektehustru? Vil du leve med hende efter Guds ord, elske, ære og beskytte hende og alle dager bli fast hos hende, inntil Herren skiller eder ad?

Likeså tilspør jeg dig N. N.: Vil du ha N. N., som hos dig er, til din ektemann? Vil du leve med ham efter Guds ord, elske, ære og akte ham og alle dager bli fast hos ham, inntil Herren skiller eder ad? Vil I ved den nåde Gud gir leve sammen i den hellige ektestand som rette ektefolk bør å leve? Så gi hinannen eders hender.

Idet forstanderen legger sin hånd på deres, siger han følgende:

Efterdi I tilforn har tilsagt hinannen å ville leve sammen i den hellige ektestand, og det samme bekjent for Gud og denne kristne menighet, og derpå gitt hinannen eders hender, så forkynner jeg eder rette ektefolk å være både for Gud og mennesker, i navn, Gud Fader, Gud Søn og Gud Helligånd. Amen.

Fremdeles leser forstanderen:

Da i nu har gitt eder i ekteskap sammen i Guds navn, så hør først Herrens ord om denne stand. Så siger vår Herre Jesus Kristus: Har I ikke lest, at han som skapte dem fra begynnelsen av, skapte dem mann og kvinne og sa; Derfor skal mannen forlate sin far og mor og holde sig til sin hustru, og de to skulde være ett. Derfor hvad Gud har sammenføiet skal intet menneske adskille.

Kom dernæst ihu, at den samme Jesus Kristus vår Herre, da han blev buden til bryllup i Kana i Gallilæa, villig kom og satt tilbords med brudgom og brud og åpenbaret sin herlighet og velsignet dem.

Således by også I den Herre Jesus til gjest og be ham, at han alltid vil bli hos eder, og at I alltid må bli hos ham i

*) Bekjentgj. 15 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

4 juni. hans ord og i hans menighet. Så skal han åpenbare sin herlighet for eder, styrke eder i troen og hellige eder i sannheten og bevare eder fra det onde.

Tålmodets og trøstens Gud gi eder å ha et sinn innbyrdes, efter Kristi Jesu vilje, så at I endrægtig med en munn kan prise Gud og vår Herre Jesu Kristi fader.

Derfor ta eder av hinannen likesom og Kristus har antatt sig eder til Guds ære.

Vær ikke bekymret for noget, men la i alle ting eders begjæringer komme frem for Gud i påkallelse og bønn med taksigelse, og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare eders hjerter og tanker i Jesus Kristus.

Og endelig legg eder på hjertet: Et nyt bud gir jeg eder, at I skal elske hinannen, likesom jeg har elsket eder. Og hver, som vil bli stor iblandt eder, han skal være alles tjener.

La ingen bitterhet eller vrede komme op mellem eder, men be med hverandre og for hverandre. Bær hverandres byrder og opfyll således Herrens lov.

Og han selv, fredens Gud hellige eder helt igjennem, så eders ånd og sjel og legeme må bevares fullkomne og ulastelige ved vår Herre Jesu Kristi tilkommelse.

4 juni. **Kongelig resolusjon***), hvorved departementet for de Offentlige Arbeider bemyndiges til å treffe avgjørelse

A. I følgende i brandloven av 15 august 1908 omhandlede saker:

1. Godkjennelse av regler for feierbetaling (feiertakster) og av beslutninger om fast årslønn for feiermestrene, lovens § 19.
2. Godkjennelse av regler for brandvesenets ordning, lovens § 23.

B. I følgende i den almindelige bygningslov av 27 juli 1896 omhandlede saker:

1. Stadfestelse på beslutning om tvungen opmåling av tomter og grunner og takster herfor, lovens § 15.
2. Approbasjon på betalingsregulativer for tilsyn med byggearbeider m. v., lovens § 84.

4 juni. **Kongelig resolusjon,** hvorved bestemmes:

1. Fra 1 juli 1920 skal grensen mellem Røldal sogn, prestegjeld, herred, lensmannsdistrikt og tinglag i Hordaland fylke på den ene side og Suldal sogn, prestegjeld, herred, lensmannsdistrikt og tinglag i Rogaland fylke

*) Bekjentgj. 15 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

på den annen side over fjellstrekningen Breifonn—Kistenuten gå efter følgende linje: 4 juni.

Fra høieste Breifonn går grensen nordøstlig og i rett linje til høieste punkt av Knøo og derfra østover og i rett linje til høieste punkt av Kistenuten.

2. Justisdepartementet bemyndiges til å la den i post 1 beskrevne grenselinje opgå og avmerke på statskassens bekostning i den utstrekning og på den måte, departementet finner det hensiktsmessig.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at i henhold til § 1, siste ledd. i lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 blir 4 juni.

1. de i lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915 § 28 omhandlede tilsynsmenn for Riksforsikringsanstalten og
2. funksjonærene ved de offentlige arbeidskontorer. jfr. lov om arbeidsformidling av 12 juni 1906 § 3, jfr. § 1, forsåvidt deres stillinger er å anse som hovedstillinger, å regne for kommunale tjenestemenn.

Kongelig resolusjon, hvorved de av Hamar bystyre i møter den 12 desember 1919 og 29 april 1920 godkjente vedtekter for Hamar Øl- og Vinsamlag i medhold av §§ 23 og 35 i lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 godkjennes som gjeldende inntil videre, dog ikke for lenger tid enn til utgangen av året 1925. Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å sende inn til Socialdepartementet en beretning om samlagets virksomhet i det forløpne år, utdrag av dets regnskap og fortegnelse over dets medlemmer. 4 juni.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 §§ 29 og 31 bestemmes, at det i de kongelige resolusjoner av 10 september 1912 og 21 juli 1916 omhandlede sikkerhetsfond ved Trollerud Sølvverk i Svene fattigdistrikt i Flesberg herred, Buskerud fylke, skal økes til et beløp av kr. 12 000,00 — på den måte, at rentene fremdeles tillegges kapitalen og at de i fondets plan fastsatte månedlige innbetalinger til fondet gjenoptas ved utgangen av juni måned d. å., dog med den forandring at der i lønningene til verkets betjenter og arbeidere kun inneholdes $^1/_4$ pct., mens et beløp svarende til $^3/_4$ pct. av disse lønninger innbetales av verkets eiere. 4 juni.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 § 29 og 31 bestemmes, at den ved 4 juni.

4 juni. kongelig resolusjon av 7 januar 1916 stadfestede plan for sikkerhetsfondet ved Bergverksaksjeselskapet Røragen bergverk i Røros herred, Sør-Trøndelag fylke, inntil videre blir gjeldende uforandret, idet rentene fremdeles blir å tillegge kapitalen.

4 juni.. **Kongelig resolusjon**, hvorved takstene for befordring av reisende, gods og levende dyr på Urskog—Høland-banen tillates midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 4 juni 1920.

4 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Åsgårdstrand bystyres beslutning av 4 mai 1920 om forandringer i §§ 1, 2, 9 og 12 i det ved kongelig resolusjon av 16 juli 1907 stadfestede takstregulativ for benyttelse av Åsgårdstrand brygger.

4 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

1. Den forhandlerne og utselgerne av stemplet papir og merker tilkommende godtgjørelse for forhandlingen blir å beregne efter de gjeldende satser, dog således at godtgjørelsen ikke må overstige kr. 4 000,00 for hvert budgettår.
2. Denne bestemmelse trer i kraft ved begynnelsen av budgettåret 1920—21.

4 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sakfører, hvori uttales, at de oplysninger, som i henhold til landskattelovens § 55, annet ledd (byskattelovens § 47), pliktes avgitt i anledning av skattemanntallets optagelse, om kommunestyret så beslutter, må kunne kreves avgitt skriftlig gjennem utfyllning av skjemaer.

5 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet til overøvrighetene.

I rundskrivelse av 13 april 1909 bestemte dette departement, at approbasjon av ulovbestemte utgifter ved lovovertredelsers undersøkelse og påtale m. v. overtas av fylkesmennene, når beløpene ikke overstiger 20 kroner og der ikke er tvil om utgiftenes lovlighet og rimelighet, og at de vedkommer delinkventfondet.

Efter konferanse med statsrevisjonen bestemmer departementet, at området for de ulovbestemte utgifter, hvis approbasjon henhører under fylkesmennene utvides, således at disse overtar approbasjon av sådanne utgifter, når beløpene ikke overstiger 400 kroner.

Bestemmelsen vil få anvendelse blandt annet ved approbasjon av utgifter i anledning av reiser i tilfelle, hvor det almindelige takstregulativ ikke kommer til anvendelse.

Hvor en regning omfatter flere ulovbestemte utgiftsposter, 5 juni.
hver på kr. 400,00 eller derunder, henhører approbasjonen under fylkesmennene, også når regningens samlede beløp overstiger 400 kroner.

Salærer for sakkyndige, tolker og lignende i straffesaker, hvor vedkommende ikke er opnevnt av eller har avgitt møte i retten og hvor kongelig resolusjon av 21 juli 1917 III, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918 heller ikke kommer til anvendelse, har hittil vært fastsatt av departementet. Det gjelder særlig salærer for læger, dyrlæger, kjemikere, skriftkyndige, regnskapskyndige m. v., som efter anmodning av politiet under efterforskning avgir sakkyndig uttalelse som regel på grunnlag av en anstilt undersøkelse, og tolker, som benyttes av politiet ved avhørelse av siktede eller vidner.

Departementet bestemmer, at salærene i disse tilfelle innenfor den ovennevnte grense 400 kroner blir å fastsette av fylkesmennene, dog med adgang for den sakkyndige o. s. v. og påtalemyndigheten til å forlange et av fylkesmannen fastsatt salær innbragt for departementet til revisjon. I det øiemed bør fylkesmannen underrette påtalemyndighetens tjenestemann, hvor hans salæransettelse avviker fra dennes forslag.

Med hensyn til den norm, som blir å befølge, henvises til salærinstruksen av 13 juni 1894 og kongelig resolusjon av 24 september 1918 (departementets rundskrivelse av 26 september s. å.). Det bemerkes, at den i salærinstruksen anførte lovbestemmelse om godtgjørelse for dyrlæger ikke befølges i praksis, idet godtgjørelse i hvert tilfelle ansettes. Man har gått ut fra noget lavere satser enn for læger.

Angående anvendeligheten av sportellovens § 109 henvises til kongelig resolusjon av 21 juli 1917 III, jfr. kongelig resolusjon av 24 september 1918. Hvor sportellovens § 109 ikke kommer til anvendelse, blir salæret å fastsette av retten, hvor de i nevnte bestemmelse omhandlede betingelser er tilstede, men ellers av fylkesmannen.

Angående godtgjørelse til tolker gjelder ikke nogen almindelig regel, idet tilfellene er så forskjelligartede, at nogen felles norm ikke kan opstilles. I almindelighet bør der befølges noget lavere satser enn for sakkyndige bestemt.

Med hensyn til revisjon av salærer for aktorer, forsvarere, sakkyndige og lignende ansatt av retten blir der å forholde på samme måte som hittil.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmennene. 5 juni.
Ved departementets rundskrivelse av 14 mars 1908 punkt 4 blev det pålagt amtskasserene (skattefogdene) å holde kasse-

5 juni. undersøkelse hos lensmennene (skatteopkreverne) såvidt mulig hvert år og i øvrig så ofte som forholdene måtte kreve det. Samtidig blev det pålagt lensmennene (skatteopkreverne), når så av skattefogdene måtte forlanges, å fremlegge foruten bøker, dokumenter og kontanter vedkommende oppebørslene for skattefogdene tillike bøker og kontanter vedkommende skiftebehandling samt innfordring for kommuner.

Som en følge av de innfordringer (opfostringsbidrag og brandkontingent), som ved lovene av 10 april 1915 og 22 mars 1918 (§ 59) er pålagt eller overgått til lensmennene som bidragsfogder eller brandtakstbestyrere, anser departementet det for en selvfølge, at lensmennene for fremtiden må være forpliktet til ved kasseundersøkelser, når skattefogdene forlanger det, å fremlegge bøker og kontanter også vedkommende opfostringsbidrag og brandkontingent.

For at skattefogdenes kasseundersøkelser hos lensmennene (skatteopkreverne) overhodet skal opnå den fornødne effektivitet, må det anses påkrevet, at disse undersøkelser samtidig omfatter alle de midler, som lensmennene (skatteopkreverne) i egenskap av offentlig eller kommunal tjenestemann sitter inne med eller står til ansvar for. Hvor derfor lensmenn måtte sitte inne med andre offentlige eller kommunale midler enn de ovenfor nevnte, vil skattefogdene være berettiget til å kreve også disse midler fremlagt ved kasseundersøkelsen.

Med foranstående bes de innen hr. fylkesmannens distrikt ansatte skattefogder og lensmenn (skatteopkrevere) gjort bekjent.

8 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av dr. L. Smit ved gavebrev av 20 desember 1918 oprettede »Bergens medicinske høiskoles videnskapelige reisefond« samt på de under 17 april 1920 utferdigede statutter for dette fond.

8 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av enkefru Cathrine Elise Vauvert ved testamente av 27 mai 1905 oprettede »Louis Vauvert og hustru Cathrine Vauverts legat til fordel for verdige mannlige og kvinnelige trengende i Porsgrund og nærmeste omegn« samt på de under 26 januar 1920 utferdigede statutter for dette legat.

8 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av assuransedirektør Albert Henrik Friele Vedeler og hustru Birgit Vedeler, født Grieg, oprettede »Alexander Grieg Vedelers legat« til fordel for Domkirkens Diakonat, Bergen, samt på den under 21 februar 1920 utferdigede fundas for dette legat.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av fru Johanne Koppang, f. Sætre ved gavebrev av 19 januar 1920 oprettede »Johanne Koppangs legat for gamle« innen Sørskogbygden i Elverum samt på de under 14 april 1920 utferdigede statutter for dette legat. 9 juni.

Skrivelse*) fra Statens prisdirektorat om maksimal grunnprisen for H-jernsbjelker, U-jern og Zoresjern m. v. 9 juni.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes i henhold til gitt bemyndigelse nye omsetningsregler og maksimalpriser for jern, jernplater m. v. 9 juni.

Skrivelse*) fra Statens prisdirektorat om tillegg til maksimalprisene for pakkpapir for ombordbringelse på skib. 9 juni.

Innberetninger***) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v. 9 juni.

Skrivelse†) fra Finansdepartementet om ophevelse av omsetningsreglene m. v. for gulvfliser og fajansefliser. 10 juni.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av murmester O. H. Hoff ved gavebrev av 31 desember 1919 oprettede »Murmester O. H. Hoffs legat til Kristiania opfostringshus« samt på de under 17 februar 1920 utferdigede statutter for dette legat. 11 juni.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av kjøbmann Gustav Adolph Michelsen ved testamente av 25 november 1912 med tillegg av 26 november og 6 desember 1917 oprettede »G. Ad. Michelsens legat for blinde« i Kristiania samt på de under 6 mai 1920 utferdigede statutter for dette legat. 11 juni.

Lov††)[1]) om forandring i lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum. 12 juni. Nr. 1.

---

*) Bekjentgj. 17 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 36, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 17 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 36, hvor de nye omsetningsregler m. v. er inntatt.

***) Bekjentgj. 17 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 36, hvor innberetningene er inntatt.

†) Bekjentgj. 24 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

††) Bekjentgj. 15 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

[1]) St.besl. 31 mai. Se Ot. prp. nr. 24. Innst. O. nr. 53. St.tid., forh. i Ot. s. 183—184; i Lt. s. 69.

12 juni. Nr. 1.

I.

Lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum §§ 2 og 7 skal herefter lyde således:

§ 2. Bestemmelsen i § 1, første ledd, får tilsvarende anvendelse paa ledige leiligheter, til beboelse eller annet bruk, såsom til fabrikk, verksted, kontor, butikk, lager o. lign.

Som ledig anses en leilighet, når den enten ikke er i bruk, eller den vel er i bruk, men bruken på grunn av opsigelse eller annen omstendighet skal ophøre innen 14 dager.

Avståelsen kan dog ikke iverksettes, såfremt huseieren innen en i beslutningen fastsatt frist, regnet fra den dag beslutningen er meddelt ham, godtgjør, at han har bortleiet den eller selv skal benytte den, og at leiligheten skal tas i bruk innen 14 dager efter fristens utløp.

§ 7. Ved beslutning av magistrat og formannskap i byer, hvor § 2 er gjort anvendelig, kan det bestemmes, at enhver, som innen kommunen eller visse deler av denne eier hus med leiligheter, som han ikke selv har i bruk, innen en fastsatt frist skal gi magistraten skriftlig opgave over antallet og størrelsen av leilighetene tillikemed oplysning om leieforholdene. I ethvert tilfelle plikter huseierne efter særskilt forlangende av magistraten å meddele sådanne oplysninger innen en frist av 3 dager.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

12 juni. Nr. 2.

Lov*)[1]) om forandring i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre.

I.

Lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, dens §§ 20 og 21, skal lyde så:

§ 20. Opfostringsbidraget skal fastsettes således, at der så vidt mulig faller like stor byrde på hver av foreldrene i forhold til deres økonomiske kår. Hvis den ene ikke kan bære nogen del av utgiftene, kan de helt legges på den annen.

Blir barnet fostret op i by, skal faren som regel betale i opfostringsbidrag minst 35 kroner måneden, til det er 14 år gammelt, og siden minst 30 kroner, til det er 16 år. Blir det fostret op på landet, skal han som regel på samme måte betale minst 30 kroner og 25 kroner. Disse minimumsbeløp kan

*) Bekjentgj. 15 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

[1]) St.besl. 31 mai. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. o. II. St.tid., forh. i Ot. s. 184—185; i Lt. s. 69.

amtsutvalget efter forslag fra herredsstyret forhøie med inntil 12 juni.
10 kroner pr. måned for det enkelte herreds vedkommende. I Nr. 2.
kjøpstæder og i ladesteder med eget kommunestyre kan amtmannen efter forslag fra bystyret foreta lignende forhøielse. Amtsutvalgets og amtmannens beslutninger kan bringes inn for vedkommende regjeringsdepartement, men uten opsettende virkning. Når amtmannen i særlige tilfelle — efter de foreliggende oplysninger om foreldrenes stilling eller om forpleiningsforholdene på stedet eller i det enkelte tilfelle — finner, at en ansettelse av opfostringsbidraget efter ovennevnte minstesatser vilde virke ubillig og derfor setter bidraget under disse satser, skal grunnen til sådan nedsettelse i hvert tilfelle anføres i foreleget.

Hvis moren har barnet hos sig, skal faren betale et særskilt bidrag for de første 9 måneder efter fødslen (opamningsbidrag). Dette bidrag skal som regel settes i byene til minst kr. 45,00 for den første måned og minst kr. 35,00 for hver av de følgende 8 måneder, på landet til minst henholdsvis kr. 35,00 og kr. 25,00.

Bidragene skal settes høiere enn foran fastsatt, når og i den utstrekning farens økonomiske evne tillater det.

Opfostrings- og opamningsbidraget skal betales forskuddsvis for hver måned og blir å erlegge, selv om barnet skulde dø eller settes ut innen vedkommende måneds utløp. Bidragsfogden kan bestemme, at opamningsbidraget utbetales til vedkommende jordmor eller annen pålitelig person, såfremt denne er villig til å motta det og anvende det til morens og barnets beste.

Blir barnet sykt, og sykeutgifter påløper innen dets fylte 16 år, skal et særskilt bidrag til disse utgifter pålegges, hvis det begjæres av den, som har omsorgen for barnet, eller av dets verge eller av fattigvesenet, når dette har måttet betale.

Dør barnet innen sitt fylte 16 år, skal der pålegges et særskilt bidrag til begravelsesutgifter, hvis den, som har bekostet begravelsen, gjør krav på det.

Også til barnets dåp og konfirmasjon skal, når det ikke er under farens omsorg, en særskilt hjelp pålegges faren, såfremt det begjæres av barnets mor eller dets verge. Konfirmasjonsbidrag kan også pålegges efterat barnet har nådd sådan alder, at opfostringsbidraget er bortfalt.

Begjæring om bidrag til barnets dåp, konfirmasjon, sykdom eller begravelse må være fremsatt innen 1 år efter den begivenhet, som har foranlediget utgiftene.

§ 21. Til barnets mor skal faren betale utgiftene ved nedkomsten og ved hendes forsvarlige pleie under barselleiet, derunder også det, som læge eller jordmor skal ha efter § 6. Dette gjelder også, om fostret ikke er levedyktig; men kravet må da

12 juni. Nr. 2. fremsettes for vedkommende myndighet innen ett år efter nedkomsten; ellers taper moren det. Utgiftene skal som regel settes til minst 70 kroner foruten det, som læge eller jordmor skal ha efter § 6.

Faren skal betale bidrag til moren i de siste 3 måneder før fødselen. Bidraget settes som regel til minst kr. 45,00 pr. måned i by og minst kr. 35,00 pr. måned på landet. Er faren ikke ubemidlet, skal bidraget forhøies i forhold til hans økonomiske evne.

Er barnet dødfødt, tilfaller det efter § 20, tredje ledd, fastsatte bidrag for den første måned efter fødselen barnets mor.

Bidraget efter første ledd betales ved nedkomsten. Bidragene efter annet og tredje ledd betales månedsvis og forskuddsvis.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

12 juni. Nr. 3. **Lov***)[1]) om forandring i lov nr. 2 av 10 april 1915 om forsorg for barn.

I.

Lov nr. 2 av 10 april 1915 om forsorg for barn, dens § 3, skal lyde så:

Bidrag efter §§ 1 og 2 fastsettes av amtmannen på forhånd til bestemte månedlige beløp for hver kommune. De skal ligge innenfor følgende grenser: for de siste 6 uker før fødselen fra kr. 45,00 til kr. 110,00, for den første måned efter fødselen fra kr. 35,00 til kr. 110,00 og for hver av de følgende måneder fra kr. 30,00 til kr. 85,00. Før amtmannen fastsetter bidragsbeløpene, skal han ha hørt vedkommende fattigstyrer og helseråd.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

12 juni. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme §'s siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer som er bosatt i Herdla lensmannsdistrikt, Hordaland fylke.

12 juni. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i

*) Bekjentgj. 15 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.
[1]) St.besl. 31 mai. Se Ot prp. nr. 18. Innst. O. II. St.tid., forh. i Ot. s. 185—186; i Lt. s. 69.

medhold av samme §'s siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Dverberg lensmannsdistrikt, Nordland fylke. 12 juni.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskemmisjoner m. v. av 16 mai 1860, meddeles approbasjon på Otterøy herredsstyres vedtak i møte 15 april 1920 om nedenstående tillegg til de almindelige helseforskrifter for herredet, som er approbert 1 desember 1910: 12 juni.

»Elever ved offentlig skole, som læreren har grunn til å frykte for er angrepet av utøi, skabb eller annen lidelse, som antas opstått ved urenslighet, skal sendes hjem og forbys adgang til skolen, til de er rene«.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 12 juni.

I. Tilleggslov av 9 august 1918 til lov om postvesenet av 12 mai 1888 angående særskilt gebyr for postsaker, som befordres med luftfartøi, trer i kraft straks.

II. Dette gebyr fastsettes til:
1) For innenrikske brev, brevkort og korsbåndsforsendelser 40 øre pr. forsendelse;
2) For tidender og tidsskrifter i abonnement det 9-dobbelte av den almindelige porto.

III. Handelsdepartementet bemyndiges i fornødent fall til å fastsette de øvrige bestemmelser for luftpostbefordring, som måtte påkreves.

Kongelig resolusjon*), hvorved den konsesjonsgrense, som er nævnt i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918 § 1, nedsettes for Malvik herred, Sør-Trøndelag fylke til 5 ha. Denne bestemmelse trer i kraft straks. 12 juni.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på de av Nittedal herredsstyre i Akershus fylke og Nes herredsstyre i Buskerud fylke henholdsvis under 3 mai og 14 mai 1920 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning. 12 juni.

*) Bekjentgj. 15 juni i Lovt. 1ste avd. nr. 35.

12 juni. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 7 i lov nr. 1 av 18 august 1914 bestemmes, at det i samme lovs § 4 inneholdte utførselsforbud midlertidig settes ut av kraft, forsåvidt angår høi.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

12 juni. **Kongelig resolusjon****), hvorved bestemmes:

I. I medhold av § 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. tillegslover av 14 april og 29 november 1919, fastsettes nye maksimalfrakter for transport til Norge med norske damp- og motorfartøier av korn, mel, oljemel og -kaker, bomullsfrømel og -kaker, linfrømel og -kaker, sesamfrømel og -kaker, superfosfat, råfosfat, mineralske oljer, gryn, sukker, kjøtt, flesk, fettstoffer, linfrø og rapsfrø, linolje, ris, oljer, erter, bønner, fôrstoffer og stykkgods fra Amerika, Australia og India, videre av salt og svovlsyre fra England, og av kull, koks og sinders fra England og Amerika.

II. Maksimalfraktene fastsettes overensstemmende med et fremlagt utkast.

III. Provianteringsdepartementet bemyndiges i medhold av nevnte lovs § 4 til i særlige tilfelle å dispensere fra de fastsatte maksimalfrakter.

IV. Nærværende resolusjon trer i kraft, forsåvidt angår stykkgods, den 20 juni 1920 (Kristianiatid) og iøvrig den 12 juni 1920 (Kristianiatid).

De ved kongelige resolusjoner av 19 mars og 16 april 1920 fastsatte maksimalfrakter opheves fra samme tid, altså for stykkgods fra 20 juni 1920 kl. 1 em. (Kristiatid) og iøvrig fra 12 juni 1920 kl. 1 em. (Kristianiatid).

De nye frakter gjelder:

For stykkgods:

alle fraktslutninger, datert efter kl. 1 em. den 20 juni 1920 (Kristianiatid).

For annet gods:

alle skibninger hvis konnossementer er datert efter kl. 1 em. den 12 juni 1920 (Kristianiatid).

I tvilstilfelle avgjør Provianteringsdepartementet, hvad der skal henregnes til »stykkgods« og »annet gods«.

Samtlige maksimalfrakter

gjelder, hvor ikke anderledes er bestemt, til direkte lossehavn mellem Svenskegrensen og Hammerfest.

Som en havn anses for hele kornlaster:

*) Bekjentgj. 15 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

**) Bekjentgj. 15 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 35, hvor de i post II omhandlede maksimalfrakter er anført.

Trondhjem og Buviken. 12 juni.
Bergen og Vaksdal.
Kristiania, Kambo og Moss.
Kysten inddeles i følgende soner:
Svenskegrensen til og med Bergen.
Bergen til og med Trondhjem.
Trondhjem til og med Svolvær.
Svolvær til og med Hammerfest.

For lossning i flere havner eller anløp av ordrehavn betales i tillegg til maksimalfrakten for hver tilleggshavn (beregnet av skibets lastekapasitet):
kr. 2,50 pr. tonn, hvor fraktraten er beregnet pr. tonn eller pr. 100 pund.
kr. 0,50 pr. qtr., hvor fraktraten er beregnet pr. qtr.
kr. 0,40 pr. fat (round barrel) for mineralske oljer i fat (hele laster).

Det samme tillegg kan beregnes for hver ny eller passert sone.

Ved lastning i 2 eller flere havner vil — hvor intet bestemt tillegg er fastsatt — de forøkede omkostninger som følge av sådan lastning kunne beregnes i tilleg til maksimalfraktene efter innhentet tillatelse fra Provianteringsdepartementet.

Samtlige frakter forutbetales, hvor ikke anderledes er bestemt og beregnes av innlastet eller utlosset vekt i henhold til de kutymer, som var gjeldende før krigen.

Fraktene fra Nord-Amerika kan efterbetales,

Ved lossning av kullaster er der anledning til å betale »Dispatch Money«.

I tvilstilfelle avgjør Provianteringsdepartementet, hvad der skal regnes til »stykkgods« og til »annet gods«.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles stadfestelse på det av forhenværende statsråd Kr. Lehmkuhl og hustru Magdalene ved gavebrev av 1 mai 1920 oprettede »Kristofer Lehmkuhls fond til fremme av norsk næringsliv« samt på den under 31 s. m. utferdigede fundas for dette fond. 12 juni.

Kongelig resolusjon[1]), hvorved der i Departementet for Sociale Saker oprettes et nytt kontor, 3dje Socialkontor. 12 juni.

Kongelig resolusjon, hvorved den i overenskomst om postforbindelsen mellem Norge, Danmark og Sverige av 15 desember 1919, dens artikkel 2, punkt 1, fastsatte porto for 12 juni.

[1]) Se St. prp. nr. 75. Tillegg til innst. s. XXXIV. St. tid. s. 1906—1920.

12 juni. brev forhøies fra den tid poststyrelsen bestemmer, så den blir, hvis brevets vekt ikke overstiger 20 gr. . . . . 20 øre
—»— overstiger 20 gr. men ikke 125 gr. . . . . 40 »
—»— overstiger 125 gr. men ikke 250 gr. . . . . 60 »
—»— overstiger 250 gr. men ikke 500 gr. . . . . 80 »

For ubetalte brev eller utilstrekkelig betalte brev opkreves den manglende porto med et tillegg av 20 øre for hver forsendelse.

12 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved der fra 12 juni 1920 å regne under Provianteringsdepartementet oprettes et midlertidig kontor — Statens Kontor for den Frivillige Hjelpetjeneste — hvis chef sorterer direkte under departementschefen.

12 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på de under 29 april 1920 utferdigede vedtekter for den ved høieste resolusjon av 2 oktober 1902 stadfestede »Westye Egebergs stiftelse for uforsørgede barn« i Kristiania.

12 juni. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra det sveitsiske forbundsråd har den Sydafrikanske Union tiltrått den reviderte Bernerkonvensjon angående beskyttelse av litterære og kunstneriske verker av 13 november 1908, supplert ved tilleggsprotokoll undertegnet i Bern 20 mars 1914. Tiltredelsen som regnes fra 1 mai 1920, skjer med samme forbehold som det, der blev tatt ved Storbritannias ratifikasjon av konvensjonen (jfr. »Overenskomster« for 1912 side 36).

12 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Hordaland fylke, hvori på foranledning av Hordaland fylkesskattestyre uttales, at når landskattelovens § 36, 4de ledd om begrenset gjeldsfradrag for utenbygdsboende benytter uttrykket »jordbrukseiendom«, antas der herved å maatte siktes til eiendommer, hvorpå der drives gårdsbruk, eller ialfall til eiendommer, som egner sig til gårdsdrift. Villaer, sportshytter og lignende med et par mål jord antas således ikke å falle inn under bestemmelsen. Jfr. forøvrig høiesterettsdom i Rettstidende for 1918 s. 219 flg. samt departementets i Lovtidende inntatte skrivelse av 27 mai 1913.

12 juni. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes i henhold til gitt bemyndi-

*) Bekjentgj. 24 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor de nye omsetningsregler m. v. er inntatt.

gelse nye omsetningsregler og maksimalpriser for nogen sorter rør og rørdeler m. v. 12 juni.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre prisreguleringsbestemmelser for ris. 13 juni.

Lov**)[1]) inneholdende tilleg til lov om pengevesenet av 17 april 1875. 16 juni.

§ 1. Av kobbernikkel kan utmyntes skillemynt av følgende verdi, størrelse og vekt:

	Diameter i millimeter	Vektdeler kobber	Vektdeler nikkel	Vekt i gram
50 øre	22	75	25	4,8
25 »	17			2,4
10 »	15			1,5

Disse mynter blir å prege i riflet ring.

§ 2. Skillemynt av kobbernikkel preges alene for statens regning. Kongen kan, efter innhentet samtykke fra Stortinget, la utmynte så stor mengde derav, som finnes fornødent.

Med hensyn til skillemynt av kobbernikkel preget i Norge, Danmark eller Sverige gjelder de i lov om pengevesenet av 17 april 1875 med tilleggslover av 8 juni 1881 og 20 juli 1895 inneholdte bestemmelser, forsåvidt de på dem er anvendelige.

§ 3. Ingen skal være forpliktet til i én betaling å motta et høiere beløp enn 5 kroner i kobbernikkelmynt.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig kunngjørelse**) om bemyndigelse for Finans- og Tolldepartementet til å utferdige partialobligasjoner for det innenlandske statslån av 1920. 16 juni.

Med hjemmel av Stortingets beslutninger av 17 juli 1919 har Vi under 20 september s. å. bemyndiget Vårt Finans- og Tolldepartement til å opta lån for Statskassens regning.

Da Vårt Finans- og Tolldepartement i medhold av den således gitte bemyndigelse i inneværende år har optatt et innenlandsk 6 % rentebærende statslån å tilbakebetale i løpet av 50 år, bemyndiger Vi herved, i overensstemmelse med den i Vårt statsråd idag fattede beslutning, Vårt Finans- og Tolldepartement til på den norske statskasses vegne for lånets

*) Bekjentgj. 24 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor prisreguleringsbestemmelsene er inntatt.

**) Bekjentgj. 17 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

[1]) St. besl. 15 juni. Se Ot. prp. nr. 49. Innst. O. nr. 79. St. tid. forh. i Ot. s. 212; i Lt. s. 70.

16 juni. beløp 100 mill. kroner å utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren og bærende 6 % årlig rente fra 1 juni 1920 å regne.

16 juni. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved kongelig resolusjon av 14 april 1919 gitte dispensasjon til avistrykkerier — til inntil videre, dog ikke utover 1 år fra nevnte resolusjons datum, å arbeide efter kl. 8 aften søn- eller helgdag eller — hvor flere helgdager følger efter hverandre — siste helgdag i den utstrekning, hvori arbeidet i det nevnte tidsrum trenges for utgivelse av avis om morgenen dagen efter helgdag — gis forlenget gyldighet inntil 1 september 1920.

16 juni. **Kongelig resolusjon***) hvorved i henhold til lov av 18 juni 1915 om midlertidig forlengelse av den i lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910, henholdsvis § 6 og § 14, omhandlede tilleggsfrist for betaling av årsavgift for patenter bestemmes:

Den i § 6, tredje ledd, i lov om patenter av 16 juni 1885 og i § 14, annet ledd, i lov om patenter av 2 juli 1910 omhandlede tilleggsfrist av 3 måneder for betaling av årsavgift for patenter forlenges for de patenter, for hvilke årsavgiften forfaller i tiden fra og med 1 januar 1920 til og med 31 mars 1920, til 9 måneder, og for de patenter, for hvilke årsavgiften forfaller i tiden fra og med 1 april 1920 til og med 30 september 1920, til 31 desember 1920.

16 juni. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 1 i lov av 14 juli 1916 om midlertidig forlengelse av den i artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte prioritetsfrist for patentkrav bestemmes:

Den i henhold til artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte frist av 12 måneder for opnåelse av den i nevnte artikkel omhandlede fortrinsrett, som tilkommer borger eller undersått av nogen unionsstat for inngivelse av krav på patent, forlenges, forsåvidt fristen ikke var utløpet den 29 juli 1914, ytterligere til og med 30 september 1920.

16 juni. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til § 41 i plakat av 16 mars 1910 inneholdende regler til forebyggelse av sammenstøt mellem fartøier m. v. meddeles approbasjon på Drammen havnestyres beslutning av 20 febr. 1920 angående regler for passage gjennem Svelvikstrømmen, sålydende:

*) Bekjentgj. 17 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

»Fartøier med så stort dyptgående, at de må holde sig i den dype rende, skal, før de entrer strømmen, i betimelig tid tilkjennegi dette med 4 lange støt i dampfløiten. Mindre fartøier har da plikt til å holde sig til siden, inntil det dyptgående fartøi er passert. Forøvrig gjelder styringsplakatens regler«. 16 juni.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til § 41 i plakat av 16 mars 1910 inneholdende regler til forebyggelse av sammenstøt mellem fartøier m. v. meddeles approbasjon på Haugesund havnestyres beslutning av 24 september 1919 angående tillegg til de ved kongelig resolusjon av 22 januar 1915 approberte regler for trafikken i Smedesundet ved Haugesund, dog således at den havnestyret ved tillegget hjemlede beføielse kun skal gjelde tidsrummet utenfor de større fiskerier. 16 juni.

Det omhandlede tillegg til reglenes 2net ledd er sålydende:

»Under samme betingelser kan havnestyret i særlige tilfelle tillate også fartøier av større lengde å trafikere denne del av havnen i begge retninger.

Kongelig resolusjon*), hvorved i henhold til § 1 næstsiste ledd i lov av 14 desember 1917 om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom, den konsesjonsfri grense for erhvervelse av vannfall i Østre Slidre herred, Opland fylke, nedsettes til 500 naturhestekrefter. 16 juni.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved preget på kobbernikkelmyntene blir å fastsette i overensstemmelse med de utkast, der er beskrevet i Finansdepartementets foredrag av 16 juni 1920, nemlig: 16 juni.

»50-ørens revers blir uforandret, mens aversen blir som den nuværende 25-øre i sølv.

25-ørens revers blir uforandret, og aversen får 10-ørens nuværende preg.

10-ørens forside utføres uten innskripsjon (alt for Norge) kun med Kongemonogram og reversen som nu.«

Skrivelse**) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for prisansettelse for kasser fremstilt av medlemmer av Kristiania og omegns kassefabrikkers forening. 16 juni.

*) Bekjentgj. 17 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

**) Bekjentgj. 3 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor reglene er anført.

16 juni. **Skrivelse***) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for tobakker, cigarer, cigarillos og cigaretter.

16 juni. **Skrivelse****) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes nye maksimalpriser for omhandlede bundne fiskeredskaper av bomullstråd.

17 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Hedmark fylke, hvori departementet uttaler, at odelsløsning antas å måtte betraktes som avhendelse i den forstand, hvori dette uttryk benyttes i landskattelovens § 43, byskattelovens § 37. Departementet tilføier, at der intet finnes i disse bestemmelsers ordlyd eller forarbeider, som tyder på, at der med uttrykket avhendelse kun skulde menes frivillig salg.

18 juni. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til en overlos, hvori anføres, at såvel det slepende som det slepte fartøi — hver for sig — er lospliktige.

18 juni. **Skrivelse*****) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av § 2 i lov om midlertidige innførselsforbud av 22 mars 1918, jfr. kongelig resolusjon av 25 mai s. å., fastsettes endringer i de under 10 mai 1920 utferdigede bestemmelser om import av kull, koks og sinders.

18 juni. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler for norsk og utenlandsk ost.

18 juni. **Skrivelse**†) fra Provianteringsdepartementet om ophevelse av forbudet mot salg av kaffeblandinger m. v.

18 juni. **Skrivelse** †) fra Statens prisdirektorat om ophevelse av bestemmelsene om maksimalpris for båtspiker, båtsøm og jollesøm.

---

*) Bekjentgj. 3 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

**) Bekjentgj. 3 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor de nye maksimalpriser er anført.

***) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor endringene m. v. er inntatt.

†) Bekjentgj. 3 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

Skrivelse*) fra Arbeidsdepartementet til fylkesmannen i Telemark, hvorved departementet i henhold til den samme ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920 gitte bemyndigelse stadfester Notodden bystyres beslutning av 23 januar 1920 angående tvungen opmåling av tomter og grunner samt angående betalingsregulativ herfor. 19 juni.

Opmåling i byggebeltet er ikke tvungen.

Skrivelse*) fra Finansdepartementet til overkontrolløren for Tobakkbeskattningen, hvori meddeles, at stempelavgift efter de i kongelig kunngjørelse av 1 mai d. å. omhandlede nye avgiftssatser for de kostbarere røketobakker blir å svare av samtlige sådanne tobakker, som fra og med 1 juli d. å. utleveres av tollvesenet eller utgår fra tobakkfabrikanters eller stemplingsberettigede importørers lagre. 19 juni.

Derimot kan de hos detaljforhandlere (derunder hoteller, restauranter og kafeer) på sistnevnte dag beroende beholdninger av omhandlede røketobakker, som er stemplet efter den eldre avgiftssats, efter omstendighetene tillates utsolgt uten omstempling innen 1 oktober d. å.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at direktoratet under 19 juni 1920 har sendt Buskeruds Mølleforening, Hønefoss, følgende skrivelse: 19 juni.

Direktoratet skal meddele, at departementet har funnet å kunne tillate, at formalingsprisene forhøies for de møllers vedkommende, som er tilsluttet Buskeruds Mølleforening.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat om overførelse av Lillehammer til 2nen prisgruppe, forsåvidt angår omsetning av melk og fløte. 19 juni.

Innberetninger***) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v. 19 juni.

Meddelelse til hæren, hvorved departementet bestemmer, at Sør-Audnedal innrulleringskrets (lensmannsdistrikt) av Lister bataljonsutskrivningsdistrikt overføres fra 10 til 9 kompani av Agdesidens infanteriregiment nr. 7 fra 1 august d. å. 22 juni.

---

*) Bekjentgj. 24 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.
**) Bekjentgj. 3 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.
***) Bekjentgj. 3 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor innberetningene er inntatt.

23 juni. **Skrivelse** *) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye omsetningsregler og maksimalpriser for vindusglass.

23 juni. **Skrivelse** **) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for kalkverkenes prisberegninger.

23 juni. **Skrivelse** ***) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 bestemmes, at de i skrivelse av 17 januar 1920 fastsatte maksimalpriser for garnblåser opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

23 juni. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til en overlos, hvori samtykkes i, at en svensk redningsskøite ved besøk av norske havner under prøvetokt fritas for å erlegge lospenger, medmindre los benyttes, eller fartøiet praies av fortrinsberettiget los.

23 juni. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til en overlos, hvori uttales, at en flytedok ikke kan betraktes som et fartøi, og derfor ikke er undergitt losplikt efter loslovens § 1 (l. 26 mai 1899).

23 juni. **Skrivelse** †) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens Prisråd har meddelt A/S. Skofabrikken Skandia, Gjøvik, godkjennelse på nærmere anførte priser for chevreauxskotøi.

23 juni. **Skrivelse** ***) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har tillatt Porsgrund Porcelænsfabrik en forhøielse av de nuværende maksimalpriser ved at det nuværende dyrtidstillegg forhøies fra 240 pct. til 260 pct.

24 juni. **Skrivelse** ††) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for havregryn- og havremel merket »Frigg«.

---

*) Bekjentgj. 10 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor de nye omsetningsregler m. v. er inntatt.

**) Bekjentgj. 10 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor reglene er inntatt.

***) Bekjentgj. 10 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 43.

†) Bekjentgj. 10 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor prisene er anført.

††) Bekjentgj. 10 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

Innberetninger *) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v. 24 juni.

Kongelig kunngjørelse **) [1]) om avgift til statskassen av apotekenes omsetning. 25 juni.

Stortinget har den 8 mai 1920 fattet følgende beslutning om avgift til statskassen av apotekenes omsetning:

De, som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 eller med forpliktelse til å underkaste sig en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig avgiftsbestemmelsene, skal for budgett-terminen 1 juli 1920—30 juni 1921 erlegge til statskassen avgift av sin omsetning efter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 25 000,00 av omsetningen skal være avgiftsfri.
2. Av restbeløpet fratrekkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsetning beregnes følgende avgifter:

Av	1ste	kr. 5 000,00	(eller deler derav)	1 pct.
»	2net	» 5 000,00	—»—	2 »
»	3dje	» 5 000,00	—»—	3 »
»	4de	» 5 000,00	—»—	4 »
»	5te	» 5 000,00	—»—	5 »
»	6te	» 5 000,00	—»—	6 »
»	7de	» 5 000,00	—»—	7 »
»	overstigende omsetning			8 »

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp, som er innkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp å medregne, som er innkommet for varer, som enten direkte eller gjennem mellemmenn forhandles til andre apotek.

Omsetning ved filialapotek og medikamentutsalg blir å beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Det departement, hvorunder medisinalvesenet hører, kan helt eller delvis frafalle avgiften for apotekere, med hvem der er inngått eller inngås overenskomst angående avståelse av salgbare apotekprivilegier.

---

*) Bekjentgj. 10 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor prisforhøielsene er anført.

**) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

[1]) Se St.prp. nr. 62. Innst. S. nr. 163. St.tid. s. 1508—1510.

25 juni. Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalle avgiften, hvor dens utredsel vilde falle særlig trykkende.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10,00 opkreves ikke.

25 juni. **Kongelig resolusjon** *), hvorved den av herredsstyret for Kolbu herred, Opland fylke, den 14 oktober og 18 desember 1919 og 25 mai 1920 vedtatte beslutning om politivedtekter for herredet stadfestes i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v.

25 juni. **Kongelig resolusjon** **), hvorved den av herredsstyret for Sigdal herred, Buskerud fylke, den 8 mai 1920 vedtatte beslutning om forandring av § 11 i de ved kongelig resolusjon av 13 september 1918 stadfestede politivedtekter for herredet stadfestes i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder.

Efter den besluttede forandring skal 1ste pnnktum i 2net ledd av § 11 i politivedtektene lyde således:

»Forannevnte sammenkomster skal ophøre kl. 12 natt.«

25 juni. **Kongelig resolusjon** ***), hvorved der i henhold til lov nr. 4 av 25 juli 1913 om offentlig forevisning av kinematografbilleder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Tjøme herred, Vestfold fylke, den 12 april 1920 vedtatt beslutning til kinematografvedtekter for herredet.

25 juni. **Kongelig resolusjon** **), hvorved den av Mandal bystyre den 27 april 1920 vedtatte beslutning om tillegg til § 69 i de ved kongelig resolusjon av 11 mai 1895 stadfestede politivedtekter for byen stadfestes i henhold til lov av 28 mai 1881 om politivedtekter for rikets ladesteder.

Det besluttede tillegg skal føies til som et bokstav C foran paragrafens siste avsnitt og lyder således:

»De vognmenn og chauffører, som til utøvelse av sin bedrift anvises en plass for en lengere tid på byens torv, almenninger eller andre offentlige plasser og gater, erlegger 10 kr. årlig for hvert kjøretøi.«

---

*) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor politivedtektene er inntatt.

**) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

***) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor kinematografvedtektene er inntatt.

Kongelig resolusjon*), hvorved den av Sandnes bystyre den 11 mai 1920 vedtatte beslutning om tillegg til de ved kongelig resolusjon av 8 august 1919 stadfestede politivedtekter for byen stadfestes i henhold til lov av 28 mai 1881 om politivedtekter for rikets ladesteder. 25 juni.

Kongelig resolusjon**), hvorved der i henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899 meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Osen herred, Sør-Trøndelag fylke, under 17 april 1920 vedtatt beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. 25 juni.

Kongelig resolusjon***), hvorved den av herredsstyret for Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke, den 12 mai 1920 vedtatte beslutning om tilføielse av en ny § 1 a i de ved kongelig resolusjon av 28 juli 1916 stadfestede politivedtekter for herredet stadfestes i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder. 25 juni.

Kongelig resolusjon†), hvorved de i møter den 10 april og 8 desember 1917 samt 22 april 1919 vedtatte regler for fellesfløtning i Etna elv i Opland fylke approberes i medhold av lov nr. 4 av 1 juli 1887 § 59 som gjeldende inntil videre. 25 juni.

Kongelig resolusjon††), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at erfugl skal være fredet det hele år innen Nord-Trøndelag fylke. 25 juni.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1925.

Kongelig resolusjon†††), hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Gjøvik bystyres beslutning av 8 juni 1920 angående tilleggsbestemmelse til § 63, siste ledd, i nevnte lov. 25 juni.

Kongelig resolusjon††), hvorved der i henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfestelse 25 juni.

*) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor tillegget er inntatt.

**) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor vedtekten er inntatt.

***) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor den nye § 1 a er inntatt.

†) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor reglene m. v. er inntatt.

††) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

†††) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor tilleggsbestemmelsen er inntatt.

25 juni. på de av Gjøvik bystyre i møte den 8 juni 1920 besluttede forandringer i vedtekter til taksering til eiendomsskatt av faste eiendommer i kjøpstaden.

De besluttede forandringer går ut på, at i vedtektens § 4 godtgjørelsen til takstmennene forhøies fra kr. 0,50 til kr. 2,00 pr. time, og at i vedtektenes § 7 3dje punktum ordene »31 desember 1913« forandres til »31 desember 1921«.

25 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes, at fra 1 juli 1920 og inntil videre overføres saker vedkommende renovasjonsvesenet i Bergen, forsåvidt de hører under magistraten, fra Bergen magistrats 2nen til dens 3dje avdeling.

25 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved den i medhold av § 2 i lov om utvidelse av kjøpstaden Porsgrunns grenser av 27 juni 1919 i tiden 31 juli 1919—19 juni 1920 avholdte åstedsforretning til bestemmelse av den i lovens § 31 beskrevne grenselinje, — stadfestes.

25 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes, at politibetjentene i Vadsø skal fremtidig bruke uniform overensstemmende med et fremlagt reglement.

25 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

1. De ved kongelig resolusjon av 18 juli 1919 fastsatte bestemmelser angående fraktberegning i den norsk-tyske godssamtrafikk opheves.
2. I godssamtrafikken pr. jernbane med Tyskland og bortenfor liggende land skal fraktandelene nord for tariffgrensen mot Tyskland betales i Norge både for sendinger i retning til og fra Norge.

Bestemmelsene trer i kraft fra det tidspunkt Arbeidsdepartementet fastsetter.

25 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I. I henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse på Haugesund bystyres beslutning av 23 april 1920, forsåvidt samme angår forandringer i og tillegg til §§ 2, 3, 4 og 5 i de ved den norske regjerings resolusjon av 17 august 1905 stadfestede takster for benyttelsen av Haugesund kommunale brygger.

II. De endrede bestemmelser trer i kraft fra det tidspunkt havnestyret bestemmer, og forblir gjeldende inntil videre.

25 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse på de av Trondhjem

bystyre i møte den 29 april 1920 vedtatte nye takster for avgift av varer, som føres over Trondhjem havnevesens kaier, således at takstene trer i kraft fra 1 juli 1920 og forblir gjeldende inntil videre. 25 juni.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 25 juni.

I. I henhold til havnelovens §§ 29 og 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Tønsberg bystyres beslutninger av 30 april 1920 om forhøielse av den nugjeldende tonnasjeavgift til lovens maksimumssatser samt om forandringer i §§ 1 og 5 i det ved kongelig resolusjon av 29 juli 1911 stadfestede takstregulativ for benyttelsen av byens kommunale brygger.

II. Bystyrets beslutning av s. d. om forandringer i de for kanalen »Stenen« gjeldende takster stadfestes.

III. De stadfestede beslutninger trer straks i kraft.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Kjelvik herredstyres beslutning av 29 mai 1920 om forhøielse av avgiftsatsene i § 2 i de ved kongelig resolusjon av 24 september 1918 stadfestede takster og regler for benyttelse av dampskibskaien i Søndre Honningsvåg. 25 juni.

Skrivelse*) fra Arbeidsdepartementet til fylkesmannen i Opland, hvorved departementet i henhold til den samme ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920 gitte bemyndigelse stadfester Gjøvik bystyres beslutninger av 19 februar og 13 april 1920 angående tvungen opmåling av tomter og grunner i Gjøvik samt angående betalingsregulativ herfor. 25 juni.

Stortingsbeslutning[1]) om innkjøp av gården Hovelsåsen i Åsnes til kuranstalt for tvangsinnleggelse av alkoholister. 26 juni.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 26 juni.

Rettsbøker i farskapssaker.

I henhold til lov av 31 mai 1919 om tillegg til lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis forældre ikke har inngått ekteskap med hverandre. er det ved kongelig resolusjon av 23 desember 1919 bestemt:

---

*) Bekjentgj. 28 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

[1]) Se St. prp. nr. 1 hovedp. VII B, kap. 3, tit. 8. Innst. S. nr. 246. St. tid. s. 2385—2386.

26 juni. »1. Over forhandlinger ved underrettene i de i lov nr. 3 av 10 april 1915 omhandlede saker — herunder også tingsvidner — føres særskilt rettsbok for hver enkelt sak overensstemmende med nærmere regler, fastsatt av Justisdepartementet.

2. Ved appell av de underordnede retters dommer i de nevnte saker trer de særskilte rettsbøker med bilag istedenfor akt.

3. Det overlates Justisdepartementet å bestemme, i hvilken utstrekning de i post 1 omhandlede rettsbøker in originali kan forsendes fra vedkommende rettsskriverembede.

4. Med hensyn til opbevaring av de særskilte rettsbøker med bilag i tilfelle av vedkommende sakers appell blir å befølge de regler, som er fastsatt om opbevaring av akter i civile saker ved kongelig resolusjon av 24 juni 1918 post 2.

5. Justisdepartementet fastsetter tidspunktet for innførelsen av de i denne resolusjon gitte regler.«

Hvilket herved meddeles til underretning for hr. fylkesmannen og videre kunngjørelse for samtlige underdommere (retsskrivere) innen hr. fylkesmannens distrikt.

Departementet har bestemt, at den i resolusjonen omhandlede ordning skal gjennemføres fra 1 august 1920, dog således, at de hittil gjeldende regler fremdeles kommer til anvendelse på saker, hvori der på dette tidspunkt allerede er avholdt rettsmøte. Forøvrig har departementet truffet følgende bestemmelser om gjennemførelsen av den nye ordning:

I. Anordningen av de særskilte rettsbøker m. v.

For at rettsbøkene skal få et så ensartet utseende som mulig har departementet latt trykke omslag og intimasjonsblad, hvorav et oplag sendes til fordeling blandt rettskriverne. Sådanne omslag og intimasjonsblad bør også senere anskaffes gjennem departementet, og et passende oplag bør bero ved hr. fylkesmannens kontor.

Rettsbøkene blir å føre på løse ark. Disse innheftes snarest mulig i omslaget, og forsendelse av rettsbøkene må under ingen omstendighet finne sted, uten at sådan innheftning er foretatt. Til rettsbøkene må brukes godt sterkt papir, som bør være linjert og forsynt med en minst 5 cm. bred marg. Det må påses, at protokollasjonen blir ordentlig, tydelig og uten forkortelser. Radering må ikke foretas i rettsboken; er det nødvendig å foreta rettelser, bør dette gjøres som randbemerkninger, der underskrives av administrator.

På rettsbokens omslag føres en nøiaktig, spesifisert fortegnelse over de dokumenter, som fremlegges i saken, med henvisning til vedkommende side i rettsboken. For-

tegnelsen føres å jour, efterhvert som saksbehandlingen skrider 26 juni.
frem, og de fremlagte dokumenter nummereres. Er bilagene av større omfang, bør de særskilt innpakkes. — Når rettsboken er avsluttet, blir den å forsegle.

I forbindelse med gjennemførelsen av den nye ordning har departementet bestemt, at alle dommer i farskaps- og bidragssaker samt kjennelser, som er av særlig betydning for saken, skal avskrives i vedkommende embedes domsprotokoll for civile saker, idet avskriftens riktighet blir å bekrefte av vedkommende underdommer (rettsskriver). Ved domstoler, hvor antallet av farskapssaker er betydeligere, vil det kunne være hensiktsmessig, at der for disse saker føres en særskilt domsprotokoll.

Departementet har videre antatt, at det vil være hensiktsmessig å føre en særskilt sakliste for disse saker. Ved anordningen av denne bør det has for øie, at saklisten i forbindelse med domsprotokollen må inneholde tilstrekkelige oplysninger til utarbeidelse av de årlige statistiske opgaver (jfr. civilrettsskjema nr. 4). Til lettelse ved anordningen av saklisten har departementet utarbeidet et skjema, hvorav endel avtrykk vedlegges.

Overensstemmende med den ordning, som er forutsatt i den nye rettergangslov, jfr. lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 § 135, har departementet funnet det nødvendig å bestemme, at rettsboken i en farskapssak (bidragssak) under sakens behandling ved underretten ikke må utlånes til private, således heller ikke til sakens parter eller til sakførere, som måtte møte for disse. Når saken er pådømt og dommen avskrevet i domsprotokollen, antar man, at rettsboken bør kunne utlånes til sakførere, som representerer nogen av sakens parter. Og hvis saken appelleres, vil rettsboken, som isåfall vil tjene som akt, jfr. resolusjonens post 2, efter skriftlig begjæring bli å utlevere til appellanten på samme måte som en annen akt.

II. I henhold til resolusjonens post 3 har departementet bestemt, at det tillates å sende rettsbøkene i farskapssaker in originali ved optagelse av tingvidner i andre jurisdiksjoner, dog med følgende begrensning: Forsendelse av rettsboken må ikke finne sted i tilfelle, hvor der er nogen utsikt til, at der vil kunne bli spørsmål om fortsatt vidneførsel for dommeren i hovedsaken, før tingsvidnet er avsluttet. Og rettsboken bør heller ikke sendes, hvor det for dommeren i tingsvidnesaken vil være tilstrekkelig å få f. eks. en kortere ekstraktutskrift av det protokollerte i hovedsaken.

Når en rettsbok sendes in originali, bør det skje ved an-

26 juni. befalt brev. Forsendelsen bør noteres i saklistens anmerkningsrubrikk.

Med hensyn til forsendelsen skal departementet sluttelig be iakttatt, at oversendelsesskrivelsen ikke blir påtegnet selve rettsboken, men utferdiget som særskilt skrivelse, hvorpå senere oversendelser kan påtegnes.

III. Opbevaringen av rettsbøkene.

I de saker, som ikke blir innbragt for overordnet rett, vil rettsboken bli å opbevare ved den domstol, som har avsagt dom i saken. I tilfelle av appell blir rettsboken efter bestemmelsen i resolusjonens post 4, fr. kongelig resolusjon av 24 juni 1918 og departementets rundskrivelse av 10 august s. å., å innlemme i appelldomstolens arkiv. Såfremt en appell ikke blir forfulgt, skal rettsboken ifølge de foran nevnte bestemmelser leveres tilbake til den domstol, som har behandlet saken, og innlemmes i dennes arkiv. — Når en sak er appellert, bør der gjøres anmerkning herom i saklisten.

Sakliste for farskaps- og bidragssaker.

Nr.	Når innkommet	Partene (navn, alder og livsstilling, morens bostedskommune).	Barnets navn, fødselsår og dag.	Er forelegget utferdiget efter svangerskapsmelding eller fødselsmelding?	Farskapssak eller bidragssak (flere bidragspliktige)?	Når anhengiggjort.	Rettsmøter og utsletelser.	Anmerkninger.

29 juni. Nr. 1. **Lov***)[1]) om endring i lov av 14 juli 1893 om skyssvesenet med tilleggslov av 14 mars 1905.

I.

Paragraf 25 i lov av 14 juli 1893 om skyssvesenet med tilleggslov av 14 mars 1905 skal herefter lyde således:

§ 25. Kongen kan efter å ha innhentet erklæring fra vedkommende fylkesting bestemme, at det i de skyssruter, hvor det av hensyn til reisetrafikken finnes påkrevet, skal være forbudt andre enn skyssanstaltene samt dem, som dertil har erholdt politiets tillatelse, å søke erhverv ved reisendes skyss-

*) Bekjentg. 30 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

[1]) St.besl. 24 juni. Se Ot. prp. nr. 29. Innst. O. nr. 51. St. tid., forh. i Ot. s. 182—183; i Lovtid. s. 72.

befordring, herunder skyssbefordring med motorvogner, som ikke går i fast rute. Sådant forbud kan gjelde det hele år eller kun en del av året. Tillatelse meddeles kun for høist ett år ad gangen. Til dekkelse av utgifter ved den fornødne kontroll kan opkreves en avgift for tillatelsens meddelelse av inntil 20 kroner årlig. 29 juni. Nr. 1.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Resolusjoner, som allerede er truffet av Kongen i henhold til den tidligere § 25 i lov av 14 juli 1893 om skyssvesenet med tilleggslov av 14 mars 1905, omfatter fra samme tid skyssbefordring med motorvogner, som ikke går i fast rute.

Kongelig resolusjon*), hvorved i forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 1 er bestemt, at tidspunktet for lovens ikrafttreden settes til 15 juli 1920. 29 juni.

Lov*)[1]) om forandring i lov om avgift av arv av 8 april 1905. 29 juni. Nr. 2.

§ 1. § 4 i lov om avgift av arv av 8 april 1905 skal herefter lyde således:

Når et arvebeløp er beheftet med pensjon, eller dets avkastning for kortere eller lengere tid skal tilfalle nogen, der ikke blir kapitalens eier, blir denne siste, forsåvidt angår kapitalen eller et beløp motsvarende pensjonens 25-dobbelte beløp, først avgiftspliktig ved det tidspunkt, pensjonen eller inntektsnydelsen ophører.

Av pensjonenes og inntektsnydelsenes kapitalverdi svares særskilt avgift. Herfra undtas dog pensjoner og inntektsnydelser, som er påheftet legater under egen bestyrelse, forsåvidt legatkapitalen er avgiftspliktig, idet der i så fall straks ved arvefallet pliktes avgift av samtlige midler efter de for legatet gjeldende satser.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Lov*)[2]) inneholdende tillegg til lov av 4 mai 1917 om utligning av skatt til staten på inntektsstigning som følge av krigskonjunktur. 29 juni. Nr. 3.

Lov av 4 mai 1917 med tilleggslov av 28 mars 1919 om skatt på inntektsstigning som følge av krigskonjunktur skal

*) Bekjentgj. 30 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

[1]) St. besl. 24 juni. Se Ot. prp. nr. 45. Innst. O. nr. 64. St. tid. forh. i Ot. s. 197, i Lt. s. 71.

[2]) St. besl. 24 juni. Se Ot. prp. nr. 32. Innst. O. VI. St. tid., forh. i Ot., s. 197, i Lovtid. s. 71.

29 juni. Nr. 3. ikke være til hinder for, at der for budgettåret 1920—1921 utskrives sådan skatt til staten på de særskilte inntekter og efter de særlige regler, som i Stortingets beslutning bestemmes.

29 juni. Nr. 4. **Lov***)[1]) om midlertidig forhøielse av lospengene.

I.

Fra 1 juli 1920 til 1 juli 1921 skal lospengene, som beregnes av såvel lospliktige som ikke lospliktige fartøier efter taksttabellene i lov om losvesenet av 26 mai 1899, jfr. lov av 2 april 1917, erlegges med et tillegg av 100 pct.

Av tillegget for de lospliktige fartøiers vedkommende dannes et fond, hvorav der utbetales inntektstilskudd til loser samt bidrag til skøitehold og til bestridelse av utgifter ved losgutters lønn efter kongens nærmere bestemmelse.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

29 juni. **Kongelig resolusjon***), hvorved i forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 4 Forsvarsdepartementet er bemyndiget til i budgettåret 1 juli 1920 — 30 juni 1921 å utbetale til losene inntektstilskudd, skøitebidrag og bidrag til losgutters lønn efter de samme regler, som er fastsatt for tiden 1 februar til 30 juni 1920.

29 juni. Nr. 5. **Lov***)[2]) om forandringer i midlertidig lov av 18 juli 1917 om skatt på luksus.

I.

Den midlertidige lov av 18 juli 1917 om skatt på luksus blir for fremtiden å benevne: Midlertidig lov om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v.

II.

Følgende bestemmelser i nevnte lov skal herefter lyde således:

§ 1. Forsåvidt der er pålagt skatt til statskassen av motorvogner og lystfartøier samt adgangstegn til visse forestillinger og fremvisninger m. v., kommer de i nærværende lov og de i henhold til samme gitte bestemmelser til anvendelse.

§ 4. Innen utgangen av juli måned i budgettåret sender politiet til vedkommende oppebørselsbetjent fortegnelse over

*) Bekjentgj. 30 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

[1]) St. besl. 24 juni. Se Ot. prp. nr. 30. Innst. O. nr. 65. St. tid., forh. i Ot. s. 197; i Lt. s. 73.

[2]) St.besl. 28 juni. Se Ot.prp. nr. 35. Dok. nr. 20 med tillegg. Innst. O. VIII. St.tid., forh. i Ot. s. 224—252; i Lt. s. 86—100.

de innen distriktet registrerte skattepliktige motorvogner med oplysning om eierens navn og bopel samt de for skatteberegningen nødvendige opgaver. For skattepliktige motorvogner, som registreres i budgettårets løp, blir sådan fortegnelse og opgave å sende distriktets oppebørselsbetjent snarest mulig, efterat registreringen har funnet sted. Skattens beregning foretas av oppebørselsbetjentene på grunnlag av de fra politiet mottatte opgaver. 29 juni. Nr. 5.

§ 5. Skatten erlegges for budgettåret innen september måneds utgang. Ved skattens beregning blir å legge til grunn vognens alder den 1 juli næstfør. Skatt, beregnet av motorkjøretøier, som er registrert i budgettårets løp (jfr. § 6), kan dog ikke kreves betalt, forinnen der er hengått 4 uker fra den dag skattseddelen blev tilsendt skattyderen.

Selges vognen i budgettåret, plikter selgeren uopholdelig å anmelde salget til vedkommende oppebørselsbetjent. For skyldig skatt på overdragelsestiden hefter selger og kjøper som solidarisk forpliktet.

§ 7. Skattepliktige lystfartøier er private seilbåter, motorbåter og dampbåter, som er bestemt til lystfart eller til sportsbruk.

§ 8. Skatt av lystfartøi beregnes av dets verdi fastsatt på den i § 10 angitte måte. Dog er fartøier, hvis verdi ikke overstiger kr. 5 000,00, skattefri. Av fartøier med høiere verdi blir der bare å betale skatt av den del av verdien, som overskrider det nevnte skattefrie beløp.

§ 10. Skattens beregning foretas av vedkommende oppebørselsbetjent efter nedenstående regler:

Er fartøiet forsikret, legges som regel forsikringssummen til grunn for verdiansettelsen. Er fartøiet ikke forsikret, plikter eieren å angi den verdi, som han anser passende.

Finnes denne verdiansettelse eller forsikringssummen efter de foreliggende oplysninger for lav, blir fartøiet å verdsette av tre av vedkommende regjeringsdepartement opnevnte fagkyndige takstmenn. Går taksten eieren imot, utres omkostningene hermed av ham, i motsatt fall av statskassen. Takstmennene tilkommer sådan godtgjørelse, som er bestemt for taktsmenn i lov av 6 august 1897 om betaling for offentlige forretninger § 92, første ledd. I tilfelle hvor skattyderen skal utre omkostningene, kan disse inndrives efter samme regler, som er fastsatt for inndrivning av skattebeløp i nærværende lovs § 21.

§ 11. Skatten erlegges for budgettåret innen september måneds utgang. Ved skattens beregning blir å legge til grunn forsikringssummen eller den fastsatte verdi den 1 juli næstfør. Skatt, beregnet av fartøier, som er anmeldt til beskat-

29 juni. Nr. 5.

ning i budgettårets løp (jfr. § 12), kan dog ikke kreves betalt, forinnen der er hengått 4 uker fra den dag skattseddelen blev tilsendt skattyderen.

Selges fartøiet i budgettåret, plikter selgeren uopholdelig å anmelde salget til vedkommende oppebørselsbetjent. For skyldig skatt på overdragelsestiden hefter selger og kjøper som solidarisk forpliktet.

Kapitel 2.

Adgangstegn til forestillinger og fremvisninger m. v.

§ 15. Av betalte inngangspenger til dramatiske og andre forestillinger, konserter, fremvisninger, offentlig dans og maskerade, hvortil adgang mot betaling er almindelig, erlegges skatt beregnet av inngangspengenes samlede beløp.

Undtatt er: Operaer og dramatiske forestillinger, hvor der ikke serveres mat eller drikke i tilskuersalen; konserter, ved hvilke sådan servering ikke finner sted; fremvisning av levende billeder o. lign. i forbindelse med foredrag, hvor dette er det vesentlige; utstillinger av kunstverker og gjenstander av videnskapelig art og utstillinger foranstaltet av stat, kommune eller næringskorporasjoner; sportsopvisninger undtagen sådanne, ved hvilke profesjonelle idrettsutøvere optrer; forestillinger og fremvisninger m. v. i veldedig øiemed.

Også i andre tilfelle kan vedkommende regjeringsdepartement nedsette eller helt eftergi skatten, når omstendighetene i særlig grad taler herfor.

§ 16. Ved salg av adgangstegn til de i § 15 nevnte skattepliktige forestillinger og fremvisninger m. v. skal der i almindelighet benyttes nummererte billettbøker eller billetthefter, godkjent av politiet, eller særskilt av politiet godtatt kontrollapparat. Hvor der avholdes regelmessige forestillinger eller fremvisninger m. v., blir inntekten å innføre og opsummere for hver dag og uke i en av politiet godkjent inntektsbok, som forelegges politiet for hver uke under forevisning av de benyttede billettbøker eller billettruller eller av kontrollapparatets stand. Hvor forestillinger eller fremvisninger m. v. holdes leilighetsvis, bli inntektsboken med bilag innen 4 dager efter forestillingens eller fremvisningens avholdelse å forelegge for politiet. Politiet tilstiller vedkommende oppebørselsbetjent inntektsopgave overensstemmende med det av politiet godkjente opgjør.

§ 24. Den, som har gjort sig skyldig i en straffbar overtredelse av nærværende lov, hvorved statskassen er unddratt skatt, skal dessuten til statskassen erlegge det dobbelte, i gjentagelsestilfelle det firedobbelte av det pliktige skattebeløp.

Har hensikten ikke vært å besvike statskassen, erlegges dog kun enkelt skattebeløp. 29 juni. Nr. 5.

Forsåvidt angår pengeansvar, som ilegges nogen efter nærværende paragrafs 1ste punktum, svarer husbond for hustrus, barns og tyendefolks handlinger, samt driftsherre og bestyrer for de ved deres bedrift ansatte personers handlinger, medmindre det efter de foreliggende omstendigheter skjønnes, at det påtalte er skjedd mot deres vitende og vilje.

Bestemmelser om påtale for overtredelser av denne lov treffes av vedkommende regjeringsdepartement.

III.

Denne lov trer i kraft den 1 juli 1920.

Lov*)[1]) om forlenget gyldighet av lov av 9 juni 1905, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgift i Finnmark. 29 juni. Nr. 6.

I.

§ 1 i lov av 9 juni 1905, jfr. lov av 4 juni 1915, skal herefter lyde således:

§ 1. Til fremme av medisinalvesenet i Finnmark skal ved utførsel fra fylket til utlandet eller til innenriks sted utenfor fylket erlegges følgende avgifter:

a.	Av hvert 100 kg. fersk eller frossen fisk	7	øre
b.	Av hvert 100 kg. saltet fisk	12	»
c.	Av hvert 100 kg. tørret klippfisk	21	»
d.	Av hvert 100 kg. annen tørret fisk	28	»
e.	Av hvert 100 kg. fersk laks	80	»
f.	Av hvert 100 kg. saltet eller røket laks	120	»
g.	Av hver hl. lever	26	»
h.	Av hver tønde tran = 116 liter	46	»
i.	Av hver tønde grakse, hvorav tran ennu kan utvinnes	12	»
k.	Av 100 kg. fiske- eller hvalguano, benmel, kraftfôr	6	»
l.	Av hvert 100 kg. hvalbarder	58	»
m.	Av hvert 100 kg. sel- og hvalrosskinn	29	»
n.	Av hvert 100 kg. sel- og hvalrosskinn med spekk	35	»
o.	Av hvert 100 kg. spekk av kobbe eller nise	40	»
p.	Av hvert 100 kg. kobbe-, nise- og håkjerringkjøtt	10	»

*) Bekjentgj. 30 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

[1]) St.besl. 29 juni. Se Ot.prp. nr. 41. Innst. O. nr. 92. St.tid. forh. i Ot. s. 322–323; i Lt. s. 100—101.

29 juni. II.
Nr. 6. Denne lov trer i kraft 1 juli 1920 og blir gjeldende inntil videre, dog ikke utover 1 juli 1921.

29 juni. **Lov***)[1]) om forandring i og forlenget gyldighet av lov av 27 mai 1920, jfr. lov av 13
Nr. 7. juli 1917, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgiften i Nordland og Troms fylker.

Lov av 27 mai 1910, jfr. lov av 13 juli 1917, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgiften i Nordland og Troms fylker, blir med nedenstående tilføielse gjeldende utover 1 juli 1920, dog ikke lenger enn 1 år fra nevnte datum.

I § 1 tilføies efter »av hvert 100 kg. saltet eller røket laks — kr. 1,00«: Av hvert 100 kg. annen røket fisk og sild kr. 0,12.

29 juni. **Kongelig kunngjørelse***)[2]) om stempelavgift av dokumenter og av spillekort til statskassen i budgett-terminen 1 juli 1920—30 juni 1921.

Post 1.

I budgett-terminen 1 juli 1920 til 30 juni 1921 svares stempelavgift til statskassen av de i lov om stemplet papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 § 8, jfr. lov av 24 juni 1915 nr. 3, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1, omhandlede dokumenter samt av dokumenter, omhandlet i andre lover, som plikter den for visse nummer i tariffen for stempelpapir opførte avgift, efter følgende satser:

a. av veksler:

kr. 0,10	når pålydendet er				inntil kr.	200
- 0,20	—»—	over kr.	200	—	-	400
- 0,30	—»—	—	- 400	—	-	600
- 0,40	—»—	—	- 600	—	-	800
- 0,50	—»—	—	- 800	—	-	1000
- 0,60	—»—	—	- 1000	—	-	1200
- 0,70	—»—	—	- 1200	—	-	1400
- 0,80	—»—	—	- 1400	—	-	1600
- 0,90	—»—	—	- 1600	—	-	1800
- 1,00	—»—	—	- 1800	—	-	2000

*) Bekjentgj. 30 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

[1]) St.besl. 29 juni. Se Ot.prp. nr. 42. Innst. O. nr. 93. St.tid., forh. i Ot. s. 323—326; i Lt. s. 100—101.

[2]) Se St.prp. nr. 11. Inntektsbudgettets hovedp, XI, kap. 1, tit. 9 og 10. Utgiftsbudgettets hovedp. XI, kap. 3. Innst. S. LXII. St.tid. s. 2362—2367.

og, når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav; 29 juni.

b. av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5000:

kr. 3,00	når pålydendet er		inntil kr. 6000
- 3,50	—»—	over kr. 6000	— - 7000

og, når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aksjeselskap eller kommandittaksjeselskap: kr. 1,00 for hvert 100 kroner eller del derav, som aksjekapitalen utgjør;

d. av forsikringskontrakter (poliser):

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skib, med undtagelse av kontrakter, hvorved forsikring overtas mot krigsfare av den ved lov av 21 august 1914, jfr. lov av 16 juli 1915, oprettede gjensidige krigsforsikring for norske fartøier og av A/S Norsk Varekrigsforsikring:
   kr. 0,10 av hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på;

2. av kontrakter om andre arter forsikringer med undtagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brandforsikring og husdyrforsikring:
   kr. 0,10 av hver kontrakt;

e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aksjer:

kr. 0,50	når pålydendet er		inntil kr. 100
- 1,00	—»—	over kr. 100	— - 200
- 1,50	—»—	— - 200	— - 300
- 2,00	—»—	— - 300	— - 400
- 3,00	—»—	— - 400	— - 600
- 4,00	—»—	— - 600	— - 800
- 5,00	—»—	— - 800	— - 1000
- 6,00	—»—	— - 1000	— - 1200
- 8,00	—»—	— - 1200	— - 1600
- 10,00	—»—	— - 1600	— - 2000

og, når pålydendet er større, kr. 5,00 ytterligere for hvert 1000 kr. eller del derav.

29 juni.

2. av obligasjoner:

kr.	0,05	når pålydendet er			inntil kr.		100
-	0,10	—»—	over kr.	100	—	-	200
-	0,15	—»—	—	200	—	-	300
-	0,20	—»—	—	300	—	-	400
-	0,25	—»—	—	400	—	-	500
-	0,50	—»—	—	500	—	-	1000
-	0,75	—»—	—	1000	—	-	1500
-	1,00	—»—	—	1500	—	-	2000
-	1,25	—»—	—	2000	—	-	2500
-	1,50	—»—	—	2500	—	-	3000

og, når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hver 1000 kr. eller del derav;

f. av kvitteringer ved salg av edle stener og perler samt smykker av edle metaller:
kr. 10,00, når verdien er fra kr. 300,00 til kr. 350,00, og kr. 5,00 ytterligere for hvert verdibeløp av kr. 50,00 eller del derav;

g. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ydelse av fast eiendom samt av dokumenter, som plikter den for visse nummer i stempelpapirtariffen opførte avgift, efter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr.	1 til 50 øre	for dokument med pålydende av	inntil	50 kr.			
		av	over			inntil	100 kr.
- 2 -	1 kr.	—	—	100	-	—	150 -
- 3 -	1,50 -	—	—	150	-	—	250 -
- 4 -	2,50 -	—	—	250	-	—	500 -
- 5 -	5 -	—	—	500	-	—	1 000 -
- 6 -	10 -	—	—	1 000	-	—	1 500 -
- 7 -	15 -	—	—	1 500	-	—	2 000 -
- 8 -	20 -	—	—	2 000	-	—	2 500 -
- 9 -	25 -	—	—	2 500	-	—	3 000 -
- 10 -	30 -	—	—	3 000	-	—	3 500 -
- 11 -	35 -	—	—	3 500	-	—	4 000 -
- 12 -	40 -	—	—	4 000	-	—	4 500 -
- 13 -	45 -	—	—	4 500	-	—	5 000 -
- 14 -	50 -	—	—	5 000	-	—	5 500 -
- 15 -	55 -	—	—	5 500	-	—	6 000 -
- 16 -	60 -	—	—	6 000	-	—	6 500 -
- 17 -	65 -	—	—				

Nr. 18 til 70 kr. for dokument med pålydende av over 6 500 kr. inntil 7 000 kr. 29 juni.

-	19	-	75	-	—	—	7 000 - — 7 500 -
-	20	-	80	-	—	—	7 500 - — 8 000 -
-	21	-	85	-	—	—	8 000 - — 8 500 -
-	22	-	90	-	—	—	8 500 - — 9 000 -
-	23	-	95	-	—	—	9 000 - — 9 500 -
-	24	-	100	-	—	—	9 500 - — 10 000 -
-	25	-	110	-	—	—	10 000 - — 11 000 -
-	26	-	120	-	—	—	11 000 - — 12 000 -
-	27	-	130	-	—	—	12 000 - — 13 000 -
-	28	-	140	-	—	—	13 000 - — 14 000 -
-	29	-	150	-	—	—	14 000 - — 15 000 -
-	30	-	160	-	—	—	15 000 - — 16 000 -
-	31	-	170	-	—	—	16 000 - — 17 000 -
-	32	-	180	-	—	—	17 000 - — 18 000 -
-	33	-	190	-	—	—	18 000 - — 19 000 -
-	34	-	200	-	—	—	19 000 - — 20 000 -
-	35	-	215	-	—	—	20 000 - — 21 500 -
-	36	-	230	-	—	—	21 500 - — 23 000 -
-	37	-	245	-	—	—	23 000 - — 24 500 -
-	38	-	260	-	—	—	24 500 - — 26 000 -
-	39	-	275	-	—	—	26 000 - — 27 500 -
-	40	-	290	-	—	—	27 500 - — 29 000 -
-	41	-	305	-	—	—	29 000 - — 30 500 -
-	42	-	320	-	—	—	30 500 - — 32 000 -
-	43	-	340	-	—	—	32 000 - — 34 000 -
-	44	-	360	-	—	—	34 000 - — 36 000 -
-	45	-	380	-	—	—	36 000 - — 38 000 -
-	46	-	400	-	—	—	38 000 - — 40 000 -
-	47	-	420	-	—	—	40 000 - — 42 000 -
-	48	-	440	-	—	—	42 000 - — 44 000 -
-	49	-	465	-	—	—	44 000 - — 46 500 -
-	50	-	490	-	—	—	46 500 - — 49 000 -
-	51	-	515	-	—	—	49 000 - — 51 500 -
-	52	-	540	-	—	—	51 500 - — 54 000 -
-	53	-	570	-	—	—	54 000 - — 57 000 -
-	54	-	600	-	—	—	57 000 - — 60 000 -
-	55	-	630	-	—	—	60 000 - — 63 000 -
-	56	-	660	-	—	—	63 000 - — 66 000 -
-	57	-	695	-	—	—	66 000 - — 69 500 -
-	58	-	730	-	—	—	69 500 - — 73 000 -
-	59	-	765	-	—	—	73 000 - — 76 500 -
-	60	-	800	-	—	—	76 500 - — 80 000 -
-	61	-	840	-	—	—	80 000 - — 84 000 -

29 juni. Nr. 62 til 880 kr. for dokument med pålydende

			av	over	84 000 kr.	inntil	88 000 kr.
-	63	- 920 -	—	—	88 000 -	—	92 000 -
-	64	- 960 -	—	—	92 000 -	—	96 000 -
-	65	- 1 000 -	—	—	96 000 -	—	100 000 -
-	66	- 1 060 -	—	—	100 000 -	—	106 000 -
-	67	- 1 120 -	—	—	106 000 -	—	112 000 -
-	68	- 1 180 -	—	—	112 000 -	—	118 000 -
-	69	- 1 240 -	—	—	118 000 -	—	124 000 -
-	70	- 1 300 -	—	—	124 000 -	—	130 000 -
-	71	- 1 360 -	—	—	130 000 -	—	136 000 -
-	72	- 1 420 -	—	—	136 000 -	—	142 000 -
-	73	- 1 480 -	—	—	142 000 -	—	148 000 -
-	74	- 1 540 -	—	—	148 000 -	—	154 000 -
-	75	- 1 600 -	—	—	154 000 -	—	160 000 -
-	76	- 1 680 -	—	—	160 000 -	—	168 000 -
-	77	- 1 760 -	—	—	168 000 -	—	176 000 -
-	78	- 1 840 -	—	—	176 000 -	—	184 000 -
-	79	- 1 920 -	—	—	184 000 -	—	192 000 -
-	80	- 2 000 -	—	—	192 000 -	—	200 000 -
-	81	- 2 100 -	—	—	200 000 -	—	210 000 -
-	82	- 2 200 -	—	—	210 000 -	—	220 000 -
-	83	- 2 300 -	—	—	220 000 -	—	230 000 -
-	84	- 2 400 -	—	—	230 000 -	—	240 000 -
-	85	- 2 500 -	—	—	240 000 -	—	250 000 -
-	86	- 2 600 -	—	—	250 000 -	—	260 000 -
-	87	- 2 700 -	—	—	260 000 -	—	270 000 -
-	88	- 2 800 -	—	—	270 000 -	—	280 000 -
-	89	- 2 900 -	—	—	280 000 -	—	290 000 -
-	90	- 3 000 -	—	—	290 000 -	—	300 000 -
-	91	- 3 100 -	—	—	300 000 -	—	310 000 -
-	92	- 3 250 -	—	—	310 000 -	—	325 000 -
-	93	- 3 400 -	—	—	325 000 -	—	340 000 -
-	94	- 3 550 -	—	—	340 000 -	—	355 000 -
-	95	- 3 700 -	—	—	355 000 -	—	370 000 -
-	96	- 3 850 -	—	—	370 000 -	—	385 000 -
-	97	- 4 000 -	—	—	385 000 -	—	400 000 -
-	98	- 4 200 -	—	—	400 000 -	—	420 000 -
-	99	- 4 400 -	—	—	420 000 -	—	440 000 -
-	100	- 4 650 -	—	—	440 000 -	—	465 000 -
-	101	- 4 900 -	—	—	465 000 -	—	490 000 -
-	102	- 5 150 -	—	—	490 000 -	—	515 000 -
	103	- 5 400 -	—	—	515 000 -	—	540 000 -
-	104	- 5 700 -	—	—	540 000 -	—	570 000 -
-	105	- 6 000 -	—	—	570 000 -	—	600 000 -

Nr. 106 til 6 300 kr. for dokument med pålydende av over 600 000 kr. inntil 630 000 kr. 29 juni.

- 107	- 6 600	-	—	—	630 000	-	—	660 000 -
- 108	- 6 950	-	—	—	660 000	-	—	695 000 -
- 109	- 7 300	-	—	—	695 000	-	—	730 000 -
- 110	- 7 650	-	—	—	730 000	-	—	765 000 -
- 111	- 8 000	-	—	—	765 000	-	—	800 000 -
- 112	- 8 400	-	—	—	800 000	-	—	840 000 -
- 113	- 8 800	-	—	—	840 000	-	—	880 000 -
- 114	- 9 200	-	—	—	880 000	-	—	920 000 -
- 115	- 9 600	-	—	—	920 000	-	—	960 000 -
- 116	- 10 000	-	—	—	960 000	-	—	1 000 000 -
- 117	- 10 500	-	—	—	1000 000	-	—	1 050 000 -
- 118	- 11 000	-	—	—	1050 000	-	—	1 100 000 -

og så fremdeles kr. 500,00 for hvert antall av kr. 50 000,00, som summen er høiere enn kr. 1 100 000,00.

Post 2.

I samme budgett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 0,70 for hvert spill.

Skrivelse*) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for prisansettelsen for blikkemballasje fra Stavanger Bliktrykkeri og Maskinverksted, A/S Stavanger blikkemballasjefabrik og A/S Vestlandske bliktrykkeri. 29 juni.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at i skrivelse av 30 juni 1920 er A. P. Foss a/s, Kristiania, innrømmet dispensasjon fra bestemmelsen i § 4 i omsetningsforskriftene av 11 oktober 1918 ved fastsettelse av priser på sine vekter. 29 juni.

Prisforhøielse må dog ikke iverksettes, før innberetning er innsennt til direktoratet.

I skrivelsen bemerkes samtidig, at man som rimelig pris har funnet eksempelvis å kunne opstille: for 500 kg. brovekt kr. 1370,00 for 50 kg. bismervekt kr. 85,00, for 100 kg. decimalvekt kr. 325,00.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at ved skrivelse av 30 juni 1920 er H. Petterøe, Kristiania, meddelt tillatelse til å forhøie prisene på »Bull-Dog Whiffs« fra 29 juni.

*) Bekjentgj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 45, hvor reglene er inntatt.

**) Bekjentgj. 14 juli i Lovtid 1ste avd. nr. 45

29 juni. kr. 114,00 til kr. 135,00 pr. 1000 stkr., og for »Petit Advokat« fra kr. 135,00 til kr. 140,00 pr. 1000 stkr.

29 juni. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at i skrivelse av 30 juni 1920 er a/s Kristiania Kulsyrefabrik, Kristiania, innrømmet dispensasjon fra bestemmelsen i § 4 i omsetningsforskriftene av 11 oktober 1918 ved fastsettelse av priser på kullsyre.

Prisforhøielse må dog ikke iverksettes, før innberetning er innsendt til direktoratet.

30 juni. **Kongelig kunngjørelse****)[1]) om skatt til statskassen av motorvogner og lystfartøier samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgett-terminen 1 juli 1920 til 30. juni 1921.

For budgett-terminen fra 1 juli 1920 til 30. juni 1921 erlegges skatt til statskassen av motorvogner og lystfartøier samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. efter følgende regler:

A. For motorvogner erlegges:

2 av hundre av de første kr. 5 000,00 eller deler derav — av vognens verdi.
4 av hundre av de derpå følgende kr. 5 000,00 av verdien — eller deler derav.
6 av hundre av de næste kr. 10 000 av verdien — eller deler derav.
10 av hundre av de efterfølgende kr. 10 000 av verdien — eller deler derav.
15 av hundre av overskytende beløp.

B. For lystfartøier erlegges:

4 av hundre av de første kr. 5 000,00 av fartøiets skattepliktige verdi — eller deler derav.
5 av hundre av de derpå følgende kr. 10 000,00 av verdien — eller deler derav.
6 av hundre av de næste kr. 10 000,00 av verdien — eller deler derav.
8 av hundre av de efterfølgende kr. 10,000,00 av verdien — eller deler derav.
10 av hundre av overskytende beløp.

---

*) Bekjentgj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.
**) Bekjentgj. 30 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.
[1]) Se St. prp. nr. 96, Innst. S. XXXXV. St. tid. s. 2493—2494.

C. Av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. erlegges: 30 juni.

10 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

Kongelig kunngjørelse *)[1]) om tollavgifter fra 1 juli 1920 30 juni.

I.

De den 30 juni 1920 gjeldende bestemmelser om tollavgifter[2]) skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1920 med følgende forandringer:

A. Innledende bestemmelser.

(Som ny anmerkning under litr. g optas)

§ 2. Bestemmelsen om tollfrihet for emballasje av almindelig slags gjelder ikke for emballasje om varer, som fortolles med visse pct. av verdien, idet i denne også medregnes emballasjens verdi.

§ 3, 1ste post. Med hensyn til innførsel fra Sverige til Norge gjelder følgende regler:

1. Ved reise landverts fra Sverige til Vingers Østmark eller de nordenfor samme liggende distrikter skal det med undtagelse av spillekort, tobakkvarer og andre varer, forsåvidt de er underkastet såvel stempelavgift som toll, samt brennevin og spiritus tillikemed derav tilberedte drikke og vin være tillatt tollfritt å medføre av til innførsel tillatte, toll underkastede, naturprodukter eller tilvirkninger følgende mindre partier, nemlig:

brød 10 kg.,
flesk 10 kg.,
garn, alle slags, tilsammen 5 kg.,
kaffe og kaffesurogatter, tilsammen 5 kg.,
risengryn 5 kg.,
sukker 5 kg.,
kornvarer, umalte, 40 kg.,
kornvarer, malte 25 kg.,
stempelavgiftsfri tobakkvarer 1 kg.,
vevede tøier, alle slags, tilsammen 15 meter, dog ikke utover en samlet verdi av kr. 25,00,
øl 5 liter samt
andre varer til en samlet verdi av kr. 20,00.

For vare, som av reisende medføres i større mengde enn ovenfor fastsatt, skal toll overensstemmende med, hvad der ellers gjelder, erlegges for hele den av varen innførte kvantitet.

*) Bekjentgj. 30 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.
[1]) St. St. prp. nr. 5, Innst. S. XII. St. tid. s.. 2444—2493.
[2]) Inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 48 for 1919 (s. 621 flg.).

30 juni. Den i nærværende passus omhandlede tollfrihet gjelder ikke for varer, som innføres i handelsøiemed enten for på sedvanlig måte å selges eller for å leveres som erstatning for utført arbeide, ei heller for varer, som innføres av handlende eller for handlendes regning, forsåvidt de er av de slags, med hvilke han driver handel.

Reisende skal, om nogen tollfunksjonær fordrer det, være forpliktet til, foruten å opgi bedrift og hjemsted, å avlevere en under edelig forpliktelse avgitt skriftlig forsikring om, at de varer, han medfører, ikke innføres i handelsøiemed, således som ovenfor omhandlet. Innføres varene ikke for reisendes egen regning, skal sådan forsikring avgis av den, for hvis regning de innføres.

Undlater nogen å avgi sådan forsikring, skal varene på sedvanlig måte tollbehandles.

§ 8. Opleggelsesavgift betales for varer, som er henlagt på tollvesenets pakhus, dersom de ved ett og samme tollsted henligger over 7 dager, regnet, forsåvidt angår sjøverts innførte varer, fra den dag vedkommende fartøi begynner å losse. For 7 dager eller derunder betales intet. For hver dag varene henligger lenger på pakhuset, betales kr. 0,30 for hver kubikkmeter av varen med dens emballasje. Den minste avgift for varer, som på én gang uttas, er kr. 1,00. Kan tollopsynet i gitt tilfelle attestere, at varene ikke har henligget på tollpakkhuset over 7 dager, beregnes ingen avgift.

Tolldepartementet kan bestemme, at opleggelsesavgiften for varer, som blir henliggende på tollpakkhuset over 20 dager, forhøies inntil det dobbelte.

For varer, der forblir henliggende på tollvesenets brygger eller åpne plasser efter utløpet av en i hvert enkelt tilfelle av tollinspeksjonen nærmere bestemt frist, innen hvilken varene er forlangt fjernet, blir opleggelsesavgift likeledes å erlegge med samme beløp som ovennevnt, men for hver dag fra fartøiets første lossningsdag til tollboden inntil varenes avhentning.

§ 12, 3dje avsnitt. Innenlandske skibsverfter tilstås efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved bygning av nye skib og reparasjoner, oppussning eller ombygning av eldre skib eller reparasjon eller ombytning av enkelte deler i disse:

a. ved bygning av nye skib 1 pct. av fartøienes salgssum for dampskib over 300 registertonn brutto og 0,5 pct., av salgssummen for dampskib av mindre drektighet og seilskib, forsåvidt de er minst 50 registertonn brutto, dog således at godtgjørelsen blir å forminske med en tredjedel

for dampskib, hvis hovedmaskiner og hovedkjeler innsettes i utlandet. 30 juni.

b. ved reparasjoner m. v. av eldre skib 0,75 pct. av reparasjonsomkostningene, fraregnet utgifter til dokksetning eller optagelse på slip, for skib over 300 registertonn brutto, dog kun av det beløp, som, med nevnte fradrag, overstiger kr. 1 000,00.

B. Tariff for innførselstoll og for tara.

Brennevin:

Anm. 2. Når brennevin, herunder innbefattet de under nr. 3, 4 og 5 nevnte eterarter samt spiritusferniss og tørrsprit (spiritus i fast form), ved tilsetning gjøres utjenlig til å kunne tilberes til drikk, eller det finnes på annen fyldest gjørende måte å være garantert mot å bli anvendt til drikk, kan det av Tolldepartementet tillates å inngå tollfritt eller mot en lavere toll, nemlig:

a. spiritus fri

b. eter og spiritusferniss samt tørrsprit (spiritus i fast form) 1 kg. kr. 0,15.

Grønnsaker:

3. andre.

(Anm. 2 utgår).

Gummier og harpikser:

(Anm. utgår).

Kornvarer:

Anm. 3. For budgett-terminen 1920—1921 kan Kongen på de nærmere betingelser, som av ham fastsettes, bestemme, at der ikke opkreves toll av de under »Kornvarer« nevnte varer, med undtagelse av malt, samt av sekker, hvori disse varer innføres. Forsåvidt sådan bestemmelse treffes, kan Kongen likeledes bestemme, at der av innførte kornvarer, som ikke er avsatt til forbruk, skal erlegges toll, når det fastsettes, at toll av innførte kornvarer med sekker atter blir å opkreve.

Papir og papp:

2. trykkpapir:

Anm. For budgett-terminen 1920—1921 kan Finans- og Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som av dette fastsettes, tilstå tilbakebetaling av toll eller tollfrihet for avispapir, som er innført til bruk for norske aviser.

Ris:

Anm. 2. For budgett-terminen 1920—1921 kan Kongen på de nærmere betingelser, som av ham fastsettes, bestemme, at der ikke opkreves toll av ris (tariffens: Ris 1, 2 og 3). For-

30 juni. såvidt sådan bestemmelse treffes, kan Kongen likeledes bestemme, at der av innført ris, som ikke er avsatt til forbruk, skal erlegges toll, når det fastsettes, at toll av innført ris atter blir å opkreve.

Vogner 1:

Anm. 2. For budgett-terminen 1920—1921 kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som av dette fastsettes, tilstå tollfrihet for elektriske automobiler.

30 juni. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

1. I henhold til den gitte bemyndigelse i de vedtatte anmerkninger under »Kornvarer« og »Ris« i forannevnte kunngjørelse bestemmes, at der fra og med 1 juli 1920 og inntil videre, dog ikke lenger enn til 30 juni 1921, ikke skal opkreves toll av de i tolltariffen under »Kornvarer« — med undtagelse av malt — og under »Ris 1, 2 og 3« nevnte vareslags, samt av de sekker, hvori kornvarer innføres.
2. Den i post 2 omhandlede tollfrihet tilstås alene på betingelse av, at der av de beholdninger av tollfritt innførte varer, som forefinnes på lager, når tollen på vedkommende artikler igjen trer i kraft, blir å svare tariffmessig toll efter derom av Finans- og Tolldepartementet trufne nærmere bestemmelser, såfremt beholdningene utgjør:

For hvete	10,000 kg.
For hvetemel	5,000 »
For ris (av de forskjellige poster)	2,000 »

30 juni. **Kongelig Kunngjørelse***)[1]) om midlertidig avgift til statskassen av skibstonnasje i månedene juli, august, september og oktober 1920.

I månedene juli, august, september og oktober 1920 skal der overensstemmende med lov av 23 februar 1916 om midlertidig avgift av skibstonnasje til statskassen svares følgende avgift av sådan tonnasje:

1. for dampfartøier — de i post 2 omhandlede fartøier undtatt — kr. 1,50 pr. tonn pr. måned;
2. for dampfartøier, som går i fast rute eller linjefart mellem Norge og utlandet, og som eies av vedkommende selskap eller rederi, kr. 1,00 pr. tonn pr. måned;
3. for seilfartøier kr. 0,50 pr. tonn pr. måned.

Avgiften kan av Kongen helt eller delvis midlertidig nedsettes eller opheves.

*) Bekjentgj. 30 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.
[1]) Se St.prp. nr. 157. Innst. S. nr. 278. St.tid. s. 2494—2495.

Stortingsbeslutning[1]) om bevilgning til det høiere skole- 30 juni.
vesen m. v.

Der besluttedes bl. a.:

I.

Stortinget samtykker i, at staten, fra et tidspunkt som blir å bestemme efter overenskomst mellem Justisdepartementet og Kirke- og Undervisningsdepartementet, overtar fogedgården Hornnes i Hornnes herred i Setesdalen med tilliggende herligheter — undtagen skogen som fremdeles forbeholdes Oplysningsvesenets Fond — til anlegg av et offentlig landsgymnas for Sørlandet for den avgitte verditakst kr. 65 370,00, som utres av bevilgningen til anlegg av nye landsgymnasier.

- — — — — — — — — — — — — — — —

V.

Alle overlærere, ansatt før 1 juli 1918, erholder tittelen lektor.

Adjunkttitelen forbeholdes dem, der i henhold til den fremsatte kgl. prp. om ny eksamensordning måtte avlegge den lavere eksamensgrad — adjunkteksamen — eller som uten fullstendig utdannelse måtte bli ansatt i lærerstilling av lavere lønningsgruppe.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i 30 juni.
medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for kondensert melk og sterilisert fløte fra A/S De norske melkefabrikker og Værne Kloster melkefabrikker A/S.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i med- 30 juni.
hold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for mel og gryn tilført markedet ved Statens foranstaltning.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at 30 juni.
i skrivelse av 1 juli 1920 er de norske potetmelfabrikkers forening ved Olaf Nøkleby, Lena st., meddelt tillatelse til å forhøie prisen på potetmel til kr. 95,00 pr. 100 kg. for Superior og kr. 91,00 pr. 100 kg. for Prima.

---

*) Bekjentgj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 45, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

**) Bekjentgj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

[1]) Se St. prp. nr. 1, hovedp. V, inntektsbudgettet kap. 2, utgiftsbudgettet kap. 4. St. prp. nr. 100. Innst. S. XI. St. tid. s. 2501—2508.

1 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser ved salg fra fabrikk til grossist av forskjellige sorter papp.

1 juli. **Innberetninger****) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.

2 juli. Nr. 1. **Lov** †) [1]) om forandring i lov av 17 juni 1869 med tilleggslov av 20 august 1915 inneholdende adskillige bestemmelser angående bygningsvesenet m. v.

Lov inneholdende adskillige bestemmelser angående bygningsvesenet m. v. av 17 juni 1869 med tilleggslov av 20 august 1915 § 4 skal herefter lyde således:

1. De utgifter, som bygningsrepresentantskapet bevilger i medhold av bygningsloven, samt til belysning, til anlegg av kloakk, vannverk, elektrisitetsverk og brygge, har det selv å utligne.

2. Beslutning om utredelse av utgifter ved belysning, ved anlegg av kloakk, vannverk, elektrisitetsverk og brygge trer ikke i kraft, forinnen den er approbert av Kongen, efterat de efter § 2 stemmeberettigede personer har hatt anledning til å uttale sig om beslutningen.

3. Angår beslutningen anlegg av brygge, kommer de for kommunale brygger gjeldende lovbestemmelser til anvendelse på foretagendet.

4. Utligningen av bygningskommunens utgifter skjer på bygningenes brandtaksasjonssum.

5. Er bygningene ikke forsikret i Norges Brandkasse, blir de på bygningskommunens bekostning å verdsette på den måte, som er bestemt i lov av 19 august 1845 angående skattetakster for uforsikrede bygninger.

---

*) Bekjentgj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 45, hvor de nye maksimalpriser er anført.
**) Bekjentgj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 45, hvor inberetningene er inntatt.
†) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.
[1]) St.besl. 24 juni. Se Ot. prp. nr. 34. Innst. O. nr. 60. St.tid., forh. i Ot. s. 195—196; i Lt. s. 72.

6. Såfremt bygningsrepresentantskapet finner, at nogen av de i post 4 og 5 omhandlede takster er foreldet, kan det beslutte, at utligningen av bygningskommunens utgifter skal skje efter ny takst for alle de bygninger, hvis takst er a holdt før et av bygningsrepresentantskapet fastsatt tidspunkt. Disse takster avholdes overensstemmende med reglene for Norges Brandkasses takster[1]) og utgiftene utredes av bygningskommunen. 2 juli. Nr. 1.

Godtgjørelsen til bestyrer og takstmenn for disse takster fastsettes av fylkesmannen.

7. Bygningsrepresentantskapet kan beslutte, at utligningen skal skje efter forskjellige satser fastsatt under hensyn til de kommunale foranstaltningers nytte for de forskjellige strøk. Sådan beslutning om utligning efter forskjellige satser trer ikke i kraft, forinnen den er approbert av Kongen, efterat de efter § 2 stemmeberettigede personer har hatt anledning til å uttale sig om beslutningen.

8. De utlignede summer hefter på bygningene og inndrives like med kommuneskatter.

Lov*)[2]) om tillegg til lov om brandvesenet av 15 august 1908. 2 juli. Nr. 2.

§ 19 i lov om brandvesenet av 15 august 1908 gis følgende tillegg:

Besluttes det, at feierpengene skal inngå i bykassen, blir de stillet like med skatter av fast eiendom i pantsikkerhet og inndrivelsesmåte.[3])

Lov*)[4]) om adgang til å avlegge ed for notarius publicus. 2 juli. Nr. 3.

I.

Notarius publicus kan motta ed eller forsikring på ære og samvittighet[5]), når dette kreves til varetagelse av interesser i utlandet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.
[1]) Jfr. lov om Norges Brandkasse av 21 juni 1912 med tilleggslov av 22 mars 1918 kap. 3.
[2]) St.besl. 24 juni. Se Ot. prp. nr. 26. Innst. O. nr. 61. St.tid., forh. i Ot. s. 196; i Lt. s. 73.
[3]) Jfr. lov av 3 juli 1914 (nr. 3) §§ 1, 2 og 3.
[4]) St.besl. 28 juni Se Ot. prp. nr. 54. Innst. O. nr. 89. St.tid., forh. i Ot. s 224; i Lt. s. 85.
[5]) Jfr. strfl. §§ 163—165.

2 juli. Nr. 4. **Lov** *)[1]) om bemyndigelse for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger m. v.

§ 1. Hvor arbeidsforholdene gjør det påkrevet, kan fylkesmannen inntil videre bemyndige en eller flere av de ved et embede ansatte kontorbetjenter til efter vedkommende embedsmanns nærmere bestemmelse og på hans ansvar å styre skiftesamlinger i dødsboer.

§ 2. En kontorbetjent, som er bemyndiget til å styre skiftesamlinger, kan ikke behandle og avgjøre skiftetvistigheter og kan heller ikke foreta utlodninger.

§ 3. Bestemmelsen i § 1 får tilsvarende anvendelse på utførelse av vekselprotester.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

2 juli. **Kongelig kunngjørelse** *)[2]) om skatt til staten av inntektsstigning som følge av krigskonjunktur av inntektsåret 1920.

§ 1. For budgett-terminen 1 juli 1920 til 30 juni 1921 utskrives en skatt til staten av inntektsstigning som følge av krigskonjunktur på grunnlag av inntektsåret 1920.

Skatten erlegges av:

a. Inntekter ved tantieme, direksjonshonorarer eller lignende, der er optjent eller utdelt av overskudd i 1919 eller tidligere år, men først lignes hos mottageren som inntekt i 1920.

b. Regnskapspliktige skattydere, som benytter et annet regnskapsår enn kalenderåret, forsåvidt angår den del av inntekten i regnskapsåret 1919—1920, som efter en forholdsmessig beregning faller på året 1919.

c. Regnskapspliktige skattydere, ved hvis statsskatteligning for 1919—1920 er kommet i betraktning inntekten i et tidligere kalenderår istedenfor kalenderåret 1919.

d. Inntekt av skog, forsåvidt angår den del av inntekten i driftsåret 1919—1920, som er innvunnet før 1 januar 1920, herunder inntekt ved hugst i egen bedrift, som er foregått før nevnte tidspunkt. Skal salgssummen erlegges efter 1 januar 1920, men forskudd er oppebåret før dette tidspunkt, skattlegges en til forskuddet svarende forholdsmessig del av den samlede netto-inntekt.

§ 2. Betingelse for skatteplikt er:

---

*) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

[1]) St.besl. 28 juni. Se Ot. prp. nr. 53. Innst. O. nr. 81. St.tid., forh. i Ot. s. 216—224; i Lt. s. 84—85.

[2]) Se St. prp. nr. 32. Innst. S. nr. 247. St.tid. s. 2388—2389.

1. At vedkommende skattyder ved den ordinære statsskatteligning for budgett-terminen 1920—1921 er lignet i en inntekt av kr. 10 000,00 eller derover, eller — bortsett fra gjennemsnittsligning og når inntekt av skog ansettes i overensstemmelse med lov av 4 mai 1917 § 4 — i 1920 eller det i stedet tredende regnskaps- eller driftsår har hatt en så stor nettoinntekt som nevnt. 2 juli.
2. At årsinntekten, hvis den skattepliktige er et selskap, utgjør minst 6 pct. av den innbetalte kapital.
3. At den merinntekt, hvorav skatt efter § 3 skal erlegges, har utgjort minst kr. 5 000,00.

§ 3. Som merinntekt, der er gjenstand for beskatning, regnes den del av de i § 1 omhandlede inntekter, som må antas å skyldes den europeiske krig.

§ 4. Skatten erlegges med følgende satser:

5	pct.	av	de første	kr.	15 000,00
7½	»	»	næste	»	15 000,00
10	»	»	—	»	20 000,00
12½	»	»	—	»	50 000,00
15	»	»	—	»	50 000,00
20	»	»	merinntektens overskytende beløp.		

§ 5. Utligningen av skatten foretas av de ligningsmyndigheter, som utfører statsskatteligningen på grunnlag av inntektsåret 1920.

Med hensyn til stedet for skatteskrivningen gjelder de samme forskrifter, som inneholdes i beslutningen om den almindelige formues- og inntektsskatt til staten for 1920—1921, dens § 3.

§ 6. Forøvrig kommer til anvendelse bestemmelsene i lov av 4 mai 1917 med tilleggslov av 28 mars 1919 om utligning av skatt til staten på inntektsstigning som følge av krigskonjunktur, forsåvidt de er anvendelige på de i § 1 omhandlede spesielle inntekter. Dog finner ikke foreløbig ligning sted i overensstemmelse med lovens § 2.

§ 7. Denne skattebeslutning trer i kraft straks.

Kongelig kunngjørelse *)[1]) om avgifter i budgett-terminen 1 juli 1920 til 30 juni 1921 ved utførsel av fisk og fiskevarer, som tilhører utlendinger. 2 juli.

I.

For budgett-terminen 1 juli 1920 til 30 juni 1921 vert i samhøve med lov fraa 14 mars 1916 um avgifter ved utførsla av

*) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.
[1]) Se St. prp. nr. 166. Innst. S. nr. 266. St.tid. s. 2495—2501.

2 juli. fisk og fiskevaror, som høyrer utlendingar til, aa krevja inn avgifter hjaa dei millommenn som melder til utførsla fisk eller fiskevaror, som er kjøpt inn her i riket av eller for rekning av personar, som er busette i utlandet eller utanlandske selskap etter desse satsorne:

Fersk fisk, so nær som steinbit og blaakveite	kr.	1,50	pr. 100 kg.
Salta fisk (ogso lettsalta, so nær som steinbit og blaakveite)	»	1,25	— » —
Klipfisk	»	1,00	— » —
Turrfisk	»	1,50	— » —
Rogn, fersk, isa	»	2,00	pr. hl.
Rogn, salta	»	2,00	— » —
Levertran, alle slag	»	2,00	pr. 100 kg.
Lever, raa	»	2,00	— » —
Salta sild (ogso lettsalta)	»	1,50	pr. tunna.
Lettsalta sild, som vert utførd i kassor	»	1,00	pr. hl.
Fersk sild, alle slag	»	1,00	— » —
Salta brisling og musse	»	2,50	pr. tunna.
Ansjos og krydda sild	»	5,00	— » —
Fersk makrell	»	1,00	pr. hl.
Salta makrell	»	3,00	pr. tunna.

II.

Kongen kann slaa ned eller heilt taka burt alle avgifterne som er nemnde i post ein eller sume av dei.

2 juli. **Kongelig resolusjon** *), hvorved den av herredsstyret for Strandebarm herred, Hordaland fylke, den 16 desember 1919 vedtatte beslutning til nye politivedtekter stadfestes i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914, og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., og trer istedenfor de ved kongelig resolusjon av 14 september 1893 stadfestede vedtekter.

2 juli. **Kongelig resolusjon** **), hvorved den av herredsstyret for Sandstad herred, Sør-Trøndelag fylke, den 19 juli og 14 november 1919 vedtatte beslutning til politivedtekter for herredet stadfestes — med et par endringer — i henhold til lov av 6 juni 1891, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914, og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v.

*) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor de nye politivedtekter er inntatt.

**) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor de stadfestede politivedtekter er inntatt.

Kongelig resolusjon*), hvorved den av herredsstyret for Ørland herred, Sør-Trøndelag fylke, den 3 januar 1920 vedtatte beslutning om nye politivedtekter for herredet stadfestes i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914, og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., og trer istedenfor de ved kongelig resolusjon av 12 oktober 1895 stadfestede vedtekter. 2 juli.

Kongelig resolusjon**), hvorved der i henhold til lov av av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse — med et par endringer — på en av herredsstyret for Bjugn herred, Sør-Trøndelag fylke, den 19 mai 1919 og 20 april 1920 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 9 september 1893 stadfestede vedtekter. 2 juli.

Kongelig resolusjon***), hvorved den av Hol herredsstyre i møte den 23 april 1920 fastsatte vedtekt angående beverternæringen i Hol herred, Buskerud fylke, stadfestes i henhold til § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917. 2 juli.

§§ 6 og 7 i de ved kongelig resolusjon av 21 juli 1916 stadfestede politivedtekter for Hol herred opheves.

Kongelig resolusjon†), hvorved den av Hemsedal herredsstyre i møte den 14 mai 1920 vedtatte forandring i § 1 i den ved kongelig resolusjon av 22 mars 1918 stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Hemsedal herred, Buskerud fylke, stadfestes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre. 2 juli.

Nevnte paragraf gis følgende ordlyd:

»Utsalgssteder innen Hemsedal herred skal holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen undtagen i månedene mai, juni, juli, august og september, da de skal holdes lukket fra kl. 8 aften til kl. 8 morgen; søn- og helligdager holdes utsalgsstedene helt lukket; julaften, nyttårsaften og påskeaften lukkes kl. 2 eftermiddag.«

---

*) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor de nye politivedtekter er inntatt.

**) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor de stadfestede politivedtekter er inntatt.

***) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor vedtekten er inntatt.

†) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

2 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av Hosanger herredsstyre i møte den 17 mars d. å. besluttede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Hosanger herred, Hordaland fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre og som tredende istedenfor den ved kongelig resolusjon av 31 august 1917 stadfestede vedtekt, — hvorefter vedtekten får følgende ordlyd:

§ 1. Alle utsalgssteder i Hosanger herred skal være lukket fra kl. 12 natt før søn- og helligdag til kl. 12 natt før den efterfølgende hverdag.

§ 2. Jul- og nyttårsaften skal utsalgsstedene lukkes senest kl. 6 eftermiddag.

§ 3. Brudd på denne vedtekt blir påtalt og straffet efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

2 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Åsnes herredsstyres vedtak i møte 26 januar 1920 om nedenstående tillegg til helseforskriftene for Åsnes herred, approbert ved kongelig resolusjon av 10 oktober 1881:

»Pudrett-kjøring i Åsnes tillates bare, når der brukes tette karmer.«

2 juli. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Vadsø bystyres vedtak i møte 29 mars 1920 om et tillegg til de ved kongelig resolusjon av 6 februar 1891, jfr. resolusjoner av 27 juni 1892 og 26 juni 1896, approberte almindelige helseforskrifter for byen.

2 juli. **Kongelig resolusjon*****), hvorved i medhold av lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915, jfr. lov 11 juli 1919 § 18, fastsettes som gjeldende fra 1 august 1920 sundhetsforskrifter for stentrykkerier (Litografiske anstalter).

2 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av Stortinget under 11 juni 1920 besluttede midlertidige forhøielse av skibskontrollens gebyrtariff av 24 februar 1917 skal gjelde fra 1 juli 1920.

---

*) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

**) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor tillegget er inntatt.

***) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor sundhetsforskriftene er inntatt.

Den ved kongelig resolusjon av 13 april 1917 fastsatte salærtariff for skibskontrollens besiktelsesmenn forhøies fra 1 juli 1920 å regne inntil videre med 50 procent, med et tillegg herav av henholdsvis 50 og 75 procent for besiktelser, som utføres i europeiske havner utenfor Norge og i uteneuropeiske havner. 2 juli.

Kongelig resolusjon *), hvorved den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Fet herred, Akershus fylke, til 5 ha. 2 juli.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, 3dje og 4de punktum, bestemmes: 2 juli.

1. Det skal innen Østre Slidre herred i Opland fylke være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning, derunder også innbefattet sambeite i innmark — for gjeitebukkers vedkommende dog kun i tidsrummet fra 1 august til 1 oktober.
2. Innen samme herred skal det være tillatt å la gjeitebukk, uansett fødselstid, gå på beite som foran nevnt inntil 1 august og efter 1 oktober.

Tillatelsen gjelder inntil videre, dog ikke for et lenger tidsrum enn 5 år fra 1 januar 1920.

Kongelig resolusjon *), hvorved i medhold av lov om innskrænkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes: 2 juli.

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Nord-Trøndelag fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon *), hvorved der i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Norddal herredsstyre i Møre fylke under 18 mars 1918 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, 2 juli.

*) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

2 juli. som i Norddal herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

2 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i medhold av lov om piggtråds anvendelse til gjerde av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfestelse på en under 2 desember 1919 av Åkra herredsstyre, Rogaland fylke, fattet beslutning om regler for piggtråds anvendelse til gjerder innen nevnte herred.

2 juli. **Kongelig resolusjon****), hvorved et av styret for Orkla fellesfløtningsforening vedtatt reglement for behandling av krabbas- og bunntømmer fra Orkla elv med bivassdrag i Sør-Trøndelag og Hedmark fylker bifalles.

2 juli. **Kongelig resolusjon*****), hvorved i henhold til § 88, 2 i bygningsloven av 27 juli 1896 bestemmes, at nevnte lov skal være gjeldende for et strøk av Fåberg herred (omkring Lillehammer) innenfor de av herredsstyret i møte den 10 mai 1920 vedtatte grenser, nemlig:

»I Syd til 1300 meter utenom byggebeltet, i Øst til 300 meter og i Nord til 900 meter utenom byggebeltet og i Vest til Mjøsen, dessuten for en strekning av 300 meter utenom byggebeltet for den del av Lillehammer, som ligger på vestsiden av Mjøsen.«

2 juli. **Kongelig resolusjon†)**, hvorved i henhold til § 67, jfr. § 19, i brandloven av 15 august 1908 stadfestes som gjeldende inntil videre Vossevangen bygningsrepresentantskaps beslutning i møte den 28 april 1920 angående forandring i § 6 i de ved kongelig resolusjon av 22 september 1911 stadfestede tilleggsbestemmelser til brandloven, forsåvidt nevnte sted angår.

2 juli. **Kongelig resolusjon††)**, hvorved i henhold til § 67 i brandloven av 15 august 1908 stadfestes som gjeldende

*] Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor reglene er inntatt.

**) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor reglementet m v. er inntatt.

***) Bekjentgj 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

†) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd nr. 42, hvor § 6 i endret lydelse er inntatt.

††) Bekjentgj. 6 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor tilleggsbestemmelsene er inntatt.

inntil videre de av Bergen bystyre i møte den 29 november 1915 og 26 mars 1920 vedtatte tilleggsbestemmelser til nevnte lov, forsåvidt Bergen angår. 2 juli.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 2 juli.

I. Saker angående landets forsyning med flytende brensel, herunder mineralske oljer av enhver art, og bemyndigelse til å dispensere fra utførselsforbudene for disse varer overføres fra Finansdepartementet til Proviant« teringsdepartementet.

II. For å sikre og ordne landets forsyning med flytende brensel, herunder mineralske oljer av enhver art, bemyndiges Proviantering sdepartementet til i medhold av § 1 i lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å. å treffe bestemmelse om:

1. Opbevaring av de forråd av sådanne varer, som til enhver tid finnes, samt bearbeidelse, omsetning, forbruk og annen benyttelse av varene.
2. Plikt til å meddele oplysninger om forråd og innkjøp av sådanne varer, og for industrielle og andre bedrifters vedkommende tillike oplysninger til bedømmelse av deres produksjonsevne.
3. Beslagleggelse av forråd av flytende brensel, herunder mineralske oljer av enhver art.
4. Avståelse til staten av eiendomsrett til de nevnte varer.

III. Overtredelse av bestemmelser utferdiget i medhold av denne resolusjon straffes efter § 8 i nevnte lov.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks. Samtidig opheves kongelig resolusjon av 28 april 1920 angående bemyndigelse for Industriforsyningsdepartementet til å treffe bestemmelse om omsetning, forbruk og annen benyttelse av flytende brensel.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmelsene i §§ 1, 2 og 3 i lov av 25 februar 1899 om overformynderiet i Kristiania m. v., jfr. tilleggslov av 22 mai 1908, med hjemmel i samme lovs § 9 gis anvendelse i Stavanger fra 1 august 1920. 2 juli.

I henhold til samme lovs § 3 meddeles stadfestelse paa Stavangers bystyres beslutning av 15 desember 1919 om lønn for overformynderiets formann.

Den i lovens § 3 omhandlede forvaltningsavgift av de under overformynderiet stående midler bestemmes inntil

*) Bekjentgj. 9. august i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.

2 juli. videre til 3 pct. av de avgiftspliktige midlers avkastning i regnskapsåret.

Et fremlagt i henhold til lovens § 2 utarbeidet utkast til reglement for Stavanger overformynderi stadfestes.

Det omhandlede reglement er sålydende:

§ 1. Overformynderiets formann ansettes med en gjensidig opsigelsesfrist av 3 — tre — måneder og har å stille en av magistrat og formannskap godkjent kausjon på minst 5000,00 kroner.

§ 2. Magistraten er bemyndiget til:

a) ved inntredende ledighet i formannsstillingen å besørge samme midlertidig bestyret av en av magistraten konstituert,

b) å meddele formannen tjenestefrihet og under samme beskikke stedfortreder for ham, og

c) ellers å beskikke stedfortreder for formannen, hvor denne på grunn av ugildhet eller annet forfall er forhindret fra å tjenstgjøre.

Magistraten har å inngi innberetning om de i henhold hertil trufne forføininger til formannsskapet og Justisdepartementet.

Skal formannen meddeles tjenestefrihet for lenger tidsrum enn tre måneder, tilkommer avgjørelsen og beskikkelse av stedfortreder magistrat og formannskap med approbasjon av Justisdepartementet.

Hvis begge de valgte overformyndere har forfall, eller hvis en valgt overformynders forfall kan forutses å bli av varighet, bør der foranlediges valgt en eller to midlertidige overformyndere av magistrat og formannskap.

§ 3. Overformynderne holder som regel møte hver uke; ekstraordinære møter avholdes derhos efter formannens berammelse, når omstendighetene måtte gjøre det påkrevet.

§ 4. Formannen har å forberede og foredra i møtene de innkomne saker, som efter lov av 25 februar 1899 § 2 skal behandles av det samlede overformynderi, samt å fremlegge til underskrift de dokumenter, som skal forsynes med prohibitivpåtegning.

I de ordinære møter skal derhos foreligge opgave over myndlingenes kontante og i banker innestående midler ved møtetiden.

Forat gyldig beslutning skal kunne fattes, må formannen og den ene av de valgte overformyndere være tilstede og være enige. Samtlige beslutninger innføres i overformynderiets forhandlingsprotokoll, som ved hvert møtes slut underskrives av de møtende.

Formannen har snarest mulig å ekspedere de i møtet fat- 2 juli.
tede beslutninger.

§ 5. Obligasjoner, gjeldsbrev, aksjebrev, bankbøker og andre verdipapirer tilhørende de av overformynderiet bestyrede midler blir å forsyne med påtegning om, at de ikke kan disponeres uten overformynderiets samtykke (prohibitivpåtegning).

Sådan påtegning og enhver senere påtegning, hvorved der foretas nogen disposisjon over vedkommende dokument, skal underskrives av de valgte overformyndere eller i forfallstilfelle av en av disse sammen med formannen. Dog er en av overformynderne sammen med formannen alltid bemyndiget til å anvise på og kvittere for uttagelsen av myndlingenes i bankene innestående midler.

§ 6. Til fyldestgjørelse av det de valgte overformyndere ved lov av 25 februar 1899 § 2 påhvilende tilsyn med formannens forvaltning bør de til ubestemte tider foreta eftersyn av regnskabsbøkene, minst en gang hver måned eftertelle kassabeholdningen og minst en gang årlig efterse, at de bokførte verdipapirer er tilstede og i orden. Om den stedfunnne revisjon, eftersyn og gjennemgåelse gjøres tilførsel i forhandlingsprotokollen.

Forsåvidt de valgte overformyndere skulde forefinne misligheter ved forvaltning eller anse forandringer ved samme påkrevet, som formannen er uvillig til å gjennemføre eller søke gjennemført, har de derom straks å avgi innberetning til magistraten.

Kongelig resolusjon, hvorved de ved kongelig resolusjon 2 juli.
av 16 januar 1920 fastsatte midlertidige regler om offentlige tjenestemenns flytningsgodtgjørelse gis sådant midlertidig tillegg for distriktlægers vedkommende:

Inntil full dekning for nødvendige flytningsutgifter kan av Socialdepartementet tilstås:

a. Distriktslæger uten fast distrikt for flytning for å overta ledige stillinger og vikariater i samhøve med ansettelsesvilkaarene.
b. Distriktslæger ved flytning for å overta nødlidende distrikt, hvortil de er eneste kvalifiserte ansøker.

Socialdepartementet bestemmer i hvert enkelt tilfelle, om vedkommende distrikt er å anse som nødlidende.

Disse bestemmelser kommer til anvendelse, selv om vedkommende distriktslæge ikke har 5 års tjenestetid i tidligere stilling, og selv om han ikke har husstand.

Kongelig resolusjon, hvorved persontakstene ved 2 juli.
Nestun—Osbanen tillates midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 2 juli 1920.

2 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 1 i brandloven av 15 august 1908 bestemmes, at politifullmektigen ved Tønsberg politimesterembede inntil videre inntrer i politimesterens sted som medlem av brandstyret for nevnte by.

2 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 29 i havneloven bestemmes, at de senest ved kongelig resolusjon av 20 juni 1919 fastsatte satser for tonnasjeavgiften t Narvik forblir gjeldende til 30 juni 1921.

2 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved de gjeldende, senest ved kongelig resolusjon av 4 juli 1919 fastsatte takster for Norsjø—Skien og Bandak—Norsjøkanalene forhøies med 30 % for førstnevnte kanals vedkommende og med 50 % for sistnevnte kanal fra 1 juli 1920 og inntil videre.

De ved kongelig resolusjon av 10 mai 1906 fastsatte regler for kanalenes bestyrelse § 4, siste ledd, forandres således, at der istedenfor ordene »og fra Skiens kommunestyre« settes »i forening med Skiens formannskap«.

2 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved de i henhold til losloven av 26 mai 1899 §§ 8 og 9 ved kongelig resolusjon av 24 februar 1900 og senere endringer fastsatte bestemmelser om losoldermannskaper, losstasjoner og losningsdistrikter fra 1 juli 1920 forandres derhen, at Bodø losoldermannskap deles i Bodø og Narvik oldermannskaper, at Andenes oldermannskap inndras og henlegges under det nye Narvik oldermannskap, samt at distrikts- og stasjonsinndelingen for Bodø, Narvik og Tromsø losoldermannskaper fra samme tid bestemmes således:

Bodø losoldermannskap.

Losoldermanskapets sydlige grense er polarcirkelen; dets nordlige grense dannes av en linje trukket fra Kvalnes ved Skotsfjord til Flatøy fyr og derfra sydvest sønnenom Skomvær fyr.

1. Fleinvær stasjon som før.
2. Bodø stasjon som før.
3. Grøtø stasjon som før.

Narvik losoldermannskap.

Losoldermannskapets sydgrense er den for Bodø oldermannskap angitte nordgrense. Dets nordgrense blir Nordland fylkes nordgrense.

1. Ofoten stasjon som før.
2. Henningsvær stasjon som før.

3. Røst stasjon som før. 2 juli.
4. Stokmarknes stasjon som før.
5. Lødingen stasjon som før.
6. Andenes stasjon som før.
7. Skarvågen stasjon som før.

Tromsø losoldermannskap.

Losoldermannskapets sydlige grense er den for Narvik losoldermannskap angitte nordgrense (fylkets sydgrense). Dets nordgrense er Troms fylkes nordgrense.

1. Berg stasjon som før.
2. Hekkingen stasjon som før.
3. Tromsø stasjon som før.
4. Torsvåg stasjon, losningsdistrikt som nu for Flatvær bestemt.
5. Grimsholmene stasjon som før.

Skrivelse fra Finansdepartementet angående spørsmålet om, hvorvidt avskjedsoffer og andre tilfeldige offer til prester kunde anses som inntekt i skattelovenes forstand. 2 juli.

Departementet uttaler bl. a. følgende: En ydelse vil alltid bli å regne som inntekt, når den må betraktes som vederlag for utført arbeide, selv om ydelsen ikke er pliktmessig eller begrunnet i nogen forhåndsavtale. Den departementale skattelovkomite bemerker herom i sin innstilling, at det »er aldeles klart, at man til inntekt bør henregne alle erhvervelser, der, om de enn i formen ydes frivillig, dog i virkeligheten er å anse som lønn eller belønning for ydede tjenester. Følgelig må honorarer, gratialer, drikkepenger og remuneratoriske ydelser av enhver art beskattes som inntekt.« Forsåvidt angår frivillige ydelser til geistlige embedsmenn, må det bemerkes, at den gjeldende lovgivning om sådanne embedsmenns lønninger (lov av 14 juli 1897 nr. 1) synes å forutsette frivillig offer som en mere regelmessig foreteelse (§§ 21 og 22). Forsåvidt angår offer av den i loven omhandlede art, må det anses utvilsomt, at der foreligger skattepliktig inntekt, jfr. departementets i Lovtidende inntatte skrivelse av 19 mars 1913. Man antar imidlertid, at skatteplikten for offers vedkommende ikke kan innskrenkes til de tilfelle, som loven direkte omhandler, men at også annet frivillig offer regelmessig vil måtte skattlegges som inntekt.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av konsul H. H. Holte ved gavebrev av 7 november 1919 oprettede »Hans Holtas legat for trengende syke og gamle« innen Sauherad kommune samt på de under 11 mai 1920 utferdigede statutter for dette legat. 3 juli.

3 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av major Julius Skarseth og hustru Anna Jacoba Fredrikke, født Bøckmann ved gavebrev av 5 mai 1920 oprettede »Otto Sundt Skarseths legat« til beste for sykelige trengende barn av Kristiania samt på de under 19 mai 1920 utferdigede statutter for dette legat.

3 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Tobias Vike og hustru Kari ved gavebrev av 26 oktober 1918 oprettede »Thea Vikes legat« til Det Norske Misjonsselskap samt på de under 26 april 1919 utferdigede statutter for dette legat.

5 juli. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvorved følgende bestemmelser utferdiget av Provianteringsdepartementet opheves fra og med idag:

1. Skrivelse av 22 januar 1919 om opgaver fra kjøttkontrollstasjoner og andre overtilførsler m. v.
2. Skrivelse av 15 februar 1919 om plikt for meierier, ysterier o. s. v. til å avgi opgave over mottatt melkemengde.
3. Skrivelse av 4 april 1918, jfr. skrivelse av 11 desember 1919, om rasjonering av forbruket av melk og fløte.

5 juli. **Skrivelse** fra Provianteringsdepartementet til Provianteringsdirektøren, hvorved i henhold til kongelig resolusjon av 16 juni 1920 om ophevelse av Statens Rasjoneringsdirektorat og i medhold av kongelig resolusjon 27 juni 1919 bestemmes:

Gjennemførelsen av de foranstaltninger, som i henhold til bemyndigelse fra Provianteringsdepartementet i skrivelse av 7 juli 1919 avsnitt II punkt b og avsnitt III punkt 2 er iverksatt av Statens Rasjoneringsdirektorat, henlegges fra 1 juli 1920 å regne til Provianteringsdirektøren, som bemyndiges til å treffe de forføininger, som finnes nødvendige i henhold til de nevnte bestemmelser.

18 juni. 6 juli. **Tillegsoverenskomst** (med ekspedisjonsreglement)**) til overenskomsten om utveksling av postpakker avsluttet den 8—18 september mellem poststyrelsen i Norge og poststyrelsen i Storbritannia og Irland.

6 juli. **Skrivelse*****) fra Arbeidsdepartementet til Havnedirektøren, hvorved i henhold til havnelovens § 57 bestemmes, at dampskib og motordrevne fartøier skal inn-

---

*) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.
**) Inntatt i »Overenskomster« for 1920 nr. 4 (s. 71 flg.).
***) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

skrenke sin fart således, at der ikke som følge av gjen- 6 juli.
nemfarten opstår skade, når de passerer sundet Vræn-
gen på strekningen fra Buerstadbåen i øst til
Sundene—Kjøbmandsskjær i vest. Overtredelse av
denne bestemmelse straffes med bøter.

Departementets bestemmelse av 10 august om, at damp-
skib skal passere fergestedet mellem Sundene og Kjøbmands-
skjæret i Vrængen med sakte fart, tilbakekalles.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 7 juli.
det av kjøbmann E. Engelsen ved gavebrev av 26 februar
1919 oprettede »Kjøbmand E. Engelsen og hustru
Petra, født Wieses legat« til stipendier for elever av
Norges Handelshøiskole i Bergen samt på de under 31 de-
sember 1919 utferdigede statutter for dette legat.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 7 juli.
det av kjøbmann Haldor Henrichsen og hustru Mary Henrich-
sen ved gavebrev av 27 mars 1919 oprettede »Søster Ruth
Frischs legat for sykepleiersker, der har fått sin
utdannelse ved Kristiania kommunale sykehuser
og virker der« samt på de under $\frac{3 \text{ mai}}{26 \text{ mai}}$ 1919 utferdigede
statutter for dette legat.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 7 juli.
de av disponent Johannes Hvalstad og hustru Maria Hvalstad
ved gavebrev av 31 oktober 1918 oprettede »Johannes
Hvalstad og frues legat« til bekjempelse og helbredelse
av tuberkulose og kreftsykdommer blandt befolkningen innen
Ringsaker hovedsogn og annekser samt på de under 2 januar
og 26 april utferdigede statutter på dette legat.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 7 juli.
en av politimester Skavlan ved gavebrev av 8 juni 1919
skjenket tilleggsgave til det under 9 juni 1910 stadfestede
»Politimester Skavlans legat« til julegaver til verdige
trengende i Hamar samt på endringer i statuttenes § 3.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 7 juli.
det av enkefru Laura Øwre Brinchmann ved testamente av
16 oktober 1915 oprettede »Apoteker Per Leth Øwres
legat« til beste for ubemidlede studerende fra Ålesund eller
fra Borgund kirkesogn samt på de under 19 mars 1920 ut-
ferdigede statutter for dette legat.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 8 juli.
det av sanitetsmajor Alfred Martens og hustru Kaja ved gave-
brev av 28 februar 1919 oprettede »Sanitetsmajor Al-
fred Martens og hustru Kaja, født von Tangens

8 juli. legat« for Bergens Museum til fremme av medisinsk videnskab samt på de under 12 mars 1920 utferdigede statutter på dette legat.

8 juli. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 i henhold til gitt bemyndigelse gjøres forandringer i de i skrivelse av 9 juni 1920 fastsatte maksimalpriser for jern, jernplater m. v.

8 juli. **Skrivelse****) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for prisberegningen for støpegods fra støperier tilknyttet Ovnstøperienes landsforening.

8 juli. **Skrivelse****) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for prisansettelser for skruer, muttere, skruender, nagler, skiver, skinnespiker etc. fra Christiania Spikerverk, Kampens Skrue- og Mötrikfabrikk og Den norske Naglefabrikk.

8 juli. **Skrivelse*****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementets skrivelse av 29 juni 1920 om dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4 er under visse i skrivelse av 10 juli 1920 angitte forutsetninger utvidet til å gjelde forskjellige fabrikker, som likeledes selv kan fastsette sine priser på blikkemballasje under de i skrivelsen nevnte betingelser.

8 juli. **Skrivelse**†) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre forandringer i skrivelse av 23 juni 1920 om vindusglass.

8 juli. **Skrivelse****) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for fabrikkenes prisansettelser, forsåvidt angår prisansettelse for cigarer, cigaretter og røketobakker, som ikke er undergitt særskilte maksimalpriser.

---

*) Bekjentgj. 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor de nye maksimalpriser er anført.

**) Bekjentgj. 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor reglene er inntatt.

***) Bekjentgj. 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor de omhandlede fabrikker er anført

†) Bekjentgj. 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor forandringene er anført.

Skrivelse*) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes prisreguleringsbestemmelser for automobiler, herunder også for automobiler, som er importert til salg i brukt tilstand. 8 juli.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har tillatt Porsgrund Porcelænsfabrik en forhøielse av de nuværende maksimalpriser ved at det nuværende dyrtidstillegg forhøies fra 260 % til 300 %. 8 juli.

Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles at i skrivelse av 10 juli 1920 til Bygningsartikkelgrossistenes forening er foreningen meddelt tillatelse til å beregne avansen på nærmere anførte grunnlag. 8 juli.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har meddelt Kristiania Kunst- og Metalstøperi dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4. Direktoratet har i skrivelse av 10 juli 1920 til støperiet henstillet, at der ikke skrides til så store prisforhøielser som de antydede, varierende mellem 19 og 47 %. 8 juli.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har meddelt De forenede Låse- og beslagfabrikker dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4. Samtidig er henstillet ialfall ikke foreløbig å gå så langt som til en antydet forhøielse på 12 %. 8 juli.

Skrivelse**) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har meddelt Reprodusørenes forening, Kristiania, dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4. Samtidig er henstillet ialfall foreløbig ikke å gå til høiere priser end 5 % over de nuværende. 8 juli.

Skrivelse**) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre følgende maksimalpriser for kokostaug: 8 juli.

Ved salg fra grossist kr. 2,20 pr. kg.
Ved salg fra detaljist kr. 2,40 pr. kg.

*) Bekjentgj. 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor prisreguleringsbestemmelsene er anført.
**) Bekjentgj. 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.
***) Bekjentgj 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

8 juli. Denne bestemmelse trer i kraft fra og med lørdag 17 juli 1920.

Fra samme dag opheves de tidligere fastsatte priser for kokos Superior og 1ma.

Overtredelse straffes med bøter inntil 100 000 kroner eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler.

8 juli. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved bestemmes, at Sogndal meieri kan gjøre et tillegg til maksimalprisene på melk for faktisk hatte transportomkostninger med inntil 3 øre pr. liter i tiden fra og med 14 juli 1920 til og med 30 september 1920.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med onsdag 14 juli 1920.

8 juli. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved bestemmes, at Dale Handelsforening kan gjøre et tillegg til maksimalprisene for faktisk hatte transportomkostninger med inntil 10 øre pr. liter på den melk, som kjøpes fra Hamlegrå.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med onsdag 14 juli 1920.

8 juli. **Innberetninger****) om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.

9 juli. Nr. 1. **Lov*****)[1]) om utvidelse av kjøpstaden Gjøviks grenser.

§ 1. Fra 1 juli 1921 skal kjøpstaden Gjøviks grenser være følgende:

Grensen begynner ved et punkt ved Mjøsen ca. 100 meter nordenfor Englandsodden og går vestover i samme retning som gjerdet på nordsiden av eiendommen »Skovro«, inntil grensen treffer østsiden av den nye Trondhjemsvei, hvorefter den følger nevnte veis østre kant sydover ca. 330 meter. Derefter går grensen vestover og i rett linje ca. 290 meter, idet den berører det nordligste hjørne av Gjøvik kommunes tomter. Videre går grensen sydvestover og i rett linje, idet den berører det vestre hjørne av Gjøvik kommunes tomter til det østre hjørne av Hunns have, hvorefter grensen videre følger sydgrensen for Hunns have, inntil grensen skjærer Hunnsveien. Derfra går grensen i rett linje til den vestre ende av tjernet »Fastlandsbanen«, derfra i rett linje over Hovde til undergangen ved

*) Bekjentgj. 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.
**) Bekjentgj. 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor innberetningene er inntatt.
***) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.
[1]) St.besl. 24 juni. Se Ot. prp. nr. 27. Inst. O. V. St.tid., forh. i Ot. s. 198—209; i Lt. s. 79—84.

O. Mustad & Søns nedre kontor, derfra efter veien til broen over Hunnselven, idet grensen følger vestsiden av veien og broen. Videre går grensen i rett linje op til leet ved gjerdet mot Nedre-Gjøvik oppe på bakkekanten og videre sydover langs det her opførte gjerde, til dette støter mot grensen mot Øvre-Gjøvik, derfra i sydøstlig retning til veien Gjøvik—Vestre Toten ved det sydvestre hjørne av Frogner. Videre går grensen i østlig retning til veien Gjøvik—Østre Toten ved det punkt, hvor veien på sydsiden av Gjøviks avfallstomt støter til, og derefter langs grensen mellem Vikengen og Viken ned til Mjøsen. 9 juli. Nr. 1.

§ 2. Den foran beskrevne grenselinje blir på statskassens bekostning å opgå og utvise ved grensestener ved en åstedsforretning, som holdes av personer, som Kongen dertil opnevner så betimelig, at den senest innen utgangen av juni måned 1921 kan være stadfestet av Kongen.

§ 3. De deler av Vardal herred, som ved denne lov henlegges til kjøpstaden Gjøvik, skal fra 1 juli 1921 utgå av landets matrikkel og skal i enhver henseende henhøre under kjøpstaden Gjøvik. Dog skal dette ikke ha nogen innflydelse på den odel, som den 30 juni 1921 måtte hvile på den jord, som efter nærværende lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer, som den 1 juli 1921 er bosatt på strekninger, som ifølge § 1 overgår til kjøpstaden, skal med hensyn til erhvervelse og utøvelse av stemmerett i medhold av formannskapsloven for kjøpstædene anses, som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden i det tidsrum, hvori de har bodd i de omhandlede strekninger.

§ 5. De personer, som den 1 januar 1921 hadde bopel innen de strekninger av Vardal herred, som efter denne lov skal overføres til Gjøvik, anses fra 1 juli 1921 med hensyn til skatteplikt som hørende under kjøpstaden og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dens øvrige innvånere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune for budgettåret 1 juli 1921—30 juni 1922 (statsskatt for budgettåret 1920—1921) skal foregå ved Gjøvik ligningsmyndigheter og efter de for Gjøvik i henhold til skattelovgivningen for byene gjeldende regler.

§ 6. De i Vardal herred hjemstavnsberettigede personer, som den 1 juli 1921 bor, eller om de da er utflyttet fra Vardal, har hatt sin siste bolig i herredet innen den strekning, som overføres til kjøpstaden, skal forsåvidt de var tilflyttet strekningen før 1 juli 1920 ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden. Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud, som tillegger hustruen mannens, mannen hustruens og barnene foreldrenes hjemstavn, bringes i anvendelse, såfremt mannen, hustruen

9 juli. Nr. 1.

eller foreldrene er i live, når de omhandlede strekninger overgår til Gjøvik.

§ 7. De personer, som den 1 juli 1921 på de strekninger, som efter § 1 overføres til kjøpstaden Gjøvik, driver kjøbmannshandel i medhold av gjeldende lovgivning, skal fremdeles være berettiget til å fortsette den av dem drevne næring med de samme retigheter og forpliktelser som byens øvrige kjøbmenn.

De personer, som i medhold av den gjeldende lovgivning fra den 1 juli 1920 har drevet håndverk på ovennevnte strekninger, skal være berettiget til å fortsette den av dem drevne næring.

De i nærværende paragraf omhandlede næringsdrivende har for å kunne nyde de dem herved tillagte retigheter å melde sig for magistraten i Gjøvik innen den 1 juli 1921.

§ 8. Bygninger på de ved denne lov i Gjøvik innlemmede strekninger nyder ikke godt av den nedsettelse i brandkontingenten, som i medhold av lovgivningen om Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger på det eldre byområde. Hvorvidt og i hvilken utstrekning nogen sådan nedsettelse i tilfelle blir å tilstå nogen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes efter de regler, som inneholdes i lovgivningen om Norges Brandkasse.

§ 9. De i anledning av grenseforandringen eventuelt fornødne erstaningsbeløp til offentlige tjenestemenn utredes av statskassen.

§ 10. De strekninger av Vardal herred, som ved denne lov innlemmes i kjøpstaden Gjøvik, skal fra 1 juli 1920 i bygnings- og reguleringsvesenets anliggender høre under kjøpstaden, dog således, at det, inntil anderledes bestemmes av Kongen, skal være tillatt å opføre sådanne trebygninger, som omhandles i lov om forbud mot opførelse av trebygninger i landets byer m. v. av 19 mai 1904 § 3 annet ledd.

§ 11. De nærmere regler angående utvisning av ledige byggetomter innen de strekninger, som ifølge § 1 overgår til kjøpstaden, og årlig grunnleie derav kan efter overenskomst med grunneierne fastsettes av Gjøvik bystyre med kongelig approbasjon.

§ 12. Ved skjønn, avgitt av 3 utenfor de pågjeldende kommuner boende personer, hvorav fylkesmannen i Opland opnevner 2 og Justisdepartementet 1, blir å avgjøre, hvor stor erstatning Gjøvik kommune skal utrede til Vardal kommune for det tap, som Vardal kommune må antas å lide ved, at strekninger av sistnevnte kommune ifølge § 1 overføres til kjøpstaden.

De nærmere regler for avholdelsen av skjønnet gis av

Justisdepartementet. Utgiftene ved skjønnet, hvis avgjørelse er endelig, fastsettes av Justisdepartementet og fordeles av dette på de interesserte kommuner. 9 juli. Nr. 1.

Lov *)[1]) om forandring i lov av 27 juli 1895 om aldersgrense for fastlønte officerer av armeen og marinen. 9 juli. Nr. 2.

De i lov av 27 juli 1895 om aldersgrense for fastlønte officerer av armeen og marinen fastsatte aldersgrenser endres således, at aldergrensen blir:

For intendanturpremierløitnanter av armeen fylte 55 år.
For veterinærpremierløitnanter ..... fylte 50 år

Lov *)[2]) om forandring i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 1. 9 juli. Nr. 3.

I.

§ 1 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 skal for fremtiden lyde så:

1. Et skib er norsk, når det utelukkende eies av norske statsborgere.
2. Tilhører skibet et aksjeselskap, hvis forretning utelukkende går ut på å drive skibsfart eller på å drive sådan virksomhet i forbindelse med ekspedisjon (skibs-aksjeselskap), eller tilhører det et aksjeselskap, i hvis forretning skibsfart, fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet inngår som selvstendig ledd, er skibet norsk, når selskapets hovedkontor og styrets sæte er i Norge og styret består av her i riket bosatte norske statsborgere, som er aksjeeiere, samt når dessuten aksjer for minst seks tiendedeler av aksjekapitalen eies av norske statsborgere.

   Aksjer i et sådant selskap kan ikke uten samtykke av styret erhverves av andre enn norske statsborgere. Styret skal hvert år i januar måned sende vedkommende departement opgave over dem av selskapets aksjeeiere ved utløpet av det foregående år, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier, samt om aksjenes og aksjekapitalens størrelse[3]).
3. Tilhører skibet et aksjeselskap, hvis forretning ikke er av den art som nevnt i post 2, er det norsk, når selskapets

*) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.
[1]) St.besl. 28 juni. Se Ot. prp. nr. 20. Innst. O. nr. 62. St.tid., forh. i Ot. s. 196; i Lt. s. 73.
[2]) St.besl. 28 juni. Se Ot. prp. nr. 21. Innst. O. nr. 68. St.tid., forh. i Ot. s. 255—256; i Lt. s. 85—86.
[3]) Jfr. strfl. § 339 nr. 1 og § 166.

9 juli. Nr. 3.

hovedkontor og styrets sæte er i Norge og styret består av her i riket bosatte norske statsborgere, som er aksjeeiere.

4. Reglene i post 2 og 3 får tilsvarende anvendelse overfor skib, som tilhører kommandittaksjeselskaper, således at hvad der er bestemt om styret og aksjekapitalen, for kommandittaksjeselskaper gjelder de ansvarlige medlemmer og kommanditkapitalen.
5. Ved anvendelsen av denne paragraf regnes like med norske statsborgere staten, innretninger og fond, som styres av staten, norske kommuner og norske sparebanker, korporasjoner og stiftelser, som har helt norsk styre med sæte i Norge, og hvis formål er almennyttig, samt aksjeselskaper, som opfyller de i post 2 nevnte betingelser.

II.

Lov av 13 juli 1917 om forandring i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 opheves.

Tilhørte et skib den 13 juli 1917 et aksjeselskap av den art som nevnt i sjøfartslovens § 1 post 2, skal den omstendighet, at mer enn fire tiendedeler av aksjekapitalen tilhørte andre enn norske statsborgere og dermed likestilte retssubjekter, ikke medføre, at skibet ophører å være norsk, såfremt der ikke efter den nevnte dag er skjedd eller efter denne lovs ikrafttreden skjer ny overgang av aksje til nogen, som ikke er norsk statsborger eller likestillet dermed.

Bestemmelsen i foregående ledd får tilsvarende anvendelse, hvis et sådant selskap den 13 juli 1917 hadde krav på skib ifølge kjøpekontrakt eller byggekontrakt, selv om eiendomsrett til skibet først er erhvervet efter den nevnte dag.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

9 juli. Nr. 4.

Lov*)[1]) om forandring i havnelovens § 33.

§ 33, 3 punktum i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 skal herefter lyde således:

Kongen avgir bestemmelse om, hvilken godtgjørelse av statskassen losoldermannen og losene skal erholde under disse befaringer.

---

*) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

[1]) St.besl. 28 juni. Se Ot. prp. nr. 47. Innst. O. nr. 77. St.tid., forh. i Ot. s. 256; i Lt. s. 86.

Midlertidig lov *)[1]) om tvungen fordeling av husrum. 9 juli. Nr. 5.

§ 1. Vedtak om tvungen fordeling av husrum.

Er der kommunal husleieregulering i en kommune, og finner kommunestyret, at boligforholdene i kommunen krever det, kan det beslutte innført tvungen fordeling av husrum.

Vedtaket må stadfestes av Kongen eller den han bemyndiger.

Med søknaden om stadfestelse skal følge opgave over antall leiligheter, som vedtaket gjelder og oplysning om det antall rum, som kan kreves avstått efter denne lovs regler.

Stadfestelsen kan nårsomhelst tas tilbake.

§ 2. Leiligheter som kan underkastes fordeling.

Kommunestyrets vedtak efter § 1 kan bare gjelde leiligheter, hvor antallet av beboelsesrum, den dag kommunestyret gjør sitt vedtak, overstiger antallet av beboere over 10 år med mer enn to. Kjøkken regnes ikke med. To barn under 10 år regnes som én beboer. Det samme gjelder to søsken under 20 år og av samme kjønn.

Vedtaket gjelder ikke leiligheter på inntil 4 rum. Det gjelder heller ikke leiligheter på inntil 7 rum, som er blitt ferdige til å tas i bruk efter kommunestyrets beslutning.

Kommunestyret kan sette antallet av overskytende rum høiere enn bestemt i 1ste ledd, og det kan helt undta leiligheter med et visst antall rum.

§ 3. Fordelingsnemnd.

Husleienemnden skal forestå fordelingen av husrum. Men kommunestyret kan beslutte, at der skal være en egen fordelingsnemnd på tre medlemmer. Den velges av kommunestyret for ett år. Ett av medlemmene velges som formann. Der velges samtidig tre varamenn.

Nemndens medlemmer skal være kjent med boligforholdene i kommunen. Blandt medlemmene skal der være minst en huseier og en leieboer.

Hver, som bor i kommunen og ikke har fylt 60 år, plikter å motta valg. Den, som har gjort tjeneste i ett år, kan undslå sig for å motta valg for næste år.

Nemndens medlemmer kan tilstås godtgjørelse av kommunekassen for sitt arbeide.

Gjør forholdene det ønskelig, kan der velges flere nemnder. De kan samarbeide under ledelse av en felles formann.

*) Bekjentgj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

[1]) St.besl. 2 juli. Se Ot. prp. nr. 11. Innst. O. VII. St.tid., forh. i Ot. s. 257—322, 330—361; i Lt. s. 103—135.

9 juli. Nr. 5.

Kommunestyret kan gi forskrifter om nemndens virksomhet, og når der er valgt flere nemnder, om samarbeidet mellem dem.

§ 4. Plikt til å gi oplysninger m. v.

Hver, som har leilighet med flere beboelsesrum enn omhandlet i § 2, skal melde det til nemnden.

Meldingen skal gis til den tid, på den måten og med de oplysninger om beboernes antall, kjønn og alder, rummenes størrelse og beliggenhet m. v., som nemnden bestemmer. Der skal dessuten sendes forslag om, hvordan fordelingen av rummene i tilfelle bør foretas. Nemnden kan fastsette skjema for meldingen.

Nemnden eller den som den bemyndiger, kan kreve å besiktige leiligheten og kan kreve forklaringer av husets eier og beboere.

Bor eller opholder vedkommende sig i kommunen, plikter han efter innkallelse fra nemnden å møte for den med aftens varsel.

Nemden kan hos statens og kommunale myndigheter og tjenestemenn kreve de oplysninger, som vedkommende har til rådighet.

Før nemnden treffer sin avgjørelse, skal huseieren, når han er en annen enn beboeren, være gitt anledning til å uttale sig.

§ 5. Påbud om bortleie.

Når innehaveren av en leilighet har flere rum enn omhandlet i § 2, kan nemnden påby, at han skal leie bort alle eller en del av de overskytende rum.

Ved avgjørelsen skal der ses hen til mangelen på tjenlige boliger i kommunen, til det behov beboeren har for rummene, og til om disse efter sin innretning og beliggenhet (særlig med hensyn til egen inngang fra trapperum eller entre) egner sig til å leies bort.

I forbindelse med påbudet om bortleie kan nemnden treffe bestemmelse om adgang til å bruke boligens vannledning, kloakk og yttre rum.

§ 6. Meddelelse om nemndens påbud Frist for bortleie.

Nemndens påbud efter § 5 skal snarest mulig i anbefalt brev eller på annen betryggende måte meddeles beboeren og huseieren.

Beboeren skal samtidig få en frist til å ordne forholdet. Fristen fastsettes av nemnden. Den må ikke settes kortere enn 4 uker, regnet fra den dag meddelelse om nemndens påbud er mottatt.

Bortleie må uten nemndens samtykke bare skje til personer, som er bosatt i kommunen. Medmindre særlige grunner foreligger, må nemnden ikke nekte samtykke til bortleie til personer, som tar ophold i kommunen for å overta offentlig stilling eller hverv eller for sin utdannelses skyld. 9 juli. Nr. 5.

Når rummene er leiet bort og tatt i bruk av den nye leieboer, skal det meldes til nemnden.

§ 7. Tvungen avståelse. Erstatning.

Er melding, som nevnt i § 6, siste ledd ikke kommet inn ved utløpet av fristen, kan nemnden kreve avstått mot erstatning av kommunekassen bruken av alle eller en del av de overskytende rum.

Erstatning for avståelsen fastsettes til et bestemt beløp for måneden. Den skal svare til vanlig leie i handel og vandel med et rimelig tillegg for den ulempe, som er forbundet med avståelsen.

Eies boligen av en annen enn den, som skal avstå rummet, skal også huseieren ha erstatning, om avståelsen skjønnes å volde skade eller ulempe for ham.

I mangel av mindelig avtale fastsetter nemnden erstatningen.

§ 8. Kommunens bortleie. Ansvar.

Kommunen har rett til mot den fastsatte erstatning å bli satt i besiddelse av de rum, som er krevet avstått efter § 7 — ved politiets hjelp, om det trenges.

Rummene kan kommunen leie bort til beboelse. Ved valg av leieboer skal nemnden forvisse sig om, at vedkommende og hans husstand er aktverdig og ikke lider av smittsom sykdom. Den skal videre se hen til, at leieboeren blir til så liten ulempe for beboeren og huseieren som mulig.

Kommunen er ansvarlig for all skade voldt av leieforholdet.

Kommunen kan si op sin bruksrett med 14 dages varsel. Den skal innen forholdets ophør bringe rummene såvidt mulig i samme stand, som de var ved avståelsen.

§ 9. Kommunens bortleie når fremleie er forbudt.

Har beboeren vært villig til å leie bort rummene efter § 5, men ikke har kunnet gjøre det, fordi fremleie er forbudt, skal valget av leieboer overlates til beboeren efter reglene i § 6.

Nemnden kan i så fall kreve, at beboeren frafaller rett til erstatning av kommunen, og at han overtar kommunens forpliktelser overfor huseieren.

9 juli. Nr. 5.

§ 10. Ankenemnd.

I hver kommune, som har innført tvungen fordeling av husrum, skal der være en ankenemnd på fem medlemmer, opnevnt for 1 år av vedkommende regjeringsdepartement, som også opnevner fem varamenn.

Formannen skal i byene — og såvidt mulig også i bygdene — ha de egenskaper, som er bestemt for underdommere.

Bestemmelsen i § 3, 3dje ledd finner tilsvarende anvendelse.

Departementet kan tilkjenne medlemmer av ankenemnden godtgjørelse for deres arbeide. Den utredes av kommunekassen.

Gjør forholdene i en kommune det ønskelig, kan der opnevnes flere ankenemnder. De kan samarbeide under ledelse av en felles formann.

Departementet kan gi forskrifter om ankenemndens virksomhet, og når der er valgt flere nemnder, om samarbeidet mellem dem.

§ 11. Anke.

Nemndens avgjørelser kan av beboeren og huseieren ankes inn for ankenemnden til prøvelse.

Anken har opsettende virkning. Den må skje skriftlig innen 14 dager, efterat meddelelsen om nemndens beslutning er mottatt. Anken fremsettes for nemndens formann, som — såfremt ikke nemnden avhjelper det påankede forhold — snarest mulig skal sende saken til ankenemnden med de nødvendige dokumenter og oplysninger.

For behandlingen i ankenemnden gjelder bestemmelsene i § 4, 3—6 ledd.

Går utfallet imot den, som har anket, skal han erstatte kommunekassen omkostningene ved ankesaken, medmindre ankenemnden finner grunn til å frita derfor. Omkostningenes størrelse fastsettes av ankenemnden, som også med endelig virkning avgjør, om utfallet har gått imot den, som har anket.

De omkostninger, som ankenemnden pålegger, kan drives inn ved utpantning.

§ 12. Klage over mislig forhold fra leieboeren.

Beboeren kan klage til nemnden, hvis leieboeren viser mislig forhold eller forøvrig blir til særlig ulempe.

Blir klagen ikke tatt tilfølge, kan beboeren bringe saken inn for ankenemnden, som kan pålegge nemnden innen en viss frist å velge ny leieboer eller opheve den tvungne avståelse.

Bestemmelsen i § 11 om ankefrist, behandlingen av anke-

saken og omkostningene ved saken finner tilsvarende anvendelse. 9 juli. Nr. 5.

§ 13. Straff.

Med bøter eller fengsel optil 3 måneder straffes den, som unddrar sig plikt til forklaring, meddelelse av oplysninger og fremmøte efter § 4.

For uriktig forklaring straffes efter straffelovens § 166.

§ 14. Denne lov trer i kraft straks og blir gjeldende til og med 30 juni 1922, efter hvilken tid beslutninger efter § 1 eller tvungen avståelse av husrum efter denne lov ikke kan finne sted. Likeså ophører ved nevnte tidspunkt alle leieforhold, der er ordnet i henhold til denne lov, dog således at kommune og leieboer har en frist av 4 måneder derefter til avvikling av leieforhold.

Midlertidig lov*)[1]) om denaturering og salg m. v. av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk. 9 juli. Nr. 6.

§ 1. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi pålegg om denaturering av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk, og kan treffe de nærmere bestemmelser for gjennemførelsen herav, derunder også om salg av således denaturert spiritus.

§ 2. Med bøter eller fengsel op til 6 måneder straffes den, som bryter nogen med hjemmel av denne lov gitt bestemmelse, eller som medvirker til å bryte nogen sådan bestemmelse.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves provisorisk anordning av 22 august 1919 om denaturering av spiritusholdige kosmetika, parfymer og essenser.

Lov*)[2]) om ophevelse av midlertidig lov av 2 august 1918 om forbud mot salg til utlandet av fartøier under registreringspliktig størrelse samt båter. 9 juli. Nr. 7.

Midlertidig lov av 2 august 1918 om utvidelse av midlertidig lov av 21 juli 1916 om forbud mot salg av skib til utlandet med endringslov av 13 juli 1917 til også å omfatte fartøier under registreringspliktig størrelse, samt om forbud mot salg av båter til utlandet — opheves.

---

*) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

[1]) St.besl. 2 juli. Se Ot. prp. nr. 33. Innst. O. nr. 82. St.tid., forh. i Ot. s. 362—363; i Lt. s. 102.

[2]) St.besl. 2 juli. Se Ot. prp. nr 46. Innst. O. nr. 80. St tid., forh. i Ot. s. 361—362, i Lt. s. 102.

9 juli. Nr. 8. **Lov***) [1]) om forandring i lov av 15 august 1908 om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.

I.

Efternevnte paragrafer i lov av 15 august 1908 om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. skal herefter lyde således:

§ 39. De nærmere bestemmelser med hensyn til anvendelsen av denatureringsmidler og kontrollen med bruk og forhandling av det for skatt fritatte brennevin eller de derav fremstilte varer gis av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 53. Bestemmelse om, hvorvidt tiltale skal reises for overtredelse av denne lov, treffes av vedkommende regjeringsdepartement, der også, forsåvidt straffen for overtredelsen ikke kan eller ikke antas å burde bli høiere enn bøter eller inndragning, utferdiger forelegg til vedtagelse av sådan straff, som departementet finner passende. Dette gjelder dog ikke overtredelser vedrørende ulovlig tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin eller ulovlig besiddelse av anlegg eller apparater for tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin og heller ikke overtredelser av forskriftene om forhandling og anvendelse av denaturert brennevin og politur m. v., der utselges i mindre partier enn 50 liter, hvilke overtredelser påtales på sedvanlig måte.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

9 juli. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Kautokeino herredsstyres vedtak i møte 30 oktober 1919 om almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvesenet innen herredet.

9 juli. **Kongelig resolusjon** ***), hvorved den av Nedre Eiker herredsstyre i møte den 15 mai 1920 fattede beslutning om forandringer i den ved kongelig resolusjon av 5 august 1910, jfr. kongelig resolusjon av 22 januar 1915, stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Nedre Eiker herred, Buskerud

*) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.
**) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44, hvor sundhetsforskriftene er inntatt.
***) Bekjentgj 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44, hvor den stadfestede lukningsvedtekt er inntatt.
[1]) St.besl. 2 juli Se Ot. prp. nr. 36. Innst. O. nr. 67. St.tid., forh. i Ot. s. 362; i Lt. s. 102.

fylke, stadfestes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre, — dog med en enkelt forandring. 9 juli.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes: 9 juli.

1. Det skal være forbudt innen Aust-Agder fylke å bruke snarer og fallstokker i tiden fra og med 1 januar til og med 15 oktober til fangst av tiur, røi, orrfugl, jerpe, rugde, raphøns, rype og hare, dog således, at det i herredene Bykle, Valle, Hylestad, Bygland, Gjøvdal og Topdal skal være tillatt å fange ryper til og med 15 mars. I Bykle, Valle og Hylestad skal det også være tillatt å fange harer til og med 15 mars.

   Bruk av snarer av metalltråd er i alle tilfelle forbudt innen Aust-Agder fylke.
2. Den i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 § 13 for tiur og orrhane bestemte jakttid om våren (fra 15—31 mai) forandres for Aust-Agder fylkes vedkommende til tiden fra og med 5 til og med 15 mai.

Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1921 og gis som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1925.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at tiur og røi skal være fredet det hele år innen Sogn og Fjordane fylke. 9 juli.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at det til fangst av tiur, røi, orrfugl, jerpe og hare innen Nord-Trøndelag fylke skal være forbudt å anvende snare eller fallstokk, samt at innen samme fylke tiur og orrhane skal være fredet fra og med 15 mars til og med 24 august. 9 juli.

Disse bestemmelser gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov av 21 juni 1912 om bruk av motorvogner § 8 fastsettes nedenstående bestemmelser om motorvogners hjulringer, hvilke bestemmelser — fra 1 januar 1921 — trer 9 juli.

*) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

9 juli. istedenfor den i kongelig resolusjon av 18 mars 1913 under litr. A- punkt 3 inntatte bestemmelse:

3a) Uten særskilt tillatelse av veidirektøren må der ikke på offentlig landevei benyttes motorvogner med hjulringer av mindre dimensjoner eller av annet materiale enn angitt i efterstående tabell. (Se. s. 319).

Med hensyn til størrelse av hjulringer for tyngre motorvogner enn i ovenstående tabell angitt treffes særskilt avgjørelse av veidirektøren i hvert enkelt tilfelle.

For motorvogner, hvis trykk på foraksel eller bakaksel ligger mellem de anførte vekter, gjelder bestemmelsen for den nærmestliggende vekt. Hvis akseltrykket ligger nøiaktig midt imellem, gjelder bestemmelsen for den største av de nærmestliggende vekter.

De anførte ringstørrelser er forutsatt å tilsvare de tall, som er påtrykt ringene.

Der må ikke benyttes gummiringer, som ved slit eller av nogen annen grunn antas å være skadelig for veiene.

b) For byer eller ladestæder med eget kommunestyre gjelder bestemmelsen i motorvognlovens § 3, siste ledd, medmindre Kongen efter andragende fra vedkommende kommunale myndigheter har fastsatt særskilte bestemmelser om ringstørrelser for motorvogner.

c) Foranstående bestemmelser bevirker ingen forandring i kongelig resolusjon av 18 mars 1913, litra A, punkt 4, hvorefter motorvogner, hvis største akseltrykk ved full belastning overstiger 2 tonn, må ha særskilt tillatelse for å kunne benyttes.

9 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 88 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896, jfr. § 1 i lov av 17 juni 1869 inneholdende adskillige bestemmelser angående bygningsvesenet, og §§ 65 og 66 i lov om brandvesenet av 15 august 1908 bestemmes, at grensen for Time brand- og bygningskommune utvides overensstemmende med Time herredsstyres beslutning av 31 januar 1920.

9 juli. **Kongelig resolusjon****), hvorved de ved kongelig resolusjon av 8 mars 1916 fastsatte almindelige regler for tonnasjeavgift opheves, og der fastsettes samtidig nedenstående nye regler herom: (Fortsettes s. 320).

*) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44, hvor den utvidede grense er beskrevet.

**) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

Forhjul					Bakhjul					De anførte akseltrykk svarer omtrent til følgende nettolass i tonn
Akseltrykk ved fullt belastet vogn kg.	Luft. gummiringer		Kompakte gummiringer		Akseltrykk ved fullt belastet vogn kg.	Luftgummiringer		Kompakte gummiringer		
	Eng."	m/m	Eng."	m/m		Eng."	m/m	Eng."	m/m	
—	—	—	—	—	1100	enk. 4½	enk. 120	ikke tillatt	ikke tillatt	—
700	4½	120	ikke tillatt	ikke tillatt	1400	enk. 5 dobb 4½	enk. 135 dobb. 120	ikke tillatt	ikke tillatt	1
900	4½	120	ikke tillatt	ikke tillatt	1700	enk. 6 dobb. 4½	enk. 150 dobb. 120	ikke tillatt	ikke tillatt	1¼
1000	5	135	ikke tillatt	ikke tillatt	2000	enk. 7 dobb. 5	dobb. 135	ikke tillatt	ikke tillatt	1½
1200	5	135	ikke tillatt	ikke tillatt	2400	enk 7 dobb. 5	dobb. 135	ikke tillatt	ikke tillatt	1¾
1300	6	150	5	120	2700	enk. 8 dobb. 6	dobb. 150	enk. 8 dobb. 5	dobb. 120	2
1500	6	150	5	120	3000	enk. 9 (10) dobb. 6	dobb. 150	enk. 8 dobb. 5	dobb. 120	2¼
1700	6	150	5	120	3300	enk. 10 dobb. 6	dobb. 150	enk. 8 dobb. 5	dobb, 120	2½
1900	7	(175)	6	140	3600	enk. 10 dobb. 6	dobb. 150	enk. 10 dobb. 5	dobb. 120	2¾
2000	7	(175)	6	140	4000	enk. 10 dobb. 6	dobb. 150	enk. 10 dobb. 5	dobb. 120	3
2200	7	(175)	6	140	4400	enk. 12 dobb. 6	dobb. 150	enk. 11 (12) dobb. 6	dobb. 140	3¼
2400	8	(200)	6	140	4800	enk 12 dobb. 7	(dobb.175)	enk. 12 dobb. 6	dobb. 140	3½
2700	8	(200)	7	160	5400	enk. 12 dobb. 7	(dobb.175)	enk. 12 dobb 6	dobb 140	4

9 juli.

Regler

for nedsettelse eller eftergivelse av tonasjeavgift i henhold til lov av 23 februar 1916 samt for avgiftens opkrevning.

A. *Avgiftens nedsettelse eller eftergivelse.*

§ 1. Avgjørelse om nedsettelse eller eftergivelse av den i vedkommende skattebeslutning bestemte midlertidige avgift til statskassen av skibstonnasje treffes av tonnasjeavgiftsstyret efter derom inngitte ansøkninger under anvendelse av de i efterfølgende §§ 2—6 inneholdte regler. Til bedømmelse av de enkelte foreliggende tilfelle kan avgiftsstyret kreve fremlagt alle oplysninger, som det finner nødvendige angående fraktslutninger, regnskapsmessige driftsresultater, ekstraordinære utgifter, usedvanlige ophold m. v. samt legitimasjoner for disse oplysningers riktighet.

§ 2. Den i avgiftsbeslutningen for dampfartøier i almindelig fraktfart og i linjefart og for seilfartøier fastsatte avgift svares i almindelighet uavkortet, når fraktmarkedets stilling er sådan, at en almindelig lastedamper på omkring 5 000 tonns dødvekt for et 12 måneders tidscerteparti under ordinære forhold kan opnå en månedsfrakt av minst kr. 30,00 pr. tonn dødvekt. Faller fraktene under nevnte grense, blir satsen for tonasjeavgiften under forutsetning av bibehold av de gjeldende maksimalsatser å nedsette til følgende beløp, når tidsfraktene bestemt på samme måte noteres således:

a. For dampfartøier i almindelig fraktfart:

Frakt minst kr. 25,00 men under kr. 30,00 avgift kr. 1,00 pr. br. reg. tonn.

Frakt minst kr. 20,00 men under kr. 25,00 avgift kr. 0,50 pr. br. reg. tonn.

b. For dampfartøier i rute- eller linjefart:

Frakt minst kr. 20,00 men under kr. 30,00 avgift kr. 0,50 pr. br. reg. tonn.

c. For seilfartøier:

Frakt minst kr. 20,00 men under kr. 30,00 avgift kr. 0,25 pr. br. reg. tonn.

Når frakten er under kr. 20,00, opkreves ingen avgift. Opstår der tvil om fraktmarkedets stilling, forsåvidt foranstående bestemmelser angår, avgjøres spørsmålet av avgiftsstyret.

§ 3. Dampfartøier, som er tidsbefraktet til en høiere eller lavere frakt enn det almindelige fraktmarkeds stilling betinger, kan av avgiftsstyret efter de foreliggende omstendigheter settes i en høiere eller lavere avgiftsklasse enn hvad der

følger av reglene i § 2. Dette gjelder dog ikke fartøier, som er bortfraktet til en lavere frakt for en lengere tid enn 12 måneder. 9 juli.

Likeledes kan avgiftsstyret sette i en høiere eller lavere avgiftsklasse, enn den opnådde frakt betinger, dampfartøier, som er vesentlig større eller mindre enn det i § 2 nevnte normalfartøi. Avgiftsstyret kan også nedsette i klasse dampfartøier, som har liten lasteevne i forhold til deres bruttotonnasje, eller som på grunn av skibsmaterialets beskaffenhet eller av andre almindelige grunner har forholdsvis større driftsutgifter enn andre fartøier av tilsvarende størrelse.

§ 4. Avgiftsstyret kan tilstå skjønnsmessig eftergivelse av tonnasjeavgift pr. tidsrum eller deler av tidsrum, hvori et skib på grunn av havari, streik, oplegning eller lignende er helt ute av tjeneste, eller hvori der har medgått uforholdsmessig lang tid til dets reise.

Likeledes kan avgiftsstyret tilstå skjønnsmessig nedsettelse eller eftergivelse av tonnasjeavgift for skib, for hvis vedkommende det økonomiske resultat efter indsendt regnskap eller forhåndskalkyle antas å gi grunn til sådan nedsettelse eller eftergivelse. Ved opstilling av regnskap kan som utgift opføres en til vedkommende tidsrum svarende andel i de periodiske klassefiseringsutgifter. Derimot kan ikke opføres som utgifter skatter. Driftsresultatet kan kreves opgjort for et tidsrum av inntil 1 år utregnet i pct. av skibets antatte verdi eller dets kostende, om dette er større enn den antatte verdi.

Ved fastsettelse av tidsrum for bestemmelse om tonnasjeavgift regnes hver dag som $^1/_{30}$ del av en kalendermåned.

§ 5. Ved beregning av frakt bestemt i fremmed mynt skjer omberegning til norske kroner efter kurs, som fastsettes av avgiftsstyret for passende tidsrum.

§ 6. Avgiftsstyret avgjør, hvorvidt et skib, som er forsynt med både seil og motor, for tonnasjeavgiftens vedkommende blir å henføre til dampfartøi eller seilfartøi.

B. *Avgiftens opkrevning.*

§ 7. Avgiften betales for en kalendermåned ad gangen. Den forfaller til betaling den siste hverdag i måneden og erlegges efter den for vedkommende skib i avgiftsbeslutningen fastsatte maksimalfraktsats, medmindre almindelig bestemmelse fra avgiftsstyret om lavere sats eller avgiftsfrihet er utferdiget, eller spesiell bestemmelse om lavere sats eller avgiftsfrihet for noget enkelt skib av dette er avgitt.

§ 8. Avgiften opkreves av tollvesenet på det sted, hvor vedkommende fartøi ved avgiftens forfallstid hører hjemme, og der er ikke adgang til å utsette med betalingen av hensyn

9 juli. til, at vedkommende rederi har reist spørsmål om avgiftens nedsettelse eller eftergivelse.

§ 9. Forsåvidt der av avgiftsstyret er tilstått nedsettelse eller eftergivelse av avgift, som allerede er betalt, tilbakebetales det nedsatte eller eftergitte beløp av tollvesenet i henhold til den av avgiftsstyret trufne bestemmelse.

§ 10. Forsvundet skib er fri for avgift fra siste havneavgang.

§ 11. Disse regler trer i kraft straks.

9 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, 2net ledd, bestemmes følgende:

1. Den ved kongelig resolusjon av 18 juli 1913 under I b fastsatte innskrenkning for motorvognkjøring på hovedveien Aune-Stekern opheves.
2. På veistrekningen Klevgårdene skole—Møre fylkegrense (Gråuren) må kjørehastigheten for motorvogner og motorsykler ikke overstige 15 kilometer i timen.

9 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved grensen for den avgift, som blir å ilegge rettigheter til skjenkning av øl, vin, fruktvin og mjød i Tiller herred, Sør-Trøndelag fylke, i overensstemmelse med Tiller herredsstyres beslutninger av 9 februar og 30 mars 1920 fastsettes til kr. 2500,00.

9 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til lov av 12 juni 1906 § 1 bestemmes, at der skal oprettes et offentlig arbeidskontor til formidling av arbeide av enhver slags i Risør.

Kontoret henlegges til Sørlandske Kreds for den offentlige arbeidsformidling.

9 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved den ved kongelig resolusjon av 10 juli 1894 fastsatte godtgjørelse av kr. 12,00 pr. dag for de skibsførere eller andre sakkyndige menn, der efter sjølovens § 323 bør tilkalles av konsulen, når undersøkelse av sjøulykker foregår i utlandet i henhold til sjølovens § 321, inntil videre forhøies til kr. 20,00 for forretninger, som varer inntil 2 timer med et tillegg av kr. 5,00 pr. time eller del derav, som medgår utover to timer.

9 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I. I medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 1 b, jfr. lov

*) Bekjentgj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

nr. 15 av 14 desember s. å., bemyndiges Hoved- 9 juli.
styret for Statsbanene til å kreve av-
stått til staten eiendomsrett til eller annen
rådighetsrett over fast eiendom, elektrisk
kraft, elektriske kraftanlegg med tilhørende
ledninger, skib, maskiner, varer og annet løsøre, som må
anses påkrevet for hjelpetjeneste ved iverk-
settelse og drift av den for samfundet
nødvendige transportvirksomhet ved auto-
mobiler og andre transportmidler under en arbeidsnedleg-
gelse ved jernbanene.

II. Statsbanenes distriktschefer bemyndiges til for den i post I nevnte hjelpetjeneste å kreve avstått til bruk hester, automobiler og andre kjøretøier og rekvisitter for sådanne samt til eiendom bensin, olje, furasje o. lign.

III. Den i post I og II gitte bemyndigelse kan utøves til fordel for kommuner ved deres anskaffelse og lagring av varer i henhold til lovens § 1 b.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 4 i lov 9 juli.
om bygningsvesenet av 27 juli 1896 bestemmes, at byg-
ningskommisjonen for Laksevåg bygnings-
kommune skal bestå av: lensmannen i Askøen, brand-
chefen, kommuneingeniøren, helserådets ordfører og et av bygningsrepresentantskapet valgt bygningskyndig medlem.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til havne- 9 juli.
lovens § 55 meddeles stadfestelse på Tvedestrand by-
styres beslutning av 21 mai 1920 om forandringer i
§ 2 i Tvedestrand bryggetakster, således at be-
slutningen straks trer i kraft og forblir gjeldende inntil videre.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til havne- 9 juli.
lovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre
på Narvik bystyres beslutning av 26 april 1920 om
forandringer i § 1 i det ved kongelig resolusjon av
13 august 1915 samt kongelig resolusjon av 12 mai 1916
stadfestede takstregulativ for benyttelse av
Narvik havnevesens kaier i Kleven.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 9 juli.
et av foreningen »Kristiania Kunstindustri-
museums venner« oprettet fond til forøkelse av
museets samlinger av eldre tiders kunsthåndverk samt på de
under juni 1920 utferdigede vedtekter for dette fond.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 9 juli.
det av frøken Julie Fredrikke Jeanette Petersen ved testamente
av 20 november 1918 oprettede legat »Julie og Marie

9 juli. Petersens Minde« til Trondhjems Handelsstands Understøttelseskasse samt på de under 10 juni 1920 utferdigede statutter for dette legat.

10/12 juli. **Stortingsbeslutning**[1]) om lønnsregulering for offentlige tjenestemenn m. v.

A.

I.

§ 1. Nedennevnte lønnsregulativ gjøres gjeldende fra 1 juli 1920. Likeoverfor de tjenestemenn, som omfattes av regulativet, skal Stortinget ha adgang til å regulere lønningene nedad, dersom lønnsnivået i privat virksomhet går ned, og der derved opstår et absolutt og påtagelig misforhold mellem offentlige og private lønninger. Likeså skal der være adgang til, når Stortinget så bestemmer, at gjøre lønningene bevegelige efter prisene på de viktigste nødvendighetsartikler, dersom der ved nærmere utredning kan finnes en praktisk løsning av dette spørsmål. Dog skal herved ikke nogen tjenestemanns lønn kunne settes lavere, enn den var før nærværende regulativs ikrafttreden, medmindre forbehold derom måtte være tatt ved hans ansettelse.

De i denne paragraf fastsatte bestemmelser gjelder også alle lønninger, som herefter fastsettes av Stortinget.

§ 2. Ved lønnsregulativets gjennemførelse kommer følgende regler til anvendelse:

a. Alderstillegg optjenes i stillingen, hvor intet annet er bestemt i regulativet. Forsåvidt angar officerer i marinen og underofficerer i hær og marine, regnes stilling i distriktstjeneste eller nasjonal stilling under ett med garnisonerende eller stadig tjenstgjørende stilling innen samme grad.

Ved overgang til annen stilling med samme avlønning som den tidligere beholder tjenestemannen sin anciennitet i denne ved beregningen av hans alderstillegg i den nye stilling.

Ved overgang til en stilling med høiere avlønning får tjenemannen i den nye stilling den lønnssats, som ligger nærmest over den lønn, han har i den tidligere stilling. Såfremt tjenestemannen herved ikke opnår en lønnsforbedring av minst kr. 100,00, rykker han straks op på den nærmest ovenfor liggende sats. Den videre oprykning skjer til den tid, som er bestemt for oprykning til den følgende sats i den nye stilling, medmindre vedkommende i den tidligere stilling allerede forinnen vilde ha opnådd samme eller bedre avlønning; i så fall avlønnes tjenestemannen efter den næste lønnssats i den nye stilling allerede fra dette tidspunkt. Officerer og underofficerer i distriktstjeneste i hæren eller i nasjonal stilling i marinen anses i denne forbindelse ved overgang til høiere lønnet stilling — dog ikke ved overgang til annen stilling i distriktstjeneste eller nasjonal tjeneste — som om de ved overgangen hadde hatt lønn som garnisonerende eller stadig tjenstgjørende officerer eller underofficerer.

Ved overgang til en stilling med lavere avlønning beholder tjenestemannen sin lønn i den tidligere stilling, dog ikke utover den nye stillings topplønn. Nås ikke denne, skjer den videre oprykning som bestemt for den nye stilling, medmindre tjeneste-

[1]) Se St.prp. nr. 156. Innst. S. XXXII med tillegg. St.tid. s. 2809—3001.

mannen i den gamle stilling tidligere vilde ha erholdt lønnsforhøelse, i hvilket tilfelle videre oprykning i den nye stilling skjer til denne tid. For militære tjenestemenn kan Kongen opstille de begrensninger av regelen, som måtte finnes påkrevd. 10/12 juli.

b. Er der tillagt en tjenestemann embedsgård eller annen bolig (med eller uten lys eller brensel) eller kost (med eller uten bolig), kommer der herfor til avdrag i lønnen et rimelig beløp, som for terminen 1920—21 fastsettes av Kongen og senere av Kongen med Stortingets samtykke. Husleiegodtgjørelse, som kommune overfor staten plikter å utrede til nogen tjenestemann, kommer til fradrag i hans lønn. Tilstått husleiegodtgjørelse forøvrig bortfaller.

c. Når intet annet fremgår av regulativet, bortfaller personlig lønnstillegg eller midlertidig lønnstillegg, som av statskassen er tilstått nogen tjenestemann. Undtagelse fra denne regel — helt eller delvis — kan skje, når særlige forhold måtte gjøre det berettiget. Bestemmelse herom treffes av Kongen med Stortingets samtykke.

d. De tjenestemenn, for hvem der i regulativet er anvendt en annen gruppeinndeling enn den nuværende, fordeles på gruppene efter Kongens bestemmelse, medmindre det av regulativet selv eller dets forarbeider fremgår, hvordan fordelingen skal skje.

e. Ved overgang til det nye lønnsregulativ, beregnes lønnen således, at enhver blir avlønt, som om regulativet hadde vært gjeldende under hans hele tjenestetid.

f. Hvor intet annet er bestemt i regulativet, skal der for fastlønte officerer og underofficerer, som tillike innehar civil hovedstilling i statens tjeneste, gjøres et fradrag av 25 pct. i den del av deres militære lønn, som overstiger kr. 800,00.

§ 3. De tjenestemenn, som omfattes av regulativet, er forpliktet til å finne sig i de bestemmelser, som måtte bli truffet med hensyn til pensjonsordning og aldersgrense og til å finne sig i, at nye bestemmelser herom, som måtte vedtas av dette eller næste Storting, gjøres gjeldende fra 1 juli 1920 å regne.

Kongen kan gi nærmere regler angående foreløbig inneholdelse av de tilleggsinnskudd til Statens Pensjonskasse, som nærværende lønnsregulering og mulige forandringer i pensjonsloven vil medføre, inntil endelig beregning av innskuddene kan bli foretatt.

II.

Tjenestemenn i hel statsstilling med tjeneste det hele år i Hålogaland bispedømme tilstås fra 1 juli 1920 og inntil videre et årlig stedstillegg på inntil kr. 700,00. Nærmere bestemmelse herom treffes av Kongen for hver tjenestemannsklasse.

I budgetterminen 1920—21 gjelder bestemmelsen ikke for de tjenestemenn, som allerede er bevilget sådant stedstillegg for nevnte termin.

III.

I Post-, Telegraf-, Toll- og Fengselsvesen blir i den utstrekning, hvori det ikke allerede er gjort, å gjennemføre fra den tid, Kongen bestemmer, en sådan begrensning av tjenestetiden, at tjenestemannens effektive arbeidstid i denne gjennemsnitlig ikke kommer til å overskride 48 timer om uken. Samme begrensning av arbeidstiden gjennemføres efter Kongens bestemmelse også i andre administrasjonsgrener, hvor det måtte finnes rimelig og praktisk gjennemførlig.

Undtatt fra begrensningen er tjenestemenn ved de mindre

10/12 juli. fengsler og de mindre tollsteder efter vedkommende departements nærmere bestemmelse, og likeså tjenestemenn i ledende stillinger eller i stillinger med inspiserende eller kontrollerende myndighet over andre tjenestemenn.

Ved beregningen av den effektive arbeidstid blir 1 natt-time (fra kl. 9 aften til kl. 6 morgen) å regne lik 1¼ dagtime. Hver tjenestemann skal en gang ukentlig ha en sammenhengende fritid av minst 30 timer, hvori skal inngå tiden mellem kl. 6 morgen og kl. 9 aften. Denne fridag bør mest mulig anordnes på søn- eller helligdag. Må en fridag på grunn av særlige omstendigheter inndras, skal den snarest mulig erstattes med en annen fridag. Såfremt dette av hensyn til tjenesten undtagelsesvis ikke lar sig gjøre, utbetales der tjenestemannen overtids godtgjørelse.

De nærmere bestemmelser om tjenestetidens fastsettelse og gjennemførelse og om den effektive arbeidstids beregning treffes av Kongen eller den, han bemyndiger. Ved ordningens gjennemførelse kan der av vedkommende departement gjøres sådanne modifikasjoner og tillempninger, som forholdene og praktiske hensyn måtte tilsi som nødvendige eller ønskelige.

Overtidsarbeide skal søkes begrenset til det minst mulige og såvidt mulig i overensstemmelse med forutsetningene i lov av 11 juli 1919 om forandringer i og tillegg til lov av 18 september 1915 om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter.

Overtidsgodtgjørelse blir å beregne efter en timebetaling, som svarer til 150 pct. av begynnelseslønn eller topplønn for henholdsvis funksjonærer, som står på begynnelsessatsen og på de øvrige satser, lønnen utregnet efter 2 400 timer pr. år.

For overtidstjeneste, som består i avventning, gis kun halv timebetaling.

De nærmere bestemmelser om overtidsgodtgjørelsens beregning og betaling, herunder modifikasjoner, som forholdene i forskjellige etater måtte begrunne, treffes av vedkommende departement.

Lønnsregulativet er sålydende:

Statsrevisjonen, Regjeringen og departementene.

Lønn kr. 25 000,oo: Statsminister.

Lønn kr. 20 000,oo: Statsråd.

Lønn kr. 13 000,oo: Statssekretær, ekspeditionschef, avdelingschef, landbruksdirektør[1], skogdirektør, veterinærdirektør, handelsdirektør, industridirektør, sparebankdirektør.

Lønn kr. 10 000,oo: Justitsdepartementets inspektør og konsulent i politisaker.

I lønnen er innbefattet godtgjørelse for bestyrelse av centralpasskontoret.

Lønn kr. 8 500,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000,oo:

Byråchef, kontorchef, underdirektør, utskiftningschef, 1ste arkivar i Utenriksdepartementet, sparebankinspektør, trykningskommissær.

Lønn kr. 5 500,oo med 2 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 5000,oo: Sekretær I.

Lønn kr. 4 000,oo med 2 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 000,oo: Sekretær II.

[1]) Landbruksdirektørens nuværende tillegg for bestyrelse av produksjonskontoret forutsettes å skulle være innbefattet i lønnen.

Lønn kr. 3 300,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500,oo: Assistent I, vaktmester. 10/12 juli.
Lønn kr. 2 600,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800,oo: Bud.
Lønn kr. 2 600,oo med 3 alderstillegg av kr. 250,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350,oo: Assistent II.

Administrasjonen bemyndiges til inntil videre å tilstå sekretærer med embedseksamen ved Universitetet eller annen likestillet eksamen et tillegg av kr. 500,oo.

Kirkedepartementet.

I. Universitetet, videnskapelige, litterære og kunstneriske institusjoner samt arkivvesenet.

Løn kr. 10 000,oo med 3 alderstillegg av kr. 1 000,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 13 000,oo; herunder innbefattet tidligere løkkegodtgjørelse eller erstatning herfor.

Professor (undtagen professor i nervesykdom), overbibliotekar, direktør ved det meteorologiske institutt i Kristiania, direktør ved det geofysiske innstitutt i Tromsø, direktør ved Norges geologiske undersøkelse, hovedlærer ved det praktisk-teologiske seminar, direktør ved Statens Kunstmuseum.

Hertil for den professor, som fungerer som Universitetets rektor, kr. 2 000,oo.

Lønn kr. 10 000,oo med 1 alderstillegg av kr. 1 000,oo efter 3 år, topplønn kr. 11 000,oo: Riksarkivar, riksantikvar.

Riksarkivar får et ytterligere alderstillegg av kr. 1 000,oo efter 6 år.

Lønn kr. 8 500,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000,oo: Kvestor, universitetssekretær.
Lønn kr. 6 500,oo med 5 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 9 000,oo: Førstebibliotekar, underbestyrer ved oldsaksamlingen, underbestyrer ved det meteorologiske institutt i Kristiania, bestyrer av det meteorologiske observatorium i Bergen, observator ved det astronomiske og magnetiske observatorium i Kristiania, overgartner ved den botaniske have, førstearkivar, statsarkivar.
Lønn kr. 5 500,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 000,oo: Kasserer ved Universitetets, 1ste statsgeolog.
Lønn kr. 5 000,oo med 6 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 8 000,oo: Dosent, prosektor, bibliotekar I, meteorolog, amanuensis I, (herunder bl. a. 1ste amanuensis ved det kjemiske laboratorium, fysiologiske, farmakologiske institutt, amanuensis ved zoologisk laboratorium), konservator I (herunder bl. a. konservator ved oldsaksamlingen og det mineralogisk-geologiske museum), arkivar I, 1ste assistent ved det magnetisk-meteorologiske observatorium på Haldde, praktisk statsgeolog, konservator ved Eidsvollsbygningens nasjonalhistoriske samlinger, assistenten hos direktøren for det meteorologiske innstitutt.

Dosent tilberegnes 2 anteciperte alderstillegg fra sin faste ansettelse som dosent.

Praktisk statsgeolog opnår kun de 3 første alderstillegg; topplønn kr. 6 500,oo.

Konservator ved Eidsvollsbygningen og assistenten hos direktøren for det meteorologiske institutt får ingen alderstillegg.

10/12 juli. Lønn kr. 4 500,oo med 5 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12, og 15 år, topplønn kr. 7 000,oo.

Undergartner ved den botaniske have.

Lønn kr. 4 000,oo med 5 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6 500,oo: Bibliotekar II, amanuensis II, konservator II, arkivar II, fullmektig ved Universitetets sekretariat, bokholder ved kvesturet, assistent ved den botaniske have.

Lønn kr. 3 300,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500,oo: Underordnet tjenestemann I (herunder vaktmester m. v. ved videnskapelige, litterære og kunstneriske institusjoner samt ved arkivvesenet, likeså bokbinder ved Riksarkivet), kontorassistent I (herunder sekretær og kasserer ved statens tannlægeinstitutt), instrumentmaker ved det meteorologiske observatorium i Bergen og ved det geofysiske institutt i Tromsø, assistent II ved det magnetisk-meteorologiske observatorium på Haldde.

Tjenestemenn i denne klasse kan av departementet tilstås 2 ekstraordinære alderstillegg av kr. 300,oo efter 15 og 18 års tjeneste.

Lønn kr. 3 000,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200,oo: Underordnet tjenestemann II, assistent I ved det meteorologiske institutt i Kristiania og ved det meteorologiske observatorium i Bergen.

Lønn kr. 2 600,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800,oo: Underordnet tjenestemann III (herunder varmemester ved videnskapelige, litterære og kunstneriske institusjoner).

Lønn kr. 2 600,oo med 3 alderstillegg av kr. 250,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350,oo: Kontorassistent II, bibliotekassistent, karttegnerske ved Norges geologiske undersøkelse.

De nuværende kontorassistenters innordning under gruppene I og II skjer efter departementets bestemmelse.

II. Offentlige lærerskoler og høiere almenskoler m. v.[2]

Lønn kr. 10 000,oo med 2 alderstillegg av kr. 1 000 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 12 000,oo: Skoledirektør, rektor ved offentlig lærerskole, rektor I[1] ved offentlig eller statsunderstøttet kommunal høiere almenskole.

Lønn kr. 9 000,oo med 2 alderstillegg av kr. 1 000,oo efter 3 og 6 år, topplønn kr. 11 000,oo: Rektor II[1] ved offentlig eller statsunderstøttet kommunal høiere almenskole.

Lønn kr. 8 500,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000,oo: Statens tilsynsmann ved folkehøiskolene.

Lønn kr. 5 000,oo med 6 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år og dessuten et ytterligere alderstillegg av kr. 1 000,oo efter 21 år, topplønn kr. 9 000,oo: Lektor, overlærer ved offentlig lærerskole.

Lønn kr. 5 000,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500,oo: Inspektrise for skolekjøkkenundervisningen.

---

[1]) Henførelsen under de forskjellige klasser forutsettes bestemt av Kongen.

[2]) Nu ansatte lektorer og andre lærere forutsettes å skulle beholde sin nuværende anciennitet ved alderstilleggenes tilberegning.

Lønn kr. 4 000,oo med 5 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6 500,oo: Adjunkt (herunder kateket). 10/12 juli.

Bestyrer av kommunal middelskole får et bestyrertillegg av kr. 1 000,oo, som utredes av vedkommende kommune.

Lønn kr. 3 500,oo med 5 alderstillegg av kr. 400,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 500,oo: Lærer[1], lærerinne[2].

Lønn kr. 3 200,oo med 5 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 4 700: Lærerinne ved lærerskoles øvelsesskole (småskole).

Lønn kr. 3 300,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500,oo: Vaktmester ved offentlig lærerskole og landsgymnasium.

III. Døve-, blinde- og åndssvakeskoler.

Lønn kr. 8 500,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000,oo: Direktør.

Lønn kr. 6 500,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 000,oo: Bestyrer.

Lønn kr. 4 000,oo med 5 alderstillegg av kr. 400,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 6 000,oo: Lærer, forstander ved pleiehjem, agronom ved Røstad, gårdsbestyrer.

Forstander ved pleiehjem og agronom ved Røstad får kun de to første alderstillegg, gårdsbestyrer intet alderstillegg.

Lønn kr. 3 500,oo med 5 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 000,oo: Lærerinne, håndverkslærer ved arbeidsskolen for voksne blinde.

Lønn kr. 3 300,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500,oo: Håndverkslærer med full arbeidsdag undtagen håndverkslærer ved arbeidsskolen for voksne blinde, maskinist.

Maskinist får intet alderstillegg.

IV. Norges Tekniske Høiskole.

Lønn kr. 10 000,oo med 3 alderstillegg av kr. 1 000,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 13 000,oo, herunder tidligere godtgjørelse svarende til universitetsprofessorenes løkkegodtgjørelse: Professor, undtagen professor i frihåndstegning.

Hertil for den professor, som fungerer som rektor, kr. 2 000,oo.

Lønn kr. 6 500 med 4 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 500,oo: Sekretær, ekstraordinær professor i frihåndstegning.

Lønn kr. 6 000,oo med 4 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 000,oo: Dosent og lærer, driftsingeniør, bibliotekar.

Lønn kr. 5 500,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 000: Kasserer.

Lønn kr. 5 000,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500,oo: Maskinmester.

Lønn kr. 4 000,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 5 500,oo: Assistent A, assistent B, den siste uten alderstillegg.

Assistenter, som ønsker avlønning efter dette regulativ,

---

[1]) Herunder lærer i fullstendig post ved lærerskoles øvelsesskole.

[2]) Herfra undtatt lærerinne ved lærerskoles øvelsesskole (småskole), se nedenfor.

10/12 juli. skal være forpliktet til å underkaste sig bestemmelsen om, at ansettelsen er begrenset til 10 år. Dette gjelder også assistenter, som er ansatt, før regelen om begrenset ansettelsestid blev bragt i anvendelse.

Løn kr. 3 300,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Underordnet tjenestemann I.

Tjenestemann i denne klasse kan av departementet tilstås 2 ekstraordinære alderstillegg av kr. 300,oo efter 15 og 18 års tjeneste.

Lønn kr. 3 000,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200,oo: Underordnet tjenestemann II.

Lønn kr. 2 600,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800,oo: Underordnet tjenestemann III.

V. Tekniske skoler, håndverksskoler, husflidsskoler, skoler for talelidende.

Lønn kr. 10 000,oo: Direktør ved teknisk mellemskole i Kristiania, Bergen og Trondhjem, direktør ved elementærteknisk dagskole i Kristiania, direktør ved Håndverks- og Kunstindustriskolen i Kristiania, direktør ved Teknologisk Institutt i Kristiania, direktør ved Skiensfjorden mekaniske Fagskole og ved Trondhjems Fagskole.

Lønn kr. 6 500,oo med 2 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3 og 6 år, topplønn kr. 7 500,oo: Bestyrer av skole for talelidende.

Lønn kr. 6 000,oo med 6 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12, 16 og 18 år. topplønn kr. 9 000,oo: Overlærer ved teknisk mellemskole i Kristiania, Bergen og Trondhjem, direktør ved Bergen fagskole for tre- og metallindustri.

Sidstnevnte får kun de 2 første alderstilleg.

Lønn kr. 5 000,oo med 4 alderstilleg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 7 000,oo: Overlærer I ved elementærteknisk dagskole i Kristiania og Stavanger, overlærer ved Håndverks- og Kunstindustriskolen i Kristiania, overlærer ved Skiensfjorden mekaniske Fagskole, lærer ved teknisk mellemskole i Kristiania, Bergen og Trondhjem, bestyrerinne ved den kvinnelige industriskole i Kristiania, sistnevnte med kun de 3 første alderstillegg.

Lønn kr. 5 000: Direktør ved Bergen Kunsthåndverksskole.

Den nuværende direktør får et personlig tillegg av kr. 1 000,oo, inntil gasjen blir omregulert i forbindelse med den forestående omordning av skolen til dagskole.

Lønn kr. 4 500,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 000,oo: Overlærer II ved elementærteknisk dagskole i Kristiania og Stavanger, bibliotekar ved Håndverks- og Kunstindustriskolen i Kristiania.

Bibliotekaren ved Håndverks- og Kunstindustriskolen i Kristiania får kun de to første alderstillegg.

Lønn kr. 4 000,oo med 2 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 000,oo: Kasserer, sekretær og bibliotekar ved Kristiania tekniske mellemskole.

Lønn kr. 3 500,oo med 5 alderstillegg av kr. 400,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 500,oo: Lærer ved Skiensfjorden mekaniske Fagskole, ved Bergen fagskole for tre- og metallindustri og ved elementærteknisk dagskole i Kristiania og Stavanger, lærer ved Teknologisk Institutt i Kristiania, lærer

ved statens husflidsskole, tegnelærerinne ved den kvinnelige industriskole i Kristiania, lærer ved praktisk håndverksskole.[1] 10/12 juli.

Nuværende lærere ved praktiske håndverksskoler kan av departementet tilstås inntil 3 anteciperte alderstillegg.

Lønn kr. 3 300,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500,oo: Vevelærerinne ved den kvinnelige industriskole i Kristiania, vaktmester (og varmemester).

Lønn kr. 3 000,oo med 4 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200,oo: Laborant ved teknisk mellemskole, bibliotekassistent ved Håndverks- og Kunstindustriskolen i Kristiania, lærerinne ved den kvinnelige industriskole i Kristiania, ikke annensteds nevnt.

Bibliotekassistent ved Håndverks- og Kunstindustriskolen i Kristiania får kun de 2 første alderstillegg.

Lønn kr. 2 600,oo med 3 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 500: Materialforvalterske ved den kvinnelige industriskole i Kristiania.

Lønn kr. 2 600,oo med 3 alderstillegg av kr. 250,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350,oo: Sekretær (og kasserer), kontorist.

VI. Skolehjem.

Lønn kr. 7 000,oo med 4 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 9 000,oo: Bestyrer av gutteskolehjem på Bastøy.

Løn kr. 6 000,oo med 4 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, toppløn kr. 8 000,oo: Bestyrer av gutteskolehjem på Falstad.

Lønn kr. 4 000,oo med 4 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 6 000,oo: Bestyrerinne av pikeskolehjem.

Lønn kr. 3 500,oo med 5 alderstillegg av kr. 400,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 500,oo. Husfar, lærer, leselærerinne, agronom. Husfar får et tillegg av kr. 600,oo.

Lønn kr. 3 300,oo med 3 alderstillegg av kr. 300,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 200,oo: Håndverkslærer, håndarbeidslærerinne, reparasjonssnekker, maskinist, vaktmester, betjent ved særavdeling, skøitefører.

3 vaktmestre får kun 2 alderstillegg, skøitefører kun 1 alderstillegg.

Lønn kr. 2 000,oo med 2 alderstillegg av kr. 250,oo efter 3 og 6 år, topplønn kr. 2 500,oo: Kvinnelig assistent.

Justisdepartementet.

I. Rettsvesenet, påtalemyndigheten og politiet.

Lønn kr. 18 000,oo: Høiesteretts justitiarius.

Lønn kr. 14 000,oo: Høiesterettsassessor (også fast ekstraordinær), riksadvokat.

Hertil for de to eldste høiesterettsassessorer et tillegg av kr. 1 000,oo for hver.

Lønn kr. 13 000 oo: Lagmann, høifjellskommisjonens formann.

Lønn kr. 12 000,oo: Overrettsjustitiarius, byrettsjustitiarius, politimester I.

---

[1]) Lønnen for praktisk håndverkslærer er beregnet for lærer, som utenfor de vanlige ferier er optatt det hele år i stillingen.

10/12 juli. Lønn kr. 11 000,oo med 1 alderstillegg av kr. 1 000,oo efter 3 år, topplønn kr. 12 000,oo: Sorenskriver I, byfoged I (herunder byfoged i Drammen), skifteforvalter i Kristiania, formann i Kristiania vergeråd, politimester II.

Lønn kr. 10 000,oo med 1 alderstillegg av kr. 1 000,oo efter 3 år, topplønn kr. 11 000,oo: Overrettsassessor (også fast ekstraordinær), sorenskriver II, byfoged II, særskilt kriminaldommer, auksjonsforvalter i Kristiania, politiinspektør i Kristiania, opdagelseschef i Kristiania, byskriver i Kristiania, herredsskriver, særskilt skifteforvalter utenfor Kristiania, statsadvokat.

Lønn kr. 8 500,oo med 3 alderstillegg av kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000,oo: Midlertidig ekstraordinær overretsassessor, byrettsassessor, byskriver i Bergen og Trondhjem.

Byskriver i Bergen og i Trondhjem får intet alderstillegg.

Lønn kr. 8 000 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 9 000: Politimester III, politiinspektør utenfor Kristiania, opdagelseschef utenfor Kristiania, Høiesteretts justissekretær, justissekretær i Kristiania byrett, byskriver i Kristiansand, byfoged III.

Byskriver i Kristiansand og byfoged III får intet tillegg.

Lønn kr. 7 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 8 500: Justissekretær ved Bergen byrett, politimester IV, politiadjutant.

Justissekretær ved Bergen byrett får intet alderstillegg.

Lønn kr. 7 000 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 8 000: Politifullmektig.

Lønn kr. 5 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Protokollsekretær ved Høiesterett, rettsskriver ved lagmandsretten i Oslo.

Rettsskriver ved lagmannsretten i Oslo får intet alderstillegg.

Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Juridisk fullmektig ved riksadvokatembedet.

Lønn kr. 5 000: Rettsskriver ved annen lagmannsrett enn i Oslo.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Statslønt kontorfullmektig I [1].

Lønn kr. 3 800 med 1 alderstillegg av kr. 600 efter 1 år, topplønn kr. 4 400: Edsvoren fullmektig I.

Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 000: Statslønt kontorfullmektig II [1].

Lønn kr. 3 600 med 1 alderstillegg av kr. 400 efter 1 år, topplønn kr. 4 000: Edsvoren fullmektig II.

Lønn kr. 3 400 med 1 alderstillegg av kr. 400 efter 1 år, topplønn kr. 3 800: Edsvoren fullmektig III.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Politibetjent i Vardø, statslønt kontorbetjent I, vaktmester, justisbygningens fyrbøter; den siste får kun 2 alderstillegg, topplønn kr. 3 900.

Lønn kr. 2 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 000: Bud I ved Høiesterett.

---

[1]) Hvilke av de nuværende stillinger som fullmektig og kontorbetjent I der skal henføres til den nye lønnsklasse fullmektig II avgjøres av departementet.

Lønn kr. 2 600 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800: Bud II ved Høiesterett. justisbygningens tilsynskvinne, den siste får kun det første alderstillegg, topplønn kr. 2 900. 10/12 juli.

Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Statsløst kontorbetjent II.

II. Forskjellige stillinger.

Lønn kr. 14 000: Fylkesmann. Fylkesmann, som er medlem av stiftsdireksjon, får et tillegg av kr. 1 000.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Redaktør av Norsk Lovtidende og Norsk Kunngjørelsestidende.

Lønn kr. 6 000: Sakkyndig ved statens filmkontroll. Kontrollchefen får 1 tillegg av kr. 1 000.

Lønn kr. 3 800 med 1 alderstillegg av kr. 600 efter 1 år, topplønn kr. 4 400: Edsvoren fullmektig ved Drammen borgermesterembede.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Maskinist og kassererske ved statens filmkontroll, assistent I hos redaktøren av Norsk Lovtidende og Norsk Kunngjørelsestidende.

Borgermestre.

Statens bidrag til avlønning av følgende borgermestre forhøies således for:

1ste borgermester i Kristiania til kr. 7 500,
Borgermester II og borgermester III i Kristiania til kr. 5 500 for hver,
Borgermesteren i Drammen til kr. 8 000,
Borgermesteren i Kristiansand til kr. 6 500,
Borgermesteren i Stavanger til kr. 8 700,
1ste borgermester i Bergen til kr. 6 000,
Borgermester II i Bergen til kr. 5 500,
Borgermester III i Bergen til kr. 4 500,
Borgermesteren i Trondhjem til kr. 10 000.

III. Fengselsvesenet.

Lønn kr. 11 000: Fengselsdirektør.

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Arkitekt ved fengselsvesenet m. v.

Lønn kr. 7 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 500: Prest ved Botsfengslet.

Lønn kr. 6 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 000: Prest ved Akershus Landsfengsel, Trondhjems Landsfengsel, Landsfengslet for Kvinner, prest og lærer ved Opstad Tvangsarbeidshus, fengselsinspektør.

Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: 1ste lærer ved Botsfengslet.

Lønn kr. 4 700 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 700: Vaktmester I, forvalter, verksmester, utsalgsbestyrer i Kristiania, gårdsbestyrer ved Opstad.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Inspektrise, vaktmester II, maskinmester ved Opstad, kasserer.

Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år,

10/12 juli. topplønn kr. 5 000: Vaktmester III.
Lønn kr. 3 600 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 800: Forvalterske, vaktmester IV, utsalgsbestyrer i Trondhjem, undervaktmester ved Kristiania Kretsfengsel, verksmesterinne, kassererske, maskinmester ved fengsel, verksassistent.
Lønn kr. 3 500 med 5 alderstillegg av kr. 400 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 500: Fengselslærer.
Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Sekretær ved Opstad, kontorassistent I (nu I og II), overopsynskvinne, opsynsbetjent, fengselsbetjent, arbeidsformann ved Opstad, portner ved Kristiania Kretsfengsel, lærerinne ved Landsfengslet for Kvinner, overpleier ved Kriminalasylet, den siste med et antecipert alderstillegg.
Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200: Opsynskvinne.
Lønn kr. 2 800 med 4 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 600: Pleier.
Gift overpleier og gift pleier med minst 2 års tjeneste et tillegg av kr. 500.
Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Vaktmester V, kontorassistent II (nu III), butikkdame, nattvakt.

SOCIALDEPARTEMENTET.

I. Fabrikktilsynet, tilsynet med ildsfarlige gjenstander, riksforsikringsanstalten, riksforsikringens appelkommisjon, den offentlige arbeidsformidling, riksmeglingsmannen, Det Statistiske Centralbyrå, Forsikringsrådet, Statens boligdirektør.

Lønn kr. 15 000: Riksmeglingsmann.
Lønn kr. 13 000: Boligdirektør, direktør for det Statistiske Centralbyrå, direktør for riksforsikringsanstalten. Den nuværende boligdirektør og den nuværende direktør for det Statistiske Centralbyrå hver kr. 1 000 i personlig tillegg, chefinspektør for fabrikktilsynet, forsikringsteknisk medlem av forsikringsrådet.
Lønn kr. 10 000: Ildsfarlighetsinspektør, underdirektør ved riksforsikringsanstalten.
Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Juridisk konsulent i Socialdepartementet, inspektør for den offentlige arbeidsformidling, byråchef i det Statistiske Centralbyrå og riksforsikringsanstalten.
Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Kjemisk konsulent ved Socialdepartementets 3dje Socialkontor, konsulent hos chefinspektøren for fabrikktilsynet, kjelinspektør.
Lønn kr. 7 000 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 9 000: Mannlig fabrikkinspektør.
Lønn kr. 6 000 med 4 alderstillegg av kr. 500, efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 000: Kvinnelig fabrikkinspektør, ingeniørassistent ved tilsynet med ildsfarlige gjenstander, hovedbokholder og kasserer ved riksforsikringsanstalten, aktuar, revisor.
Lønn kr. 5 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Sekretær I, assistent ved kjeltilsynet.
Lønn kr. 4 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 500: Mannlig assistent ved fabrikktilsynet.

Lønn kr. 4 000 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 000: Sekretær II, bibliotekar ved det Statistiske Centralbyrå. 10/12 juli.

Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 000: Kvinnelig assistent ved fabrikktilsynet.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Kontorassistent I, vaktmester.

Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Kontorassistent II.

Administrasjonen bemyndiges til inntil videre å tilstå sekretær i Det Statistiske Centralbyrå, hos chefinspektøren for fabriktilsynet og i Riksforsikringsanstalten et tillegg av kr. 500 når han har embedseksamen ved Universitetet eller annen dermed likestilt utdannelse.

II. Sinnssykeasylerne, tuberkulosevesenet, karantenevesenet, rikshospitalet og kvinneklinikken, fødselsstiftelsen og jormorskolen i Bergen, spedalskheten, Reitgjerdets pleiestiftelse, det animale vaksineinstitutt.

Lønn kr. 14 000: Medisinaldirektør.

Lønn kr. 13 000: Overlæge for sinnssykevesenet, overlæge for tuberkulosevesenet, direktør ved rikshospitalet.

Lønn kr. 10 000 med 2 alderstillegg av kr. 1 000 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 12 000: Direktør ved sinnssykeanstalt og tuberkulosesanatorium, overlæge for den spedalske sykdom, for denne stilling og stillingen som læge og bestyrer ved pleiestiftelsen for spedalske nr. 1 tilsammen.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Medisinaldirektørens tekniske konsulent, medisinalvesenets bygningschef.

Lønn kr. 8 000: Apotekvisitator.

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000. Bestyrer ved medisinalstyrelsens laboratorier, epidemilæge, medisinalstyrelsens kjemiker.

Bestyreren beholder det nuværende bestyrertillegg kr. 2 000.

Lønn kr. 7 500 med 1 alderstillegg efter 3 år av kr. 500, topplønn kr. 8 000: Bestyrer, overlæge og 1ste lærer ved fødselsstiftelsen og jormorskolen i Bergen, reservelæge ved sinnssykeasyl og tuberkulosesanatorium.

Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Reservelæge ved rikshospitalet og kvinneklinikken, kasserer og regnskapsfører ved rikshospitalet og kvinneklinikken, forvalter sammesteds, assistent ved radium- og røntgeninstituttet, læge og forstander ved Reitgjerdet pleiestiftelse, assistentlæge I ved medisinalstyrelsens laboratorier.

Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Forvalter ved sinnssykeasyl, tuberkulosesanatorium, assistentlæge II ved medisinalstyrelsens laboratorier, bestyrer av det animale vaksineinstitutt.

Lønn kr. 4 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 500: Forvalter ved pleiestiftelsen for spedalske, økonom ved Reitgjerdet pleiestiftelse, forvalter, kasserer og regnskapsfører ved fødselsstiftelsen i Bergen, kasserer ved sinnssykeasyl.

Lønn kr. 4 000: Assistentlæge ved sinnssykeasyl, tuberkulosesanatorium, rikshospitalet og kvinneklinikken, assistentlæge I

10/12 juli. ved det patologisk-anatomiske institutt, agronom ved sinnssykeasyl, den siste med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 000, maskinmester ved Rikshospitalet, maskinmester ved Langerak, de to siste med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500.

Lønn kr. 3 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 000: 1ste maskinist ved Langerak.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 års tjeneste, topplønn kr. 4 500: Overpleier ved sinnssykeasyl og ved hudsykeavdelingen, overjormor ved kvinneklinikken, vaktmester i medisinalstyrelsen, assistent I, forvalterassistent og kassererkontorist ved rikshospitalet, vaktmester ved rikshospitalet og ved det patologisk-anatomiske institutt, vaktmester ved kvinneklinikken, vaktmester ved det animale vaksineinstitutt.

Lønn kr. 3 300 med 3 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 200: Maskinist ved sinnssykeasyl, gartner sammesteds, maskinist ved Reknes og Vensmoen. 2nen og 3dje maskinist ved Langerak, mekaniker og elektrikker ved Landeskogen, baker, kusk ved rikshospitalet, assistentlæge II ved det patologisk-anatomiske institutt, maskinmester ved kvinneklinikken, snekker ved pleiestiftelsen for spedalske, mekaniker ved Rønvik, fyrbøter ved Gaustad, poliklinikkassistent, kandidat ved rikshospitalet, betjent I ved forvalterkontoret ved rikshospitalet, gartner ved rikshospitalet, snekker sammesteds, undervaktmester ved det patologisk-anatomiske institutt.

Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200: Overpleierske ved sinnssykeasyl, tuberkulosesanatorium og ved den gynækologiske avdeling, bademester overjormor ved fødselsstiftelsen i Bergen.

Lønn kr. 2 800 med 4 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 600: Sykepleier ved sinnssykeasyl, sykeoppasser, husholderske og oldfrue ved sinnssykeasyl, oldfrue ved rikshospitalet, kassererske og kjøkkenchef ved tuberkulosesanatorium, økonom ved karanteneanstalten på Risøen (denne uten alderstillegg), proviantskriver ved rikshospitalet, portner ved Gaustad asyl.

Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Vaskeribestyrerinne ved tuberkulosesanatorium, betjent og kontorbud ved forvalterkontoret ved rikshospitalet, husholderske ved rikshospitalet og kvinneklinikken, kontorassistent og portner ved sinnssykeasyl, undtagen ved Gaustad asyl, proviantkjører ved Rotvold (kun 1 alderstillegg), motormann og kjøregutt, fyrbøter, chauffør og kusk ved tuberkulosesanatorium, underassistent (bokholder og kasserer) ved medisinalstyrelsens laboratorier, gartner og husbondskar ved pleiestiftelsen for spedalske (uten alderstillegg), kontorist ved det animale vaksineinstitutt.

Lønn kr. 2 500 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 700: Assistent II og kasserer, kontorbetjent ved forvalterkontoret, kontorbud, badeassistent, undervaktmester, gartnerassistent, fyrbøter, mekaniker, nattvakt, renovatør, samtlige ved rikshospitalet, forvalterassistent ved sinnssykeasyl, fyrbøter, laborant, skomaker og portner ved pleiestiftelsen for spedalske og ved Reitgjerdet pleiestiftelse (uten alderstillegg).

Lønn kr. 2 300 med 4 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 100: Sykepleierske ved sinnssykeasyl, ved tuber-

kulosesanatorium, oversøster ved Vadsø kysthospital, overpleierske ved rikshospitalet og kvinneklinikken, sykepleierske ved pleiestiftelsen for spedalske, oldfrue ved kvinneklinikken, maskinassistent ved Gaustad og Ek (kun 1 alderstillegg), lærerinne ved tuberkulosesanatorium, kontordame ved tuberkulosesanatorium, maskinassistent (og desinfektør) og fyrbøter ved Vensmoen (kun 1 alderstillegg), portner, gårdsgutt og gartner ved tuberkulosesanatorium (kun 1 alderstillegg), portør ved rikshospitalet. 10/12 juli.

Lønn kr. 2 000 med 2 alderstillegg av kr. 200 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 2 400: Diakonisse ved Vadsø kysthospital, sykepleier ved hudsykeavdelingen, 1ste pleier ved spesialavdeling, søster ved radiuminstituttet, poliklinikksøster, søster, medhjelperske ved det medisinske laboratorium, ved Finsenbadet og Røntgeninstituttet og ved Finsen-Reynlampene, underjormor ved kvinneklinikken, sykepleierske ved barselavdelingen og ved gynækologisk avdeling, 1ste pleierske i isoleravdeling, assistent hos oldfruen ved rikshospitalet, husholderske og oldfrue ved pleiestiftelsen for spedalske og ved fødselsstiftelsen og jormorskolen i Bergen, over gangkone og husholderske ved Reitgjerdet pleiestiftelse, underhusholderske ved sinnssykeasyl, kjøkkenassistent ved tuberkulosesanatorium, husjomfru ved rikshospitalet, gutt og fyrbøter ved Vadsø kysthospital, laboratoriegutt i medisinalstyrelsen, medhjelperske ved det medisinske laboratorium og ved Finsen-Reynlampene (rikshospitalet), fyrbøter ved Ek, Rotvold og Rønvik, nattvakt ved Ek og Rønvik telefonekspeditrise ved kvinneklinikken, opsynskvinne ved fødselsstiftelsen og jormorskolen i Bergen, bestyrerske av skredderverkstedet ved Reitgjerdet pleiestiftelse, badekone og kjøkkengutt ved rikshospitalet, badedreng samt bud og hestedreng ved pleiestiftelsen for spedalske, gårdsdreng samt nattvakt og bud ved Reitgjerdets pleiestiftelse, kasserer og regnskapsfører ved pleiestiftelsen for spedalske.

Gift overpleier og gift pleier med minst 2 års tjeneste får ett tillegg på kr. 500.

HANDELSDEPARTEMENTET.

I. Saltvannsfiskeriene.

Lønn kr. 13 000: Fiskeridirektør.

Lønn kr. 12 000: Fiskeriagent.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Juridisk konsulent og kontorchef i Fiskeridirektoratet.

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Videnskapelig konsulent, bestyrer av forsøksstasjon.

Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Fiskerikyndig konsulent, fiskeriinspektør.

Lønn kr. 5 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Sekretær, bestyrer av Flødevigen utklekkningsanstalt, den siste med et 3dje alderstillegg av kr. 500 efter 9 år, topplønn kr. 7 000.

Lønn kr. 4 200: Videnskapelig assistent og bibliotekar, assistent I ved forsøksstasjonen.

Lønn kr. 4 000: Assistent II ved forsøksstasjonen.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Kontorassistent I.

10/12 juli. Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Kontorassistent II.
Lønn kr. 2 000: Bud og kontorist.

II. Justervesenet, styret for det industrielle rettsvern, bergvesenet, Kongsberg Sølvverk, Norges Oplysningskontor for Næringsveiene, meglerkontrollen, skibskontrollen, navigasjons- og maskinistvesenet, mønstringsvesenet.

Lønn kr. 13 000: Sjøfartsdirektør, direktør i styret for det industrielle rettsvern, direktør for Kongsberg Sølvverk, direktør for Norges Oplysningskontor for Næringsveiene.
Lønn kr. 12 000: Navigasjonsdirektør.
Lønn kr. 11 000: Formann og varaformann i 1ste avdeling i styret for det industrielle rettsvern.
Lønn kr. 10 000: Justerdirektør, medlem i hovedstilling i styret for det industrielle rettsvern, 1ste avdeling, bergmester (undtagen ved Kongsberg Sølvverk), underdirektør i Norges Oplysningskontor for Næringsveiene, overingeniør ved skibskontrollen.
Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Juridisk konsulent i Handelsdepartementet, teknisk konsulent i bergverkssaker sammesteds, handelskyndig konsulent sammesteds, inspektør ved meglerkontrollen, skibskyndig konsulent, kontorchef ved skibskontrollen, maskinistkonsulent, kontorchef i styret for det industrielle rettsvern, teknisk avdelingschef ved Norges Oplysningskontor for Næringsveiene.
Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Bergmester ved Kongsberg Sølvverk, teknisk besiktigelsesmann A, mønstringschef i Kristiania, den siste uten alderstillegg.
Lønn kr. 6 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 000: Justermester i Kristiania, kontorchef i Norges Oplysningskontor for Næringsveiene, skibsinspektør, mønstringschef i Kristiansand.
Justermester med 1 og mønstringschef i Kristiansand uten alderstillegg.
Lønn kr. 6 000 med 5 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 8 500: Skogforvalter ved Kongsberg Sølvverk, kontrollør ved meglerkontrollen.
Den siste erholder kun 2 alderstillegg.
Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 7 500: Avdelingsingeniør i styret for det industrielle rettsvern, geschworner.
Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Teknisk besiktigelsesmann B, fast sjøkyndig besiktigelsesmann.
Lønn kr. 5 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Sekretær I.
Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Sekretær og bokholder ved Kongsberg Sølvverk, kasserer sammesteds.
Lønn kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 000: Hyttemester, markskeider.
Lønn kr. 4 200 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 700: Berglæge, byggmester ved Kongsberg Sølvverk.
Berglæge uten alderstillegg.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 5 500: Assistentingeniør. 10/12 juli.

Lønn kr. 4 000 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 000: Stiger, opsynsmann ved skogvesenet ved Kongsberg Sølvverk, assistent ved Kristiania justerkammer, bibliotekar i styret for det industrielle rettsvern, sekretær II, sjøkyndig assistent.

Stiger, opsynsmann ved skogvesenet, bibliotekar og sjøkyndig assistent et ytterligere alderstillegg av kr. 500 efter 9 år, topplønn kr. 5 500.

Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 000: Formann ved Kongsberg Sølvverk.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn 4 500: Justerdirektørens sekretær, kontorassistent I, assistent I ved varemerkeavdelingen, betjent ved Kristiania justerkammer.

Den sistnevnte får kun 3 alderstillegg.

Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Kontorassistent II.

III. Postvesenet.

Lønn kr. 13 000: Postmester i Kristiania.

Lønn kr. 12 000: Dampskibskonsulent.

Lønn kr. 11 000: Postmester i Bergen.

Lønn kr. 10 000: Postmester i Trondhjem og Stavanger.

Lønn kr. 8 500: Postintendant, postinspektør, hovedkasserer, hovedbokholder, postmester i Drammen, Skien, Kristiansand S.

Nuværende postintendant og nuværende postinspektører får 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000.

Lønn kr. 8 000: Postmester I.

Lønn kr. 7 500: Postmester II, postarkitekt.

Postarkitekt får 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000.

Lønn kr. 7 000: Postmester III, postfullmektig I.

Lønn kr. 6 300: Postmester IV.

Lønn kr. 5 700: Postmester V, postfullmektig II.

Lønn kr. 5 200: Postmester VI.

Lønn kr. 3 200 med 6 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 5 000: Postekspeditør.

Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200: Pakkmester, pengebrevbud, vaktmester, håndverker, postchauffør.

Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 000: Budformann, postledsager i by.

Lønn kr. 2 800 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800: Postbud I, fyrbøter.

Lønn kr. 2 600 med 1 alderstillegg av kr. 300 efter 3 år, topplønn kr. 2 900: Postassistent.

Lønn kr. 2 300 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 300: Postbud II.

Ved optjening av alderstillegg blir stillingen postassistent og postekspeditør å regne som 1 gruppe og postbud II, postbud I, budformann, postledsager i by, pakkmester og pengebrevbud å regne som 1 gruppe, således at tjenestetid i lavere lønt stilling innen hver av disse grupper medregnes til alderstilleggenes optjening ved overgang til høiere lønt stilling innen gruppen.

10/12 juli. Ved tilberegning av alderstillegg regnes anciennitet for postassistent og postekspeditør senest fra 1 år efter avlagt posteksamen.

IV. Telegrafvesenet.

Lønn kr. 15 000: Telegrafdirektør.

Lønn kr. 12 000: Avdelingschef i telegrafstyret, direktør ved Kristiania telefonanlegg.

Lønn kr. 10 000: Telegrafinspektør, bestyrer av Stavanger Radio og Spitsbergen Radio.

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Chef for telegraftrafikk-kontoret, chef for telefontrafikk-kontoret, kontorchef ved Kristiania telefonanlegg.

Lønn kr. 6 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 000: Telegrafbestyrer i Trondhjem og i Bergen hovedkasserer, hovedbokholder ved telegrafstyret.

Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Materialforvalter, innkjøpschef.

Lønn kr. 5 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 000: Hovedkasserer ved Kristiania telefonanlegg, kasserer ved Kristiania stasjon, telegrafbestyrer I, sekretær 1 ved revisjonskontoret, den siste kun med 2 alderstillegg, topplønn kr. 6 500.

Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Telegrafbestyrer II, fullmektig I, assistent ved Spitsbergen Radio, den siste kun med 2 alderstillegg.

Lønn kr. 4 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 500: Telegrafbestyrer III, fullmektig II.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Sekretær ved telegrafstyret, 1ste maskinist ved Spitsbergen Radio, sekretær II ved revisjonskontoret, den siste kun med 2 alderstillegg, topplønn kr. 5 000.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 400 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 200: Bokholder ved Kristiania telefonanlegg, materialforvalter sammesteds, kontrollør sammesteds, kabelmester, telegrafbestyrer IV, fullmektig III, stuert ved Spitsbergen Radio, den siste uten alderstillegg.

Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 000: Bestyrerinne I, kvinnelig fullmektig, telefonformann (herunder formann og maskinist ved impregneringsanstalt), verkstedsformann, maskinist I (1ste maskinist ved radiostasjon).

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Kontorassistent I, instrumentmaker, maskinist II, budformann (herunder budopsynsmann og vaktmester ved hovedkasse- og bokholderkontoret), lagerformann ved hovedlageret.

Lønn kr. 3 200 med 5 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 4 700: Telegrafekspeditør, bestyrerinne II.

Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200: Stasjonsbetjent, lagerbetjent, vaktmester ved telegrafstyret og telegrafrevisjonen, montør, telefonarbeider, impregneringsarbeider.

Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 000: Inkassobud i Kristiania, Fredrikstad, Bergen og Trondhjem.

Lønn kr. 2 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 000: Bestyrerinne III, telegrafassistent, kontorassistent II. 10/12 juli.
Lønn kr. 2 800 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800: Telegrafbud I.
Lønn kr. 2 400 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 400: Telefonistinne I.
Lønn kr. 2 300 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 300: Telefonistinne II, kontorassistent II, telegrafbud II.
Lønn kr. 2 100 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 100: Telefonistinne III.

Lønn kr. 10 000: Overingeniør.
Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2 4 og 6 år, topplønn kr. 9 000: Avdelingsingeniør A (herunder radiomontør i telegrafstyret).
Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 7 500: Avdelingsingeniør B.
Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 5 500: Assistentingeniør.

Ved optjening av alderstillegg blir stillingene telegrafassistent og telegrafekspeditør å regne som en gruppe og telegrafbud II, telegrafbud I, inkassobud, stasjonsbetjent, lagerbetjent, vaktmester ved telegrafstyret og telegrafrevisjonen, budformann og lagerformann å regne som en gruppe, således at tjenestetid i lavere lønt stilling innen hver av disse grupper medregnes ved alderstilleggenes optjening ved overgang til høiere lønt stilling innen gruppen.

LANDBRUKSDEPARTEMENTET.

I. Landbruksfunksjonærer.

Lønn kr. 14 000: Norges landbrukskonsulent i England.
Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Meieriinspektør, konsulent for landbruksskolen, havebrukskonsulent, konsulent i husdyrbruk.
Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9000: Småbrukskonsulent, stambokfører, konsulent i arvelighetsforskning, landbruksingeniør, bestyrer av kjemisk kontrollstasjon, forsøksleder i meieribruk, bestyrer av forsøksgård i plantekultur, statsentomolog, statsmykolog, bestyrer av statens gartnerskole.
Lønn kr. 6 000 med 5 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 8 500: Bestyrer av meieriskole, konsulent i kontrollvesen og seterdrift, frøavlskonsulent, meierikonsulent med høiere fagutdannelse.
Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Konsulent for husmorskolene, meierilærer, meierikonsulent uten høiere fagutdannelse, bestyrer av melkekontrollanstalt, landbruksingeniørassistent, assistent I ved kjemisk kontrollstasjon, frøkontrollør, assistent hos stambokføreren, lærer ved statens gartnerskole, bestyrer av sauavlsgård, assistent ved forsøksstasjon i plantekultur.
Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Assistent II ved kjemisk kontrollstasjon.

10 juli. 12 juli. Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200: Assistent ved melkekontrollanstalt, laborant ved kjemisk kontrollstasjon.

Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Assistent ved frøkontrollen ved kjemisk kontrollstasjon.

II. Statens lærerinneskole i husstell.

Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Bestyrerinne.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Lærerinne.

Lønn kr. 3 000 med 1 alderstillegg av kr. 300 efter 3 år, topplønn kr. 3 300: Assistent.

III. Statens småbrukslærerskole.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Bestyrer.

Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Overlærer.

Lønn kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 000: Lærer.

Lønn kr. 3 600 med 1 alderstillegg av kr. 300 efter 3 år, topplønn kr. 3 900: Assistent.

IV. Norges Landbrukshøiskole.

Lønn kr. 10 000 med 3 alderstillegg av kr. 1 000 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 13 000: Professor.

Hertil for den professor, som fungerer som skolens direktør, kr. 2 000.

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Forsøksleder.

Lønn kr. 6 500 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 500: Sekretær.

Lønn kr. 6 000 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 000: Dosent, inspektør, bibliotekar, gårdsfullmektig.

Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Kasserer.

Lønn kr. 4 200: Husbestyrerinne.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Assistent.

Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 000: Elektromontør, arbeidsformann.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Laborant, vaktmester, maskinmester, preparant, reparatør, fjøsmester, kontorist.

Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200: Nattvakt, brandmester, hjulmaker, smed og maskinist, chauffør, snekker, stallmester, svinerøkter.

Lønn kr. 2 500 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 700: Politibetjent, kusk, postbud, og portner.

V. Skogvesenet.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Skoginspektør, skogtaksator I.

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år topplønn kr. 9 000: Skogforsøksleder I.

Lønn kr. 6 000 med 5 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 8 500: Skogforvalter, skogtaksator II, skogforsøkleder II, formann i Finnmark jordsalgskommisjon. 10/12 juli.
Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Assistent I ved skogtaksasjonen.
Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Skogassistent, kontorist ved skogforsøksvesenet.

VI. Utskiftningsvesenet.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Opmålingsinspektør.
Lønn kr. 6 000 med 5 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 8 500: Utskiftningsformann.
Lønn kr. 4 000 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 6 000: Utskiftningsassistent.

VII. Det civile veterinærvesen.

Lønn kr. 10 000 med 3 alderstillegg av kr. 1 000 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 13 000: Professor.
Lønn kr. 6 500 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 500: Stadsdyrlæge.
Lønn kr. 6 000 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 000: Avdelingschef, fylkesdyrlæge i Finnmark.
Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Vaktmester, kontorassistent I.
Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Laboratorieassistent.

VIII. Ferskvannsfiskeriene.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Inspektør.
Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Forsøksleder.
Lønn kr. 6 000 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 000: Ferskvannsbiolog.
Lønn kr. 5 000 med 6 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9, 12, 15, og 18 år, topplønn kr. 8 000: Assistent hos forsøksleder.
Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Fiskerisekretær.
Lønn kr. 3 600: Fiskeriassistent.

IX. Rendriften.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Inspektør.
Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Lappefoged i Nordland og Troms.

ARBEIDSDEPARTEMENTET.

I. Statsbanene og statsbanenes regnskapsrevisjon.

Lønn kr. 20 000: Generaldirektør.
Lønn kr. 15 000: Jernbanedirektør.
Lønn kr. 14 000: Chef for jernbaneundersøkelsene, distriktschef i Kristiania og Drammen distrikter.
Lønn kr. 13 000: Distriktschef i Hamar, Trondhjem og Bergen distrikter.
Lønn kr. 12 000: Distriktschef i Stavanger, Kristiansand, Narvik og Arendal distrikter, overingeniør, kontorchef i hovedstyret, overtrafikkinspektør.

10/12 juli.

Overingeniør, som tjenstgjør i anleggsdistriktene som leder av planleggelsen og bestyrer av utførelsen av nye anlegg, oppebærer sådant bestyrertillegg, som til enhver tid er fastsatt.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 10 000: Kontorchef i distriktene, overtrafikkkontrollør, hovedbokholder, hovedkasserer, chef for regnskapsrevisjonen.

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 9 000: Avdelingsingeniør av klasse A, telegrafinspektør, kjemiker, chef for det statistiske kontor.

Lønn kr. 6 500 med 5 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4, 6, 8 og 10 år, topplønn kr. 9 000: Inspektør, bestyrer av jernbaneskolen, chef for vognfordelingen.

Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 7 500: Sekretær, avdelingsingeniør av klasse B, billettforvalter, materialforvalter I.

Generaldirektørens sekretær får et tillegg av kr. 500 årlig.

Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Trafikk-kontrollør, bokholder, regnskapsfører, materialforvalter II, forstander for togkontrollkontoret, førstelærer ved jernbaneskolen, distriktskasserer, underkasserer ved hovedstyret, lokomotivmester, sekretær ved regnskapsrevisjonen, revisor sammesteds.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 5 500: Assistentingeniør.

Assistentingeniør ved statsbanenes drift erholder et tillegg av kr. 600 årlig i de første år og kr. 400, efterat topplønn er nådd.

II. Veivesenet, vassdragsvesenet, havnevesenet, elektrisitetsvesenet, Arbeidsdepartementets tekniske konsulent.

Lønn kr. 20 000: Generaldirektør i vassdragsvesenet.

Lønn kr. 15 000: Vassdragsdirektør.

Lønn kr. 14 000: Veidirektør, havnedirektør.

Lønn kr. 12 000: Overingeniør A.[1]

Lønn kr. 10 000: Overingeniør B.[1]

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 9 000: Avdelingsingeniør av klasse A.

Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 7 500: Avdelingsingeniør av klasse B.

Lønn kr. 5 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Sekretær I, hovedkasserer i havnevesenet; den sidste med et tredje alderstillegg av kr. 500 efter 9 år, topplønn kr. 7 000.

Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Hovedforvalter i havnevesenet.

Lønn kr. 4 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 500: Formann, fører og maskinist A i havnevesenet med 12 måneders årlig tjeneste.

Fører og maskinist får kun ett alderstillegg, topplønn kr. 5 000.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 5 500: Assistentingeniør.

Lønn kr. 4 000 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 000: Sekretær II.

---

[1]) Henførelse av overingeniør under A eller B fastsettes ved overgangen til det nye reglativ av Kongen.

Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 000: Kontorfullmektig hos overingeniør for veivesen i fylke, formann, fører og maskinist A i havnevesenet med 8 måneders årlig tjeneste. 10/12 juli.

Formann får kun 3 alderstillegg, fører og maskinist kun 1 alderstillegg.

Lønn kr. 3 500 med 4 alderstillegg av kr. 400 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 100: Regnskapsfører, kasserer og materialforvalter i havnevesenet i kombinert stilling med 12 måneders årlig tjeneste teknisk assistent i vassdrags- og elektrisitetsvesenet og i havnevesenet med samme tjeneste, kasserer og regnskapsfører i havnevesenet i særskilt post med 12 måneders årlig tjeneste.

Kasserer og regnskapsfører i særskilt post får kun 3 alderstillegg, topplønn kr. 4 700.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Assistent I (kontorist I), opsynsmann ved veianlegg, materialforvalter i havnevesenet i særskilt post med 12 måneders årlig tjeneste.

Lønn kr. 3 200 med 3 alderstillegg av kr. 400 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 400: Formann,fører og maskinist B i havnevesenet med 12 måneders årlig tjeneste.

Lønn kr. 2 800 med 4 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 600: Formann, fører og maskinist B i havnevesenet med 8 måneders årlig tjeneste, fører og maskinist i havnevesenet på mindre fartøi og mudderapparat med 8 måneders årlig tjeneste.

Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Assistent II (kontorist II).

FINANSDEPARTEMENTET.

I. Skattevesenet.

Lønn kr. 12 000: Skattefoged i Kristiania.

Lønn kr. 10 000: Skattefoged i Drammen, Stavanger, Bergen og Trondhjem.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Kontorchef i riksskattestyret.

Lønn kr. 8 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 500: Skattefoged i Akershus, Hedmark, Opland, Hordaland og Nordland.

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Skattefoged i Buskerud, Vest-Agder, Møre og Sør-Trøndelag.

Lønn kr. 7 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 500: Skattefoged i Østfold, Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Rogaland, Sogn og Fjordane, Nord-Trøndelag, Troms og Finnmark.

Lønn kr. 5 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Sekretær i riksskattestyret.

Lønn kr. 4 000 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 000: Fullmektig, sekretær, panteinspektør, sekretær for utenbys statsskatt, kasserer, bokholder og regnskapsfører, alle ved Kristiania skattefogedkontor.

Lønn kr. 3 400 med 1 alderstillegg av kr. 400 efter 1 år, topplønn kr. 3 800: Edsvoren fullmektig.

Statslønt kontorfullmektig og kontorbetjent (eller kontorassistent) hos skattefoged i by utenfor Kristiania og i landdi-

10/12 juli. strikt lønnes som tilsvarende tjenestemenn under Justisdepartementet.

Lensmenn.

Lønn kr. 3 400 med 2 alderstillegg av kr. 300 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 4 000: Lensmann I.
Lønn kr. 3 200 med 2 alderstillegg av kr. 300 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 3 800: Lensmann II.
Lønn kr. 3 000 med 2 alderstillegg av kr. 300 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 3 600: Lensmann III.
Lønn kr. 2 800 med 2 alderstillegg av kr. 300 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 3 400: Lensmann IV.
Lønn kr. 2 400 med 2 alderstillegg av kr. 300 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 3 000: Lensmann V.
Lønn kr. 1 400 med 2 alderstillegg av kr. 300 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 2 000: Lensmann VI.

Lensmenns alderstillegg tilberegnes kun fra begynnelsen av en budgettermin, således at tilberegningen ved ansettelser i løpet av terminens første halvdel regnes tilbake fra dens begynnelse og ved ansettelser i terminens annen halvdel fra næste termins begynnelse.

II. Forskjellige stillinger.

Lønn kr. 12 000: Stempletpapirforvalter. Sportler bortfaller.
Lønn kr. 11 000: Statens bygningsinspektør.
Lønn kr. 10 000: Myntmester.
Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Arkitekt ved statens bygningsinspektorat.
Lønn kr. 6 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 7 500: Slottsgartner.
Lønn kr. 5 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Slottsforvalter.
Lønn kr. 4 600: Bestyrer av Petersborgkomplekset.
Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Justermester.
Lønn kr. 4 000: Myntgravør.
Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 000: Formann ved myntvesenet.
Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Kontorbetjent I ved Statens bygningsinspektorat, vaktmester og opsynsmann ved slottet, vaktmester ved regjeringsbygningen, maskinist ved regjeringsbygningen; opsynsmann ved slottet får kun 3 alderstillegg, topplønn kr. 4 200.
Lønn kr. 2 600 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800: Vaktmann og fyrbøter ved regjeringsbygningen, tilsynskvinne ved regjeringsbygningen.

Tilsynskvinne ved regjeringsbygningen får kun det første alderstillegg.

Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Kontorbetjent II ved Statens bygningsinspektorat.

III. Tollvesenet og kontrollrevisjonen for skibsmålingen.

Lønn kr. 13 000: Tollinspektør i Kristiania tolldistrikt.
Lønn kr. 12 000: Tollkasserer ved Kristiania sjøtollsted.
Lønn kr. 11 000: Tollinspektør i Sønnenfjelske grensetolldistrikt.
Lønn kr. 10 000: Tollinspektør I, tollkasserer I (i Bergen og Trondhjem).

Lønn kr. 8 500: Tollinspektør II (i Bodø, Tromsø og Vadsø), tollkasserer II (i Drammen, Skien, Kristiansand og Stavanger), kontrollchef i Kristiania, chef for kontrollrevisjonen for skibsmålingen. 10/12 juli.

Chef for kontrollrevisjonen for skibsmålingen får 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år.

Lønn kr. 7 500: Tollkasserer III.

Lønn kr. 7 200: Kontorchef hos tollinspektøren i Kristiania tolldistrikt, overtollkontrollør i Kristiania, tollkassererfullmektig ved Kristiania tollkassererkontor.

Lønn kr. 7 000:[1] Overtollkontrollør utenfor Kristiania, hovedbokholder ved Kristiania tollkassererkontor, tollskriverfullmektig sammesteds, fullmektig ved Bergen tollkassererkontor.

Lønn kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 g 9 år, topplønn kr. 6 000: Tollkontrollør.

Tollkontrollør, som er sekretær ved kontrollrevisionen for skibsmålingen, får et årlig tillegg av kr. 1 200.

Lønn kr. 3 500 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 700: Uthavnsbetjent.

Lønn kr. 3 300 med 3 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 200: Tollassistent.

Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200: Kryssbetjent, tollopsynsmann I.

Lønn kr. 2 700 med 3 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 600: Tollopsynsmann II.

Statsløst kontorfullmektig og kontorbetjent (kontorassistent) ved tollvesenet og kontrollrevisjonen for skibsmålingen lønnes som tilsvarende tjenestemenn under Justisdepartementet.

IV. Kontrollen med tobakkbeskatningen.

Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000: Overkontrollør og regnskapsfører.

Lønn kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 000: Kontrollør.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Kassererske, tellingsassistent I.

Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Kontorassistent II, tellingsassistent II.

V. Brennevins-, etyleter- og ølkontrollen.

Lønn kr. 7 500: Overkontrollør i 1ste distrikt.

Lønn kr. 6 500: Overkontrollør i 2net og 3dje distrikt.

Lønn kr. 5 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Kontrollrevisor ved øltilvirkningen.

Lønn kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 000: Bryggerikontrollør.

Lønn kr. 1 500 med 2 alderstillegg av kr. 250 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 2 000: Brennerikontrollør.

Foruten lønnen får brennerikontrollør en godtgjørelse av kr. 10 for hver tjenestedag, derunder innbefattet mellemkommende søn- og helligdager, på hvilke brenneriets drift stanser.

Terminbeskikket brennerikontrollør får ikke lønn, men kun en daglig godtgjørelse av kr. 15 beregnet på samme måte som for fast ansatt brennerikontrollør.

---

[1]) Overtollkontrollør, som forretter som tollinspektør ved tollsted med egen tollkasserer, forutsettes som nu tilstått inspektørtillegg.

10/12 juli.

FORSVARSDEPARTEMENTET.

I. Hærens officerer og underofficerer.

Lønn kr. 14 000: General.
Kommanderende general får et tillegg på kr. 1 000.
Lønn kr. 13 000: Generalfelttøimester, generalintendant.
Lønn kr. 12 000: Våbeninspektør for hærens flyvevesen.
Lønn kr. 10 000 med 1 alderstillegg av kr. 1 000 efter 3 år, topplønn kr. 11 000: Chef for hærens officersskole, oberst, minedirektør, signalkonsulent, chef for ingeniørvåbnets tekniske ingeniørstab, chef for hærens tren, veterinærinspektør.
Chef for hærens officersskoler får et ytterligere alderstillegg av kr. 1 000 efter 6 år.
Lønn kr. 7 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 500: Direktør for statens gymnastikkskole, chef for infanteriets skyteskole, oberstløitnant, avdelingschef i generalstaben, kontorchef ved ingeniørvåbnets fortifikasjons- og bygningsavdeling, oberstløitnant, major eller kaptein ved generalfelttøimesterens stab, distriktsingeniør, distriktsintendant, hovedforvalter ved generalintendanturen, divisjonslæge.
Lønn kr. 6 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 000: Chef for hærens flyveskole.
Lønn kr. 6 000 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 8 000: Major, stabschef ved divisjon.
Lønn kr. 5 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 000: 1ste lærer ved hærens flyveskole.
Lønn kr. 5 000 med 5 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 500: Garnisonerende kaptein.
Chef for underofficersskole og kadetkompaniet får et tillegg av kr. 1 000.
Lønn kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 000: Adjoint i generalstaben, premierløitnant ved krigsskolen og ved intendanturen, generalfelttøimesterens adjutant, adjutant og intendant ved selvstendig infanteribataljon. — Adjoint i generalstaben får 2 ytterligere alderstillegg efter 12 og 15 år, topplønn kr. 7 000.
Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Garnisonerende premierløitnant, garnisonerende fanejunker, kvartermester, intendanturkommandersersjant, vollmester, divisjons- og våbenskriver, musikløitnant.
Lønn kr. 3 900 med 6 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 5 100: Garnisonerende kommandersersjant.
Lønn kr. 3 700 med 6 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 900: Garnisonerende furer.
Lønn kr. 3 500 med 6 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 700: Garnisonerende sersjant.
Lønn kr. 2 800 med 4 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 600: Garnisonerende korporal.
Oberstløitnant og major, som er avløst som henholdsvis oberstløitnant og major og har særlig byrdefull stilling, kan av Kongen tilstås et årlig tillegg av inntil kr. 1 500.
Optjening av alderstillegg regnes for premierløitnant og kaptein fra vedkommendes ansettelse som officer.

II. Civilmilitære og civile tjenestemenn.

Lønn kr. 14 000: Generalkrigskommissær.
Lønn kr. 12 000: Generaladvokat.

10/12 juli.

Lønn kr. 8 500: Krigskommissær.
I lønnen fragår i tilfelle pensjon.
Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Verkstedsinspektør.
Lønn kr. 7 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 500: Proviantforvalter i Kristiania.
Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Arkitekt ved ingeniørvåbenets bygningsavdeling, skytterkontorets chef, sanitetsforvalter.
Lønn kr. 5 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 500: Sekretær hos generalkrigskommissæren.
Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Konstruktør (tegner) ved felt- og festningsartilleriets konstruksjonskontor.
Lønn kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 000: Verksmester ved ingeniørvåbenet (Hvalsmoen), verksmester ved festningsartilleriet (Oscarsborg), verksmester ved intendanturen, kasserer ved skytterkontoret, proviantforvalter undtagen i Kristiania, assistent I ved proviantmagasinet i Kristiania, forvalter ved intendanturen på Gardermoen.
Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Mestertilskjærer.
Lønn kr. 3 800 med 3 alderstillegg av kr. 400 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 000: Telefonbestyrer ved festningsartilleriet.
Lønn kr. 3 800 med 3 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 700: Lagerekspeditør.
Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Kontorassistent I,[1] vaktmester, tilskjærersvenn, arbeidsformann ved hærens munderingsdepot, dampbåtsfører ved festningsartilleriet, maskinist på eldste avlønning sammesteds.
Lønn kr. 3 200: Assistent ved intendanturen på Gardermoen.
Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200: Assistent ved proviantmagasin (undtagen 1ste assistent ved proviantmagasinet i Kristiania), lagermann, maskinist på yngst avlønning ved festningsartilleriet, kjører, forrådsforvalter (Akershus), militærkonstabel på Akershus.
Kjører får kun de 3 første alderstillegg.
Forrådsforvalter og militærkonstabel får intet alderstillegg.
Lønn kr. 2 800: Fengselsbetjent på Akershus.
Lønn kr. 2 600 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800: Bud, håndrekningsmann, brovakt.
Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Kontorassistent II,[1] fyrbøter ved festningsartilleriet, båtmann sammesteds, renovatør sammesteds.
Lønn kr. 2 500: Furasjemagasinforvalter.

Lærerpersonalet ved festningsartilleriets underofficersskole lønnes som tilsvarende tjenestemenn ved de tekniske mellemskoler, og lærerpersonalet ved andre underofficersskoler som tilsvarende tjenestemenn ved de høiere almenskoler.

---

[1] Henførelsen av de nuværende kontorister I, II og III under kontorassistent I og II skjer efter departementets bestemmelse.

10/12 juli.

III. Den tekniske fellesetat og flyvemaskinfabrikken.

Lønn kr. 13 000: Direktør ved Kongsberg våbenfabrikk, direktør ved Raufoss patronfabrikk.

Lønn kr. 9 000 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 000: Direktør ved flyvemaskinfabrikken, kanonkontrollør, avdelingschef ved Kongsberg våbenfabrikk og Raufoss patronfabrikk, artillerikonstruktør.

Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Verkstedsinspektør ved generalintendanturen.

Lønn kr. 7 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 500: Kontrollofficer ved flyvemaskinfabrikken.

Lønn kr. 6 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 000: Driftsingeniør ved flyvemaskinfabrikken.

Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Driftsassistent I, motoringeniør ved flyvemaskinfabrikken, hovedarsenalforvalter, oververksmester ved Raufoss, maskinmester ved Kongsberg.

Lønn kr. 5 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 000: Hovedforvalter ved Kongsberg og Raufoss, tøihusskriver, rustmester, verkstedsbestyrer ved hovedarsenalet.

Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Verksmester I, underrustmester, regnskapsfører.

Lønn kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 000: Tegnechef ved flyvemaskinfabrikken, arsenalforvalter, sekretær I, bokholder, verksmester II, undermaskinmester ved Kongsberg, tegneformann sammesteds.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Driftsassistent II, radiotelegrafist ved flyveskolen, underforvalter ved hovedarsenalet, formann I, støperimester, valsemester, gårdsbestyrer, sekretær II, tegner I, kontorfullmektig [1], innkjøpschef ved flyveskolen.

Sekretær II, tegner I, kontorfullmektig og innkjøpschef får kun de 2 første alderstillegg.

Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 000: Materialforvalter ved hovedarsenalet og flyvemaskinfabrikken, underforvalter ved Kongsberg og Raufoss, chefmekaniker ved flyvemaskinfabrikken, laborant ved Raufoss, formann II.

Lønn kr. 3 500 med 5 alderstillegg av kr. 400 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 5 500: Lærer.

Lønn kr. 3 300 med 3 alderstillegg av kr. 400 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 500: Lærerinne.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Kontorassistent I [1] (eller kontorist I), tegner II.

Lønn kr. 2 600 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800: Vaktmann og fyrbøter ved hærens fabrikker, håndrekkningsmann.

Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Kontorassistent II [1] (eller kontorist II).

---

[1]) Se anmerkningen under Marinen.

10/12 juli.

IV. Norges Geografiske Opmåling.

Lønn kr. 13 000: Direktør.
Lønn kr. 12 000: Avdelingschef I.
Lønn kr. 10 000: Avdelingschef II.
Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Geodæt I, topograf I, hydrograf I.
Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Geodæt II, topograf II, hydrograf II, sekretær, assistent I i den fotografiske avdeling.
Lønn kr. 4 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 000: Verksmester ved trykkeriavdelingen.
Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Geodæt III, topograf III, hydrograf III.
Lønn kr. 3 000 med 6 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 6 000: Assistent, karttegner, gravør.
Lønn kr. 3 200 med 6 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 5 000: Trykker.
Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Bokbinder, vaktmester.
Lønn kr. 2 600 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800: Bud.
Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Kontorassistent II, dagarbeider.
Lønn kr. 2 000 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 000: Trykkeriassistent.
Lønn kr. 1 800 med 4 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 2 800: Falserske.

Næstkommanderende ved gravyre- og karttrykningsavdelingen får et tillegg av kr. 500.

For geodæter og topografer samt sekretæren fragår — forsåvidt de er officer i nummer — deres samlede officerslønn i den lønn, som de tilkommer efter ovenstående regulativ. Forsåvidt de er kompanichefer eller indehar tilsvarende stilling i spesialvåben, utbetales de dog av Opmålingen en årlig godtgjørelse av kr. 1 440 for bestyrelsen av kompani (tilsvarende avdeling).

V. Marinen.

Lønn kr. 14 000: Admiral. Kommanderende admiral får et årlig tillegg av kr. 1 000.
Lønn kr. 13 000: Chef for 1ste sjømilitære distriktskommando, verftsdirektør.
Lønn kr. 12 000: Artilleridirektør, minedirektør, chef for marinens flyvevesen, overintendant, chef for marinens sanitetsvesen.
Lønn kr. 10 000 med 1 alderstillegg av kr. 1 000 efter 3 år, topplønn kr. 11 000: Kommandør i stadig tjeneste, overingeniør ved marinens mine- og torpedoverksted, underdirektør ved hovedverftet.

Overingeniør ved marinens mine- og torpedoverksted og underdirektør ved hovedverftet får intet alderstillegg.

Kommandør, som er admiralstabschef, får et årlig tillegg av kr. 2 000.

Lønn kr. 9 000 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 10 000: Direktør for flyvebåtfabrikken.
Lønn kr. 8 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 500: Kommandørkaptein i stadig tjeneste, overlæge ved marinens sykehus.

10/12 juli. Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000: Marineingeniør I, avdelingsingeniør A.

Lønn kr. 6 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 000: Kanonkontrollør, laboratoriebestyrer, avdelingsleder ved minevesenet, chef for torpedoskytestasjonen, chef for marinens flyveskoler, kontrollofficer ved flyvebåtfabrikken, kaptein i intendanturkorpset i stadig tjeneste.

Lønn kr. 6 000 med 6 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 9 000: Dosent.

Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 500: Marineingeniør II, avdelingsingeniør B, (herunder kjelinspektør, chefskonstruktør, verktøikonstruktør ved minevesenet), kontorchef ved hovedverftet, bokholder samme-steds, hovedarsenalforvalter.

Hovedarsenalforvalter og bokholder får kun de 2 første alderstillegg.

Lønn kr. 5 000 med 5 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 7 500: Kaptein i stadig tjeneste, undtagen kaptein i intendanturkorpset.

Lønn kr. 5 000 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 000: Overmaskinmester, maskinmester, arsenal-, takkel-, mine-, skibsbygnings-, intendantur- og korpsløitnant, sanitetsforvalter, musikk-instruktør, ingeniør ved skibsbyggeriet, konstruktør.

Ingeniør ved skibsbyggeriet og konstruktør får et 3dje alderstillegg av kr. 500 efter 9 år, topplønn kr. 6 500.

Lønn kr. 4 500 med 2 alderstillegg av kr. 500 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 500: Sekretær ved marinens administrasjonsgrener, feiermester, den siste uten alderstillegg.

Lønn kr. 4 000 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 6 000: Premierløitnant i stadig tjeneste (også i intendanturkorpset), chef for marinens flyvebåtstasjoner, tegner I, kontorfullmektig,[1] overpolitibetjent.

Premierløitnant i intendanturkorpset får et antecipert alderstillegg. Tegner I kontorfullmektig og overpolitibetjent får kun de 2 første alderstillegg.

Lønn kr. 4 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 500: Formann I.

Lønn kr. 3 900 med 6 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 5 100: Stadig tjenestgjørende underofficer av 2nen grad.

Lønn kr. 3 800 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 000: Formann II.

Lønn kr. 3 700 med 6 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 900: Stadig tjenestegjørende underofficer av 3dje grad.

Lønn kr. 3 500 med 6 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 700: Stadig tjenestgjørende underofficer av 4de grad.

Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500: Tegner II, kontorist I,[1] materialskriver.

Lønn kr. 3 200: Sekondløitnant.

---

[1]) Henførelsen av nuværende funksjonærer under klassene kontorfullmektig, kontorist I og kontorist II skjer efter departementets bestemmelse.

Lønn kr. 3 000 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200: Magasinbetjent, politibetjent. 10/12 juli.
Lønn kr. 3 000 med 6 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 4 200: Minehåndverker, stadig tjenestgjørende fyrbøter I, do. musikant I, do. kanonskytter (rekapitulerende konstabel).
Lønn kr. 2 900: Kanonskytter, stadig tjenestegjørende fyrbøter II, undermekaniker ved flyvevesenet, musikant II.
Lønn kr. 2 800 med 3 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 700: Telefonist ved minevesenet, politi- og brandkonstabel.
Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Tegner III, kontorist II.[1]
Lønn kr. 1 700 med 4 alderstillegg av kr. 200 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 2 500: Opsynsmann på Østøen, Mellemøen og Vealøs.
Lønn kr. 1 200 med 2 alderstillegg av kr. 200 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 1 600: Marinelos.

Optjening av alderstillegg regnes for premierløitnant og kaptein fra vedkommendes ansettelse som officer.

VI. Fyrvesenet.

Lønn kr. 13 000: Fyrdirektør.
Lønn kr. 11 000: Overingeniør.
Lønn kr. 8 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 10 000: Kontorchef, sjøkyndig assistent, den siste i tilfelle med fradrag av lønn som officer.
Lønn kr. 7 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4 og 6 år, topplønn kr. 9 000: Avdelingsingeniør A.
Lønn kr. 6 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 2, 4, og 6 år, topplønn kr. 7 500: Avdelingsingeniør B.
Lønn kr. 5 500 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 7 000: Kasserer.
Lønn kr. 5 000 med 3 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500: Bokholder.
Lønn kr. 4 000 med 1 alderstillegg av kr. 500 efter 3 år, topplønn 4 500: Fyrvokter I (nu I og II, herunder også fyrvokter ved Ryvingen).
Lønn kr. 3 600 med 1 alderstillegg av kr. 500 efter 3 år, topplønn kr. 4 100. Fyrvokter II (nu III).
Lønn kr. 3 300 med 4 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500. Kontorassistent I, vaktmester.
Lønn kr. 3 200 med 1 alderstillegg av kr. 500 efter 3 år, topplønn kr. 3 700: Fyrvokter III (nu IV og V).
Lønn kr. 2 800 med 2 alderstillegg av kr. 250 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 3 300: Fyrassistent.
Lønn kr. 2 600 med 3 alderstillegg av kr. 250 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350: Kontorassistent II.

VII. Losvesenet.

Lønn kr. 6 500 med 1 alderstillegg av kr. 500 efter 3 år, topplønn kr. 7 000: Overlos i sønnenfjelske distrikt.
Lønn kr. 4 500 med 1 alderstillegg av kr. 500 efter 3 år, topplønn kr. 5 000: Overlos i vestenfjelske og i Troms distrikt.
Lønn kr. 3 400 med 3 alderstillegg av kr. 300 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4 300: Los.

---

[1]) Henførelsen av nuværende funksjonærer under klassene kontorfullmektig, kontorist I og kontorist II skjer efter departementets bestemmelse.

10/12 juli. **VIII. Den Tekniske Skole i Karljohansvern.**

Lønn kr. 10 000: Direktør.

Lønn kr. 4 000 med 4 alderstillegg av kr. 500 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 6 000: Lærer.

---

12 juli. **Stortingsbeslutning** [1]) om nytt lønnsreglutiv ved Statens Pensjonskasse m. v.

Fra 1 juli 1920 lønnes funksjonærene ved Statens Pensjonskasse, Den norske Enkekasse og Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn således:

1. Den administrerende direktør kr. 13 000.
2. De to øvrige direktører hver kr. 3 000. Varamennene har kr. 40 for hver møtedag.
3. Kontorchef kr. 8 500 med 3 alderstillegg à kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000. Stillingens nuværende innehaver, Emil Schreiner, et personlig tillegg av kr. 2 000 årlig.
4. Matematiker kr. 7 500 med 3 alderstillegg à kr. 500 efter 3, 6 og 9 år.
5. Kasserer og bokholder kr. 6 500 med 3 alderstillegg à kr. 500 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 000. Kassereren har dessuten kr. 500 året i tellepenger.
6. Sekretærer I og underkasserer lønnes som departementssekretærer av I klasse og sekretærer II som departementssekretærer av 2nen klasse. Underkasseren har dessuten kr. 400 året i tellepenger.
7. Assistenter av 1ste og 2nen klasse og vaktmesteren lønnes som de tilsvarende stillinger i departementene.
8. De tjenestemenn, foranstående lønnsregulativ omhandler, forpliktes til å finne sig i de forandringer i pensjonsloven, som måtte bli foretatt samt at disse gjøres gjeldende fra 1 juli 1920.
9. Arbeidstiden fastsettes til 6 timer daglig. Alle funksjonærer er forpliktet til å utføre arbeide også utenfor kontortiden, når det måtte finnes påkrevet. Herfor tilkommer dog sekretærer og assistenter sådan ekstragodtgjørelse, som styret måtte bestemme.

   Ingen funksjonær må overta arbeide utenfor kontoret uten styrets samtykke.
10. Med hensyn til adgang til nedsettelse av ovenstående lønninger, beregning av alderstillegg, beregning av lønnen ved overgang til andre stillinger og dyrtidstillegg gjelder, hvad der bestemmes for statens tjenestemenn i almindelighet.

13 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Hordaland fylke, hvorved i medhold av lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes:

At Øygaren jordmordistrikt av Herdla herred i Hordaland fylke deles i følgende to jordmordistrikter:

1. Nordre Øygaren distrikt fra og med Rossnes og Øen til og med Alfheim.
2. Søndre Øygaren distrikt fra og med Furøy til og med Blomvåg.

Delingen trer i kraft fra den tid fylkesmannen bestemmer.

---

[1]) Se St.prp. nr. 164. Innst. S. nr. 277. St.tid. s. 3001—3003.

Stortingsbeslutning[1]) om regler for utredning av erstatninger vedkommende fiskerinæringens utøvelse. 14 juli.

Skrivelse*) fra Proviantering sdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre omsetningsregler og maksimalpriser for finsiktet rugmel, blandet siktemel, rugsamsikt, 65 % havremel og landsmel tilført markedet ved Statens foranstaltning. 14 juli.

Innberetninger**) om prisforhøielser fra industri- elle bedrifter m. v. 14 juli.

Stortingsbeslutning[2]) om nytt lønnsregulativ for arbeiderne ved myntinnretningen på Kongsberg. 15 juli.

Lov***)[3]) om Universitetets lærereksamener. 16 juli.

§ 1. Ved Universitetet skal avholdes lærereksamener ved det sproglig-historiske fakultet og ved det matematisk-naturvidenskapelige fakultet. Nr. 1.

§ 2. Lærereksamen ved det sproglig-historiske fakultet har to grader:

En lavere grad — adjunkteksamen — som omfatter 3 fag, og en høiere grad — lektoreksamen — som likeledes omfatter 3 fag, hvorav ett studeres som hovedfag.

§ 3. Lærereksamen ved det matematisk-naturvidenskapelige fakultet har to grader:

En lavere grad — adjunkteksamen — som omfatter 3 fag, og en høiere grad — lektoreksamen — som omfatter 4 fag, hvorav ett studeres som hovedfag.

§ 4. Enhver, som har bestått adjunkteksamen, lektoreksamen eller teologisk embedseksamen, har adgang til ved det pedagogiske seminar å gjennemgå et teoretisk og praktisk kursus på ett semester.

På ansøkning kan vedkommende regjeringsdepartement tillate sådan adgang også før fullførelsen av de nevnte eksamener.

Ved seminaret underkaster kandidaten sig eksamen i pedagogikk, metodikk og psykologi.

---

*) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor omsetningsreglene m. v. er inntatt.

**) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor innberetningene er inntatt.

***) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

[1]) Se St. prp. nr. 60 Innst. S. 290. St. tid. s. 3117—3118.

[2]) Se St. prp. nr. 1, hovedp. VIII A, kap. 9 tit. 5. Innst. S. nr. 280, jfr. innst. S nr. 49 St. tid. s. 3212.

[3]) St.besl. 8 juli. Se Ot.prp. nr. 25. Innst. O. nr. 90. St.tid., forh. i Ot. s. 373–394; i Lt. s. 138.

16 juli. Nr. 1.

§ 5. De nærmere bestemmelser om fagene og hvad der skal kreves i hvert av disse ved ovennevnte eksamener, samt om ordningen av prøvene, fastsettes ved reglement gitt av Kongen.

§ 6. For å ansettes som rektor eller lektor ved offentlig eller kommunal høiere almenskole kreves bestått lektoreksamen samt pedagogisk eksamen.

For å ansettes som adjunkt ved sådan skole kreves adjunkteksamen samt pedagogisk eksamen.

Teologisk kandidat erhverver adjunkteksamens rettigheter ved å underkaste sig prøve i ett av dennes sprogfag eller i historie, og lektoreksamens rettigheter ved å underkaste sig prøve i et hovedfag.

Den, som har bestått en embedseksamen for lærere ved de offentlige skoler for den høiere almendannelse i overensstemmelse med de før denne lovs ikrafttreden gjeldende bestemmelser, beholder de rettigheter, som er knyttet til denne eksamen og har samme adgang til ansettelse i lektorstilling som kandidater med lektoreksamen.

For å ansettes som rektor eller lektor kreves enn videre, at kandidatens hovedfag og minst ett av de øvrige fag er av dem, hvori der gis undervisning i gymnasiet. For ansettelse som adjunkt kreves, at minst to av kandidatens eksamensfag er av dem, hvori der gis undervisning i middelskolen. Hvis et skolefag omfatter to universitetsfag, kreves det, at kandidater med eksamen i kun det ene av disse fag har gjennemgått et tilleggskursus i det annet.

For å opnå adgang til å betyre eksamensberettiget privatskole kreves samme utdannelse som ved tilsvarende stillinger i offentlig eller kommunal skole.

For adjunkters og privatskolebestyreres samt, når særlige forhold foreligger, for middelskolebestyreres og lektorers vedkommende kan der dog dispenseres fra bestemmelsene i denne paragraf av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

De ved lovens ikrafttreden ved de høiere skoler ansatte teologiske kandidater beholder samme adgang til avansement som de for tiden har.

Teologiske kandidater kan som religionslærere ansettes i skoleembeder i det antall, som til enhver tid måtte være bestemt.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves lov om sproglig-historisk og matematisk-naturvidenskapelig embedseksamen av 14 september 1905, samt lover om forandringer i denne lov av 25 juli 1913 og 23 juli 1919. Dog skal der være adgang for dem, som måtte ønske det, til å underkaste sig de nevnte eksamener efter disse lover inntil utgangen av 1924.

I hvilken utstrekning der i overgangstiden kan gis ad-

gang til å avlegge eksamen ved en kombinasjon av gammel og ny ordning, bestemmes ved reglement. 16 juli. Nr. 1.

Lov*)[1]) om forandringer i lov om høiere almenskoler av 27 juli 1896 med senere tilleggslover, senest av 23 juli 1919. 16 juli. Nr. 2.

I.

Efternevnte paragrafer i lov om høiere almenskoler av 27 juli 1896 med senere tilleggslover, senest av 23 juli 1919, skal herefter lyde:

§ 33. De faste lærere utnevnes av Kongen.

Ingen kan utnevnes til lektor eller adjunkt, før han i to år har vært konstituert som sådan, og efter denne tids forløp skal han ha endelig ansettelse eller fratre stillingen. Dog kan fast ansettelse meddeles straks i lektorstilling, hvis vedkommende har vært konstituert minst to år i adjunktstilling.

Enhver, som herefter utnevnes til fast lærer ved den offentlige høiere almenskole, er, når det forlanges av overstyret, forpliktet til å gå over til tjeneste i tilsvarende stilling og på uforandrede lønningsvilkår ved en annen offentlig eller kommunal skole enn den, ved hvilken han tidligere tjenstgjorde, såfremt denne skole besluttes nedlagt eller omorganisert.

Enhver, som ved den høiere almenskole før den 1 juli 1918 er ansatt som overlærer eller før denne lovs ikrafttreden som overlærer av høiere lønningsgruppe, har rett til, om så ønskes, å beholde denne titel og har adgang til oprykning til den til enhver tid høieste lønnsgruppe i den høiere skole og til å bære den titel, som for denne bestemmes.

§ 71. For de fullstendige lærerposter er lønningsvilkårene de samme som for tilsvarende stillinger ved statsskolene. Til hvilke lønningsgrader lærerstillingene ved den enkelte skole skal henføres, bestemmes av Stortinget efter forslag av kommunestyret.

Lærere, som i henhold hertil lønnes efter regulativet for adjunkter eller lektorer, og opfyller kravet om den for disse lærere bestemte utdannelse med de dispensasjonsbestemmelser, som nærværende lovs § 33 og § 6 i lov om Universitetets lærereksamener inneholder, har tilsvarende titel. Likeledes benevnes under samme forutsetning om utdannelse skolenes bestyrere, rektorer, når de lønnes efter det for disse gjeldende regulativ.

Ansettelse ved kommunal skole regnes med hensyn til anciennitet like med ansettelse ved offentlig.

Adjunkter, lektorer og rektorer ved kommunale skoler an-

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

[1]) St.besl 8 juli. Se Ot.prp. nr. 25. Innst. O. nr. 90. St.tid., forh. i Ot. s. 394—405; i Lt. s. 138.

16 juli. Nr. 2.

settes fast, adjunkter og lektorer dog, hvis ikke annet begjæres av forstanderskapet (skolestyret), først efter to års konstitusjon. Dog kan fast ansettelse i ethvert tilfelle straks meddeles lektorer, hvis vedkommende har vært konstituert minst to år i adjunktstilling. Disse skolers lærere er undergitt samme forpliktelse, som omhandles i nærværende lovs § 33 tredje avsnitt, og har de samme rettigheter, som omhandles i dens fjerde passus for de ved den offentlige høiere almenskole fast utnevnte læreres vedkommende. På begjæring av forstanderskapet (skolestyret) kan de kommunale skolers lærere avskjediges av overstyret, når de viser utilbørlig forhold i tjeneste eller liv, eller forøvrig er uskikket til å røkte sin gjerning forsvarlig. Begjæring om en lærers avskjed er kun gyldig, hvis minst to tredjedeler av forstanderskapets (skolestyrets) medlemmer er enige om å fremsette den.

De øvrige lærere ansettes på opsigelse.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

16 juli. Nr. 3.

Lov*)[1]) om avskaffelse av lesning fra kirkebakken.

I.

Norske lovs 5—9—1 og lov av 12 april 1821 angående oplysning av hittegods fra kirkebakkene samt de i Norske lovs 5—9—8, lov om jords fredning av 16 mai 1860 § 28, lov angående rett til hval av 22 mai 1869 § 6 og lov angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 §§ 7 og 10, inneholdte påbud om lesning fra kirkebakken opheves.

II.

Berammelse av de i forordning av 5 mai 1797 omhandlede månedsting bekjentgjøres på den måte som Kongen bestemmer.

III.

I lov angående bergverksdriften av 14 juli 1842 gjøres følgende forandringer:

1. § 7 tredje punktum skal lyde:

Lensmannen eller magistraten gir disse anmeldelser påtegning om anmeldelsestiden med år, dag og time, samt om og når nogen i de sist forløpne tolv måneder har fått påtegning på anmeldelse om nogen opdagelse i samme egn.

Samme paragrafs siste punktum skal lyde:

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

[1]) St.besl. 8 juli. Se Ot.prp. nr. 22 Innst. S. nr. 91. St.tid., forh. i Ot. s. 364—366; i Lt. s. 136.

Anmelderen skal derefter gjennem forkynnelse eller i nærvær av to vidner varsle grunneier og bruker om anmeldelsen. 16 juli. Nr. 3.

2. § 11 skal lyde:

Publikasjon av mutingsbrev, der bør finne sted i Nordland, Troms og Finnmark fylke innen 8 måneder og i den øvrige del av riket innen 2 måneder fra deres dato, skjer ved bekjentgjørelse i ett eller to blad, som er almindelig lest på stedet. Oversittes denne frist, da anses det, som om mutingsbrevet først var begjært ved bekjentgjørelsens datum. Muteren skal straks underrette vedkommende bergmester om bekjentgjørelsen og sende ham et eksemplar av denne.

IV.

I lov inneholdende forandringer i lov av 30 august 1842 om bekjentgjørelsen av tvungne auksjoner m. v. av 6 mai 1854 skal § 1 lyde således:

På landet skal bekjentgjørelse av tvangsauksjoner skje ved opslag på et dertil bekvemt og sedvanlig sted, som auksjonsforvalteren bestemmer, i det sogn hvor auksjonen avholdes eller, når det er fast eiendom, som skal sælges, i det sogn hvor eiendommen er beliggende. Angår auksjonen løsøre til en verdi av minst 400 kroner, fast eiendom eller skib, skal den tillike bekjentgjøres to ganger i et blad, som er almindelig lest på stedet.

V.

I lov om forkynnelsesmåten av innkaldelser og stevninger i visse saker angående almenninger av 9 juli 1851 skal § 1, inntil den nye rettergangsordnings ikrafttreden, lyde således:

Når de i en almenning bruksberettigede i saker angående almenningen skal innkalles til forlikskommisjonen eller innstevnes til retten, er det ikke nødvendig i innkallelsen eller stevningen å anføre de bruksberettigedes eller brukernes navn eller å la forkynnelse foregå på sedvanlig måte, hvorimot det skal være tilstrekkelig, at innkallelsen eller stevningen lyder på de i almenningen bruksberettigede i almindelighet samt at den bekjendtgjøres i Norsk Kunngjørelsestidende og dessuten, med angivelse av dagen for denne bekjentgjørelse, uten ophold innrykkes i et på stedet almindelig lest blad og opslås på dertil brukelige steder. Varslet er 6 uker regnet fra bekjentgjørelsen i Kunngjørelsestidenden. I innkallelsen skal det uttrykkelig bemerkes, at annen forkynnelse ikke finner sted.

VI.

I lov om skogvesenet av 22 juni 1863 skal § 60 lyde således:

Enhver beslutning vedrørende almenningsskog, som pålegger de bruksberettigede nye innskrenkninger eller plikter med

16 juli. Nr. 3.

hensyn til deres bruk av skogen, skal bringes til deres kunnskap ved bekjentgjørelse i et eller to blad, som er almindelig lest på stedet og ved opslag på tingsted eller andre dertil brukelige steder minst 4 uker før beslutningen trer i kraft. I Nordland og Finnmarken er fristen 8 uker.

VII.

I lov nr. 3 av 23 juni 1888 angående leilendingsgods tilhørende stamhus og visse stiftelser m. v. skal § 5, første punktum lyde således:

Akter stamhusbesidderen innen 5 år efter ledigheten å selge et bruk, som er blitt ledig derved, at siste leilending er død eller har opgitt sin bygsel, har han, såfremt leilendingen har livsarvinger og ikke ved sitt forhold har forbrutt festet, ved bekjentgjørelse i et eller to blad, som er almindelig lest på stedet, å varsle nevnte livsarvinger om sin hensikt å selge.

VIII.

I lov angående avgift av hunder i landdistriktene av 17 april 1880 skal § 8 lyde således:

Avgiftsbestemmelsen må være bekjentgjort i ett eller to blad, som er almindelig lest i herredet, to måneder før det første år, for hvilket den skal gjelde.

IX.

Er en tvangsauksjon berammet eller en forliksinnkallelse eller stevning som nevnt i post V utferdiget før denne lovs ikrafttreden, kan kunngjørelsen også foregå overensstemmende med de eldre regler.

16 juli. Nr. 4.

Lov*)[1] om forlenget gyldighet av visse bestemmelser i lov av 29 juli 1918 om forandringer i og tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915.

I.

§ 1. § 15 i nevnte lov av 29 juli 1918 skal herefter lyde:

Når Kongen finner, at særlige grunner taler for det, kan han for et nærmere angitt tidsrum:

1. bestemme, at en kasse skal få refundert inntil ⅔ av understøttelsen istedenfor en ½, jfr. §1.
2. sette § 2, nr. 4, ut av kraft.

§ 2. § 4, siste ledd, i lov av 29 juli 1918 om forandringer i og tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 og nærværende lovs § 1 skal gjelde inntil 30 juni 1921.

---

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

[1]) St.besl. 8 juli. Se Ot.prp. nr. 23. Innst. O. nr. 88. St.tid., forh. i Ot. s. 372; i Lt. s. 137–138.

II.

16 juli. Nr. 4.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov*)[1]) om forandring i lov av 26 juli 1912 om utførelsen av offentlige lægeforretninger. 16 juli. Nr. 5.

I.

§ 7 i lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 skal herefter lyde således:

For hvert fylke, byene Kristiania og Bergen undtatt, skal der oprettes et fylkeslægeembede.

Fylkeslægen skal tillike inneha stilling som distriktslæge innen fylket. I fylker, hvor det av hensyn til forretningsmengden må anses påkrevet, kan dog fylkeslæge ansettes uten tillike å overta distriktslægestilling, når den fornødne bevilgning av lønn er gitt.

Fylkeslægen skal føre et overordnet tilsyn med fylkets medisinal- og sundhetsvesen undtagen i de byer, som har stadsfysikat.

Videre skal han overta for hele fylket de lægeforretninger, som omhandles i lov nr. 2 av 27 juni 1891 § 2. Han kan delta i helserådenes møter og i fylkestingets forhandlinger om medisinale anliggender, dog uten stemme.

Av embedslønnen, som fastsettes under hensyntagen til, om fylkeslægen tillike innehar distriktslægestilling, utredes en halvdel av staten og en halvdel av fylkeskommunen, som dog efter regler, som Kongen fastsetter, får tilbake fra byene innen fylket en andel, som svarer til deres folkemengde og forretningenes omfang.

Fylkeslægene oppebærer kontorholdsgodtgjørelse av statskassen med de beløp, som Stortinget bevilger.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov*)[2]) inneholdende forandringer i lov om postvesenet av 12 mai 1888 med tilleggslover av 6 juli 1892, 9 juni 1903, 11 juni 1906, 8 mai 1907, 22 juni 1917, 9 august 1918 og 20 juni 1919. 16 juli. Nr. 6.

I.

Efternevnte bestemmelser i lov om postvesenet av 12 mai 1888, jfr. tilleggslover av 6 juli 1892, 9 juni 1903, 11juni 1906,

---

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

[1]) St.besl. 8 juli. Se Ot.prp. nr. 51. Innst. O. nr. 83. St.tid., forh. i Ot. s. 363, 406—407; i Lt. s. 102—103, 138.

[2]) St.besl. 8 juli. Se Ot.prp. nr. 60. Innst. O. nr. 96. St.tid., forh. i Ot., s. 366—367; i Lt. s. 137.

16 juli. Nr. 6. 8 mai 1907, 22 juni 1917, 9 august 1918 og 20 juni 1919, skal lyde således:

§ 3. Postvesenets takster og gebyrer bestemmes av Kongen. Den almindelige porto for brev og brevkort, tidender og tidsskrifter fastsettes dog av Stortinget. Betalingen tilfaller statskassen; dog kan Kongen bestemme, at eftertellingsgebyr, lak- og konvoluttgebyr, gebyr for innlevering efter almindelig mottagelsestids utløp og avsetnings- og postboksgebyr skal tilfalle vedkommende postfunksjonærer.

§§ 4—20 opheves.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

16 juli. Nr. 7. **Lov***)[1] om forandring i lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m v. av 16 mai 1896.

I.

Lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m. v. av 16 mai 1896, § 5 opheves.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

16 juli. Nr. 8. **Lov***)[2] inneholdende tillegg til lov av 7 juni 1918 om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skib.

§ 1. Lov av 7 juni 1918 om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skib får også anvendelse på:

1. Gevinst ved salg av skib til utlandet.
2. Gevinst ved salg av utenlandsk byggekontrakt til utlandet, forsåvidt salget er foregått efter 1 januar 1920.
3. Overskudd, som fremkommer ved erstatning for fremmed stats rekvisisjon av skib eller byggekontrakt om skib.

Skattefriheten er i disse tilfelle betinget av:

a) at salgssummen (erstatningssummen) omsettes på det hjemlige marked og anbringes i statens konverteringslån,

b) at den nye tonnasje, som det skattefri beløp skal anvendes til, ikke innkjøpes eller kontraheres innen 1 januar 1924. Kongen kan bestemme, at denne frist forlenges, hvis forholdene gjør det nødvendig eller ønskelig.

---

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

[1]) St.besl. 8 juli. Se Ot.prp. nr. 48. Innst. O. nr. 86. St.tid., forh. i Ot. s. 366; i Lt. s. 137.

[2]) St.besl. 8 juli Se Ot.prp. nr. 12. Innst. O. nr. 27 og 85. St.tid., forh. i Ot. s. 367—372; i Lt. s. 137.

Fra de i punkt a og b opstilte betingelser kan vedkommende regjeringsdepartement dispensere, hvis dertil finnes særlig grunn. Forinnen avgjørelse treffes, skal der innhentes uttalelse fra et råd, bestående av riksskattestyrets formann og næstformann og 2 sakkyndige, som opnevnes av Kongen. 16 juli. Nr. 8.

§ 2. Den i forannevnte lov av 7 juni 1918 § 1 siste ledd opstilte frist, innen hvilken ny tonnasje må være kontrahert eller innkjøpt, forlenges til utgangen av 1926. Kongen kan bestemme, at denne frist forlenges, hvis forholdene gjør det nødvendig eller ønskelig.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Bestemmelsene i § 1 kommer til anvendelse ved utskrivning av skatter til stat og kommune på grunnlag av inntektsåret 1919, forsåvidt erklæring i overenstemmelse med lov av 7 juni 1918, § 1 avgis til vedkommende regjeringsdepartement innen 1 august 1920. Har ligning allerede funnet sted, blir fornøden omligning å foreta.

Lov*)[1]) om midlertidig tillegg til lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910. 16 juli. Nr. 9.

§ 1. Patent, som i tidsrummet fra og med 29 juli 1914 til og med 30 juni 1920 er trådt ut av kraft på grunn av manglende betaling av årsavgift, trer atter i kraft, hvis innbetaling finner sted senest 10 januar 1921 av samtlige årsavgifter, som vilde vært å erlegge, om patentet uavbrutt hadde vært holdt i kraft. Tilleggsavgift av en femtedel erlegges ikke. Innbetaling regnes ikke som stedfunnen, før det hele avgiftsbeløp er innkommet til Styret for det Industrielle Retsvern.

§ 2. En patentsøker kan til og med 10 januar 1921 forlange sitt patentkrav gjenoptatt til behandling i Styrets første avdeling, såfremt kravet av denne avdeling er avvist i tidsrummet fra og med 29 juli 1914 til og med 30 juni 1920, og såfremt avvisningen har funnet sted enten som følge av, at patentsøkeren har undlatt å betale en avgift eller iøvrig å bringe kravet i overensstemmelse med de for samme gitte forskrifter, eller er skjedd uten at der fra patentsøkeren var innkommet uttalelse i anledning av Styrets siste henvendelse til ham angående kravets innhold.

Efter gjenoptagelsen regnes den tidligere avgjørelse som ikke stedfunnen og den undlatte handling kan foretas.

Behandlingen av patentkrav kan ikke gjenoptas, når patentet var nektet av Styrets annen avdeling.

---

*) Bekientgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

[1]) St.besl. 13 juli. Se Ot.prp. nr. 55. Innst. O. nr. 119. St.tid. forh. i Ot. s. 520—522; i Lt. s. 139.

16 juli. Nr. 9.

§ 3. Forlangende om fornyet avgjørelse av patentkrav i henhold til § 31 i lov om patenter av 2 juli 1910 kan under ledsagelse av avgiften kr. 20,00 av patentsøkeren inngis til og med 10 januar 1921, når den i nevnte § 31 fastsatte frist av 2 måneder utløp i tidsrummet fra og med 29 juli 1914 til og med 30 juni 1920.

§ 4. Et gjenoprettet patent (§ 1) såvelsom et patent, meddelt i henhold til et gjenoprettet patentkrav (§§ 2 og 3) beholder patentets eller patentkravets oprindelige løpedag.

Gjenoprettelsen skjer under forbehold av tredjemanns velerhvervede rettigheter. Som følge herav skal gjenoprettede patentrettigheter ikke kunne gjøres gjeldende likeoverfor den, som i tidsrummet mellem de oprindelige rettigheters ophør og deres gjenoprettelse her i landet har utøvet vedkommende opfinnelse eller truffet vesentlige foranstaltninger dertil.

Den, som før gjenoprettelsen har inngitt krav om patent på en opfinnelse, regnes i forhold til innehaveren av et gjenoprettet patentkrav på samme opfinnelse fortrinsberettiget til å få patent.

§ 5. Når et patent i henhold til § 1 atter trer i kraft, innføres dette i patentregistret og kunngjøres. Likeså kunngjøres gjenoprettelse i henhold til §§ 2 eller 3 av patentkrav, som har vært utlagt til publikums eftersyn. Når patent er tilstått i henhold til et gjenoprettet krav, innføres i registret og kunngjøres, at kravet er gjenoprettet i henhold til nærværende lov.

§ 6. Tidsrummet fra og med 29 juli 1914 til og med 30 juni 1920 medregnes ikke i de i lovene om patenter av 16 juni 1885 § 27 og av 2 juli 1910 § 9 fastsatte frister for utøvelse av patenter.

Før 10 januar 1922 skal intet patent kunne opheves, fordi utøvelse ikke har funnet sted i henhold til § 27 i lov om patenter av 16 juni 1885.

§ 7. Den i nærværende lov omhandlede gjenoprettelse av patenter og patentkrav og forlengelse av utøvelsesfristen tilkommer ikke borgere eller undersåtter av en fremmed stat, medmindre denne på sin side tilstår norske borgere eller undersåtter lignende begunstigelser.

Kongen avgjør, i hvilke stater dette vilkår er opfylt.

§ 8. Kongen har adgang til å forlenge de i foranstående §§ 1, 2, 3 og 6 fastsatte frister. Kongen kan derhos gi nærmere forskrifter til nærværende lovs gjennemførelse.

§ 9. Denne lov trer i kraft straks.

16 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av herredsstyret for Aker herred, Akershus fylke, den 3 juni 1920 vedtatte be-

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

slutning angående tillegg til § 1 i de ved kongelig resolusjon av 6 mars 1893, jfr. kongelig resolusjon av 22 juni 1903, stadfestede politivedtekter for herredet stadfestes i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder. 16 juli.

Det besluttede tillegg til § 1 er sålydende:

»Politiet kan påby, at de badende skal benytte badedrakt eller badebukser ved badning fra strand eller badehus nær de i politiets påbud angitte, for almindelig ferdsel bestemte eller almindelig beferdede steder.«

Kongelig resolusjon*), hvorved det med hjemmel i lov nr. 2 av 11 juli 1919 avsnitt III post B 2 ledd tillates landets teglverker i inneværende års sesong å anvende for sesongarbeiderne en almindelig arbeidstid på inntil 10 timer daglig, dog ikke over 54 timer ukentlig. 16 juli.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915, jfr. lov av 11 juli 1919 § 18 b, fastsettes nedenstående skjerpende bestemmelse som litra e under I i de skjerpende bestemmelser, som ved kongelig resolusjon av 16 februar 1916 er fastsatt for glasshytter: 16 juli.

e.: 7 timers arbeidstid pr. dag (42 timer pr. uke) i sommermånedene juni, juli og august for glasspustere og opleggere i flaskeglasshytter med wanner, hvor håndkraft benyttes.

Bestemmelsen trer i kraft den 1 august 1920.

Overtredelse av bestemmelsen straffes med bøter, jfr. straffelovens § 339, 2.

Kongelig resolusjon*), hvorved med hjemmel i midlertidig lov av 4 april 1919 om tvungen voldgift i arbeidstvister bestemmes: 16 juli.

a. at den tvist om ny tariffavtale for maskinistene og elektrikerne ved Glommens Tresliperi (Kykkelsrudanlegget), som har vært under megling av riksmeglingsmannen, skal avgjøres ved voldgift overensstemmende med lovens regler.

— — — — — — —

d. at enhver iverksettelse av arbeidsstans i anledning av de tvistespørsmål, som voldgiften omfatter, forbys.

Dette forbud trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon,*) hvorved der i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Støren herredstyres vedtak i 16 juli.

*) Bekjentgj. 19 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

16 juli. møte 25 juni 1920 om et tillegg til § 8 i de almindelige helseforskrifter for herredet, approbert ved kongelig resolusjon 7 oktober 1910, jfr. kongelig resolusjon 12 juli 1918.

Det besluttede tillegg til § 8 er sålydende:

»Kloakk-anlegg, avløp fra vannklosetter, septik tank eller andre anlegg, som kan befryktes å forurense vannet, må ikke føres ut i Gula eller andre vassdrag, stort litet, uten helserådets samtykke.«

16 juli. **Kongelig resolusjon***) hvorved kongelig resolusjon av 21 mars 1919, hvorved midlertidig lov av samme dag om erhvervelse av fast eiendom i fiskedistriktene blev gjort gjeldende bl. a. i forskjellige kommuner i Nordland fylke, opheves, forsåvidt angår følgende kommuner i nevnte fylke: Narvik by, Svolvær ladested, herredene Stamnes, Lurøy, Nesna. Lødingen, Værøy, Borge, Hadsel og Øksnes.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

16 juli. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold til § 2 og § 11 i lov av 9 august 1918 om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse fastsettes nedenstående regulativ for beregning av offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse og inndeling av tjenestemenn i klasser med hensyn til kostgodtgjørelsen:

A. Skyssgodtgjørelsen.

1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne efter følgende almindelige regulativ:

Hesteskyss øre pr. km.			Automobil øre pr. km.	Båt øre pr. km.		Egen motorbåt (dampskib) øre pr. km.		Leiet motorbåt øre pr. km.
Tilsigelsesstasjon.	Fast stasjon.	Egen hest.	Egen eller leiet.	Tilsigelsesstasjon.	Fast stasjon.	Mindre I	Større II	
32	37	55	65	60	66	70	150	100

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen efter de til enhver tid for vedkommende banestrekning gjeldende takster for annen klasse med tillegg for hurtigtog, hvis sådant er benyttet.

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.
**) Bekjentgj. 13 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 58.

For reise med offentlig automobilrute beregnes godtgjørelsen efter de takster, som til enhver tid gjelder for vedkommende strekning med tillegg av 5 øre for hver kilometer som reises. 16 juli.

For reise med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen efter den for vedkommende strekning gjeldende takst.

For reiser med dampskib og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen efter den for vedkommende rute gjeldende passagertakst, i tilfelle på beste plass.

Når det tillands benyttes annet befordringsmiddel enn ovenfor nevnt, beregnes godtgjørelsen som bestemt for hesteskyss på vedkommende strekning. For befordring med egen båt er godtgjørelsen den samme som for almindelig båtskyss på vedkommende strekning.

2. Den i foranstående regulativ fastsatte spesielle godtgjørelse for bruk av eget befordringsmiddel kan bare beregnes, når det regjeringsdepartement, som vedkommende tjenestemann sorterer under, har gitt sitt samtykke til, at tjenestemannen selv holder pågjeldende befordringsmiddel til bruk på sine tjenestereiser.

I særegne tilfelle, hvor reisens lengde og farvannets beskaffenhet nødvendiggjør anvendelse av særlig stor motorbåt og motorbåt med særlig kraftig maskine, vil vedkommende departement, såfremt den for egen motorbåt fastsatte godtgjørelse ikke strekker til, kunne tilstå en høiere godgjørelse til dekning av de større utgifter.

3. Foregår reisen om natten, blir godtgjørelsen å forhøie således:

a. for skyss med hest eller båt fra skyss-stasjon med en halvpart for den strekning, som det skal erlegges forhøiet skyssbetaling for i henhold til lov om skyssvesenet av 14 juli 1893 med tilleggslov av 7 juni 1918.

b. for skyss med egen hest, egen automobil, egen motorbåt (dampskib) eller annet befordringsmiddel som i punkt 1 siste avsnit nevnt, med en fjerdepart for den strekning, som er reist mellem kl. 9 aften og 7 morgen, eller for skyss på en avstand av minst 10 km., mellem kl. 8 aften og 7 morgen.

4. Strekker den for leiet automobil og leiet motorbåt fastsatte godtgjørelse ikke til, refunderes de medgåtte utgifter. Regningen må da forsynes med attestasjon fra vedkommende tjenestemann for, at benyttelse av leiet automobil, respektive motorbåt, har vært nødvendig, samt med erklæring

16 juli. om, at det på samme automobil (motorbåt) ikke har vært befordret nogen annen til skyssgodtgjørelse berettiget.

5. For befordring innen en bys grenser mellem vedkommendes bosted og jernbanestasjon eller dampskibsbrygge godtgjøres de hatte utlegg, forsåvidt ikke kilometerberegning kommer til anvendelse på befordringen.

6. I følgende tilfelle skal det for hesteskyss og egen (eller leiet) automobil kun beregnes ¾ og for båtskyss samt egen (eller leiet) motorbåt kun halvdelen av den bestemte godtgjørelse, nemlig:

1. Lensmenn på reiser som stevnevidner, når de reiser sammen med et annet stevnevidne eller med tilkalt vidne.
2. Stevnevidner, når det reiser to sammen eller sammen med tilkalte vidner.
3. Tilkalte vidner ved forkynnelse i straffesaker.
4. Sorenskriveres betjenter på reise til og fra de almindelige saketing, når to betjenter reiser sammen.
5. Tollopsynsmenn I og II, når to reiser sammen.

Beredne officerer er, når de på reiser med ruteskib eller jernbane medfører egen hest til bruk i tjenesten, berettiget til å erholde den for hest og i tilfelle hestepasser utlagte frakt godtgjort efter regning. For hestepasser, som reiser alene tilbake efter å ha bragt tjenestehest frem til bestemt sted eller som reiser for å avhente tjenestehest, kan beregnes almindelig skyssgodtgjørelse.

7. Når reisen foregår utenfor de almindelige skyssruter, tillands eller tilvanns, med befordringsmiddel, som ikke tilhører den reisende selv, er den reisende berettiget til erstatning for hatte utgifter, forsåvidt disse ikke dekkes av den fastsatte skyssgodtgjørelse.

Samme regel gjelder også under reiser på de almindelige skyssruter, forsåvidt angår utgifter ved nødvendig forretningsmessig ophold mellem stasjonene.

Hvor befordring bare kan skje på sadel, kløv eller ren, eller hvor den reisende bare kan komme frem tilfots, og hans tøi m. v. må bæres, er han berettiget til, foruten den ham efter regulativet tilkommende godtgjørelse fra fast stasjon, å få erstattet efter regning nødvendig utlegg til befordring av sitt tøi samt for veiviser hvor sådan er benyttet; dessuten hvad han måtte ha utlagt til befordring for sig selv utover nevnte regulativsats.

8. Tjenestemenn, som benytter båtskyss, er i særegne tilfelle, når reisens lengde, farvannets beskaffenhet eller båtens størrelse m. m. nødvendiggjør anvendelse av forsterket skyss, berettiget til erstatning for hatte utgifter utover den godt-

gjørelse, som tilkommer dem efter det til enhver tid gjeldende 16 juli.
almindelige regulativ.

Den, som således beregner sig forhøiet skyssbetaling, skal på vedkommende regning avgi bevidnelse om, at reisen ikke uten skade kunde utsettes, og at den benyttede forsterkede skyss har vært nødvendig, samt om at det på samme båt ikke har vært befordret nogen annen til skyssgodtgjørelse berettiget.

9. Når to eller flere tjenestemenn, som er berettiget til reisegodtgjørelse, reiser sammen med båtskyss, skal de, uansett bestemmelsen under foranstående punkt 8, bare være berettiget til hver for sig å erholde godtgjørelse efter satsene i det gjeldende regulativ.

Hvis den godtgjørelse de derved tilsammen vil erholde, er utilstrekkelig til å dekke den lovbestemte betaling for den nødvendige og virkelig benyttede forsterkede båtskyss, er enhver av dem tillike berettiget til å få godtgjort sin forholdsvise del av det overskytende utlegg.

Med hensyn til foranstående bestemmelse blir de i punkt 6 1ste ledd nevnte tjenestemenn å betrakte hver som en person. Reiser tollopsynsmenn på båt sammen med tollfunksjonærer, som oppebærer almindelig reisegodtgjørelse, kan de ikke beregne sig sådan.

B. Kostgodtgjørelsen.

I.

Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

1ste klasse kr. 10,00 pr. døgn.
2nen klasse kr. 9,00 pr. døgn.
3dje klasse kr. 6,00 pr. døgn.

Forsåvidt den reisende må overnatte (d. e. tilbringe over 3 timer av natten) utenfor sin bopel, skal de til 1ste klasse hørende tjenestemenn være berettiget til å erholde et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 7,00, de til 2nen klasse hørende kr. 6,00 og de til 3dje klasse hørende kr. 5,00 for hver natt, som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget bortfaller, når det anvises den reisende fritt kvarter av det offentlige. Likeledes bortfaller det for netter, hvorfor det i henhold til loven beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller dampskib, medmindre den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller dampskib og må opholde sig minst 6 timer av den mellemliggende dag i by eller landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellem kl. 11 aften og 7 morgen.

For militære og civilmilitære tjenestemenn er deres virkelige embede og ikke deres grad i hæren eller marinen bestem-

16 juli. mende for, efter hvilken klasse de skal erholde kostgodtgjørelsen.

De ovenfor nevnte satser forhøies fra 1 juli 1920 og inntil videre for kostgodtgjørelsens vedkommende med 25 pct. og for natt-tillegget med 50 pct., for begges vedkommende for reiser av minst 24 timers varighet.

II.

Klasseinndeling.

I klasse I alle tjenestemenn, som står i klasse I efter lov av 10 juli 1894.

I klasse II alle tjenestemenn, som står i samme lovs klasse II.

I klasse III alle tjenestemenn, som står i samme lovs klasse III og IV.

Nye tjenestemenn blir av Handelsdepartementet å henføre til en av disse klasser.

Hvor det finnes rimelig, kan Kongen inntil ny klasseinndeling foreligger vedtatt, rette på åpenbart uheldige forhold innen den gjeldende inndeling av tjenestemenn i kostgodtgjørelsesklasser.

C. Regulativets ikrafttreden.

De foran bestemte forhøielser i skyssgodtgjørelsen for egen hest og egen motorbåt og forhøielsene i kostgodtgjørelsen gjøres gjeldende fra 1 juli 1920 å regne og inntil videre.

16 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905, dens § 45, jfr. § 37 og § 38, fastsettes fiskeriregler for Tanaelvens vassdrag i Finmark fylke.

16 juli. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i medhold av lov nr. 1 av 14 juli 1893 § 5, jfr. lov nr. 13 av 27 juli 1896, meddeles approbasjon av de av herredsstyret for Ullensaker herred, Akershus fylke, i møte den 9 mai 1920 vedtatte nye skogbrandsregler for herredet.

De ved kongelig resolusjon av 8 juni 1899 approberte skogbrandsregler for herredet opheves fra den tid, de nye regler trer i kraft.

16 juli. **Kongelig resolusjon*****), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeite-

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor fiskerireglene er inntatt.

**) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor de nye skogbrandsregler er inntatt.

***) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

bukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes: 16 juli.

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukker, født i tiden 15 april — 1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Akershus fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 2 meddeles stadfestelse på en av Kvam herredsstyre, Nord-Trøndelag fylke, under 14 november og 3 desember 1919 fattet beslutning sålydende: 16 juli.

Det skal være forbudt å slippe graokser, som ikke er godkjent som avlsdyr av vedkommende statskonsulent i husdyrbruk eller den han dertil bemyndiger, på beite i sambeitestrekningen Følling-Hegge By—Sunnan innen Kvam og Egge herreder.

Overtredelse av dette forbud er belagt med straff.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitbukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1 siste passus, bestemmes: 16 juli.

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukker, født i tiden 15 april — 1 mai i angjeldende år, på beite i de sambeitestrekninger, som er felles for gårdene Gaasbøl, Nævernes, Bogen, Bremnes, Sæterstrand, Holm og Gifjord i Sortland og Langenes herreder, Nordland fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av § 44 i lov nr 2 av 20 mai 1899 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Hatfjelldal herred, Nordland fylke. 16 juli.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1921.

Kongelig resolusjon*), hvorved i henhold til §§ 6, 7 og 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Notodden bystyres beslutninger av 14 og 15 mai og 10 juli 1919 angående en reguleringsplan samt angående tilleggsbestemmelser til bygningsloven for nevnte by. 16 juli.

I henhold til murtvangsloven av 19 mai 1904 § 3 for-

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

16 juli. andres murtvangsgrensen for Notodden overensstemmende med bystyrets beslutning av 15 mai 1919.

De omhandlede tilleggsbestemmelser til bygningsloven er sålydende:

»Utenfor murtvangsstrøket beliggende byggetomter, som har en større gjennemsnitshelding enn 1:4, må ha et minste areal av 2500 m^2, og på hver sådan tomt må ikke opføres mer enn ett våningshus. Dog skal reguleringskommissjonen under særlige omstendigheter kunne tillate fravikelser fra disse betingelser.«

Den omhandlede nye murtvangsgrense er på et under saken fremlagt kart inntegnet med rød linje.

16 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Narvik bystyres beslutning av 26 april 1920 angående en reguleringsplan for strøket mellem Luossavåra—Kiirunavåra Aktiebolags øvre rangerstasjon i Narvik.

I henhold til § 3 i murtvangsloven av 19 mai 1904 meddeles sådan dispensasjon fra nevnte lovs § 1 for kjøpstaden Narvik, at det inntil videre tillates å opføre trebygninger overensstemmende med lovenes § 3, 2 innen et på et fremlagt kart med hvite kryss avgrenset strøk.

16 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 4 i lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det ved kongelig resolusjon av 14 september 1916, jfr. kongelig resolusjon av 7 mai 1918, utferdigede midlertidige utførselsforbud for bær settes ut av kraft.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

16 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes, at §§ 1 og 4 i det ved kongelig resolusjon av 19/3 1915 godkjente reglement for sproglig-historisk embedseksamen herefter skal lyde overensstemmende med et fremlagt utkast.

16 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved Den Norske Stat mottar som gave fra »Komiteen for reisning av et minnesmerke på Haakonshellen over Haakon den Gode« såvel Haakonshellen som det reiste monument.

16 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I. De nuværende Nedre Telemark og Øvre Telemark østfjelske sorenskriverembeder deles fra 1 september 1920 i følgende 3 embeder:
   a. Nedre Telemark sorenskriverembede, omfattende herredene Lunde, Bø, Sauherad og Seljord.
   b. Heddal sorenskriverembede, omfattende her-

*) Bekjentgj. 19 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

redene Heddal, Hjartdal, Gransherad og Hovin samt kjøpstaden Notodden, med bopel for embedets innehaver i eller ved Notodden. 16 juli.

c. Tinn sorenskriverembede, omfattende Tinn herred med bopel for embedets innehaver i eller ved Rjukan.

II. Gransherad og Hovin herreder henlegges fra 1 september 1920 til Notodden politimesterembedes distrikt.

Kongelig resolusjon[1]), hvorved der med hjemmel av lov av 20 april 1917 om pensjonsordning for Statens tjenestemenn i henhold til Stortingets beslutning av 6 juli 1920 treffes sådan bestemmels om innlemmelse m. v. av en del stillinger i Statens Pensjonskasse: 16 juli.

I.

At nedenanførte stillinger — regnet fra det for deres innlemmelse nedenfor angitte tidspunkt — inngår under bestemmelsene i lov av 20 april 1917 med tilleggslov av 12 juli 1918 om pensjonsordning for statens tjenestemenn på betingelse av:

at stillingens inntekt (innskudds- og pensjonsgrunnlaget), regulativmessige alderstillegg medregnet, utgjør minst kr. 600 årlig,

at stillingen, dersom den ikke er embede eller bestilling, besettes med minst 3 måneders opsigelsesfrist, samt på betingelse av,

at stillingenes innehavere finner sig i alle de forandringer, som måtte bli foretatt i pensjonsloven.

Tjenestestillinger

under:

A. Kirke- og Undervisningsdepartementet.

Fra 1 juli 1918:

1. Tilsynshavende bygningsinspektør ved Norges Tekniske Høiskole.

Fra 1 juli 1919:

2. Assistent av klasse B ved Norges Tekniske Høiskole.

Fra 1 juli 1920:

Ved Universitetet:

3. Hjelpelærer i kirurgi.
4. Foreleser i geografi ved det historisk-filosofiske fakultet.
5. Arkivar og fakultetssekretær.

Ved Statens Tannlægeinstitutt:

6. 1ste assistent ved proteseavdelingen.
7. 1ste assistent ved plomberingsavdelingen.

Ved Værvarslinger på Vestlandet:

8. Bestyrer.
9. Meteorologer.
10. Assistenter.

---

[1]) Se St.prp. nr. 61. Skrivelse fra Socialdepartementet av 14 mai 1920. Innst. S. LVII. St.tid. s. 2695—2704.

16 juli. Ved det geofysiske institutt på Tromsø og det magnetisk-meteorologiske observatorium på Haldde m. v.

11. Kasserer.
12. Meteorologer.
13. Antikvaren hos Riksantikvaren.

Ved Norges Tekniske Høiskole:

14. Faste arbeidere.
15. Kontorist ved sekretariatet.
16. Tegnere.

Ved Universitetsbiblioteket:

17. Garderobedamer.
18. Bestyrere og lærere ved kommunale lavere handelsskoler med statsbidrag i samme utstrekning som ved lavere tekniske skoler.
19. Undergartnere ved døve-, blinde- og åndssvakeskolene.
20. Assistentgeolog ved geologisk undersøkelse.
21. Sekretær og kasserer ved Kunstakademiet og Kunstutstillingen (en stilling).
22. Kontorbetjent ved Trondhjem vergeråd.

Ved det meteorologiske observatorium i Bergen:

23. Assistenter.
24. Assistent hos statens inspektør (inspektrise) for skolekjøkkenundervisningen.

Ved private eksamensberettigede høiere almenskoler uten statsbidrag:

25. Stillingen som lærer, forsåvidt vedkommende har minst 10 år igjen til opnådde aldersgrense.

Ved Husflidsrådet:

26. Sekretær.
27. Inspektør.

Ved kolonien for tuberkuløst truede barn i Stavanger:

28. Bestyrer.
29. Lærer.

B. Justisdepartementet:

Fra 1 juli 1920:

1. Sekretær ved Høifjellskommisjonen.
2. Statslønt betjent ved do.
3. Nattvakter ved landsfengslene, Kristiania kretsfengsel og Opstad tvangsarbeidshus.

C. Departementet for Sociale Saker:

Fra 1 juli 1919:

1. Sekretær hos arbeidsformidlingsinspektøren.

2. Reisesekretær uten teologisk utdannelse i Foreningen til Motarbeidelse av Omstreifervesenet. 16 juli.
3. Redaktør av Norges Statskalender.

Ved tuberkuloseanstalten ved Fredriksverns kysthospital:

4. Lærerinner.
5. Bakeri- og vaskerikone.
6. Vaktmester.
7. Reparatør og maskinist.

Ved sinnssykevesenet:

8. Overlæge.
9. Assistent hos overlægen.

Ved medisinalvesenet:

10. Kontorassistent hos byggningschefen.

D. Landbruksdepartementet:

Fra 1 juli 1918:

I. Helt statslønte landbruksfunksjonærer.

1. Statsmykolog.
2. Konsulent i småbrukersaker.
3. Havebrukskonsulent.
4. Frøavlskonsulent.
5. Kontorister ved statens stambokskontor.
6. Telefonbestyrerinne ved Norges Landbrukshøiskole.
7. Telefonistinner ved do.
8. Håndverkere ved do.
9. Elektrikere ved do.
10. Chauffører ved do.
11. Assistenter ved statens lærerinneskole i husstell.
12. Husbestyrerinne ved statens skogskole i Os.
13. Assistent hos forsøkslederen ved ferskvannsfiskeriene.
14. Opmålingsinspektør ved utskiftningsvesenet.

II. Stillinger, til hvis avlønning både staten og (fylkes-) kommunene bidrar:

1. Faste sekretærer ved landbruksselskapene.
2. Husbestyrerinner ved landbruksskolenes internat.
3. Overassistenter for kontrollforeninger.

E. Arbeidsdepartementet:

Fra 1 juli 1918:

1. Fullmektig ved fylkesingeniørkontorene.

Fra 1 juli 1920:

2. Faste fagutlærte arbeidere i vassdragsvesenet.

Ved vassdragsvesenets kraftanlegg:

3. Kontorchef.
4. Stikningsformann.
5. Lagerchef.
6. Lagerassistenter.
7. Sagbruksbestyrer.
8. Byggningsfører.
9. Chef for innkjøpskontoret.

16 juli.

F. Finans- og Tolldepartementet:

Fra 1 juli 1918:

1. Tilsynshavende for Regjeringsbyggningen.

Fra 1 juli 1920:

2. Økonom i departementene.
3. Vakt- og varmemester ved statens eiendom Bygdø Allé 36 B, »Nye Gimle« i Kristiania.
4. Leder av Stortingets undervisning i hurtigskrift.
5. Kontorassistenter ved myntinnretningen på Kongsberg.
6. Direktør for sparebankvesenet.
7. Tollvesenets økonom.

C. Forsvarsdepartementet:

Armeen:

Fra 1 juli 1920:

1. Hornblesere i distriktstjeneste.
   Anm. For disse fastsettes en aldersgrense av 52 år.
2. Assistenter ved Gardermoens magasiner.
3. Inspektører ved generalintendantens verksteder.
   Anm. For nr. 2 og 3 fastsettes en aldersgrense av 65 år.
4. Direktør ved Raufoss patronfabrikk og Kongsberg våbenfabrikk.
5. Avdelingschefer ved do.
6. Kontorchef ved Raufoss patronfabrikk.
7. Overbakere ved hærens bakerier.
8. Faste formenn ved hærens fabrikker og verksteder.
9. Formannen ved Akershus ingeniørdetachement.

Marinen:

Fra 1 juli 1920:

Ved marinens sykehus:

1. Oversykepleiersker.
2. Kjøkkenbestyrerinne.

Fyr- og merkevesenet:

3. Assistentingeniører.
4. Skøiteførere.
5. Fyrformenn.
6. Merkeformenn.

   Anm. For skøiteførere og fyrformenn fastsettes en aldersgrense av 65 år og for merkeformenn en aldersgrense av 60 år.

H. Utenriksdepartementet:

Fra 1 juli 1919:

Socialpolitiske utsendinger.

I. Handelsdepartementet:

Fra 1 juli 1920:

Poststyrelsen:

1. Hovedbokholder ved postvesenet.
2. Innkjøpschef ved telegrafvesenet.
3. Arkitekt ved telegrafvesenet.

16 juli.

4. Montører ved do.
5. Messebud ved do.
6. Revisor ved Rikstelegrafens bokholderkontor og ved Kristiania telefonanlegg.

II.

At følgende tjenestemenn som innehavere av ovennevnte under pensjonsordningen inngående stillinger innlemmes i Statens Pensjonskasse med de rettigheter og forpliktelser, som pensjonsloven foreskriver.

1. Tjenestemenn, som ansettes efter 1 juli 1917, forsåvidt de:
   a) ved ansettelsen er forpliktet til å gjøre innskudd i Statens Pensjonskasse.
   b) ikke har forpliktelse som i litra a nevnt, men innen et av vedkommende departement fastsatt tidspunkt erklærer sig villig til innlemmelse i Statens Pensjonskasse på de vilkår, som omhandles i pensjonslovens § 24.
2. Tjenestemenn, som er ansatt før 1 juli 1917 og som: enten
   a) ved ansettelsen er forpliktet til å gjøre innskudd i en ved lov oprettendes pensjonskasse (jfr. kongelig resolusjon av 28 august 1888) og å fratre stillingen ved opnåelsen av en viss alder uten dog å være innlemmet i Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn, eller
   b) ikke har forpliktelse som i litra a nevnt og heller ikke er innlemmet i Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn, men innen et av vedkommende departement fastsatt tidspunkt erklærer sig villige til innlemmelse i Statens Pensjonskasse på de vilkår, som omhandles i pensjonslovens § 24, eller
   c) er innlemmet i Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn, men erklærer sig villige til innlemmelse i den nye Pensjonskasse på samme måte som nevnt i litra b, forsåvidt de ikke på forhånd har fornøden forpliktelse dertil.
3. Tjenestemenn, som ansettes efter det for vedkommende stillings innlemmelse under I bestemte tidspunkt.

For de tjenestemenn som er medlemmer av kommunale pensjonskasser, trer bestemmelsene i kraft fra den tid, Kongen bestemmer, — for de øvrige tjenestemenn fra det for vedkommende stillings innlemmelse bestemte tidspunkt.

III.

Ved alle utbetalinger av lønn efter innlemmelsesdagen til tjenestemenn, som ved denne beslutning foreslås innlemmet i Statens Pensjonskasse, blir der av vedkommende kassebetjent i lønnen å avholde — foruten de tidligere løpende premier og innskudd til Enkekassen og Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn — et foreløbig pensjonsinnskudd til Statens Pensjonskasse av minst

10 pct. av det kontante lønnsbeløp, hvis vedkommende tjenestemann hverken er medlem av Enkekassen eller av Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn.

6 pct. av samme kontantbeløp, hvis tjenestemannen innskyter eller har fullført pliktige innskudd i en av disse kasser.

2 pct., hvis tjenestemann er indskyter eller har fullført pliktige innskudd i begge disse kasser.

De foreløbige pensjonsinnskudd beregnes dog ikke av den del av lønnen, som overstiger kr. 7000,00.

16 juli. Utredes lønnen dels av staten og dels av andre kasser, skjer inneholdelsen av den samlede lønn.

Det overlates til kassebetjenten efter konferanse med vedkommende tjenestemenn å inneholde noget mer enn det ovenfor fastsatte beløp, såfremt der er grunn til å anta, at innskuddsgrunnlaget blir fastsatt til et høiere beløp enn den kontante lønn.

Ved utbetalingene tas der forbehold overfor tjenestemannen om nøiaktig beriktigelse av de skyldige innbetalinger, når innskuddsgrunnlaget er fastsatt og beregningene av innskuddene foreligger.

De efter denne regel tilbakeholdte innskudd beholdes hos kassebetjenten uten å innsettes i bank på tjenestemannens navn, inntil nærmere meddelelse om innskuddets størrelse for hver enkelt tjenestemann mottas fra pensjonskassen. De beløp, som pensjonskassen har krav på, blir derefter å tilstille denne, mens det for meget innbetalte i tilfelle tilbakebetales til vedkommende tjenestemann. Er det foreløbig inneholdte beløp ikke tilstrekkelig, inneholdes det manglende ved senere lønnsutbetalnger.

IV.

Innehavere av stillinger, som i henhold til avtale mellem staten og kommunene er gitt anledning til å fortsette tidligere medlemskap i kommunal pensjonskasse og har valgt dette alternativ, skal ved overgangen til ny, i Statens Pensjonskasse innlemmet, stilling utenfor vedkommende kommunes tjeneste efterbetale med 5 pct. rente og rentes rente p. å. de innskudd, de vilde hatt å innbetale til sistnevnte kasse, om de ikke hadde valgt å bli stående i den kommunale kasse. Hvis vedkommende på det tidspunkt, Kongen åpnet ham fri adgang til inntredelse i Statens Pensjonskasse, vilde hatt å innbetale til denne noget kontantbeløp som følge av de ham tidligere pålagte 6 pct. innskudd, blir også dette kontantbeløp, oprentet som ovenfor nevnt, å innbetale til Statens Pensjonskasse.

Samtlige de her nevnte innbetalinger til Statens Pensjonskasse skal erlegges innen én måned, efterat vedkommende har tiltrått sin nye stilling, med 5 pct. renter, til innbetaling skjer.

V. a.

Innlemmelsen av de under I: A. nr. 18, D. nr. 2 og D. II nevnte stillinger er betinget av, at innlemmelsen av de personer, som til enhver tid innehar stillingene, herefter undergis approbasjon av vedkommende regjeringsdepartement eller av den offentlige myndighet, som av departementet dertil bemyndiges.

V. b.

Innlemmelsen av de under I: A. nr. 25 og C. nr. 2 nevnte stillinger er betinget av, at besettelsen av stillingene herefter undergis approbasjon av vedkommende regjeringsdepartement eller av den offentlige myndighet, som av departementet dertil bemyndiges.

VI.

Innlemmelsen i Statens Pensjonskasse av private institusjoners, foreningers eller selskapers funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er avhengig av, at ordningen med innbetalingen av pensjonsinnskuddene blir vedkommende institusjoners, sammenslutningers eller kommuners egen sak og statskassen og det offentlige uvedkommende.

Kongelig resolusjon, hvorved den norske portoandel (heri innbefattet transittporto og sjøporto) for pakker over 5 kilos vekt i forbindelsen mellem Norge og Tyskland fra et av Poststyrelsen nærmere fastsatt tidspunkt settes til kr. 2,30 for vekt til og med 5 kg. med tillegg for tyngre pakker av 80 øre for hvert overskytende kilogram eller del derav. 16 juli.

Handelsdepartementet bemyndiges til å forandre den norske andel av portoen for pakker av over 5 kilograms vekt i forbindelsen mellem Norge og Tyskland ved inntredende forandringer i den norske innenrikse porto eller i transittportoen til Danmark og Sverige.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til havne lovens §§ 29 og 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Namsos bystyres beslutning av 10 juni 1920 om forhøielse av tonnasjeavgiften for stedet til lovens maksimumssatser, nemlig 10 øre pr. reg. tonn av fartøier i utenriks fart og 5 øre pr. reg. tonn av fartøier i innenriks fart samt om forhøielse av avgiftene i det gjeldende regulativ for benyttelse av de stedets havnevesen tilhørende kaier med 50 pct. 16 juli.

Skrivelse*) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at ved Skrivelse av 16 juli 1920 er A/S Fjeldhammer Bruk, Kristiania, overensstemmende med Landbruksdepartementets bestemmelse gitt tillatelse til inntil videre å benytte forhøiede priser for takpapp. 16 juli.

Stortingsbeslutning [1]) om nytt lønnsregulativ for offentlige læger: 17 juli.

I.

Fra 1 juli 1920 fastsettes følgende nye lønnsregulativ m. v. for offentlige læger:

1. Distriktslægestillingene avlønnes efter følgende satser:

1ste klasse med årlig grunnløn	kr.	7 500,00
2nen klasse med årlig grunnlønn	»	6 000,00
3dje klasse med årlig grunnlønn	»	4 500,00
4de klasse med årlig grunnlønn	»	3 500,00

samtlige med 3 alderstillegg à kr. 300,00 efter henholdsvis 3, 6 og 9 års tieneste, for 1ste og 2nen klasse dessuten 2 ekstraordinære tillegg à kr. 500,00 efter 3 og 6 års tjeneste i sådanne stillinger.

De ennu ikke omregulerte distriktslægeembeder avlønnes fra 1 juli 1920 som distriktslægestillinger av 3dje klasse.

2. Stadslægestillinger avlønnes efter følgende satser: Kr. 3 000,00, kr. 3 500,00, kr. 4 000,00 og kr. 4 500,00.

*) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor de forhøiede priser er anført.

[1]) Se St. prp. nr. 178. Tillegg til innst. S. XXXII. St.tid. s. 3290—3293.

17 juli. Til grunnlønnen kommer 3 alderstillegg à kr. 300,00 efter henholdsvis 3, 6 og 9 års tjeneste.

3. Ved regulativets gjennemførelse kommer følgende regler til anvendelse:

a) Ved beregning av ordinære alderstillegg for distriktslæger og stadslæger legges til grunn tjenestetid som distriktslæge, stadslæge eller som reservelæge ved statens sinnssykeasyler eller tuberkulosesanatorier.

Læger, som ved dette regulativs ikrafttreden innehar distrikts- eller stadslægestilling, beholder tidligere anciennitet som distrikts. eller stadslæge eller som reservelæge ved foran nevnte anstalter.

b) Ved beregning av ekstraordinære tillegg legges til grunn tjenestetid i distriktslægestillinger av 1ste eller 2nen klasse.

Læger, som ved regulativets ikrafttreden innehar distriktslægestilling av 1ste eller 2nen klasse, beholder ved beregning av disse tillegg tidligere anciennitet i sådanne stillinger, for distriktslæger utenfor Hålogaland bispedømme dog tidligst fra 1 januar 1918.

For læger, som ved regulativets ikrafttreden innehar ikke omregulert distriktslægeembede i Hålogaland bispedømme, anses ved beregning av ekstraordinære tillegg anciennitet i sådant embede på samme måte som anciennitet i omregulerte stillinger av 1ste eller 2nen klasse, når deres distrikter omreguleres eller de befordres til et omregulert distrikt eller til stadslægestilling.

Ekstraordinære alderstillegg à kr. 200,00, som måtte være optjent i henhold til regulativet av 12 desember 1917, faller bort.

Ekstraordinære alderstillegg à kr. 500,00, som måtte være optjent efter samme regulativ, beholdes.

c) Optjente alderstillegg, ekstraordinære såvelsom ordinære, beholdes, når vedkommende læge befordres til annen distriktslægestilling eller til stadslægestilling

d) Distriktslæger, som er fast utnevnt eller før 4 november 1911 har kongelig konstitusjon som distriktslæge og innehar ikke omregulert distrikt, kan velge å beholde sin avlønning ved den nye lægeordnings eventuelle inntørelse i distriktet.

4. Fra 1 juli 1920 fastsettes grunnlønnen for de nuværende stadslægestillinger således:

Fredrikshald, Sarpsborg, Moss, Tønsberg og Arendal kr. 4 500,00.

Kongsberg, Horten, Larvik og Tromsø kr. 4 000,00.

Hamar, Lillehammer, Sandefjord, Porsgrund, Notodden og Narvik kr. 3 500,00.

Gjøvik, Kragerø, Langesund, Risør, Mandal, Egersund, Mosjøen, Bodø, Svolvær og Harstad kr. 3 000,00 årlig.

5. Fylkeslægeembeder, som ikke er knyttet til distriktslægestilling, avlønnes med en årlig grunnlønn kr. 11 000,00 med to alderstillegg à kr. 1 000,00 efter 3 og 6 års tjeneste,

De øvrige fylkeslægeembeder avlønnes med en årlig lønn av kr. 4 000,00 som tillegg til distriktslægelønnen.

Ved beregning av alderstillegg for de selvstændige fylkeslægeembeder beholdes anciennitet innen fylkeslægeetaten.

6. For stadsfysici fastsettes fra 1 juli 1920 lønn og alderstillegg således:

Kristiania	kr.	12 000,00	17 juli.
Bergen	»	11 000,00	
Trondhjem	»	10 000,00	
Stavanger	»	9 500,00	
Haugesund	»	9 090,00	

årlig, samtlige med 2 alderstillegg à kr. 1 000,00 efter henholdsvis 3 og 6 års tjeneste.

Fredrikstad, Drammen, Skien, Kristiansand, Ålesund og Kristiansund hver kr. 5 000,00 årlig med 4 alderstillegg à kr. 500,00 efter henholdsvis 3, 6, 9 og 12 års tjeneste.

Alderstilleggene for stadsfysici optjenes i vedkommende embede.

7. Stedstillegg ydes til offentlige læger efter bestemmelse av Kongen eller den, han dertil bemyndiger, hvor dette er påkrevet for å få stillingen forsvarlig besatt.
8. Under forbehold av revisjon av Stortinget i 1921 fastsettes den årlige kontorholdsgodtgjørelse for fylkeslæger som bestemt i regulativet av 12 april 1913.
9. Likeoverfor de læger, som omfattes av denne lønnsregulering, skal Stortinget ha adgang til å regulere lønningene nedad, dersom lønnsnivået i privat virksomhet går ned og der derved opstår et absolutt og påtagelig misforhold mellem offentlige og private lønninger. Dog skal herved ikke nogen tjenestemanns lønn kunne settes lavere, enn den var før regulativets ikrafttreden, medmindre forbehold derom måtte være tatt ved hans ansettelse.
10. De læger, som omfattes av denne lønnsregulering, er pliktig til å finne sig i de bestemmelser, som måtte bli truffet med hensyn til pensjonsordning og aldersgrense.

    Kongen kan gi nærmere regler om foreløbig inneholdelse av tilleggsinnskudd til Statens Pensjonskasse.
11. Lønnsregulativet av 12 desember 1917 opheves.

— — —

Stortingsbeslutning[1]) om nytt lønnsregulativ ved Hypotekbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken m. v.: 17 juli.

1. Fra 1 juli 1920 fastsettes følgende lønnsregulativ ved Hypotekbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken samt Småbruk- og Boligbanken.

I Tjenestemenn.

Lønn kr. 10 000,00 med 2 alderstillegg à kr. 1 000,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 12 000,00.

Ved Hypotekbankens hovedsæte:

Kontorchef.

Ved Småbruk- og Boligbanken samt Arbeiderbruk- og Boligbankens hovedsæte:

Kontorchef.

Lønn kr. 8 500,00 med 3 alderstillegg à kr. 500,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000,00.

Ved Hypotekbankens hovedsæte:

Hovedkasserer, hovedbokholder. Hovedkassereren derhos i tellepenger kr. 500,00 årlig.

---

[1]) Se St. prp. nr. 175. Tillegg 3 til innst. S. XXXII. St.tid. s. 3311—3313.

17 juli. *Lønn kr. 7 000,00* med 2 alderstillegg à kr. 500,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 8 000,00.

Ved Hypotekbankens hovedsæte:

Sekretær.

Ved Småbruk- og Boligbanken samt Arbeiderbruk- og Boligbankens hovedsæte:

Sekretær, kasserer, bokholder.

Bokholder Hellum-Andersen derhos i personlig lønnstillegg kr. 800,00 årlig, sålenge han forretter som bankenes sprogkyndige korrespondent.

Kassereren oppebærer i tellepenger kr. 300,00 årlig.

Ved lånekontorene:

Sekretær

Lønn kr. 6 500,00 med 2 alderstillegg à kr. 500,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 7 500,00

Ved Hypotekbankens hovedsæte:

Underkasserer, som derhos oppebærer i tellepenger kr. 300,00 årlig.

Ved Bergens og Trondhjems lånekontorer:

Kasserer, bokholder.

Kasserer ved Bergens lånekontor derhos i tellepenger kr. 200,00 og ved Trondhjems lånekontor kr. 150,00 årlig.

Lønn kr. 5 000,00 med 3 alderstillegg à kr. 500,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 500,00.

Ved Hypotekbankens hovedsæte:

Fullmektig, skogtaksator.

Ved Småbruk- og Boligbankens samt Arbeiderbruk- og Boligbankens hovedsæte:

Fullmektig.

Ved lånekontorene:

Fullmektig.

Lønn kr. 5 000,00 med 2 alderstillegg à kr. 500,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 000,00.

Ved Tromsø lånekontor:

Kasserer, bokholder i Hypotekbanken. Kasserer, bokholder i Småbruk- og Boligbanken og Arbeiderbruk og Boligbanken.

Kasserer derhos i tellepenger kr. 100,00 årlig.

Lønn kr. 3 300,00 med 4 alderstillegg à kr. 300,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500,00.

Ved bankenes hovedsæte og lånekontorer:

Assistent I.

Lønn kr. 3 300,00 med 4 alderstillegg à kr. 300,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500,00.

Ved Hypotekbankens hovedsæte:

Vaktmester, varmemester.

I lønnen fragår for vaktmesterens vedkommende kr. 600,00 for hus, lys og brenne.

Lønn kr. 2 800,00 med 3 alderstillegg à kr. 300,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 700,00.

Ved bankenes hovedsæte og lånekontorer:

Assistent II.

Lønn kr. 2 600,00 med 4 alderstillegg à kr. 300,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3 800,00.

Ved bankenes hovedsæte:

Bud.

Lønn kr. 2 200,00,

Bud ved Tromsø lånekontor.

Almindelige bsstemmelser 17 juli.

a. Arbeidstiden ved hovedsætet og avdelingene fastsettes til 6 timer daglig. Samtlige funksjonærer er forpliktet til uten godtgjørelse å arbeide også utenfor kontortiden, når di eksjonen eller vedkommende avdelingsstyre finner dette påkrevet. Ingen funksjonær må ta arbeide utenfor bankene uten med direksjonens eller avdelingsstyrets tillatelse.

b. Av det underordnede personale ved hovedsætet henføres halvparten til fullmektigklassen og halvparten til assistentklassene, eller hvis antallet er ulike, én mere til fullmektigklassen. Av assistentene henføres halvparten til 1ste assistentklassen og halvparten til 2nen assistentklassen, eller hvis antallet er ulike, én mere til 1ste assistentklassen.

c. Forøvrig kommer, forsåvidt dertil er anledning, til anvendelse de almindelige bestemmelser, som måtte bli fastsatt for statens tjenestemenn i henhold til St. prp. nr. 156 for 1920, beslutningsutkastets A I §§ 1—3.

II. Revisjonen.

A. Ved Hypotekbankens hovedsæte.

Revisjonens formann	kr.	2 700,oo
Revisjonens næstformann	»	2 300,oo
Revisorer	»	2 000,oo
Revisorassistenter	»	1 400,oo

B. Ved Arbeiderbruk- og Boligbankens og Småbruk- og Boligbankens hovedsæte.

Revisjonens formann	kr.	2 700,oo
Revisorer	»	2 000,oo

C. Ved Lånekontorene.

1ste revisor	kr.	2 700,oo
2nen revisor	»	2 300,oo

III.

1. Lønnen for bestyrere ved lånekontorene forhøies til årlig . . . . . kr. 3 000,oo
2. — — —
3. Av de lønninger, der er felles for alle tre banker, utreder Hypotekbanken $^2/_3$, Arbeiderbruk- og Boligbanken samt Småbruk- og Boligbanken $^1/_3$ med en halvpart på hver bank.

— — —

Stortingsbeslutning [1]) om forhøielse av endel portosatser m. v.: 17 juli.

I.

Den almindelige porto for følgende postforsendelser skal utgjøre:

1. For innenrikske tidender og tidsskrifter i postabonnement 20 øre pr. kg. Dertil $^1/_2$ øre for hvert postsendt nummer (eksemplar) av tidender og tidsskrifter, som regelmessig utkommer mindre hyppig enn to ganger om uken.

For bilag til tidender og tidsskrifter erlegges en tilleggsporto av 2 øre for hvert postsendt eksemplar. Høieste vekt for bilag er 125 gram.

[1]) Se St. prp. nr. 167. Innst. S. LXV. St.tid. s. 3315—3318.

17 juli. 2. For almindelige innenrikske brev og brevkort:

	Betalt	Ubetalt
For brev til og med 20 gram	15 øre	30 øre
For brev til og med 125 gram	30 »	45 »
For brev til og med 500 gram	45 »	60 »
For brevkort	10 »	20 »
For brevkort med betalt svar	20 »	

For lokalbrev og lokalbrevkort utgjør portoen, hvor ombæring finner sted:

	Betalt	Ubetalt
For brev av vekt til og med 20 gram	10 øre	20 øre
For brev over 20 til og med 125 gram . . .	20 »	30 »
For brev over 125 til og med 500	30 »	40 »

For brevkort 5 øre, med betalt svar 10 øre.

For lokalbrev hvor ombæring ikke finner sted, utgjør portoen, som altid må forutbetales, 2 øre.

II.

De ovenfor nevnte portosatser trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

17 juli. **Stortingsbeslutning** [1]) om ansettelse, avskjedigelse og lønnsforhold for stats-fylkesfunksjonærene i land- og skogbruket m. v.:

I.

1. Der fastsettes følgende lønnsregulativer for stats-fylkesfunksjonærene i landbrukets og skogbrukets tjeneste:

a) Lønn kr. 7 500.oo med 3 alderstillegg à kr. 500.oo efter 3, 6 og 9 år til kr. 9 000.oo
Bestyrere ved større landbruks- og skogskoler.

b) Lønn kr. 6 0 0 0.oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år til kr. 7 500,oo.
Bestyrere ved mindre landbruks- og skogskoler. fylkesagronomer fylkesgartnere, fylkesskogmestre og sekretærer ved landbruksselskaper.

c) Lønn kr 5 000.oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år til kr. 6 500.oo.
Lærere ved landbruks- og skogskoler.

d) Lønn kr. 4 000.oo med 3 alderstillegg à kr. 500.oo efter 3, 6 og 9 år til kr 5 500.oo.
Fylkesagronomassistenter. fylkesgartnerassistenter, fylkesskogassistenter, gårdsfullmektig.

e) Lønn kr. 3 00 .oo med 4 alderstillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år til kr. 4 200.oo.
Håndverkslærere og fjøsmestere

f) Lønn kr. 4500.oo med 3 alder tillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år til kr 6 000.oo.
Bestyrerinner ved større husmorskoler.

g) Lønn kr. 4 00 .oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år til kr. 5 500.oo.
Bestyrerinner ved mindre husmorskoler.

---

[1]) Se St. prp nr. 180. Tillegg til innst. S. XXXII. St.tid. s. 3318—3329.

h) Lønn kr. 3 500,oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år til kr. 5 000 oo. 17 juli.
Lærerinner ved husmorskoler.

2. Der fastsettes en klasseinndeling for fylkesdyrlægedistriktene med sådant lønnsregulativ:

1ste	klasse	kr. 4 800,oo
2nen	»	» 4 000,oo
3dje	»	» 3 200,oo
4de	»	» 2 400,oo

med 3 alderstillegg à kr. 300,oo efter 3, 6 og 9 år. Klasseinndelingen fastsettes av Landbruksdepartementet efter forslag av vedkommende fylke.

Distriktsbidragene i alle klasser fastsettes til kr. 1 200,oo. Resten av grunnlønnen utredes av staten. Alderstilleggene fordeles mellem stat og fylke med halvdelen på hver.

3. Med hensyn til dyrtidstillegg, forbehold om nedregulering av lønn, plikt til å finne sig i forandringer i pensjonsordning og aldersgrense, inndragning av personlige og midlertidige tillegg m. v. gjelder for heromhandlede tjenestemenn de bestemmelser, som besluttes for tilsvarende tjenestemenn i henhold til innstilling S. XXXII for 1920.

4 Foranstående lønnsregulativer gjøres i sin helhet gjeldende fra 1 juli 1921 å regne. For budgetterminen 1 juli 1920—30 juni 1921 utbetales statens anpart av lønnen efter disse regulativer uten hensyn til, om vedkommende tjenestemenns lønn forøvrig utbetales efter tidligere gjeldende regulativer.

5. Stortinget samtykker i, at der treffes en ordning med hensyn til ansettelse av anciennitetsberegning og reisegodtgjørelse for stats-fylkesfunksjonærer i landbrukets og skogbrukets tjeneste samt for fylkesdyrlæger overensstemmende med det av Landbruksdepartementet i dets foredrag av 29 juni 1920 avgitte forslag.

II.

— — —

Skrivelse*) fra Landbruksdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre maksimalpriser for pakkpapir. 17 juli.

Skrivelse**) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov 17 juli 1918 fastsettes regler for fabrikkenes prisansettelser for skråtobakk, snus og forskjellige røketobakker. 17 juli.

Skrivelse**) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for prisberegningen for aerolit-sprengstoff fra Grubenes Sprengstoffabrikker, A/S, Kristiania. 17 juli.

*) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid 1ste avd. nr. 49, hvor maksimalpriser er anført.

**) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor reglene er inntatt.

17 juli. **Skrivelse***) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for prisberegningen for trådstift fra fabrikker tilknyttet Trådstiftfabrikantenes Landsforening.

17 juli. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har meddelt Christiania Glasmagasin tillatelse til å forhøie konjunkturtillegget for glassvarer fra 60 % til 90 % — (produsentpris), idet der forutsettes, at forhøielsen vil kunne nøitraliseres ved en tilsvarende reduksjon av forhandleravansen.

17 juli. **Skrivelse*****) fra Statens prisdirektorat, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes i henhold til gitt bemyndigelse nye omsetningsregler og maksimalpriser for nogen sorter rør og rørdeler m. v.

19 juli. **Stortingsbeslutning**[1]) om forandring av reglene for boligfondet for statens tjenestemenn.

19 juli. **Stortingsbeslutning**[2]) om nytt lønnsregulativ for poståpnere:

A

1. Nedenstående lønnsregulativ for poståpnere gjøres gjeldende fra 1 januar 1921.
2. De tjenestemenn, som omfattes av regulativet, er forpliktet til å finne sig i de bestemmelser, som måtte bli truffet med hensyn til pensjonsordning og aldersgrense. Kongen kan gi nærmere regler angående foreløbig inneholdelse av de tilleggsinnskudd til Statens pensjonskasse, som nærværende lønnsregulering og mulige forandringer i pensjonsloven vil medføre, inntil endelig beregning av innskuddene kan bli foretatt.

B.

Lønnsregulativ m. v. for poståpnere.

I. *Lønnsregulativ.*

Poståpneriets arbeidsmengde beregnes i point efter følgende regler.

50	avsendte og ankomne verdi og rekommanderte forsendelser, almindelige pakker og postopkravsforsendelser samt inn- og utbetalte postanvisninger gir	1 point
500	avsendte almindelige postforsendelser gir	1 »
100	kroners frimerkesalg gir	1 »

*) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 34, hvor reglene er inntatt.

**) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.

***) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor de nye omsetningsregler m. v. er inntatt.

[1]) Se St. prp. nr 1, hovedp. VII A kap. 11, tit. 15. St. prp. nr. 113 og 114. Innst. S. LV. St. tid. s. 3357—3363.

[2]) Se St.prp. nr. 186. Tillegg 5 til innst. S. XXXII. St.tid. s. 3348—3350.

19 juli.

1 000 ankomne dagsaviser, som ikke er påført adresse og som utdeles direkte fra poståpneriet, gir . . . . . 1 point
2 000 ankomne dagsaviser, som er påført adresse og som utbringes ved landpostbud, gir . . . . . 1 »
2 000 ankomne aviser og tidsskrifter, som er påført adresse, gir 1 »
Hver ukentlig avgående dagpost (mellem kl. 8 morgen og kl. 8 aften), gir . . . . . 1 »
Hver ukentlig avgående natteпost (mellem kl. 8 aften og kl. 8 morgen), gir . . . . . 2 »
— dog skal pointtallet for avgående poster tilsammen ikke overstige 10.

Lønnen beregnes efter følgende målestokk:

0— 7	point	gir en lønn av	kr.	150,00
8— 25	—»—	—»—	»	300,09
26— 45	—»—	—»—	»	600.00
46— 70	—»—	—»—	»	900,00
71—105	—»—	—»—	»	1 200,00
106—150	—»—	—»—	»	1 500,00
151—210	—»—	—»—	»	1 800,00
211—280	—»—	—»—	»	2 100,00
281—360	—»—	—»—	»	2 400,00
361—450	—»—	—»—	»	2 700,00
451—550	—»—	—»—	»	3 000,00
551—660	—»—	—»—	»	3 300,00
661—780	—»—	—»—	»	3 500,00
781—920	—»—	—»—	»	3 700,00

osv. med 200 kroners tillegg for 150 points stigning — maksimumslønn kr. 4 000,00.

Lønningene reguleres hvert 3dje år.

For avisenes vedkommende foretas optelling i et av departementet for hver gang fastsatt tidsrum.

For poståpnerier, hvor forholdene er ekstraordinære, heves lønnen ett eller undtagelsesvis flere lønnstrin efter departementets nærmere bestemmelse.

For nye poståpnerier reguleres lønnen efter ett års forløp på grunnlag av arbeidsmengden m. v. i det forløpne år og med tilbakevirkende kraft fra oprettelsen.

II. *Assistansegodtgjørelse.*

a. Poståpnere kan efter departementets bestemmelse i almindelighet tilstås assistansegodtgjørelse efter følgende maksimumssatser.

Lønn kr.	Assistansegodtgjørelse kr.
1 800	100
2 100	200
2 400	400
2 700	600
3 000	900
3 300	1 200
3 500	1 600
3 700 og mere	2 000

b. I særlige tilfelle kan der efter departementets bestemmelse istedenfor assistansegodtgjørelse undtagelsesvis tilstås poståpnere ved de største poståpnerier en av det offentlige ansatt fagutdannet postassistent til medhjelp — eller eventuelt en assistansegodtgjørelse svarende til grunnlønn + dyrtidstillegg (grunnbidrag) for en postassistent.

19 juli.

III. *Lokalegodtgjørelse.*

Poståpnere, som holder tilfredsstillende, særskilt lokale for postarbeidet, får en lokalegodtgjørelse på inntil 15 pct. av lønnen. For de øvrige poståpnere skal lokalegodtgjørelsen utgjøre inntil 10 pct. av lønnen. Minimumsgodtgjørelse henholdsvis kr. 100 og kr. 50 årlig.

IV. *Alderstillegg.*

Poståpnere erholder alderstillegg med 10 pct. av grunnlønnen hver gang efter 3, 6, 9, 12 og 15 års tjeneste, dog skal første alderstillegg ikke være mindre enn kr. 50, hvert alderstillegg ikke større enn kr. 300,00 og de samlede alderstillegg ikke overstige kr. 600,00. Alderstilleggene avrundes i tilfelle til nærmeste beløp delelig med kr. 50,00.

V. *Jernbanepoståpnere.*

Jernbanepoståpnere får ikke lokalegodtgjørelse og i almindelighet heller ikke assistansegodtgjørelse.

19 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av enkefru Laura Wilhelmine Lind, født Hjorth ved gavebrev av 18 mars 1920 oprettede »Grosserer Andr. R. Linds legat« til Oslo Hospital samt på de under 11 mai 1920 utferdigede statutter for dette legat.

19 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av frk. Mathilde Tranheim ved testamente av 4 desember 1914 oprettede »Mathilde Tranheims legat til minde om sine foreldre Even og Pernille Trandum« til hjelp for fattige i Mogreina krets i Ullensaker til såkorn, kunstgjødsel m. m. samt på de under 22 januar 1920 utferdigede statutter for dette legat.

19 juli. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat om dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4 for A. Aanonsens blikk- og metallvarefabrikk, Kristiania,

21 juli. **Stortingsbeslutning**[1]) angående regler for anvendelsen av det videnskapelige forskningsfond av 1919:

§ 1. Fondet er oprettet ved Stortingets beslutning av 18 juli 1919 om bevilgning av 3 mill. kroner til fremme av vort lands videnskap.

§ 2. Fondets grunnkapital er urørlig. Av de årlige renter tillegges 1/10 grunnkapitalen, inntil Stortinget anderledes bestemmer.

§ 3. Fondets kapital skal forvaltes av Finansdepartementet, som har å stille den efter fradrag av den ovennevnte opleggning resterende del av årsrenten til disposjon for fondets formål.

*) Bekjentgj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 54, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

[1]) Se St. prp. nr. 57. Innst. S. LXIII. St.tid. s. 3429—3437, 3441—3455.

§ 4. Fondet skal være et fritt, selvstendig fond for det hele land til fremme av videnskapelig forskningsarbeide og til løsning av videnskapelige opgaver av såvel praktisk som teoretisk art. Det bør fortrinsvis anvendes til fremme av betydeligere videnskapelige foretagender og til understøttelse av særlig fremragende eller særlig betydningsfullt videnskapelig forskningsarbeide. 21 juli.

Fondets midler må ikke anvendes til bygninger og ikke til utgifter, som naturlig hører inn under ordinær statsbevilgning.

§ 5. Fondets virksomhet skal deles på to særskilte avdelinger, en for humanistiske fag og en for matematisk-naturvidenskapelige (inklusive medisinske) fag.

Disse to avdelinger skal være fullt selvstendige og helt uavhengige av hverandre. Hver av de to avdelinger skal derfor ha sitt eget særskilte styre. Fondets grunnkapital skal tilsvarende deles i to særskilte likestore halvfond. Hver av fondets to avdelinger skal selvstendig disponere sitt halvfonds årlige disponible renteavkastning for sine formål.

§ 6. Kirke- og Undervisningsdepartementet skal opnevne et medlem av begge avdelingers særstyrer. Likeså skal der innen begge styrer være et av Stortinget valgt felles medlem og et felles medlem valgt av Nansenfondets styre. Det siste medlem skal ikke ha stemmerett i styrets beslutninger.

I. Styret for den humanistiske avdeling skal ordvrig bestå av:

a. Et medlem valgt av og blandt medlemmene av den historisk-filosofiske k[illegible]sse ved Videnskapsselskapet i Kristiania.

b. To medlem[illegible]r, som velges av og blandt professorer og dosenter ved følgend tre fakulteter ved Kristiania Universitet: det historisk-filosofiske, det juridiske og det teologiske.

c. Et medlem valgt av og blandt professorene ved Bergens museum, inntil der er oprettet et universitet i Bergen med ett eller flere humanistiske fakulteter, da der skal velges en representant for disse.

d. Et medlem valgt av Videnskapenes Selskap i Trondhjem.

De fra Bergen og Trondhjem valgte medlemmer må tilhøre den humanistiske videnskapskrets.

II. Styret for den matematisk-naturvidenskapelige avdeling skal bestå av:

a. Et medlem valgt av og blandt medlemmene av den matematisk-naturvidenskapelige klasse ved Videnskapsselskapet i Kristiania.

b. To medlemmer, hvorav hvert enkelt velges av og blandt professorene og dosentene ved hvert av de to fakulteter ved Kristiania Universitet: det matematisk-naturvidenskapelige og det medisinske fakultet.

c. To medlemmer valgt av og blandt professorene ved Bergens museum, inntil der er oprettet et universitet i Bergen, da der fra dette velges to medlemmer av styret. Det ene medlem skal være en representant for matematikk og naturfag, det annet for medisinske fag.

d. To medlemmer valgt av og blandt professorene og dosentene ved den tekniske høiskole i Trondhjem.

e. To medlemmer valgt av og blandt Norges landbrukshøiskoles professorer og dosenter.

21 juli. Samtlige valgte medlemmer av de to styrer skal velges for tre år ad gangen, første gang fra 1 juli 1920 à regne. For hvert medlem vælges en varamann.

Styret for hver avdeling velger selv sin formann for ett år ad gangen. Formannen skal være lønt med en av styret med Kirke- og Undervisningsdepartementets approbasjon bestemt gasje.

For at styret skal være beslutningsdyktig må minst $^2/_3$ av dets medlemmer være tilstede. Ved stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Styret for hver av avdelingene har rett til å anvende de for avdelingens særlige administrasjon nødvendige beløp.

Styret for hver av avdelingene har hvert budgettår for Stortinget å avlegge beretning om avdelingens virksomhet ledsaget av revidert regnskap med bilag.

§ 7. Utdeling av fondets midler finner i reglen kun sted én gang årlig i tiden omkring 1 desember. Dog skal der, når særlige forhold gjør det i høi grad påkrevet, også til andre tider av året utenfor den årlige hovedutdeling undtagelsesvis kunne ydes støtte til viktigere videnskapelige formål, forsåvidt de hertil fornødne midler står til rådighet.

Før nogen utdeling kan finne sted, skal avdelingene ha innhentet nødvendig sakkyndig uttalelse angående innkomne andragender eller forslag til anvendelse av de disponible midler.

§ 8. Forsåvidt avdelingenes styrer efter gjennemgåelse av de innkomne andragender eller forslag ikke finner tilstrekkelig grunn til å anvende det hele for året disponible beløp, skal den del av årsrenten, som ved budgettårets utgang ikke er disponert, opspares for å anvendes et senere år.

§ 9. Den humanistiske del av fondet opretter et institutt for sammenlignende kulturforskning, som dog ikke trer i virksomhet, før et kapitalbeløp på minst en million kroner er sikret ad annen vei som grunnfond for instituttet. Til instituttet overføres hvert år minst to tredjedeler av den renteavkastning, som står til avdelingens forføining. Statuttene for instituttet gis av Kongen, efterat styret for fondets humanistiske avdeling er hørt. De skal inneholde bestemmelse om, at det efter 20 års forløp skal tas op til avgjørelse, om den del av fondets renteavkastning, som overføres til instituttet, efter de da foreliggende forhold helst bør frigis, så de kan anvendes også til andre formål, som ligger innenfor den humanistiske avdelings fagområde. Avgjørelsen treffes av Kongen. Den må ikke gå ut på, at renteinntekten delvis eller helt unddras institutet, medmindre et flertall på minst to tredjedeler innenfor styret for fondets humanistiske avdeling uttaler sig for det. Går avgjørelsen ut på, at fondet skal vedbli å understøtte instituttet, kan denne avgjørelse hvert femte år tas op til omgjørelse efter de regler, som ovenfor er gitt.

§ 10. Statuttene for hver av fondets avdelinger skal ikke kunne endres uten efter innstilling fra et flertall av vedkommende avdelings styre, bestående av minst $^3/_4$ av de stemmeberettigede medlemmer. For begge avdelinger kreves det tillike, at endringene approberes av regjering og storting.

21 juli. **Stortingsbeslutning** [1]) **om lønnsregulering m. v.**

[1]) Se St. prp. nr. 184. Tillegg 7 til innst. S. XXXII. St.tid. s. 3423—3425.

for enkelte tjenestemenn under Kirke- og Undervisningsdepartementet: 21 juli.

I.

Nedenstående lønnsregulativ gjøres gjeldende fra 1 juli 1920. De bestemmelser angående lønnsregulativ, dyrtidstillegg m. m., som er foreslått i st. prp. nr. 156 — 1920 (St. beslutning 10/12 juli), gis tilsvarende anvendelse på samtlige nedenfor omhandlede funksjonærer (derunder også den under II omhandlede) såvelsom paa de funksjonærer ved Videnskapsselskapet i Trondhjem, Biologisk stasjon sammesteds, Tromsø museum, Stavanger museum, Norsk folkemuseum, De Sandvigske samlinger på Lillehammer, Fylkesmuseet for Telemark og Grenland, Kunstindustrimuseet i Kristiania, Vestlandske kunstindustrimuseum i Bergen, Nordenfjeldske kunstindustrimuseum i Trondhjem, »Sophies Minde«, Bergens museum, Biologisk stasjon i Bergen, Geofysisk institutt i Bergen, skolehjemmet »Toftes Gave« og Vaak skolehjem, som der nedenfor foreslås bevilget lønnstillegg for.

II.

Lønnen for efternevnte funksjonær fastsettes således fra 1 juli 1920:

Professor i nervesykdommer, Chr. Leegaard, kr. 8 000.oo.

Regulativ.

Regjeringens kontorer.

Lønn kr. 8 500,oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 000,oo: Skolekyndig konsulent i undervisningsavdelingen.

Universitetet og videnskapelige, litterære og kunstneriske institusjoner.

Lønn kr. 6 500,oo med 5 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år: Bestyreren av det magnetisk-meteorologiske observatorium på Haldde. Den nuværende bestyrer gis 4 anteciperte alderstillegg.

Lønn kr. 6 500,oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år: Lærerne i protese og tannteknikk og i plombering ved Statens tannlægeinstitutt.

Lønn kr. 6 000,oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år: Lærer i protese (krone- og broarbeide) ved Statens tannlægeinstitutt.

Lønn kr. 5 700,oo: Tannteknikker ved Statens tannlægeinstitutt.

Lønn kr. 5 500,oo med 6 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12, 15 og 18 år, topplønn kr. 8 500,oo: Bestyreren av værvarslingen på Vestlandet og lederen av det forberedende stormvarslingsarbeide for de nordlige landsdeler.

Nuværende leder av det forberedende stormvarslingsarbeide for de nordlige landsdeler får et personlig tillegg, så han får en lønn svarende til begynnerlønnen for direktøren for det geofysiske institutt på Tromsø.

Lønn kr. 5 500,oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år: Arkivar og fakultetssekretær ved Universitetet.

Lønn kr. 5 200,oo: Assistentene ved protese- og plomberingsavdelingen ved Statens tannlægeinstitutt.

Lønn kr. 5 000,oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år: Statsgeologer.

21 juli. Lønn kr. 4 500,oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år: Assistentgeologer, læreren i munn- og tannkirurgi ved Statens tannlægeinstitutt.

Lønn kr. 4 000,oo med 5 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år: Assistenter ved det geofysiske institutt i Tromsø.

Lønn kr. 4 000,oo med 1 alderstillegg à kr. 500,oo efter 5 år: Lærere ved akademiet for malere og billedhuggere (den lærer, der fungerer som direktør, kr. 500,oo i tillegg).

Lønn kr. 4 000,oo uten alderstillegg: Adjunktstipendiater av klasse I ved Universitetet.

Lønn kr. 3 600,oo med 3 alderstillegg à kr. 400,oo efter 3, 6 og 9 år: Læreren i tannregulering ved Statens tannlægeinstitutt.

Lønn kr. 3 600,oo med et alderstillegg efter 3 aar paa kr. 400,oo: Assistenter på åremål ved Universitetet.

Lønn kr. 3 600,oo: Adjunktstipendiater av klasse II ved Universitetet.

Lønn kr. 3 000,oo med 4 alderstillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 200,oo: Assistent I ved værvarslingen på Vestlandet.

Lønn kr. 3 000,oo med 2 alderstillegg à kr. 300,oo efter 3 og 6 år: Kvinnelige assistenter av klasse I ved Statens tannlægeinstitutt.

Lønn kr. 2 600,oo med 3 alderstillegg à kr. 250,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350,oo: Assistent II ved værvarslingen paa Vestlandet.

Lønn kr. 2 600,oo med 2 alderstillegg à kr. 300,oo efter 3 og 6 år: Kvinnelige assistenter av klasse II ved Statens tannlægeinstitutt.

Lønn kr. 2 400,oo: Sekretæren ved det medisinske fakultet.

Lønn kr. 2 200,oo: Kvinnelige assistenter av klasse III ved Statens tannlægeinstitutt.

Høiere almenskoler.

Lønn kr. 2 600,oo med 3 alderstillegg à kr. 250,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3 350,oo: Kvinnelig assistent ved undervisningsrådet.

Tekniske skoler m. m.

Lønn kr. 7 500,oo med 3 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 9 000,oo: Verkstedsingeniør ved statens teknologiske institutt i Kristiania.

Lønn kr. 5 000,oo med 4 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 7 000,oo: Overlærer ved Bergens fagskole for tre- og matallindustri.

Lønn kr. 3 300,oo med 4 alderstillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4 500,oo: Håndverker ved statens teknologiske institutt i Kristiania.

Inspeksjon av husstellundervisningen.

Lønn kr. 4 000,oo med 2 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3 og 6 år, topplønn kr. 5 000,oo: Assistent for skolekjøkkeninspektrisen.

21 juli. **Stortingsbeslutning**[1]) om nytt lønnsregulativ for Stortingets funksjonærer:

Fra 1 juli 1920 fastsettes følgende nye lønnsregulativ for Stortingets funksjonærer:

[1]) Se innst. S. nr. 316. St.tid. s. 3421—3422.

A. 21 juli.

I. Kontoret.

Kontorchef: kr. 13 000,oo.
Fullmektig: kr. 9 000,oo, med 2 tillegg à kr. 500,oo efter 3 og 6 år.
1ste sekretær: kr. 6 000,oo, med 2 tillegg à kr. 500,oo efter 3 og 6 år.
2nen sekretær: kr. 4 500,oo, med 2 tillegg à kr. 500,oo efter 3 og 6 år.
Assistent: kr. 3 800,oo, med 4 tillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.

II. Biblioteket.

Bibliotekar: kr. 8 000,oo, med 4 tillegg à kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.
Underbibliotekar: kr. 5 000,oo, med 4 tillegg à kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.

III. Stenografkorpset.

Referentchef: kr. 11 000,oo.
Stenografformenn: kr. 8 000,oo, med 4 tillegg à kr. 500,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.
Stenografer i fast post: kr. 4 500,oo, med 5 tillegg à kr. 500,oo efter 3, 6, 9, 12 og 15 år.
Aspiranter (de første 3 år): kr. 4 000,oo.

IV. Stortingsefterretninger.

Utgivere (stenografer): kr. 2 000,oo i tillegg til sin lønn som stenografer.
Assistenter: kr. 3 000,oo, med 3 tillegg à kr. 300,oo efter 3, 6 og 9 år.

V. Betjentkorpset.

Formannen: kr. 5 500,oo, med 1 alderstillegg à kr. 500,oo efter 3 år.
Betjenter av eldste klasse [1]): kr. 3 000,oo, med 4 tillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.
Hertil kommer et tillegg av kr. 500,oo for næstformannen for tjeneste mellem sesjonene og for inspektør Halvorsen.
Betjenter av yngste klasse: kr. 2 600,oo, med 4 tillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.
Samtlige funksjonærer under betjentkorpset har dessuten en tjenestedrakt årlig.

VI. Forskjellige funksjonærer.

Regnskapsfører: kr. 2 500,oo.
Lederen av statens stenografkursus: kr. 2 200,oo.
Vaktmester [2]): kr. 3 600,oo, med 4 tillegg à kr. 300oo efter 3, 6, 9 og 12 år.
Maskinist: kr. 3 600,oo, med 4 tillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.
Fyrbøter: kr. 2 800,oo, med 4 tillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.
Nattevakter: kr. 2 800,oo, med 4 tillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.

---

[1]) Henførelsen av betjenter i de forskjellige lønnsklasser avgjøres av presidentskapet.
[2]) Herfra kommer i fradrag det for fri bolig, lys og ved bestemte beløp.

21 juli. Oldfrue: kr. 2 600,oo, med 4 tillegg à kr. 300,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.
Telefonistinner: kr. 2 300,oo, med 4 tillegg à kr. 250,oo efter 3, 6, 9 og 12 år.
Vaktmesteren og nattevaktene har dessuten en tjenestedrakt årlig.

B.

Med hensyn til dyrtidstillegg, forbehold om nedregulering av lønn, plikt til å finne sig i forandringer i pensjonsordning og aldersgrense, inndragning av personlige og midlertidige tillegg m. v. gjelder for heromhandlede tjenestemenn de bestemmelser, som er besluttet for tilsvarende tjenestemenn i henhold til innstilling S. XXXII for 1920.

21 juli. **Skrivelse***) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes regler for prisansettelser for maskinspiker fra O. Mustad & Søn, Kristiania, og Christiania Spikerverk, Kristiania.

21 juli. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har meddelt Harald Andersen, Kristiania, godkjennelse på nærmere anførte priser på chevreaux-skotøi.

21 juli. **Skrivelse*****) fra Statens prisdirektorat om dispensasjon fra omsetningsforskriftenes §§ 1—3 for petroleumsselskapene ved prisansettelser for petroleum, bensin m. v.

23 juli. Nr. 1. **Midlertidig lov**†)[1]) om forlengelse av leietiden for husmenn, bygselmenn og leilendinger.

Husmenn, bygselmenn og leilendinger skal, uansett om leieforholdet ifølge opsigelse fra eierens side eller ifølge leieavtalen skulde ha ophørt før faredag 1922, dog ha rett til å fortsette bruken av leiebruket inntil nevnte faredag. Den samme rett har også dødsboets vedkommende, hvor leieforholdet ophører ved dødsfall.

Leievilkårene skal være de samme som før, dog kan grunneieren, hvis han finner, at avgiften er for lavt satt, fordre dette spørsmål avgjort ved et skjønn, avgitt under lensmannens bestyrelse av tre menn. Omkostningene ved dette skjønn bæres av grunneieren, hvis avgiften ikke forhøies, og av den annen part, hvis forhøielse finner sted. Forøvrig finner reglene i lov om

*) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor reglene er inntatt.
**) Bekjentgj. 28 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor prisene er anført.
***) Bekjentgj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 54, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.
†) Bekjentgj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.
[1]) St.besl. 13 juli. Se Ot.prp. nr. 63. Innst. O. nr. 109. St tid., forh. i Ot. s. 407—415; i Lt. s. 138—139.

veivesenet av 21 juni 1912 kap. VII tilsvarende anvendelse, så- 23 juli.
langt de passer, såvel for underskjønn som i tilfelle for over- Nr. 1.
skjønn.

Bestemmelsen om, at leieforhold ikke skal ophøre før faredag 1922, gjelder dog ikke, hvor det ved endelig dom er avgjort, at leieren har forbrutt sin leierett. Likeledes kan vedkommende departement efter andragende fra eieren, og efterat leieren har hatt anledning til å uttale sig, gi tillatelse til, at forholdet ophører før, hvor dette av særlige grunner finnes rimelig.

I tvisttilfelle avgjøres det av åstedsforlikskommisjonen med endelig virkning, hvem der skal anses som husmann, bygselmann eller leilending i forhold til denne lov.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)[1]) inneholdende forandring i lov om jord- 23 juli.
mødre av 19 desember 1898, jfr. lov av 22 juni 1917. Nr. 2.

I.

§ 8 i lov om jordmødre av 19 desember 1898, jfr. lov av 22 juni 1917, skal lyde således:

§ 8. En distriktsjordmors årlige lønn skal være minst kr. 900,00. Hertil kommer fire alderstillegg hvert på kr. 50,00 efter henholdsvis 3, 6, 9 og 12 års tjeneste.

Denne lønn utredes med ⅝ av statskassen, ⅜ av fylkeskassen og ⅛ av vedkommende herredskasse eller herredskasser.

En distriktsjordmor i Troms og Finnmark fylker tilkommer enn videre kr. 200,00 årlig av statskassen.

Dersom en distriktsjordmor har beklædd en bestilling i et kalenderår uten å være tilkalt til minst 20 barselkvinner, tilkommer der hende en godtgjørelse av kr. 100,00, der utredes på samme måte som lønnen.

Såfremt jordmoren er tillagt naturalydelser, kan distriktets andel av lønnen av fylkestinget tillates nedsatt med en sum, der ikke overstiger naturalydelsenes verdi.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Midlertidig lov *)[2]) om arbeiderutvalg i industri- 23 juli.
elle bedrifter m. v. Nr. 3.

§ 1.

Bedrifter, som går inn under loven.

Denne lov gjelder for private og offentlige bedrifter, som

*) Bekjentgj 24 juli i Lovtid. 1ste avd nr. 48.
[1]) St besl. 13 juli. Se Ot.prp. nr. 64. Innst. O. nr. 123. St.tid., forh i Ot s. 522; i Lt. s. 139.
[2]) St besl. 13 juli. Se Ot.prp. nr. 65. Innst. O. X. St.tid., forh. i Ot. s. 524—530; i Lt. s. 148—149.

23 juli. Nr. 3. bruker leiet arbeidskraft og regelmessig året igjennem beskjeftiger minst 50 arbeidere, såfremt bedriften enten

a) går inn under lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915 (§ 1), jfr. lov av 11 juli 1919, eller

b) har til formål drift av jernbane, sporvei, telegraf eller telefon.

Kongen kan gjøre loven gjeldende også for andre bedrifter, som bruker leiet arbeidskraft og regelmessig året igjennem beskjeftiger minst 50 arbeidere.

Tvist, om loven i det enkelte tilfelle gjelder for en bedrift, avgjøres av Arbeidsrådet.

§ 2.

Hvad der forstås ved arbeider.

Ved arbeider forstås i denne lov en av arbeidsgiveren eller nogen på hans vegne ansatt person over 18 år, som utfører lønnet arbeide i bedriftens tjeneste, dog ikke bestyrer, disponent eller andre overordnede og heller ikke lærlinger, bud, kontorpersonale eller formenn, som vesentlig fører tilsyn eller har fast måneds- eller årslønn.

Tvist, om en i bedriften ansatt person skal regnes for arbeider, avgjøres av Arbeidsrådet.

§ 3.

Arbeiderutvalgs oprettelse og sammensetning.

Ved enhver bedrift, som går inn under denne lov, skal der oprettes arbeiderutvalg, hvis det kreves av ¼ av bedriftens arbeidere.

Utvalgets medlemmer — som ikke må være færre enn 2 og ikke fler enn 10 — velges, tillikemed et passende antall varamenn, blandt bedriftens arbeidere over 21 år, såvidt mulig sådanne, som har arbeidet i den de siste to år.

Stemmeberettigede ved valget er alle bedriftens arbeidere (§ 2).

Valget gjelder for ett år (kalenderåret). Utfylningsvalg foretas i årets løp, hvis utvalget finner det nødvendig på grunn av avgang.

De valgte er pliktige til å motta valget. Dog kan den, som har fungert som medlem de to siste år, undslå sig for gjenvalg.

§ 4.

Fremgangsmåten ved valget av arbeiderutvalgets medlemmer.

Det almindelige valg for hvert kalenderår foretas såvidt mulig i slutningen av det foregående år.

Såvel ved de almindelige valg som ved utfylningsvalg ledes valghandlingen av et valgstyre, bestående av arbeidsgiveren eller en representant for ham (jfr. § 6, annet og tredje punktum) og to medlemmer av det fungerende utvalg, opnevnt av dette. Ved første valg innen bedriften tilkaller arbeidsgiveren to av arbeidernes tillitsmenn.

Valgstyret berammer valget, efter å ha prøvet om der er fremsatt lovlig krav efter § 3, første ledd. Valget kunngjøres ved opslag på arbeidsstedet med minst 8 dages varsel. Arbeidsgiveren plikter å stille lokale til disposisjon.

Ved begynnelsen av valghandlingen eller i berammet særskilt møte avgjør de stemmeberettigede, hvormange medlemmer og varamenn utvalget skal ha. Det kan også vedtas, at de enkelte grupper innen bedriften skal velge hver sine representanter i utvalget.

Klager over valgstyrets avgjørelser kan innankes for Arbeidsrådet innen 8 dager efter valget.

Så snart valg er foretatt, skal valgstyret sende melding til det stedlige fabrikktilsyn om, at arbeiderutvalg er oprettet i bedriften.

§ 5.

Arbeiderutvalgets gjøremål.

Arbeiderutvalget har å drøfte og uttale sig om bedriftens anliggender, forsåvidt det gjelder:

1. Større forandringer i driften, forsåvidt forandringene berører arbeidsforholdene.
2. Spørsmål om almindelige lønnsbestemmelser, faste akkordtariffer, arbeidstid, overtidsarbeide, arbeidsordning ved innskrenket drift, ferie og andre arbeidsvilkår, medmindre enighet er opnådd ved direkte forhandling mellem arbeidsgiveren eller hans representant og vedkommende arbeidere.
3. Arbeidsreglementer og tillegg til eller forandringer i sådanne.
4. Spørsmål om oprettelse eller bestyrelse av velferdsinnretninger til beste for arbeiderne, såsom syke- og begravelseskasser, understøttelseskasser, sparekasser, arbeiderboliger o. lign.

Arbeidsgiveren skal, forinnen han tar sin beslutning i de under nr. 1—4 nevnte saker, forelegge dem for utvalget og rådføre sig med dette. Har der på grunn av tvingende omstendigheter undtagelsesvis ikke vært anledning dertil, skal han snarest mulig gjøre utvalget bekjent med avgjørelsen og grunnene til denne.

Utvalget er berettiget til, og efter begjæring av nogen av de interesserte forpliktet til, å ta op til forhandling og søke å

23 juli. Nr. 3.

bilegge tvistigheter, hvori nogen arbeider er part, vedrørende arbeidsforhold i bedriften eller angående foretatt avskjedigelse eller opsigelse av arbeider.

Utvalget er pliktig til å avgi uttalelse om arbeidsforhold i bedriften, når det kreves av offentlig myndighet.

Arbeiderutvalg efter denne lov trer i de tilfelle, som omhandles i lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915 § 41, jfr. § 44, i stedet for den der anordnede arbeiderrepresentasjon.

Tvist mellem arbeidsgiveren og arbeiderutvalget, om et spørsmål henhører under utvalget efter bestemmelsene i denne paragraf, nr. 1—4, avgjøres med bindende virkning av Kongen eller den, han bemyndiger.

§ 6.

Forhandlinger mellem arbeidsgiveren og arbeiderutvalget.

Arbeiderutvalget skal gis adgang til muntlig forhandling med arbeidsgiveren (bedriftens innehaver), når utvalget begjærer det i anledning av nogen av de i § 5 omhandlede saker og tvistigheter. Er der flere innehavere, eller tilhører bedriften et aksjeselskap, samvirkelag, en forening, stat, fylke eller kommune, er det nok, at en av innehaverne eller ett medlem av styret deltar i forhandlingen. Arbeidsgiveren kan også la sig representere av bestyrer eller disponent.

§ 7.

Arbeiderutvalgets forretningsorden.

Arbeiderutvalget velger innen sin midte en formann og, hvis det finnes påkrevet, tillike en sekretær.

Tiden for forhandlinger med arbeidsgiveren bestemmes av denne. Ellers berammes utvalgets møter av formannen, til sådant sted og tid, at det ikke forstyrrer arbeidets vanlige gang ved bedriften. Medlemmene underrettes, såvidt mulig, på forhånd om de saker, som foreligger til behandling.

Arbeidsgiveren plikter å stille lokale til disposisjon for møtene.

Holdes møte efter hans bestemmelse i den almindelige arbeidstid, må der ikke skje avkortning i arbeidernes lønn for deres fravær fra arbeidet i den anledning.

§ 8.

Beskyttelse for arbeiderutvalgets medlemmer.

Arbeiderutvalgets medlemmer må ikke avskjediges eller opsis fra sitt arbeide i bedriften, medmindre saklige grunner herfor er tilstede.

§ 9. 23 juli. Nr. 3.

Medlemmenes taushetsplikt.

Arbeiderutvalgets medlemmer er såvel under sin funksjonstid som senere forpliktet til å bevare taushet om de drifts- og forretningsforhold, som de måtte bli kjent med under sin virksomhet i utvalget, og til å avholde sig fra efterligning av de av en bedrift hemmeligholdte innretninger og fremgangsmåter, som derunder er kommet til deres kunnskap.

§ 10.

Reglementariske forskrifter.

Kongen eller den, han bemyndiger, kan gi nærmere forskrifter om fremgangsmåten ved valget på medlemmer av arbeiderutvalg og om utvalgets forretningsorden.

§ 11.

Lovbestemmelsenes ufravikelighet.

De bestemmelser, som er gitt i eller med hjemmel av denne lov, kan ikke retsgyldig fravikes ved overenskomst mellem en bedrift og dens arbeidere.

§ 12.

Lovens ikrafttreden og forhold til tjenestemannsloven.

Denne lov trer i kraft straks.

Loven kommer ikke til anvendelse i arbeidsforhold, som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918, såfremt tjenestemannsutvalg oprettes efter sistnevnte lovs kapitel 3.

Kongelig resolusjon*), hvorved lov av 16 juli 1920 om forandringer i lov om postvesenet av 12 mai 1888 med tilleggslover trer i kraft fra 1 september 1920. 23 juli.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at spilljakttiden om våren for tiur og orrhane (fra og med 15 mai til og med 31 mai) flyttes til tiden fra og med 10 mai til og med 24 mai i herredene Ringsaker, Furnes, Vang, Løten, Romedal, Stange, Nes, Våler, Åsnes, Hof, Grue, Brandval, Vinger, Eidskog, Sør-Odal og Nord-Odal, Hedmark fylke. 23 juli.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

*) Bekjentgj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

23 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 4 i lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det ved kongelig resolusjon av 6 oktober 1916, jfr. skrivelse av 7 mai 1918, utferdigede midlertidige utførselsforbud for kondensert melk settes ut av kraft, forsåvidt angår usukret kondensert melk, tørrmelk og sterilisert melk og fløte.

Denne resolution trer i kraft straks.

23 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved der oprettes en stilling som bestyrer av Statens politiskole.

23 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved i medhold av de av Stortinget i 1920 i forbindelse med de besluttede lønnsreguleringer tatte forbehold, — jfr. bl. a. post A I § 3, 2net ledd, i beslutningene av 10—12 juli s. å. — bestemmes:

Fra 1 juli 1920 og inntil videre blir av de ved de nye lønningsregulativer i 1920 opnådde lønnsforbedringer å avholde foreløbige pensjonsinnskudd til Statens Pensjonskasse efter følgende regler:

Ved alle utbetalinger av lønn efter 1. juli d. å. til tjenestemenn, som er medlemmer av Statens Pensjonskasse og som omfattes av de ved Stortingets beslutninger av 10—12 juli d. å. fastsatte nye lønnsregulativer eller av andre iår vedtatte lønnsbestemmelser, hvori der er tatt forbehold om plikt til å finne sig i foreløbig avholdelse av innskudd, skal der av vedkommende kassebetjent foruten det tidligere opgitte innskudd til Enkekassen, Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn og Statens Pensjonskasse inneholdes et foreløbig innskudd til Statens Pensjonskasse efter følgende regler:

Den del av lønnen, som overstiger 10,000 kroner, blir å sette ut av betraktning ved beregning av innskuddet. Av den øvrige del av lønnen inneholdes:

10 % av den ved det nye lønnsregulativ opnådde lønnsforbedring, hvis tjenestemannen hverken er medlem av Enkekassen eller Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn, 6 % av lønnsforbedringen hvis tjenestemannen er innskyter eller har fullført pliktige inskudd i en av disse kasser, 2 % av lønnsforbedringen hvis tjenestemannen er innskyter eller har fullført pliktige innskudd i begge disse kasser.

Av den del av den nye lønn, som ligger mellem 7,000 og 10,000 kroner, blir dog i ethvert fall å inneholde foreløbig 10 %, selv om tjenestemannen er medlem av de eldre kasser eller nogen av dem, og selv om hans lønn tidligere har vært over 7,000 kr. Har kassebetjenten ikke tidligere mottatt no-

*) Bekjentgj. 21 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

gen opgave fra Pensjonskassen over tjenestemannens innskudd, inneholdes henholdsvis 10, 6 og 2 % av lønnen inntil og med 7,000 kroner, og 10 % av lønnen fra 7,000 til og med 10,000 kroner ved siden av mulige innskudd til Enkekassen eller Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn. 23 juli.

Utredes lønnen dels av Staten dels av andre kasser, skjer inneholdelsen av den samlede lønn under iakttagelse av ovenstående regler.

For de tjenestemenn, hvis innskuddsgrunnlag nu er fastsatt til et høiere beløp enn den kontante lønn, bør der efter konferanse med vedkommende tjenestemann inneholdes noget mer enn ovenfor opgitt, såfremt der er grunn til å anta, at innskuddsgrunnlaget også for fremtiden blir høiere enn lønnen.

Ved utbetaling tas forbehold overfor tjenestemannen av nøiaktig beriktigelse av innskuddene, når innskuddsgrunnlaget er endelig fastsatt og beregningen av innskuddene foretatt.

De efter foranstående regler tilbakeholdte innskudd beholdes hos kassebetjenten, inntil han mottar anmodning fra pensjonskassen om å innbetale dem.

Når opgaven over innskuddets endelige størrelse mottas fra pensjonskassen, blir det beløp, som måtte være inneholdt formeget, å tilbakebetale tjenestemannen, mens det forlitet inneholdte avholdes ved senere lønnsutbetalinger.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 § 29 fastsettes reglement for Sjøfartsdirektoratets og Skibskontrollens fastlønte tjenestmenn overensstemmende med et fremlagt utkast. 23 juli.

§ 3, 2net ledd, i den for sjøfartsdirektøren ved kongelig resolusjon av 14 juni 1913 fastsatte instruks opheves.

Reglementet er sålydende:

§ 1. De fastlønte stillinger i Sjøfartsdirektoratet og Skibskontrollen besettes efter almindelig konkurranse. Ved ledighet kunngjøres stillingene av Sjøfartsdirektøren ved bekjentgjørelse i Norsk Kunngjørelsestidende og i andre aviser efter særskilt avgjørelse for hver gang med opgave over lønnsvilkår og med en ansøkningsfrist av minst 4 uker.

Handelsdepartementet kan i særlige tilfelle frita for disse regler eller forkorte ansøkningsfristen.

§ 2. Stillingene som overingeniør, skibskyndig konsulent og kontorchef i Sjøfartsdirektoratet besettes av Kongen. Stillingene som assistentingeniører og sjøkyndige assistenter både i Sjøfartsdirektoratet og i Skibskontrollen forøvrig, stillingene som kontorassistenter og bud i Sjøfartsdirektoratet og stillin-

23 juli. gene som kontorassistenter ved Skibskontrollens kontorer besettes av Handelsdepartementet.

Om besettelsen av forannevnte stillinger avgir Sjøfartsdirektøren innstilling.

§ 3. I ansettelsesbrevet skal stå, at vedkommende tjenestemann ansettes på de vilkår, som er nevnt i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn og i nærværende reglement — med de forandringer som måtte bli fastsatt, samt med de forpliktelser, som fremgår av lov om pensjonsordning for statens tjenestemenn av 20 april 1917 og lov nr. 3 av 14 mai 1917 om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn med mulige senere forandringer. Videre skal i ansettelsesbrevet stå, at tjenestemannen er forpliktet til å rette sig efter den instruks, som til enhver tid gjelder for stillingen. Iøvrig fastsetter Handelsdepartementet ansettelsesbrevets innhold.

§ 4. Den årlige fritid, som i almindelighet skal være 3 å 4 uker, fastsettes av Sjøfartsdirektøren. Fritiden skal som regel henlegges til den tid på året, da den vil volde minst ulempe for arbeidet.

§ 5. Ved beregning av tjenestetiden efter tjenestemannslovens § 19 medregnes for stillinger med vesentlig besiktelsesarbeide all tjeneste i fastlønt besiktelsesstilling i Skibskontrollen og for stillinger med vesentlig kontorarbeide all tjeneste i sådanne stillinger i Sjøfartsdirektoratet eller i Skibskontrollen forøvrig. I tvilstilfelle bemyndiges Handelsdepartementet til i ethvert enkelt tilfelle å avgjøre, om tjeneste i en annen stilling skal medregnes eller ikke.

§ 6. Ved beregning av tjenestetiden efter tjenestemannslovens § 20 tas hensyn til all sammenhengende tjenestetid som statstjenestemann. Tjenestefrihet for lengere tid enn et år medregnes ikke.

§ 7. Anke til Kongen over opsigelse efter tjenestemannslovens § 19, over ordensstraff efter lovens § 21 og over avskjed efter lovens § 24 må skje skriftlig for Handelsdepartementet innen 14 dager, efterat den beslutning, som der ankes over, er meddelt tjenestemannen.

Er avgjørelse av anke over opsigelse efter lovens § 19 ikke truffet innen opsigelsesfristens utløp, vedblir tjenestemannen i sin stilling, inntil anken er avgjort.

23 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 dens § 29, 1ste ledd, fastsettes reglement for Statsbanenes tjenestemenn overensstemmende med et fremlagt utkast.

Arbeidsdepartementet bemyndiges til å foreta mindre vesentlige endringer i det fastsatte reglement.

23 juli.

Reglementet er sålydende:

§ 1. Til fast stilling ved Statsbanene kan — uten samtykke av Det Kongelige Departement for de Offentlige Arbeider kun antas norske borgere.

Ingen må beskikkes, uten at han ved lægeattest kan godtgjøre å være fri for sådan legemsfeil, sykdom eller annen svakhet, som kan anses å være til skade for hans tjenestedyktighet.

Ved befordring til høiere eller bedre avlønt stilling blir først å ta i betraktning den av vedkommende utviste dyktighet og påpasselighet i tjenesten samt mulige særlige kvalifikasjoner for den nye stilling, dernæst tjenestetid.

§ 2. For samtlige av Hovedstyret eller underordnet autoritet fast ansatte funksjonærer gjelder en gjensidig opsigelsesfrist av 3 måneder.

Enhver således ansatt funksjonær er pliktig til å gjøre tjeneste til den tid, på det sted og av den art, som hans foresatte måtte bestemme. Hvorvidt vedkommende funksjonær kan oppebære noget tillegg til den for hans stilling regulerte lønn, avgjøres efter de til enhver tid gjeldende bestemmelser. Enhver funksjonær er forøvrig pliktig til å underkaste sig de for hans ansettelse foreskrevne almindelige eller særlige betingelser.

§ 3. Ved kongelig konstitusjon ansettes:

Generaldirektør,

jernbanedirektører,

de overingeniører og kontorchefer i Hovedstyret, som er jernbanedirektørenes faste stedfortredere,

chefen for jernbaneundersøkelsene,

distriktschefer og overingeniører ved anlegg.

§ 4. Av Hovedstyret ansettes følgende tjenestemenn:

a) Ved Hovedstyret og jernbaneundersøkelsene:
Samtlige tjenestemenn med undtagelse av de, som er nevnt i § 3.

b) I trafikkdistriktene:
Overingeniører,
overinspektører,
kontorchefer,
inspektører,
bokholdere,
materialforvaltere,
distriktskasserere,
lokomotivmestre,
regnskapsførere,

23 juli.

assistentingeniører,
tegnere,
stationsmestre,
understationsmestre,
assistenter,
godsekspeditører,
togkontrollører,
lokomotivkontrollører,
banemestre,
telegrafmestre,
verksmestre,
fullmektiger,
verkstedsformenn,
lokomotivførere,
dampskibsførere,
dampskibsmaskinister,
kontorister,
overkonduktører,
andre tjenestemenn, som står i klasse med de ovenfor nevnte.

c) I anleggsdistriktene:
Avdelingsingeniører av klasse A,
avdelingsingeniører av klasse B,
assistentingeniører,
materialforvaltere,
bokholdere,
distriktskasserere,
opsynsmenn,
fullmektiger,
kontorister,
andre tjenestemenn, som står i klasse med de ovenfor nevnte.

§ 5. Tjenestemenn i trafikkdistrikter og ved jernbaneanlegg, som ikke går inn under §§ 3 og 4, ansettes:

a) I de større distrikter av et kollegium bestående av distriktschef, overingeniører, overtrafikkinspektør, hvor sådanne er ansatt, og kontorchef.

b) i de mindre distrikter av et ansettelsesråd bestående av distriktschef og en annen tjenestemann, som er opnevnt dertil av Hovedstyret efter innhentet uttalelse fra distriktschefen.

c) Ved jernbaneanlegg av et ansettelsesråd bestående av overingeniøren og en annen tjenestemann, som er opnevnt dertil av Hovedstyret efter innhentet uttalelse fra overingeniøren.

§ 6. Forinnen en stilling besettes av Hovedstyret, skal den bekjentgjøres ledig innen den samlede etat med minst 14 dagers ansøkningsfrist. 23 juli.

Av de stillinger i trafikkdistriktene, som i henhold til § 5 skal besettes av et distriktskollegium eller et ansettelsesråd, skal de, hvis besettelse kan medføre forfremmelse blandt distriktets efter regulativ avlønte personale, bekjentgjøres innen vedkommende trafikkdistrikt med minst 8 dagers ansøkningsfrist.

§ 7. Ansettelse av de tjenestemenn i trafikkdistrikter og ved jernbaneanlegg, som i henhold til § 4 skal ansettes av Hovedstyret, skjer efter innstilling fra henholdsvis distriktschef i vedkommende trafikkdistrikt og overingeniør ved vedkommende anlegg eller chefen for jernbaneundersøkelsene.

Vil Hovedstyret ansette nogen, som ikke er innstillet, skal uttalelse om ham innhentes fra vedkommende distriktschef eller overingeniør. Blir han ikke innstillet, og Hovedstyret fastholder sin mening, skal saken forelegges for Arbeidsdepartementet.

Blir der i Hovedstyret eller i et distriktskollegium eller ansettelsesråd ikke enighet om en ansettelse, kan hvert medlem kreve saken forelagt for henholdsvis Arbeidsdepartementet og Hovedstyret. Ansettes kan i så fall bare en av dem, som ansettelsesmyndighetens medlemmer har delt sig imellem.

§ 8. Ved ansettelse utferdiges et ansettelsesbrev.

Ansettelsesbrevet skal inneholde:

a) Meddelelse om hvilken stilling vedkommende er ansatt i, og at ansettelsen skjer med den lønn, som gjeldende regulativ og lønnsbestemmelser fastsetter, forsåvidt ikke anderledes i spesielle tilfelle måtte være bestemt, samt meddelelse om gjeldende opsigelsesfrist.
b) Meddelelse om, at vedkommende ansettes på de vilkår, som er nevnt i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn og i nærværende cirkulære, med de forandringer, som senere måtte bli fastsatt.
c) Meddelelse om, at vedkommende er forpliktet til å være medlem av Statsbanenes pensjonskasse og hjelpekasse samt vedkommende distrikts sykekasse og underkaste sig de bestemmelser, som er fastsatt for disse kasser, herunder bestemmelser om aldersgrense, og finne sig i de forandringer, som måtte bli foretatt i pensjonsordningen og aldersgrensebestemmelsene.
d) Ved første ansettelse: Meddelelse om, at ansettelsen er betinget av, at vedkommende fremlegger tilfredsstillende lægeerklæring.

23 juli. Ved første ansettelse i jernbanens tjeneste må vedkommende underskrive de almindelige ansettelsesvilkår, som fastsettes av Arbeidsdepartementet.

§ 9. Distriktschef og overingeniør ved jernbaneanlegg eller den, som disse bemyndiger dertil, forflytter innen henholdsvis vedkommende trafikkdistrikt og anleggsdistrikt det dem underordnede personale i den utstrekning, som til enhver tid er fastsatt av Hovedstyret.

Ved forflyttelser blir å ta hensyn til vedkommende funksjonærs eget ønske, såvidt tjenestens tarv tilsteder,

§ 10. Det ved Statsbanene fast ansatte personale med plikt til stadig tjeneste skal hvert år gis en sammenhængende fritid på minst 14 dager. Er særlig forhold til hinder for det, kan ansettelsesmyndigheten bestemme, at fritiden gis det næste år.

Hvor der er anledning til det, kan der tilstås vedkommende personale en fritid av 3 uker. Avgjørelse herav treffes for personale ved Hovedstyret av generaldirektøren eller de, som han bemyndiger hertil, og for personale i trafikkdistriktene og ved jernbaneanleggene av henholdsvis distriktschef og overingeniør eller de, som disse bemyndiger hertil.

§ 11. Blir en fast ansatt tjenestemann syk og for en tid ufør til tjeneste, har han rett til tjenestefrihet med full lønn i inntil 3 måneder. En fast ansatt tjenestemann, som i et kalenderår har hatt full lønn under tjenesteuførhet på grunn av sykdom i 3 måneder, har ikke krav på lønn under ny tjenesteuførhet på grunn av sykdom, før han har tjenstgjort i minst 1 måned, og ikke i mer enn ytterligere 1 måned i det samme kalenderår.

Om han ikke innen 3 måneder er blitt tjenestefør igjen, eller om han i et kalenderår har hatt 4 måneders tjenestefrihet for sykdom, kan administrasjonen gi ham ytterligere inntil 9 måneders tjenestefrihet med full eller avkortet lønn. Andragender om sådan tjenestefrihet avgjøres av vedkommende ansettelsesmyndighet, dog kan vedkommende distriktskollegium eller ansettelsesråd for et tidsrum av inntil 3 måneder utover de 3 måneder, hvori tjenestemannen har krav på tjenesteledighet, innvilge tjenestefrihet også for de ved distriktet (anlegget) av Hovedstyret ansatte tjenestemenn. Likeledes kan Hovedstyret innvilge tjenesteledighet for alle av Kongen ansatte tjenestemenn. Hvis vedkommende myndighet finner, at tjenesteledighet i sådanne tilfelle bør nektes, skal andragendene forelegges vedkommende ansettelsesmyndighet (henholdsvis Hovedstyret og Kongen) til endelig avgjørelse.

§ 12. 1. Er fast ansatt tjenestemann kommet tilskade

ved ulykke i jernbanens tjeneste eller som følge av tjenesten, skal jernbanen bære utgiftene ved sykebehandling og helbredelse (lægehjelp og medisin, eller i tilfelle sykehusforpleining). 23 juli.

Han har likeledes krav paa full lønn, sålenge han er arbeidsufør, dog ikke utover 12 måneder. Er han derefter fremdeles arbeidsufør, vil der være adgang for den myndighet, som har ansatt ham, til å tilstå fortsatt bibehold av lønn, inntil han igjen blir tjenestefør. Benyttes ikke denne adgang, eller er han blitt varig ufør til tjenesten, skal han efter utløpet av de 12 måneder ha skadebot. I skadeboten kommer til fradrag den pensjon, tjenestemannen måtte få utbetalt av Statsbanenes pensjonskasse eller annen offentlig pensjonskasse. Skadeboten skal være 60 pct. av lønnen, hvis tjenestemannen er blitt helt ufør til arbeide, men kan i andre tilfelle settes ned og fastsettes i forhold til hans arbeidsuførhet.

De foran stående bestemmelser gjelder ikke legemsskader eller helbredsskader, som pådras på grunn av krig og heller ikke skade, som tjenestemannen med vilje har påført sig.

2. Har tjenesteulykke medført en fast ansatt tjenestemanns død, skal jernbanen utrede begravelsesutgiftene samt til andre erstatningsberettigede slektninger enn enker og barn sådan livrente som fastsatt i § 5 i lov av 15 august 1915 om ulykkesforsikring. Efterlatt enke og barn under 18 år skal i de første 6 måneder efter tjenestemannens død ha en erstatning tilsvarende vedkommendes fulle lønn og derefter pensjon i sådan utstrekning og på sådan måte som til enhver tid i pensjonsreglementet bestemt. Er pensjonen mindre enn den erstatning de vilde fått efter lov av 13 august 1915 om ulykkesforsikring, skal jernbanen erstatte det manglende. Er enken og barnene ikke berettiget til pensjon, har de krav på livrente på de vilkår, som er fastsatt i nevnte lovs § 5, dog således at der for barn skal utredes livrente inntil det fylte 18de år. Skadebot betales ikke for den tid, hvori lønn utbetales.

Bestemmelsen gjelder ikke dødsfall forårsaket ved krig.

Er vedkommende tjenestemann medlem av offentlig sykekasse, eller er han forsikret i henhold til gjeldende lov om ulykkesforsikring, skal den hjelp, som derved blir ydet ham, eller i tilfelle av forpleining på sykehus hans familie, eller i tilfelle av død, hans efterlatte komme til fradrag i det som kan kreves av jernbanen efter reglene i denne paragraf.

§ 13. Fast ansatte tjenestemenn kan meddeles tjenesteledighet til utøvelse av den vedkommende efter loven påhvilende verneplikt såvelsom for å vareta personlige anliggender.

Tjenesteledighet til utøvelse av verneplikt tilstås i fornøden utstrekning.

23 juli. Under tjenesteledighet kan bli å tilstå hel, delvis eller ingen lønn efter derom av Hovedstyret utferdigede almindelige bestemmelser.

Adgang til deltagelse i den offentlige gudstjeneste på søn- eller helligdager blir i den utstrekning, som forholdene tilsteder, å søke tilveiebragt ved anordninger for tjenestens fordeling.

Ønsker generaldirektøren tjenesteledighet for lengere tid enn 30 dager i sammenheng, blir andragende herom å forelegge for Arbeidsdepartementet til avgjørelse.

For jernbanedirektører og de ved Hovedstyret forøvrig ansatte funksjonærer innvilges tjenesteledighet av generaldirektøren.

Distriktschef eller overingeniør ved anlegg må likeledes, når de ønsker tjenesteledighet, henvende sig herom til generaldirektøren.

For annet personale i trafikkdistrikter og ved anlegg innvilges tjenesteledighet av henholdsvis distriktschef og overingeniør.

Generaldirektøren kan — forsåvidt angår det ved Hovedstyret ansatte personale — i den utstrekning, som det måtte finnes hensiktsmessig, overføre ved almindelig eller særlig bestemmelse sin permisjonsmyndighet til jernbanedirektørene.

Distriktschef eller overingeniør ved anlegg kan med den begrensning, som Hovedstyret bestemmer, overføre den dem tillagte myndighet til å tilstå tjenesteledighet til andre tjenestemenn i distriktet eller ved anlegget.

§ 14. Avskedsandragender fra tjenestemenn, som ikke er ansatt av Kongen, behandles og avgjøres av Hovedstyret.

Forsåvidt andragendet ikke medfører krav på pensjon, kan dog avskjed innrømmes av den myndighet, som har foretatt ansettelsen, og avskjeden kan, forsåvidt tjenestens tarv tilsteder det, i tilfelle gis med kortere varsel enn 3 måneder.

§ 15. Fast ansatte tjenestemenn med under 3 års tjeneste i jernbanen kan av den myndighet, som har ansatt dem, sies op med 3 måneders varsel.

Er tjenestetiden under 1 år, kan opsigelsesfristen nedsettes til 1 måned.

Tjenestetiden regnes fra den dag, da vedkommendes stilling til jernbanen er sådan, at han efter de herom fastsatte regler går inn under lov av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn.

Ved beregningen av tjenestetiden medregnes tjenesteledighet kun for et tidsrum av inntil 6 måneder, medmindre tjenesteledigheten er begrunnet i sykdom eller utførelse av of-

fentlig hverv eller er gitt til benyttelse av offentlig stipendium, i hvilke tilfelle det hele fravær medregnes. Har en tjenestemann fratrått jernbanens tjeneste og senere gått inn igjen, kan begge tjenestetider legges sammen, forsåvidt fraværet ikke strekker sig utover 1 år. Hvorvidt tjenestetid i annen stilling i statstjenesten skal kunne medregnes, avgjøres i hvert enkelt tilfelle av Hovedstyret. 23 juli.

En tjenestemann, som er opsagt, kan innen 14 dager, efterat opsigelsen er meddelt ham, anke den inn for Arbeidsdepartementet, forsåvidt vedkommende er opsagt av Hovedstyret, og for Hovedstyret, såfremt han er opsagt av et distriktskollegium eller ansettelsesråd.

Anken skal fremsettes skriftlig og være henholdsvis Arbeidsdepartementet og Hovedstyret ihende innen ankefristens utløp.

Er ankemyndighetens avgjørelse ikke truffet innen opsigelsesfristens utløp, vedblir tjenestemannen i sin stilling, inntil anken er avgjort.

Fast ansatte tjenestemenn kan også efter 3 års tjenestetid sies op, om vedkommendes stilling blir overflødig eller nedlegges.

Opsigelsesfristen er 6 måneder.

Har en således opsagt tjenestemann minst 15 års tjenestetid, kan han i inntil 2 år kreve som ventepenger 60 pct. av sin lønn. Ventepengene faller bort, om han ikke vil ta annen offentlig stilling, som blir budt ham og som er lønnet med minst 80 pct. av den tidligere lønn, og iøvrig nogenlunde svarer til den stilling han før hadde.

For tjenestetidens beregning gjelder samme regler som angitt foran i nærværende paragraf, dog således at der i dette tilfelle alltid medregnes tjenestetid i andre statslønte stillinger enn ved jernbanen.

§ 16. Fast ansatte tjenestemenn kan av den myndighet, som har ansatt dem, ilegges ordensstraff for forseelse i tjenesten eller for usømmelig eller uverdig adferd i eller utenfor tjenesten.

Ordensstraffene er:

Bøter, dog ikke utover 1 måneds lønn.

Forlengelse med inntil 2 år av den tid, som kreves for å få alderstillegg.

Suspendering i inntil 3 måneder uten lønn og med inndragning av uniformsstykker og andre tjenestetegn som tilhører Statsbanene.

Overflytning til en annen tjenestestilling av like eller lavere grad, forsåvidt det er forenelig med ansettelsesvilkårene.

23 juli. Bøter, alderstillegg, som blir nektet, lønn, som innspares under suspendering, skal tilfalle innretning med formål, som kommer tjenestemennene eller deres efterlatte tilgode efter Hovedstyrets bestemmelse til enhver tid.

Ordensstraffene og deres begrunnelse skal meddeles skriftlig.

For fremgangsmåten ved ileggelse av ordensstraffer og anke over disse gjelder tilsvarende regler som fastsatt i følgende paragraf angående avskjed.

Anke over ordensstraff, som er ilagt av et distriktskollegium eller ansettelsesråd, må dog først prøves av Hovedstyret, til hvilken anken må være innkommet innen ankefristens utløp. Hovedstyrets avgjørelse kan av tjenestemannen innankes for Arbeidsdepartementet. Skriftlig begjæring herom må være innkommet til vedkommende distriktschef eller overingeniør innen 8 dager, efterat tjenestemannen har fått meddelelse om Hovedstyrets avgjørelse, og skal av denne uten opholdinnsendes til Arbeidsdepartementet gjennem Hovedstyret.

Ilagt ordensstraff skal påføres vedkommendes rulleblad.

Hvor en forseelse ikke antas å burde medføre så strenge forholdsregler som ovenfor nevnt, kan vedkommende tildeles advarsel, med eller uten påførelse av irettesettelsen på vedkommendes rulleblad. De særegne regler, som gjelder for ileggelse av ordenstraffer og anke over disse, kommer her ikke til anvendelse.

§ 17. Fast ansatte tjenestemenn, som ikke er ansatt ved kongelig konstitusjon, kan avskjediges av den myndighet, som har ansettelsesretten,

a. når de viser sig å være varig uskikket til forsvarlig å utføre sitt arbeide, eller de ikke lenger har de nødvendige eller gyldig foreskrevne betingelser for å sitte i stillingen;

b. når de gjør sig skyldig i grov uforstand i tjenesten, med vilje krenker sin tjenesteplikt, tross tidligere skriftlig advarsel eller irettesettelse fra nærmest foresatte tjenestemyndighet, viser forsømmelighet eller slurv i tjenesten, har vært beruset i tjenesten, eller når de ved drikfeldighet eller usømmelig adferd i eller utenfor tjenesten viser sig uverdig til sin stilling eller nedbryter den aktelse eller tillit, som stillingen krever.

Foruten i disse tilfelle kan tjenestemenn avskjediges, når de har nådd den alder eller tjenestetid, som er eller blir fastsatt for deres pensjonsrett av offentlig kasse.

Ingen må avskjediges, uten at han har fått adgang til å forklare sig skriftlig for den, som har avgjørelsen. Likeledes

har han rett til å forklare sig muntlig for vedkommende myn- 23 juli.
dighet.

Han skal dessuten ha hat anledning til å gjøre sig bekjent med klagen og de oplysninger, hvorpå den er bygget.

Trenges andre oplysninger, og vedkommende myndighet ikke uten vanskelighet kan innhente dem selv, kan den søke saken oplyst ved ett av sine medlemmer eller ved en annen offentlig tjenestemann, men ikke ved den, som har reist klagen.

Efterforskning kan av vedkommende myndighet såvelsom av tjenestemannen kreves efter straffeprosesslovens regler.

Avskjeden og grunnene for den skal meddeles skriftlig.

En tjenestemann, som er avskjediget, kan innen 14 dager, efterat avskjeden er meddelt ham, anke avgjørelsen inn for Arbeidsdepartementet.

Anken skal fremsettes skriftlig og være Arbeidsdepartementet ihende innen ankefristens utløp.

Anken har opsettende virkning.

§ 18. En tjenestemann kan midlertidig fjernes fra tjenesten, når nogen av de i § 17 nevnte grunner til avskjed antas å foreligge, og tjenestens tarv krever, at han straks fjernes. Sadan forføining treffes av vedkommende distriktschef, overingeniør eller fagdirektør ved Hovedstyret for henholdsvis personale i distriktene, ved anlegg eller ved Hovedstyret, men skal uten ophold innberettes til vedkommende ansettelsesmyndighet, som vil treffe beslutning om, hvorvidt avskjed skal meddeles eller det vil kunne bero med annen forføining. Under sådan midlertidig suspensjon inntil ansettelsesmyndighetens beslutning foreligger kan vedkommende kreve lønn.

§ 19. Har tjenestemenn, som går inn under lov av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn, opsagt sine stillinger, kan ansettelsesmyndigheten, hvis den skjønner, at de har gjort dette efter avtale eller i forståelse med hverandre, og fratredelsen vilde utsette viktige samfundsinteresser for fare, pålegge dem som tjenesteplikt å bli stående i tjenesten også efterat opsigelsesfristen, 3 måneder, er løpet ut, men ikke utover ytterligere 3 måneder.

Pålegget må være gitt innen 14 dager efter opsigelsen. Over pålegget kan der innen 14 dager, efterat det er meddelt vedkommende tjenestemenn, ankes til Arbeidsdepartementet, eller hvis pålegget er gitt av dette, til Kongen. Anken må fremsettes skriftlig og må være innkommet til ankemyndigheten innen 14 dager, efterat pålegget er meddelt.

Anken har i dette tilfelle ikke opsettende virkning.

§ 20. Har tjenestemenn, som går inn under lov av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn, efter avtale eller i før-

23 juli. ståelse med hverandre ulovlig nedlagt arbeidet, kan de avskjediges, uten at de i § 17 inneholdte regler om fremgangsmåten ved avskjedigelse eller anke over avskjed blir fulgt.

23 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til post 6 i betingelsene for regulering av innsjøen Laugen i Børseelven fastsettes inntil videre nedenstående manøvreringsreglement i 2 alternativer for reguleringsdammen:

Alt. I.

1. Øverste reguleringsgrense . . . . . kote 60
Nederste — . . . . . « 52

Reguleringshøide 8 m.

De tillatte reguleringsgrenser skal betegnes ved faste og tydelige merker, som godkjennes av det offentlige.

2. Der avgis det til den almindelige fløtning nødvendige vann overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte bestemmelser.

3. Vannstanden må ikke overstige øverste reguleringsgrense, uten at tapningsløpene i dammen er åpnet. Dog kan 3 stk. 8" planker motsvarende en høide av 24" i det største av tappeløpene overensstemmende med hittidig praksis bli stående.

Det skal ved manøvreringen has for øie, at vassdragets flomvannføring ikke forøkes Heller ikke må dets naturlige lavvannføring forminskes til skade for andres rettigheter.

Forøvrig foregår vannslipningen efter det nedenforliggende kraftanleggs behov.

4. Til å forestå manøvreringen antas norsk statsborger, som godtas av vedkommende departement

Damvokterens bolig skal ligge i dammens umiddelbare nærhet og være forsynt med telefon.

5. Det skal påses, at flomløpene ikke hindres av is eller lignende samt at dammen til enhver tid er i god stand.

Der føres protokoll over dammens manøvrering, laveste vannstander samt observeres og noteres, om det måtte forlanges, regnmengder, temperatur m. v.

Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til vassdragdirektøren.

6. Mulig tvist om dette reglements fastsettelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

7. Forandringer i dette reglement kan alene foretas av Kongen, efterat de interesserte har hat anledning til å uttale sig.

Alt. II.

1. Øverste reguleringsgrense . . . . . kote 60.

Dog kan kraftanlegget overensstemmende med hittidig praksis i tiden 1 juni—1 september ha bare 3 stk. 8" planker motsvarende en høide av 24" i det største av tappeløpene. 23 juli.

Nederste reguleringsgrense . . . . . kote 52.

De tillatte reguleringsgrenser skal betegnes ved faste og tydelige merker, som godkjennes av det offentlige.

2—7. Faller sammen med de tilsvarende punkter i alt. I.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmennene. 26 juli.

Ved beslutning av 15 juli d. å. har Stortinget samtykket i, at den av forrige Storting for budgetterminen 1919—20 besluttede skatt på formue og inntekt opføres til inntekt for budgetterminen 1920—21, og at der for terminen 1919—20 under vedkommende post i statsregnskapet opføres til inntekt av statskassens beholdning 125 mill. kroner.

Som følge herav skal man be de i hr. fylkesmannens distrikt ansatte oppebørselsbetjenter (skattefogder og byfogder) anmodet om i statskattregnskapet for 1919—20 og 2nen halvårsekstrakt av samme ikke å medta den iår på grunnlag av inntekten og formuen i 1919 utlignede statsskatt, der som vedkommende budgetterminen 1920—21 blir å inntektsføre i regnskapet for dette budgettår og i 1ste halvårsekstrakt av dette regnskap.

Departementet finner det også hensiktsmessig, at regnskapsførselen for krigskonjunkturskatten følger samme regel som for statsskatten bestemt, hvorfor man samtidig skal be de nevnte oppebørselsbetjenter anmodet om i regnskapet over krigskonjunkturskatten for 1919—20 og 2nen halvårsekstrakt av samme ikke å medta den på grunnlag av inntekten i 1919 utlignede skatt, men først inntektsføre denne i regnskapet for 1920—21 og sammes 1ste halvårsekstrakt

Det tilføies, at departementet på grunn av foranstående forventer, at de nevnte regnskaper iår overalt blir innsendt innen de bestemte frister.

Skrivelse*) fra Proviantеringsdepartementet, hvorved departementet i medhold av § 4 i de under 18 juni 1920 fastsatte statutter for Statens Liggedagskasse approberer beslutning av Statens Kullkomite av 16 d. m., hvorefter tilskuddet til Statens Liggedagskasse for kull, koks og sinders, som innføres fra Australia, settes til kr. 10,00 pr. tonn. 26 juli.

Tilskuddet blir å betale for hver importert tonn kull, koks eller sinders, som kommer til landet efter 31 juli 1920.

*) Bekjentgj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 50.

26 juli. Samtidig har Provianteringsdepartementet bestemt, at § 4 i de under 18 juni 1920 fastsatte statutter for Statens Liggedagskasse for fremtiden skal lyde således: »Som premie til kassen har hvert medlem å betale et fast beløp pr. tonn kull, koks eller sinders, som innlastes i utenlandsk havn. Premiens størrelse fastsettes av kullkomiteen efter styrets innstilling med approbasjon av Provianteringsdepartementet. Premien betales av importøren til Liggedagskassen.«

Den nye bestemmelse gjelder for alle liggedagsutgifter, som påløper fra og med 1 august 1920.

28 juli. **Skrivelse** fra Justisdepartementet til Socialdepartementet i anledning av, at der har vært reist tvil om, innen hvilken jurisdiksjon en farskapssak i henhold til lov nr. 3 av 10 april 1915 skal behandles, når moren, efterat begjæring om saksanlegg er innkommet til underdommeren (lovens § 12 jfr. § 11 i. f.), tilflytter en annen unnerrettsjurisdiksjon.

Med bemerkning at spørsmålet vil høre under domstolenes avgjørelse — uttaler Justisdepartementet for sitt vedkommende, at det antar, at saken rettelig vil bli å behandle innen den jurisdiksjon, som moren er flyttet til, uten hensyn til, at flytningen er foregått efter det tidspunkt, da begjæring om saksanlegg innkom til vedkommende underdommer.

I skrivelse til fylkesmannen i Troms av 27 august 1920 har Socialdepartementet tiltrått Justisdepartementets uttalelse.

29 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Telemark i anledning av en forespørsel, om § 3 i lov om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. av 2 april 1917 også gjelder for skyssstasjonsholdere, som i henhold til skysslovens § 70 plikter å holde gjestgiveri for reisende.

Departementet antar, at spørsmålet må besvares benektende og henviser iøvrig til en skrivelse fra Socialdepartementet til Justisdepartementet av 18 desember 1917 angående anvendelsen av nevnte lov på skyssstasjonsholdere og skyssskaffere, hvilken skrivelse er sålydende:

»Med påtegning av 6 oktober d. a. har det ærede departement oversendt hertil forespørsel fra politimesteren i Uttrøndelagen av 24 september næstfør om, hvorvidt lov av 2 april 1917 (nr. 5) om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. også gjelder for skyssstasjonsholdere og skyssskaffere, som er pliktige til å holde gjestgiveri.

Spørsmålet har herfra vært forelagt for Handelsdepartementet (Poststyrelsen), som under 10 ds. har uttalt som sin mening, at stasjonsholdere og skyssskaffere, som av amtman-

nen tilpliktes å holde gjestgiveri for reisende (lov nr. 2 av 29 juli.
av 14 juli 1893 § 70), ikke inngår under ovennevnte lov av 2 april 1917. Efter Handelsdepartementets anskuelse må disse stasjonsholdere eller skyssskaffere nærmest stå i klasse med de i nærværende departements rundskrivelse av 21 juni 1917 nevnte personer, »som mottar i herberge eller beverter med mat eller drikke leilighetsvis uten karakter av egentlig næringsdrift.«

Nærværende departement skal for sitt vedkommende bemerke, at man er enig med Handelsdepartementet, forsåvidt som det formentlig i hvert fall må antas upåkrevet å pålegge de nevnte skyssstasjonsholdere og skyssskaffere meldeplikt efter omhandlede lovs § 1, idet politiet — også uten melding i henhold til loven av 1917 — forutsettes å ha rede på dem. Spørsmålet herom henhører imidlertid under det ærede departements (og Handelsdepartements) ressort.

Derimot antar departementet, at lovens øvrige forskrifter bør finne anvendelse. Særlig gjælder dette de bestemmelser, som tar sikte på å opretholde ro, orden og renslighet i herberger og bevertninger, — bl. a. de ved kongelig resolusjon av 27 juli d. å. (dens avsnitt III) fastsatte sundhetsforskrifter — samt de av lovens bestemmelser, som har til hensikt å motvirke misbruk ved næringens utøvelse. Sluttelig tilføies, at den av Handelsdepartementet påberopte bemerkning i rundskrivelsen av 21 juni 1917 refererer sig til en anførsel i ot. prp. nr. 63 for 1916 (side 12, 2nen spalte), jfr. lagtingsforhandlinger 1917 side 19. Herved er imidlertid, som det vil ses, vistnok ikke tenkt på forhold, som de det her gjelder.«

Kongelig resolusjon *), hvorved med hjemmel av § 3 i 30 juli.
lov om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. av 2 april 1917 bestemmes, at den, som gjør sig en næring av å drive herberge i Odda herred i Hordaland fylke, inntil videre, å regne fra 1 september 1920, skal ha bevilling.

Kongelig resolusjon *), hvorved i henhold til § 3 i lov 30 juli.
om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. av 2 april 1917 bestemmes, at den, som vil gjøre sig en næring av å drive herberge eller bevertning i Lillestrøm herred, Akershus fylke, skal ha bevilling. Bestemmelsen trer i kraft 1 september 1920,

Kongelig resolusjon **), hvorved de av Lier herreds- 30 juli.

*) Bekjentgj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nv. 50.
**) Bekjentgj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 50, hvor forandringene er anført.

30 juli. styre senest i møte 28 juni 1920 fastsatte forandringer i den under 2 mai 1919 stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Lier herred, Buskerud fylke, stadfestes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende fra og med 1 september 1920.

30 juli. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av Flå herredsstyre i møter den 19 april og 29 juni 1920 vedtatte vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Flå herred, Buskerud fylke, stadfestes som gjeldende inntil videre, å regne fra 1 september 1920.

30 juli. **Kongelig resolusjon****), hvorved de av Ål herredsstyre i møte den 15 mai 1920 vedtatte forandringer i den under 1 mai 1914 stadfestede vedtekt angående lukning av utsalgssteder innen Ål herred i Buskerud fylke stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre, å regne fra 1 september 1920.

30 juli. **Kongelig resolusjon*****), hvorved de av Fredrikstad bystyre i møte den 8 juni 1920 besluttede forandringer i § 2 i den ved kongelig resolusjon av 9 november 1917 for byens utsalgssteder approberte lukningsvedtekt stadfestes i medhold av lov av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre, å regne fra 1 september 1920.

30 juli. **Kongelig resolusjon**†), hvorved i medhold av §§ 1 og 2 i lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum bestemmes, at Kongsvinger kommune i Hedmark fylke efter beslutning av magistrat og formannskap skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av foreningss- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter innen byens grenser for å anvende dem til herberge for husville.

30 juli. **Kongelig resolusjon**†), hvorved kongelig resolusjon av 21 mars 1919, hvorved midlertidig lov av samme dag om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene blev gjort gjeldende bl. a. i forskjellige kommuner i

---

*) Bekjentgj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 50, hvor vedtekten er inntatt.

**) Bekjentgj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 50, hvor vedtekten i den endrede form er inntatt.

***) Bekjentgj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 50, hvor 'en i endret lydelse er inntatt; jfr. nr. 56 s. 708.

†) Bekjentgj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 50.

Nordland fylke, opheves også forsåvidt angår herredene Nordvik og Gildeskål i det nevnte fylke. 30 juli.
Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved den konsesjonsgrense, som er omhandlet i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, for Varteig herred, Østfold fylke, nedsettes til 2 ha. 30 juli.
Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved de konsesjonsgrenser, som er nevnt i § 2, § 3 første ledd, og § 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, for Varteig herred, Østfold fylke, nedsettes til 10 ha., og kongelig resolusjon av 9 februar 1917 om nedsettelse av grensen til 30 ha. opheves. 30 juli.
Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Østfold fylke. 30 juli.
Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924 for årskalv av elg og til utgangen av året 1922 for okse og kolle.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 1899 § 44 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Akershus fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924 for årskalv av elg og til utgangen av året 1922 for okse og kolle. 30 juli.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes. at elg skal være fredet det hele år innen Hedmark fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924 for årskalv av elg og til utgangen av året 1922 for okse og kolle. 30 juli.

Kongelig resolusjon**), hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Skien bystyres beslutning av 16 juli 1920 angående tillegsbestemmelser til nevnte lovs § 24 for nevnte by. 30 juli.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 5, første ledd, be- 30 juli.

*) Bekjentgj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 50.
**) Bekjentgj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 50, jfr. nr. 51, s. 679.

30 juli. stemmes, at Arbeidsdepartementet kan bemyndige vedkommende fylkesmann til å gi midlertidig tillatelse til på enkelt vei eller enkelte veier å benytte motorvogner med større bredde enn 1,75 meter.

30 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til lov av 17 mai 1904 meddeles samtykke til, at den senest ved kongelig resolusjon av 2 april 1917 tillatte fattigkretsinndeling av Opdal herred i Sør-Trøndelag fylke bibeholdes for et tidsrum av 3 år fra 1 januar 1920 å regne.

30 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes, at det departement, hvorunder medisinalvesenet hører, kan meddele bestyrere av fruktsalgslag og lignende selskaper tillatelse til å forhandle blyarsenat, parisergrønt og andre arsenikkpreparater til bekjempelse av skadeinsekter på nærmere av departementet fastsatte betingelser.

30 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved i medhold av loven om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912, jfr. lov nr. 5 av 16 juli 1920, bestemmes:

1. Der oprettes følgende nye distriktslægestillinger:
   I Telemark fylke:
   Gjerpen og Siljan (omfattende herredene Gjerpen og Siljan) med årlig grunnlønn kr. 4 500,oo.
   Solum (Solum herred) med årlig grunnlønn kr. 3 500,oo.
   I Møre fylke:
   Borgund (herredene Borgund, Giske og Vigra) med årlig grunnlønn kr. 4 500,oo.
2. Der oprettes en stadslægestilling for kjøpstaden Porsgrund med årlig grunnlønn kr. 3 500,oo.
3. Der oprettes selvstendige fylkeslægeembeder for hvert av fylkene Hedmark og Nordland med årlig grunnlønn kr. 11 000,oo.
4. Oprettelsen av foran nevnte stillinger trer i kraft fra den tid, Socialdepartementet bestemmer.

30 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved Provianteringsdepartementet bemyndiges til å fastsette de i Stortingets beslutning av 6 juli 1920 omhandlede nærmere regler for omsetningen av norsk korn av 1920 års avl.

30 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved fastsettes som gjeldende inntil videre nedenstående reglement for manøvrering av reguleringsdammen i Hegmovassdraget i Bodin:

30 juli.

1.

Øverste reguleringsgrense er . . kote 128,00
Laveste —»— » . . » 114,50

Reguleringshøide 13,50 m.

Vannstanden må ikke overstige øverste reguleringsgrense, uten at reguleringsinnretningene er åpnet helt.

Reguleringsgrensene skal betegnes ved et fast og tydelig vannstandsmerke, som det offentlige godkjenner.

2.

Der avgis det til den almindelige ferdsel og fløtning nødvendige vann overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte bestemmelser.

3.

Vannslipningen skal foregå med sikte på å skaffe mest mulig jevn vannføring fra Hegmovatn. Dog kan der, sålenge Bodin kommunes fall er det eneste utbyggede, slippes efter dettes behov.

Det skal ved manøvreringen has for øie, at flomvannføringen i vassdraget ikke forøkes, og at vassdragets naturlige lavvannføring ikke forminskes til skade for andres rettigheter.

4.

Til å forestå manøvreringen antas norsk statsborger, som godtas av vedkommende departement. Han skal bo i dammens umiddelbare nærhet og ha telefon i sin bolig.

5.

Damvokteren har å påse, at flomløpet ikke hindres av is eller lignende samt at dammen til enhver tid er i god stand.

6.

Damvokteren har å føre protokoll over laveste vannstander samt observere og notere, om det forlanges, regnmengder, temperatur m, v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til vassdragdirektøren.

7.

Mulig tvist om dette reglements forståelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

8.

Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen, efterat de interesserte har hatt anledning til å uttale sig.

31 juli. **Skrivelse***) fra Statens prisdirektorat, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 og under henvisning til skrivelse av 19 februar 1920 og skrivelse av 9 juni 1920 bestemmes i henhold til gitt bemyndigelse, at maksimalgrunnprisen for Differdingerbjelker inntil videre skal være kr. 95,00 pr. 100 kg., utregnet efter normalvekt pr. løpende meter.

31 juli. **Skrivelse****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har meddelt Christiania Glasmagasin tillatelse til å forhøie konjunkturtillegget for glassvarer fra Høvik og Hadeland glassverker fra 90 pct. til 100 pct., idet der dog for visse sorter av glassvarer er tillatt beregnet et noget høiere tillegg.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med mandag 2 august 1920.

Fra samme tidspunkt opheves den ved skrivelse av 17 juli 1920 fastsatte sats for konjunkturtillegg for glassvarer.

31 juli. **Skrivelse*****) fra Statens prisdirektorat, hvori meddeles, at Finansdepartementet efter innstilling fra Statens prisråd har meddelt A/S. Haldens Skotøifabrik, Fredrikshald, godkjennelse på nærmere anførte priser for randsydde fettlærstøvler.

2 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av frk. Kathinka Sibbern oprettede »Frøken Kathinka Sibberns legat til Rygge kommune til ubemidlede værdige trængende« samt på den under 12 januar 1920 utferdigede fundas for dette legat.

2 aug. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 bestemmes, at de i skrivelse av 18 februar 1920 § 1, siste punkt, fastsatte prisbestemmelser for sjokolade, kakao og konfekt av utenlandsk tilvirkning ved salg fra importør til detaljist herefter skal ha en endret lydelse.

2 aug. **Skrivelse** †) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av

---

*) Bekjentgj. 20 august i Lovtid 1ste avd. nr. 54, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 54.

***) Bekjentgj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 54, hvor prisene er anført.

†) Bekjentgj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 54, hvor prisreguleringsbestemmelsene er inntatt.

24 september 1918, fastsettes som gjeldende inntil videre pris- 2 aug.
reguleringsbestemmelser for sjokolade, kakao og konfekt av norsk tilvirkning.

Skrivelse*) fra Finansdepartementet, hvorved i medhold 3 aug.
av lov av 17 juli 1918 og under henvisning til skrivelse av 13 september 1919 om omsetningsregler og maksimalpriser for huder og skinn fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for endel sorter.

Midlertidig lov**)[1]) om prisregulering m. v. 6 aug.

§ 1.

1. For å regulere og føre kontroll med prisene på varer og andre gjenstander kan Kongen eller den han bemyndiger inntil videre fastsette maksimalpriser og maksimalfortjeneste, samt treffe andre bestemmelser om priser og fortjeneste, utstede forbud mot tilbakeholdelse av varer for salg og utferdige forskrifter for produksjonen, omsetningen og for virksomhet, som dermed står i forbindelse, såsom bearbeidelse, istandsettelse, transport og bevertning.

   Ved fastsettelse av maksimalpriser, maksimalfortjeneste og andre bestemmelser om priser eller fortjeneste kan vedkommende bedrifter innordnes under forskjellige grupper efter bedriftenes virksomhet, produksjonsomkostningenes størrelse, varenes eller ydelsenes kvalitet eller efter andre hensyn.

2. Enhver er forpliktet til å meddele de oplysninger, som vedkommende myndigheter ved særskilte eller almindelige påbud krever til bruk for prisreguleringen og kontrollen, herunder også oplysninger om monopoler, prissammenslutninger og andre konkurranseinnskrenkninger av hvilkensomhelst art. Vedkommende myndigheter kan også pålegge enhver å avgi møte for sig til avgivelse av oplysninger med sådant varsel, som disse myndigheter bestemmer. Likeledes kan vedkommende myndigheter kreve utlevert til granskning forretningsbøker, fakturaer og andre forretningsdokumenter.

   Den ovenfor fastsatte plikt til å avgi oplysninger m. v. gjelder uten innskrenkning av bestemmelsene i straffeprosesslovens § 177, jfr. § 216. Dog blir dette alene å

*) Bekjentgj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 54, hvor de nye maksimalpriser er anført.
**) Bekjentgj. 9 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.
[1]) St.besl 13 juli. Se Ot.prp. nr. 50. Dok. nr. 22. Innst. O. IX. St.tid., forh. i Ot. s. 416—520; i Lt. s. 139—148.

aug. anvende overfor den, hvem oplysninger m.v. avkreves i henhold til foregående ledd; derimot ikke overfor de i straffeprosesslovens § 176 nevnte personer. Forretningsbøker, fakturaer og andre forretningsdokumenter kan beslaglegges ikke alene i de i straffeprosessloven foreskrevne tilfelle, men også når de er nektet utlevert i strid med bestemmelsen i foregående ledds siste punktum.

3. Enhver er forpliktet til efter opnevnelse av Kongen eller den han bemyndiger å medvirke ved kontrollen eller reguleringen på den måte, som av vedkommende myndigheter bestemmes.

4. Enhver, som i medhold av post 1 eller 2 får oplysning om forretnings- eller fabrikasjonshemmeligheter eller lignende, plikter å bevare taushet derom. Offentliggjørelse bør dog, når det anses påkrevet av almene hensyn, finne sted i den utstrekning og på den måte Kongen efter innstilling av vedkommende myndigheter finner tjenlig. Offentliggjørelsen må i intet tilfelle omfatte hemmeligholdte tekniske innretninger eller fremgangsmåter. Med samme begrensning kan Kongen bestemme, at forhandlinger for vedkommende myndigheter i henhold til denne lov skal foregå offentlig.

5. Monopol- og storbedrifter av enhver art samt alleslags sammenslutninger, avtaler og andre ordninger mellem næringsdrivende, som har til formål innskrenkninger i den frie konkurranse, blir å anmelde til Statens prisdirektorat. Anmeldelsene blir å innføre i et offentlig register. De nærmere bestemmelser herom treffes av Kongen, eller den han bemyndiger.

6. Forberedelsen av prisreguleringssaker i henhold til foranstående skal, medmindre det gjelder saker, hvori avgjørelsesmyndigheten er overdratt til lokale organer (provianteringsråd og fylkesprovianteringsråd), henhøre under statens prisdirektorat, som avgir innstilling i saken til vedkommende departement, forsåvidt avgjørelsesmyndigheten ikke er tillagt direktoratet. Viktigere saker bør derhos på forhånd forelegges statens prisråd.

§ 2. Forråd av varer og andre gjenstander, for hvilke prisen er regulert gjennem fastsettelse av maksimalpris eller på annen måte, kan stat, fylkeskommuner og kommuner kreve avstått i fornøden utstrekning overensstemmende med lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917, jfr. lov av 14 desember 1917.

§ 3. Kongen eller den han bemyndiger kan i særlige

tilfelle dispensere fra de i medhold av § 1 post 1 utferdigede bestemmelser. 6 aug.

§ 4. Den, som forsetlig overtrer nogen i henhold til § 1 post 1 utferdiget bestemmelse eller undlater å efterkomme noget i medhold av § 1 post 2 fremsatt krav eller pålegg eller søker varer eller gjenstander unddratt fra sådan avståelse som i § 2 nevnt, eller som medvirker dertil, straffes med bøter inntil kr. 100 000,00 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. I gjentagelsestilfelle skal i almindelighet anvendes fengselsstraff enten alene eller i forbindelse med bøter.

Har nogen av uaktsomhet forbrutt sig på nevnte måte, straffes han med bøter.

Den, som undlater å yde en efter § 1 post 3 pålagt medvirkning til prisreguleringen eller som bryter sin taushetsplikt efter § 1 post 4, straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 5. Er en i foregående paragraf omhandlet forbrytelse forøvet under utøvelse av en næringsvei, kan retten til å fortsette denne fradømmes den skyldige for bestandig eller for et begrenset tidsrum.

§ 6. Varer og andre gjenstander kan helt eller delvis inndras ved dom, selv om de ikke tilhører nogen, som er skyldig i den straffbare handling, når de er eller søkes omsatt eller tilbakeholdt fra omsetningen i strid med nogen i henhold til § 1 post 1 utferdiget bestemmelse eller unddras eller søkes unddratt fra sådan avståelse som i § 2 nevnt. Skjer inndragningen hos nogen annen enn den skyldige, kan der hos denne foretas inndragning av det utbytte, han har vunnet ved den straffbare virksomhet. Er der ikke anledning til inndragning av gjenstanden selv, kan dens verdi helt eller delvis inndras hos den skyldige.

§ 7. I saker angående forbrytelse mot denne lovs bestemmelser får regelen i straffeprosesslovens § 287, annet punktum, anvendelse uten hensyn til, om den for forbrytelsen fastsatte straff er strengere enn der nevnt.

Hvor der ved dom avsagt av meddoms- eller forhørsrett alene er ilagt bøter eller betinget frihetsstraff, utkreves kjæremålsutvalgets samtykke til fornyet behandling ved lagmannsrett efter tiltaltes begjæring.

§ 8. Bestemmelser, som utferdiges i medhold av § 1, blir å innrykke i Norsk Pristidende eller et annet organ i den utstrekning, som bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger. Bestemmelsene i lov av 1 april 1876 om innførelse i Norsk Lovtidende kommer ikke til anvendelse på bestemmelser utferdiget i medhold av denne lov.

§ 9. Kongen eller den han bemyndiger kan fastsette reg-

6 aug. ler om godtgjørelse til personer, som pålegges å avgi møte efter § 1 post 2 eller å yde sådan medvirkning som nevnt i § 1 post 3.

§ 10. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves lov om regulering av vareprisene av 17 juli 1918. De i henhold til sistnevnte lov utferdigede bestemmelser og forskrifter skal gjelde, inntil de ved nye bestemmelser forandres eller opheves. På de overtredelser, som herefter begås, kommer bestemmelsene om straff og inndragning i denne lov til anvendelse.

6 aug. **Kongelig resolusjon** *), hvorved de bemyndigelser til å treffe forskjellige forføininger i prisreguleringsøiemed, som er gitt i henhold til lov om regulering av vareprisene av 17 juli 1918, blir inntil videre, til nye bestemmelser kan bli truffet, å anse som gitt også i henhold til den nye lov.

6 aug. **Kongelig resolusjon**,*) hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44, bestemmes, at elg og hjort (kronhjort og kolle) skal være fredet det hele år innen Rogaland fylke.

Denne bestemmelse trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1924.

6 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved prisen på det papir, landets papirfabrikker ifølge kongelig resolusjon av 27 juli 1917 og lov nr. 4 av 18 juli 1917 § 1, er pliktig å levere til innenlands forbruk til aviser, skal fra 1 september 1920 være 50 øre pr. kg. for inntil 50 tonn for hver forbruker pr. år.

6 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om motorvogner av 21 juni 1912 § 2 annet ledd bestemmes, at den ved Regjeringens resolusjon av 14 oktober 1913 under post II fastsatte innskrenkning for motorvognkjøring på hovedveistrekningen Stalheim—Sogn og Fjordane fylkesgrense opheves, forsåvidt angår veistykket ra foten av Stalheimskleiven til fylkesgrensen.

6 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Fredrikshald bystyres beslutning av 1 juni 1920 angående tilleggsbestemmelser til nevnte lovs § 24 for nevnte by.

Tilleggsbestemmelsene lyder således :

»1-etasjes trebygninger tillates opført med yttervegger av 4 bordkledninger, hvorav de 3 indre ligger kompakt på hin-

*) Bekjentgj. 9 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.

annen i 6 cm. tykkelse, mens der er luftrum mellem yttre panel og den kompakte del av veggen. 6 aug.

Veggens hulrum skal avbrytes av spikerslag i passende innbyrdes avstand.«

Kongelig resolusjon*), hvorved samtlige de ved kongelig resolusjon av 12 juni 1920 fastsatte maksimalfrakter opheves med undtagelse av frakten for mineralske oljer fra Nord-Amerika, Chili og Peru. 6 aug.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av § 1 i lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å. bemyndiges fylkesmennene til innen sitt fylke å utøve den myndighet, som ved kongelig resolusjon av 2 juli 1920 er tillagt Provianteringsdepartementet til å treffe bestemmelse om beslagleggelse og avståelse til staten av forråd av flytende brensel, herunder mineralske oljer av enhver art. 6 aug.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon, hvorved der fra 1 september 1920 anordnes ting for Nedre Telemark, Heddal og Tinn sorenskriverier overensstemmende med et fremlagt utkast. 6 aug.

Fylkesmannen i Telemark bemyndiges til å treffe nærmere bestemmelse om tid, sted og dagantall for avholdelsen av tingene.

Tingordningen er følgende:

A. Nedre Telemark sorenskriveri.

1. Sakting for Lunde, Bø og Sauherad i februar og oktober, for Seljord i februar og september.
2. Månedsting for hvert av tinglagene Lunde, Bø og Sauherad i juni; for Lunde, Bø og Sauherad underett i januar, mars, mai, juli, september og november; for Seljord i mai eller juni og i november.

B. Heddal sorenskriveri.

1. Byting for Notodden, jfr. lov nr. 5 av 26 juli 1912 § 7, en gang hver annen uke. Ekstrating for Notodden, jfr. lov om pant og tinglysning av 12 oktober 1857 § 9, en gang hver annen uke på Heddal sorenskriverembedes kontor.
2. Sakting for Heddal i februar og oktober; for Hjartdal i februar og september; for Gransherad i november.
3. Månedsting for Heddal i april, juni, august og desember; for Hjartdal i mai eller juni og november, for Gransherad i februar, juni og september.

*) Bekjentgj. 9 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.

6 aug. C. Tinn sorenskrivéri.
Sakting i september,
månedsting i hver av årets øvrige måneder.

6 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved de ved kongelig resolusjon av 3 oktober 1914 stadfestede vedtekter for Tromsø brennevinssamlag i medhold av § 1 i lov av 23 juli 1919 om midlertidig tillegg til lov om salg og skjenkning av brennevin, øl, vin og fruktvin av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918 stadfestes som gjeldende inntil videre.
Det pålegges fylkesmannen i Troms fylke å innsende til Departementet for Sociale Saker årlig innberetning om samlagets virksomhet samt regnskap.

6 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 § 31 bestemmes, at det i de kongelige resolusjoner av 9 mai 1909 og 1 februar 1918 omhandlede sikkerhetsfond ved Hadelands Glasverk i Jevnaker herred skal økes til kroner 40 000,00 ved årlig å legge rentene til det hittil opsamlede beløp.

6 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved det ved kongelig resolusjon av 12 juni 1920 oprettede Statens kontor for den frivillige samfundshjelp opheves.
Denne resolusjon trer i kraft straks.

6 aug. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Sør-Trøndelag, hvori meddeles, at meddomsmenn, som er opnevnt utenfor sitt tinglag til å tjenestgjøre ved en for underretten innanket utskiftning, kun tilkommer den i sportellovens § 91 fastsatte godtgjørelse, som skal fastsettes av forretningens bestyrer, ikke tillike skyss- og kostgodtgjørelse.

10 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av sogneprest H. A. Eggen ved gavebrev av 20 februar 1920 oprettede »Sofus Henrik Eggens legat« til fordel for sinnssyke ved Sannerud asyl i Hedmark fylke samt på de nnder 20 februar og 12 juni 1920 utferdigede statutter for dette legat.

10 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av postmester Ellen Schiøtz ved testamente av 22 mars 1916 oprettede »Legat til gaardbruker Agnes Lies minde« til beste for »Norsk kvindeforening til dyrenes beskyttelse« m. v. samt på de under 29 juni 1920 utferdigede statutter for dette legat.

11 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Lars Kindem ved gavebrev av januar 1919 opret-

tede »Direktør Lars Kindem og kona sitt legat fyr gagnlege fyremaal i Voss herad« samt på de under 27 januar 1919 utferdigede statutter for dette legat. 11 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på de ved Frk. Elsa Mohrs søskende i 1909 og konsul Conrad Mohrs gave i 1913 samt ved sistnevntes gavebrev av 3 april 1919 skjenkede tilleggsdaver til den under 11 april 1910 stadfestede stiftelse »Agnethe Mohrs minde« til fordel for verdige trengende kvinner av Bergens by eller omegn samt på forandringer i stiftelsens lover. 11 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Kinsarvik sparebanks forstanderskaps beslutning av 12 mars 1917 oprettede »Odda jordbruksfond« til ophjelp og fremme av Odda herads jordbruk og hagebruk samt på de under 4 februar 1920 utferdigede vedtekter for dette fond. 12 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av skibsreder Fred. Olsen ved gavebrev av 27 februar 1919 skjenkede legat til Foreningen til Hvidstens vel (bl. a. til forskjønnelse m. v.) samt på de under 16 juli 1920 utferdigede statutter for dette legat. 12 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av fru Bolette Olsen ved gavebrev av 28 februar 1919 oprettede legat til Foreningen til Hvidstens vel (til drift av skolekjøkken) samt på de under 16 juli 1920 utferdigede statutter for dette legat. 12 aug.

Kongelig resoulsjon*), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v. meddeles stadfestelse med endel endringer på en av herredsstyret for Stoksund herred, Sør-Trøndelag fylke, den 10 åpril 1920 vedtatt beslutning til politivedtekter, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 31 august 1895 stadfestede vedtekter, 13 aug.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn § 1, annet ledd, bestemmes, at tjenestemenn ved Norsk Hovedjernbane — forsåvidt de ikke er midlertidige eller ansatt på prøve — blir å regne for offentlige tjenestemenn. 13 aug.

---

*) Bekjentgj. 16 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 52, hvor de stadfestede politivedtekter er inntatt.

**) Bekjentgj. 16 august i Lovtid. 1ste avd. nr: 52.

13 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897, dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 3,60 — tre kroner og seksti øre — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Lindås lensmannsdistrikt, Hordaland fylke.

13 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897, dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Sund og Austevoll lensmannsdistrikt, Hordaland fylke.

13 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes inntil videre nedenstående fiskeriregler for samtlige fiskevann i Høland herred, Akershus fylke:

1. Revfiske og fiske med faststående sluk forbys, forsåvidt levende fisk anvendes som agn.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

13 aug. **Kongelig resolusjon****), hvorved i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes fiskeriregler for Eidsvoll herred, Akershus fylke.

17 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Anna Brække ved testamentskodicill av 3 juli 1913 oprettede »Anna Brækkes legat« til innkjøp av bibler eller deler derav til utdeling i Kråkstad menighet samt på de under 21 mai 1919 utferdigede statutter for dette legat.

17 aug. **Kongelig resolusjon** ***), hvorved i medhold av § 2 i lov av 22 mars 1918 nr. 5 om midlertidig innførselsforbud Handelsdepartementet bemyndiges til å utferdige almindelige eller spesielle forbud mot uten tillatelse å innføre gjenstander og varer fra utlandet, samt forøvrig å treffe de til sakens gjennemførelse fornødne forføininger.

19 aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiansand i anledning av en forespørsel fra en bys skolestyre, hvori departementet meddeler, at der ikke antas å være ad-

*) Bekjentgj. 16 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 52.
**) Bekjentgj. 16 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 52, hvor fiskerireglene er inntatt.
***) Bekjentgj. 19 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 53.

gang til å forlenge de i byskolelovens § 12 bestemte fe- 19 aug.
rier 12 uker, medmindre der på det enkelte sted måtte være særlige forhold tilstede, som gjør en forlengelse ønskelig.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene 19 aug.
i anledning av lov (nr. 4) av 2 juli 1920 om bemyndigelser for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger m. v., hvori departementet med hensyn til rekkeviden av bestemmelsen om adgang til sådan bemyndigelse særlig henleder opmerksomheten på, at denne bestemmelse kun gjelder skiftesamlinger i dødsboer, og at bemyndigelsen således ikke kan utstrekkes til samlinger i konkurs- og akkordforhandlingsboer.

Ved bestemmelsen i lovens § 2 er der gitt uttrykk for, at bestyrelsen av skiftesamlinger kun kan overlates til kontorbetjenter, forsåvidt angår den forvaltningsmessige side av bobehandlingen, mens alle judicielle avgjørelser må treffes av skifteforvalteren selv eller i tilfelle hans edsvorne fullmektig. Såfremt der i en skiftesamling, som bestyres av en kontorbetjent, blir tatt skritt til å innlede rettstvistigheter eller forøvrig blir reist spørsmål, som kun kan avgjøres i judicielle former, må behandlingen av boet forsåvidt utsettes eller bestyrelsen av skiftesamlingen overtas av skifteforvalteren selv eller den edsvorne fullmektig.

Med hensyn til den utstrekning, hvori den i loven omhandlede ordning bør bringes i anvendelse, gjør departementet opmerksom på, at ordningen er innført av hensyn til de vanskelige arbeidsforhold, hvorunder mange underdommere i de senere år har virket, og som særlig skyldes mangelen på edsvorne fullmektiger; den adgang, loven gir til å bemyndige kontorbetjenter til å bestyre skiftesamlinger, bør derfor heller ikke benyttes i større utstrekning enn strengt påkrevet av hensyn til arbeidsforholdene; jfr. bestemmelsen i lovens § 1. Forøvrig må det på grunn av den viktige og i mange tilfelle innflydelsesrike stilling, som bestyreren av en skiftesamling inntar også med hensyn til boets forvaltningsmessige anliggender iakttas, at den omhandlede bemyndigelse kun blir gitt til kontorbetjenter, som er i besiddelse av modenhet og erfaring og er fullt fortrolige med bobehandling, og som dessuten har inngående kjenskap til forholdene i distriktet og nyder tillit blandt distriktets befolkning.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet, hvorved i medhold 19 aug.
av lov av 22 mars 1918 nr. 5 § 2, jfr. kongelig resolusjon av 17 august 1920, bestemmes, at det fra idag er forbudt å inn-

*) Bekjentgj. 19 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 53.

19 aug. føre eller søke innført til landet nedennevnte gjenstander og varer, medmindre importtillatelse på forhånd er erhvervet hos Handelsdepartementet, Industriforsyningen II, Schwensensgt. 6. Sådan importtillatelse kan dog kun undtagelsesvis påregnes.

Ansøkning om importtillatelse skjer på autoriserte skjemaer. Skjemaene vil være å erholde i Industriforsyningen II og på tollkamrene i byene.

Gjenstander og varer, hvis forsendelsesdokumenter godtgjør, at de er inn- og oplastet før 18 august 1920 kl. 12 natt vil kunne innføres uten særskilt tillatelse alene ved henvendelse til tollvesenet.

Varer, der er ankommet gjennem pakkeposten, kan innføres, når følgebrevet er stemplet av det norske postvesen, senest 25 august 1920.

Forbudet gjelder såvel nye som brukte gjenstander og varer. Herfra undtas dog personlig garderobe i håndbagasje, samt alle de tilfelle, hvor der legimiteres kun å foreligge reimport.

De gjenstander og varer, som dette forbud gjelder, er: Blonder, kniplinger, mellemverk o. l. av bomull, lin, ull eller silke (tolltariffens l. nr. 56, 404, 623 og 757).

Bobinett og tyll av silke eller ull eller av silke i forbindelse med andre spinnestoffer (tolltariffens l. nr. 623 og 757).

Fjær til pynt (tolltariffens l. nr. 159 og 160).

Ferdige drakter og andre luksusgjenstander av hel eller halvsilke, silketyll eller silkebobinett, sydde, broderte eller forsynt med annet utstyr.

Gulvtepper og gulvteppetøi (tolltariffens l. nr. 751).

Hatter, huer og kyser, pyntet med blomster, fjær, kniplinger eller silketøi, eller av silke eller av halvsilke (herunder flosshatter og klapphatter) (tolltariffens l. nr. 244, 245 og 246).

Silkestoffer i hel eller halv silke (tolltariffens l. nr. 625 og 626).

Perler, diamanter og andre edle stener (alt ekte) i eller uten forbindelse med andre materialer (tolltariffens l. nr. 575).

Smykker og andre gjenstander, ferdige eller uferdige, av gull, sølv eller platina med hvad deri er innbefattet (f. eks. perler, diamanter etc.) (tolltariffens l. nr. 453, 454, 455 og 456).

Glasvarer (finere), slipte, etsede, sandblåste osv. (tolltariffens l. nr. 213).

Keramikk (tolltariffens l. nr. 293 og 296).

Lysekroner, lysestaker, lamper, lampetter, kandelabre o. l.

av finere kvalitet samt deler derav (tolltariffens l. nr. 367, 368 og 369). 19 aug.

Porselen (finere) tolltariffens l. nr. 296).

Malerier, akvareller og pasteller i eller uten ramme (tolltariffens l. nr. 422 og 717).

Møbler, polstrede eller overstoppede eller deler dertil, samt upolstrede eller finerte av finere tresorter (tolltariffens l. nr. 721, 722 og 723).

Kunst- og dekorasjonsgjenstander av sten, alabast, kalipasta o. l. (tolltariffens l. nr. 675 og 676).

Flygler og pianoforter (tolltariffens l. nr. 264 og 265).

Gramofoner, fonografer o. l. med valser, plater og annet tilbehør (tolltariffens l. nr. 276).

Pelsvarer og buntmakervarer, finere, såsom pensylvanskinn, zobel, mår, sortrev, sølvrev, blårev, bever, iltær, chinchilla, nerts og skunk m. v. (tolltariffens l. nr. 653, 654 og 655).

Skotøi, luksusartikler, såsom av silke, lakk, samt bronsert, hvitgarvet og semsket skinn (tolltariffens l. nr. 645 og 647).

Personvogner med og uten lakering, stopp eller skinnarbeide (tolltariffens l. nr. 785—790).

Sleder med stopning, lakering eller skinnarbeide (tolltariffens l. nr. 794).

Sykkelbiler.

Motorsykler med og uten sidevogn.

Personautomobiler.

Leketøi (tolltariffens l. nr. 371).

Urer, såsom taffelurer, finere lomme- og dameurer (tolltariffens l. nr. 762 og 763).

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder. Gjenstander og varer, som er innført eller søkt innført i strid med disse bestemmelser, kan inndras, selv om de ikke tilhører nogen, som er skyldig i den strafbare handling. Er der ikke anledning til å inndra vedkommende gjenstand eller vare, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Tinn herred, Telemark fylke, den 17 oktober 1919 vedtatt beslutning om forandring i §§ 36 og 38 i de ved kongelig resolusjon av 28 mai 1915, jfr. kongelige resolusjoner av 22 mars 1918 og 23 desember 1919, stadfestede politivedtekter for Rjukan. 20 aug.

De nevnte paragrafer i den forandrede form lyder såle-

*) Bekjentgj. 23 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 55, hvor §§ 36 og 38 i endret lydelse er inntatt.

20 aug. des: »Kjørende, ridende og syklister skal såvel ved dreining om gatehjørner som langs gatene holde sig til den side av gaten, som er på deres høire hånd. Når de møter hinannen, skal de hver især vike av til høire.« (§ 36).

»På offentlig gate eller i portrum, gårder eller sådanne steder, som har åpen utkjørsel til offentlig gate, må kjørende eller ridende ikke forlate sin hest uten nødvendig erende, og må de i dette tilfelle først sørge for, at der med hesten føres forsvarlig tilsyn eller at den er forsvarlig bundet med særskilt fotbånd (»vedtekt«).« (§ 38).

20 aug. **Kongelig resolusjon** *), hvorved den årlige godtgjørelse, som ifølge lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 § 148, 2net punktum, i kjøpstædene skal erlegges for tilsigelse av lagrettemenn og domsmenn, rettsvidner i straffesaker og private politisaker samt bisittere og overskjønnsmenn ved håndverksrett, bestemmes for efternevnte kjøpstæders vedkommende fra 1 juli 1920 å regne således:

Fredrikshald	kr.	75,00
Fredrikstad	»	250,00
Sarpsborg	»	250,00
Moss	»	150,00
Drøbak	»	50,00
Kristiania	»	3 000,00
Hamar	»	75,00
Kongsvinger	»	30,00
Lillehammer	»	50,00
Gjøvik	»	25,00
Drammen	»	300,00
Kongsberg	»	100,00
Hønefoss	»	100,00
Holmestrand	»	35,00
Horten	»	50,00
Tønsberg	»	125,00
Sandefjord	»	50,00
Larvik	»	75,00
Brevik	»	25,00
Kragerø	»	80,00
Porsgrund	»	100,00
Skien	»	200,00
Notodden	»	80,00
Risør	»	25,00
Arendal	»	150,00

*) Bekjentgj. 23 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 55.

Grimstad	kr.	25,00	20 aug.
Kristiansand	»	250,00	
Flekkefjord	»	25,00	
Stavanger	»	700,00	
Haugesund	»	250,00	
Bergen	»	1 200,00	
Ålesund	»	200,00	
Molde	»	25,00	
Kristiansund	»	250,00	
Trondhjem	»	900,00	
Levanger	»	50,00	
Bodø	»	150,00	
Narvik	»	150,00	
Tromsø	»	150,00	
Hammerfest	»	80,00	
Vadsø	»	60,00	
Vardø	»	80,00	

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov av 24 juli 1915 § 1 stadfestes Harstad bystyres vedtak av 29 april 1920 om fra 1 desember 1920 å innføre kommunalt folkeregister i byen, samt de i samme møte vedtatte vedtekter for folkeregistret. 20 aug.

Kongelig resolusjon**), hvorved den av Elverum herredsstyre i møter den 10 april og 24 juli 1920 fastsatte nye vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder innen Leirets krets av Elverum herred i Hedmark fylke stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre istedenfor den ved kongelige resolusjoner av 30 oktober 1914 og 21 desember 1917 stadfestede vedtekt. Vedtekten settes i kraft fra 15 september 1920. 20 aug.

Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 2 i lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum bestemmes, at Notodden kommune i Telemark fylke efter beslutning av magistrat og formannskap skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av ledige beboelsesleiligheter innen byens grenser for å anvende dem til herberge for husville. 20 aug.

Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum § 8, 20 aug.

*) Bekjentgj. 23 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 55, hvor vedtektene er inntatt.

**) Bekjentgj. 23 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 55, hvor vedtekten er inntatt.

***) Bekjentgj. 23 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 55.

20 aug. jfr. § 2, bestemmes, at Eid sogn i Fjelberg herred, Hordaland fylke, efter beslutning av sognestyret kan kreve avstått mot erstatning bruken av ledige beboelsesleiligheter innen sognets grenser for å anvende dem til herberge for husville.

20 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av §§ 1 og 2 i lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum bestemmes, at Mosjøen kommune i Nordland fylke efter beslutning av magistrat og formannskap skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter innen kommunens grenser for å anvende dem til herberge for husville.

20 aug. **Kongelig resolusjon****), hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Hønefoss bystyres beslutninger av 14 juni og 21 juli 1920 angående tilleggsbestemmelser til bygningsloven for nevnte by med en del forandringer.

20 aug. **Kongelig resolusjon*****), hvorved i medhold av § 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. tilleggslover av 14 april og 29 november 1919, fastsettes maksimalfraktene for transport til Norge med norske damp- og motorfartøier av mineralske oljer fra Nordamerika, Chili og Peru.

20 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved i medhold av lov om jernveier av 12 august 1848 § 1 d bestemmes, at banestrekningen Notodden—Tinnoset av Bratsbergbanen samt jernbaneanlegget Numedalsbanen, — førstnevnte banestrekning fra 1 juli 1920 og sistnevnte anlegg fra 1 januar 1919 å regne, — begge inntil anderledes av Kongen bestemmes, skal være fritatt for skatter og avgifter av den grunn, som er eller blir erhvervet til samme og av tilhørende bygninger.

20 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved et fremlagt forslag til regler for orden, disiplin, undervisning og prøver ved Norges Landbrukshøiskole approberes som gjeldende fra begynnelsen av skoleåret 1920—21. De av departementet i henhold til kongelig resolusjon av 8

*) Bekjentgj. 23 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 55.
**) Bekjentgj. 23 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 55, hvor tilleggsbestemmelsene er inntatt.
***) Bekjentgj. 23 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 55, hvor maksimalfraktene er inntatt.

august 1919 godkjente midlertidige regler vedrørende det samme forhold settes ut av kraft. 20 aug.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 bestemmes, at stadsarkitekten i Ålesund skal være medlem av bygningskommisjonen i nevnte by. 20 aug.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse på Tromsø bystyres beslutning av 15 juni 1920 om fortsatt opkrevning inntil 30 juni 1921 av et tillegg på 50 pct. til de gjeldende senest ved kongelig resolusjon av 3 april 1912 fastsatte satser for bryggeavgiften i Tromsø. 20 aug.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 20 aug.

Utenriksdepartementet har fra det schweiziske Forbundsråd mottatt meddelelse om, at republikken Polen har sluttet sig til Genf-konvensjonen av 6 juli 1906 om såredes og sykes skjebne i felten, og at denne tilslutning er definitiv, idet der er hengått 1 år siden den blev tilkjennegitt, uten at nogen innsigelse mot den er fremkommet til Forbundsrådet fra nogen av de kontraherende makter.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av bygmester J. H. Nævdal ved gavebrev av 20 juni 1919 oprettede »Bygmester J. H. Nævdals legat« til beste for unge menn i Myking sogn, som ønsker å utdanne sig som lærere, agronomer, ingeniører eller lignende samt på den under 28 juni 1920 utferdigede fundas for dette legat. 21 aug.

Skrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Opland fylke angående forståelsen av landskattelovens § 42 (byskattelovens § 36) tredje ledd, hvorefter »hus til beboelse, der benyttes av eieren, beregnes som inntekt for denne med den sum, som det antas å koste å leie tilsvarende hus.« 21 aug.

Departementet uttaler, at betingelsen for, at et beboelseshus, som ikke leies ut, skal anses som inntektsgivende for eieren, efter lovens ordlyd er, at det benyttes av eieren selv. Ifall huset vederlagsfritt benyttes av nogen annen, anses dette efter paragrafens annet ledd på lignende måte å medføre inntekt for ham. Såfremt huset aldeles ikke benyttes, gir disse bestemmelser ikke hjemmel for inntektsbeskatning. Forholdet er her analogt med, hvad der efter skattelovene må antas å gjelde om den egentlige produktive kapital, idet der forsåvidt kun kan anses som inntekt, hvad der virkelig er innvunnet som sådan, ikke det mere, som eieren måskje hadde kunnet innvinne.

23 aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Trondhjem, i anledning av en forespørsel fra en bys formannskap, hvori departementet meddeler:

Hvis en kirkesangerstilling er forent med en fullstendig lærerpost, skal der efter byskolelovens § 25 ved lønningsvedtekten avgjøres, hvorvidt nogen nedsettelse i de almindelige lønningsvilkår skal finne sted på grunn av det mindre timetall, som måtte tillegges vedkommende lærerpost. Nedsettelse av timetallet kan bare finne sted i den utstrekning, som nødvendiggjøres ved foreningen mellem lærerposten og kirkesangerstillingen, likesom lønnen må stå i forhold til det nedsatte timetall. Har en sådan nedsettelse funnet sted såvel i lønn som i timetall, men det allikevel leilighetsvis skulde bli nødvendig for læreren å forsømme enkelte timer, antar departementet, at kommunen må være forpliktet til å utrede den fornødne vikargodtgjørelse. Har derimot ingen nedsettelse funnet sted i lønnen, er departementet mest tilbøielig til å anta, at vedkommende lærer, som altså oppebærer sin fulle lønn både som lærer og kirkesanger, må være forpliktet til selv å betale den vikargodtgjørelse, som utkreves, forat han skal kunne røkte begge stillinger.

25 aug. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene i anledning av lov (nr. 3) av 2 juli 1020 om adgang til å avlegge ed for notarius publicus, hvori departementet uttaler, at loven er foranlediget ved, at det hittil ofte har været vanskelig for norske borgere på grunn av de strenge prosessuelle regler i Norge å få utferdiget de beedigede dokumenter, som de har måttet ha for i utlandet å hevde sine rettigheter. Videre har enkelte fremmede stater ved import av visse varer krevet en for notarius under ed avgitt erklæring fra avskiberen angående varens oprindelse og kvalitet, hvilket under den tidligere gjeldende ordning har vært til skade for de norske eksportørers interesser.

Loven går ikke videre enn de her nevnte hensyn tilsier. Kun når det kreves til varetagelse av interesser i utlandet, kan notarius motta ed eller forsikkring på ære og samvittighet. I alle andre tilfelle vil notarius som hittil være avskåret fra å motta sådan ed eller forsikkring.

26 aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiania, ianledning av en forespørsel fra et fylkesskolestyre, hvori departementet meddeler, at det antar, at »faste« fylkesvikarer ikke tilkommer fylkes- og alderstillegg av fylkesskolekassen, Disse vikarers lønningsforhold ligger nemlig helt utenfor folkeskolelovens ramme.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 27 aug.

I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910 § 1, jfr. lov av 14 juli 1916, skal »Aadlandseiki«, som står på grunnstykket »Hagen« på grnr. 102, brnr. 1 Aadland i Samnanger i Nordhordland, Hordaland fylke, være fredet mot beskadigelse og ødeleggelse.

II. Fredningsbeslutningen blir å kunngjøre ved opslag på frødningsstedet.

III. Utgiftene med å få satt ett eller to sterke jernbånd omkring treet tillates dekket av de til dekning av statskassens tilfeldige og uforutsette utgifter i almindelighet bevilgede midler.

Kongelig resolusjon**), hvorved den av Odda herredsstyre i møte den 1 juli 1920 fastsatte vedtekt angående herberger- og beverternæringen i Odda herred, Hordaland fylke, stadfestes i henhold til § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 som gjeldende inntil videre fra 1 oktober å regne. 27 aug.

Kongelig resolusjon*), hvorved med hjemmel av § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som gjør en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke i Høyland herred, Rogaland fylke, fra 1 oktober 1912 å regne skal ha bevilling. 27 aug.

Kongelig resolusjon*), hvorved lov av 5 desember 1917 om registrering og merkning av fiskefartøier, som ved kongelig resolusjon av 23 januar 1920 blev besluttet satt i kraft fra 1 september 1920, trer først i kraft den 15 oktober 1920. 27 aug.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes: 27 aug.

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15—april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Nes herred, Sør-Trøndelag fylke.
   Dette forbud trer i kraft fra 1 januar 1921.
2. Overtredelse medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes: 27 aug.

*) Bekjentgj. 28 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 56.
**) Bekjentgj. 28 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 56, hvor vedtekten er inntatt.

27 aug. 1. Det skal være forbudt å slippe gravær, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Hamarøy herred, Nordland fylke.

2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

27 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Røros herredsstyre i Sør-Trøndelag fylke under 3 juli 1920 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Røros herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid, bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, iunen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

27 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved de ved kongelig resolusjon av 23 juli 1902 fastsatte fiskeriregler for Tynset og Alvdal herreder i Hedmark fylke opheves, forsåvidt angår Aumas vassdrag.

27 aug. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905 § 39, jfr. § 32, samt lov av 30 mai 1894 nr. 1 § 1 bestemmes:

Det i lakselovens § 32 og i høieste resolusjon av 24 mai 1892 om fiskeriregler for Målselv m. fl. herreder inneholdte forbud mot bruk av lyster skal inntil videre ikke være til hinder for, at sådant redskap anvendes til fangst av gjedde i tjern eller vann samt av lake i Målselvens vassdrag innen Målselv herred, Troms fylke.

Forsåvidt fisket foregår i de deler av vassdraget, hvori der forekommer laks, må lysterfisket dog kun foregå i overvær av en opsynsmann ved laksefisket eller en annen vidnedyktig, uinteressert pålitelig person.

Dette vidne skal på forhånd være godkjent av ordføreren eller lensmannen.

27 aug. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Hornnes herred, Aust-Agder fylke, i møter den 23 august 1919 og 15 mai 1920 besluttede skogvedtekter for herredet.

---

*) Bekjentgj. 28 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 56.

**) Bekjentgj. 28 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 56, hvor skogvedtektene er inntatt.

Kongelig resolusjon, hvorved den i lov om overformynderiet i Kristiania m. v. av 25 februar 1899, jfr. lov nr. 2 av 22 mai 1908, foreskrevne forvaltningsavgift av de under nevnte overformynderis bestyrelse stående midler blir for året 1920 å utre med 1,8 pct. av avkastningen av de under fellesforvaltning stående midler og 2,4 pct. av avkastningen av midler utenfor fellesforvaltningen. 27 aug.

Den i samme lovs § 6, jfr. kongelig resolusjon av 22 september 1909 post I, omhandlede avgift til dannelse av et sikkerhetsfond av de under Kristiania overformynderis fellesforvaltning stående midler fastsettes for året 1920 til 0,6 pct. av utbyttet av de nevnte fellesmidler i regnskapsåret.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til Stortingets beslutning av 16 mars 1920 om avholdelse av almindelig folketelling bestemmes: 27 aug.

1. En almindelig folketelling blir å avholde førstkommende desember måned, og den skal begynne onsdag 1 desember og fortsette de følgende virkedager til den er tilendebragt.
2. Tellingene i landdistriktene skal bestyres av herredsstyrets ordfører, sognepresten samt to av herredsstyrets medlemmer, der opnevnes av ordføreren. Hvis ingen prest er bosatt i herredet, utpekes også det 4. medlem av tellingsstyret av ordføreren blandt herredsstyrets medlemmer. Tellingen skal utføres av de personer, som tellingstyret finner skikket til dette arbeide.
3. Tellingen i kjøpstedene og ladestædene skal bestyres av magistraten og utføres ved hjelp av de personer, som magistraten finner skikket til dette arbeide.
4. Ved tollvesenets funksjonærer iverksettes en telling av sjøfarende ombord, på norske eller fremmede fartøier, som på tellingstiden er beliggende i norsk havn eller seiler i norsk farvann.
5. Tellingsopgavene skal meddeles i overensstemmelse med fremlagte folketellingsskjemaer 1—7.
6. De utfylte skjemaer skal innsendes til det Statistiske Centralbyrå, så snart tellingen er avsluttet og opgavene er gjennemgått efter byråets instruks, og senest innen utgangen av januar måned 1921.
7. Det Statistiske Centralbyrå bemyndiges til å treffe de foranstaltninger, som videre utkreves i sakens anledning, derunder bestemmelse av mindre vesentlige endringer i skjemaenes form og av den godtgjørelse, som tilkommer tellere og andre.

Kongelig resolusjon, hvorved der tillates oprettet et apotek i strandstedet Rørvik i Vikna herred i 27 aug.

27 aug. Nord-Trøndelag fylke på et sted, hvis nærmere beliggenhet fastsettes av Socialdepartementet.

27 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved der meddeles approbasjon på, at taksten for telegrammer til og fra Frankrike med Algier og Tunis, som fra 1 juli 1909 er nedsatt med 2 cts., fra 1 juli 1920, atter forhøies til den normale takst.

27 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved Arbeidsdepartementet bemyndiges til å fastsette ytterligere midlertidige forhøielser av Statsbanenes takster i det vesentlige overensstemmende med departementets forslag i foredrag av 27 august 1920.

27 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på de av Egersund bystyre i møte den 11 juni 1920 vedtatte regler for benyttelse av Egersund havnevesens brygger.

27 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

1. Det tidligere Industriforsyningsdepartements avdeling I (Finans- og Tolldepartementet, Industriforsyningen I) overføres fra Finans- og Tolldepartementet til Provianteringsdepartementet fra 1 september 1920 å regne.
2. Den del av Statens Prisdirektorat, som nu henhører under Finans- og Tolldepartementet overføres til Provianteringsdepartementet fra samme dato.
3. De respektive departementer bemyndiges til å treffe de til ovennevnte beslutningers gjennemførelse fornødne forføininger.

27 aug. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I. Følgende av det nuværende personell ved hærens tekniske fellesetat skal lønnes således:

Ved kanonkontrollen:
1 kjemiker: som driftsassistent II.
Ved Raufoss patronfabrikk:
1 driftsassistent: som driftsassistent I.
1 ingeniørkjemiker: —»— I.
Ved Kongsberg våbenfabrikk:
1 assistentingeniør: som driftsassistent I.
1 ingeniørkjemiker: —»— I.

II. Ved eventuell nyansettelse i nogen av de under punkt I omhandlede stillinger bestemmer Forsvarsdepartementet, om vedkommende tjenestemann skal lønnes som driftsassistent I eller driftsassistent II.

27 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av enkefru Louise Fredrikke Lossius ved testamente av 11 november 1913 oprettede »Lars F. Lossius's legat«

til fordel for verdige og trengende kvinner av borgerklassen i Kristiansund samt på de under 16 april 1920 utferdigede statutter for dette legat. 27 aug.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Hamar, i anledning av følgende forespørsel: 27 aug.

1. om skolestyret med hjemmel i landsskolelovens § 20, 5 kan bevilge permisjon av hvilkensomhelst grunn i 3 måneder med rett til å oppebære (og optjene) fylkestillegg og alderstillegg i permisjonstiden uten å forelegge saken for overtilsynet til godkjennelse.

2. om det først er for den del av permisjonstiden, som overskyter 3 måneder, der kan bli spørsmål om for overtilsynet å nekte vedkommende å få fylkes- og alderstillegg i permisjonstiden, eller om sådan nektelse kan gjelde hele permisjonstiden, såfremt denne overskrider 3 måneder og således må godkjennes av overtilsynet.

Departementet uttaler:

ad 1. Søkes der kun om 3 måneders permisjon, har skolestyret efter § 20,5 rett til å innvilge andragendet og til å gi vedkommnnde lærer rett til under permisjonen å oppebære fylkes- og alderstillegg uten å forelegge saken for overtilsynet til godkjennelse. Skjønt skolestyret således efter loven formelt sett står helt fritt ved sakens avgjørelse, sier det sig dog selv, at skolestyret bør utøve sin rett med forstand, og ikke gi permisjon, og spesielt da ikke med ret til å oppebære fylkes- og alderstillegg, medmindre der kan anføres rimelige grunner for permisjonen. Kfr. herom nærmere departementets rundskrivelse av $^{20}/_{2}$ 1917.

ad 2. Søkes der om lengere permisjon enn 3 måneder, antar departementet, at overtilsynets samtykke må innhentes, forat vedkommende lærer overhodet under permisjonstiden skal kunne oppebære (optjene) alderstillegg og fylkestillegg. Overtilsynets samtykke er således nødvendig for den hele permisjonstid ikke blot for den del, som overstiger 3 måneder.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Trondhjem, i anledning av en forespørsel fra et lands-skolestyre, hvori departementet meddeler, at det antar, at når skolestyret på lovlig måte har fattet beslutning om, at elevenes skriftlige arbeider i almindelighet skal avfattes på det almindelige bokmål, må også de skriftlige besvarelser i norsk, som er bestemt for skolens avgangsprøve i norsk, besvares på dette mål. Skal der være prøve også i bisproget, må det ialfall være skolestyret, som treffer bestemmelse i den retning; vedkommende lærer kan ikke anses berettiget til på egen hånd å fatte bestemmelse herom. 27 aug.

31 aug. **Skrivelse***) fra Handelsdepartementet, hvori meddeles, at de i medhold av § 16 i forskriftene om redningsredskaper av 1 mai 1909 under 31 august 1917 utferdigede bestemmelser om ekstraordinære redningsredskaper for skib i krigsfarvann er ophevet.

1 septbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Akerhus fylke, hvorved i medhold av lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes, at Skedsmo to jordmordistrikter i Akershus fylke omreguleres i følgende tre distrikter:

1. Lillestrøm jordmordistrikt, omfattende herredet av samme navn.
2. Skedsmo jordmordistrikt, omfattende Skedsmo herred med undtagelse av Strømmen.
3. Strømmen jordmordistrikt, omfattende Strømmen og Lørenskog herred.

Delingen trer i kraft fra den tid, fylkesmannen bestemmer.

3 septbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved i medhold av lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915 § 18, således som paragrafen lyder i henhold til tilleggslov av 11 juli 1919, fastsettes renholdsregler for elektrokjemiske fabrikker.

3 septbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved kongelig resolusjon av 14 april 1919, jfr. kongelig resolusjon av 16 juni 1920, gitte dispensasjon til avistrykkerier til inntil 1 september 1920 å arbeide efter kl. 8 aften søn- eller andre helligdager eller, hvor flere helligdager følger efter hverandre, siste helligdag, i den utstrekning hvori arbeidet i det nevnte tidsrum trenges for utgivelse av avis om morgenen dagen efter helligdag, — gis forlenget gyldighet inntil videre.

3 septbr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved der i henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Horten bystyres vedtak i møte 18 august 1920 om forandring av § 20 i de almindelige helseforskrifter for byen, som er approbert ved kongelig resolusjon av 9 september 1910.

3 septbr. **Kongelig resolusjon†)**, hvorved § 11 i de ved kongelig resolusjon av 15 desember 1917 fastsatte forskrifter til gjennemførelse av lov av 6 august 1915 om offentlig til-

*) Bekjentgj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 57.
**) Bekjentgj. 4 september i Lovtid. 1ste avd nr. 57, hvor renholdsreglene er inntatt.
***) Bekjentgj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 57, hvor § 20 i endret lydelse er inntatt.
†) Bekjentgj. 4 september i Lovtid. 1ste avdeling nr. 57, hvor tilleggsbestemmelsen er inntatt.

syn med overvintringsekspedisjoner til de arktiske egne gis en tilleggsbestemmelse. 3 septbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved de i § 2, § 3, første avsnitt og § 4 omhandlede grenser i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 nedsettes for Skjåk herred, Opland fylke, til 10 ha, og kongelig resolusjon av 24 april 1914 om nedsettelse av grensen til 100 ha. opheves. 3 septbr.

Denne bestemmelse trer kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved den grense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Skjåk herred, Opland fylke, til 2 ha. 3 septbr.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved Forsvarsdepartementet bemyndiges til å utøve den Kongen tillagte adgang til i særegne tilfelle å gjøre undtagelser fra den i tilleggsloven av 18 august 1914 til losloven av 26 mai 1899 inneholdte bestemmelse om plikt for fremmede lystfartøier til å bruke norsk fast los eller i mangel derav kystlos under ophold i norsk farvann. 3 septbr.

Kongelig resolusjon, hvorved Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri bemyndiges til å treffe de i lov om maskinister på dampfartøier av handelsmarinen av 14 desember 1917 §§ 15, 1ste ledd, 18, 21, 24, 29, 2net ledd, omhandlede bestemmelser vedrørende avholdelse av eksamen efter nevnte lov. 3 septbr.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 3 septbr.

1. Sakene om foranstaltninger til å sikre landets forsyning med papir til aviser, skole- og undervisningsbruk m. v. og om fastsettelse av erstatningen til papirfabrikkene for levering av papir til nedsatt pris i henhold til lov nr. 4 av 18 juli 1917 og lov nr. 13 av 9 august 1918 henlegges fra Landbruksdepartementet til Proviant« eringsdepartementet.

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon, hvorved i medhold av lov om regulering av vareprisene av 17 juli 1918, jfr. kongelig resolusjon av 16 august s. å., bestemmes, at de bestemmelser, som Kongen eller den han bemyndiger kan treffe i medhold 3 septbr.

*) Bekjentgj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 57.

3 septbr. av nevnte lovs §§ 1 og 3, herefter, forsåvidt angår all slags papir, inntil videre kan treffes av Proviant eringsdepartementet istedenfor av Landbruksdepartementet.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

3 septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Hovedbanens direksjon tillates inntil videre å foreta ytterlig midlertidig forhøielse av takstene for befordring av reisende og gods overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 3 september 1920.

3 septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 29 meddeles stadfestelse på Svolvær bystyres beslutning av 19 juli 1920 om opkrevning til inntekt for stedets havnekasse av tonnasjeavgift av fartøier, som losser eller lader i havnen, med 10 øre pr. reg. tonn av fartøier i utenriks og 5 øre pr. reg. tonn av fartøier innenriks fart samt av kystfartøier 10 øre pr. tonn av fartøiets målte drektighet.

Beslutningen trer straks i kraft og forblir gjeldende inntil videre.

septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av frk. Antonia Monsen ved testamente av 9 oktober 1918 oprettede »Bestyrerinde Antonia Monsens legat« til fordel for en verdig trengende dame av borgerlig stand i Nykirkens menighet i Bergen samt på de under 9 februar 1920 utferdigede statutter for dette legat.

6 septbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en byskriver, hvori uttales, at departementet antar, at beregningen av gebyr for tinglesning av arrestforretning, hvorved arrest blev gitt for et beløp av 135 000 tyske mark, må skje efter den ved tinglesningen gjeldende kurs.

9 septbr. **Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, at departementet i medhold av lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 § 44, jfr. kongelig resolusjoner av 17 juni 1899 og 17 februar 1900, d. d. har fattet sådan beslutning:

»At dådyr, som ikke holdes i dyrehave eller innhegnet park inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1925, skal være fredet det hele år«.

Overtredelse av nærværende forskrift straffes med bøter, jfr. den almindelige borgerlige straffelovs § 339, 2net ledd.

Denne bestemmelse trer i kraft den 1 januar 1921.

---

*) Bekjentgj. 13 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 58.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899 meddeles stadfestelse på den av herredsstyret for Tromsøysund herred i Troms fylke under 17 juli 1920 vedtatte beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. 10 septbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved den av Sørum herredsstyre i møte den 9 august 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Sørum herred, Akershus fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre. 10 septbr.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av lov om oprettelse av børser i rikets byer av 7 april 1914 bestemmes, at lov angående oprettelse av en børs i Kristiania av 8 september 1818 med senere tilleggslover av 14 april 1860, 30 desember 1865, 17 mars 1866, 25 mars 1872 og 19 juni 1883 gjøres gjeldende i kjøpstaden Fredriksstad, således at der i denne by kan oprettes en børs, på hvilken de i nevnte lover gitte forskrifter kommer til anvendelse. 1

Kongelig resolusjon, hvorved de ved den nye gymnasieordning nødvendiggjorte forandringer i reglement for årsprøver og artium av 16 mai 1911 godkjennes overensstemmende med et fremlagt utkast. 10 septbr.

Kongelig resolusjon, hvorved der oprettes en komite, kaldet Statens Importråd, på 7 medlemmer. 10 septbr.

Kongelig resolusjon. hvorved bestemmes: 10 septbr.

I. 1. De av Grimstad øl- og vinsamlag i generalforsamling 15 april 1920 vedtatte og av Grimstad bystyre i møter den 2 juni og 2 august 1920 godkjente vedtekter stadfestes i medhold av §§ 23 og 35 i lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1922.

2. Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å innsende til Socialdepartementet en beretning om samlagets virksomhet i det forløpne år, utdrag av dets regnskaper og fortegnelse over dets medlemmer.

---

*) Bekjentgj. 13 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 58, hvor vedtekten inntatt.

**) Bekjentgj, 13 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 58.

10 septbr. II. Den av Grimstad bystyre i møte den 3 juni 1920 med 11 mot 9 stemmer fattede og i møte den 2 august s. å. med samme stemmeantall gjentatte beslutning, hvorved Grimstad øl- og vinsamlag meddeles bevilgning til skjenkning og småsalg av øl, vin, fruktvin og mjød i Grimstad for et tidsrum av 3 år, regnet fra 1 januar 1920, hvilken beslutning av mindretallet er begjært undergitt Regjeringens approbasjon i henhold til § 39 i lov av 14 januar 1837 om formannskaper i kjøpstædene — approberes.

septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 1, siste ledd, i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn nedennevnte tjenestemenn blir å regne for statstjenestemenn:

1. Sekretær, kasserer og bibliotekar (i hovedstilling) ved de tekniske mellemskoler.
2. Direktør og kontorist (i hovedstilling) ved de praktiske håndverksskoler og håndverksfagskoler.

10 septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Lillesand—Flaksvannbanens takster for befordring av ved og props forhøies midlertidig overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 10 september 1920.

10 septbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til samtlige fylkesmenn, hvorved samtlige lensmenn bes meddelt og innskjerpet at departementet antar, at der for attester, som utstedes anledning av kjøp av sprengstoff og skyte våben, ikke kan beregnes noget gebyr, idet disse attester utstedes av lensmennene i deres egenskap av polititjenestemenn, jfr. sportellovens § 143.

11 septbr. **Skrivelse***) fra Handelsdepartementet, Industriforsyningen II, hvorved i henhold til lov av 22 mars 1918 nr. 5 § 2 — jfr. kongelig resolusjon av 17 august 1920 — importforbudet av 19 august 1920 idag er utvidet til også å gjelde nedennevnte gjenstander og varer, som det fra idag av er forbudt å innføre til landet, medmindre importtillatelse på forhånd er erhvervet hos Handelsdepartementet, Industriforsyningen II, Schwensensgate 6. For de posters vedkommende, som er merket med kryss, vil der bli licensiert for varer, som ikke kan betegnes som luksusvarer. Forøvrig vil innførselstillatelse kun undtagelsesvis bli meddelt.

Ansøkning om importtillatelse avfattes på autoriserte skje-

*) Bekjentgj. 13 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 58.

maer. Skjemaene vil være å erholde i Industriforsyningen II 11 septbr.
og på tollkamrene i byene.

Gjenstander og varer, hvis forsendelsesdokumenter godtgjør, at de er inn- eller oplastet før kl. 12 natt den 10 september 1920, vil kunne innføres uten særskilt tillatelse alene ved henvendelse til tollvesenet. Det samme gjelder varer, der er ankommet gjennem pakkeposten, når følgebrevet av det norske postvesen er stemplet senest 11 september 1920. Forbudet gjelder såvel nye som brukte gjenstander og varer.

De gjenstander og varer, som det her gjelder, er:

Kunstige blomster (tolltariffens l.nr. 34)

Paraplyer og parasoller med overtrekk av silke, eller hvori silke finnes (tolltariffens l.nr. 570).

Slips av hel- og halvsilke (tolltariffens l.nr. 318 og 319).

Bånd og belter av silke med ivevd metalltråd.

Hansker og vanter av silke (tolltariffens l.nr. 238).

Hansker og vanter av halvsilke.

Gulvtepper, utelukkende eller for en vesentlig del bestående av hår.

Veggtepper og gobelintepper av ull.

Toalett-, barber-, sy og skriveetuier med og uten innlegg, lomme-, tegne- og notisbøker, mapper, albumer, portemoneer og damevesker av skinn eller silke*).

Reisekufferter, reiseposer, vadsekker, hattefutteraler, vesker og lignende til reisebruk av skinn eller lær eller overtrukne med skinn eller lær (tolltariffens l.nr. 589).

Møbelsnekkerarbeide av bjerk (tolltariffens l.nr. 726)*).

Parfymer (tolltariffens l.nr. 71, 417, 543).

Parfymert såpe (tolltariffens l.nr. 619).

Kaker, hvorunder alle slags bakverk, hvori finnes vanilje, mandler, kokos, sukat, honning, sukker, sirup eller desslike (tolltariffens l.nr. 304).

Sjokolade.

Sukkertøi, hvorunder sjokoladekonfekt, drops, marsipanmasse og andre lignende sukkertilvirkninger (tolltariffens l.nr. 690).

Epler og pærer (friske), (tolltariffens l.nr. 166).

Dadler.

Syltede frukter av enhver art (tolltariffens l.nr. 182 og 183).

Cigarer og cigaretter (tolltariffens l.nr. 709).

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder. Gjenstander og varer, som er innført eller søkt innført i strid med disse bestemmelser, kan inn-

11 septbr. dras, selv om de ikke tilhører nogen, som er skyldig i den straffbare handling. Er der ikke anledning til å inndra vedkommende gjenstand eller vare, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige.

13 septbr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene:

Departementets opmerksomhet er henledet på, at det ikke helt sjelden forekommer, at der erhvervsmessig eller til stadighet drives inkasso-, auksjons- eller rettshjelpsvirksomhet, uten at vedkommende har erholdt den i lov nr. 1 av 21 juni 1913 § 1 omhandlede tillatelse, og uten at noget av de i nevnte paragraf omhandlede undtagelsestilfelle foreligger.

I anledning herav skal departementet anmode hr. fylkesmannen om påny å gjøre samtlige politimestre, lensmenn og formannskaper innen Deres distrikt opmerksom på den nevnte lov. Den, som i strid med loven utøver inkasso-, auksjons- eller rettshjelpsvirksomhet, kan rammes av strl. § 332, som bl. a. setter en straf av bøter eller fengsel i inntil 3 måneder for den, som uten offentlig bemyndigelse eller tillatelse utøver en virksomhet, til hvilken sådan kreves.

Idet departementet med hensyn til forståelsen av lov nr. 1 av 21 juni 1913 om inkasso-, auksjons- og rettshjelpsvirksomhet henviser til sin rundskrivelse av 16 september 1913 (inntatt i Lovtidenden), skal man ved nærværende anledning nevne enkelte punkter, hvorom der har været reist tvil:

1. Ifølge lovens § 1, 1ste ledd, vil alene den, som »erhvervsmessig eller til stadighet« vil drive inkasso-, auksjons- eller rettshjelpsvirksomhet, tiltrenge formannskapets tillatelse.

   Det vil ikke være tilstrekkelig til å bringe virksomheten inn under loven, at vedkommende forretninger utføres mot godtgjørelse, når forretningene kun utføres leilighetsvis, jfr. departementets skrivelse av 13 oktober 1913 (inntatt i Lovtidenden). Hvorvidt en virksomhet er av den omhandlede art, vil bli å avgjøre efter de i hvert enkelt tilfelle foreliggende omstendigheter. Man skal i denne forbindelse peke på den betydning forretningsannonser i aviser eller bekjentgjørelser av annen art kan ha ved avgjørelsen av spørsmålet om, hvorvidt forretningen drives på en måte, som efter loven krever formannskapets tillatelse.
2. Med hensyn til uttrykket »rettshjelpsvirksomhet« skal departementet påny fremholde, at der hermed er tenkt på enhver juridisk assistanse, som ikke ved sakførerlovgivningen er forbeholdt advokater og sakførere, så-

ledes meddelelse av råd og veiledning, forfattelse av kjøpe- 13 septbr.
kontrakter, skjøter, testamenter, ektepakter og andre rettshandelsdokumenter samt ansøkninger og anmeldelser til offentlige myndigheter i anliggender av rettslig betydning. Inn under loven vil således i almindelighet også gå patentagenters virksomhet.

Eiendomsmegling som sådan går ikke inn under loven. Den rent formidlende virksomhet ved eiendomsomsetning vil, hvis der ikke hertil er knyttet juridisk assistanse av nogen art, kunne utføres uten tillatelse. Det regelmessige forhold vil imidlertid formentlig være, at eiendomsmeglere ikke innskrenker sig til å bringe kjøper og selger i forbindelse med hverandre, men ved siden herav også bistår med råd, veiledning og assistanse som ovenfor nevnt, i hvilket tilfelle således formannskapets tillatelse vil være nødvendig.

3. Når loven krever tillatelse av »formannskapet i den kommune, hvor forretningskontoret er eller fra hvilken virksomheten drives« antar departementet, at den, som måtte ha fått sådan tillatelse i én kommune, også vil kunne drive virksomhet som nevnt i andre kommuner, når han ikke har forretningskontor også i disse.
4. Efter lovens § 1 utkreves ikke tillatelse for inkasso-, auksjons- og rettshjelpsvirksomhet, som drives av advokater, sakførere og lensmenn eller med understøttelse av stat eller kommune.

   I motivene til bestemmelsen er anført, at undtagelse ikke gjelder inkassoforretning. som har sakfører i sin tjeneste. Innehaver av en sådan forretning må ha tillatelse til å drive den. Det samme må efter departementets mening gjelde forretninger, som driver rettshjelpsvirksomhet med sakfører i sin tjeneste. Hvis ikke vedkommende sakfører selv og i eget navn utøver virksomheten, men denne drives av forretningens innehaver, vil vedkommende innehaver måtte erholde formannskapets tillatelse.
5. Ennvidere vil efter lovens § 1 tillatelse ikke utkreves for inkassovirksomhet, som drives av Norges Bank, sparebanker og aksjebanker innenfor grensene av almindelig bankvirksomhet.

   Man henleder opmerksomheten på, at denne undtagelsesbestemmelse alene gjelder inkassovirksomhet. For å drive rettshjelpsvirksomhet må også banker ha tillatelse, selv om der er knyttet en sakfører til virksomheten.

15 septbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Nord-Trøndelag angående spørsmålet om, hvilken overøvrighet har å anvise 2 regninger fra lensmannen i Åsen for forkynnelse av bidragsforelegg og stevning i en farskapssak hjemmehørende i Nordland fylke.

Overensstemmende med en fra Statsrevisjonen innhentet uttalelse antar departementet, at såvel omkostningene ved forkynnelse av stevninger som omkostningene ved forkynnelse av forelegg i farskapssaker blir å anvise av fylkesmannen i det distrikt, hvor farskapssaken verserer eller i tilfelle blir å anlegge.

17 septbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 3,20 for forkynnelser for personer, som er bosatt i Øksnes lensmannsdistrikt, Nordland fylke.

17 septbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved bestemmes:

I. De av Sannidal herredsstyre i møte 16 mai 1919 fastsatte vedtekter for herberger og bevertnæringen i Sannidal herred, Telemark fylke, stadfestes i henhold til § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. som gjeldende inntil videre, å regne fra 15 oktober 1920, — dog med en enkelt forandring.

II. §§ 5—7 i de ved kongelig resolusjon av 28 juli 1893 stadfestede politivedtekter for Sannidal herred opheves, forsåvidt bevertningssteder angår.

17 septbr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved den av Egersund bystyre i møte den 22 juli 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Egersund stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre og som tredende istedenfor den ved kongelig resolusjon av 27 mars 1914 stadfestede vedtekt, — dog med en enkelt forandring.

17 septbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved bestemmes:

I. De av Tana herredsstyre i møte den 21 juni 1920

---

*) Bekjentgj. 20 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 59,
**) Bekjentgj. 20 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 59, hvor de stadfestede vedtekter er inntatt.
***) Bekjentgj. 20 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 59, hvor den stadfestede vedtekt er inntatt.

fastsatte vedtekter angående beverternæringen i Tana herred, Finnmark fylke. stadfestes i henhold til § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 som gjeldende inntil videre, å regne fra 15 oktober 1920, — med endel tillegg og forandringer. 17 septbr.

II. §§ 9—12 i de ved kongelig resolusjon av 29 mai 1901 stadfestede politivedtekter for Tana herred, Finnmark fylke, opheves, forsåvidt bevertningssteder angår.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av § 2 punkt 2 b i lov om registrering og merkning av fiskefartøier av 5 desember 1917 bestemmes, at færingsbåter (fireårete båter) hjemmehørende i Innvik merkedistrikt, som driver fiske med smånøter, inntil videre skal være undtatt fra merkeplikten efter forannevnte lov. 17 septbr.

Kongelig resolusjon**), hvorved der i medhold av lov om piggtråds anvendelse til gjerder av 4 juli 1893 § 1 meddeles stadfestelse på en under 13 august 1920 av Vestby herredsstyre, Akershus fylke, fattet beslutning om regler for piggtråds anvendelse til gjerder innen nevnte herred. 17 septbr.

Kongelig resolusjon***), hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Heidal herred, Opland fylke, i møter den 11 oktober 1918 og 31 mars 1920 besluttede nye skogvedtekter for herredet. 17 septbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved den i § 3, annet avsnitt, i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grense — 1/5 av herredets samlede skogareal — nedsettes for Heidal herred. Opland fylke, til 10 ha. 17 septbr.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved den konsesjonsgrense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Heidal herred, Opland fylke, til 1 ha. 17 septbr.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

---

*) Bekjentgj. 20 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 59.
**) Bekjentgj. 20 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 59, hvor reglene er inntatt.
***) Bekjentgj. 20 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 59, hvor de nye skogvedtekter er inntatt.

17 septbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den grense, som er nevnt i § 1 i lov om erhvervelse av fjellstrekninger av 27 august 1915, nedsettes til 20 ha. for Heidal herred, Opland fylke.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

17 septbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 69 i brandloven av 15 august 1908 bestemmes, at de ved høieste resolusjon av 26 april 1898, jfr. høieste resolusjon av 5 desember 1901 og kongelig resolusjon av 19 februar 1907, approberte grunnregler for feiervesenet i Bergen opheves.

17 septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I a. De av Hønefoss bystyre i møte den 14 juni 1920 med 11 mot 8 stemmer fattede og i møte den 21 juli i næstefter med 11 mot 9 stemmer godkjente vedtekter for A/S. Hønefoss Øl- og Vinsamlag stadfestes i medhold av §§ 23 og 35 i lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn 2 år fra den tid samlagets drift begynner og ikke utover 31 desember 1922.

b. Det pålegges fylkesmannen i Buskerud innen utgangen av hvert års juni måned å sende inn til Departementet for Sociale Saker en beretning om samlagets virksomhet i det forløpne år, utdrag av dets regnskap og fortegnelse over dets medlemmer.

II. Den av Hønefoss bystyre i møte den 14 juni 1920 med 11 mot 8 stemmer fattede og i møte den 21 juli næstefter gjentatte beslutning angående bevilling for A/S. Hønefoss Øl- og Vinsamlag til å skjenke og selge øl, vin, fruktvin og mjød, — hvilken beslutning av mindretallet er begjært undergitt Regjeringens approbasjon i henhold til § 39 i byformannskapsloven, — approberes.

17 septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 30 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på den av Fredrikshald bystyre i møte den 17 august 1920 fattede beslutning om forandringer i de senest ved kongelig resolusjon av 15 februar 1918 stadfestede bestemmelser om isavgift i Fredrikshald.

17 septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved det departement, hvorunder medisinalvesenet hører, bemyndiges til inntil videre å

*) Bekjentgj. 20 september i Lovtid. 1ste avd. nr 59.

opnevne medlemmer av den i lov av 18 juni 1884 § 5 om- 17 septbr.
handlede kommisjon til avholdelse av farmasøitisk medhjelpereksamen.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 17 septbr.
Følgende tjenestemenn, som tidligere har hørt under 3dje klasse i regulativet for offentlige tjenestemenns kostgodtgjørelse, henføres fra 1 juli d. å til 2nen klasse:
Postekspeditører på reise for postmestrene, meierikonsulentene, ysterikonsulenten, smørkonsulenten samt konsulenten i kontrollvesen og seterdrift, utskiftningsformenn, fylkeskonduktører, fullmektig, kontorist og ikke teknisk assistent ved Statsbanenes regnskapsrevisjon. De ved havnevesenet ansatte tekniske assistenter, maskinmestre og korpsløitnanter i marinen med sekondløitnansgrad.

Kongelig resolusjon, hvorved Valdresbanens 17 septbr.
takster for befordring av ilgods, fraktgods og levende dyr tillates midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbidsdepartementets forslag i foredrag av 17 september 1920.

Kongelig resolution, hvorved takster for befor- 17 septbr.
dring på jernbanene av tropper, levende dyr, materiell og øvrige fornødenheter tilhørende militæretaten approberes overensstemmende med et fremlagt utkast som gjeldende inntil videre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 17 september 1904 approberte takster.

Skrivelse*) fra Handelsdepartementet, Industriforsyningen 17 septbr.
II, hvorved i tilslutning til departementets skrivelse av 11 d. m **) idag er bestemt:
Cigarer til en utsalgspris av ikke over kr. 0,60 pr. stk.
Cigarcigaretter, deriblandt cigarillos og »Whifs«, til en utsalgspris av ikke over kr 0,25 pr. stk.
Cigaretter til en utsalgspris av ikke over kr. 0,16 pr. stk.
kan innføres uten hinder av gjeldende importforbud, og uten at spesiell tillatelse er nødvendig.

Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet om foran- 21 septbr.
dring av § 2 i statuttene for Statens Liggedagskasse.

Bruksregler†) for Furnes bygdealmenning. 22 septbr.

---

*) Bekjentgj. 20 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 59.
**) Inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 58 (s. 719)
***) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60, hvor § 2 i endret lydelse er inntatt.
†) Bekjentgj, 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60, hvor bruksreglene er inntatt.

23 septbr. **Bruksregler***) for Vang bygdealmenning.

24 septbr. **Plakat****) angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander.

I kraft av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 dens § 17 fastsettes herved følgende bestemmelser for innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander:

I. Hest og annet til hesteslekten hørende dyr skal det være forbudt å innføre.

Skyss- og trafikkhester, som fra Sverige passerer riksgrensen til Norge for umiddelbart atter å vende tilbake til Sverige, rammes ikke av dette forbud, når hestens identitet tilfredsstillende godtgjøres.

Landbruksdepartementet bemyndiges til å tillate innførsel i enkelte tilfelle og fastsette de nærmere vilkår, således karantenering, dyrlægeundersøkelse og betalingen herfor. Innførsel fra andre land enn Sverige kan bare skje over Fredrikshald, Kristiania, Kristiansand, Stavanger, Bergen eller Trondhjem.

II. Storfe, sau og gjet kan innføres fra Sverige, dog inntil videre ikke fra Malmöhus-, Kristiansstads-, Hallands-, Kronobergs og Blekinge län, til livdyr eller til slaktning på følgende betingelser:

a) 1) ad nærmeste landevei til Kornsjö stasjon til direkte innlastning i jernbanevogn for videre transport til det kommunale slaktehus i Fredrikshald eller Kristiania;

2) pr. jernbane eller sjøværts direkte til Fredrikshald eller Kristiania;

3) pr. jernbane direkte til Trondhjem til slaktning i denne by.

b) Det skal ved en attest, utstedt av autorisert svensk dyrlæge, godtgjøres, at dyrene ikke er eller i de nærmest forutgående 6 måneder har vært angrepet av ondartet smittsom husdyrsykdom, såsom kvegpest, miltbrand, munn- og klovsyke eller ondartet lungesyke, og at dyrene kommer fra et distrikt, hvor der ikke for tiden optrer eller i de sist forløpne 6 måneder har optrått sådan sykdom som foran nevnt, samt at dyrene ikke i de nærmest forutgående 6 måneder er innført fra utlandet.

Dyrene skal være merket eller i attesten således

*) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60, hvor bruksreglene er inntatt.

**) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60.

beskrevet, at deres identitet kan tilfredsstillende kon- 24 septbr.
stateres.

c) Dyrene skal ved ankomsten føres til den innhegnede, for sådant øiemed reserverte karanteneplass, hvor de blir å undersøke av vedkommende kommunale dyrlæge.

Storfe, som aktes solgt til livdyr, skal opstalles i særskilt avdeling på det kommunale fjøs i 8 døgn — helligdager ikke iberegnet — og i denne tid undersøkes med tuberkulin.

De dyr, som ved denne undersøkelse finnes lidende av eller er mistenkt for tuberkulose, merkes i huden med et innbrent tydelig T.

De dyr, som innføres for å selges til slakt, skal på samme vis merkes med et i huden innbrent tydelig S.

De med T og S brennemerkede dyr skal innen 4 døgn efter innførselen slaktes overensstemmende med de nærmere bestemmelser, som Landbruksdepartementet fastsetter. Dyr, som innføres til Kristiania eller Fredrikshald, skal henstå på karantenefjøset, inntil de føres direkte fra dette til slaktning. Dog kan dyr, innført til Fredrikshald, føres direkte med jernbanen fra karantenefjøset i Fredrikshald til umiddelbar slaktning i Kristiania, når de ved den på karantenefjøset i Fredrikshald foretatte undersøkelse finnes fri for tegn på ondartet smittsom sykdom. Karantenefjøsets bestyrer skal i fjøsets protokoll anføre, hvorhen de fra karantenefjøset fjernede dyr føres for å slaktes, samt har å underrette vedkommende politikammer om, hvor slaktning av karantenerte dyr finner sted, forsåvidt sådan slaktning skal skje utenfor kommunalt slaktehus.

Storfe, som ved undersøkelse finnes fri for tuberkulose, skal på en iøinefallende måte være merket med ordet »Sund« samt årstallet for den stedfunne undersøkelse.

Sau og gjet, som innføres til livdyr, og som ved sundhetsundersøkelse finnes fri for tegn eller mistanke på smittsom sykdom, kan frigis fra karantenen 8 døgn efter ankomsten og efterat hvert dyr på betryggende måte er merket, f. eks. ved et utklipp i øret. Sau og gjet innført til slakt skal nedslaktes i det kommunale slaktehus innen 48 timer, efterat innførselen har funnet sted.

d) Karantenefjøset blir å holde strengt avsperret for

24 septbr.

publikum, inntil sundhetsundersøkelse av samtlige innførte dyr har funnet sted og dyrene er funnet fri for tegn på smittsom husdyrsykdom.

e) Som erstatning for de med heromhandlede undersøkelse, merkning, opstalning og fôring av dyrene samt anskaffelse av tuberkulin, instrumenter, fjøsets rensning og desinfeksjon m. v. forbundne omkostninger skal vedkommende kommune være berettiget til å avkreve importøren en av kommunestyret fastsatt og av Landbruksdepartementet godkjent avgift for hvert dyr.

f) Landbruksdepartementet bemyndiges til forøvrig å fastsette nærmere bestemmelser angående den heromhandlede imports ordning med hensyn til dyrenes slaktning, deres undersøkelse og merkning samt attester og protokoller, endring av karantenetiden m. v.

Forøvrig forbys innførsel av drøvtyggere (d. v. s. storfe, sau, gjet og andre drøvtyggende dyr) fra alle land.

Rensdyrtrafikken til Norge rammes ikke av dette forbud.

III. Svin forbys innført fra alle land med undtagelse av de russiske havner ved Nordishavet og Det hvite hav, hvorfra det er tillatt å innføre disse dyr til Finnmarken. Fra Finnmarken forbys svin innført til rikets øvrige egne.

IV. Hund og annet til rovdyrene hørende dyr skal det være forbudt å innføre fra alle land uten tillatelse fra Landbruksdepartementet i hvert enkelt tilfelle.

Hund, som benyttes til voktning av renhjorder og i følge med disses eiere eller voktere kommer fra Sverige, tillates innført, hvilket også gjelder, om lappene på flytningen til Norge har passert Finnlands område.

V. Alle andre pattedyr samt fjærfe skal det være forbudt å innføre uten tillatelse fra Landbruksdepartementet.

VI. Huder og skinn skal det være forbudt å innføre i rå, utilberedt tilstand (tørrede og saltede huder og skinn derunder innbefattet) uten tillatelse fra Landbruksdepartementet.

Rå eller lettsaltede deler av drøvtyggere, hester og svin, såsom utilvirkede, utilberedte og urensede hår og børster, som ikke i forveien er desinfisert, samt muler, klover og ferske eller lettsaltede tunger skal det likeledes være forbudt å innføre.

Innførsel av usaltet eller utilberedt kjøtt og flesk

samt usmeltet talg skal være forbudt fra alle land undtagen fra Sverige og Danmark. Dog skal det være tillatt fra de ved Nordishavet og Det hvite hav beliggende russiske havner å innføre til Finnmarken frosset rensdyrkjøtt. 24 septbr.

VII. Gress, høi og halm skal det være forbudt å innføre. Dog kan sådan innførsel finne sted fra Sverige (undtagen fra Malmøhus-, Kristiansstads-, Hallands-, Kronobergs- og Blekinge län) og fra de russiske havner ved Nordishavet og Det hvite hav, fra hvilke havner det er tillatt å innføre disse varer til Finnmarken.

VIII. Brukte fjøsredskaper forbys innført fra alle land, medmindre det godtgjøres ved en av norsk konsul bekreftet, av vedkommende sundhetsmyndighet utstedt, attest, at de er betryggende desinfisert.

IX. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

Denne plakat trer i kraft straks.

Samtidig opheves den gjeldende plakat angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander av 19 januar 1917.

Kongelig resolusjon*). hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av nevnte paragrafs siste ledd inntil videre til kr 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Askvoll lensmannsdistrikt, Sogn og fjordane fylke. 24 septbr.

Kongelig resolusjon*) hvorved bestemmes: 24 septbr.

I. Berammelse av månedsting, jfr. lov nr. 3 av 16 juli 1920 II, sakting, ekstrating (for landdistriktene) og formynderting blir å bekjentgjøre ved opslag og ved innrykkelse 1 gang i Norsk Kunngjørelsestidende. Formynderting bekjentgjøres dessuten ved innrykkelse i avisene efter nærmere bestemmelse av fylkesmannen.

II. Kongelig resolusjon av 29 oktober 1892 om bekjentgjørelse av berammelse av sakting opheves.

Kongelig resolusjon**) hvorved den av Oppegård herredsstyre i møte den 6 september 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Oppegård herred, Akershus fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre. 24 septbr.

Vedtekten trer i kraft 1 november 1920.

*) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60.
**) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60, hvor vedtekten er inntatt.

24 septbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Lillestrøm herredsstyres vedtak i møter 20 desember 1919 og 28 august 1920 om et tillegg til herredets helseforskrifter, som er approbert ved kongelig resolusjon av 19 januar 1917.

24 septbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved kongelig resolusjon av 21 mars 1919, hvorved midlertidig lov av samme dag om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene blev gjort gjeldende bl. a. i forskjellige kommuner i Nordland fylke, opheves også, forsåvidt angår herredene Herøy, Bø, Langenes, Tjøtta og Bodin i det nevnte fylke.

Denne resolution trer i kraft straks.

24 septbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold til § 1 i lov av 14 juli 1916 om midlertidig forlengelse av den i artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte prioritetsfrist for patentkrav utferdiges følgende bestemmelser:

Den i henhold til artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911 fastsatte frist av 12 måneder for opnåelse av den i nevnte artikkel omhandlede fortrinsrett, som tilkommer borger eller undersått av nogen unionsstat for inngivelse av krav på patent, forlenges, forsåvidt fristen ikke var utløpet den 29 juli 1914, ytterligere til og med 31 desember 1920.

24 septbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved i henhold til § 5 i lov om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. av 27 juni 1892 (med tilleggslover) bestemmes, at § 5 i kongelig plakat 4 august 1911 inneholdende regler for innførsel og kontroll av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) skal lyde således:

»For kontroll av det innførte kjøtt betales en avgift av kr. 1,00 pr. hel eller halv skrott.«

Forandringen trer i kraft fra 1 november 1920.

24 septbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser og gjeitebukker på beite av 4 juli 1919 § 1, siste pussus bestemmes:

I. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også

*) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60, hvor tillegget er inntatt.

**) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60.

innbefattet sambeite i innmark — i Sørfjord herred, 24 septbr.
Troms fylke.

2. Overtredelse medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av lov om 24 septbr.
ansvar for skade på bufe ved hund m v. av 20 august 1915
dens § 2, 2net punktum meddeles approbasjon på en av Lår-
dal herredsstyre i Telemark fylke under 14 august
1920 fattet beslutning, hvorved bestemmes at hund, som
i Lårdal herred påtreffes uten ledsager i beite-
strekning i den tid bufe beiter, kan såvel
grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i
strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet
eller-, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

Kongelig resolusjon**), hvorved i henhold til §§ 84 og 24 septbr.
89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes
Kråkstad herredsstyres beslutning av 1 august
1919 angående tilleggsbestemmelser til byg-
ningsloven samt angående betalingsregulativ for bygnings-
tilsyn i det bygningsloven underlagte strøk ved Ski stasjon.

Kongelig resolusjon,*) hvorved i henhold til § 89 i 24 septbr.
bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Bodø bysty-
res beslutning av 27 august 1920 angående tilleggsbestem-
melse til lovens § 72 for nevnte by, — sålydende:

»Byggverk kan nektes opført, forsåvidt dets utseende
efter bygningskommisjonens skjønn vil virke skjemmende for
omgivelsene eller vedkommende strøk.«

Kongelig resolusjon*), hvorved der i mehold av § 1 i 24 septbr.
lov av 29 november 1919 om forandring i lov av 18 juli
1917 om maksimalfrakter med tilleggslov av 14 april
1919, jfr. kongelig resolusjon av 29 november 1919, be-
stemmes:

Paragraf 2, fjerde punktum, i de ved kongelig resolusjon
av 1 mai 1920 godkjente regler for den av Provianterings-
departementet under 27 april 1920 bestemte forskuddsvise ut-
ligning av erstatning for mindreinntekt i
1920 skal lyde således:

»For skib, der er større eller mindre enn 5 000 tonns
d. w., utarbeider styret et særskilt skjema til bruk ved anven-
delsen av ovenstående satser på de forskjellige skibs størrel-

---

*) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60.
**) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60, hvor de omhandlede tilleggsbestemmelser er inntatt.

24 septbr. ser, idet styret også har adgang til å foreta en finere gradering i avgiftssatsene «

Denne resolusjon trer i kraft straks.

24 septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes, at det av innehaveren av apoteket i Mysen drevne filialapotek ved Askim jernbanestasjon skal overgå til selvstendig apotek fra den tid den nye apoteker kan overta apotekets drift.

24 septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes, at uniform for havnefogder og losoldermenn, forsåvidt sådån benyttes, skal være i overensstemmende med en fremlagt beskrivelse.

24 septbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Troms fylke, hvori uttales, at der ikke antas å bestå nogen plikt for personer utenfor ligningsnevnden til å påta sig undersøkelse av en skatteplikтigs regnskapsbøker (landsskattelovens § 83, 3dje ledd, og § 94, byskattelovens § 76, 3dje ledd og § 86). Om utførelsen av sådan undersøkelse vil der i tilfelle måtte treffes avtale med vedkommende revisor.

Videre uttaler departementet, at der ikke antas å være adgang for ligningsnevnden til å kreve forevisning av regnskapsbøker under klagebehandling i tilfelle, hvor klage er inngitt efter landsskattelovens § 88 b, jfr. landsskattelovens § 94, som kun handler om behandling av klager av den i § 88 a nevnte art. At paragrafen må forstås på denne måte fremgår av, at det alene er klageren, som efter paragrafen kan opfordres til å forevise regnskapsbøker m. v.

25 septbr. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvori meddeles, at departementet dags dato har utferdiget følgende bestemmelser angående anvendelse av sukker til fabrikasjon av sjokolade, konfekt, marsipan, drops og kjeks:

I medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å. om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, jfr. de kongelige resolusjoner av 19 april og 6 desember 1918, fastsettes følgende bestemmelser angående forbruk av sukker til fabrikasjon av sjokolade, konfekt, marsipan, drops og kjeks:

1) Det er inntil videre forbudt å bruke sukker til erhvervsmessig fremstilling av sjokolade, marsipan, konfekt, drops og lignende eller til fabrikkmessig tilvirkning av kjeks, som er tillsatt sukker, hvis der ikke på forhånd er meddelt særskilt tillatelse hertil av Provianteringsdepartementet.

*) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60.

2) Tillatelse til fremstilling av varer som nevnt i punkt 1 gis som regel bare for 1 måned ad gangen, og det tillatte forbruk må som regel ikke overstige et kvantum svarende til fabrikkens gjennemsnitlige månedlige sukkerforbruk i første halvår 1920. 25 septbr.

I tillatelsen kan det settes som betingelse, at vedkommende sukkerkvantum helt eller delvis skal brukes til fremstilling av visse vareslag, og at de bedrifter, som ikke har egne beholdninger, skal foreta sine innkjøp av sukker i bestemte forretninger eller på en bestemt måte.

3) Enhver brdrift er forpliktet til å avgi de opgaver, som måtte bli forlangt av Provianteringsdepartementet og til å finne sig i den kontroll, som anses nødvendig til gjennemførelse av bestemmelsene eller for å sikre opgavenes riktighet.

4) Overtredelse av disse bestemmelser eller av regler, som er utferdiget i henhold til dem, straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller med begge disse straffer.

Består overtredelsen i undlatelse av å avgi opgave eller i avgivelse av uriktig eller ufullstendig ovgave over beholdning av varer, kan vedkommende varebeholdning ved dom inndras hos den skyldige eller den, på hvis vegne han har handlet.

5) Bestemmelsene trer i kraft fra og med 1 oktober d. å.

For oktober måned d å. tillates bedriftene uten særskilt dispensasjon å bruke til fremstilling av de nevnte varer samme mengde sukker, som de har brukt gjennemsnitlig pr. måned i 1 halvår 1920. For november og senere måneder må derimot intet sukkerkvantum komme til anvendelse, uten at der foreligger tillatelse herfor.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av bøkkermester T. A. Mydland ved gavebrev av 24 desember 1919 oprettede »Bødkermester T. A. Mydlands og hustrus legat« til beste for trengende bøkkere i Haugesund eller deres trengende efterlatte samt på de under 24 mars 1920 utferdigede statutter over dette legat. 28 septbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Norsk Arbeidsgiverforening angående spørsmålet om, hvorvidt sesongarbeidere, som beskjeftiges ved bedrifter, som regelmessig året igjennem sysselsetter minst 50 arbeidere, omfattes av uttrykket »bedriftens arbeidere« i 1. 2. og 3. ledd av § 3 i midlertidig lov av 23 juli 1920 om arbeiderutvalg i industrielle bedrifter. 28 septbr.

Departementet antar, at sesongarbeiderne må medregnes blandt bedriftens arbeidere ved fremsettelse av krav om opprettelse av arbeiderutvalg efter 1. ledd, og likeledes at de er stemmeberettiget efter 3. ledd. Derimot antar departementet,

28 septbr. at lovens bestemmelser om utvalgenes gjøremål og forretningsorden tilsier, at der såvidt mulig bare bør velges arbeidere, som har arbeidet i bedriften de siste 2 år i trekk.

29 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Halfdan Hafstad og Alf Hafstad ved gavebrev av 16 april 1920 oprettede «Agent Henrik Hafstads feriefond for Røde Kors Klinik i Bergen« samt på de under 1 september 1920 utferdigede statutter for dette legat.

29 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved gaver fra statsminister Carl Løvenskiold og fru overhofmesterinde Elise Løvenskiold oprettede »Statsminister Carl Løvenskiolds legat til Blindemissionen II« samt på de under 10 august 1920 utferdigede vedtekter for dette legat.

29 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av S. Staalesen ved gavebrev av 27 mai 1919 oprettede »Kristine og Steffen Staalesens legat« til beste for verdige trengende arbeidere i Haugesund samt på de under 2 desember 1919 utferdigede statutter for dette legat.

29 septbr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene:

Høiesteretts justitiarius har henledet departementes opmerksomhet på flere kjennelser av Høiesterett fra de senere år, hvorved lagmannsrettsdommer og den til grunn for disse liggende hovedforhandling er blitt ophevet, fordi der i dommen har deltatt nogen, som ikke lovlig kan være lagrettemann. Denne feil har dels hat sin årsak i, at der ved valg på lagrettemenn har vært valgt personer, som efter straffeprosesslovens § 37 ikke kan velges, dels har der vært tilstillet vedkommende lagmann fortegnelse over de i henhold til straffeprosesslovens § 45 foreslåtte lagrettemenn istedenfor en gjenpart av fortegnelsen over de endelig valgte, jfr. straffeprosesslovens § 49, og dels har der endelig ved tilsigelsen av lagrettemenn til det enkelte lagmannsting vært utvist uaktighet i betegnelsen av de uttrukne lagrettemenns navn således, at der er blitt tilsagt personer, som overhodet ikke har stått i utvalget.

Idet en feil av den omhandlede art efter straffeprosesslovens § 393 [1] må lede til ophevelse av dommen og hovedforhandlingen, skal departementet efter henstilling fra Høiesteretts justitiarius be innskjerpet samtlige formannskaper og vedkommende tjenestemenn innen hr. fylkesmannens distrikt, som i henhold til straffeprosesslovens §§ 45 og 46 medvirker ved valg på lagrettemenn og domsmenn, nøie å påse, at der ikke i ut-

valget kommer med nogen, som i henhold til § 37 ikke kan velges. Envidere skal man be innskjerpet, at der av vedkommende tjenestemenn må utvises den størst mulige nøiaktighet med hensyn til betegnelsen av de valgte lagrettemenn og domsmenn såvel ved førelsen av fortegnelsen over disse og meddelelse til henholdsvis lagmann og underrett av gjenpart av fortegnelsene som ved tilsigelse av lagrettemenn og domsmenn og påsyn av disse i retten. I alle fortegnelser og ekspedisjoner såvel som ved valg, tilsigelser til rettsmøter og påsyn i retten bør lagrettemenn og domsmenn betegnes med fullt navn, stilling og nøiaktig adresse. 29 septbr.

Cirkulære fra Fengselsstyrelsen til fylkesmennene, hvori under henvisning til cirkulærer av 12 og 25 mars 1919 om fangeføring med hesteskyss og til det ved kongelig resolusjon av 16 juli 1920 fastsatte nye regulativ for offentlige tjenestemenns skyss og — kostgodtgjørelse bestemmes, at godtgjørelsen for befordring med egen hest av fanger og vaktkar fra 1 juli d. å. blir å beregne på den i skyssloven av 14 juli 1893 § 32 omhandlede måte efter en godtgjørelse av vanligvis (32 + 18 =) 50 øre pr. km., altså 25 øre pr. km. for transport av én fange. 30 septbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Justisdepartementet angående en forespørsel fra borgermesteren i Arendal om, hvorvidt der skulde svares eiendomsskatt av byfogedboligen i Arendal. Eiendommen var innkjøpt av det offentlige til embedsbolig for byfogden, idet proprieteten var tillagt Oplysningsvesenets Fond. 30 septbr.

Departementet uttaler, at den omhandlede eiendom må være fritatt for eiendomsskatt; jfr. ot. prp. nr. 25 for 1917, s. 159. Departementet legger i så henseende vesentlig vekt på, at eiendommen er innkjøpt til bruk for innehaveren av et bestemt embede, idet eiendommer anskaffet til boliger for statsfunksjonærer ikke i sin almindelighet antas å være fritatt for å svare eiendomsskatt.

Plakat*) angående endringer i plakat av 24 september 1920 angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander. 1 oktbr.

I kraft av lov om foranstaltning mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 dens § 17 fastsettes herved den endring i plakat av 24 september 1920, at det i dens punkt VI tredje ledd inneholdte forbud mot innførsel av usaltet eller utilberedt kjøtt og flesk samt usmeltet talg midlertidig utvides til også å gjelde overfor Danmark.

Denne plakat trer i kraft straks.

*) Bekjentgj. 4 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 61.

1 oktbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av nevnte paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 3,60 for forkynnelser for personer, som er bosatt i Åfjord lensmannsdistrikt, Sør-Trøndelag fylke.

1 oktbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av landsformannskapslovens § 38 stadfestes Lunner herredsstyres vedtak av 24 januar og 15 mårs 1920 om ophevelse av husleiereguleringen i Lunner herred.

1 oktbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved bestemmes:

I. Den av Lillestrøm herredsstyre i møte den 25 juni 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Lillestrøm herred, Akershus fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre fra 1 november 1920 å regne, — dog med en enkelt forandring.

II. Den ved kongelig resolusjon av 2 april 1917 stadfestede lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lillestrøm herred opheves fra samme tidspunkt å regne.

1 oktbr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved den av Kinn herredsstyre i møte den 30 april 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Eikefjord i Kinn herred, Sogn og Fjordane fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre fra 1 november 1920 å regne — dog med nogen endringer.

1 oktbr. **Kongelig resolusjon†**), hvorved den av Byneset herredsstyre i møte den 10 september 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Byneset herred, Sør-Trøndelag fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre fra 1 november 1920 å regne.

1 oktbr. **Kongelig resolusjon††**), hvorved bestemmes:

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne for-

*) Bekjentgj. 4 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 61.
**) Bekjentgj. 4 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 61, hvor den stadfestede nye lukningsvedtekt er inntatt.
***) Bekjentgj. 4 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 61, hvor den stadfestede vedtekt er inntatt.
†) Bekjentgj 4 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 61, hvor vedtekten er inntatt.
††) Bekjentgj. 4 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 61, hvor de stadfestede nye helseforskrifter m. v. er inntatt.

anstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtekt av Skåtøy herredsstyre, Telemark fylke, i møter 13 februar og 4 september 1920 om nye almindelige helseforskrifter og forskrift om meldingsplikt ved tuberkuløse sykes flytning for herredet, — dog med en enkelt forandring. 1 oktbr.

II. De ved kongelig resolusjon av 4 april 1891 approberte almindelige helseforskrifter for Skåtøy herred opheves fra den tid, de nye forskrifter trer i kraft.

Kongelig resolusjon*), hvorved kongelig resolusjon av 21 mars 1919, hvorved midlertidig lov av samme dag om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene blev gjort gjeldende bl. a. i forskjellige kommuner i Nordland fylke, opheves, også forsåvidt angår Rødøy herred i det nevnte fylke. 1 oktbr.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på de av Borge herredsstyre i Nordland fylke og Ibestad herredsstyre i Troms fylke henholdsvis under 26 juli og 19 juli 1920 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning. 1 oktbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved Landbruksdepartementet bemyndiges til å dispensere fra det i plakat om forbud mot innførsel og transport av stikkelsbærplanter av 8 september 1916 punkt 1 inneholdte forbud mot innførsel og transport av stikkelsbærplanter m. v. til Sogn og Fjordane fylke. 1 oktbr.

Kongelig resolusjon**), hvorved i henhold til § 4 i lov om bygningsvesen, næringsdrift og eiendomsbeskatning på visse strekninger av Kristiansand kjøpstad av 9 mars 1882, § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 og § 3 i murtvangsloven av 19 mai 1904 approberes Kristiansand bystyres beslutning av 19 august 1920 angående anven- 1 oktbr.

*) Bekjentgj. 4 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 61.
**) Bekjentgj. 4 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 61, hvor beslutningens post 1 er inntatt.

1 oktbr. delse av bygningslovgivningen på visse strøk av Kristiansand landdistrikt samt angående ophevelse av de ved kongelig resolusjon av 15 april 1903 approberte tilleggsbestemmelser for nevnte by med undtagelse av tilleggsbestemmelsene til §§ 42 og 72.

1. oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der overensstemmende med Stortingets anmodning av 2 juli 1919 nedsettes en kommisjon til å ta under behandling forskjellige spørsmål om ordningen av vort skolevesen.

1 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes, at aldersgrensen inntil videre skal være 65 år for menn og 60 år for kvinner, som er eller blir ansatt i de stillinger ved sikkerhetstjenesten ved statens jernbaner, for hvilke sådan aldersgrense er foreslått i Arbeidsdepartementets foredrag av 1 oktober 1920.

1 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved takstene for befordring av personer og gods på Holmenkollbanen, Tryvannsbanen og Smedstadbanen tillates inntil videre midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 1 oktober 1920.

5 oktbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Nord-Trøndelag fylke i anledning av en regning fra lensmannen i Leka for forkynnelse av stevning i farskapssak, hvori meddeles, at departementet finner å kunne samtykke i, at der av de til farskapssakers behandling bevilgede midler anvises lensmannen gebyr for utferdigelse og bekreftelse av gjenpart, idet stevningen oplyses å være lensmannen tilstillet telegrafisk fra vedkommende sorenskriver.

Departementet tilføier, at anvisning av regning over gebyr for utferdigelse av gjenpart av stevning i farskapssak alene antas å kunne skje, efterat departementets samtykke i hvert enkelt tilfelle er innhentet.

6 oktbr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Ved kongelig resolusjon av 24 september 1920 er det bestemt:

I. »Berammelse av månedsting, jfr. lov nr. 3 av 16 juli 1920 II, sakting, ekstrating (for landdistriktene) og formynderting blir å bekjentgjøre ved opslag og ved innrykkelse 1 gang i Norsk Kunngjørelsestidende. Formynderting bekjentgjøres dessuten ved innrykkelse i avisene efter nærmere bestemmelse av fylkesmannen. II. Kongelig resolusjon av 29 oktober 1892 om bekjentgjørelse av sakting opheves«.

Hvilket herved meddeles til underretning for hr. fylkes-

mannen og videre kunngjørelse for samtlige sorenskrivere innen hr. fylkesmannens distrikt. 6 oktbr.

Ifølge den ved resolusjonen trufne bestemmelse vil bekjentgjørelse av tingberammelser ved lesning fra kirkebakken falle bort, likesom tingberammelsene — undtagen forsåvidt formyndertingene angår — for eftertiden ikke bli å innrykke i avisene, idet dette siste, efterat skattetingene er bortfalt, ikke lenger anses påkrevet.

Når tingberammelsene ikke blir å innrykke i avisene, vil det være nødvendig å dra særlig omsorg for, at de blir slått op på dertil hensiktsmessige steder såsom — foruten på rettsstedene — ved lensmannskontorer, kommunelokaler og handelssteder. Idet man skal be underdommernes opmerksomhet henledet herpå, skal man videre be iakttatt, at tingberammelsene blir trykt i så mange eksemplarer, at de kan tilstilles de personer og institusjoner i distriktet, som må antas å ha særlig interesse av dem, således lensmenn, sakførere, forlikskommisjoner og banker. Ved en bemerkning i plakaten bør der gjøres opmerksom på, at eksemplarer kan fås ved henvendelse til embedskontoret eller lensmennene.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 7 oktbr.

Lov om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn av 14 mai 1917.

Man skal herved meddele, at der i henhold til bestemmelse truffet av Regjeringen blir å gå frem efter følgende regler ved gjennemførelsen av aldersgrenseloven overfor tjenestemenn hørende under dette departements almindelige avdeling:

Tjenestemenn, som fratrer på grunn av nådd aldersgrense, meddeles formelig avskjed av vedkommende myndighet — jfr. for de tjenestemenns vedkommende, som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918, denne lovs § 22, hvorefter avskjed meddeles av den, som har ansettelsesretten.

Avskjeden meddeles uten hensyn til, om avskjedsansøkning foreligger, idet der dog ikke vil være noget til hinder for, at tjenestemenn, som må fratre på grunn av nådd aldersgrense, innsender vanlig ansøkning om avskjed.

Ved meddelelse av avskjed til statslønte kontorfullmektiger og betjenter ved embedskontorer m. v. under Justisdepartementet blir der å tilstille vedkommende tjenestemann et avskjedsdokument. I avskjedsdokumentet skal stå, at avskjeden meddeles i henhold til lov om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn av 14 mai 1917, likesom den dag, fra hvilken avskjeden regnes, angis.

7 oktbr. Hvad forøvrig angår gjennemførelsen av bestemmelsene om aldersgrense, blir det i henhold til Regjeringens bestemmelse å iaktta, at tjenestemenn, som har å fratre på grunn av nådd aldersgrense, i almindelighet må fratre senest den dag da aldersgrensen nås. Imidlertid vil denne regel i helt særegne tilfelle — navnlig hvor det på grunn av boligforholdene måtte medføre særlig ulempe for den avgående tjenestemann å fratre denne dag og for den tiltredende straks å overta stillingen — kunne gjennemføres således, at avskjeden meddeles fra et noget senere tidspunkt, f. eks. fra første flyttedag. Selve bestemmelsen om avskjed må dog i så fall utferdiges før det tidspunkt, da vedkommende tjenestemann når aldersgrensen. Det bemerkes, at såfremt der i noget tilfelle, hvor der til et embede er henlagt embedsgård. måtte finnes grunn til å meddele avskjeden fra et senere tidspunkt enn dagen for nådd aldersgrense, er det forutsetningen, at den fratredende embedsmanns rett efter embedsgårdslovgivningen til å bli boende på gården ikke derved blir ytterligere forlenget; vedkommende embedsmann må i tilfelle vedta å fraflytte embedsgården på det tidspunkt. da han hadde måttet flytte, om avskjeden var meddelt ham fra dagen for nådd aldersgrense.

Med hensyn til anvendelsen av reglene om aldersgrense overfor de tjenestemenn, som allerede har nådd aldersgrensen eller som når aldersgrensen før april 1922, har Regjeringen fastsatt følgende overgangsbestemmelser, som i almindelighet vil komme til anvendelse:

Forat de nevnte tjeneetemenn skal få en rimelig frist for fratredelsen og for at der samtidig såvidt mulig skal opnås likhet i behandlingen av de forskjellige aldersgrupper av tjenestemenn, blir loven, når det finnes forenlig med tjenestens tarv, å søke gjenenmført terminvis for de forskjellige aldersgrupper, idet der i dette øiemed i fornøden utstrekning gjøres bruk av lovens § 4. Under hensyn hertil har Regjeringen fastsatt følgende frister for disse tjenestemenns fratreden:

Tjenestemenn, som nådde aldersgrensen i 1918 eller tidligere, fratrer i april 1921; tjenestemenn, som nådde aldersgrensen i 1919 eller som har nådd eller når aldersgrensen i 1920, fratrer i oktober 1921; tjenestemenn, som når aldersgrensen i 1921 og inntil april 1922, fratrer i april 1922.

Tjenestemenn, som når aldersgrensen efter 1 april 1922, kan i almindelighet ikke påregne å bli stående i sin stilling efter nådd aldersgrense.

Ifølge aldersgrenselovens § 4 kan vedkommende departe-

ment, hvor det måtte finnes ønskelig av hensyn til tjenestens 7 oktbr.
tarv, dispensere fra de i lovens §§ 2 og 3 bestemte aldersgrenser ved uttrykkelig opfordring til vedkommende tjenestemann om å forbli i tjenesten for et tidsrum av inntil 5 år utover aldersgrensen, dog ikke for mer enn 1 år ad gangen. I tilfelle, hvor der antas å burde bli spørsmål om å anvende denne bestemmelse overfor en statslønt kontorfullmektig eller betjent, forutsetter man, at der av vedkommende embedsmann blir rettet fornøden henvendelse herom til departementet gjennem hr. fylkesmannen. Man henleder opmerksomheten på, at den i lovens § 4 omhandlede opfordring skal utgå fra departementet og ikke fra ansettelsesmyndigheten, hvor denne er en annen enn departementet.

Med hensyn til statslønte kontorfullmektiger og betjenter, som allerede har nådd aldersgrensen eller når denne før april 1922, skal man anmode om vedkommende embedsmanns og hr. fylkesmannens uttalelse om, hvorvidt det antas forenlig med tjenestens tarv, at disse tjenestemenn får de frister for fratredelsen, som er omhandlet i de foran nevnte overgangsbestemmelser.

Med foranstående bes de under Justisdepartementet hørende embedsmenn innen hr. fylkesmannens distrikt gjort bekjent. Embedsmennene bes anmodet om å gi de ved deres kontorer ansatte tjenestemenn fornøden underretning.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skifterett, hvori 7 oktbr.
meddeles, at man ikke antar, at der ved et bos slutning blir å beregne boet til inntekt renter av arveforskudd, som samtlige arvinger under boets behandling har fått utbetalt av boet. Derimot vil der ved beregningen bli å medta de av boets midler forøvrig under bobehandlingen innvunne renter.

Kongelig resolusjon*), hvorved den av Stamnes 8 oktbr.
herredsstyre i møte den 9 juli 1920 enstemmig fastsatte forandring i den ved kongelig resolusjon av 15 desember 1916 stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Stamnes herred, Nordland fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre fra 15 november 1920 å regne.

Kongelig resolusjon**), hvorved der i de ved kongelig 8 oktbr.
resolusjon av 15 desember 1919 utferdigede midler-

*) Bekjentgj. 9 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 62, hvor vedtektens § 1 i endret lydelse er inntatt.
**) Bekjentgjort 9 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 62.

8 oktbr. tidige forskrifter om innførsel, salg og sending av brennevin, spiritus og sterk (het) vin til teknisk, videnskapelig eller medisinsk bruk gjøres følgende endringer:

1) §§ 11, 12 og 15 forandres således, at den største mengde brennevin, som ordinært på èn gang kan utleveres, blir ½ flaske (ca. 325 cm³.) istedenfor 300 gram.

2) Bestemmelsen i § 14, punkt 2, om at der til medisinsk bruk for patienter under tannlægers operative virksomhet kan utleveres 300 gram konjakk hver gang og således at ny ekspedisjon ikke må finne sted, før der er gått minst en måned siden siste ekspedisjon, forandres således, at der kan utleveres til tannlæger fra apotek inntil 4 halve flasker (a ca. 325 cm.³) konjakk pr. måned.

3) Bestemmelsen i forskriftenes § 15 B. 1. 4de punktum, gis følgende ordlyd:

»På resepten skal anføres, hvor ofte vedkommende medisin skal brukes og hvor meget av den hver gang«.

8 oktbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved kongelig resolusjon av 21 mars 1919, hvorved midlertidig lov av samme dag om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene blev gjort gjeldende bl. a. i forskjellige kommuner i Nordland fylke, opheves også, forsåvidt angår Hol herred i det nevnte fylke.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

8 oktbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den kongelige resolusjon av 8 februar 1918 om utførselsforbud for fisk og andre havdyr av enhver art samt alle produkter og biprodukter derav, derunder også all slags fiskehermetikk, opheves.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

8 oktbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 utferdiges fiskeriregler for Kvikne herred, Hedmark fylke.

8 oktbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved de ved kongelig resolusjon av 9 april 1900 fastsatte fiskeriregler for Sørreisafjorden og Sørreisavannet i Sørreisa herred, Troms fylke, gis sådant tillegg til reglenes punkt 2:

»Lignende forbud skal i tidsrummet 15 mai til 31 august gjelde for den øvrige del av Sørreisavatnet og for strøm-

*) Bekjentgj. 9 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 62.
**) Bekjentgj. 9 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 62, hvor fiskereglene er inntatt.

men mellem dette vatn og sjøen til en rett linje fra den nu- 8 oktbr.
værende brygge på Stornes til gjerdet mellem Henrik Eriksen og Joakim Tomassen Sørstrøm.«

3. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

Kongelig resolusjon *), hvorved der med hjemmel i 8 oktbr.
arbeiderbeskyttelseslovens § 24, 2a og § 31,2 tillates endel nærmere angitte bedrifter inntil videre å holde driften i visse avdelinger i gang fra søndag aften kl. 10 til lørdag aften kl. 10 på betingelse av, at der til nattarbeide ikke brukes arbeidere under 18 år m. v.

Kongelig resolusjon **), hvorved i medhold av lov om 8 oktbr.
bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, 2net ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Ved kjøring med motorvogn og motorsykkel på hovedveistrekningen Åmot grense—Jordet i Trysil, Hedmark fylke, må hastigheten ikke overskride 25 kilometer i timen.

Kongelig resolusjon **), hvorved i medhold av lov om 8 oktbr.
bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, 2net ledd, bestemmes følgende som gjeldendende inntil videre:

Ved kjøring med motorvogn og motorsykkel på veistrekningen Ålesund bygrense—Nørvesund skolehus i Borgund må hastigheten ikke overskride 20 kilometer i timen.

Kongelig resolusjon ***), hvorved i henhold til § 89 i 8 oktbr.
lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Sandefjord bystyres beslutninger av 6 september 1920 angående tillegsbestemmelser til nevnte lovs §§ 24 og 77 for nevnte by.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 8 oktbr.

I. Den av biskop Bernt Støylen besørgede utgave av alterbok for den norske kirke godkjennes herved til benyttelse ved den offentlige gudstjeneste og de kirkelige handlinger i rikets menigheter istedenfor den ved kongelig anordning av 14 februar 1889 innførte alterbok. Den nye alterbok blir å ta i bruk 1ste søndag i advent den 28 november 1920 eller snarest mulig derefter.

---

*) Bekjentgj. 9 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 62, hvor de omhandlede bedrifter m. v. er anført.
**) Bekjentgj. 9 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 62.
***) Bekjentgj. 9 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 62, hvor tilleggsbestemmelsene er inntatt.

8 oktbr. II. Kirkedepartementet bemyndiges til å treffe de nødvendige forføininger til utgivelse av en landsmålsutgave av alterboken og av et musikkbilag til begge utgaver. Landsmålsutgaven blir såvidt mulig å ta i bruk i de menigheter, hvor landsmålsliturgien er innført, 1ste søndag efterat presten har mottat sitt eksemplar derav.

8 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I. Det efter offentlig foranstaltning av stiftsprost Gustav Jensen utarbeidede utkast til »Salmebok for den norske kirke, utgitt av M. B. Landstad 1868. Revidert og forøket av Gustav Jensen 1920 med bistand av en av Kirkedepartementet nedsatt komite« — autoriseres til bruk ved den offentlige gudstjeneste i de sogn, hvor dette vedtas i menighetsmøte overensstemmende med derom gjeldende regler.

II. Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til å samtykke i, at der under utkastets trykning foretas mindre vesentlige endringer deri og til å avgi nærmere bestemmelse om salmebokens utgivelse m. v.

8 oktbr **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

I. a. De ved Kronprinsregentens resolusjon av 29 oktober 1900 for Søndhordland sorenskriveri, Hordaland fylke, anordnede sakting opheves fra og med 1921.

b. Fra og med 1921 anordnes for hvert av tinglagene i Søndhordland sorenskriveri 1 sakting i mai eller juni måned efter fylkesmannens nærmere bestemmelse med hensyn til tid og sted for tingenes avholdelse.

II. Det ved de kongelige resolusjoner av 10 novembnr 1855 og 29 november 1912 anordnede månedsting i juni måned for hver av sorenskriveriets 2 månedstingkretser opheves fra og med 1921, og fra og med nevnte tid anordnes der for hver av de 2 månedstingkretser 2 nye månedsting, i april og september. Månedstingene i sorenskriveriet blir fra samme tid å avholde for hver månedstingkrets i månedene januar, februar, mars, april, august, september, oktober, november og desember efter fylkesmannens nærmere bestemmelse med hensyn til tid og sted for tingenes avholdelse.

8 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved de av Sandefjord bystyre i møter den 25 juni og 6 september 1920 med 19 mot 16 stemmer godkjente vedtekter for A/S Sandefjord øl- og vinsamlag stadfestes i medhold av §§ 23 og 35 i lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai

1904 som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til ut- 8 oktbr.
gangen av desember måned 1925.

Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å sende inn til Departementet for Sociale Saker en beretning om samlagets virksomhet i det forløpne år, utdrag av dets regnskaper og fortegnelse over dets medlemsantall.

Kongelig resolusjon, hvorved landet deles i nedennevnte 8 oktbr.
9 fabrikkinspektorater:
1ste fabrikkinspektorat, omfattende Østfold fylke;
2net fabrikkinspektorat, omfattende Kristiania by, Aker herred av Akershus fylke, Buskerud og Opland fylker;
3dje fabrikkinspektorat, omfattende Akershus fylke med undtagelse av Aker herred og Hedmark fylke;
4de fabrikkinspektorat, omfattende Vestfold, Telemark og Aust-Agder fylker;
5te fabrikkinspektorat, omfattende Vest-Agder og Rogaland fylker;
6te fabrikkinspektorat, omfattende Bergen by, Hordaland, Sogn og Fjordane fylker;
7de fabrikkinspektorat, omfattende Møre, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker;
8de fabrikkinspektorat, omfattende Nordland fylke:
9de fabrikkinspektorat, omfattende Troms og Finnmark fylker.

Departementet for Sociale Saker bemyndiges til å fastsette fabrikkinspektørenes bopel.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 8 oktbr.
1. Saker vedkommende regulering av landets innførsel og den under Handelsdepartementet, Industriforsyningen II, hørende barkesak overføres til Provianteringsdepartementet fra 15 oktobnr 1920.
2. Provianteringsdepartementet og Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføininger, som den under 1 nevnte forandring medfører.

Kongelig resolusjon, hvorved Holmestrand—Vittingfossbanens og Tønsberg—Eidsfossbanens takster for befordring av reisegods samt il- og fraktgods tillates midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 8 oktober 1920. 8 oktbr.

Kongelig resolusjon, hvorved der fastsettes som gjeldende inntil videre nedenstående reglement for manøvrering av reguleringsdammene ved Store Øksnevann og Hajern i Hakavikvassdraget: 8 oktbr.

1. Reguleringsgrensene er følgende:

8 oktbr.

	Høieste.	Laveste.
Store Øksnevatn	412,80	403,0
Lille —»—	—»—	404,0
Tistillen	—»—	405,2
Burvatn, nedre del	—»—	406,6
—»— øvre »	—»—	406,9
Hajern	—»—	408,0
Store Braanevatn	—»—	408,6

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige merker ved de enkelte dammer.

2. Der avgis det til den almindelige fløtning nødvendige vann overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte bestemmelser.
3. Det skal ved manøvreringen has for øie, at vassdragets naturlige flomvannføring såvidt mulig ikke forøkes.

Forøvrig kan vannslipningen foregå efter Hakavik kraftanleggs behov.

4. Til å forestaa manøvreringen antas norske statsborgere, som godtas av vedkommende regjeringsdepartement. Damvokternes boliger skal ligge i dammenes umiddelbare nærhet og være forsynt med telefon.
5. Det skal påses, at flomløpene ikke hindres av is eller lignende samt at dammene til enhver tid er i god stand.

Der skal føres protokoll over dammenes marøvrering, avleste vannstander.

6. Mulig tvist om dette reglements forståelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.
7. Forandringer i dette reglement kan kun foretas av Kongen, efterat de interesserte har hatt anledning til å uttale sig.

8 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt Socialdepartementet — på det av Kari A. Risdal oprettede »Kari A. Risdals missionslegat« til Mykland og på de den 16 mars 1920 utferdigede statutter for dette legat.

13 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt Socialdepartementet — på det av direktør G. Lie og hustru Marie Lie ved gavebrev av 8 mars 1920 oprettede »Direktør G. Lies og hustru Marie Lies fond til medisinsk forskningsfremme« og på den under 9 juni og 15 september 1920 utferdigede fundas for dette fond.

14 oktbr. **Noteveksling***) angående avsluttelsen av en midlertidig avtale til avløsning av handels- og sjøfartstraktaten mellem Norge og Portugal av 31 desember 1895 m. v.

*) Inntatt i »Overenskomster« nr. 5 for 1920 s. 94 flg.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at av de under Oplysningsvesenets Fond bestyrede kapitaler, hvorav de årlige renter tilfaller geistlige embedsmenn, bestillingsmenn eller brukere av benefisert gods, blir rentene fra 1 januar 1921 og inntill videre å utbetale med 5% istedenfor med 4½ % og uten fradrag av inkassasjonssalær. 15 oktbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved den av Evenes herredsstyre i møte den 18 august 1920 vedtatte tilføielse til § 1 i den ved kongelig resolusjon av 19 juli 1918 stadfestede lukningsvedtekt for utsalgssteder i Evenes herred, Nordland fylke, stadfestes som gjeldende inntil videre fra 15 november 1920 å regne, således at vedtektens § 1 herefter kommer til å lyde: 15 oktbr

»Utsalgssteder i Evenes herred skal holdes lukket fra kl. 8 aften til kl. 8 næste virkedags morgen; herfra undtatt aviskiosker og lignende forretninger, der gis anledning til i tiden 5—7 em. på søn- og helligdager å selge aviser og skrivesaker, dog ikke på første juledag, første påske- og pinsedag samt langfredag.«

Kongelig resolusjon**), hvorved bestemmes: 15 oktbr.

I. I henhold til § 4 i lov om sundhetskommissjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av Holmestrand bystyre i møter 4 mars og 10 september 1920 om nye almindelige helseforskrifter for byen og om forskrift om meldingsplikt ved tuberkuløse sykes flytning.

II. De ved kongelig resolusjon av 23 mai 1863 approberte almindelige helseforskrifter for Holmestrand opheves.

Kongelig resolusjon*), hvorved den konsessjonsgrense, som er nevnt i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918 § 1, nedsettes for Sell herred, Opland fylke, til 2 ha., og kongelig resolusjon av 9 november 1917 om nedsettelse av grensen til 5 ha. opheves. 15 oktbr.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til §§ 9 og 67 i brandloven av 15 august 1908 godkjennes som gjeldende inntil videre Kristiansund bystyres beslutning 15 oktbr.

*) Bekjentgj. 18 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 63.
**) Bekjentgj. 18 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 63, hvor de nye helseforskrifter m. v. er inntatt.
***) Bekjentgj. 18 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 63, hvor bestemmelsene om brandsynet m. v. er inntatt.

15 oktbr. 15 oktbr. i møte den 28 juli 1920 angående sammensetningen av brandsynet sammesteds samt angående tillegsbestemmelser til nevnte lov, forsåvidt Kristiansund angår.

15 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved med hjemmel i § 20, 2nen passus, i lov om minstelønn for underordnede handelsfolk av 9 august 1918 fastsettes nedenstående forskrifter:

§ 1. Handelslønnsrådet har overtilsynet med overholdelse av lov av 9 august 1918 om minstelønn for underordnede handelsfolk under iakttagelse av de forskrifter, som her nedenfor fastsettes.

§ 2. Når et kommunestyre har truffet beslutning om fastsettelse av minstelønn, og lønnsnevnd er opnevnt, skal Handelslønnsrådet i fornøden utstrekning yde lønnsnevnden veiledning og hjelp med arheidets utførelse. Før minstelønner endelig fastsettes, bør rådet, forsåvidt det ikke på forhånd antar, at det har tilstrekkelig kjennskap til lønnsforhold og leveomkostninger i kommunen, enten selv eller gjennem nevnden på hensiktsmessigste måte skaffe sig oversikt derover. Rådet skal likeledes holde sig best mulig underrettet om, i hvilken utstrekning forholdene er tariffmessig ordnet.

§ 3. Også efterat minstelønner er fastsatt, bør Handelslønnsrådet gjennem vedkommende nevnd best mulig følge med i utviklingen av lønnsforholdene og forholdene forøvrig. Hvis rådet finner, at de fastsatte minstelønner ikke lenger tilfredsstiller fordringene i lovens § 4 eller av andre grunner ikke lenger passer, skal det opta dem til ny behandling (lovens § 12). Blir forholdene tariffmessig ordnet, således at minstelønningenes opretthoIdelse må antas mindre formålstjenlig, bør rådet beslutte, at de skal tre ut av kraft (lovens § 13).

§ 4. Får Handelslønnsrådet under sin virksomhet kjennskap til, at arbeidere, arbeidsgivere eller andre ikke overholder sådanne forskrifter i loven, hvis overtredelse er belagt med straff, kan det anmelde saken til påtalemyndigheten. Dog skal vedkommende alltid først, ialfall en gang, være gjort opmerksom på, at hans forhold vil bli anmeldt, hvis det ulovlige ikke rettes.

§ 5. Før Handelslønnsrådet i henhold til lovens § 2, 3. ledd, avgjør, om en virksomhet eller et arbeide går inn under loven, bør det, hvis spørsmaalet ikke forekommer rådet aldeles utvilsomt, gjennem lønnsnevnden eller på annen tjenlig måte søke fyldigst mulige oplysninger om de faktiske forhold, hvorav avgjørelsen avhenger.

§ 6. Handelslønnsrådet skal hvert år sende Socialdepartementet forslag til budgett for kommende budgettår over de utgifter, loven medfører for statskassen. 15 oktbr.

§ 7. Handelslønnsrådet skal innen hvert års 1 april sende en beretning til Departementet for Sociale Saker om sin virksomhet i det forløpne år. I beretningen skal rådet såvidt mulig også gi de meddelelser, som kan antas å ha almen interesse, om underordnede handelsfolks lønns- og arbeidsforhold i det forløpne år.

§ 8. Handelslønnsrådet fører protokoll over sine møter. Den underskrives efter hvert møte av medlemmene og paraferes av sekretæren.

Kongelig resolusjon, hvorved med hjemmel i § 29 i lov om industrielt hjemmearbeide av 15 februar 1918 fastsettes nedenstående forskrifter for hjemmearbeidsrådets virksomhet: 15 oktbr.

§ 1. Hjemmearbeidsrådet har overtilsynet med overholdelse av lov av 15 februar 1918 om industrielt hjemmearbeide under iakttagelse av de forskrifter, som her nedenfor fastsettes.

§ 2. Hvis rådet har grunn til å tro, at sådanne lister over hjemmearbeidere, som omhandles i ovennevnte lovs §§ 2 og 3, ikke er innkommet fra alle arbeidsgivere, som går inn under loven, bør rådet innen utgangen av april gjøre den stedlige tilsynsmyndighet opmerksom derpå for gjennem denne å sørge for, at lister innsendes. Vet rådet om arbeidsgivere, som ikke har innsendt liste, kan det, om dette finnes praktisk, henvende sig direkte til vedkommende.

§ 3. Hjemmearbeidsrådet skal ved sin gjennemgåelse av de fra de stedlige tilsynsmyndigheter avgitte årsberetninger best mulig forvisse sig om, at de stedlige tilsynsmyndigheter på tilfredsstillende måte utfører det dem påhvilende tilsyn med, at der føres de foreskrevne lønnsbøker (lovens § 4), og i sammenheng hermed, at der ikke betales under de minstelønner, som måtte være fastsatt. Rådet skal også forvisse sig om, at de stedlige tilsynsmyndigheter fører innseende med sundhetsforholdene i hjemmearbeidernes hjem og på verksteder, som går inn under loven (dennes §§ 5 og 6, jfr. § 1). Finner rådet, at nogen del av tilsynet er forsømt eller at beretningene ikke er tilstrekkelig oplysende, skal det gjøre tilsynsmyndighetene opmerksom herpå, enten direkte eller gjennem medisinaldirektøren, henholdsvis chefinspektøren for fabrikktilsynet, forsåvidt dette følger av de regler, som er opstilt for rådets samarbeide med disse myndigheter, eller av andre grunner finnes praktisk. Finner rådet det formålstjenlig, kan det også foreta reiser til det sted, hvor mangler antas å forefinnes, for

15 oktbr. under personlig konferanse med tilsynsmyndigheten å søke disse avhjulpet.

Hjemmearbeidsrådet skal til enhver tid holde henholdsvis medisinaldirektøren og chefinspektøren for fabrikktilsynet underrettet om, hvilke helseråd og hvilke stedlige fabrikktilsyn i henhold til lovens § 6 har plikt til å påse lovens overholdelse.

§ 4. Kommer Hjemmearbeidsrådet til kunnskap om industrielt hjemmearbeide, som har vist sig skadelig for eller kan antas å ville skade arbeidernes helse, eller som kan antas å medføre fare for utbredelse av smittsom sykdom, skal rådet underrette henholdsvis medisinaldirektøren eller chefinspektøren for fabrikktilsynet, jfr. § 6 i de fastsatte regler for rådets samarbeide med medisinaldirektoratet og fabrikktilsynet.

§ 5. Hjemmearbeidsrådet skal såvel ved granskning av de til enhver tid innkomne lister fra arbeidsgivere og beretninger fra tilsynsmyndighetene som ved egne undersøkelser, om fornødent ved reiser, holde sig best mulig underrettet om lønnsforholdene til enhver tid. Dette gjelder først og fremst i de yrker for tilvirkning av bekledningsgjenstander og sømartikler av alle slags, hvorover fortegnelse er utferdiget i henhold til lovens § 8. I annen rekke skal rådet på samme måte ha sin opmerksomhet henvendt på andre yrker innen hjemmeindustrien, for hvilke minstelønn kan fastsettes efter derom av Kongen i henhold til lovens § 8, 3. ledd, særskilt truffen beslutning. Rådet skal, i tilfelle det finner det påkrevet, at sådan beslutning treffes, gjøre forslag herom gjennem Socialdepartementet.

På steder, hvor lønnsnevnd allerede er nedsatt for visse yrker, kan rådet, om det finner det hensiktsmessig, benytte nevndens formann eller andre av dens medlemmer til å undersøke lønnsforholdene i andre yrker (§ 19, 2. ledd).

I ethvert tilfelle, hvor dette antas hensiktsmessig, kan rådet endelig selv eller gjennem vedkommende lønnsnevnd la oplysninger innhente fra offentlige og kommunale myndigheter og tjenestemenn, arbeidere og arbeidsgivere (lovens § 12).

§ 6. Er der truffet beslutning om fastsettelse av minstelønn, skal rådet i fornøden utstrekning yde lønnsnevnden veiledning og hjelp med arbeidets utførelse. Før minstelønner endelig fastsettes, bør rådet selv eller gjennem nevnden eller på annen måte som nevnt i foregående paragraf ikke bare ha skaffet sig oversikt over hjemmearbeidernes lønnsforhold, men også over leveomkostningene på stedet og over de lønninger, som betales på fabrikker og verksteder, hvor samme slags eller lignende arbeide utføres, men som ikke går inn under hjemmearbeidsloven. Rådet skal likeledes holde sig underrettet om, i hvilken utstrekning forholdene er tariffmessig ordnet (jfr. lovens §§ 11, 2. og 3. ledd, 17 og 21).

§ 7. Også efterat minstelønner er fastsatt, bør Hjemme- 15 oktbr.
arbeidsrådet best mulig følge med i utviklingen av lønnsforholdene og forholdene forøvrig. Hvis rådet finner, at de fastsatte minstelønner ikke lenger tilfredsstiller fordringene i lovens §§ 11, 2. og 3. ledd, eller av andre grunner ikke lenger passer, skal det opta dem til ny behandling (lovens § 20). Finner rådet, at minstelønningene har trengt hjemmearbeidet tilbake eller på annen måte omdannet arbeidsforholdene i ugunstig retning eller antar rådet, at der er grunn til å frykte for, at så vil skje, kan det i medhold av lovens § 17 beslutte, at den fastsatte minstelønn skal gjelde også for det arbeide i yrket, som utføres på verksted eller i fabrikker, eller at der for denne slags arbeide skal fastsettes særskilt minstelønn.

Blir forholdene tariffmessig ordnet, således at minstelønningenes opretholdelse må antas mindre formålstjenlig, bør rådet beslutte, at de skal tre ut av kraft (lovens § 21).

I begge tilfelle bør lønnsnevndens uttalelse først innhentes.

§ 8. Får Hjemmearbeidsrådet under sin virksomhet kjennskap til, at arbeidere, arbeidsgivere eller andre ikke overholder sådanne forskrifter i loven, hvis overtredelse er belagt med straff, bør det anmelde saken til påtalemyndigheten. Dog bør vedkommende alltid først, ialfall en gang, være gjort opmerksom på, at hans forhold vil bli anmeldt, hvis det ulovlige ikke rettes.

§ 9. Før Hjemmearbeidsrådet i henhold til lovens § 1, 3. ledd, avgjør, om en virksomhet eller et arbeide går inn under loven, bør det, hvis spørsmålet ikke forekommer rådet aldeles utvilsomt, gjennem den stedlige tilsynsmyndighet eller i tilfelle lønnsnevnden eller andre stedlige myndigheter søke fyldigst mulige oplysninger om de faktiske forhold, hvorav avgjørelsen avhenger.

§ 10. Hjemmearbeidsrådet skal hvert år sende Socialdepartementet forslag til budgett for kommende budgettår over de utgifter, hjemmearbeidsloven medfører for statskassen.

§ 11. Hjemmearbeidsrådet avgir hvert år innen 1 oktober til Departementet for Sociale Saker en beretning om rådets virksomhet i det forløpne år. I beretningen skal rådet redegjøre for sin virksomhet og i den utstrekning det ser sig i stand til gi de meddelelser om hjemmearbeidets stilling i det hele tatt i det forløpne år, som kan antas å ha almen interesse.

§ 12. Hjemmearbeidsrådet fører protokoll over sine møter. Den underskrives efter hvert møte av medlemmene og paraferes av sekretæren.

Kongelig resolusjon, hvorved der nedsettes en komite 15 oktbr.
på 5 medlemmer til å føre forhandlinger med de øvrige nordiske land angående fastsettelse av toll-landings-

15 oktbr. plasser og eventuelt innpasseringssoner til supplering av det av den 3dje nordiske luftfartskonferanse utarbeidede utkast til luftfartsoverenskomst mellem Danmark, Finnland, Norge og Sverige.

15 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Lierbanens takster for befordring av fraktgods tillates midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 15 oktober 1920.

15 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der opnevnes en komite på 5 medlemmer til å samarbeide med en opnevnt dansk komite for undersøkelser vedrørende kraftoverføring fra Norge til Danmark.

15 oktbr. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov av 22 mars 1918 nr. 5 paragraf 2, jfr. kongelig resolusjon av 17 august 1920, meddeles, at det fra 15 oktober er forbudt å innføre eller søke innført til landet potetmel, medmindre importtillatelse på forhånd er erhvervet hos Provianteringsdepartementet.

18 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av dyrlæge A. Findsen ved testamente av 13 mars 1905 oprettede »Dyrlæge A. Findsens og Karen Findsens legat« til beste for barn i Elverum samt på de under 21 april og 7 juli 1920 utferdigede statutter for dette legat.

21 oktbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet, hvorved i henhold til punkt VI i kongelig plakat av 24 september 1920 angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander bestemmes, at det fra og med 21 oktober 1920 og inntil videre skal være tillatt å innføre fullstendig tørrede eller godt saltede huder og skinn på betingelse av, at partiene ved ankomsten besiktiges av vedkommende kommunale dyrlæge og av denne erklæres å være i tilfredsstillende sanitær tilstand.

22 oktbr. **Kongelig resolusjon** ***), hvorved den av herredsstyret for Flå herred, Buskerud fylke, den 29 juni 1920 vedtatte beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. stadfestes i henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899.

---

*) Bekjentgj. 18 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 63, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.
**) Bekjentgj. 25 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 64.
***) Bekjentgj. 25 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 64, hvor vedtekten er inntatt.

Kongelig resolusjon*), hvorved den av Skåre herredsstyre i møte den 29 september 1920 fastsatte vedtekt angående herberger- og beverternæringen i Skåre herred, Rogaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 som gjeldende inntil videre fra 1 desember 1920 å regne, — dog med et par endringer. 22 oktbr.

Kongelig resolusjon**), hvorved de av Vardø bystyre i møte den 20 juli 1920 fastsatte forandringer i den ved kongelig resolusjon av 27 november 1914, jfr. kongelig resolusjon av 27 april 1917, stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Vardø stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre — dog med en enkelt forandring. 22 oktbr.

Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes: 22 oktbr.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av Øyer herredsstyre, Opland fylke, i møter 29 desember 1919 og 21 august 1920 om nye almindelige helseforskrifter for herredet og om meldingsplikt ved tuberkuløse sykes flytning.

II. De helseforskrifter, som for Øyer herred blev approbert ved kongelig resolusjon av 27 oktober 1894 og den ved kongelig resolusjon av 31 august 1906 for samme herred approberte forskrift om meldingsplikt ved tuberkuløse sykes flytning opheves fra den tid, de nye forskrifter trer i kraft.

Kongelig resolusjon†), hvorved i henhold til lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 § 88 og lov om brandvesenet av 15 august 1908 § 65 bestemmes, at grensene for det de nevnte lover underlagte strøk i Tinn herred (Rjukan) utvides overensstemmende med Tinn herredsstyres beslutning av 6 mars 1920 således: 22 oktbr.

»Den nye grense mot øst dannes av en rett linje i nord

*) Bekjentgj. 25 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 64, hvor den stadfestede vedtekt er inntatt.
**) Bekjentgj. 25 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 64, hvor vedtekten i endret lydelse er inntatt.
***) Bekjentgj. 25 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 64. hvor de nye helseforskrifter m. v. er inntatt.
†) Bekjentgj. 25 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 64.

22 oktbr. —syd over broen ved Dal kapell. Grensen mot nord og syd følger cote 600. Grensen mot vest blir uforandret.«

(Den nye grense er inntegnet med rødt på et under saken fremlagt kart.)

22 oktbr. **Kongelig resolusjon** *), hvorved i henhold til § 88, 2 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 bestemmes, at nevnte lov skal være gjeldende for et strøk av Bremanger herred innenfor de av herredsstyret i møte den 20 september 1920 vedtatte grenser.

22 oktbr. **Kongelig resolusjon** **), hvorved bestemmes:

I. I medhold av lov av 12 juni 1917 om forbud mot befraktning av norske fartøier i visse tilfelle bemyndiges Provianteringsdepartementet til å forby avslutning eller fornyelse av fraktkontrakt for norske skib samt til å gi de nærmere bestemmelser om lovens gjennemførelse, herunder også om anmeldelse av inngåtte og tilsiktede fraktkontrakter eller fornyelser av fraktkontrakter.

II. Overtredelse av de bestemmelser, som i medhold herav utferdiges, straffes efter paragraf 4 i nevnte lov.

III. Denne resolusjon trer i kraft den 1 november 1920. Fra samme tid opheves kongelig resolusjon av 12 juni 1917 om anmeldelse av fraktkontrakter m. v., kongelig resolusjon av 8 februar 1918 om endring i nevnte resolusjon av 12 juni 1917 samt kongelig resolusjon av 12 april 1918 om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å forby avslutning eller fornyelse av fraktkontrakt for norske skib.

22 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av frøken Agnes Meyers søsterbarn ved gavebrev av 15 november 1919 oprettede »Agnes Meyers legat« til hjelp ved oprettelse og drift av et fast konsertorkester i Kristiania og på de den 27 mai 1920 utferdigede statutter for dette legat.

22 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Andreas Hansen Drømtorp og hustru Anne Helene Johannesdatter Drømtorp ved testamente av 26 februar 1892 oprettede »Andreas Hansen Drømtorp og hustru Anne Helene Drømtorps legat« til et hjem for gamle trengende i Ski og på de den 24 april 1919 utferdigede statutter for dette legat.

22 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på

*) Bekjentgj. 25 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 64, hvor grensene er beskrevet.

**) Bekjentgj. 25 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 64.

det av Edevardt Myhrer ved testamente av $\frac{10 \text{ januar } 1897}{27 \text{ juli } 1911}$ 22 oktbr.
oprettede »Edvard Myrers legat« til beste for gamle trengende i Ski sogn og på de den 24 april 1919 utferdigede statutter for dette legat.

Bruksregler*) for Migen statsalmenning i Skogn, approbert av Landbruksdepartementet 23 oktober 1920. 23 oktbr.

Skrivelse**) fra Provianteringsdepartementet om pålegg til bestyrende reder av registreringspliktig norsk tankskib å anmelde bestående og senere avsluttede fraktkontrakter vedkommende sådant skib til Provianteringsdepartementet m. v. 27 oktbr.

Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet, hvorved departementet i medhold av plakat av 8 september 1916 om foranstaltninger til bekjempelse av potetkreft dens punkt 3, kfr. lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer, erklærer smittet av potetkreft følgende områder i Bygland herred: 28 oktbr.

1. Byglandsfjordhalvøen, begrenset på den ene side av Vassendkilen, på den annen side av Byglandsfjorden til og med Refsnes og mot øst av heien.
2. Ola Nordgårds eiendom Vassenden på Vassenden.

I henhold til plakat av 8 september 1916 punkt 3, 2net ledd, er det forbudt i de kommende seks år å dyrke poteter innenfor de ovenfor nevnte områder samt å føre jord bort derfra.

Overtredelse av foranstående bestemmelse medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon†), hvorved den av Mysen herredsstyre i møter den 15 september og 11 oktober 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Mysen herred, Østfold fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre fra 1 desember 1920 å regne. 29 oktbr.

Den for Eidsberg herred, Østfold fylke, ved kongelig resolusjon av 3 mai 1918 stadfestede lukningsvedtekt for ut-

*) Bekjentgj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 65, hvor bruksreglene er inntatt.
**) Bekjentgj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 65, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.
***) Bekjentgj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 65.
†) Bekjentgj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 65, hvor lukningsvedtekten for Mysen er inntatt.

29 oktbr. salgssteder opheves, forsåvidt angår Mysen herred, fra 1 desember 1920 å regne.

29 oktbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved med hjemmel i ildsfarlighetslovens § 24 bestemmes, at de bestemmelser, som ved nevnte lov er gitt for kjøp- og ladestedene, skal i sin helhet også gjelde for Rjukan bygningsområde i Dal sogn, Tinn herred.

29 oktbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved bl. a. bestemmes:

I. På den i § 18 i lov av 18 september 1915 om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter m. v., jfr. tilleggslov av 11 juli 1919 omhandlede fortegnelse over særlig sundhetsskadelige bedrifter opføres:

»metallsliperier og særskilte avdelinger for metallslipning i andre bedrifter, hvor arbeidet utføres ved faste slipere.«

II. For de i post I nevnte bedrifter fastsettes følgende skjerpende bestemmelser:

1. Mekanisk avsugning fra maskiner, som benyttes til tørr slipning, pussning og polering.
2. Forbud mot anvendelse av unge arbeidere ved pusse- og slipeskiver.
3. Forbud mot ophold i arbeidslokalene i hviletiden.
4. Garderoberum, vask og renholdsregler.
5. Spiserum, som godkjennes av tilsynet, forsåvidt ikke alle arbeidere forlater bedriften i hvilestundene.
6. Bad, forsåvidt der ikke er adgang til billige folkebad. Fra bestemmelsen om bad kan tilsynet meddele dispensasjon.

III. Hvor gjennemførelsen av de i foregående post omhandlede bestemmelser er gjort avhengig av tilsynets godkjennelse, eller hvor der av tilsynet kan gis dispensasjon fra bestemmelsene, ligger avgjørelsen under vedkommende fabrikkinspektør, hvis avgjørelse kan bringes inn for chefinspektøren for fabrikktilsynet.

IV. Bestemmelsene trer i kraft den 1 januar 1921, undtagen forsåvidt angår den under punkt 2 i post II opførte bestemmelse, som trer i kraft 4 uker efter den dag, da det nummer av Lovtidende, hvor nærværende resolusjon bekjentgjøres, er utgitt.

V. Overtredelse av bestemmelsene straffes med bøter, jfr. straffelovens § 339, 2.

VI. For de i post I nevnte bedrifter fastsettes renholdsregler.

*) Bekjentgj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 65.
**) Bekjentgj. 30 oktober i Lovtid 1ste avd. nr. 65, hvor de i post VI omhandlede renholdsregler er inntatt.

Kongelig resolusjon*), hvorved i henhold til § 88 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 bestemmes, at det bygningsloven ved kongelige resolusjoner av 30 august 1920 og 22 februar 1918 underlagte strøk ved Asker, Hvalstad og Billingstad stasjoner utvides til å omfatte det i Asker herredsstyres beslutning av 23 juli 1920 nevnte strøk, nemlig: den del av Asker herred, som begrenses av de ved tidligere kongelige resolusjoner av 30 august 1912 og 22 februar 1918 under bygningsloven henlagte strøk omkring Asker, Hvalstad og Billingstad stasjoner, samt av Bærumsdelet og sjøen til Leangbukten og derfra følgende bygdeveien til Leikvoll og enn videre hovedveien fra Asker kirke til Bøssebakken (grensen av Bruset). 29 oktbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved bestemmes: 29 oktbr.

I. De bestemmelser, Kongen eller den, han dertil bemyndiger kan treffe i medhold av § 1 punkt 1, 2, 3 og 5 og § 3 i midlertidig lov om prisregulering av 6 august 1920 kan inntil videre treffes av Provianteringsdepartementet, kfr. dog nedenfor punkt IV.

II. Provianteringsdepartementet kan inntil videre treffe de bestemmelser og utferdige de regler, som Kongen eller den han bemyndiger kan fastsette i medhold av nevnte lovs paragrafer 8 og 9.

III. De bemyndigelser, som ved nærværende er tillagt Provianteringsdepartementet, kan av dette overdras Statens Prisdirektorat, Fylkesprovianteringsrådene og Det kommunale Provianteringsråd i den utstrekning det finnes hensiktsmessig.

Fylkesmannen tiltrer alltid fylkesprovianteringsrådet, når dette bestemmer priser.

IV. De i foranstående post I omhandlede bestemmelser, som fornødiges av hsnyn til priskontrollen, treffes av Justisdepartementet eller den dette bemyndiger.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Samtidig opheves kongelig resolusjon av 16 august 1918 angående bemyndigelse for Landbruksdepartementet, Provianteringsdepartementet og Industriforsyningsdepartementet til å treffe bestemmelser om prisregulering m. v., kongelig resolusjon av 24 september 1918 angående bemyndigelse for fylkesprovianteringsrådene og det kommunale Provianteringsråd til å treffe prisreguleringsbestemmelser m. v., kongelig resolusjon av 18 oktober 1918 angående bemyndigelse for Justisdepartementet til å kreve oplysninger m. v. til bruk for priskontrollen samt kongelig reso-

*) Bekjentgj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 65.

29 oktbr. lusjon av 3 september 1920 angående bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å treffe bestemmelser om prisregulering av papir.

De i medhold av lov om regulering av varepriser av 17 juli 1918 fastsatte maksimalpriser og øvrige prisreguleringsbestemmelser gjelder inntil videre til nye bestemmelser blir truffet.

29 oktbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

I. Den Handelsdepartementet ved kongelig resolusjon av 17 august 1920 i medhold av § 2 i lov av 22 mars 1918 nr. 5 om midlertidig innførselsforbud gitte bemyndigelse til å utferdige almindelige eller spesielle forbud mot uten tillatelse å innføre gjenstander og varer fra utlandet samt forøvrig å treffe de til sakens gjennemførelse fornødne forføininger, overføres til Provianteringsdepartementet.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks. Samtidig opheves kongelig resolusjon av 25 mai 1918 angående bemyndigelse for Provianteringsdepartementet og Industriforsyningsdepartementet til å treffe bestemmelse om innførselsforbud m. v.

29 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved grensen for den avgift, som blir å ilegge for rettigheter til skjenkning av øl, vin, fruktvin og mjød i Drammen, forhøies i medhold av § 28 nr. 1 i lov av 17 mai 1904 om salg og skjenkning av brennevin m. v. til 5 000,00 kroner.

29 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Urskog—Hølandsbanens takster for befordring av reisende og reisegods samt il- og fraktgods tillates midlertidig forhøiet overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 29 oktober 1920.

29 oktbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Riksforsikringsanstalten, hvori uttales, at en læge ikke antas forpliktet til å foreta fordeling av skyssgodtgjørelse mellem statskassen og en kretssykekasse i tilfelle, hvor lægen kombinerer reise til medlem av kretssykekasse med offentlig reise, som statskassen utreder skyssgodtgjørelse for, jfr. § 19 i lov om skyss- og kostgodtgjørelse for offentlige tjenestemenn av 9 august 1918.

29 oktbr. **Skrivelse****) frå Provianteringsdepartementet til Statens Prisdirektorat om bemyndigelse for direktoratet

*) Bekjentgj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 65.
**) Bekjentgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

til å treffe bestemmelse om dispensasjoner efter § 3 i midlertidig lov om prisregulering m. v. av 6 august 1920 og utferdigelse av maksimalpriser og andre bestemmelser for å regulere prisen på varer og andre gjenstander efter § 1 post 1 i tilfelle, hvor saken er av mindre viktighet eller hvor det er forbundet med betenkelighet å oppebie departementets avgjørelse. 29 oktbr.

Skrivelse*) fra Sociældepartementet, hvori meddeles, at departementet i medhold av lov om innførsel av apotekvarer samt om handel med gifter og arkana av 16 mai 1904 § 3, jfr. kongelig resolusjon av 16 juli 1904 post II, d. d. har ophevet forbudet mot handel med »Dragées antinerveuses Gélineau« samt utstedt forbud mot handel med preparatene »Nadrox« og »Albremin«. 30 oktbr.

Det nye forbud trer i kraft fra 15 november d. å.

Stortingsbeslutning[1]) om ordningen av den tekniske bistand i landbruket, sålydende: 1 novbr.

1. De nuværende landbruksingeniører bibeholdes, inntil ledighet i stillingene inntrer. De befris for sin befatning med prestegårdstilsynet. Spørsmålet om, hvorvidt ny ingeniør skal ansettes, når ledighet inntrer, forelegges Stortinget.
2. Landbruksingeniørene får særskilt bevilgning til kontorhjelp og teknisk assistanse.
3. Forsåvidt de forhåndenværende landbruksingeniører ikke overkommer de foreliggende opgaver, skaffes de teknisk bistand på den måte, som er angitt i landbruksdirektørens konklusjon punkt 2 og 3.
4. Hvor forholdene i vedkommende fylke tillater det, deles fylkesagronomenes arbeide således, at der blir særskilte funksjonærer for husdyrbruk og for jordbruk, således som foreslått i landbruksdirektørens konklusjon punkt 1.
5. I den utstrekning det måtte finnes påkrevet holdes inntil videre kurser i tekniske fag for fylkesfunksjonærer og landbrukskandidater.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, hvori uttales, at de i landskattelovens § 19, byskattelovens § 14, begges 2net ledd, omhandlede procentsatser ved inntektsbeskatning av kommunale elektricitetsverker kommer til anvendelse i ethvert tilfelle, uansett hvorledes kommunen setter sine priser, og hvad den i virkeligheten tjener på sin virksomhet. 1 novbr.

---

*) Bekjentgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66.

[1]) Se St. prp. nr. 93. Innst. S. nr. 327. St. tid. s. 3553—3555.

4 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på de under 10 september 1920 utferdigede nye statutter for det den 9 november 1909 stadfestede »Ole Bulls fond«.

6 novbr. **Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse***)[1]) av 23 oktober 1920 til forandring i grunnlovens § 50.

Stemmeberettigede ere de norske Borgere, Mænd og Kvinder, som have fyldt 23 Aar, have været bosatte i Landet i 5 Aar og opholde sig der.

6 novbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved bestemmes:

1. De norske forsorgsforeninger godkjennes til å utøve det i straffelovens §§ 52—53 (lov nr. 1 av 25 juli 1919) omhandlede tilsyn med lovovertredere.

2. Lærehjems- og verneforeningene godkjennes til å utøve det i straffeprosesslovens § 85 (lov nr. 2 av 25 juli 1919) omhandlede tilsyn med lovovertredere.

3. Justisdepartementet bemyndiges til å utferdige de i forannevnte lovsteder omhandlede nærmere regler, som står i forbindelse med dette tilsyn.

4. Ordningen, som trer i kraft fra 1 januar 1921, gjelder inntil videre.

6 novbr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved den av Vestnes herred, Møre fylke, den 25 mai 1920 vedtatte beslutning til politivedtekter for herredet stadfestes — med enkelte forandringer — i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., og trer istedenfor de ved kongelig resolusjon av 9 mars 1901 stadfestede vedtekter.

6 novbr. **Kongelig resolusjon†**), hvorved i medhold av byformannskapslovens § 40 stadfestes Lillehammer bystyres beslutninger av 11 juli 1919 og 10 september 1920 om oprettelse av folkeregister for kommunen.

I medhold av lov om folkeregistre av 24 juni 1915 stadfestes den av Lillehammer bystyre i det i post 1 sist nevnte møte vedtatte vedtekt for folkeregistret.

---

*) Bekjentgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66.
tid. s. 3492—3520.

**) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70.

***) Bekjentgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66, hvor de stadfestede politivedtekter er inntatt.

†) Bekjentgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66, hvor vedtekten er inntatt.

[1]) Se forslag nr. 7 B, dok. nr. 57 for 1917. Innst. S. nr. 326. St.tid. s. 3492—3520

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av byformannskapslovens § 40 stadfestes Arendal bystyres beslutning av 24 september 1920 om oprettelse av folkeregister for kommunen. 6 novbr.

I medhold av lov om folkeregistre av 24 juni 1915 stadfestes den av Arendal bystyre i det i post 1 nevnte møte vedtatte vedtekt for folkeregistret.

Kongelig resolusjon**), hvorved i henhold til lov nr. 1 av 4 mai 1917 om anmeldelse av reisende med skib bestemmes inntil videre, at skibsfører på skib, som kommer fra utlandet direkte til de norske havner, som Justisdepartementet bestemmer, eller som avgår fra en av disse havner direkte til utlandet, skal avgi skriftlige opgaver med oplysninger om de reisende skibet medfører, samt at skibsfører på skib, som gaar i de innenlandske ruter, som Justisdepartementet bestemmer, skal avgi sådanne opgaver over de utenlandske reisende, som skibet medfører. 6 novbr.

I henhold til samme lovbestemmelse bemyndiges Justisdepartementet til å bestemme, til hvilken myndighet de nevnte opgaver skal avgis, og hvilke oplysninger de skal inneholde, samt å fastsette skjemaer for opgavene.

Kongelig resolusjon**), hvorved i medhold av § 4 i lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 og § 2 i lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre følgende bestemmelser om inn- og utførsel av trykte skrifter m. v., som kommer fra Rusland: 6 novbr.

§ 1. Det er forbudt å innføre her til landet og å utføre herfra trykte skrifter, som kommer fra Rusland.

Forbudet omfatter foruten alle trykte skrifter, som forsendes eller medtas fra Rusland direkte til Norge, også sådanne skrifter, som kommer hertil gjennem annet land, når de må må antas å være trykt, forlagt eller utsendt fra Rusland.

Likeledes er det forbudt å innføre og å utføre matriser, klichéer og lignende materiell, som inneholder tekst og er bestemt til bruk ved trykning av skrifter, når det må antas å være forarbeidet i eller utsendt fra Rusland enten direkte hertil eller gjennem annet land.

§ 2. Dispensasjon fra forbudene i § 1 kan meddeles av Justis- og Politidepartementet eller den, dette bemyndiger.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

---

*) Bekjendtgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66, hvor vedtekten er inntatt.

**) Bekjendtgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66.

6 novbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av Berlevåg herredsstyre i møte den 5 oktober 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i fiskeværet Berlevåg i Finnmark fylke stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre fra 1 januar 1921 å regne.

6 novbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved i henhold til § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som i Ogna herred, Rogaland fylke, gjør sig en næring av å drive bevertning med mat eller drikke, fra 1 januar 1921 skal ha bevilling.

6 novbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Rennebu herredsstyre i Sør-Trøndelag fylke under 18 september 1920 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Rennebu herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

6 novbr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved der i henhold til lov nr. 4 av 1 juli 1887 § 59 meddeles approbasjon på de i møte den 9 april 1920 vedtatte regler for fellesfløtningen i Gula elv i Sør-Trøndelag fylke.

6 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Ungarn anerkjennes som en selvstendig og uavhengig stat.

6 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til lov om offentlig forevisning av kinematografbilleder av 25 juli 1913 meddeles stadfestelse på de i Justisdepartementets foredrag av 6 november 1920 omhandlede forandringer i § 8, a, b og c i det ved kongelig resolusjon av 12 september 1913, jfr. kongelig resolusjon av 16 november 1917, stadfestede reglement for Statens Filmkontroll. Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1921.

De omhandlede bestemmelser i § 8 skal herefter lyde således:

a. for serie, som åpenbart er tatt efter virkeligheten og ikke er innspillet, 2 kroner med tillegg av 1 krone for hver

*) Bekjentgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66, hvor vedtekten er inntatt.
**) Bekjentgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66.
***) Bekjentgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66, hvor fellesfløtningsreglene er inntatt.

påbegyndt 50 meter, hvormed filmens lengde overstiger 100 meter; 6 novbr.

b. for hver annen serie det tredobbelte av den i punkt a nevnte avgift;

c. for film, hvori norske tekster ikke er innsatt før innleveringen, betales som tillegg halv avgift.

Kongelig resolusjon, hvorved der bl. a. meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av byggmester Simensens eiendom, Jonas Lies gate 11 i Sarpsborg, til embedsbolig for politimesteren i Sarpsborg for kr. 55 000.00. 6 novbr.

Kongelig resolusjon, hvorved der bl. a. meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av politifullmektig Johannsens eiendom, Juelsgate 23, Kongsvinger, til embedsbolig for politifullmektigen i Romerike og Vinger. 6 novbr.

Kongelig resolusjon, hvorved Kopervik herreds navn forandres til Stangaland. 6 novbr.

Kongelig resolusjon, hvorved de ved kongelig resolusjon av 23 januar 1920 som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av samme år, stadfestede vedtekter for Hamar brennevinssamlag gis fornyet stadfestelse som gjeldende inntil videre. 6 novbr.

Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å innsende til Departementet for Sociale Saker avtrykk av den årlige beretning om samlagets virksomhet og fortegnelse over samlagets medlemmer.

Kongelig resolusjon, hvorved de vedtekter for Kristiania brennevinssamlag, som blev stadfestet ved kongelig resolusjon av 30 januar 1920 som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1920, stadfestes pånytt som gjeldende inntil videre i medhold av den midlertidige tilleggslov av 23 juli 1919 til brennevinsloven av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918, jfr. også §§ 23 og 24 i loven av 1904. 6 novbr.

Kongelig resolusjon, hvorved Lillesand—Flaksvannsbanens takster for reisende og gods forhøies midlertidig overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 6 november 1920. 6 novbr.

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Vardø bystyres beslutning av 20 juli 1920 om forandring i § 2 i de ved kongelige resolusjoner av 14 juli 1919 og 28 februar 1919 stadfestede takster for benyttelse av Vardø dampskibskai. 6 novbr.

6 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Farsund bystyres beslutning av 30 september 1920 om forandringer i §§ 1 og 2 i de ved kongelig resolusjon av 8 september 1917 stadfestede takster for benyttelse av Farsund havnevesens brygger.

6 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 24 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på den av Drammen havnestyre fattede og av stedets bystyre i møte den 9 september 1920 vedtatte beslutning om forhøielse med 100 pct. av de nugjeldende takster for benyttelse av havnelos i Drammen.

6 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved de avgiftsbestemmelser, som inneholdes i regulativet for kaiavgiften i Trondhjem, stadfestet ved høieste resolusjon av 6 desember 1900 samt senere resolusjoner av 15 august 1912 og 19 desember 1913 — i henhold til havnelovens § 55 gjøres inntil videre gjeldende med tillegg av 100% for jernbanens kaier i Hommelvik.

6 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der oprettes en komité på 7 medlemmer, kalt Statens Eksportråd.

6 novbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet:

Ifølge meddelelse fra det sveitsiske forbundsråd har Republikken Østerrike tiltrådt den reviderte Bernkonvensjon av 13 november 1908 angående beskyttelse av litterære og kunstneriske verker samt tilleggsprotokoll av 20 mars 1914 til nevnte konvensjon. Tiltredelsen regnes fra 1 oktober 1920. Republikken ønsker å bli stillet i 4de klasse, forsåvidt angår bidrag til bestridelse av utgiftene vad det internasjonale byrå.

6 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av fru Gudrun Martens ved testamente av 27 august 1918 oprettede »Overretssakfører N. J. Martens og hustru Gudrun Martens f. Koefods legat« til beste for unge menn av Bergens by og stift til utdannelse ved Universitetet eller annen høiskole og på den under 21 juni 1920 utferdigede fundas for dette legat.

8 novbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet, hvori meddeles, at departementet har truffet bestemmelse om ansettelse av offentlige tjenestemenn i kostgodtgjørelsesklasse efter regulativet for skyss- og kostgodtgjørelse i følgende tilfelle:

Kontorchef ved Riksskattestyret er henført til 2nen klasse. 8 novbr.

Sekretærer i telegrafstyret er henført til 2nen klasse.

Distriktstilsynsmenn ved fiskefartøiers registrering er satt i 3dje klasse.

Medlemmene av hovedstyret for Vassdrag- og Elektricitetsvesenet er satt i 2nen klasse.

De fylkestingvalgte medlemmer av fylkesråd er henført til 2nen klasse.

Skrivelse *) fra Provianteringsdepartementet, hvori meddeles, at de i medhold av § 2 i lov om midlertidige innførselsforbud av 22 mars 1918, jfr. kongelig resolusjon av 25 mai 1918, ved departementets skrivelser av 10 mai, 18 juni og 26 juli 1920 fastsatte betingelser for innførsel av kull, koks og sinders opheves fra 10 november 1920. 8 novbr.

Samtidig opheves forpliktelsen for importørene til å erlegge de i forannevnte skrivelser fastsatte tilskudd til Statens Liggedagskasse.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av innsamlede midler dannede »Iver Holters fond til Handelsstandens Sangforenings fremme« og på de den 15 februar 1920 utferdigede statutter for dette fond. 10 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av grosserer J. Haldor Larsen ved gavebrev av 8 oktober 1917 oprettede »Haldor Larsens fond for fremme av mandssangen innen Handelsstandens Sangforening« og på de den 15 februar 1920 utferdigede statutter for dette fond. 10 novbr.

Skrivelse fra medisinaldirektøren til en stadslæge, hvori uttales, at pituitrin er et så sterkt virkende middel, at der lett kan forvoldes skade, hvis det blir anvendt av nogen, som ikke har nærmere kjennskap til dets virkemåte. Jordmødre har ikke fått spesiell undervisning i dette middels anvendelse, og de savner den generelle utdannelse, som læger har, med hensyn til lægemidler og den menneskelige organisme, og som setter lægene istand til på egen hånd å danne sig en mening om indikasjoner og kontraindikasjoner for anvendelse av et sterkt virkende middel, i hvis bruk de ikke er spesielt oplært. 11 novbr.

Jordmødre bør derfor ikke få tillatelse til på egen hånd å anvende pituitrin. De har heller ikke den formelle rett

*) Bekjentgj. 9 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 66.

11 novbr. dertil, fordi der ikke i henhold til § 6 i lov av 19 desember 1898 om jordmødre er gitt dem tillatelse av Kongen eller den han bemyndiger (Socialdepartementet) til å anvende dette middel i sin praksis.

Pituitrin må derfor bare anvendes efter en læges forordning for hvert enkelt tilfelle.

12 novbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den av Bremsnes herred, Møre fylke, den 17 august 1920 vedtatte beslutning om politivedtekter for herredet stadfestes i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v.

12 novbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved den av herredsstyret for Singsås herred, Sør-Trøndelag fylke, den 10 juli 1920 vedtatte beslutning til politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 15 august 1896 stadfestede vedtekter, stadfestes — med et par forandringer — i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v.

12 novbr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved den av Skjold herredsstyre i møter den 3 juli og 15 oktober 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Skjold herred, Rogaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre fra 15 desember 1920 å regne.

12 novbr. **Kongelig resolusjon†)**, hvorved nedenstående av Nærbø herredsstyre i møte den 12 oktober 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Nærbø herred, Rogaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre fra 1 januar 1921 å regne:

1. Samtlige utsalgssteder innen Nærbø herred skal holdes lukket fra kl. 8½ aften til kl. 7 morgen.
2. Julaften lukkes kl. 6 eftermiddag.
3. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter i henhold til straffelovens § 339, 2.

12 novbr. **Kongelig resolusjon††)**, hvorved der i henhold til § 11,

*) Bekjentgj. 15 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 67, hvor politivedtektene er inntatt.
**) Bekjentgj. 15 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 67, hvor de stadfestede politivedtekter er inntatt.
***) Bekjentgj. 15 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 67, hvor vedtekten er inntatt.
†) Bekjentgj. 15 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 67.
††) Bekjentgj. 15 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 67, hvor tillegget er inntatt.

jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Greipstad herredsstyres vedtak i møte 15 mai 1920 om et tillegg til de almindelige helseforskrifter for herredet, som er approbert 13 desember 1900. 12 novbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av § 8 i lov av 5 desember 1917 om registrering og merkning av fiskefartøier m. v. utferdiges følgende bestemmelser: 12 novbr.

I. Under fiske med drivgarn skal garnlenkens bøier eller vak være forsynt med fartøiets registreringsmerke.
Undlatelse herav straffes med bøter.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1 mai 1921.

Kongelig resolusjon*), hvorved i henhold til § 2, punkt 2 b, i lov om registrering og merkning av fiskefartøier av 5 desember 1917 bestemmes, at 4 årete og mindre båter uten motor hjemmehørende i Høle merkedistrikt, og som driver fiske med not eller garn, skal inntil videre være undtatt fra merkeplikten i henhold til forannevnte lov. 12 novbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved kongelig resolusjon av 21 mars 1919, hvorved midlertidig lov av samme dag om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene blev gjort gjeldende bl. a. i forskjellige kommuner i Nordland fylke, opheves også, forsåvidt angår herredene Træna, Vågan og Buksnes i det nevnte fylke. 12 novbr.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved kongelig resolusjon av 26 mars 1915 om fredningstiden for hummer i Smålenene amt opheves. Fredningstiden for hummer i Østfold fylke fastsettes med hjemmel av lov om fredning av hummer av 29 juni 1894 § 2 og tilleggslov av 22 juni 1917 inntil videre til tidsrummet fra og med 1 mai til kl. 8 morgen den første søknedag i oktober måned. 12 novbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, annet ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre: 12 novbr.

»Ved kjørsel med motorvogn eller motorsykkel på det ca. 200 meter lange veiparti Veierud—Haugan av hovedveien i Sande herred, Vestfold fylke, må hastigheten ikke overstige 20 kilometer i timen.

*) Bekjentgj. 15 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 67.

12 novbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Kristiansand bystyres beslutning av 21 oktober 1920 angående tilleggsbestemmelser til nevnte lovs § 72 for nevnte by og det bygningsloven underlagte strøk av byens landdistrikt.

Den ved kongelig resolusjon av 15 april 1903, jfr. kongelig resolusjon av 27 mars 1920, approberte tilleggsbestemmelse til bygningslovens § 72 opheves.

12 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til lønnsregulativet for offentlige tjenestemenn av 10 og 12 juli 1920 treffes følgende bestemmelser om, hvilke rektorer ved de høiere almenskoler skal lønnes som rektor I og hvilke som rektor II:

I. Som rektor I lønnes: a. rektorer ved skoler med fullstendig gymnasium, o: med minst tre opadstigende klasser; b. rektorer ved skoler med bare middelskole eller en sådan i forbindelse med et ufullstendig gymnasium, såfremt skolens samlede klassetall ikke er under 12 klasser og dens samlede elevantall ikke under 400 elever i de klasser, som svarer til en treårig middelskole med eller uten gymnasieklasser.

II. De øvrige rektorer lønnes som rektor II.

12 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til lov om Universitetets lærereksamener av 16 juli 1920 §§ 5 og 7 fastsettes reglementariske bestemmelser for adjunkteksamen og lektoreksamen ved det sproglig-historiske fakultet overensstemmende med et fremlagt utkast.

12 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved den ved kongelig resolusjon av 7 juli 1913 trufne bestemmelse om utførelsen av notarialforretningene innen Såheim og Bøen opheves fra 1 desember 1920 å regne.

12 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Sarpsborg bystyres beslutning av 5 oktober 1920 angående instruks for stadskonduktøren sammesteds.

12 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved fastsettes som gjeldende inntil videre nedenstående reglement for manøvrering av reguleringsdammene i Tyrilielven:

---

*) Bekjentgj. 15 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 67, hvor de nye tilleggsbestemmelser er inntatt.

1. 12 novbr.

Reguleringsgrensene er følgende:

	Øverste kote.	Nederste kote.	Regnh. i m.
Sjusjø	798,0	792,5	5,5
Kroksjø	889,5	886,5	3,0
Melsjø	901,5	898,5	3,0
Reinsjø	905,0	902,5	2,5

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige merker ved de enkelte dammer. Merkene skal godkjennes av det offentlige.

2.

Det skal ved manøvreringen has for øie, at vassdragets naturlige flomvannføring ikke forøkes. Heller ikke må dets tidligere lavvannføring forminskes til skade for andres rettigheter.

Forøvrig kan — inntil Tyrilielv blir bygget ut — vannslipningen foregå efter de i Mesna utbyggede anleggs behov og efter nærmere bestemmelse av Mesna brukseierforening. Efterat Tyrilielv er bygget ut, kan vannslipningen foregå efter dette kraftanleggs behov.

3.

Til å forestå manøvreringen antas norske statsborgere, som godtas av vedkommende departement.

Damvokternes antall fastsettes av departementet Deres boliger skal efter departementets nærmere bestemmelse være mest mulig bekvemt beliggende for tilsyn med dammene, og de må ha så lett adgang som mulig til telefon. Departementet kan bestemme, at damvokterne skal ha telefon i sine boliger.

4.

Det skal påses, at flomløpene ikke hindres av is eller lignende samt at dammene til enhver tid er i god stand.

Der føres protokoll over dammenes manøvrering, avleste vannstander samt observeres og noteres, om det maatte forlanges, regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til vassdragdirektøren.

5.

Mulig tvist om dette reglements forståelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

6.

Forandringer i dette reglement kan alene foretas av Kongen, efterat de interesserte har hatt anledning til å uttale sig.

12 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Vestfold fylke, hvori på forespørsel om forståelsen av byskattelovens § 28, landskattelovens § 33, begges siste ledd, i anvendelse på rederiselskaper uttales følgende:

I forhold til kontorkommunen må 6-ukersfristen regnes fra det tidspunkt, da begjæringen om forhåndsligning innkom til ligningsmyndigheten der. For aksjonærenes bopelskommuner, som vil få underretning om forhåndsligningen fra ligningsmyndigheten i kontorkommunen, antar man, at der må gjelde en frist av 6 uker fra det tidspunkt, da meddelelsen om forhåndsligningen er innkommet fra kontorkommunen. Det forutsettes da, at kontorkommunen sender meddelelse til bopelskommunene hurtigst mulig og under enhver omstendighet innen utløpet av 6 uker fra det tidspunkt, da begjæringen innkom.

13 novbr. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet, hvori meddeles, at de i medhold av kongelig resolusjon av 12 mars 1920 under 16 s. m. utferdigede bestemmelser angående utlevering av kull til skibsbruk (bunkers) opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks-

13 novbr. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet angående importforbud for friske epler.

Det tillatte importkvantum for 1ste halvår 1921 er av departementet fastsatt til 600 tonns.

Regulære fruktimportører, som ønsker å komme i betraktning ved fordelingen av ovennevnte kvantum, må uopholdelig og senest innen 25 ds. innsende skriftlig meddelelse til Provianteringsdepartementet, Kontoret for Import 2, Schwensensgt. 6, Kristiania, hvorefter vedkommende vil bli tilstillet blankett til utfylning.

15 novbr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartemeutet til fylkesmennene.

Til kommunene stilles der i stadig større og større utstrekning krav på nye anlegg av forskjellige slags, og krigsårene med sine gode inntekter har befordret en livlig kommunal anleggsvirksomhet over det hele land. En rekke nyanlegg er utført, men ennu flere er under arbeide og vil kreve efter våre forhold betydelige kapitaler til sin fullførelse.

En rekke tegn tyder imidlertid på, at vårt land nu går en økonomisk nedgangsperiode i møte. Pengemarkedet har undergått en meget sterk stramning, det innenlandske lånemarked er begrenset, og kommunene kan vanskelig i nogen overskuelig fremtid gjøre regning på lån i utlandet.

Departementet finner under disse forhold å burde rette

*) Bekjentgj. 15 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 67.

en inntrengende henstilling til de kommuuale myndigheter om 15 novbr.
ikke i den første tid å gå til iverksettelse av nye større foretagender eller til ombygning eller vesentlige utvidelser av eldre anlegg ved hjelp av lån, uten at det er absolutt og på trengende nødvendig.

Beslutninger av kommunestyrene om iverksettelse av foretagender ved lån, som skal utredes av kommunen i et lengere tidsrum enn de næste 5 år, trenger som bekjent kongelig approbasjon i henhold til landsformannskapslovens § 39 (byformannskapslovens § 40). For spørsmålet om nødvendigheten av kongelig approbasjon er det likegyldig, om lånet optas som midlertidig eller fast. Det avgjørende er, om lånet reelt skal tilbakebetales i løpet av de nærmeste 5 år ved utligning på de ordinære budgetter eller falle kommunen til byrde også utover dette tidsrum. Det siste vil således være tilfellet med midlertidige lån, som vel skal innfris innen 5 års forløp, men alene ved å overføres helt eller for en del til et nytt midlertidig eller fast lån med avdragstid utover 5 år regnet fra optagelsen av det oprinnelige lån.

Da det ofte hender, at lånebeslutninger først sendes inn til approbasjon lang tid efterat beslutningen er fattet og ikke sjelden også efterat det foretagende, som lånet skal anvendes til, er utført, skal departementet innskjerpe, at alle beslutninger om lån, som efter loven krever kongelig approbasjon, blir å sende inn til departementet uten opphold, og man skal anmode hr. fylkesmannen om å føre et effektivt tilsyn med, at dette blir gjort. Samtidig vil departementet sterkt advare mot, at kommunene går til utførelse av foretagender ved hjelp av lån, før den nødvendige kongelige approbasjon er meddelt på beslutningene.

Ut fra den opfatning departementet har av de nuværende økonomiske forhold i vårt land vil departementet inntil videre måtte fraråde meddelt approbasjon på beslutninger om lån til iverksettelse av foretagender, som det under det herskende prisnivå og den finansielle situasjon forøvrig finner bør utstå til mere normale tider igjen inntrer.

Av kommunale arbeider, som i de siste år har krevet særlig stort kapitalforbruk, og hvortil der også i den første tid vil kreves betydelige beløp, skal departementet i første rekke nevne anlegg av kommunale elektricitetsverker.

Alle andragender om approbasjon på beslutninger om lån til elektricitetsanlegg vil for fremtiden bli forelagt elektricitetsforsyningskommisjonen til uttalelse, før departementet tar standpunkt til approbasjonsandragendet. Skal imidlertid formålet med kommisjonens behandling av disse saker, nemlig

15 novbr. å forebygge utførelsen av urentable eller uhensiktsmessige anlegg, bli tilgodesett på en betryggende måte, må andragendene om approbasjon være ledsaget av langt mere uttømmende oplysninger, enn det hittil har vært vanlig å meddele i disse saker. Departementet skal derfor anmode hr. fylkesmannen om å påse, at der ved sakens innsendelse til departementet foruten de vanlige opgaver over lånets størrelse, rentefot og avdragstid tillike foreligger følgende oplysninger:

1. Angivelse av det påtenkte anleggs samlede kostende.
2. Opgaven over det omtrentlige antall konsumenter, som anlegget kan forutsettes å omspenne.
3. Hvorvidt særlige betingelser for stor- eller småindustri er tilstede, og i tilfelle hvori disse betingelser består.

Hvor et nytt anlegg omfatter såvel kraftstasjon som ledningsnett, må anleggssummene for hver av disse opgis særskilt. Hvis anlegget skal drives med leiet energi, må leievilkårene opgis. Hvis anlegget består i en utvidelse av et forhåndenværende anlegg, må de samme opgaver medfølge såvel for den bestående del som for den påtenkte utvidelse. For å kunne bedømme, hvorvidt den under punkt 1 nevnte anleggssum kan overholdes uten frykt for overskridelser, må der for vannkraftanleggene fremlegges spesifiserte byggeplaner og omkostningsoverslag og for ledningsnettene en kartskisse over disse (målestok 1 : 100 000) med angivelse av transformatorpunkter og ledningstverrsnitt. Planene bør dessuten være gjennemgått av fylkenes overingeniører for elektricitetsforsyningen og av fylkeskomiteene.

Med foranstående skal man be alle kommunestyrer innen hr. fylkesmannens embedsdistrikt gjort bekjent.

16 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved de av Dommernes understøttelsesforening i møte den 30 mai 1920 fastsatte vedtekter for nevnte forening stadfestes i henhold til lovene av 9 august 1839 og 4 august 1845. Det pålegges foreningens styre hvert år å innsende til Departementet for Sociale Saker avskrift av foreningens årsregnskap umiddelbart efter avleggelsen.

16 novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Trondhjem, hvori meddeles, at efter den under 5 desember 1917 foretatte forandring av landsskolelovens § 73, 3dje ledd, 1ste punktum, antas der ikke å være noget å innvende mot lovligheten av et skolestyres beslutning om, at leseboken for storskolens vedkommende skal være på skolens hovedmål, riksmålet, mens i småskolen landsmåls abc og lesebok skal benyttes.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvorved i medhold av lov om prisregulering m. v. av 6 august 1920, jfr. kongelig resolusjon av 29 oktober 1920, Statens Prisdirektorat bemyndiges til å treffe bestemmelse om: 18 novbr.

a) Dispensasjoner i henhold til lovens § 3 og utferdigelse av bestemmelser i henhold til lovens § 1, post 1, i tilfelle, hvor saken er av mindre viktighet eller hvor det er forbundet med betenkelighet å oppebie departementets avgjørelse.

b. Opnevnelse av personer til å medvirke ved prisreguleringen i henhold til lovens § 1, post 3.

c. Avkrevelse av oplysninger m. v. i henhold til lovens § 1, post 2.

Det er dog herunder departementets forutsetning, at der ikke blir stillet krav om avgivelse av regnskaper for lenger tid tilbake enn for det sist avsluttede regnskapsår. Dersom direktoratet i noget tilfelle finner det påkrevet å stille krav om avgivelse av regnskaper i større utstrekning, må departementets samtykke hertil på forhånd innhentes. Det er videre departementets forutsetning, at siste punktum i første ledd av § 1, 2 praktiseres således, at forretningsbøker ikke kreves utlevert, uten at departementets samtykke hertil på forhånd er innhentet. Det samme gjelder forretningsdokumenter, som det er forbundet med ulempe å undvære for vedkommende bedrift eller forretning.

De bemyndigelser, som er meddelt direktoratet ved departementets skrivelse av 29 oktober 1920, tilbakekalles.

Lov **) [1]) om jordstyrer. 19 novbr. Nr. 1.

§ 1. I hvert herred eller sogn skal der være et jordstyre bestående av 3 jordbrukskyndige medlemmer med varamenn, som velges av herredsstyret for 3 år ad gangen.

Herred, hvor jordbruket ikke er av nevneverdig betydning, kan av vedkommende regjeringsdepartement fritas for å velge jordstyre.

I kjøpstæder og i ladesteder, som har eget kommunestyre, kan der velges jordstyre med samtykke av vedkommende regjeringsdepartement. Nærværende lov får i tilfelle anvendelse, så vidt dertil er anledning.

Såvel de større som de mindre gårdbrukere bør være representert i jordstyret.

Senest 14 dager før valget skal ordføreren rette en opfor-

*) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70.
**) Bekjentgj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 68.
[1]) St.besl. 8. november. Se Ot. prp. nr. 56. Innst. O. nr. 131. St.tid., forh. i Ot. s. 563—568; i Lt. s. 152—154.

19 novbr. Nr. 1. dring til landbrukslag og småbrukerlag innen herredet, som er anerkjent som underavdeling av vedkommende landbruksselskap, om å bringe i forslag medlemmer av styret med varamenn.

Herredstyret bestemmer, hvem av medlemmene skal være formann og varaformann.

Finner vedkommende regjeringsdepartement, at et jordstyre ikke er forsvarlig sammensatt eller ikke utfører sitt hverv tilfredsstillende, kan det pålegge herredsstyret å foreta nytt valg.

Kun de, som er valgbare ved kommunale valg, kan være medlemmer av jordstyret. Enhver valgbar, som ikke er over 60 år gammel, er pliktig til å overta hvervet som medlem av jordstyret eller formann i dette; dog kan den, som har gjort tjeneste i 3 år, undslå sig for likeså lang tid.

§ 2. Jordstyret skal anta en eller om nødvendig flere menn, som kan være medlemmer av styret, til å planlegge og kontrollere utførelsen av jorddyrkningsarbeider i herredet. Valget må godkjennes av fylkets landbruksselskap.

§ 3. Herredsstyret bestemmer, om styrets medlemmer skal ha godtgjørelse for sitt arbeide og i tilfelle dennes størrelse.

Utgiftene ved styrets virksomhet, herunder ogsaa planleggelse og kontroll, hvor dette arbeide utføres av andre enn styrets medlemmer, utres av kommunen mot refusjon av halvdelen av statskassen.

§ 4. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere forskrifter om jordstyrets organisasjon og virksomhet.

§ 5. Denne lov trer i kraft 1 januar 1921.

Samtidig opheves lov av 2 april 1917 om foranstaltninger til å øke jordbruksproduksjonen samt midlertidig lov av 23 mars 1918 om kommunale næringsnevnder m. v. og midlertidig lov av samme dag om jordbruksproduksjonen.

De hittil gjeldende regler kommer dog fremdeles til anvendelse på leieforhold, som overensstemmende med loven av 2 april 1917 § 3 eller loven av 23 mars 1918 om jordbruksproduksjonen § 30 måtte være inngått før nærværende lov trer i kraft.

Det tilsyn med leietagerens bruk av jorden, som efter de gjeldende regler påhviler næringsnevndene, skal fra 1 januar 1921 påhvile jordstyrene.

19 novbr. Nr. 2. **Lov***)[1]) om forandring i §§ 12 og 22 i lov om bygningsvesenet i Bergen av 19 april 1899.

*) Bekjentgj. 20 november i Lovtid. i 1ste avd. nr. 68.

[1]) St. besl. 8 november. Se Ot. prp. nr. 67. Innst. O. nr. 132. St. tid., forh. i Ot. s. 577—578; i Lt. s. 154

§§ 12, 3dje ledd og 22, 2net ledd, i nevnte lov skal herefter lyde således: 19 novbr. Nr. 2.

§ 12, 3dje ledd: Gatene bør såvidt mulig være åpne i begge ender og for nye gaters vedkommende i almindelighet gis en bredde av minst 15 meter. Dog kan kommunestyret — efter derom å ha innhentet reguleringskommisjonens uttalelse — også for disse nedsette gatebredden til 12,5 meter. Til denne bredde bør eldre hovedgater efterhånden søkes utvidet. Med Kongens samtykke kan nye gater gis en større bredde enn 15 meter.

§ 22, 2net ledd: Den, som opfører bygning på tomt støtende til gate, der ved nærværende lovs ikrafttreden ennu ikke av kommunen er oparbeidet, eller hvis vedlikehold ikke da av denne er overtatt, er pliktig til, når kommunen lar gaten helt eller delvis oparbeide, å erstatte utgiftene ved denne oparbeidelse, forsåvidt angår halvdelen av gatens bredde inntil 7,5 meter fra husvegg eller gatelinje, eller, om gaten er regulert i mer enn 15 meters bredde, inntil 10 meter, alt med de begrensninger, som flyter av de efterfølgende paragrafer og under henhold til de i samme inneholdte nærmere forskrifter.

Kongelig resolusjon*), hvorved den i sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme §'s siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner— for forkynnelse for personer, som er bosatt i Masfjordens lensmannsdistrikt, Hordaland fylke. 19 novbr

Kongelig resolusjon*), hvorved i henhold til lov om tilsyn med pleiebarn m. v. av 29 april 1905 § 15 bestemmes, at lovens §§ 1—9 skal komme til anvendelse i Malm herred, Nord-Trøndelag fylke. 19 novbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved i henhold til § 15 i lov om tilsyn med pleiebarn av 29 april 1905 bestemmes, at lovens §§ 1—9 gjøres gjeldende for Beitstad herred, Nord-Trøndelag fylke. 19 novbr.

Kongelig resolusjon**), hvorved den av Eigersund herredsstyre i møte den 16 oktober 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Eigersund herred, Rogaland fylke, stadfestes — med et par endringer — i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre. 19 novbr.

*) Bekjentgj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 68.
**) Bekjentgj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 68, hvor den stadfestede vedtekt er inntatt.

19 novbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den tillatelse, som ved kongelig resolusjon av 27 mars 1920 blev gitt cellulosefabrikker, pappfabrikker, kartongfabrikker og tresliperier til inntil videre, dog ikke utover inneværende års utgang, å holde driften i gang i syrehus, sodahus, kokeri, fyrhus og elektriske kraftstasjoner til kl. 10 aften dagen før søn- og helligdag, forlenges som gjeldende inntil videre.

Samme tillatelse, som ved nevnte resolusjon og for samme tidsrum blev gitt følgende avdelinger, som har fått almindelig dispensasjon til nattarbeide, forlenges likeledes som gjeldende inntil videre.

Cellulosefabrikker:
Massebinger, vaskeri, blekeri, pappmaskin.
Papirfabrikker:
Hollenderi, papirmaskin.
Kartongfabrikker:
Hollenderi og kartongmaskin.
Tresliperier:
Slipeapparater, pappmaskiner, presse og pakkpresser.

19 novbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

1. Høieste resolusjon av 14 november 1894 om fredningstid for hummer i Søndre Bergenhus amt opheves.
2. Fredningstiden for hummer i Hordaland fylke fastsettes med hjemmel av lov om fredning av hummer av 29 juni 1894 § 2 og tilleggslov av 22 juni 1917 inntil videre til tidsrummet fra og med 1 juli til kl. 8 morgen første søknedag efter 15 oktober.
3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

19 novbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved de ved kongelig resolusjon av 7 juni 1917 i henhold til lov av 14 juli 1893 stadfestede bestemmelser om anvendelse av piggtråd til gjerde inden Aurskog herred, Akerhus fylke, opheves.

19 novbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, 4de punktum, bestemmes:

1. Det skal innen Luster herred i Sogn og Fjordane fylke være forbudt å slippe gjeitebukker, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet

*) Bekjentgj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 68.

sambeite i innmark — i tidsrummet fra 1 august til 1 19 novbr.
oktober.
2. Overtredelse medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon*), hvorved i henhold til § 89 i lov 19 novbr.
om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Bærum herredsstyres beslutning av 28 oktober 1920 angående tillegg til § 12 i de ved kongelig resolusjon av 7 februar 1913 approberte tilleggsbestemmelser til bygningsloven for Bærum.

Kongelig resolusjon**), hvorved bestemmes: 19 novbr.

I. Et fremlagt utkast til forandringer i §§ 6, 16, 47 og 53 i det ved kongelig resolusjon av 23 juli 1902 samt kongelig resolusjon av 15 desember 1917 bifalte reglement vedrørende anvendelsen av lov om registrering av skib av 4 mai 1901 bifalles.

II. De ved de nevnte resolusjoner fastsatte formularer nr 7, 9, 10, 11, 15 og 34 forandres overensstemmende med et fremlagt utkast.

---

ad. I. Efternevnte paragrafer i det ved kongelig resolusjon av 23 juli 1902, jfr. kongelig resolusjon av 15 desember 1917, bifalte skibsregistreringsreglement skal herefter lyde således:

§ 6. Når nogen vil anmelde skib til endelig registrering, har tollkassereren på forlangende å rettlede vedkommende med hensyn til anmeldelsens innhold og til de bilag, som skal ledsage anmeldelsen. Han har å utlevere vedkommende fornødne blanketter til anmeldelse (formular nr. 7—10 og 16).

Tilhører skibet et aksjeselskap eller et kommandittaksjeselskap, hvis forretning utelukkende går ut på å drive skibsfart eller på å drive sådan virksomhet i forbindelse med ekspedisjon (skibsaksjeselskap) eller tilhører det et aksjeselskap (kommandittaksjeselskap), i hvis forretning skibsfart, fangstvirksomhet på havet inngår som selvstendig ledd (kfr. § 1 i lov om sjøfarten, tilleggslov av 9 juli 1920), skal anmeldelsen være ledsaget av opgave over henholdsvis de av selskapets aksjeeiere og kommanditister, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier samt om aksjenes og aksjekapitalens størrelse (formular nr. 34).

§ 16. Skal i anledning av inntrått forandring i eiendomsforholdet til registrert skib eller part i samme adkomstdoku-

*) Bekjentgj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 68, hvor tillegget er inntatt.
**) Bekjentgj. 25 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 69.

19 novbr. ment registreres, har tollkassereren på forlangende å utlevere vedkommende fornøden blankett til erklæring angående eiendomsforholdet (formular nr. 9—11). Såfremt skibet er overdradd til et aksjeselskap eller kommandittaksjeselskap av den art som ovenfor er nevnt i § 6, annet ledd, skal anmeldelse til skibsregistret av den stedfunne eiendomsoverdragelse dessuten være ledsaget av opgave over henholdsvis de av selskapets aksjeeiere eller kommanditister, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier, samt om aksjenes og aksjekapitalens størrelse (formular nr. 34).

§ 47. Er i det i foregående paragraf omhandlede tilfelle adkomstdokument ikke innkommet til registrering innen en måned efter auksjonens avholdelse, har registerføreren straks gjennem vedkommende tollkasserer å søke forholdet bragt på det rene. Reglene i skibsregisterlovens § 23 finner i så fall tilsvarende anvendelse.

Har registerføreren ellers grunn til å anta, at en eiendomsoverdragelse vedkommende registrert skib eller part i samme har funnet sted, uten at eiendomsoverdragelsen er blitt registrert, skal han straks gjennem vedkommende tollkasserer søke forholdet bragt på det rene.

De i lov om sjøfartens § 1, jfr. tilleggslov av 9 juli 1920, påbudte opgaver over visse selskapers aksjeeiere eller kommanditister, som innkommer til registerføreren, blir av denne efter utgangen av januar måned hvert år snarest mulig å innsende til departementet.

Undlater noget selskap å avgi den efter loven påbudte opgave, skal registerføreren gjennem vedkommende tollkasserer søke forholdet bragt på det rene.

§ 53. I de tilfelle, hvor konsul ikke er berettiget til å utferdige midlertidig nasjonalitetsbevis uten efter bemyndigelse fra departementet, såvelsom når dette selv skal utferdige beviset, må andragende om utferdigelse av sådant dokument (formular nr. 15) tilstilles departementet.

Tilhører skibet et partrederi, må andragendet være ledsaget av en fortegnelse over partrederne (formular nr. 8), og om det tilhører et uansvarlig selskap eller et kommandittaksjeselskap, av erklæring om rederiforholdet (formular nr. 9 og 10) samt, hvis forretningen er av den art, som ovenfor er nevnt i § 6, annet ledd, av opgave over de av selskapets aksjeeiere eller kommanditister, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier samt om aksjenes og aksjekapitalens størrelse (formular nr. 34).

Tollkassereren har å utlevere vedkommende de fornødne formularer.

Foranstående kommer også til anvendelse, hvor midler- 19 novbr.
tidig nasjonalitetsbevis ønskes fornyet (formular nr. 15).

---

ad. II. De omhandlede formularer nr. 7, 9, 10, 11, 15 og 34 skal herefter lyde således:

Formular nr. 7.
(skibsregisterlovens § 5).

Til
Skibsregisteret![1])

I henhold til lov om registrering av skib av 4 mai 1901 anmeldes herved til registrering:
dampskib — seilskib — motorskib[2]) .....
der for tiden henligger i .....
og som skal ha hjemsted i .....
Skibets takling er: .....
dets byggested og år (om kjent) er: .....
og dets kjenningsbokstaver ifølge norsk målebrev (om sådant er utferdiget) er: .....

For skibet — er der utferdiget midlertidig/endelig[2]) nasjonalitetsbevis, i hvilket fartøiet er gitt navnet ..... [2]), — er der ikke utferdiget noget nasjonalitetsbevis.[2])

For skibet — har der i skibsregisteret i ..... vært åpnet foreløbig folium, i hvilket det er gitt navnet ..... [2]), — har der ikke vært åpnet enten foreløbig eller endelig folium i noget skibsregister her i riket.[2])

Skibet tilhører:

*) undertegnede ....., der er norsk statsborger og bosatt i ....., som enereder.

*) et partrederi med ....., der er norsk statsborger og bosatt i ....., som bestyrende reder. Angående samtlige parteieres navn, bosted og nasjonalitet samt størrelsen av enhver eiers part henvises til vedlagte fortegnelse.[3])

*) det ansvarlige selskap — *) kommanditselskapet ....., hvis forret-

---

*) Det ledd, som ikke passer, overstrykes.
[1]) Anmeldelsen innsendes til registeret gjennem tollkassereren (tollskriveren) på skibets hjemsted.
[2]) Det, der ikke passer, overstrykes.
[3]) Formular nr. 8.

19 novbr. ningskontor er i ....., og hvis samtlige medlemmer er[1]):

*) det uansvarlige selskap ....., hvis forretningskontor er i ....., og hvis bestyrelses medlemmer er anført i hoslagte erklæring[2]).

Selskapets formål er:

Angående dem av selskapets aksjonærer, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier samt om aksjenes og aksjekapitalens størrelse henvises til vedlagte fortegnelse.[3])

(Fortegnelsen behøver ikke å medfølge, dersom selskapets formål ikke er av den i lov om sjøfarten § 1, post 2 (tilleggslov av 9 juli 1920) nevnte art).

*) Kommandittaksjeselskapet ...., hvis forretningskontor er i ....., og hvis samtlige ansvarlige medlemmer er anført i hoslagte erklæring.[4])

Selskapets formål er:

Angående dem av selskapets kommanditister, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier samt om aksjenes og kommandittkapitalens størrelse, henvises til vedlagte fortegnelse.[3]) (Fortegnelsen behøver ikke å medfølge, dersom selskapets formål ikke er av den i lov om sjøfarten § 1, post 2 (tilleggslov av 9 juli 1920) nevnte art).

Samtlige skibet vedrørende adkomstdokumenter — følger hoslagt[5]) — kan ikke skaffes tilveie.[5])

På skibet hviler, bortsett fra mulige sjøpanterettigheter, — ingen heftelse[5]) følgende heftelser[5]):

**) På de enkelte parter hviler, såvidt undertegnede bekjent, ingen heftelse[5]) følgende heftelser[5]):

De i skibsregisterlovens § 5 foreskrevne bilag[6]) følger hoslagt.

..... den 19

Dokumenter, der medfølger:

Lov om registrering av skib av 4 mai 1901 § 5 lyder således:

Anmeldelsen skal være underskrevet av den eller dem, hvem anmeldelsesplikten påhviler, eller av en enkelt av dem på samt-

*) Det ledd, som ikke passer, overstrykes.
**) Dette ledd overstrykes, såfremt skibet ikke tilhører partrederi.
[1]) Navn, bosted og nasjonalitet anføres for hver enkelt.
[2]) Formular nr. 9.
[3]) Formular nr. 34.
[4]) Formular nr. 10.
[5]) Det, der ikke passer, overstrykes.
[6]) Se nedenfor.

liges vegne. Den skal være avfattet i overensstemmelse med 19 novbr.
en derfor foreskreven formular og meddele alle for registreringen fornødne oplysninger. Anmeldelsen skal derhos være ledsaget av:

1. Skibets målebrev og nasjonalitetsbevis, om sådanne har vært utstedt, enten i original eller i gjenpart, bekreftet av norsk tollkasserer, **notarius publicus** eller konsul. Er målebrev ikke endnu utstedt, må istedet medfølge en attest fra tollvesenet om, at måling er foretatt og målingsbeviset innsendt til revisjon. Er målebrevet eller nasjonalitetsbeviset tapt, må medfølge en erklæring herom, avgitt under tilbud om ed eller, hvor dertil er adgang, sådan høitidelig forsikring, som efter lovgivningen kan trede i eds sted.
2. En bekreftet utskrift av skibets foreløbige folium i skibsregistret, hvis sådant i henhold til nedenstående §§ 11 og 12 har vært åpnet i noget annet register enn det, til hvilket det nu anmeldes; har der for skibet ikke vært åpnet foreløbig folium i skibsregistret, må medfølge en bevidnelse herom fra vedkommende regjeringsdepartement, hvis skibet er innkjøpt fra utlandet, og fra byggestedets distriktsregister, hvis det er bygget her i riket.
3. Skibets bilbrev samt, hvor skibet siden dettes utferdigelse helt eller delvis har skiftet eier, alle senere adkomstdokumenter vedkommende skibet eller de enkelte parter. Er skibet fra fremmed eiendom overgått til norsk, behøver dog kun det adkomstdokument, hvorved skibet er blitt norsk eiendom, samt mulige senere adkomstdokumenter å innsendes. Ei heller skal det, hvor der for skibet har vært åpnet foreløbig folium (§§ 11 og 12), være nødvendig påny å innsende dokumenter, der allerede er blitt registrert. Såvel av bilbrevet som av vedkommende adkomstdokumenter må en av anmelderen bekreftet avskrift medfølge til opbevaring ved registerførerens kontor. Har de foreskrevne adkomstdokumenter ikke kunnet skaffes tilveie, må dette oplyses, hvorhos der fra den eller dem av de anmeldte eiere, hvis adkomst ei på nevnte måte er legitimert, må medfølge en erklæring, hvori de under tilbud av ed eller, hvor dertil er adgang, sådan høitidelig forsikring, som efter lovgivningen kan tre i eds sted, bevidner sin eiendomsrett overensstemmende med anmeldelsen. Ved partrederi kan en av den bestyrende reder på samme måte avgitt erklæring om de øvrige rederes eiendomsrett til skibet for disses vedkommende tre i stedet for den ovennevnte erklæring.

19 novbr. 4. Bekreftet utskrift av panteboken, forsåvidt angår de på skibet eller de enkelte parter hvilende tinglyste heftelser. Såfremt der påhviler skibet eller nogen part heftelse, som ikke er tinglyst, og som heller ikke omfattes av reglene om sjøpanterettigheter (lov om sjøfarten av 20 juli 1893, kap. 11), skal anmeldelsen være ledsaget av gjenparter av heftelsesdokumentene, bekreftet av vedkommende rettighetshavere. Medfølger ikke de foreskrevne utskrifter eller gjenparter, må grunnen dertil oplyses.

5. Hvis skibet tilhører et aksjeselskap eller annet uansvarlig selskap, et eksemplar av selskapets vedtekter, forsåvidt disse ikke tidligere er innsendt til registret, og tillike en under tilbud om ed eller høitidelig forsikring avgitt erklæring fra selskapets bestyrelse om tilstedeværelsen av de i sjøfartslovens § 1, annet ledd, opstilte betingelser for, at skibet skal kunne anses som norsk, samt om, at der ikke foreligger nogen avtale, siktende til å overdekke det virkelige forhold med hensyn til selskapets bestyrelse eller eiendomsretten til skibet. Denne erklæring skal avgis skriftlig og avfattes i overensstemmelse med en derfor foreskreven formular.

6. Hvis skibet tilhører et kommandittaksjeselskap, et eksemplar av selskapets vedtekter, forsåvidt disse ikke tidligere er innsendt til registret, og for de ansvarlige medlemmers vedkommende sådanne oplysninger om deres adkomster, som omhandles i nr. 3, samt en sådan erklæring av disse medlemmer som i nr. 5 omhandlet om, at der ikke foreligger nogen avtale, siktende til å overdekke det virkelige forhold med hensyn til selskapets bestyrelse eller eiendomsretten til skibet.

7. En bevidnelse fra tollvesenet om, at skibet er beliggende ved et tollsted her i riket, og at det ikke kan ses eller iøvrig vites allerede å være registrert i riket; i bevidnelsen, der skal være avfattet i overensstemmelse med en foreskreven formular, må oplyses det sted, hvor skibet er opgitt å skulle registreres. Befinner skibet sig i utlandet, kan istedenfor tollvesenets bevidnelse tre bevidnelse fra vedkommende norske konsul om, at skibet henligger i en utenriksk havn, samt fra vedkommende norske regjeringsdepartement om, at det ikke kan ses eller iøvrig vites, at skibet allerede er registrert her i riket.

Hvor omstendighetene gir grunn dertil, kan registerføreren kreve ytterligere bevisligheter for riktigheten av de

meddelte oplysninger, eller at disse bekreftes med ed, eller, 19 novbr.
hvor dertil er adgang, sådan høitidelig forsikring, som efter lovgivningen kan tre i eds sted. Hvor fremmed skib er erhvervet som norsk eiendom, blir derhos å iaktta de særlige regler, som av Kongen ved overenskomst med fremmed makt måtte bli fastsatt.

Formular nr. 9.
(skibsregisterlovens § 5, nr. 5).

Undertegnede avgir herved den erklæring, at
dampskib — seilskib — motorfartøi *) .....
tilhører det uansvarlige selskap .....,
hvis hovedkontor og bestyrelses sæte er i .....,
samt at undertegnede [1])

.....
.....
.....
.....
.....

der er aksjeeiere i selskapet og norske statsborgere, er bestyrelsens samtlige medlemmer,[2]) — der er aksjeeiere i selskapet og norsk statsborger, er selskapets enebestyrer.[2])

Selskapets formål er:

Vi [2]) — jeg [2]) erklærer derhos, at den vedlagte fortegnelse[3]) over de aksjeeiere, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, er korrekt, og at der ikke foreligger nogen avtale siktende til å overdekke det virkelige forhold med hensyn til selskapets bestyrelse eller eiendomsretten til skibet.

Riktigheten av denne erklæring — er hver især av os [2]) — er jeg [2]) villig til å bekrefte med ed [2]) — høitidelig forsikring på ære og samvittighet [2]).

..... den ..... 19..

Til vitterlighet:

(Navn.) (Navn.)

---

*) Det, som ikke passer, overstrykes.
[1]) Navn og bosted anføres for hver enkelt.
[2]) Det, som ikke passer, overstrykes. Istedenfor ed kan høitidelig forsikring på ære og samvittighet kun avgis av personer, der hører til en trosbekjennelse, som ikke tillater ed, eller av personer, som vegrer sig for å avlegge ed, fordi dette strider mot deres religiøse opfatning, eller fordi de ikke tror på en allmektig og allvitende Gud. Avgivelse av sådan forsikring medfører samme ansvar, som om ed var avlagt.
[3]) Formular nr. 34. Behøver ikke medfølge, dersom selskapets formål ikke er av den i lov om sjøfarten § 1, post 2 (tilleggslov av 9 juli 1920) nevnte art.

19 novbr.

Formular nr. 10.
(skibsregisterlovens § 5, nr. 6).

Undertegnede avgir herved den erklæring, at dampskib — seilskib — motorfartøi ..... tilhører kommanditaksjeselskapet ....., hvis hovedkontor og bestyrelses sæte er i ....., samt at undertegnede [1])

.....
.....
.....
.....
.....

der er norske statsborgere, er selskapets samtlige ansvarlige medlemmer [2]), der er norsk statsborger, er selskapets eneste ansvarlige medlem.[2])

Selskapets formål er:

Vi [2]) — jeg [2]) erklærer derhos, at den vedlagte fortegnelse [3]) over de kommanditister, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere er korrekt, og at der ikke foreligger nogen avtale siktende til å overdekke det virkelige forhold med hensyn til selskapets bestyrelse eller eiendomsretten til skibet.

Riktigheten av denne erklæring — er hver især av os [2]) — er jeg [2]) villig til å bekrefte med ed [2]) — høitidelig forsikring på ære og samvittighet [2]).

..... den ..... 19..

Til vitterlighet:

(Navn.) (Navn.)

---

[1]) Navn og bosted anføres for hver enkelt.

[2]) Det, som ikke passer, overstrykes. Istedenfor ed kan høitidelig forsikring på ære og samvittighet kun avgis av personer, der hører til en trosbekjennelse, som ikke tillater ed, eller av personer, som vegrer sig for å avlegge ed, fordi dette strider mot deres religiøse opfatning, eller fordi de ikke tror på en allmektig og allvitende Gud. Avgivelse av sådan forsikring medfører samme ansvar, som om ed var avlagt.

[3]) Formular nr. 34. Behøver ikke medfølge, dersom selskapets formål ikke er av den i lov om sjøfarten § 1, post 2 (tillegslov av 9 juli 1920) nevnte art.

Formular nr. 11. 19 novbr.
(skibsregisterlovens § 16).

Undertegnede, der har erhvervet — ..... part .... i [1]) — det i ..... skibsregister innførte dampskib/seilskib/motorfartøi ..... med kjenningsbokstaver ..... er —

*) norsk statsborger og bosatt i .....

*) et partrederi med ....., der er norsk statsborger og bosatt i ....., som bestyrende reder. Angående samtlige parteieres navn, bosted og nasjonalitet samt størrelsen av enhver eiers part henvises til vedlagte fortegnelse.[2])

*) et ansvarlig selskap [1]) — kommanditselskap [1]) —, hvis forretningskontor er i ....., og hvis samtlige medlemmer er[3]):

.....

.....

.....

.....

.....

*) et uansvarlig selskap, hvis forretningskontor er i ...., og hvis bestyrelses medlemmer er anført i hoslagte erklæring.[4])

Selskapets formål er:

Angående dem av selskapets aksjonærer, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier samt om aksjenes og aksjeselskapets størrelse, henvises til vedlagte fortegnelse.[5]) (Fortegnelsen behøver ikke å medfølge, dersom selskapets formål ikke er den i lov om sjøfarten § 1, post 2 (tilleggslov av 9 juli 1920) nevnte art.)

*) et kommanditaksjeselskap, hvis forretningskontor er i.. ....., og hvis samtlige ansvarlige medlemmer er anført i hoslagte erklæring.[6])

Selskapets formål er:

Angående dem av selskapets kommanditister, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier samt om aksjenes og kommandittkapitalens størrelse, henvises til vedlagte fortegnelse.[5]) (Fortegnelsen

*) Hele dette led overstrykes, hvis det ikke passer.
[1]) Overstrykes, hvis det ikke passer.
[2]) Formular nr. 8.
[3]) Her anføres for hver enkelt navn, bosted og nasjonalitet.
[4]) Formular nr. 9.
[5]) Formular nr. 34.
[6]) Formular nr. 10.

19 novbr. behøver ikke å medfølge, dersom selskapets formål ikke er av den i lov om Sjøfarten § 1, post 2 (tilleggslov av 9 juli 1920) nevnte art.)

..... den ..... 19..

(Navn.)

Formular nr. 15.
(skibsregisterlovens § 9).

Til
Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri.[1])

Undertegnede andrar herved om, at et for .....[2]) gjeldende midlertidig[3]) — nytt midlertidig[3]) — nasjonalitetsbevis må bli utferdiget for det i utlandet erhvervede dampskib — seilskib — motorskib[3]) ...., der for tiden henligger i[3]) ....., hvorfra det skal avgå til .....[3]), — der er på reise til .....[3])

Skibets hjemsted er: ....., dets takling er: ..... og dets byggested og år (om kjent) er: .....

Skibet tilhører:

*) undertegnede ..... der er norsk statsborger og bosatt i ....., som enereder.

*) et partrederi med ....., der er norsk statsborger og bosatt i ....., som bestyrende reder. Angående samtlige parteieres navn, bosted og nasjonalitet samt størrelsen av enhver eiers part henvises til vedlagte fortegnelse.[4])

*) det ansvarlige selskap — *) kommanditt-selskapet ....., hvis

---

*) Det ledd, som ikke passer, overstrykes.
[1]) Andragendet bør innsendes til Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri gjennem tollkassereren på skibets hjemsted eller gjennem norsk konsul.
[2]) Her anføres det tidsrum, for hvilket det midlertidige nasjonalitetsbevis ønskes utferdiget (f. eks. 3 måneder, 2 år). Se anmerkningene side 514.
[3]) Det, som ikke passer, overstrykes.
[4]) Formular nr. 8.

forretningskontor er i ....., 1 novbr.
og hvis samtlige medlemmer er[1]):
*) det uansvarlige selskap .....
hvis forretningskontor er i .....,
og hvis bestyrelses medlemmer er anført i hoslagte erklæring.[2])

Selskapets formål er:

Angående dem av selskapets aksjonærer, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier samt om aksjene og aksjekapitalens størrelse, henvises til vedlagte fortegnelse.[3])

(Fortegnelsen behøver ikke å medfølge, dersom selskapets formål ikke er av den i lov om sjøfarten § 1, post 2 (tilleggslov av 9 juli 1920) nevnte art.)

*) kommandittaksjeselskapet .....
hvis forretningskontor er i ....., og
hvis samtlige ansvarlige medlemmer er anført i hoslagte erklæring[4]).

Selskapets formål er:

Angående dem av selskapets kommanditister, som ikke er eller regnes like med norske statsborgere, det antall aksjer de eier samt om aksjenes og kommandittkapitalens størrelse, henvises til vedlagte fortegnelse.[3])

(Fortegnelsen behøver ikke å medfølge, dersom selskapets formål ikke er av den i lov om sjøfarten § 1, post 2 (tilleggslov av 9 juli 1920) nevnte art.)

Bemyndigelsen til konsulen ønskes ekspederet ved brev*) — telegrafisk for rederiets regning.*)

For skibet — har der ikke tidligere vært utferdiget midlertidig norsk nasjonalitetsbevis*) — har der vært utferdiget midlertidig nasjonalitetsbevis, i hvilket det er gitt kjennings-signalet: .....*).

..... den ..... 19..

(Navn.)

Anmerkninger:

1. For skib, som i utlandet er erhvervet som norsk eiendom, kan midlertidig nasjonalitetsbevis, efter bemyndigelse av

*) Det ledd, som ikke passer, overstrykes.
[1]) Navn, bosted og nasjonalitet anføres for hver enkelt.
[2]) Formular nr. 9.
[3]) Formular nr. 34.
[4]) Formular nr. 10.

19 novbr. Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri, utferdiges av den norske konsul, innen hvis distrikt skibet befinner sig. I tilfelde av, at skibet skal avgå til Norge enten direkte eller med anløp av en mellemliggende havn for der å losse eller laste, kan konsulen også uten sådan bemyndigelse utferdige et for den forestående reise gjeldende midlertidig nasjonalitetsbevis, efterat han har forvisset sig om, at den opgitte eiers hjemmel er i orden og at iøvrig betingelsene for utferdigelsen av sådant dokument er tilstede. I sistnevnte tilfelle kan andragendet om utferdigelsen av midlertidig nasjonalitetsbevis direkte tilstilles konsulen; nogen formular for andragendet til konsulen er ikke fastsatt.

2. Intet midlertidig nasjonalitetsbevis utferdiges for lengere tid enn to år. Hvorvidt ved fristens utløp utferdigelse av nytt midlertidig nasjonalitetsbevis, efter derom innkommet andragende, bør tilstås, avgjøres av Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri i hvert enkelt tilfelle.
3. Det adkomstdokument, hvorved skibet er overgått fra fremmed til norsk eiendom og mulige senere adkomstdokumenter må, forinnen 1ste gangs midlertidig nasjonalitetsbevis kan bli utferdiget, forevises for vedkommende konsul eller innsendes til Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri. Er skibet i besiddelse av målebrev, må også dette forevises eller innsendes.
4. Ved fornyelse av midlertidig nasjonalitetsbevis må, såfremt der i det nye bevis skal anføres en annen eier enn i det utløpne, fornødne legitimasjoner for eiendomsrettens overgang tilstilles Departementet for Handel, Sjøfar, Industri og Fiskeri.

Formular nr. 34.

Fortegnelse

over de aksjeeiere[1]) — kommanditister[1]) — som ikke er eller regnes like med norske statsborgere i det uansvarlige selskap[1]) — kommandittaksjeselskap[1]) —

.....

---

[1]) Det, som ikke passer, overstrykes.

Aksjekapitalen [1]) — kommandittkapitalen [1]) — er kr....., 19 novbr.
fordelt på ..... aksjer à kr..... Selskapet
eier følgende fartøier: dampskib — seilskib — motorskib [1])....

.....

Navn	Stilling	Bopel	Nasjonalitet	Antall aksjer

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 19 novbr.

I. Fra 1 juli 1919 å regne skal menighetene i Stavanger by i henhold til den geistlige lønningslov av 14 juli 1897 § 24 betraktes som en menighet med hensyn til beregning av de i nevnte lovs §§ 21 og 22 omhandlede erstatninger til de geistlige tjenestemenn, idet der fastsettes følgende fellesmålestokker for beregningen av disse erstatninger: For sogneprestene 23 øre for kirkelige handlinger og 9 øre pr. menighetslem for høitidsoffer; for de residerende kapellaner henholdsvis 7 og 8 øre samt for klokkerne 6 og 4 øre.

II. Av de i henhold til bestemmelsen i post I utregnede erstatninger med tilskudd av bykassen tillegges der inntil videre byens sogneprester, residerende kapellaner og klokkere de av Stavanger bystyre og formannskap i møter den 15 desember 1919 og 26 juni 1920 foreslåtte beløp.

III. Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til å bestemme, hvad der på grunnlag av de nye fellesmålestokker efter resultatet av hver almindelig folketelling skal tillegges de enkelte embeder og klokkerbestillinger som erstatning for nedgang i inntekter av kirkelige handlinger og for avløst høitidsoffer.

[1]) Det, som ikke passer, overstrykes.

19 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved de vedtekter for Gjøvik brennevinssamlag, som blev stadfestet ved kongelig resolusjon av 9 januar 1920 som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1920, stadfestes påny som gjeldende inntil videre i medhold av den midlertidige lov av 23 juli 1919 til brennevinsloven av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918.

Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å sende inn til Departementet for Sociale Saker avtrykk av den årlige beretning om samlagets virksomhet og fortegnelse over samlagets medlemmer.

19 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Stavanger bystyres beslutning av 17 september 1920 om opkrevning av avgift av forskjellige varer, som føres over Stavanger havnevesens kaier.

19 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Risør bystyres beslutning av 14 oktober 1920, forsåvidt samme angår forandringer i §§ 1, 2, 4 og 8 i de gjeldende bryggetakster for stedet samt i § 4 i de gjeldende takster for oplegning av varer på dampskibsbryggen og i oplagsskur.

19 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 30 meddeles stadfestelse på Drammen bystyres beslutning av 18 oktober 1920 om opkrevning av isavgift av forskjellige varer, som for inn- eller utgående passerer Drammensfjorden ovenfor Svelvik. Beslutningen trer i kraft fra 1 desember 1920 og forblir gjeldende inntil videre.

19 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Drammen bystyres beslutning av 9 september 1920 om forhøielse med 100 pct. av avgiftssatsene i § 1 i det ved kongelig resolusjon av 15 mars 1920 stadfestede takstregulativ for benyttelse av de kommunale brygger i Drammen.

I henhold til samme lovbestemmelse gjøres forhøielsen likeledes gjeldende inntill videre for jernbanens brygger i Drammen.

19 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Fredrikshald bystyres beslutning av 21 september 1920 om forandringer i det senest ved kongelig

resolusjon av 26 januar 1901 stadfestede takstregulativ for benyttelse av Fredrikshald brygger. 19 novbr.

Telegram fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori meddeles, at rekvirenten antas å måtte utrede skyss- og kostgodtgjørelse til sjøretsmedlemmene ved tingsvidne i sak mellem skipper og mannskap. 19 novbr.

Stortingsbeslutning[1]) om de offentlige foranstaltninger til nydyrkningens og kolonisasjonens fremme, sålydende: 20 novbr.

Staten støtter nydyrkningen og kolonisasjonen dels gjennem billige lån og dels gjennem direkte bidrag, likesom der oprettes en fast organisasjon for gjennemførelsen av denne opgave.

A. Billige lån til jorddyrkningen erholdes enten gjennem statens jorddyrkningsfond eller ved tilskudd til rentenedsettelse for lån i sparebanker og Norges Kreditforening for Land og Skogbruk efter nedenstående bestemmelser:

I. Lån av Jorddyrkningsfondet.

1.

Av fondet bevilges lån til dyrkningsarbeider (nydyrkning og grøftning av allerede dyrket jord).

2.

Intet lån tilstås som regel med høiere beløp enn kr. 5 000,00, og gis ikke til personer, som er lignet efter en høiere formue enn kr. 50,000,00.

Lån kan tilstås kommuner til opdyrkning på kommuneeiendommer, samt samvirkelag (ingen av samvirkelagets medlemmer må være lignet i høiere formue enn kr. 100 000,00).

Lånet er avdragsfritt de første 5 år regnet fra tiden for første utbetaling, dog senest fra 6 måneder efter tilståelsen. Tilbakebetalingen skjer derefter i de derpå følgende 15 år med like store årlige avdrag.

3.

Renten er $2^1/_2$ pct. pr. år, og erlegges sammen med avdraget efterskuddsvis én gang årlig, enten 11 juni eller 11 desember.

---

[1]) Se St. prp. nr. 151. Innst. S. LXX. St. tid. s. 3700—3724.

20 novbr.

4.

Lånet kan tilstås med inntil det beløp, hvortil dyrkningsarbeidet er anslått, heri iberegnet inntil kr. 15,00 pr. dekar til første års gjødsling, dog ikke med over kr. 500,00 pr. dekar.

5.

For lånet stilles betryggende sikkerhet ved pant i fast eiendom eller i et embedes faste inntekter, ved depositum eller kommunegaranti.

6.

Nærmere bestemmelser fastsettes av Landbruksdepartementet.

II. Lån i sparebanker og Norges Kreditforening for Land- og Skogbruk.

1.

Staten yder tilskudd til nedsettelse av renten for lån, som optas i jorddyrkningsøiemed (nydyrkning eller avgrøftning av allerede dyrket jord) i sparebanker og Norges Kreditforening for Land- og Skogbruk.

2.

Lån kan tilstås kommuner og samvirkelag eller private personer, som ikke er lignet efter høiere formue enn kr. 100 000,00 (heller ikke nogen av samvirkelagets medlemmer må være lignet efter en høiere formue), og tilstås som regel ikke med høiere beløp enn kr. 5 000,00.

3.

Staten yder et tilskudd til nedsettelse av renten for disse lån svarende til forskjellen mellem den til enhver tid gjeldende rente for 1ste prioritets pantelån i offentlige fonds og den rente, hvortil lån i Jorddyrkningsfondet kan erholdes.

4.

For lånenes tilbakebetaling gjelder de samme regler som for lån av Jorddyrkningsfondet, og likeså med hensyn til planleggelse og kontroll med arbeidet, utbetaling av lån etc.

Nærmere bestemmelser fastsettes av Landbruksdepartementet.

B. Direkte statsbidrag til jorddyrkning ydes efter nedenstående bestemmelser:

1. 20 novbr.

Til jorddyrkning (nydyrkning og grøftning av dyrket jord) yder staten 1/4 av omkostningsoverslaget, heri innbefattet kr. 15,00 pr. dekar til første års gjødsel, dog ikke med over kr. 125,00 pr. dekar.

I distrikter, hvor distriktsbidrag bevilges, tilstås dyrkningsbidrag med inntil 1/3 av omkostningsoverslaget, dog ikke over kr. 165,00 pr. dekar.

Til mindre enn 1/2 dekar ydes ikke bidrag.

2.

Dyrkningsbidrag kan tilstås personer, som i siste års skatteligning ikke er lignet efter høiere formue enn kr. 25 000,00 eller høiere inntekt enn kr. 4000,00. Foruten til selveiere kan bidrag tilstås brukere av jord med feste eller bruksrett på livstid eller minst 10 år fra statsbidragets tilståelse.

3.

Nærmere bestemmelser fastsettes av Landbruksdepartementet.

C. Kolonisasjonen søkes fremmet efter nedenstående bestemmelser:

1.

Staten støtter arbeidet for å kolonisere udyrkede strekninger, som er skikket dertil, og som ikke i overskuelig fremtid kan ventes dyrket på annen måte, ved bidrag til kolonisasjonsselskaper, utgjørende i almindelighet 3 ganger det beløp selskapene har kunnet skaffe til veie på annen måte, og hvori ikke inngår statsbidrag. I særlige tilfelle kan der ydes statsbidrag utover denne grense.

2.

Kolonisasjonen foregår i almindelighet på den måte, at selskapene innkjøper udyrkede strekninger og anlegger de veier og hovedavløpsgrøfter, som er nødvendige, forat bebyggelse og den egentlige opdyrkning kan begynne.

Jorden utstykkes i bruk av størrelse, som for hvert enkelt distrikt finnes passende, og overdras til nybyggere enten gjennem salg eller leie. Nybyggere må som regel ha en formue av minimum kr. 1 500,00 og maksimum kr. 15 000,00. Ethvert bruk bør som regel være så stort, at der kan holdes hest.

20 novbr. 3.

Nybyggere foretar i regelen selv opdyrkningen av jorden og opførelsen av husene på bruket.

4.

For lån til anskaffelse av bruket og til opførelse av husene, som optas i Småbrukbanken og Boligbanken eller i Norges Kreditforening for Land- og Skogbruk, dekker staten inntil videre renten de første 5 år efter lånets optagelse. For lån i Kreditforeningen for Land- og Skogbruk dog ikke efter en høiere rentefot enn for 1ste prioritets lån i offentlige fonds bestemt. De til rentefriheten svarende beløp dekkes ved bevilgning på landbruksbudgettet.

5,

Til opførelse av uthus ydes et statsbidrag av inntil $^1/_3$ av husenes kostende. Statsbidraget kan dog ikke overstige kr. 1 000,00 pr. 10 dekar jord, som er skikket til opdyrkning, og bidraget kan ikke være større enn kr. 5 000,00 i det hele til ett bruk.

Minste størrelse på bruk, hvortil ydes bidrag til husbygning, skal som regel være 20 dekar.

6.

Til opdyrkning av jorden erholder nybyggeren lån eller bidrag efter de for lån og bidrag gjeldende regler.

7.

Landbruksdepartementet godkjenner de nærmere regler for kolonisasjonsselskapenes virksomhet og fører kontroll med selskapenes virksomhet på den måte og i den utstrekning, departementet finner det hensiktsmessig.

22 novbr. **Rundskrivelse***) fra Justisdepartementet til fylkesmennene angående anmeldelse av reisende med skib i Nord-Norge.

I henhold til lov nr. 1 av 4 mai 1917 om anmeldelse av reisende med skib og kongelig resolusjon av 6 november 1920 bestemmer Justisdepartementet, at skibsføreren på skib, som kommer fra utlandet til havner i Nordland, Troms og Finnmark fylker, eller som avgår til utlandet fra en av disse havner, skal avgi skriftlige opgaver med oplysninger om de reisende,

*) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70.

som skibet medfører, samt at skibsføreren på skib, som går i kystrutetrafikk innen de nevnte fylker, skal avgi sådanne opgaver over de utenlandske reisende, som skibet medfører. 22 novbr.

I henhold til bemyndigelse gitt i samme resolusjon bestemmer departementet følgende om opgavenes avgivelse, dog således at skib, som ved bestemmelsenes ikrafttreden befinner sig utenfor riket og ikke før ankomst hertil kan tilstilles blanketter, først blir anmeldelsespliktige ved næste avgang fra riket.

A. Utenriks fart.

Skibsførere på ethvert (norsk eller utenlandsk) skib, som kommer fra utlandet til en av de nevne havner eller som avgår derfra til utlandet, skal avgi opgave over samtlige (såvel norske som utenlandske) reisende, som skibet medfører, og som skal gå iland eller gå ombord i Norge. Plikten gjelder, hvad enten skibet går i regelmessig passasjertrafikk eller bare leilighetsvis har passasjerer med, og gjelder fartøi av enhver størrelse.

1. Ved ankomst fra utlandet skal opgave avgis til politiet på det sted, hvortil skibet ankommer fra utlandet. Oplysningene meddeles ved, at hver reisende utfyller vedlagte skjema e. Er den reisende ikke tilstrekkelig skrivekyndig, må skibets folk hjelpe dermed. Skibsføreren er ansvarlig for, at opgavene er behørig utfylt for samtlige reisendes vedkommende. Opgavene avleveres til fremmøtende funksjonærer av tollvesenet eller politiet, og før dette er skjedd, må de reisende ikke landsettes.

2. Ved avgang til utlandet skal opgavene på samme måte avgis på det nevnte skjema e. Opgavene avgis til politiet på siste sted, som skibet anløper, før det går til utlandet, og avleveres til fremmøtende funksjonær, som anført under 1. Skibet må ikke avgå, før opgavene er avgitt.

B. Innenlandsk rutefart.

På skib, som i kystrutetrafikk anløper havner i Nordland, Troms eller Finmark fylker, skal skjema e utfylles av alle reisende, som ikke er norske statsborgere, og som medfølger skibet på den nevnte strekning.

Skibsføreren påser, at skjema e blir utfylt av alle utlendinger snarest mulig, efterat de er kommet ombord.

Om opgavenes avlevering bestemmes:

1. Fra sydgående skib avleveres opgavene efterhvert til politiet på følgende anløpssteder: Vardø, Tromsø og Bodø, for de utlendingers vedkommende, som er kommet ombord før disse steder anløpes. For utlen-

22 novbr. dinger, som kommer ombord i Bodø eller ved sydligere anløpssteder i Nordland fylke, leveres opgavene til politiet i Trondhjem.

2. Fra nordgående skib leveres opgavene til politiet i Bodø for de utlendinger, som går iland ved anløpssteder i Nordland fylke og i Troms fylke sønnenfor Tromsø, derefter til politiet i Tromsø, Vardø og Kirkenes opgaver for utlendinger, som går iland på disse steder eller ved anløpssteder før næste sted, hvor opgaver avleveres til politiet.

3. For skib i lokaltrafikk i de nevnte fylker treffer vedkommende politimester nærmere bestemmelse om skjemaenes avgivelse. Meddelelse om de ordninger, som herom treffes, blir av vedkommende politimester snarest å innsende til Justisdepartementet.

Når opgavene fra skibet leveres til fremmøtende politi- eller tollfunksjonær, vil denne ha å undersøke, om de er behørig utfylt, og derefter uten ophold å besørge dem oversendt til stedets politikammer.

Blanketter til skjema e, hvorav endel samtidig hermed oversendes hr. fylkesmannen til fordeling, meddeles av dette departement og blir av politiet på begjæring å utlevere til de anmeldelsespliktige. Det vil formentlig være hensiktsmessig, at et mindre oplag også beror ved tollstedene til utdeling, når de trenges.

Om saken bes meddelelse gitt til politimestrene og tollmyndighetene innen hr. fylkesmannens embedsdistrikt.

---

25 novbr. Nr. 1. **Lov***)[1]) om meddelelse av oplysninger til Arbeiderkommisjonen av 1918 og Socialiseringskomiteen.

§ 1. Enhver næringsdrivende (enkeltmann eller selskap) samt offentlige eller kommunale bedrifter plikter å gi alle de oplysninger og fremlegge til gjennemsyn alle de dokumenter, regnskapsutdrag, forretnings- og regnskapsbøker o. s. v., som gjennem kommisjonens eller komiteens formann eller vedkommende regjeringsdepartement kreves,

1) av den ved kongelig resolusjon av 6 desember 1918 nedsatte »Arbeiderkommisjon« til utredning av spørsmålet om å gjennemføre utbyttedeling i private eller offentlige og kommunale bedrifter,

2) av den av Socialdepartementet den 23 juli 1919 nedsatte

*) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70.

[1]) St.besl. 8 november. Se Ot. prp. nr. 31 og 40. Innst. O. XIV. St.tid., forh. i Ot. s. 568—577; i Lt. s. 154.

»Socialiseringskomite« til utredning av spørsmålet om socialisering av private bedrifter. 26 novbr. Nr. 1.

Oplysninger om hemmeligholdte tekniske innretninger eller fremgangsmåter kan ikke kreves meddelt.

§ 2. Den, som ikke efterkommer den i foregående paragraf nevnte oplysningsplikt innen en for hvert enkelt tilfelle fastsatt frist, eller som medvirker hertil, straffes med bøter inntil kr. 100 000,oo.

Den, som gir uriktige oplysninger eller medvirker hertil, straffes som i den almindelige borgerlige straffelovs § 166 bestemt.

§ 3. Den, som i medfør av denne lov får kunnskap om en bedrifts forhold, plikter å bevare taushet derom. Forsåvidt det finnes påkrevet av hensyn til kommisjonens eller komiteens opgave å gi meddelelse om forholdet, må oplysninger, som angår en enkelt bedrifts økonomiske forhold, alene meddeles i særskilte bilag til kommisjonens eller komiteens innstillinger.

Brudd på denne taushetsplikt straffes som i straffelovens § 121 bestemt.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *) [1]) om forandringer i lov om Norges Bank av 23 april 1892 med tilleggslover. 26 novbr. Nr. 2.

I.

Følgende paragrafer i lov om Norges Bank av 23 april 1892 skal for fremtiden lyde således:

§ 9. Banken kan utgi sedler for et beløp, som svarer til dens gullbeholdning og dessuten for et beløp av inntil 250 mill. kroner.

Som gullbeholdning regnes bankens egen beholdning av myntet og umyntet gull i bankens verge eller beroende for dens regning i det offentlige myntverk.

§ 10. Under særlig ekstraordinære forhold, såsom krig, krigsfare eller alvorlig pengekrise, kan Kongen med Stortingets efterfølgende godkjennelse tillate banken ytterligere å utgi sedler inntil et i tillatelsen nærmere fastsatt beløp. Tillatelsen gis for et bestemt tidsrum, eller inntil Kongen anderledes bestemmer.

Av det seddelbeløp, banken måtte utstede i medhold av tillatelse efter denne paragraf, har den å svare avgift til statskassen. Avgiften beregnes av de beløp, som er i omløp ved

*) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70.

[1]) St.besl. 23 november. Se Ot. prp. nr. 50 for 1919. Dok. nr. 16 for 1920. Innst. O. XVIII. St.tid.. forh. i Ot. s. 888—909; i Lt. s. 205—216.

26 novbr. Nr. 2.

hvert av de opgjør banken vil ha å avgi (§ 37) og for den tid, som er forløpet siden næstforegående opgjør og erlegges efter en rentesats av 1 pct. under bankens vekseldiskonto ved sistnevnte opgjør.

§ 11. Skulde det ved de opgjør, som banken vil ha å avgi (§ 37), vise sig, at der er i omløp et større beløp i sedler enn efter paragrafene 9 og 10 tillatt, skal banken straks innsende forklaring til vedkommende regjeringsdepartement om årsaken til overskridelsen, hvorhos den av det beløp, hvormed seddelutstedelsesretten er overskredet, har å erlegge avgift til statskassen efter en rentesats svarende til bankens vekseldiskonto ved det opgjør da overskridelsen først viste sig, og stigende med ½ pct. for hver måned, hvori overskridelsen måtte vedvare utover den nærmest følgende måneds utgang. Avgiften beregnes av de beløp, som overskridelsen utgjør ved ethvert av de ovennevnte opgjør, og for den tid som er forløpet siden næstforegående opgjør.

§ 15. Banken har rett til å gjøre sine midler fruktbringende:

a. ved utlån mot pant på bestemt tid, dog ikke over 6 måneder. Som pant antas ikke bankens egne aksjer;
b. ved diskontering av veksler og vekselobligasjoner, betalbare her i riket innen 6 måneder;
c. ved utlån på kassekreditiv, der bevilges for en tid av høist 12 måneder mot sikkerhet i håndfått pant eller fast eiendom;
d. ved å kjøpe og selge veksler på utlandet;
e. ved å kjøpe og selge gull og sølv;
f. ved anbringelse i norske stats- og hypotekbankobligasjoner samt andre rentebærende innen- og utenlandske verdipapirer, der noteres på utenlandske børser og er lett avsettelige. De med omsetningen av disse verdipapirer forbundne inntekter og utgifter opføres på reservefondets konto.

Banken kan dessuten anbringe en del av sine midler i fordringer på utenlandske bankforretninger, likesom den har rett til å deponere i utenlandsk bank eller depositoanstalt gull, myntet eller umyntet.

§ 39. Av årets inntekter utres.

a. samtlige omkostninger og driftsutgifter; dog kan omkostninger ved seddelfabrikasjon og bygninger fordeles på inntil 5 år;
b. opgjorte tap og avsettes
c. et passende beløp til delkrederefondet. Det på delkrederefondets konto innestående beløp, som ikke måtte tiltren-

ges til dekning av tap, blir efter representantskapets bestemmelse å tillegge årsoverskuddet og fordeles efter reglene i § 40. 26 novbr. Nr. 2.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved det i forbindelse med sanksjon av foranstående lov (nr. 2) i henhold til lovens § 10 er tillatt Norges Bank utover det i lovens § 9 fastsatte beløp ytterligere å utstede sedler for et beløp av inntil 100 millioner kroner, hvilken tillatelse gjelder til og med 25 januar 1921. 26 novbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum § 8, jfr. § 1 og 2 samt lov av 12 juni 1920 § 2 bestemmes, at Askim herred, Østfold fylke, efter beslutning av herredsstyret kan kreve avstått mot erstatning bruken av foreningss- og forsamlingslokaler og ledige leiligheter til beboelse eller annet bruk innen herredets grenser for å anvende dem til herberge for husville. 26 novbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved den av Alversund herredsstyre i møte den 28 oktober 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Alversund herred, Hordaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 — som gjeldende inntil videre fra 1 januar 1921 å regne, dog med en enkelt tilføielse. 26 novbr.

Kongelig resolusjon**), hvorved bestemmes: 26 novbr.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommissioner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Øvre Sandsvær herred, Buskerud fylke, i møter 13 desember 1919 og 25 september 1920 om almindelige helseforskrifter for herreddet og forskrift om meldingsplikt ved tuberkuløse sykes flytning, — dog med en enkelt forandring.

II. Den ved kongelig resolusjon av 17 mars 1911 approberte forskrift om meldingsplikt ved tuberkuløse sykes flytning opheves fra den tid, forannevnte forskrifter trer i kraft.

*) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70.
**) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70, hvor de approberte helseforskrifter m. v. er inntatt.

26 novbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915, dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Frol herredsstyre under 15 oktober 1920 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Frol herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

62 novbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i medhold av lov om husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning av 30 juli 1915 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Sigdal herred, Buskerud fylke, i møte den 18 oktober 1920 besluttede vedtekter om tømmerkoier m. v. i herredet.

26 novbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved de i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909, jfr. lov av 13 august 1915 § 2, § 3 første ansnitt og § 4 omhandlede konsessjonsgrenser nedsettes for Rakkestad herred, Østfold fylke, til 30 ha., og kongelig resolusjon av 11 oktober 1912 om nedsettelse av grensen til 100 ha. opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

26 novbr. **Kongelig resoulsjon*****), hvorved der i henhold til lov om veivesenet av 21 juni 1912 § 66, 6. ledd, jfr. lov om bruk av motorvogner av samme dato § 2, 2net ledd, meddeles approbasjon på de av Telemark fylkesting ved beslutning av 17 mars 1920 vedtatte kjøreregler for Falkumbroen med tilstøtende veistrekning i Gjerpen, — dog med en enkelt forandring.

26 novbr. **Kongelig resolusjon†**), hvorved bestemmes:

I. I medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 1 h med tilleggslov av 14 desember s. å. bemyndiges Proviantdepartementet til å kreve avstått til staten eiendomsrett til eller annen rådighet over fast eiendom, elektrisk kraft, elektriske kraftanlegg med tilhørende ledninger, skib, maskiner, varer og annet løsøre, som anses påkrevet ved

*) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70.
**) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70, hvor vedtektene er inntatt.
***) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70, hvor de approberte kjøreregler er inntatt.
†) Bekjentgj. 6 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 71.

iverksettelse og drift av den for samfundet nødvendige transportvirksomhet under en innskrenkning eller stans i de ordinære kommunikasjoner. 26 novbr.

II. De bemyndigelser, som ved denne resolusjon er tillagt Provianteringsdepartementet, kan av dette overdras til den ved kongelig resolusjon av 26 november 1920 nedsatte transportkommisjon og til fylkesmennene i den utstrekning, hvori departementet finner sådan overdragelse nødvendig.

Kongelig resolusjon*), hvorved der nedsettes en kommisjon på 3 medlemmer, som efter nærmere konferanse med Provianteringsdepartementet har å forberede og gjennemføre de foranstaltninger, som under en innskrenkning eller stans i de ordinære kommunikasjoner må treffes for å opretholde den samfundsmessig nødvendige trafikk. 26 novbr.

I den utstrekning Provianteringsdepartementes finner det nødvendig, blir innen hvert fylke efter nærmere bestemmelse av vedkommende fylkesmann å nedsette en eller flere kommisjoner, som har å bistå ved utførelsen av det under I nevnte arbeide. Provianteringsdepartementet kan utferdige nærmere forskrifter for disse kommisjoners virksomhet.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at § 1 i det ved kongelig resolusjon av 8 juli 1903 utferdigede reglement for de forberedende prøver ved Universitetet herefter skal lyde således: 26 novbr.

Eksamen i forberedende fag holdes i slutningen av hvert semester ved en av det akademiske kollegium opnevnt eksamensdeputasjon; den kan under særegne omstændigheter med kollegiets samtykke avholdes skriftlig i ett eller flere fag. Anmeldelsen til denne eksamen skjer innen den av kollegiet på sedvanlig måte bekjentgjorte tid. Ved anmeldelsen erlegges den lovbestemte avgift av kr. 10,00, medmindre vedkommende av kollegiet er fritatt for avgiften.

Kongelig resolusjon, hvoved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av avdøde direktør Platous eiendom, Professorveien 4 i Trondhjem, til embedsbolig for politimesteren i Uttrøndelag. 26 novbr.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av eiendommen, matr. nr. 351 og 352, Lillesund i Haugesund, til embedsbolig for sorenskriveren i Karmsund. 26 novbr.

Kongelig resolusjon, hvorved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av eiendommen gnr. 75, 26 novbr.

*) Bekjentgj. 6 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 71.

26 novbr. bnr. 34, Berhaugflaten, av skyld mark 0,18 i Hafslo tinglag, hvilken eiendom tillegges Indre Sogn sorenskriveris embedsgård, Kristianelyst.

26 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets erhvervelse av eiendommen tomt nr. 2 og 4, kvartal nr. 43, Oscarsborg, i Narvik, til embedsbolig for sorenskriveren i Steigen.

26 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av eiendommen Allanengen, nr. 7 i Kristiansund N. for kr. 59 000,00 — til embedsbolig for politimesteren i Kristiansund.

26 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved Buksnes og Hol tinglag i Lofoten sorenskriveri, Nordland fylke, deles fra utgangen av 1920 i 2 tinglag, Buksnes tinglag og Hol tinglag, omfattende herredet av samme navn.

26 novbr. **Kongelig resolusjon**[1]), hvorved Handelsdepartementet bemyndiges til å bestemme en høiere ekvivalent for kronen i forhold til franken enn den, som er nevnt i det internasjonale telegrafreglement art. XXVII § 4, med adgang til eventuelt å anvende en lavere kurs enn den således forhøiede ekvivalent ved beregning av enkelte takster, særlig til europeiske land.

26 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved alle saker angående lufttrafikk, herfra dog undtatt saker angående postførsel, henlegges inntil videre under Forsvarsdepartementet.

26 novbr. **Kongelig resolusjon**, hvorefter bestemmelsen i den av Stortinget under 10 og 12 juli 1920 fattede beslutning om lønnsregulering m. v. punkt A. I § 2a angående forholdet ved overgang til en stilling med lavere avlønning ikke skal gjøres gjeldende ved marinens militære tjenestemenns overgang fra stadig tjenstgjørende stilling til nasjonal (tjenstefri) stilling. Heller ikke gjøres den for det stadig tjenstgjørende personell gjeldende i tilfelle, hvor vedkommende har vært midlertidig beordret i stillingen med høiere lønn. Beordring til sjøtjeneste regnes alltid som midlertidig beordring.

26 novbr. **Skrivelse***) fra Handelsdepartementet, hvori meddeles, at departementet i forbindelse med kongelig resolusjon av 12 no-

*) Bekjentgj. 6 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 71.
[1]) Jfr. skrivelse av 23 desember 1920.

vember 1920 angående merkning av fiskeredskaper i medhold av lov av 5 desember 1917 i skrivelse til fiskeridirektøren av 26 november har fastsatt følgende nærmere bestemmelser for merkningens gjennemførelse: 26 novbr.

Bokstaver og tall i det merke, som blir å anbringe på redskapene under drivgarnsfiske, skal ha en høide av minst $1^1/_2$ cm.

Bokstaver og tall skal anbringes med brennemerke på garnblåsens trebuun.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet til fylkesmannen i Vest-Agder, hvorved departementet i medhold av plakat av 8 september 1916 om foranstaltninger til bekjempelse av potetkreft,dens punkt 3, kfr. lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer, erklærer smittet av potetkreft følgende områder i Oddernes og Øvrebø herreder: 26 novbr.

1. I Mosby og Oddernes herred et område, som mot øst begrenses av Torrisdalselven, mot nord av herredsgrensen på strekningen mellem gårdene Myrvold og Ravnås samt Rebåsheia. Mot vest begrenses området av grensen mellem Mosby eiendommer og Mestad og mot syd av grensen mellem Augland og Mosby.
2. På Lund i Oddernes herred det område, som ligger innenfor følgende grenser:

   Mot vest Torrisdalselven. Mot nord: Veien, som kommer ned til elven litt ovenfor Øvre Fergested. Grensen følger denne vei forbi Gimle gård over Oddemarken til veikrysset ved Oddernes kirke og følger derfra veien sydover til krysset med hovedveien, som går til Lillesand. Videre følger grensen hovedveien inntil Jegersbergsbekken (Prestebekken), følger bekken i sydøstlig retning til grensen mellem Øvre og Nedre Kongsgård og går langs denne grense til Ringåsen og videre til Topdalsfjorden.

   Mot øst og syd dannes grensen av Topdalsfjorden.
3. Henrik Reiersdals eiendom Reiersdal i Øvrebø herred.

I henhold til plakat av 8 september 1916 punkt 3, 2net ledd, er det forbudt i de kommende 6 år å dyrke poteter innenfor de ovenfor nevnte områder samt å føre jord bort derfra.

Overtredelse av foranstående bestemmelse medfører straffansvar.

Stortingsbeslutning [1]) om ordning av postvesenets hjelpekasse og telegraffunksjonærenes tilleggspensjon, sålydende: 27 novbr.

*) Bekjentgj. 29 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 70.

[1]) Se St. prp. nr. 140. Innst. S. nr. 335. St.tid. s. 3768—3771.

27/novbr.

A.

Postvesenet.

I.

1. Hjelpekassen optar fremtidig ikke nye pensjonister, og de nuværende pensjoner av hjelpekassen må ikke forhøies på nevnte kasses bekostning.

2. Det fremtidige statstilskudd til kassens drift settes så høit, at kassens nuværende nettoformue (ca. kr. 250 000) ikke reduseres.

3. De inntekter, som hittil er tilflytt hjelpekassen i form av mulkter, utbytte ved salg av brukte frimerker og blanketter m. v., skal fremdeles inntil videre tilfalle kassen.

4. Det blir å forelegge Stortinget forslag angående anvendelsen av hjelpekassens inntektsoverskudd, når sådant foreligger, og om anvendelsen av kassens kapital, når samtlige dens forpliktelser er helt avviklet.

II.

Reglene for postvesenets understøttelsesfond bibeholdes uforandret inntil videre, og spørsmålet blir tatt op igjen i forbindelse med forslaget angående hjelpekassens inntektsoverskudd.

B.

Telegrafvesenet.

I.

Statuttene for Hjelpefondet for telegraf- og telefonvesenets tjenestemenn

skal lyde således:

1. Telegraffunksjonærenes Tilleggspensjonsfond opretthol-des og fortsetter sin virksomhet under benevnelsen »Hjelpefondet for telegraf- og telefonvesenets tjenestemenn«.

2. Fondets kapital ved utgangen av budgetterminen 1920—1921 skal utgjøre et grunnfond, som ikke må røres.

3. Fondet vedblir — uten direkte tilskudd av statskassen — å utrede de løpende årlige pensjoner og bidrag til pensjoner, inntil disse efter hvert bortfaller.

4. Det kan ydes funksjonærer, bud og arbeidere understøttelse under sykdom og rekreasjon — særlig til klinikk- og sanatorieophold — hvor ikke utgiftene derved måtte bæres av andre innretninger.

5. I den utstrekning fondets renteinntekter ikke anvendes i de øiemed, som er nevnt under punkt 3 og 4 ovenfor, kan

det tilstås telegraf- og telefonvesenets tjenestemannsorganisasjo- 27 novbr.
ner bidrag til oprettelse av rekreasjonshjem og til utstyr for disse.

6. Videre kan det, om fondets inntekter strekker til, ydes ubemidlede tjenestemenn bidrag til videregående utdannelse i telegrafvesenets interesse, samt dertil skikkede tjenestemenn bidrag til undersøkelser og forsøk til opnåelse av forbedringer vedrørende telegrafvesenets tjeneste.

7. Fondets inntekter utgjøres inntil videre av:

a. Alderstillegg, som blir nektet, lønn, som innspares under suspendering, og bøter, som blir ilagt telegraf- og telefontjenestemenn i henhold til tjenestemannslovens § 21.

b. Mulkter, som i henhold til de offentlige anbudsvilkår måtte ilegges leverandører til telegrafvesenet for misligholdte leveringskontrakter.

c. Renteavkastningen av fondets kapital.

8. Fondets forvaltning henligger under telegrafstyret. Dog skal søknad om lån som regel forelegges den i § 9 omhandlede komité til uttalelse.

9. Der opnevnes en fast komite bestående av 3 medlemmer, som for 3 år ad gangen er valgt av styrene i landsorganisasjonene for telegraf- og telefonvesenets tjenestemenn. Ingen forening kan velge mer enn 1 representant i komiteen. Denne velger selv sin formann. Komiteen behandler alle ansøkninger og forslag om bidrag eller understøttelse av fondet og avgir sine forslag eller uttalelser herom til Telegrafstyret, som derpå avgir forslag til departementet.

10. Forandringer i foranstående regler kan ikke foretas uten Stortingets samtykke.

II.

I reglene for forskjellige understøttelser for telegrafvesenet tilføies i § 1 et nyt litra d, sålydende:

»Andre personer, som er eller har vært ansatt eller beskjeftiget i telegrafvesenet samt deres enker og barn, når de ikke oppebærer pensjon av Statens Pensjonskasse, alt forsåvidt disse på grunn av sykdom eller lignende er kommet i økonomiske vanskeligheter.

Enn videre foreldre efter avdøde telegraf- og telefontjenestemenn, som har vært medlemmer av Statens Pensjonskasse, når den avdøde helt eller hovedsakelig har vært vedkommendes forsørger«.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et ligningskontor, 27 novbr.
hvori uttales, at der ikke antas å være adgang til ved lignin-

27 novbr. gen av en aksjonær i et større selskap å innrømme fradrag i inntekten på grunn av nedskrivning av selskapets aktiekapital og dermed følgende nedskrivning av aksjene. Departementet har visstnok antatt, at en aksjonær må være berettiget til å kreve fradrag ved ligningen for tap på aksjer, uansett om disse er solgt, når det er fullt paa det rene, at aksjene er helt verdiløse, og hvor de er erhvervet innen en tid av 5 år eller i spekulasjonsøiemed (jfr. landskattelovens § 43, byskattelovens § 37). Hermed antas imidlertid ikke å kunne likestilles det tilfelle, at selskapet har foretatt nedskrivning av aksjekapitalen, hvorved aksjenes nominelle beløp er nedsatt.

29 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Socialdepartementet i anledning av sistnevnte departements forespørsel om, hvem som skal betale gebyret for tinglesning av utpantning for resterende opfostringsbidrag — hvori uttales, at da sådan tinglesning er et ledd i inndrivelsen av bidragene, og da denne, som også uttalt av Socialdepartementet, påhviler bidragsfogden ex officio, antas sportellovens § 167 å måtte komme til anvendelse således, at tinglesningsgebyret i henhold til §'s siste ledd blir å innfordre hos den bidragspliktige (barnefaren). Kan denne ikke betale, blir der intet gebyr å beregne i henhold til nevnte §'s 1ste ledd. Man antar nemlig ikke, at moren i noget tilfelle kan tilpliktes å betale gebyret, jfr. lov av 10 april 1905 nr. 3 § 43.

30 novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Kristiansand, hvori meddeles:

Som det vil fremgå av departementets i Lovtidende inntatte skrivelse av 30 januar f. å., kan et skolestyre i kraft av sin almindelige bemyndigelse til å fastsette skolens plan (§ 50) bestemme, om de valgfrie eller obligatoriske former skal legges til grunn for norskundervisningen ved vedkommende skole. Spørsmålet derom behøver ikke å forelegges kretsene og skal altså ikke behandles efter lovens bestemmelse i § 73.

Efter dette antar departementet, at et skolestyre er berettiget for rettskrivningens vedkommende å annullere en beslutning om innførelse av de valgfrie former og å beslutte innført de obligatoriske i stedet.

8 novbr.
1 desbr.

Kapiteltakster for året 1920.

(i overensstemmelse med N. L.s.' 3—14—15 og lov av 17 august 1848).

Oslo bispedømme:

(satt 17 november).

Landskyld og leding:

100	kilogram	rugmel	kr.	75,67
100	—	byggmel eller malt	»	70,79
100	—	havremel eller malt	»	64,63
100	—	blandmel eller malt	»	67,71
1	hektoliter	landskylds bygg eller korn, hvor samme ei ydes efter tyngde eller vekt	»	34.41
1	hektoliter	landskylds eller ledings havre	»	28,99

Tiende:

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr.	43,55
1	—	bygg	»	32,62
1	—	blandkorn	»	31,23
1	—	havre	»	24,80
1	—	lettbygg	»	21,69
1	—	letthavre	»	18,00

Landskyld og leding efter middelprisen av de 10 siste års kapiteltakster:

100	kilogram	rugmel	kr.	40,54
100	—	byggmel eller malt	»	39,18
100	—	havremel eller malt	»	37,59
100	—	blandmel eller malt	»	37,25
1	hektoliter	landskylds bygg	»	18,49
1	—	— havre	»	15,65

Tiendekorn efter middelprisen av de 20 siste års kapiteltakster:

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr.	16,21
1	—	bygg	»	12,43
1	—	blandkorn	»	11,17
1	—	havre	»	9,99
1	—	lettbygg	»	7,71
1	—	letthavre	»	6,66

8 novbr.
1 desbr.

Hamar bispedømme:

(satt 8 november).

Landskyld og leding:

100	kilogram	rugmel	kr.	72,07
100	—	byggmel	»	67,83
100	—	havremel	»	62,08
100	—	blandmel	»	64,96
1	hektoliter	landskyldsbygg eller korn, hvor samme ikke ydes efter tyngde eller vekt	»	32,94
1	—	landskylds- eller ledingshavre	»	27,84
100	kilogram	byggmalt	»	51,55
100	—	havremalt	»	47,18
100	—	blandkornmalt	»	49,37

Tiende:

1	hektoliter	hvetemel, rug, torekorn eller erter	kr.	41,48
1	—	bygg	»	31,23
1	—	blandkorn	»	25,95
1	—	havre	»	23,82
1	—	lettbygg	»	19,52
1	—	letthavre	»	16,89

Landskyld og leding efter middelprisen av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	rugmel	kr.	40,83
100	—	byggmel	»	39,37
100	—	havremel	»	37,79
100	—	blandmel	»	38,58
1	hektoliter	landskyldsbygg	»	19,12
1	—	landskyldshavre	»	16,93
100	kilogram	byggmalt	»	29,92
100	—	havremalt	»	28,72
100	—	blandkornmalt	»	29,32

Tiendekorn efter middelprisen av de 20 siste års kapiteltakster:

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr.	16,69
1	—	bygg	»	13,15
1	—	blandkorn	»	11,21
1	—	havre	»	10,70
1	—	lettbygg	»	7,68
1	—	letthavre	»	6.73

Agder bispedømme:

(satt 1 desember).

1	hektoliter	bygg	kr.	31,84
1	—	havre	»	22,49
1	—	havremel	»	29,94
100	kilogram	bygg	»	48,99
100	—	havre	»	44,97
100	—	havremel	»	59,87

Middeltallet av kapiteltakstene for de siste 10 år fra 1911 til 1920, begge iberegnet, blir:

1	hektoliter	bygg	kr.	18,68
100	kilogram	bygg	»	28.80
100	—	havre	»	28,07

Bjørgvin bispedømme:

(satt 20 november).

Hvete	kr.	41,80
Rug	»	39,48
Bygg	»	29,05
Havre	»	20,18
Blandkorn	»	22,96
Malt	»	47,53

alt pr. hektoliter.

Hvad kongens tiende i Nordhordland angår, da skal der efter den derom gjeldende bestemmelse kun gis for en hektoliter kr. 3,45 (kr. 4,80 pr. tønne).

Middeltallet av de siste 20 års kapiteltakster blir:

For hvete kr. 18,20, for rug kr. 15,81, for bygg kr. 13,13, for havre kr. 9,32, for blandkorn kr. 10,88 og for malt kr. 41,74, alt pr. hektoliter.

Middeltallet av de siste 10 års kapiteltakster blir:

For hvete kr. 25,40, for rug kr. 22,68, for bygg kr. 17,83, for havre kr. 12,97, for blandkorn kr. 14,77 og for malt kr. 43,12. alt pr. hektoliter.

Nidaros bispedømme:

(satt 22 november).

1	hektoliter	beste rug	kr.	42,17
1	—	ringere rug	»	33,86

8 novbr.
1 desbr.

1	hektoliter	sædebygg	kr.	34,09
1	—	ringere bygg	»	25,86
1	—	beste blandkorn	»	28,57
1	—	ringere blandkorn	»	24,16
1	—	sædehavre	»	26,78
1	—	ringere havre	»	20,46
1	kilogram	beste rugmel	»	0,70
1	—	ringere rugmel	»	0,57
1	—	beste byggmel	»	0,63
1	—	ringere byggmel	»	0,47
1	—	beste havremel	»	0,58
1	—	ringere havremel	»	0,45
Middeltal av de 10 siste års kapiteltakster på sædebygg for 1 hektoliter			»	18,32
Middeltal av de 10 siste års kapiteltakster på sædehavre for 1 hektoliter			»	14,39

Hålogaland bispedømme:

(satt 20 november).

1	hektoliter	beste rug	kr.	38,19
1	—	ringere rug	»	29,55
1	—	sædebygg	»	37,72
1	—	ringere bygg	»	27,83
1	—	beste blandkorn	»	30,26
1	—	ringere blandkorn	»	24,58
1	—	sædehavre	»	36,52
1	—	ringere havre	»	29,81
1	—	byggmalt	»	49,87
10	kilogram	rugmel	»	6,27
10	—	byggmel	»	6,57
10	—	ringere byggmel	»	4,84
10	—	havremel	»	6,71
10	—	ringere havremel	»	6,10
10	—	hvite erter	»	13,83
10	—	ringere erter	»	11,43
Middeltal av de siste 10 års kapiteltakster på 1 hektoliter sædebygg			»	22,91

Kirkenes landskyld:

10	kilogram	lange	kr.	18,00
10	—	rundfisk	»	16,00
10	—	titling	»	14,00
10	—	stor rotskjær	»	17,50
10	—	små rotskjær	»	15,50

10	kilogram	stor sei	kr.	12,00	8 novbr.–1 desbr.
10	—	middels sei	»	12,00	
10	—	små sei	»	8,00	
10	—	ost i Salten	»	4,89	

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av kjøbmann E. D. Mogstad under 6 desember 1915 og 24 januar 1917 oprettede »Kirkesanger John Mogstad og hustru Rachel Oline Bergithe Mogstads legat« og på de den 17 mars 1919 utferdigede statutter for dette legat. 1 desbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en byfoged, hvori meddeles, at departementet er av den formening, at der må beregnes fullt tinglesningsgebyr og fullt registreringsgebyr, når der i ett og samme dokument er foretatt pantsettelse av fast gods og registrert fartøi. 2 desbr.

Skrivelse fra overlægen for sinnssykevesenet til medisinaldirektøren angående asylbestyrers plikt til å gi oplysninger om en innlagt sinnssyk til vedkommendes ektefelle. 2 desbr.

En asylbestyrer bør som enhver annen læge gi oplysninger om en ektefelles sykdom, når disse oplysninger ikke er av den art, at det strider mot lægens taushetsplikt å gi dem. At disse oplysninger er av den beskaffenhet, at de kan lede til et ekteskaps opløsning, berettiger ikke asylbestyrereren til å nekte å gi dem. Lovgivningen har i visse tilfelle anerkjent skilsmisse som et rettsgode for den ene part, og lægens varetagelse av den sykes interesser må ikke skje på bekostning av den annen parts rett. Ekteskapslovgivningen har imidlertid beskyttet den sinnssykes interesser derigjennem, at den forlanger erklæring fra to sakkyndige om de spørsmål, som er av avgjørende betydning, nemlig sinnssykdommens varighet og utsiktene for helbredelsen. Disse spørsmål, som ofte kan være meget vanskelig å avgjøre, skal ikke kunne anses besvart ved en utskrift av en sykejournal, som ikke er skrevet med dette spørsmål for øie. Der kræves en erklæring av to sakkyndige, som foretar en personlig undersøkelse av tilfellet nettop med sikte på dette spørsmål. Av den grunn er asylbestyreren både berettiget og forpliktet til å nekte å gi nogen skriftlig uttalelse om sykdommens varighet og utsiktene for helbredelse, medmindre han har fått i opdrag å avgi erklæring herom som sakkyndig.

Lov*)[1]) om utvidelse av ladestedet Koperviks havnedistrikt. 3 desbr. Nr. 1.

*) Bekjentgj. 6 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 71.
[1]) St.besl. 8 juli. Se Ot.prp. nr. 44. Innst. O. nr. 84. St.tid., forh. i Ot. o. 366; i Lt. s. 136.

3 desbr. Nr. 1. Fra 1 januar 1921 skal ladestedet Koperviks havnedistrikt mot øst begrenses av en rett linje fra den østligste odde ved Stangelandsvågens sydside »Håtong«, ca. 400 meter østenfor den nuværende havnegrense, i nordlig retning til »Kobbernaglen« og av en rett linje derfra i vestlig retning til den nuværende havnegrense ved Skippervikens nordside.

3 desbr. Nr. 2. **Lov** *)[1]) **um bygningsfreding.**

§ 1. Vedkomande departement skal setja upp ei stadordna liste yver verdslege bygningar eller luter av bygningar, som skal fredast. På denne lista, som skal gåast igjenom femte kvart år, må det til kvar tid berre takast med bygningar eller luter av bygningar, som er yver 100 år og hev serlegt kunstverd eller historisk verd. Bygningar under 100 år kann takast med i serlege tilfelle; likeins bygningar, som hev mykje å segja for lokalsoga.

§ 2. På lista vert dei bygningane uppførde, som kann segjast å ha so mykje verd i den nemnde leidi, at det vilde vera eit stort tap for kulturskattane våre, um dei vart nedrivne eller umbygde eller kom til nedfalls.

Etter tilråding frå den antikvariske bygningsnemndi (§ 3) avgjer vedkomande departement, um ein bygning m. m. hev so stort verd i den nemnde leidi, at han skal koma på lista. Fyrr departementet tek avgjerdi, skal vedkomande kommunestyre segja si meining.

Den avgjerdi, departementet tek, kann ikkje havast inn for domstolane.

§ 3. Til å granska alle spursmåli, som gjeld hegning um dei bygningane m. m., som vert førde på lista, skal departementet velja ei nemnd, den antikvariske bygningsnemndi, som skal vera på 5 mann. Riksantikvaren skal vera den eine, og av dei andre i nemndi skal ein vera arkitekt, ein jurist og ein bygningskunnig. Departementet nemner upp formannen.

§ 4. Dei som eig eller brukar vedkomande bygningar m. m., skal få tilsegjing um upptakingi på lista og få tilsegsendt eit eksemplar av lovi. Eit eksemplar av lista skal saman med lovi sendast til vedkomande kommunestyre, bygningskommission og politimeister. Dessutan skal pantebokføraren få melding um kva bygningar det er, som i hans krins er sette på lista. Denne meldingi skal tinglysast. Pantebokføraren skal gjeva den antikvariske bygningsnemndi melding um eigarskifte.

§ 5. Vil eigaren riva heilt ned ein bygning m. m., som står på lista, skal han gjeva bygningsnemndi melding um det 3 månader fyreåt. Finn so nemndi, at det ikkje er sterk nok grunn til å negte nedriving, gjev ho eigaren melding um

*) Bekjentgj. 6 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 71.

[1]) St.besl. 8 november. Se Ot. prp. nr. 4. Innst. O. XII. St.tid. forh. i Ot. s. 531—536; i Lt. s. 149—152.

det innan 3 månader frå den tid, då ho tok mot meldingi frå eigaren. Når han so hev fenge denne meldingi, kann nedrivingi byrja. Finn nemndi derimot, at bygningen tvillaust bør hegnast framleis, gjev ho tilråding um dette til vedkomande departement innan den nemnde fresten. Departementet kann so freista å få eigedomsrett til bygningen for staten, um det trengst med ekspropriation etter reglane i §§ 1—4 i lov frå 10 mai 1860. Og i so fall kan ikkje eigaren taka til med nedrivingi, fyrr det er endeleg avgjort, at staten ikkje ynskjer bygningen m. m. Departementet må gjeva svar innan 6 vikur, um det vil ha bygningen for staten eller ei. 3 desbr. Nr. 2.

§ 6. Skal det setjast i gang arbeid på ein freda bygning m. m. (under arbeid går og partiell nedriving), og det går vidare enn vanlegt vedlikehald, må eigaren senda melding um det til formannen i bygningsnemndi minst 8 vikur fyreåt, saman med framlegg, teikningar og utgreiding um kostnaden i tvo eksemplar. Arbeidet kann ikkje taka til, fyrr løyve frå bygningsnemndi ligg fyre. Heller ikkje må arbeidet gjerast annleis enn etter den planen, som nemndi hev godkjent. Gjer nemndi, når ho prøver framlegget, slike brigde, som gjer arbeidet dyrare, skal eigaren få vederlag for denne utgiftsauken anten heilt ut eller i nokon mun. Bygningsnemndi må taka avgjerdi innan dei 8 vikune. Um det trengst set ho i gang den gransking, som er turvande for å prøva framlegget nøgjare. Granskingi må gjerast utan utgift for eigaren og mot vederlag for skaden, um det vert nokon. Kjem det ikkje avtale i stand um vederlaget, skal det fastsetjast med skyn, som på landet vert halde i samhøve med § 61 i veglovi frå 21 juni 1912, og § 65, fyrste leden i same lovi gjeld her òg på tilsvarande måte. Likeins skal nemndi syta for yversjå, når arbeidet er gjort.

§ 7. Er det verdet, ein bygning m. m. hev som kunstminnesmerke eller historisk minnesmerke sers stort, kann bygningsnemndi, når dei økonomiske kåri til eigaren er for det, og han er viljug til å skriva under ei utsegn um, at bygningen vert lagd under antikvariske tenestemagter som freda minnesmerke, senda tilråding til departementet um, at staten ber ein større eller mindre part av kostnaden med sakkunnig istandsetjing eller turvande vedlikehald.

§ 8. Gjer eigaren eller brukaren eller nokon annan med deira vitende og vilje skade på freda bygning m. m., kann bygningsnemndi setja bygningen i stand att, so han vert som fyre skaden so langt råd er. Eigaren ber i so fall istandsetjingsutgiftene, som kann krevjast inn med panting.

§ 9. Fær bygningsnemndi greide på, at ein freda bygning kjem til nedfalls, av di det skortar på vedlikehald, hev

3 desbr. Nr. 2.

ho rett til å sjå yver bygningen, og viser det seg då, at det er fåre for bygningen, soleis som han er, skal ho med samtykke frå vedkomande departement gjeva eigaren påbod um turvande vøling innan ein rimeleg frest, som ho set. Fylgjer ikkje eigaren påbodet, kann reglane i § 8 gjerast gjeldande, minder han kann prova, at han ikkje magtar istandsetjing av økonomiske grunnar; i so fall går nemndi fram etter reglane i § 7.

§ 10. Vert freda bygning skadd av lauseld eller onnor ulukke, skal eigaren eller brukaren melda det utan drygjing til bygningsnemndi, som so syter for å få skaden ettersedd snarast råd er. Skal bygningen setjast i stand att, må eigaren fylgja reglane i § 6.

§ 11. Fær kommunestyre, bygningskommissionar og politimeistrar greide på noko høve, som bygningsnemndi etter paragrafane ovanfyre kann ha gagn av å få vita, skal det meldast til nemndi utan drygjing.

§ 12. Bygningsnemndi sender kvart år melding um arbeidet sitt til vedkomande departement. Meldingi vert prenta og send til Stortinget saman med lista yver lovfreda bygningar etter § 2.

§ 13. Den som bryt denne lovi eller hjelper til, vert straffa med bot.

§ 14. Denne lovi tek til å gjelda 1 januar 1921.

3 desbr. Nr. 3.

Lov*)[1]) om ladestedet Mandals overgang til kjøpstad og om utvidelse av kjøpstadens grenser.

§ 1. Ladestedet Mandal skal fra 1 juli 1921 være kjøpstad og som sådan være underkastet de almindelige forskrifter, som er eller blir gitt for kjøpstæder.

§ 2. Fra 1 juli 1921 skal kjøpstaden Mandals grenser være følgende:

Fra et punkt ved Skogsfjorden 50 m. nord for Smalsundbroen går grensen østover i rett linje ca. 325 m. til foten av Buråsens ufsedrag. Derefter følges ufsedraget i nordøstlig retning ca. 115 m. og derefter i nordlig retning ca. 40 m. Derfra går linjen østover og i rett linje ca. 435 m. til den ved et stort lerketre treffer eiendomsgrensen mellem Vestnes og Oksvolden. Derefter følges eiendomsgrensen sydover ca. 180 m. til en stor sten med bolt i, hvor Vestnes, Oksvolden og Watnes arvingers eiendommer støter sammen. Herfra går grensen i sydøstlig retning langs Torjusheiens kant til den treffer den nuværende bygrense i Grensegatens forlengelse. Den gamle bygrense følges videre i nordøstlig retning til kirkegårdens nordvestlige hjørne. Herfra går grensen

*) Bekjentgj. 6 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 71.

[1]) St.besl. 18 november. Se Ot. prp. nr. 52. Innst. O. nr. 134. St.tid., forh. i Ot. s. 731—733; i Lt. s. 154.

østover og i rett linje ca. 230 meter til den østre side av innkjørselen til Ramsdalen og videre sydøstover langs det øvre ufsedrag på »Haugens« nordside til den gamle bygrenses endepunkt på Skårodden. Over Mandalselven og på Målmøsiden følges den gamle bygrense. 3 desbr. Nr. 3.

I sydvest følger grensen eiendomsgrensen mellem Risøbank og Furulunden. Denne grense begynner ved sjøen og følger Hobdeheiens fot på nordsiden i nordvestlig retning ca. 400 meter til Bankeveien og fortsetter derfra i vestlig retning i en bue omtrent langs veien til Sånum ca. 450 meter, til den treffer sjøen ved Bankebukten ca. 90 meter sønnenfor broen over sundet inn til Spangen.

§ 3. Den foran beskrevne grenselinje blir på statskassens bekostning å opgå og utvise ved grensestener ved en åstedsforretning, som holdes av personer, som Kongen dertil opnevner så betimelig, at den senest innen utgangen av juni måned 1921 kan være stadfestet av Kongen.

§ 4. De deler av Halse og Harkmark herred, som ved denne lov henlegges til kjøpstaden Mandal, skal fra 1 juli 1921 utgå av landets matrikkel og skal i enhver henseende henhøre under kjøpstaden Mandal.

§ 5. De personer, som ved denne lovs ikrafttreden er bosatt på strekninger, som ifølge § 2 overgår til kjøpstaden, skal med hensyn til erhverv og utøvelse av stemmerett i henhold til formannskapsloven for kjøpstædene anses, som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden i det tidsrum, hvori de har bodd i de omhandlede strekninger.

§ 6. De personer, som den 1 januar 1921 hadde bopel innen de strekninger av Halse og Harkmark herred, som efter denne lov skal overføres til kjøpstaden Mandal, anses fra 1 juli 1921 med hensyn til skatteplikt som hørende under kjøpstaden og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dens øvrige innvånere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune for budgettåret 1 juli 1921—30 juni 1922 (statsskatt for budgettåret 1920—1921) skal foregå ved Mandals ligningsmyndigheter og efter de for Mandal i henhold til skattelovgivningen for byene gjeldende regler.

§ 7. De i Halse og Harkmark herred hjemstavnsberettigede personer, som den 1 juli 1921 bor, eller, om de da er utflyttet fra Halse og Harkmark, har hatt sin siste bolig i herredet innen de strekninger, som overføres til kjøpstaden, skal forsåvidt de var tilflyttet strekningene før 1 januar 1920 ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden. Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud, som tillegger hustruen mannens, mannen hustruens og barnene foreldrenes hjemstavn, bringes

3 desbr. Nr. 3.

i anvendelse, såfremt mannen, hustruen eller foreldrene er i live, når de omhandlede strekninger overgår til Mandal.

§ 8. De personer, som den 1 juli 1921 på de strekninger, som efter § 2 overføres til kjøpstaden, driver kjøpmannshandel i medhold av gjeldende lovgivning, skal fremdeles være tillatt å fortsette den av dem drevne næring med de samme rettigheter og forpliktelser som byens øvrige kjøpmenn.

De personer, som i medhold av den gjeldende lovgivning fra den 1 juli 1920 har drevet håndverk på de ovennevnte strekninger, skal være berettiget til å fortsette den av dem drevne næring.

De i nærværende paragraf omhandlede næringsdrivende har for å kunne nyde de dem herved tillagte rettigheter å melde sig for magistraten i Mandal innen den 1 juli 1921.

§ 9. Bygninger på de ved denne lov i Mandal innlemmede strekninger nyder ikke godt av den nedsettelse i brandkontingent, som i medhold av lovgivningen for Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger på det eldre territorium. Hvorvidt og i hvilken utstrekning nogen sådan nedsettelse i tilfelle blir å tilstå nogen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes efter de regler, som inneholdes i lovgivningen om Norges Brandkasse.

§ 10. De i anledning av grenseforandringen eventuelt fornødne erstatningsbeløp til offentlige tjenestemenn utres av statskassen.

§ 11. De strekninger av Halse og Harkmark herred, som ved denne lov innlemmes i Mandal, skal fra 1 januar 1921 i bygnings- og reguleringsvesenets anliggender høre under Mandal, dog således, at det, inntil anderledes bestemmes av Kongen, skal være tillatt å opføre sådanne trebygninger, som omhandles i lov om forbud mot opførelse av trebygninger i landets byer m. v. av 19 mai 1904 § 3 annet ledd.

§ 12. Grensene for kjøpstadens havnedistrikt skal være følgende:

Fra søndre spiss av Rekevikhalvøen går grensen i en rett linje over vardene på Ellingstøndene og Bjørneskjær til sydligste spiss av Store Hattholmen, hvorfra grensen fortsetter i rett linje til varden på Landehovden. Grensen går videre langs søndre side av den vei og bro, som fører over innløpet til Ronekilen (Bankebroen). I Mandalselven dannes grensen av en rett linje fra Skårefjeldets ytterste punkt i elven straks ovenfor den gamle bygrense og loddrett på den motsatte side av elven.

§ 13. Ved skjønn avgitt av 3 utenfor de pågjeldende kommuner boende personer, hvorav fylkesmannen i Vest-Agder opnevner 2 og Justisdepartementet 1, blir å avgjøre, hvor stor erstatning Mandal kommune skal utre til Halse og

Harkmark kommune for det tap, som Halse og Harkmark kommune må antas å lide ved, at strekninger av sistnevnte kommune ifølge § 2 overføres til Mandal. 3 desbr. Nr. 3.

De nærmere regler for avholdelsen av skjønnet gis av Justisdepartementet. Utgiftene ved skjønnet, hvis avgjørelse er endelig, fastsettes av Justisdepartementet og fordeles av dette på de interesserte kommuner.

§ 14. Inntil særlige embeder for kjøpstaden oprettes, bestemmer Kongen, hvilke tjenestemenn har å utføre de forretninger, som hører under magistrat, byfoged og politimester. Likeledes bestemmer Kongen, hvor ofte byting skal holdes.

§ 15. Bestemmelsene i denne lov skal være uten innflydelse på den odel, som for tiden måtte hvile på jord, som i medhold av denne lov overgår til kjøpstadsgrunn.

Lov *)[1]) om menighetsråd og menighetsmøter. 3 desbr. Nr. 4.

Første kapitel.

Om stemmerett og manntall.

§ 1. Kirkelig stemmerett har ethvert medlem av statskirken, som bor i sognet og har statsborgerlig stemmerett[2]) og ikke er i noget tilfelle, som efter grunnlovens § 52, a og b og § 53 bevirker suspensjon eller tap av stemmerett.

§ 2. De bestemmelser om manntallsførselen, som lovens gjennemførelse gjør nødvendig, treffes av Kongen.

Annet kapitel.

Om menighetsråd.

§ 3. I hvert sogn skal der være et menighetsråd, som består av sognepresten og 4, 6, 8 eller 10 valgte medlemmer efter menighetsmøtets bestemmelse.

Er der flere prester i et prestegjeld, fordeler biskopen dem mellem menighetsrådene.

For de valgte medlemmer velges det halve antall varamenn.

Varamenn blir de, som ved valget har flest stemmer efter de valgte medlemmer; har flere av dem fått samme antall stemmer, avgjøres rekkefølgen ved loddtrekning.

Medlemmer av menighetsrådet velges av og blandt de kirkelig stemmeberettigede for en tid av 3 år.

Avgår et medlem av menighetsrådet, inntrer den varamann, som står for tur, i hans sted og blir stående som medlem av menighetsrådet resten av hans ombudstid.

---

*) Bekjentgj. 6 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 71.

[1]) St.besl. 18 november. Se Ot. prp. nr. 47 for 1919. Innst. O. XI. St.tid., forh. i Ot. s. 578—666; i Lt. s. 154—162.

[2]) Se lov av 21 april 1888 m. fl. lover, jfr. lov av 28 mars 1912.

3 desbr. Nr. 4.

Den, som har vært medlem eller varamann i en periode, kan undslå sig for å motta gjenvalg.

Menighetsrådet velger hvert år sin formann og varaformann.

§ 4. Valg av menighetsråd avholdes i kalenderårets siste kvartal i kirken eller et annet dertil skikket lokale. Det berammes av og ledes av menighetsrådet, som også kan fastsette flere avstemningssteder i sognet. Det første valg efter denne lov anordnes og ledes av sognepresten og medhjelperne.

Valget tillyses i kirken og ved offentlig kunngjørelse minst to uker i forveien.

Der stemmes ved personlig fremmøte og avlevering av stemmeseddel, som skal være umerket. Til stemmeseddel må kun benyttes almindelig, hvitt papir. Den skal være innlagt eller kan på stedet innlegges i en åpen konvolutt og nedlegges i urnen.

Der stemmes på så mange personer som der skal velges medlemmer og varamenn tilsammen. De, som får flest stemmer, blir medlemmer, og de, som dernæst har flest stemmer, blir varamenn.

Tvist om stemmerett kan ikke reises under valghandlingen.

De nærmere regler angående valget gis av Kongen.

§ 5. Menighetsrådet fører en forhandlingsbok, som autoriseres av prosten. I samme bok innføres også vedtak av menighetsmøtet. Den fremlegges ved visitasene.

Valgets utfall innføres i forhandlingsboken og kunngjøres i kirken. Underretning derom sendes biskopen.

Klager over valget sendes gjennem menighetsrådet og biskopen til vedkommende departement, som avgjør, om omvalg skal finne sted, og om der skal treffes også andre bestemmelser i anledning av valgklager.

Tredje kapitel.

Om menighetsrådets virksomhet.

§ 6. Menighetsrådet bestemmer selv sin forretningsorden.

Formannen, eller i hans forfall varaformannen, leder rådets forhandlinger. I tilfelle av stemmelikhet gjør hans stemme utslaget.

Gyldig beslutning kan ikke fattes, medmindre over halvparten av medlemmene er tilstede.

Alle beslutninger innføres i forhandlingsboken, som for hvert møte underskrives av samtlige tilstedeværende.

§ 7. Menighetsrådet skal forberede og avgi innstilling om alle saker, som forelegges menighetsmøtet, eller som dette selv beslutter optatt.

Menighetsrådet kan sette igang og lede kristelig virksomhet i sognet. Er der flere prester i menigheten, skal menighetsrådet søke å samarbeide med dem. En beretning om virksomheten avgis i hvert års første halvdel for menighetsmøtet. 3 desbr. Nr. 4.

§ 8. Før vedkommende myndighet fatter beslutning, skal menighetsrådet avgi erklæring om:

a. Reparasjon og utbedring av sognets kirke (kirker);
b. Utvidelse av kirkegården;
c. Forandring i det prestelige arbeides fordeling i menigheten, hvor der er ansatt mer enn én prest;
d. Innførelse av nye eller avskaffelse av tidligere benyttede lærebøker i kristendomskunnskap i menighetens offentlige barneskoler;
e. Forandring i anvendelsen av presteembedets inntekter og av overskudd av kirkens inntekter.

§ 9. Menighetsrådet forvalter de midler, som innsamles eller bevilges til kristelig virksomhet, såvelsom alle gaver som blir skjenket sognet til kristelige øiemed, forsåvidt intet annet av vedkommende er fastsatt. Rådet kan bestemme, at bøsser til innsamling av sådanne gaver skal anbringes ved kirkens utganger.

Likeså mottar det og avleverer til rette vedkommende de gaver, som innkommer til andre kristelige eller veldedige gjøremål enten i kirkens bøsser eller som offer på alteret.

Til å føre regnskap hermed antar det en regnskapsfører og velger to revisorer. De siste må ikke være medlemmer av menighetsrådet. Innen utgangen av juni måned fremlegges revidert regnskap for det foregående år for menighetsmøtet, som i tilfelle av antegnelser velger en komité på tre medlemmer til å avsi decisjon.

§ 10. Menighetsrådet trer istedenfor kirketilsynet[1]) og menighetens lønningsutvalg.[2])

Ved behandlingen av de saker, som tidligere påhvilte kirketilsynet, tiltres menighetsrådet av et av sogne- eller bystyret valgt medlem.

Hvor flere sogn eier sine kirker i fellesskap,[3]) kan efter kommunestyrets bestemmelse samtlige kirker stilles under samme tilsyn. Ved et felles møte av vedkommende menighetsråd velges blandt disses medlemmer et fellesråd, som sammen med det av kommunestyret valgte medlem overtar tilsynet med kirkene. Antallet av medlemmer av dette råd bestemmer fellesmøtet.

§ 11. Det er menighetsrådets plikt å ha sin opmerksomhet henvendt på alt, som kan gjøres for å fremme det kriste-

[1]) Se lov av 3 august 1897 (nr. 1) kap. 5.
[2]) Se lov av 14 juli 1897 (nr. 1) § 26.
[3]) Se lov av 3 august 1897 (nr. 1) § 9, 2net ledd.

3 desbr. Nr. 4.

lige liv i menigheten, særlig for at Guds ord kan bli rikelig forkynt, syke og døende betjent dermed, ungdommen samlet om gode formål, og legemlig og åndelig nød avhjulpet.

Menighetsrådet kan opnevne medlemmer eller nedsette utvalg til frivillig å utføre hverv eller lede grener av rådets virksomhet.

Til å delta i virksomhet, som settes igang efter § 7, kan menighetsrådet tilkalle skikkede menn og kvinner utenfor sin midte.

Frivillige kristelige foreninger og institusjoner skal fremdeles ha adgang til å utøve sin virksomhet.

§ 12. Er der flere menigheter i et prestegjeld eller en kommune, kan et enkelt menighetsråd sammenkalle samtlige menighetsråd til et fellesmøte, når der foreligger en sak, som alle menigheter er interessert i.

Møtet ledes av formannen for det menighetsråd, som sammenkaller det.

Møtets beslutning er ikke bindende for de enkelte menighetsråd.

Fjerde kapitel.

Om menighetsrådenes medvirken ved geistlige embeders besettelse.

§ 13. Når et fast presteembede i en menighet er blitt ledig og kunngjort, skal departementet ved kunngjørelsesfristens utløp gjennem biskopen tilstille vedkommende menighetsråd en efter anciennitet avfattet fortegnelse over ansøkerne med oplysning om deres alder, eksamen og tidligere virksomhet. Menighetsrådet (menighetsrådene) har da adgang til senest innen 3 uker fra mottagelsen å uttale sig om, hvem man ønsker utnevnt til embedet. Uttalelsen blir å protokollere og å vedta ved votering, hvis utfall tillike protokolleres. Ønskes ingen uttalelse avgitt, blir også dette å anmerke i forhandlingsboken.

Ansøkerfortegnelsen blir — tillikemed utskrift av forhandlingsboken — straks å tilbakesende til departementet gjennem prost og biskop, som ved fremsendelsen avgir sin erklæring om saken.

§ 14. Når et prosteembede[1]) er blitt ledig, skal biskopen samtidig med at han opfordrer prostiets sogneprester og residerende kapellaner til å avgi stemme på ny prost, meddele prostiets menighetsråd, at de innen en bestemt frist kan tilstille ham en uttalelse om, hvem av prostiets sogneprester de ønsker meddelt bestalling som prost. Uttalelsene blir å protokollere og å vedta ved votering, hvis utfall tillike protokolleres. Ønskes ingen uttalelse avgitt, blir også dette å an-

[1]) Se N. L. 2 — 16 — 1 og 2 og reskript av 23 desember 1740.

merke i forhandlingsboken. Prester deltar ikke i stemmegivningen. Ved fristens utløp innsender biskopen prestenes og de fra menighetsrådene innkomne uttalelser til vedkommende departement, ledsaget av sin innstilling. 3 desbr. Nr. 4.

§ 15. Når et bispeembede[1]) er ledig, underretter vedkommende departement bispedømmets samtlige menighetsråd om, at de har adgang til å erklære sig om, hvilke tre personer som har de lovbefalte betingelser for å komme i betraktning, de anser mest skikket til å bli betrodd det ledige embede. Erklæringen blir å protokollere og å vedta ved votering, hvis utfall tillike protokolleres. Ønskes ingen erklæring avgitt, blir også dette å anmerke i forhandlingsboken. Utskrift av denne innsendes innen en bestemt frist til departementet, i tilfelle med angivelse av navnene på de tre, som har fått flest stemmer, og stemmenes antall. Prester deltar ikke i stemmegivningen. Departementet meddeler biskopene beretning om stemmegivningens utfall, i likhet med hvad der i lov av 15 juni 1882 er bestemt om geistlighetens stemmegivning i samme tilfelle.

Femte kapitel.

Om menighetsmøter[2]).

§ 16. Menighetsmøtet, som alle stemmeberettigede kan delta i, sammenkalles av menighetsrådet så ofte det trenges eller finnes ønskelig, eller når minst tyve av sognets stemmeberettigede forlanger det. Det tillyses betimelig tid iforveien efter rådets nærmere bestemmelse. Alle saker av betydning, som skal behandles i møtet, nevnes i tillysningen.

Møtet holdes i menighetens kirke eller annet passende lokale. Det begynner med en kort andakt.

Forhandlingene ledes av menighetsrådets formann, som også skal meddele vedkommende myndigheter møtets beslutninger.

§ 17. Menighetsmøtet avgjør:

a) Alle spørsmål, som ved lov eller kongelig resolusjon er eller blir overlatt til menighetens eller menighetsmøtets avgjørelse;

b. om antagelse av ny autorisert salmebok og liturgi.[3]

§ 18. .Før vedkommende myndighet fatter beslutning, skal menighetsmøtet avgi sin erklæring om:

a) Alle spørsmål, hvor gjeldende lov eller kongelig resolusjon gir menighetsmøtet rett til å avgi erklæring, før beslutning fattes;[4])

[1]) Se lov av 15 juni 1882 (nr. 1) — se forøvrig slutn. av nærværende paragraf.

[2]) Kfr. hittil kongelige resolusjoner av 11 oktober 1843 og 8 juli 1903.

[3]) Kfr. kongelige resolusjoner av 11 oktober 1873, 4 mars 1892 og 28 oktober 1907.

[4]) Se lov av 15 juni 1911 (nr. 1) og kongelige resolusjoner av 11 mai 1895, 11 januar 1896 og 29 oktober 1913 m. fl. resolusjoner.

3 desbr. Nr. 4.

b) opførelse av kirke eller kapell og anlegg av kirkegård i sognet;
c) ved anskaffelse av ny prestegård dennes beliggenhet;
d) forøkelse eller innskrenkning av menighetens geistlige betjening og i tilfelle hvor den nye prest skal ta bolig;
e) forøkelse eller innskrenkning av gudstjenestenes antall;
f) prestegjeldets eller sognets deling og forandring av sognegrensene.

§ 19. Menighetsmøtets erklæring kan innhentes av vedkommende departement, biskop, sogneprest eller sogne- eller bystyre i anliggender, som har betydning for menigheten.- Departementet kan tillike innhente dets erklæring i anliggender, som angår den hele landskirke, biskopen i anliggender, som angår bispedømmet.

I anliggender, som angår landskirke, bispedømme eller menighet, kan menighetsmøtet også av egen drift avgi uttalelse og inngi andragende.

§ 20. Menighetsmøtets beslutninger fattes med simpelt flertall. Stemmerett kan kun utøves ved personlig fremmøte. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Beslutningen innføres i menighetsrådets forhandlingsbok.

Sjette kapitel.
Almindelige bestemmelser.

§ 21. I menighetsrådsmøter og menighetsmøter har biskopen og prosten adgang til å delta, dog uten stemme.

§ 22. Nærværende lov kommer ikke til anvendelse på de menigheter, som er knyttet til stiftelser, hospitaler og fengsler, medmindre samtykke hertil meddeles av vedkommende departement. Det samme gjelder for småkirkemenigheter.

§ 23. Utgifter, som voldes ved denne lov, utres av sogne- eller kommunekassen efter sogne- eller kommunestyrets nærmere bestemmelse.

§ 24. Denne lov trer i kraft efter Kongens nærmere bestemmelse. Fra lovens ikrafttreden opheves de i den geistlige lønningslov av 14 juli 1897 og i kirkelov av 3 august s. å. inneholdte bestemmelser om utvalg for menighetens lønningsfond og om kirketilsyn, forsåvidt de strider mot nærværende lov. Likeledes opheves enhver annen bestemmelse, som strider mot loven.

3 desbr. **Plakat** *) angående endringer i plakat av 24 september 1920 angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander.

I kraft av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 dens § 17 fastsettes herved den

*) Bekjentgj. 6 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 71.

endring i plakat av 24 september 1920, at dens punkt II inntil videre skal lyde således: 3 desbr.

Storfe, sau og gjet forbys inntil videre innført fra alle land uten tillatelse fra Landbruksdepartementet i hvert enkelt tilfelle.

Rensdyrtrafikken til Norge rammes ikke av dette forbud.

Denne plakat trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon*), hvorved den av Strandvik herredsstyre i møte den 18 oktober 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Strandvik herred, Hordaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre —, dog med et par forandringer. 3 desbr.

Kongelig resolusjon**), hvorved i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Budal herred, Sør Trøndelag fylke, i møte 25 oktober 1920 om almindelige helseforskrifter, forskrifter til motarbeidelse av ondartede smittsomme sykdommers utbredelse og forskrift om meldingsplikt ved tuberkuløse sykes flytning. 3 desbr.

Kongelig resolusjon***), hvorved kongelig resolusjon av 21 mars 1919, hvorved midlertidig lov av samme dag om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene blev gjort gjeldende bl. a. i forskjellige kommuner i Nordland fylke, opheves også, forsåvidt angår Meløy og Alstahaug herederi det nevnte fylke. 3 desbr.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon†), hvorved der i medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på den av herredsstyret for Modum herred, Buskerud fylke, i møte den 8 juli 1920 besluttede forandring av § 5 i de ved kongelig resolusjon av 11 april 1900 approberte skogbrandsregler for herredet. 3 desbr.

---

*) Bekjentgj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 72, hvor den stadfestede vedtekt er inntatt.

**) Bekjentgj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 72, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

***) Bekjentgj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 72.

†) Bekjentgj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 72, hvor § 5 i endret lydelse er inntatt.

3 desbr. **Kongelig resolusjon** *), hvorved der i medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Frol herred, Nord-Trøndelag fylke, i møte den 30 april 1920 besluttede skogbrandsregler for herredet.

3 desbr. **Kongelig resolusjon** **), hvorved der i medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Tolga herred, Hedmark fylke, i møte den 28 mai 1920 besluttede skogbrandsregler for herredet —, dog med en enkelt forandring.

3 desbr. **Kongelig resolusjon** ***), hvorved i medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste ledd, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe graværer og gjeitebukker, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Hedmark fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

3 desbr. **Kongelig resolusjon** †), hvorved der i medhold av lov om piggtråds anvendelse til gjerder av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfestelse på den under 30 august og 3 november 1920 av Hafslo herredsstyre i Sogn og Fjordane fylke fattede beslutning om regler for piggtråds anvendelse til gjerder innen nevnte herred.

3 desbr. **Kongelig resolusjon** ***), hvorved i medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at ærfugl innen Nordland fylke skal være fredet det hele år i et tidsrum av 5 år, regnet fra 1 januar 1921.

3 desbr. **Kongelig resolusjon** †), hvorved i henhold til § 24, jfr. § 108, i lov om bygningsvesenet i Trondhjem av 11 juni 1906 approberes Strinda herredsstyres beslutning av 28 september 1920 angående regler for den bygningseierne ifølge nevnte lovs § 22 påhvilende plikt til å erstatte bykassen utgiftene ved oparbeidelse av gater m. v. i Trondhjem.

---

*) Bekjentgj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 72, hvor skogbrandsreglene er inntatt.

**) Bekjentgj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 72, hvor de stadfestede skogbrandsregler er inntatt.

***) Bekjentgj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 72.

†) Bekjentgj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd, nr. 72, hvor reglene er inntatt.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i henhold til § 3 i murtvangsloven av 19 mai 1904 meddeles sådan almindelig dispensasjon fra nevnte lovs § 1, at det tillates å opføre 2-etasjes bygninger av tre i trestrøket i Gjøvik på betingelse av, at der ikke innredes beboelsesrum på loft eller i kjeller; dog kan bryggerhus og rullebod innredes i kjeller. Der må ikke opføres opbygg på tak; gesimshøiden må ikke overstige 6,5 m., og ingen trevegg må være høiere enn 8 m. målt til veggens høieste punkt. 3 desbr.

Med hensyn til arealets størrelse og avstand fra nobogrunn gjelder det samme som for bygninger i murtvangslovens § 3, 2. ledd, bestemt.

Bygningskommisjonen kan nekte opførelse av 2-etasjas trebygning, hvis den finner, at bygningen vil virke skjemmende eller usymmetrisk i bebyggelsen.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912, § 2, annet ledd, bestemmes, at den ved kongelig resolusjon av 24 april 1914 under post 1 a fastsatte innskrenkning for motorvognkjøring på hovedveien Otta—Grotlien—fylkesgrensen mot Møre samt Sogn og Fjordane fylker opheves, forsåvidt angår veistrekningen Loms kirke—Grotli. 3 desbr.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at den i § 3 i lov om overformynderiet i Kristiania m. v. av 25 februar 1899, jfr. lov nr. 2 av 22 mai 1908, omhandlede forvaltningsavgift av de under Bergen overformynderis bestyrelse stående midler blir for året 1920 å utre med 1 — en — procent av avkastningen av de under fellesforvaltning stående midler og 2 — to — procent av avkastningen av midler utenfor fellesforvaltningen. 3 desbr.

Den i samme lovs § 6, jfr. kongelig resolusjon av 12 juli 1918, post I, omhandlede avgift til dannelse av et sikkerhetsfond av de under Bergen overformynderis fellesforvaltning stående midler fastsettes for året 1920 til 1 — en — procent av utbyttet av de nevnte fellesmidler i regnskapsåret.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 3 desbr.

1. De vedtekter for Bergen brennevinssamlag, som blev stadfestet ved kongelig resolusjon av 15 mai 1920 som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1920, meddeles i medhold av § 1 i lov av 23 juli 1919 om tillegg til brennevinsloven av 17 mai 1904

*) Bekjentgj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 72.

3 desbr. med tilleggslov av 2 august 1918 fornyet stadfestelse som gjeldende inntil videre, forsåvidt angår samlagets egenskap av brennevinssamlag —, dog med en enkelt forandring.

2. Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av juni måned hvert år å sende inn til Departementet for Sociale Saker avtrykk av den årlige beretning om samlagets virksomhet og en fortegnelse over samlagets medlemmer.

3 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

1. De vedtekter for Bodø brennevinssamlag, som ved kongelig resolusjon av 12 mars 1920 blev stadfestet som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1920, meddeles i medhold av § 1 i lov av 23 juli 1919 om midlertidig tillegg til lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918 — jevnfør også § 23 i loven av 1904 — fortsatt stadfestelse som gjeldende inntil videre.
2. Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å sende inn til Departementet for Sociale Saker en beretning om samlagets virksomhet i det forløpne år og en fortegnelse over dets medlemmer.

3 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

1. De vedtekter for Tønsberg brennevinssamlag, som blev stadfestet ved kongelig resolusjon av 23 april 1920 som gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1920, meddeles i medhold av lov av 23 juli 1919 om tillegg til lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918, jfr. også § 23 i loven av 1904, fornyet stadfestelse som gjeldende inntil videre.
2. Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å sende inn til Departementet for Sociale Saker avtrykk av beretningen om samlagets virksomhet og fortegnelse over samlagets medlemmer.

3 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der meddeles stadfestelse på de i generalforsamling i Det farmasøitiske Understøttelsesselskap den 24 mars 1920 vedtatte forandringer av paragrafene 3, 4, 7 og 17 i selskapets ved kongelig resolusjon av 4 oktober 1890, jfr. kongelig resolusjon av 23 november 1910, stadfestede lover.

3 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i medhold av lov nr. 1 av 26 juli 1912, jfr. lov nr. 5 av 16 juli 1920, bestemmes:

1. Der oprettes følgende nye distriktslægestillinger:

I Opland fylke:

Torpa, omfattende Torpa herred, med årlig grunnlønn kr. 4,500.00.

I Hordaland fylke: 3 desbr.
Os, omfattende Os herred, med årlig grunnlønn kr. 4,500.00.
2. Oprettelsen av foran nevnte stillinger trer i kraft fra den tid, Socialdepartementet bestemmer.

Kongelig resolusjon, hvorved den av Norges Brandkasses repræsentantskap fattede beslutning om, at der fra 1 januar 1921 blir å beregne et midlertidig dyrtidstillegg av 10 % til bygningsavdelingens kontingent, bifalles. 3 desbr.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 3 desbr.
Følgende overingeniørstillinger blir å henføre til klasse A i det av Stortinget under 10 og 12 juli 1920 fastsatte lønnsregulativ for offentlige tjenestemenn:
1. Havnevesenet:
Overingeniørstillingen ved hovedkontoret i Kristiania og to overingeniørstillinger ved anleggene.
2. Vassdragvesenet:
Inntil videre: Overingeniørstillingene ved Vassdragvesenets nuværende 7 avdelinger samt ved Nore og Hakavik kraftanlegg.
3. Elektricitetsvesenet:
Overingeniørstillingen ved fylkenes kraftforsyning.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en byfoged, hvori uttales, at departementet antar, at sportellovens § 14 analogisk må komme til anvendelse ved avhjemling til tinge av takst over et skib, og at mennenes tilkommende blir å beregne overensstemmende med sportellovens § 90, jfr. lov av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 21 juli s. år. 4 desbr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet, hvori meddeles, at minister Wedel Jarlsberg i note av 3 november d. a. til den spanske utenriksminister, efter derom mottatt bemyndigelse fra den norske regjering, har opsagt handelskonvensjonene mellem Norge og Spanien av 27 juni 1892 og 25 august 1903, hvorefter de vil ophøre å være i kraft den 3 februar 1921. 6 desbr.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, Avdeling for Import og Eksport, hvorved i medhold av lov av 22 mars 1918 nr. 5 § 2, jfr. kongelig resolusjon av 17 august 1920, bestemmes, at det fra idag er forbudt å innføre eller søke innført til landet nedennevnte gjenstander og varer, medmindre importtilladelse på forhånd er erhvervet hos Provianterings- 6 desbr.

*) Bekjentgj. 6 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 71.

6 desbr. departementet, — Avdeling for Import og Eksport, Schwensens gt. 6.

Ansøkning om importtillatelse avfattes på autoriserte skjemaer. Skjemaene vil være å erholde i Schwensens gt. 6 eller på tollkamrene i byene.

Gjenstander og varer, hvis forsendelsesdokumenter godtgjør, at de er inn- og oplastet før kl. 12 natt den 5 desember, vil kunne innføres uten særskilt tillatelse alene ved henvendelse til tollvesenet. Det samme gjelder varer, der er ankommet gjennem pakkeposten, når følgebrevet av det norske postvesen er stemplet senest 6 desember 1920.

Forbudet gjelder såvel nye som brukte gjenstander og varer.

De gjenstander og varer, som det her gjelder, er:

Blomster.

L.nr. 29, 1. avskårne, naturlige blomster, friske eller tørrede.

Orgler.

Harmoniums.

Fajance.

Papir og papp samt arbeider derav:

Selskapsspill, spillkort, prospektkort og lykønskningskort, oljetrykk samt fotografiske arbeider.

Bijouterivarer, av uedle metaller i eller uten forbindelse med andre materialer, såsom halsbånd, armbånd, brosjer, brystnåler og andre pyntenåler, agraffer, kjeder, kors, mansjettknapper og andre pynteknapper, ringer, signeter og desslike.

Rammer med eller uten innfattede stykker til fotografier, malerier eller kobberstikk m. v.

Skinn og huder:

B., II, b, herav kun lakerte og semskede.

C., med hår eller fjerbedekning for bundtmakerarbeide, såvel uberedte som beredte, likeledes i arbeide (bundtmakerarbeide), derunder skinnpelser og klædningsstykker, foret med skinn, og annet bundtmakerarbeide forbundet med klæde eller annet materiale, likeledes alle under »Hatter II, b. 3« nevnte hatter og huer, helt eller delvis forsynt med pelsverk, samt de under »klær m. v. II. D.« opførte klædningsstykker, forsynt med skinnbesetning.

Lampeskjermer med betrekk av silke.

Madrasser og puter med betrekk av silke.

Klær etc.

L.nr. 314, 1. a. Når stoffet er ganske eller tildels av silke.

Tøier.

L.nr. 743, 1. d. Vokstaft og andre varer, hvis stoff er ganske eller tildels av silke. 6 desbr.

Tre og trevarer.

L.nr. 735, 11. g. herav kun bygningssnekkerarbeide av utenlandske tresorter, samt av ek, bøk og bjerk, såvelsom dermed finert.

Fliser til parkettgulv.

Ur, alle slags (tolltariffens l.nr. 762—768).

Karosserier eller overstell til personautomobiler.

Sidevogner til motorsykler.

Østers.

Matvarer:

A. Hermetisk nedlagte:

L.nr. 110. 3, herav kun posteier, gåselever, hummer, laks og tunger.

B. Andre matvarer:

L.nr. 111. 1. Fisk, syltet, krydret eller i olje nedlagt, røkt samt kaviar og nedlagt fiskerogn.

L.nr. 113. 3. Posteier og innkokt kjøttsuppe (buljong), kjøttekstrakt, kjøttpulver, kjøttpepton og andre præparater av kjøtt med eller uten tilsetninger.

Ost.

Departementet gjør opmerksom på, at såvel ekte som uekte perler — tolltariffens l.nr. 575 — og alle såper, der inngår under tolltariffens l.nr. 619 såvelsom alle varer, der inngår under tolltariffens l.nr. 71, 417 og 543, rammes av forbudet.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder. Gjenstander og varer, som er innført eller søkt innført i strid med disse bestemmelser, kan inndras, selv om de ikke tilhører nogen, som er skyldig i den straffbare handling. Er der ikke anledning til å inndra vedkommende gjenstand eller vare, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige.

Importører, der ønsker å innføre importforbudte varer, som er kontrahert henholdsvis før 19 august, 11 september, 15 oktober og 6 desember 1920, må ha innsendt ansøkning til Provianteringsdepartementet, Avdeling for Import og Eksport, Schwensens gt. 6, bilagt med behørig legitimasjon for kontraktsforholdet innen 1 januar 1921.

Senere innkomne importandragender i henhold til gamle kontrakter vil ikke kunne påregnes behandlet.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, Avdeling for Import og Eksport, hvori i anledning av det kunngjorte importforbud for ost meddeles, at departementet senere 8 desbr.

*) Bekjentgj. 13 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 73.

8 desbr. vil tillate en begrenset import. Importører, der før forbudet har plasert ordres på ost i utlandet, må dokumentere dette overfor departementet innen 1 januar 1921.

Samtidig må opgave over beholdning av utenlandsk ost opgis.

9 desbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet:

Ifølge meddelelse fra det sveitsiske forbundsråd har Grekenland tiltrådt den reviderte Bernkonvensjon av 13 november 1908 angående beskyttelse av litterære og kunstneriske verker. Tiltredelsen regnes fra 9 november 1920 og skjer under følgende forbehold med hjemmel i konvensjonens artikkel 25, 3dje ledd:

1. Angående forfatternes enerett til å oversette eller autorisere oversettelse av sine verker vil den greske regjering, istedenfor å slutte sig til artikkel 8 i ovennevnte konvensjon, vedblivende være bundet av bestemmelsene i artikkel 5 i Bernkonvensjonen av 9 september 1886.

2. Angående gjengivelse av artikler fra aviser og tidsskrifter vil den greske regjering, istedenfor å slutte sig til artikkel 9 i den reviderte konvensjon av 13 november 1908, vedblivende være bundet av artikkel 7 i Bernkonvensjonen av 9 september 1886.

3. Angående retten til offentlig opførelse av dramatiske og dramatisk-musikalske verker og retten til offentlig fremførelse av musikalske verker vil den greske regjering, istedenfor å slutte sig til artikkel 11 i den reviderte konvensjon av 13 november 1908, vedblivende være bundet av artikkel 9 i Bernkonvensjonen av 9 september 1886.

Grekenland ønsker å bli stillet i 4de klasse, forsåvidt angår bidrag til bestridelse av utgiftene ved det internasjonale byrå.

10 desbr. Nr. 1. **Lov***)[1]) um ulukketrygding for fiskarar.

Fyrste kapitel.

Kven trygdingi gjeld og korleis ho er skipa.

§ 1. Etternemnde folk må vera trygda i samhøve med denne lovi i den mun som er fastsett i § 10, når dei er busitjande her i landet:

a) Fiskarar og fangstmenner, som hev fiske i saltvatn eller dyrefangst i havet til leveveg — åleine eller saman med onnor næring — og folk som høyrer til mannskapet på fiskar- og fangstfarty. Til mannskapet vert og førarar,

*) Bekjentgj. 13 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 73.

[1]) St.besl. 30 november. Se Ot. prp. nr. 28. Innst. O. XXI. St.tid. forh. i Ot. s. 949—969; i Lt. s. 255—261.

maskinistar, fyrbøtarar og kokkar rekna. Undantekne frå trygding er likevel mannskap, fiskarar og fangstmenner på norske farty som hev ei bruttobereevne på 50 registertonn eller meir for seglskip og 25 tonn eller meir for eimskip eller motorskip. 10 desbr. Nr. 1.

b) Folk som lever av arbeid i småskipsferdsla heilt ut eller i nokon mun og mannskapet på bergings- og losskøytor og lystbåtar, dersom dei hev ei bruttobereevne under 50 registertonn for seglskip, og under 25 tonn for eimskip og motorskip, likevel ikkje under 4 bruttotonn.

Trygdingi gjeld og for mannskapet på lektarar (farty utan eige drivmiddel) som hev ei bruttobereevne på 4 til 50 registertonn, dersom lektarverksemdi er ei sjølvstendig verksemd.

§ 2. Fyremålet med trygdingi er skadelaushalding, etter reglane nedanfor, for ulukke som fører med seg at folk som er trygda, fær lekamsskade eller døyr:

a) Når dei er på fiske eller fangst; her medrekna ikkje berre sjølve fiske- eller fangstarbeidet, men og arbeid eller ferdsle på land eller sjø, som næringi og stellet med fangsten og avsetnaden gjev høve til.

b) Når dei er på småskipsferdsle, her medrekna arbeid med lasting og lossing og arbeid eller ferdsle på sjøen som næringi gjev høve til.

c) Når dei ferdast på sjøen utan at næringi krev det.

I det tilfellet som er nemnt under c, er det likevel berre når nokon døyr av ulukke under sigling, at skadebot vert betala.

Det som er sagt i denne lovi um dei som hev døytt av ulukke, gjeld og folk som hev døytt på fangstferder med yvervintring i dei arktiske farvatn, utan skil kva døyingsgrunnen er, berre dei er trygda etter denne lovi.

Er nokon som går inn under reglane i denne lovi, trygda etter lov um ulukketrygding for industriarbeidarar[1]) eller etter lov um ulukketrygding for sjømenner[2]) fell skadebot burt etter denne lovi, dersom han fær skadebot for ulukke han hev vorte ute for, etter ei av dei andre ulukketrygdingslovene som er nemnde.

§ 3. Rikstrygdeverket, som er skipa for industriarbeidartrygdingi, tek på seg trygdingi etter denne lovi, med garanti frå staten. Utgiftene med styringi bér rikskassa. Kongen gjev instruks for styringi.

Den midelen som høyrer trygdingi til, skal haldast skilt frå den andre midelen som Rikstrygdeverket hev.

[1]) Lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915, jfr. lov av 19 juli 1918.

[2]) Lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18 august 1911, jfr. tilleggslover av 30 juli 1915, 15 juni 1917 og 19 juli 1918.

10 desbr. Nr. 1.

§ 4. Som tilsynsmenner gjer dei teneste som er tilsynsmenner etter lov um ulukketrygding for industriarbeidarar. Det som der er sagt, gjeld for fiskartrygdingi på tilsvarande måte.

§ 5. Dei avgjerdene som Rikstrygdeverket tek etter §§ 10, 15, 16 og 17 i denne lovi, kann innan 3 månader, etter avgjerdi er meld til vedkomande, ankast inn til prøving for ei ankenemnd med sæte i Kristiania. Nemndmennene skal vera 5 i talet. Tvo av dei — formannen og lækjaren — hev nemndi sams med den nemndi som er skipa etter § 19 i lov frå 13de august 1915 um ulukketrygding. Dei andre tri nemndmennene må vera kunnige i fiskarnæringi. Desse tri, og varamann for kvar av dei, skal Stortinget velja, fyrste gongen for tidi til 1ste juli 1922, sidan for ei tid på 3 år.

Nemndi hev i serhøve rett til å kalla sakkunnige til hjelp.

Den avgjerdi som Rikstrygdeverket hev teke, kann nemndi alltid brigda både for og imot dei som hev anka.

Dei avgjerdene som nemndi tek, er endelege so langt dei inneheld eit skyn. Derimot kann tvist i spursmål, der det ikkje gjeld eit reint skyn, stemnast inn for domstolane, når tvisten fyrst hev vore inne til prøving i nemndi etter denne lovi.

Umfram det som er pålagt nemndi fyrr i denne paragrafen, skal ho dessutan, når vedkomande tenestemakt krev det, gjeva råd og utgreiding i saker som gjeld fiskartrygdingi.

Nemndmennene hev rett til betaling for møti sine og til skyss- og kostpengar på reiser etter regulativ, som Kongen fastsett.

Andre kapitel.

Skadebot.

§ 6. Hev ei ulukke, når lækjingskuren er slutt, ført med seg mein som gjer at den skadde hev tapt arbeidsevna heilt ut, gjev Rikstrygdeverket ei livrente som vert rekna til 60 pct. (heilrente) av arbeidsfortenesta hans, eller ein tilsvarande lut av heilrenta, um han berre hev mist noko av arbeidsevna. Hev han mist mindre enn 20 pct. av arbeidsevna, hev han ingen rett til skadebot.

§ 7. Hev den som er skadd, fyrr invalidrente etter denne lovi eller etter lov um ulukketrygding for industriarbeidarar eller lov um ulukketrygding for sjømenner, skal den renta dragast ifrå soleis at den renta han skal ha etter siste skaden, vert rekna av skilnaden millom den minken i arbeidsevna som er tilstades etter siste skaden, og den minken som det fyrr er fastsett skadebot for.

§ 8. Når nokon døyr av ulukka, skal Rikstrygdeverket,

umfram den skadeboti som fyrr er gjevi etter §§ 6 og 7, dess- 10 desbr.
utan reida ut: Nr. 1.

1. Jordferdskostnad med 75 kr.
2. Frå døyingsdagen livrente til folket hans, som lever etter, soleis:
   a) etterlevande enkje til ho døyr eller gifter seg uppatt 25 pct. av arbeidsfortenesta hans, og for kvart etterlate barn 12½ pct. til det fyller 15 år, eller 20 pct. dersom det hev mist eller seinare misser mor si. Er ekteskapet skipa etter ulukka, hev ikkje enkja krav på nokor rente; heller ikkje barn som er avla etter ulukka. Det same gjeld enkje, som levde skild frå den avlidne, då ulukka hende, utan at ho fekk upphald eller hadde rettskrav på upphald hjå han.

   Barn av foreldre som ikkje hev gift seg med kvarandre, hev, når det er avla fyre ulukka, same retten som ektebarn. Den same retten hev adoptivbarn og andre fosterborn, når den avlidne hev teke på seg uppalet utan vederlag. For slike born fell retten til rente burt etter dei sanne foreldri.

   Livrentorne til enkja og borni må ikkje i alt vera større enn 50 pct. av arbeidsfortenesta. Kjem det ut ein høgere sum etter rekningi ovanfor, skal sumen for kvar av dei som hev krav på skadebot, kortast av etter måten like mykje for alle, likevel so at enkja alltid skal ha 25 pct. av arbeidsfortenesta.
   b) For skyldfolket til den avlidne i rett uppstigande line 20 pct. av arbeidsfortenesta hans, til dei døyr. Denne sumen skal skiftast likt millom dei, likevel so at foreldre alltid stengjer for besteforeldre.

   Men dersom den avlidne lét etter seg enkje eller barn eller både enkje og barn, hev skyldfolk i uppstigande line berre krav på eit skadebot som svarar til skilnaden millom 50 pct. av arbeidsfortenesta hans og den sumen som enkja og barnet (borni) skal ha.

   Fell nokon av dei burt, som hev krav på skadebot, kjem i deira stad dei som er att, etter reglane ovanfor.

   Gifter enkja seg uppatt, fær ho i restvederlag det triduble av livrenta for eit år.

Når ein utlending hev etterlevande som budde i utlandet då ulukka hende, hev dei ingen rett til skadebot.

For born som hev krav på skadebot etter denne lovi, vert det uppnemnt ei verje dersom det trengst.

§ 9. Arbeidsfortenesta, jfr. §§ 6 og 8, vert fastsett til kr. 1 200,oo um året, når den som er trygda, er under 60 år, og til kr. 1 000,oo, når han er 60 år eller meir.

10 desbr. Nr. 1.

Tridje kapitel.

Um manntal og premieinndriving.

§ 10. For kvar kommune skal det innan 1 desember kvart år setjast upp og leggjast ut manntal yver dei folk som er nemnde i § 1 og som bur i kommunen og er yver 15 år. Kommunen syter for manntalet som gjeld for næste alnakkeåret. Manntalet frå fyrre året legg dei til grunn.

Er nokon med urette innført i manntalet eller ikkje medteken, kann han krevja at han vert sletta eller innført, dersom han gjer det innan 31 desember same året.

For dei som er innførde i manntalet, gjeld trygdingi for alnakkeåret.

Dessutan skal det vera høve for folk som fyller vilkåri etter § 1, til å krevja til kvar tid, at dei vert upptekne i manntalet mot, at dei samstundes legg premien. I so fall vert premien rekna frå fyrst i det kvartalet då dei melder seg inn. For dei gjeld trygdingi frå innmeldingsdagen og ut alnakkeåret.

Nektar kommunen nokon som krev innføring i manntalet, å taka han upp, held han uppe den retten han måtte ha etter denne lovi, når han innan 14 dagar etter nektingi er meld, hev spursmålet inn til prøving etter reglane i § 5. Den same ankeretten hev den som ikkje vert sletta av manntalet, når han krev det.

Berre dei som er upptekne i manntalet går inn under trygdingi etter denne lovi. Men vedkomande departement kann fastsetja etter søknad at trygdingi skal gjelda den som ikkje hev vorte innført i manntalet av grunnar som han etter tilhøvi ikkje kann reknast for å vera skuld i sjølv. Når skadebot vert utbetala etter ei slik trygding, skal trygdepremien dragast ifrå.

I samhøve med manntalet skal skattekrevjaren i kommunen krevja inn for kvart år premiepartane (jfr. § 13) hjå dei som er plikttrygda, saman med dei kommunale skattane um dei so ynskjer. Kommunen kann driva inn desse premiane med panting. Dessutan er arbeidsherren ansvarleg for premiar som folk i hans arbeid eller teneste skal leggja, og han kann draga premiesumen ifrå i løni. Kommunen er ansvarleg for at premien for alle manntalsførde kjem inn til tilsynsmannen til Rikstrygdeverket, for dei som er plikttrygda, innan 15 august, og for dei som er upptekne i manntalet friviljugt, innan året er ute. Av premie som kjem inn for seint, legg kommunen 5 pct. årleg rente frå forfallsdagen.

At premien vert lagd for seint eller ikkje betala, hev ikkje noko å segja for den retten som den som er plikttrygda, hev etter denne lovi.

For innkrevjing av dei premiepartane, som trygdetakarane skal betala for arbeidet med manntalet og trygdingi og for tap på premien, skal kommunen ha 2 pct. av desse premiepartane. 10 desbr. Nr. 1.

Av manntalet sender kommunen ei rettkjend avskrift til tilsynsmannen innen 15de januar det næste året. Dei som vert innførde seinare i året, skal meldast til tilsynsmannen etter kvart som dei vert manntalsførde.

§ 11. Vedkomande departement[1]) gjev dei nøgnare reglane um korleis manntalet skal verta ført, utlagt, kunngjort og innsendt, korleis premiane skal verta innkravde og innsende og rekneskap uppsett for dei; like eins dei andre nøgnare fyresegnene som trengst til å setja denne lovi i verk.

Fjerde kapitel.

Premiar.

§ 12. Skadebot og utgifter med lækjarutsegner skal svarast med premiar som vert fastsette so at kapital vert upplagd for det ansvaret som dei reknar ut at Rikstrygdeverket hev etter denne lovi.

§ 13. Premien etter § 12 vert fastsett for det fyrste til kr. 10,00 for året for kvar. Av denne premien betalar dei som er trygda, 4/10, staten 4/10 og fiskarfondet av 1920 2/10. Av den parten, staten skal bera, svarar hamnefondet kr. 110 000,00 av sine inntekter.

Um det trengst, kann Kongen fastsetja ein annan premie med samtykke frå Stortinget. Slikt vedtak må kunngjerast minst tvo månader fyrr det skal taka til å gjelda, dersom ikkje Stortinget fastset noko anna.

§ 14. Yverskot etter rekneskapen då denne lovi tek til å gjelda, skal nyttast til å reida ut skadebot etter den eldre lovi, og resten vert so yverførd til den nye trygdingi og nytta til å svara fyrefallande underskot.

Femte kapitel.

Melding um ulukkor og anna.

§ 15. Krav på skadebot etter denne lovi skal gjevast inn til tilsynsmannen til Rikstrygdeverket snarast råd er, og seinast eit år etter ulukka eller etter den tid då vedkomande etterlevande fekk vita um henne. Seinare enn tvo år etter ulukka må ikkje noko krav koma inn. Tilsynsmannen skal få greide på, snarast råd er, um den som ulukka hev hendt, står i listone etter § 10 yver dei, som er trygda, og få upplysningar um grunnen til ulukka og korleis det nøgnare gjekk til elles, og

[1]) Departementet for Sociale Saker.

10 desbr Nr. 1.

um namnet på dei som hev krav på skadebot, og kvar dei bur. Med desse upplysningane skal skadebotkravet sendast inn utan drygjing til Rikstrygdeverket som kann, um det synest det er turvande, lata taka upp rettslege utsegner um dei nøgnare tilhøve med ulukka i samhøve med reglane i § 17 i lov um ulukketrygding for industriarbeidarar m. m.

Når lækjingskuren er slutt, skal invaliderenta fastsetjast; men dersom tilfellet er so at det er uråd å taka avgjerd um henne for godt, kann ho fastsetjast for visse tidbolkar, og når dei so er ute, vert ho fastsett endeleg.

Den som hev krav på skadebot, skal straks få skriftleg melding um den avgjerdi Rikstrygdeverket hev teke, og um dei grunnane som var avgjerande, og han kann krevja å få avskrift av dei upplysningane tilsynsmannen hev sendt inn.

§ 16. Hev den skadde som det var fastsett skadebot for etter § 6, sidan døytt av skaden, må søknad um skadebot til dei etterlevande gjevast inn til Rikstrygdeverket innan tvo år frå døyingsdagen hans.

§ 17. Skifter dei umstende som var avgjerande for kor stor invaliderenta skulde vera, so mykje at det er um å gjera, kann ho prøvast på nytt, og etter tilhøvi aukast, minkast eller heilt takast burt.

Auken kann berre krevast for tidi etter krav um auking hev kome inn. Minking eller burttaking tek til å gjelda frå den dagen då den som hev retten til skadeboti, fær melding um vedtaket.

§ 18. Jordferdskostnad skal betalast snarast råd er etter avferdi.

Livrentor til dei skadde eller til folket deira som lever etter, vert utbetala fyreåt for kvar månad eller for kvart kvartal når Rikstrygdeverket synest det høver best. Dersom vedkomande døyr i den månaden eller det kvartal han hev fenge livrenta for, eller ho fell burt i denne tid av nokon annan grunn, er han ikkje skyldig å betala tilbake det som er motteke for mykje.

§ 19. Utan skil um preskriptionstidi skulde vera ute etter lov frå 27 juli 1896, hev kommunen rett til å få skuldig trygdepremie av skadeboti, fyrr ho vert utbetala.

Sette kapitel.

Ymse fyresegner.

§ 20.

a) For den som tek bustad utanfor landet, fell all rett til skadebot burt. Men er han norsk borgar, skal han ha rett til å få årlig skadebot um han innan 20 år vender tilbake og

buset seg her på nytt, og då gjer krav på skadebot. Skadeboti skal i so fall reknast frå den tidi då han ber fram kravet um skadebot for Rikstrygdeverket. 10 desbr. Nr. 1.

b) Både frå regelen ovanfor og frå fyresegni i § 8 i denne lovi um at dei etterlevande som ein utlending lét etter seg, ikkje hev noko krav på skadebot dersom dei ikkje budde her i landet på den tid ulukka hende, kann det gjerast undantak for borgarar i land som Kongen gjer avtala med um ymsesidigskap i dette stykket.

c) Utbetaling stoggar, når og so lenge nokon som hev rett til skadebot, lid fridomsstraff som varer lenger enn ein månad, eller sit i tvangsarbeidshus eller betringshus i lengre tid enn ein månad. Hev han kone eller barn under 15 år å forsyta, skal ho og vedkomande barn (born) ha den skadeboti som soleis fell burt.

§ 21. Når det gjeld å hjelpa nokon som hev rett til livrente etter denne lovi, til ein leveveg, kann Rikstrygdeverket etter søknad frå han betala ut upp til ¼ av det kapitalverdet renta hans hev. Kapitalverdet vert utrekna etter dei reglane som gjeld for Rikstrygdeverket til kvar tid. Vilkår for utbetalingi er, at søkjaren etterviser på fullnøgjande måte at det er von um at han då kan få ein leveveg. Etter utbetalingi vert renta for resten av livstidi hans nedsett so mykje som svara til den kapitalen som er utbetala.

§ 22. Vederlag til lækjarar for utsegner som trengst, når skadebot skal avgjerast, skal trygdingi svara.

§ 23. I saker som reiser seg av denne lovi, skal det ikkje leggjast betaling til rikskassa etter kap. 1 og 2 i lov frå 6te august 1897 nr. 9. Betaling til stemnevitne vert utreidd av staten.

Postsendingar som kjem trygdingi ved, er portofrie i samhøve med dei vanlege lovreglane um sendingar i posten.

§ 24. Denne lovi tek til å gjelda frå den tid, Kongen fastset og seinast frå 1ste juli 1921. Frå same tid held lov frå 8de august 1908 med tilleggslover frå 18de august 1911 og 6te august 1915 upp å gjelde.

Kongelig resolusjon*), hvorved i forbindelse med sanksjon av foranstående lov Departementet for Sociale Saker er bemyndiget til å la loven innrykke i oversettelse til riksmål i Lovtidendens 1ste avdeling. 10 desbr.

Lov*) om ulykkesforsikring for fiskere. 10 desbr.

Kap. I.

Forsikringens omfang og organisasjon.

§ 1. Følgende her i landet bosittende personer skal i den utstrekning, som nedenfor i § 10 er fastsatt, være forsikret

*) Bekjentgj. 13 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 73.

10 desbr. overensstemmende med denne lovs forskrifter:

a) Fiskere og fangstmenn, som driver næring ved saltvannsfiske eller med fangst av dyr i havet — alene eller i forbindelse med annen næring — og personer, som tilhører fisker- eller fangstfartøiers mannskap (derunder førere, maskinister, fyrbøtere og kokker). Undtatt fra forsikringen er dog mannskap, fiskere og fangstmenn på norske fartøier av bruttodrektighet på 50 reg. tonn eller derover for seilskib og 25 tonn eller derover for damp- eller motorskib.

b) Personer, som helt eller delvis ernærer sig ved beskjeftigelse i småskibsfarten og besetning på rednings- og losskøiter og lystbåter, forsåvidt fartøiene har en bruttodrektighet under 50 registertonn for seilskib og under 25 tonn for damp- eller motorskib, dog ikke under 4 bruttotonn.

Under forsikringen inngår også besetningen på lektere (fartøier uten egne fremdriftsmidler) av bruttodrektighet på 4 til 50 registertonn, såfremt lekterbedriften utøves som selvstendig virksomhet.

§ 2. Forsikringens formål er skadesløsholdelse efter nedenstående regler i anledning av ulykke, som medfører forsikret persons legemsbeskadigelse eller død:

a) Under utøvelse av fiskeri eller fangst, derunder innbefattet arbeide eller ferdsel på land eller sjø foranlediget ved næringen og ved fangstens behandling og avsetning.

b) Under småskibsfart, derunder innbefattet arbeide med lastning og lossning og arbeide eller ferdsel på sjøen foranlediget ved næringen.

c) Under ferdsel på sjøen utenfor næringen.

I det under c nevnte tilfelle er det dog kun dødsfall ved ulykke under seilas, som gir rett til erstatning.

Hvad der i denne lov er bestemt om dem, som er døde av ulykke, gjelder også, uten hensyn til dødsårsak, de efter loven forsikrede personer, som er døde under fangstekspedisjoner med overvintring i de arktiske farvann.

Er nogen, som inngår under nærværende lovs bestemmelser, forsikret i henhold til nogen av lovene om ulykkesforsikring for industriarbeidere eller sjømenn, bortfaller erstatning efter nærværende lov, hvis det ham overgåtte ulykkestilfelle medfører erstatning efter nogen av de nevnte ulykkesforsikringslover.

§ 3. Forsikringen overtas av den for industriarbeiderforsikringen oprettede Riksforsikringsanstalt, med garanti av staten. De med bestyrelsen forbundne omkostninger utres av statskassen. Instruks for bestyrelsen utferdiges av Kongen.

De forsikringen tilhørende midler holdes av Riksforsikringsanstalten adskilt fra dennes øvrige midler.

§ 4. Som tilsynsmenn fungerer de i lov om ulykkesfor- 10 desbr.
sikring for industriarbeidere m. v. nevnte tilsynsmenn. Hvad der er bestemt, finner tilsvarende anvendelse, forsåvidt fiskerforsikringen angår.

§ 5. De av Riksforsikringsanstalten i henhold til denne lovs §§ 10, 15, 16 og 17 trufne avgjørelser kan innen 3 måneder, efterat avgjørelsen er vedkommende meddelt, innankes til prøvelse av en kommisjon med sæte i Kristiania, bestående av 5 medlemmer. Av disse har kommisjonen 2 felles med den i henhold til ulykkesforsikringsloven av 13 august 1915 § 19 oprettede appelkommisjon, nemlig formannen og det lægekyndige medlem. Forøvrig består kommisjonen av 3 i fiskeribedriften kyndige menn, som tillikemed varamenn for hver av dem velges av Stortinget, første gang for tiden inntil 1 juli 1922 og siden for et tidsrum av 3 år.

Kommisjonen er berettiget til i særlige tilfelle å tilkalle sakkyndig bistand.

Riksforsikringsanstaltens avgjørelse kan i alle tilfelle forandres såvel imot som til fordel for dem, der har påanket samme.

Kommisjonens skjønnsmessige avgjørelser er endelige. Derimot kan tvistigheter i spørsmål, som ikke er av ublandet skjønnsmessig natur, og som i henhold til nærværende lovs bestemmelser har vært undergitt kommisjonens prøvelse, innbringes til avgjørelse av domstolene.

Kommisjonen har ved siden av sitt i denne paragraf nevnte hverv tillike på forlangende av vedkommende myndighet å gi råd og betenkning med hensyn til anliggender, som vedkommer fiskeriforsikringen.

Kommisjonens medlemmer tilkommer betaling for sine møter samt i tilfelle av reiser skyss- og kostgodtgjørelse efter et av Kongen fastsatt regulativ.

Kap. II.

Skadebot.

§ 6. Har en ulykke efter sykebehandlingens avslutning medført mén, som forårsaker fullstendig tap av erhvervsevnen, yder Riksforsikringsanstalten en livrente, som beregnes med 60 % av den skadedes arbeidsfortjeneste (helrente) eller, forsåvidt erhvervsevnen kun delvis er tapt, en tilsvarende brøkdel av helrenten. Erhvervsudyktighet under 20 % medfører ingen rett til erstatning.

§ 7. Oppebærer den skadede tidligere invaliderente efter nærværende lov eller efter nogen av lovene om ulykkesforsikring for industriarbeidere eller sjømenn, blir renten å bringe i

10 desbr. fradrag således at den ham efter siste skadetilfelle tilkommende rente beregnes av forskjellen mellem den efter den siste skade tilstedeværende erhvervsudyktighet og den for hvilken rente tidligere er tilkjent.

§ 8. Har ulykken medført døden, skal Riksforsikringsanstalten foruten den skadeserstatning, som måtte være ydet efter §§ 6 og 7, enn videre utre:

1. Begravelsesomkostninger med kr. 75,00.
2. Fra dødsdagen livrente til avdødes efterlatte, utgjørende:
   a) For gjenlevende enke inntil hennes død eller inntil nytt ekteskap 25 %, og for hvert efterlatt barn inntil dets fylte 15de år 12½ %, eller, dersom det har mistet eller senere mister sin mor, 20 % av den avdødes arbeidsfortjeneste.
   Er ekteskapet inngått efter ulykkens inntreden, har hverken enke eller barn, avlet efter dette tidspunkt, krav på nogen rente. Det samme gjelder enke, som, da ulykken inntrådte, levet adskilt fra den avdøde uten underhold av denne eller rettskrav på sådant.
   Barn av foreldre, som ikke har inngått ekteskap med hinannen, har, når det er avlet før ulykkens inntreden, samme rett som ektebarn. Den samme rett tilkommer adoptivbarn og andre pleiebarn, hvis opfostring avdøde har overtatt uten godtgjørelse. For sådanne barn bortfaller retten til rente efter de virkelige foreldre.
   Enkes og barns livrenter må ikke tilsammen overstige 50 % av arbeidsfortjenesten. Fremkommer der efter ovenstående beregning et høiere beløp, blir de forskjellige erstatningsberettigedes tilkommende forholdsvis å avkorte, dog således, at enken alltid tilkommer 25 % av arbeidsfortjenesten.
   b) For avdødes slektning eller slektninger i rett opstigende linje, for tiden inntil deres død 20 % av avdødes arbeidsfortjeneste. Dette beløp fordeles likelig mellem de berettigede, dog således, at foreldre alltid utelukker besteforeldre.
   Hvis avdøde efterlater sig enke eller barn eller begge deler, har dog slektninger i rett opstigende linje bare krav på erstatning, svarende til forskjellen mellem 50 % av avdødes arbeidsfortjeneste og det beløp, som tilkommer enke og barn.
   Bortfaller nogen av de berettigede, inntrer de gjenværende i deres sted efter de ovenfor angitte regler.
   I tilfelle av nytt ekteskap utbetales enken det tredobbelte av livrentens beløp for ett år som restgodtgjørelse.

En utlendings efterlatte, som da ulykken skjedde, ikke bodde i landet, har ingen rett til erstatning. 10 desbr.

For de efter denne lov erstatningsberettigede barn beskikkes en verge, hvis dette anses fornødent.

§ 9. Arbeidsfortjenesten, jfr. § 6 og 8, fastsettes for forsikrede av alder under 60 år til kr. 1200,00 og fra og med 60 år til kr. 1000,00 pr. år.

Kap. III.

Om manntall og premieinndriving.

§ 10. Over de innen en kommune boende personer, som er nevnt i § 1, og som er over 15 år, skal der innen hvert års 1 desember av kommunen istandbringes og utlegges et manntall, som gjelder for det følgende kalenderår. Til grunn legges manntallet for forrige kalenderår.

Enhver, som urettelig er forbigått eller innført i manntallet, kan forlanges optatt eller slettet, hvis begjæring derom fremsettes innen 31 desember samme år.

For de i manntallet optatte gjelder forsikringen for kalenderåret.

Derhos skal der være adgang til for personer, som opfyller de i § 1 fastsatte betingelser, til enhver tid å forlange sig optatt i manntallet mot samtidig å innbetale premien beregnet fra begynnelsen av det kvartal, hvori innmeldelsen skjer. For disse gjelder forsikringen fra innmeldelsesdagen til utgangen av kalenderåret.

Nekter kommunen nogen, som forlanger sig optatt i manntallet, å opta ham, kan han bevare sin mulige rett efter denne lov, når han innen 14 dager efter nektelsens meddelelse innbringer spørsmålet til prøvelse overensstemmende med reglene i § 5. Samme ankerett har den, som efter begjæring ikke slettes av manntallet.

Kun de personer, som er optatt i manntallet, omfattes av forsikringen efter nærværende lov. Dog kan vedkommende regjeringsdepartement på andragende bestemme, at en person skal omfattes av forsikringen, når han av grunner, som efter omstendighetene ikke finnes å burde tilregnes ham, ikke er blitt optatt i manntallet. Ved utbetaling av skadebot for en sådan forsikring fratrekkes forsikringspremien.

I henhold til manntallet blir for hvert år premieandelene (jfr. § 13) å opkreve hos de tvungent forsikrede av kommunens skatteopkrever, om ønskes i forbindelse med de kommunale skatter. Kommunen kan inndrive disse premier ved utpantning, hvorhos enhver arbeidsherre er ansvarlig for premier, som påhviler personer, som er i hans arbeide eller tjeneste. Ar-

10 desbr. beidsherren kan tilbakeholde premiebeløpet av lønnen. Kommunen er ansvarlig for premiens innbetaling for alle manntallsførte personer til Riksforsikringsanstaltens tilsynsmann, for de i det tvungne manntall innførte innen 15 august og for de frivillig i manntallet optatte senest innen årets utgang. Av forsinkede innbetalinger erlegger kommunen 5 % årlig rente fra forfallsdag.

Forsinkelse med eller undlatelse av å svare premie har ingen innflytelse på de forsikredes rett efter denne lov, forsåvidt den tvungne forsikring angår.

For innkrevning av de forsikredes premieandeler, arbeidet med manntallet og forsikringen og til dekkelse av mulige restansetap tilkommer der kommunen 2 — to — % av disse premieandeler.

Av manntallet oversender kommunen innen 15 januar det følgende år en stadfestet avskrift til tilsynsmannen. De senere i året innførte personer blir å innmelde til tilsynsmannen, efterhvert som de manntallsføres.

§ 11. De nærmere forskrifter om førelse, utleggelse, kunngjørelse og oversendelse av manntallet, om innfordringen og oversendelsen av premiene og avleggelse av regnskap for disse og de øvrige nærmere forskrifter, som påkreves til gjennemførelse av nærværende lov, gis av vedkommende regjeringsdepartement.

Kap. IV.

Premier.

§ 12. Erstatninger og utgifter ved lægeerklæringer dekkes ved premier, som fastsettes således, at de danner kapitaldekning av det ansvar, som beregnes å påhvile Riksforsikringsanstalten i henhold til nærværende lov.

§ 13. Den i § 12 nevnte premie fastsettes inntil videre til kr. 10,oo pr. kalenderår og pr. forsikret. Herav betaler de forsikrede 4/10, staten 4/10 og Fiskerfondet av 1920 2/10.

Av statens andel dekkes kr. 110 000,oo av Havnefondets inntekter.

Om fornødent kan Kongen med Stortingets samtykke fastsette forandring av premien. Beslutning om sådan forandring må være bekjentgjort minst to måneder før dens ikrafttreden, forsåvidt ikke Stortinget anderledes bestemmer.

§ 14. Det regnskapsmessige overskudd ved nærværende lovs ikrafttreden blir å anvende til utredning av erstatninger efter den eldre lov, hvorefter resten overføres til den nye forsikring til dekkelse av mulige underskudd.

Kap. V. 10 desbr.

Melding av ulykker m. v.

§ 15. Krav på erstatning efter denne lov skal snarest mulig og senest ett år efter ulykkestilfellet, eller efterat vedkommende efterlatte er blitt vitende derom, inngis til Riksforsikringsanstaltens tilsynsmann. Senere enn to år efter ulykkestilfellet kan intet krav fremsettes. Tilsynsmannen skal snarest mulig undersøke, om den forulykkede finnes innført i de i § 10 omhandlede fortegnelser over forsikrede, og innhente oplysninger om årsaken til og de nærmere omstendigheter ved ulykkestilfellet og om de efter denne lov skadebotberettigedes navn og bopeler. Med disse oplysninger innsendes skadebotkravet uopholdelig til Riksforsikringsanstalten, som, om den finner det fornødent, kan la opta rettslige forklaringer om de nærmere omstendigheter ved ulykkestilfellet overensstemmende med reglene i § 17 i lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v.

Når lægebehandlingen er avsluttet, finner ansettelse av invaliderente sted; dog kan denne, forsåvidt den på grunn av tilfellets beskaffenhet ikke lar sig endelig bestemme, fastsettes for bestemte tidsrum, efter hvis utløp den endelige ansettelse finner sted.

Den erstatningsberettigede gis ufortøvet skriftlig underretning om Riksforsikringsanstaltens avgjørelse og om de hensyn, som ved samme er kommet i betraktning, og skal kunne forlange sig tilstillet avskrift av de av tilsynsmannen innsendte oplysninger.

§ 16. Er den skadede, for hvem erstatning var fastsatt i henhold til § 6, senere som følge av beskadigelsen avgått ved døden, må andragende om erstatning til de efterlatte inngis til Riksforsikringsanstalten innen to år efter den skadedes død.

§ 17. Inntrer der en vesentlig forandring i de forhold, som har vært bestemmende ved fastsettelsen av den endelige invaliderente, kan denne undergis ny prøvelse og efter omstendighetene forhøies, nedsettes eller ganske opheves.

Forhøielse av erstatningen kan alene kreves for tiden, efterat forlangende derom er fremsatt. Nedsettelse eller ophevelse av samme trer i kraft fra den dag, da den erstatningsberettigede har fått meddelelse om beslutningen.

§ 18. Begravelsesomkostninger betales snarest mulig efter dødsfallet.

Livrenter til de skadede eller deres efterlatte utbetales forskuddsvis hver måned eller kvartalsvis, når Riksforsikringsanstalten finner dette hensiktsmessig. Hvis vedkommende i løpet av måneden eller kvartalet avgår ved døden, eller livren-

10 desbr. ten av annen grunn i denne tid ophører, plikter vedkommende ikke å tilbakebetale det formeget mottatte.

§ 19. Kommunen har uten hensyn til, om foreldelsesfristen efter lov av 27 juli 1896 måtte være utløpet, rett til, før erstatning utbetales, av beløpet å få godtgjort skyldig forsikringspremie.

Kap. VI.

Forskjellige bestemmelser.

§ 20.

a) Når erstatningsberettiget person tar bopel utenfor riket, bortfaller enhver rett til erstatning. Er den erstatningsberettigede norsk borger, skal han dog, når han innen 20 år atter tar bopel i riket, og derom fremsetter krav, være berettiget til å nyte årlig erstatning. Erstatningen løper i så fall fra det tidspunkt da krav herom fra den hjemvendte fremsettes for Riksforsikringsanstalten.

b) Fra ovenstående bestemmelse såvelsom fra bestemmelsen i denne lovs § 8 om, at en utlendings efterlatte, som, da ulykken skjedde, ikke bodde i landet, intet erstatningskrav har, kan gjøres undtagelse for borgere i land, med hvilke der av Kongen måtte treffes overenskomst om gjensidighet.

c) Utbetaling til erstatningsberettiget person ophører, når og sålenge han avsoner frihetsstraff av lenger varighet enn en måned eller i lenger tid enn en måned hensitter i nogen tvangsarbeids- eller forbedringsanstalt. Har han hustru eller barn under 15 år å forsørge, tilkommer der henne og vedkommende barn den således bortfalte erstatning.

§ 21. For å hjelpe en efter denne lov til livrente berettiget person til en levevei, kan Riksforsikringsanstalten på hans begjæring utbetale ham inntil 1/4 av kapitalverdien av hans rente, beregnet efter de for Riksforsikringsanstalten til enhver tid gjeldende regler. Utbetalingen er betinget av, at ansøkeren på tilfredsstillende måte godtgjør, at der er utsikt til, at den nevnte hensikt derved vil opnås. Efter utbetalingen nedsettes renten for resten av hans levetid med en til den utbetalte kapital svarende brøkdel av dens oprindelige beløp.

§ 22. Lægers godtgjørelse for utferdigelse av erklæringer, som er nødvendige for fastsettelse av erstatning, bæres av forsikringen.

§ 23. I saker, som reiser sig av denne lov, erlegges ikke betaling til statskassen efter kap. 1 og 2 i lov av 6 august 1897 nr. 9.

Stevnevidners gebyrer utres av det offentlige.

Postforsendelser vedkommende forsikringen er portofrie overensstemmende med lovgivningens almindelige regler for postforsendelser. 10 desbr.

§ 24. Nærværende lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, dog senest fra 1 juli 1921. Fra samme tid opheves lov av 8 august 1908 med tilleggslover av 18 august 1911 og 6 august 1915.

Lov*)[1]) om forandringer i og tillegg til lov om sykeforsikring av 6 august 1915 med tillegslover av 15 juni 1917 og 23 juli 1918. 10 desbr. Nr. 2.

I.

Efternevnte paragrafer i lov om sykeforsikring av 6 august 1915 med tilleggslover av 15 juni 1917 og 23 juli 1918 skal herefter lyde således:

§ 1, 1 og 2 a.

1. Pliktig til sykeforsikring efter denne lov er her i riket beskjeftigede lønnsarbeidere samt tjenestemenn i offentlig eller privat tjeneste, når de har fylt 15 år. Forsikringsplikten inntrer ved tiltredelsen av arbeids- eller tjenesteforholdet og ophører ved uttredelsen av samme.
2. Undtatt fra forsikringsplikten er:
   a. den tjenestemann, hvis samlede årlige inntekt overstiger kr. 6 000,oo. I tilfelle av tvist om, hvorvidt denne grense er overskredet eller ikke, legges siste endelige skatteligning til grunn for avgjørelsen. Forsåvidt der i vedkommendes inntekt er medtatt ektefelles eller barns inntekt, blir denne efter kretssykekassens skjønn å fradra.

§ 10.

1. Enhver person, som har fylt 15 år, og ikke inngår under undtagelsesbestemmelsene i § 1, 2 b—d, har rett til å bli forsikret efter denne lov som frivillig medlem av kretssykekassen på sitt hjemsted på følgende vilkår:
   a. Hans samlede årlige inntekt, sammenlagt med hans ektefelles, må ikke overstige kr. 6 000,oo. I tilfelle av tvist om grensen er overskredet eller ikke, legges siste endelige skatteligning til grunn for avgjørelsen.

§ 35, 2. Av den samlede kretssykekassene for året tilkommende premieandel blir ved den endelige beregning en del å tilbakeholde av Riksforsikringsanstalten og legge til et reguleringsfond for sykeforsikringen. Riksforsikringsanstalten fastsetter for ett år om gangen, hvor stor brøkdel der av pre-

*) Bekjentgj. 13 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 73.
[1]) St.besl. 30 november. Se Ot. prp. nr. 58. Innst. O. XX. St.tid. forh. i Ot. s. 969—988; i Lt. 261—264.

10 desbr. Nr. 2.

mieandelen skal legges til reguleringsfondet; dog må den aldrig settes over ¼.

§ 36, 2.

2. Såfremt reservefondet i en kasse gjennem et tidsrum av 3 år har utgjort minst et beløp svarende til den gjennemsnitlige halvårlige premieinntekt for disse år, kan Riksforikringsanstalten, efterat kretssykekassens styre har uttalt sig, nedsette alle eller enkelte satser i tariffen. Nedsettelsen trer først i kraft den 1 januar, efterat den er besluttet.

Såfremt reservefondet ved avleggelsen av et årsregnskap utgjør et beløp minst svarende til siste års premieinntekt, kan Riksforsikringsanstalten, efterat kretssykekassens styre har uttalt sig, straks foreta nedsettelse av enkelte eller alle satser i tariffen. Dog kan nedsettelsen først tre i kraft fra og med den første mandag i en kalendermåned (jfr. § 32, 1).

§ 37, 2 og 3.

2. Såfremt reservefondet i en kasse gjennem 3 år har utgjort et beløp minst svarende til den gjennemsnittlige halvårlige premieinntekt for disse år eller ved avleggelsen av et årsregnskap utgjør et beløp minst svarende til det siste års premieinntekt, kan kassens styre, med Riksforsikringsanstaltens godkjennelse, bruke det overskytende beløp i øiemed, som står i forbindelse med sykepleien, således til oprettelse av eller til støtte for sykehus, fødselshjem, tuberkulosehjem o. lign.

3. Sålenge reguleringsfondets midler — med fradrag av utlån efter § 36, 3 — utgjør minst en million kroner, kan den overskytende del avgis til å brukes som under punkt 2 nevnt, og i det forhold som hver enkelt kasses medlemsantall stod i til summen av landets kassemedlemmer i siste kalenderår. De beløp, som således avgis, kan for flere kasser i fellesskap slås sammen og brukes til felles formål.

§ 38, 2. Forretningsførerens og de øvrige faste tjenestemenns lønn bestemmes av kommunestyret efter forslag av kretssykekassens styre. (§ 49). Andre kontorutgifter bevilges av kretssykekassens styre.

§ 49, 2.

2. Det påligger styret:

a. Å utarbeide forslag til statutter for sykekassen og mulige senere endringer.
b. Å innsende regnskap til kommunestyret til decisjon.
c. Å avgi forslag til lønn for formannen, forretningsfø-

reren og de øvrige faste tjenestemenn — for de siste efterat forretningsføreren er hørt. 10 desbr. Nr. 2.

d. Å slutte kontrakter med læger, tannlæger og jordmødre, apotekere, sykehus o. s. v. samt i tilfelle å behandle klager over disse forhold. Ved sådanne klagers behandling skal vedkommende gis anledning til å være tilstede.

Som jordmødre for kretssykekassen bør som regel antas de offentlig ansatte jordmødre, hvor sådanne finnes.

Kontraktene med lægene kan inneholde, at disse ansettes på fast årlig lønn eller mot betaling av et fast beløp pr. medlem.

Lignende avtale kan treffes med tannlæger og jordmødre.

§ 53, 1.

1. Kommunestyret ansetter forretningsfører og de andre fast ansatte tjenestemenn i kretssykekassen, efterat styrets forslag er innhentet. Ansettelsene må godkjennes av Riksforsikringsanstalten. De øvrige tjenestemenn ansettes av kretssykekassens styre.

Likeledes antar kommunestyret en eller flere revisorer til å gjennemgå kretssykekassens regnskaper (jfr. § 39,2) samt bestemmer deres godtgjørelse, efterat styrets forslag er avgitt.

II.

Denne lov skal gjelde fra den 3 januar 1921.

Personer, som den 13 desember 1920 står i sådant arbeids- eller tjenesteforhold, at dette efter nærværende lov vil medføre forsikringsplikt, anses, forsåvidt de ikke tidligere er forsikret, som tiltrått forholdet nevnte dag. Fra denne dag trer for disse personers vedkommende bestemmelsene om anmeldelsesplikt efter § 9 i lov om sykeforsikring av 6 august 1915 i kraft.

Lov *) [1]) om erhvervelse av dyrket mark. 10 desbr. Nr. 3.

1ste kapitel.

Om tillatelse til å erhverve dyrket mark på landet.

§ 1. Uten tillatelse [2]) av Kongen, eller den han bemyndiger, kan eiendomsrett til dyrket mark på landet ikke med full rettsvirkning [3]) erhverves av andre enn staten og den herreds-

*) Bekjentgj. 13 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 73.

[1]) St.besl. 30 november. Se Ot. prp. nr. 36 for 1919. Dok. nr. 4 for 1920. Innst. O. I. St.tid., forh. i Ot. s. 734—824, 827—883, 1055; i Lt. 162—205, 255.

[2]) Jfr. § 7.

[3]) Jfr. § 15 og §§ 17 flg.

10 desbr. Nr. 3.

eller fylkeskommune, hvor eiendommen ligger, samt jorddyrknings- eller bureisningslag med almennyttige formål og med statutter godkjent av Kongen, såfremt arealet av den dyrkede mark alene eller sammen med dyrket mark, som erhververen tidligere eier i samme herred, utgjør over 4 hektar.[1])

Aksjeselskaper og andre selskaper med begrenset ansvar kan dog ikke i noget tilfelle erhverve dyrket mark uten tillatelse.[2])

Norske statsborgere, som er innenbygdsboende eller regnes like med innenbygdsboende (jfr. § 3), kan uten tillatelse erhverve dyrket mark, når arealet av denne, beregnet på samme måte som i første ledd bestemt, ikke utgjør mer enn 30 hektar[3]) i Østfold, Akershus, Hedmark, Opland, Buskerud, Vestfold, Sør- og Nord-Trøndelag fylker og ikke mer enn 15 hektar[3]) i de øvrige fylker. For sådanne erhververe er tillatelse i intet tilfelle nødvendig, når eiendommens samlede areal ikke utgjør over 0,5 hektar. Dog må ingen med hjemmel av denne bestemmelse i løpet av 5 år erhverve mer enn 0,5 hektar.

§ 2. Med eiendom, som tilhører erhververen, likestilles:

1) eiendom, som tilhører erhververens familie. Til familie henregnes her bare erhververens ektefelle og barn under 21 år samt, hvis erhververen er under 21 år, også foreldrene og søsken under 21 år;
2) eiendom, som tilhører et aksjeselskap eller annet selskap med begrenset ansvar, såfremt erhververen eller dennes ektefelle eller, hvis erhververen er under 21 år, nogen av hans foreldre leder eller har del i ledelsen av selskapet eller er ansatt i tjeneste hos dette.

§ 3. Som innenbygdsboende regnes den, som i de 2 siste år før avslutningen av kjøpekontrakten har vært og fremdeles er bosatt i det herred, hvor eiendommen ligger.

Like med innenbygdsboende regnes den, som lar tinglyse erklæring om, at han har overtatt og bosatt sig på eiendommen for selv å drive den som gårdsbruk på forsvarlig måte, eller at han vil gjøre dette innen ett år efter avslutningen av kjøpekontrakten, og om, at han vil vedbli å bo på eiendommen og drive den selv som foran nevnt i så lang tid, som er nødvendig til å utbringe 5 års sammenhengende fast ophold i herredet. Den adgang til å erhverve uten tillatelse, som efter § 1 tredje ledd tilkommer de her omhandlede personer, faller bort, hvis erklæringen er uriktig, eller hvis erhververen uten samtykke av vedkommende departement[4]) undlater å opfylle den.

---

[1]) Jfr. § 4.
[2]) Jfr. § 7, 2net punktum.
[3]) Jfr. § 4.
[4]) o: Landbruksdepartementet.

§ 4. De arealgrenser, som er nevnt i § 1 første og tredje ledd, kan Kongen nedsette efter andragende fra herredsstyret. Dog kan de i tredje ledd nevnte grenser i almindelighet ikke nedsettes under en tredjedel. 10 desbr. Nr. 3.

Bestemmelser om nedsettelse av grensene kan efter andragende fra herredstyret igjen omgjøres eller opheves.

§ 5. Det, som er bestemt i § 1 om erhvervelse av eiendomsrett til dyrket mark, gjelder også leie, forpaktning og lignende bruksrett, som stiftes for en tid av over 10 år, eller som er uopsigelig fra utleierens side. Dog behøver de i § 1 tredje ledd nevnte personer ikke i noget tilfelle tillatelse til å erhverve sådan bruksrett for livstid eller for et tidsrum av ikke over 30 år.

§ 6. For norske statsborgere er tillatelse ikke i noget tilfelle nødvendig til erhvervelse gjennem arv, ekteskap eller odelsløsning eller gjennem overdragelse, når erhververen er nærmere odelsberettiget til eiendommen enn overdrageren eller er dennes ektefelle eller beslektet eller besvogret med overdrageren i op- eller nedstigende linje eller i første eller annen sidelinje.

Til erhvervelse gjennem tvangsaksjon,[1]) derunder også auksjon i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse ikke nødvendig for norske kommuner, korporasjoner og stiftelser, som har helt norsk styre med sæte i Norge, og hvis formål er almennyttig, Norges Bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Riksforsikringsanstalten, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Kongen kan bestemme, at det samme skal gjelde kredit- og hypotekforeninger, hvis statutter er godkjent av vedkommende departement, forsåvidt erhvervelsen skjer for å redde en fordring, som tilhører foreningen, og som denne har panterett for i eiendommen. Holdes auksjon efter § 20, skal konsesjonsfriheten alltid være avhengig av, at erhvervelsen er skjedd for å redde en fordring, som tilhører erhververen, og som denne har panterett for i eiendommen, uten at panteretten er påheftet av den, hvem eiendommen fraselges ved auksjonen.

Til erhvervelse gjennem tvangsauksjon, derunder også auksjon i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse heller ikke nødvendig for norske statsborgere eller for aksjebanker og forsikringsselskaper, som har helt norsk styre med sæte i Norge, såfremt erhvervelsen er skjedd for å redde en fordring, som tilhører erhververen, og som denne har panterett for i eiendommen.

Dette gjelder dog ikke, hvis panteretten i løpet av de siste 10 år før auksjonens avholdelse er påheftet av den, hvem eien-

[1]) Jfr. hermed § 23, 2net ledd.

10 desbr. Nr. 3.

dommen fraselges ved auksjonen, eller stiftet ved utlegg hos ham. Heller ikke gjelder det, hvis panthaveren har erhvervet panteretten på annen måte enn ved arv eller ekteskap i løpet av de siste 3 år før auksjonen.

§ 7. Tillatelse til å erhverve eiendomsrett eller bruksrett til dyrket mark kan meddeles, når ikke almene hensyn taler derimot. Til aksjeselskap eller annet selskap med begrenset ansvar bør tillatelse som regel ikke gis, uten når eiendommen aktes benyttet til anlegg, oplagstomter eler lignende for selskapets bedrift eller til småbruk eller boligtomter eller andre formål av almen interesse.

I tillatelsen kan der fastsettes sådanne betingelser, som finnes påkrevet av almene hensyn, derunder også at erhververen selv bruker og bor på eiendommen i et visst tidsrum.

§ 8. De i skogkonsesjonslovens[1]) § 8 omhandlede skogutvalg behandler også saker efter denne lov i de tilfelle loven bestemmer.

I skogløse herreder, hvor der i henhold til den nevnte paragrafs annet ledd ikke er oprettet skogutvalg, skal der oprettes et jordutvalg bestående av 3 jordbrukskyndige medlemmer. På dette finner de for skogutvalget gjeldende regler tilsvarende anvendelse.

§ 9. Skogutvalget skal på begjæring av herredsstyret, dettes ordfører, fylkesmannen, vedkommende departement[2]) eller nogen, som er interessert i erhvervelsen, skjønnsmessig bestemme arealet av den dyrkede mark, som omfattes av en erhvervelse, og av den dyrkede mark, som erhververen og i tilfelle hans familie eller noget sådant selskap, som er nevnt i § 2, tidligere eier i herredet.

Når begjæring er fremsatt om skogutvalgets bestemmelse, er erhververen forpliktet[3]) til å meddele utvalget, hvilke eiendommer han og i tilfelle hans familie eller noget sådant selskap som nevnt eier i herredet, samt de oplysninger han sitter inne med om arealet av den dyrkede mark såvel på disse eiendommer som på den eiendom, erhvervelsen gjelder.

I tilfelle, hvor skogutvalgets bestemmelse er begjært av erhververen, og likeså i tilfelle, hvor den er foranlediget ved, at en rettshandel, som strider mot denne lov, er fullbyrdet uten tillatelse, har kommunen rett til under utpantningstvang å fordre tilbakebetalt av erhververen de utgifter, som har vært forbundet med skogutvalgets arbeide.

§ 10. Følger det av skogutvalgets bestemmelse, at en erhvervelse ikke kan skje uten tillatelse, kan bestemmelsen innbringes for herredsstyret til prøvelse, og dettes avgjørelse kan

[1]) Lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909.
[2]) Landbruksdepartementet.
[3]) Jfr. strl. § 339, nr. 1 og § 116.

innbringes til prøvelse av departementet. Følger det av skog- 10 desbr.
utvalgets bestemmelse, at en erhvervelse kan skje uten tilla- Nr. 3.
telse, kan herredsstyret innen 6 uker, efterat ordføreren er blitt bekjent med bestemmelsen, innbringe den til prøvelse av departementet.

Disse skogutvalgets eller i tilfelle herredsstyrets eller departementets bestemmelser er bindende med hensyn til de forhold, som omhandles i denne lov, og kan ikke prøves av domstolene.

§ 11. Ansøkning om tillatelse efter denne lov skal være ledsaget av fornødne beskrivelser og opgaver, som vedkommende myndigheter kan forlange supplert. Hvis der er spørsmål om erhvervelse til eiendom, skal ansøkningen inneholde oplysning om salgssum, betalingsvilkår og øvrige salgsbetingelser. Foreligger skriftlig kontrakt, skal denne eller bekreftet avskrift medsendes. Ansøkningen innsendes til skogutvalget. Dette skal behandle den så snart som efter omstendighetene mulig og sende den videre til herredsstyret, som uten unødvendig ophold behandler den og innsender den til vedkommende departement.[1])

§ 12. Når skogutvalget og herredsstyret sender ansøkningen videre, skal de avgi uttalelse om de forhold, som er nevnt i § 9 første ledd. Videre skal de avgi begrunnet uttalelse om, hvorvidt ansøkningen bør innvilges, og hvorvidt der i tilfelle bør knyttes betingelser til tillatelsen.

For herredsstyrets vedkommende skal erklæringen tillike inneholde uttalelse om, hvorvidt det vil benytte forkjøpsretten efter reglene i 2net kapitel.

§ 13. For overtredelse av betingelser, som er fastsatt i en tillatelse i henhold til denne lov, kan der bestemmes en tvangsmulkt, som enten påløper, inntil forholdet er bragt i orden, eller forfaller for hver overtredelse. Tvangsmulkten kan inndrives ved utpantning.

Likeså kan det bestemmes, at overtredelse av de viktigere betingelser medfører, at tillatelsen bortfaller, således at reglene i §§ 18 og 20 får tilsvarende anvendelse.

De tvangsmulkter, som er omhandlet i første ledd, inngår i det fond, som er nevnt i skogkonsesjonslovens § 15, annet ledd.

§ 14. De betingelser, som måtte være fastsatt i en tillatelse i henhold til denne lov, kan endres efter ansøkning fra erhververen, efterat herredsstyrets uttalelse er innhentet.

§ 15. Avtale, som måtte komme i strid med bestemmelsene i § 1 eller § 4, kan alene forlanges fullbyrdet, såfremt tillatelse til erhvervelsen erholdes.

[1]) Landbruksdepartementet.

10 desbr. Nr. 3.

§ 16. Håndgivelse av fast eiendom på landet med tilhørende dyrket mark til andre enn staten eller en herreds- eller fylkeskommune samt jorddyrknings- eller bureisningslag med almennyttige formål og med statutter godkjent av Kongen og fullmakt til å avhende sådan eiendom taper sin gyldighet efter 3 måneders forløp.

Når det av særlige grunner finnes nødvendig, kan dog vedkommende departement på forhånd gi samtykke til, at sådanne håndgivelser eller fullmakter gis for en bestemt lengere tid. Til samtykket kan der knyttes sådanne vilkår, som departementet finner påkrevet. Forat en håndgivelse eller fullmakt skal være gyldig lenger enn 3 måneder, må den uttrykkelig henvise til departementets samtykke.

Disse bestemmelser får ikke anvendelse på håndgivelser og fullmakter fra personer, som opholder sig utenfor riket, eller på fullmakter, som nogen gir den, som bestyrer hans formuesanliggender. Dog kan sådanne håndgivelser og fullmakter alltid tilbakekalles, når de efter reglene i denne paragrafs første og annet ledd ikke lenger vilde hatt gyldighet.

Er sådan håndgivelse eller fullmakt, som er omhandlet i denne paragraf, tinglyst, skal den utslettes av pantebøkene, når den har tapt sin gyldighet.

§ 17. Forlanges noget dokument tinglyst angående en erhvervelse, hvortil der efter denne lov behøves tillatelse, og sådan ikke fremlegges, kan rettsskriveren dog ikke nekte tinglysning, men han skal i så fall, såvelsom når han finner det tvilsomt, hvorvidt erhvervelsen er i strid med loven, gjøre anmerkning herom i panteregistret og på dokumentet. Anmerkningen skal av rettsskriveren meddeles vedkommende departement,[1]) som kan bestemme, at den atter skal utslettes.

Ved bedømmelsen av, hvorvidt der til en erhvervelse behøves tillatelse efter denne lov, bør rettsskriveren som regel godta en av erhververen på tro og lover avgitt skriftlig erklæring[2]) om, at han er innenbygdsboende (jfr. § 3 første ledd), og om hvilke eiendommer i herredet der tilhører ham selv, hans familie eller noget sådant selskap som er nevnt i § 2, samt om størrelsen av den dyrkede mark på disse eiendommer og på den eiendom, som erhverves.

Når en erklæring blir tinglyst overensstemmende med § 3 annet ledd, skal rettsskriveren underrette departementet, herredsstyret og lensmannen.

§ 18. Er en rettshandel, som strider mot denne lov, fullbyrdet ved tinglysning av hjemmelsbrev, eller er erhververen av eiendomsretten eller bruksretten innsatt i besiddelsen, skal departementet[1]) fastsette en frist, innen hvilken forholdet må

[1]) Landbruksdepartementet.
[2]) Jfr. strl. § 372, 1ste ledd.

bringes i lovlig orden, såsom ved erhvervelse av tillatelse eller ved frivillig omgjørelse av rettshandelen eller ved salg av eiendommen til nogen, som er berettiget til å erhverve den. Fristen må ikke settes lenger enn 3 år. Den kan forlenges efter reglene i § 23 annet ledd. 10 desbr. Nr. 3.

Hvis der foreligger en erhvervelse til eiendom, settes dog ikke frist efter første ledd, før det er bragt på det rene, om herredskommunen vil gjøre forkjøpsrett gjeldende. Departementet skal sende herredsstyret meddelelse og sette erhververen en frist, innen hvilken han under tvangsmulkt skal innsende til herredsstyret de oplysninger, som efter § 11 skal følge med en ansøkning om erhvervstillatelse. Tvangsmulkten kan inndrives ved utpantning og inngår i det i skogkonsesjonslovens § 15, annet ledd, nevnte fond.

Departementets bestemmelser efter første ledd skal tinglyses.

Er der hengått over 5 år efter den i første avsnitt omhandlede tinglysning eller innsettelse i besiddelsen, uten at der er satt erhververen frist efter første eller annet ledd, kan erhvervelsens rettsgyldighet ikke rokkes efter denne lov. Dette gjelder dog ikke overfor de i § 3 siste punktum omhandlede erhververe. Heller ikke gjelder det overfor erhververe, der har avgitt sådan uriktig erklæring som omhandles i § 29 c.

§ 19. Det påligger lensmannen uopholdelig å gi vedkommende departement[1]) samt herredets ordfører underretning, såsnart han får vite om, at nogen i strid med denne lov har tiltrått besiddelsen av eller fått hjemmelsbrev på en eiendom. Det samme gjelder, når han får vite om, at en erhverver, som har latt tinglyse erklæring overensstemmende med § 3 annet ledd, ikke har overholdt erklæringen.

§ 20. Oversittes en frist, som er fastsatt i henhold til § 18, første ledd, skal øvrigheten, hvis det gjelder eiendomserhvervelse, uten forliksmegling eller varsel la eiendommen selge ved tvangsauksjon. Salget skjer med bindende virkning for eieren eller besidderen, hans hjemmelsmann, deres kreditorer og konkursboer samt dem, som har pant i eiendommen. Det foregår for eierens eller besidderens regning og således, at intet av den ved auksjonen utbragte kjøpesum utbetales ham, før hans hjemmelsmann har erholdt det vederlag, han har betinget sig for eiendommen. Blir dette vederlag ikke dekket fullt ut, har han den personlige fordring på sin skyldner i behold.

Gjelder det en brukserhvervelse, anses bruksretten for bortfalt ved fristens utløp.

§ 21. Når eiendomsrett eller bruksrett til en jordeiendom ved arv tilfaller nogen, som efter denne lov er uberettiget til å erhverve den, kommer forskriftene i §§ 18 og 20 likeledes til anvendelse. Gjennem overenskomst med fremmede makter

[1]) Landbruksdepartementet.

10. desbr. Nr. 3. kan der dog vedtas lenger frist enn i § 18 bestemt til å bringe erhvervelsen i lovlig orden.

Tilhører sådan eiendomsrett eller bruksrett med full rettsvirkning en kvinne, forblir den hendes særeie, om hun gifter sig med nogen, som ikke kan erhverve den uten tillatelse og ikke har fått sådan.

§ 22. Hvis en korporasjon, en stiftelse eller et selskap, som har erholdt tillatelse efter denne lov, senere undergår sådan forandring, at de vedtatte[1]) betingelser for å erholde tillatelsen ikke lenger er tilstede, eller viser det sig, at de fra først av ikke har vært tilstede, får reglene i §§ 18 og 20 tilsvarende anvendelse.

§ 23. Den, som har panterett i en eiendom, som han efter denne lov ikke uten tillatelse kan erhverve med full rettsvirkning, kan dog ta eiendommen til brukelig pant for inntil 3 år. Oversittes denne frist, skal øvrigheten på panthaverens vegne og med bindende virkning for ham og den, til hvem han måtte overdra sin rett, la eiendommen selge ved tvangsauksjon.

Enn videre kan panthaveren få tilslag ved tvangsauksjon over eiendommen. Reglene i §§ 18 og 20 kommer da til anvendelse, forsåvidt bestemmelsene i § 6 ikke medfører noget annet. Men departementet[2]) kan under særlige omstendigheter på ansøkning forlenge den frist, som er fastsatt efter § 18, med et passende tidsrum inntil 3 år, når en eiendom er kjøpt på tvangsauksjon for å redde en fordring, som tilhører erhververen, og som denne har panterett for i eiendommen. Frist i henhold til § 18 kan forelegges, såsnart budet er approbert. Har panthaveren først tatt pantet til brukelighet, må fristen ikke settes så lang, at hans samlede besiddelsestid blir mer enn 5 år.

§ 24. Når en erhvervelses gyldighet er betinget av tillatelse efter denne lov, må der, inntil forholdet er bragt i orden, ikke åvirkes mer i skogen enn til husbehov og gårdsfornødenhet eller foretas noget, som ellers vesentlig forringer eiendommens verdi.

Overtredelse av dette forbud straffes med bøter inntil 50 000 kroner. Dessuten kan det, som ulovlig er åvirket eller på annen måte fraskilt eiendommen, eller verdien av dette inndras hos den skyldige eller den, på hvis vegne han har handlet. Inndragningen skjer til fordel for herredskassen.

Ved anvendelsen av disse bestemmelser i de tilfelle, som er nevnt i § 3 siste punktum, betraktes erhvervelsen som stridende mot loven allerede fra først av.

§ 25. Vedkommende departement[2]) kan la opta retslige

[1]) Jfr. § 7, 2net ledd.
[2]) Landbruksdepartementet.

forklaringer overensstemmende med straffeprosesslovens reg- 10 desbr.
ler om, hvorvidt der foreligger nogen overtredelse av bestem- Nr. 3.
melsene i denne lov.

§ 26. Overfor et selskap eller en sammenslutning, hvis medlemmer er personlig ansvarlige, skal denne lovs regler om erhvervelse anvendes, som om erhvervelsen skjedde til fordel for den av medlemmene, for hvis vedkommende der i så henseende gjelder de strengeste regler.

Hvad her er bestemt om medlemmene av et ansvarlig selskap, får tilsvarende anvendelse overfor ansvarlig medlem og kommanditist i et kommandittselskap[1]) og overfor ansvarlig innehaver og stille interessent i et stille selskap. En långiver, som har betinget sig innflydelse på bestyrelsen av låntagerens forretning eller andel i dens utbytte, skal ved anvendelsen av denne regel behandles som stille interessent i forretningen. Kongen kan dog gjøre undtagelse fra bestemmelsene i annet og tredje punktum for bestemte innskudd eller lån, hvis dette finnes ubetenkelig.

§ 27. De bestemmelser, som er gitt ovenfor, gjelder ikke:

1. I tilfelle, hvor Kongens tillatelse til erhvervelse av særlige arter fast eiendom er nødvendig efter nogen annen lov.[2])
2. I tilfelle, hvor de måtte stride mot bestående traktat.[3])
3. Ved erhvervelse av grunn, som muteren efter bergverkslovgivningen er berettiget til å erholde avstått som nødvendig til bergverksdriften.[4])

Kapitel II.
Om forkjøpsrett.

§ 28. I de tilfelle, da der efter denne lovs 1ste kapitel kreves tillatelse til å erhverve eiendomsrett til dyrket mark, har den herredskommune, hvor eiendommen ligger, forkjøpsrett.

Kommunen har dog ikke forkjøpsrett overfor innenbygdsboende[5]) norske statsborgere, medmindre den vil benytte eien-

[1]) Se handelsregisterloven av 17 mai 1890 § 33 a.
[2]) Se lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 kap. I og II, lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 med tilleggslover av 13 august 1915 og 26 juli 1916, lov om erhvervelse av større myrstrekninger av 25 juli 1913 lov om erhvervelse av kalkstensforekomster av 3 juli 1914 og lov om erhvervelse av fjellstrekninger av 27 august 1915.
[3]) Jfr. traktat med Amerikas forenede stater av 3 april 1783 art IV (jfr. traktat av 4 juli 1827 art. 17), med Hawaii av 1 juli 1852 art. 2, med Grekenland av 27/15 oktober 1852 art. 2 og 12, med Liberia av 1 september 1863 art. III, med Mexico av 29 juli 1885 art. 2 og 16, med Spanien av 27 juni 1892 art. 2, med Portugal av 31 desember 1895 art. 2 og med Japan av 2 mai 1896 art. 2.
[4]) Se bergverksloven av 14 juli 1842 §§ 18—20, jfr. lover av 22 mai 1902 og 9 mai 1903 samt lov nr. 4 av 18 september 1909 § 31.
[5]) Jfr. § 3 1ste ledd.

10 desbr. Nr. 3

dommen til småbruk eller boligtomter eller til særlige kommunale formål. Det samme gjelder overfor norsk statsborger, som i forbindelse med ansøkningen om erhvervstillatelse avgir erklæring om, at han vil bo på eiendommen og drive den som gårdsbruk på forsvarlig måte. I dette tilfelle skal det, hvis tillatelse blir meddelt, settes som betingelse, at erhververen tar bolig på eiendommen og overtar driften innen en nærmere fastsatt frist, og at han vedblir å ha sin bolig der og drive eiendommen selv som foran nevnt i et nærmere fastsatt tidsrum. Opfyller erhververen ikke de fastsatte betingelser, får kommunen adgang til å gjøre forkjøpsrett gjeldende.

§ 29. Uten hensyn til foranstående bestemmelser kan et herred i alle tilfelle gjøre forkjøpsrett gjeldende i følgende tilfelle:

a. når nogen i henhold til § 1, tredje ledd, har erhvervet en eiendom uten konsesjon og det oplyses, at vedkommende enten ikke var innenbygdsboende eller at han har avgitt uriktig erklæring efter § 3 eller undlatt uten departementets samtykke å overholde en sådan erklæring,
b. når nogen har erholdt konsesjon på grunnlag av uriktig oplysning om å være innenbygdsboende eller uten departementets samtykke har undlatt å opfylle en i konsesjonen satt betingelse om, at han skulde bosette sig på eiendommen og drive den i et visst tidsrum,
c. når nogen i tilfelle, hvor en erhvervelse er konsesjonspliktig, i en til rettsskriveren efter § 17 avgitt erklæring forsettlig har gitt uriktige oplysninger angående nogen omstendighet, der har betydning for konsesjonsspørsmålets avgjørelse.

§ 30. Hvis erhververen er en norsk kommune eller en korporasjon eller stiftelse, som har helt norsk styre med sæte i Norge og hvis formål er almennyttig, kan Kongen meddele tillatelse til erhvervelsen med den virkning, at hjemkommunens forkjøpsrett bortfaller, såfremt det av samfundsmessige grunner finnes å være av overveiende interesse, at ansøkeren får erhverve eiendommen.

Står betydelige interesser mot hverandre eller det forlanges av hjemkommunen, bør bestemmelse om, at hjemkommunens forkjøpsrett skal bortfalle, ikke treffes, før saken har vært forelagt Stortinget.

§ 31. Herredskommunens forkjøpsrett gjelder foruten den dyrkede mark i herredet, som rettshandelen omfatter, også hvad der er avhendet og skyldlagt sammen med den.

Avhendes der ved samme rettshandel også annen fast eiendom, rettighet eller løsøre, og herredskommunen vil gjøre sin forkjøpsrett gjeldende, er den forpliktet til å overta også dette i den utstrekning, det forlanges, når forlangendet frem-

settes i forbindelse med ansøkningen om erhvervstillatelse eller erhververens meddelelse efter § 32. 10 desbr. Nr. 3.

§ 32. Når kontrakt er avsluttet om overdragelse av eiendomsrett til dyrket mark eller auksjonsbud approbert, skal erhververen, hvis han trenger tillatelse efter denne lov, men ikke inngir ansøkning derom, gjennem meddelelse til herredsstyret om kontrakten eller auksjonskjøpet gi kommunen adgang til å gjøre forkjøpsrett gjeldende. Meddelelsen skal inneholde alle de oplysninger, som efter § 11 kreves ved ansøkning om erhvervstillatelse, og den må innsendes til herredsstyret innen 6 uker efter kontraktens avslutning eller auksjonsbudets approbasjon. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter inntil 50 000 kroner.

Sådan meddelelse kan også gis av overdrageren.

Før det er bragt på det rene, at forkjøpsretten ikke vil bli benyttet, må erhververen ikke avhende eiendommen eller nogen del av den videre. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter inntil 50 000 kroner. Dessuten kan et beløp svarende til den inntekt, som den ulovlige avhendelse måtte ha bragt erhververen, inndras til fordel for herredskassen, uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot ham.

Bestemmelsene i denne paragraf får tilsvarende anvendelse, når en erhverver, som har latt tinglyse erklæring overensstemmende med § 3 annet ledd, vil avhende eiendommen, før erklæringen er opfylt.

§ 33. Adgang for herredskommunen til å gjøre forkjøpsrett gjeldende til en eiendom opstår:

1. når ansøkning om erhvervstillatelse er inngitt til skogutvalget;[1])
2. når sådan meddelelse som nevnt i § 32 er innsendt til herredsstyret;
3. når noget av de i § 29 omhandlede tilfelle foreligger eller når en mot denne lov stridende eiendomserhvervelse er fullbyrdet ved tinglysning av hjemmelsbrev eller ved at erhververen er innsatt i besiddelse av eiendommen (§ 18);
4. når 6 uker er hengått, siden kontrakt om overdragelse er avsluttet eller auksjonsbud approbert, uten at handelen i dette tidsrum er omgjort og meddelelse innsendt (§ 32).

Forkjøpsretten bortfaller, hvis ikke beslutning om å gjøre den gjeldende blir fattet i lovlig herredsstyremøte, i de under nr. 1 og 2 foran samt i § 18 annet ledd omhandlede tilfelle innen 6 uker, efterat ordføreren har mottatt ansøkningen eller meddelelsen eller efter § 30 underretning fra vedkommende departement om, at erhvervstillatelse ikke er

[1]) Se § 8, jfr. § 11.

10 desbr. Nr. 3.

meddelt, samt alle nødvendige oplysninger, og i de under § 29 og foran under nr. 4 omhandlede tilfelle innen 3 måneder, efterat ordføreren har fått kjennskap til forholdet.

Ny beslutning må i tilfelle være fattet innen 4 uker, efterat ordføreren har mottatt saken tilbake fra fylkesmannen. En beslutning, som er fattet med minst to tredjedels flertall, er gyldig, uten at § 38 i lov om formannskaper på landet av 14 januar 1837 kommer til anvendelse.

Når der foreligger gyldig beslutning om å gjøre forkjøpsretten gjeldende, skal ordføreren uopholdelig sende meddelelse derom til overdrageren, erhververen og vedkommende departementet.[1])

§ 34. Når forkjøpsretten gjøres gjeldende, inntrer kommunen i den oprindelige erhververs rettigheter og forpliktelser. Dog skal forpliktelser, som ikke er oplyst, før herredsstyret fatter sin beslutning, være uforbindende for kommunen, såfremt ordføreren minst 2 uker før har forespurt, om overdrageren har noget å tilføie til de meddelte oplysninger. Den del av vederlaget, som ikke består i pengeydelse eller ydelse av føderåd, eller hvis erleggelse er gjort avhengig av en betingelse, hvis opfyllelse ikke ligger i herredsstyrets hånd, skal verdsettes til et pengebeløp, som i mangel av mindelig overenskomst fastsettes ved skjønn. Kan en betinget ydelse ikke verdsettes i penger, hvilket i tvisttilfelle likeledes avgjøres ved skjønn, bortfaller ydelsen uten vederlag.

Er der i salgsvilkårene betinget rett for selgeren til gjenkjøp eller til å fragå salget under betingelser, hvis opfyllelse ikke ligger i herredsstyrets hånd, kan en sådan gjenkjøps- eller fragåelsesrett ikke gjøres gjeldende overfor herredsstyret.

Den eller de herredskommuner, som benytter sin forkjøpsrett, skal, hvis der foreligger ansøkning om erhvervstillatelse eller meddelelse efter § 32 første eller andet ledd, yde erhververen erstatning med 2 pct. av de første kr. 50 000,00 av kjøpesummen og 1 pct. av det overskytende beløp inntil kr. 5 000,00. Har han i anledning av erhvervelsen hatt utgifter som ikke blir dekket ved den nevnte erstatning, kan departementet,[1]) efterat herredsstyret har hatt anledning til å uttale sig, bestemme, at de helt eller delvis skal erstattes ham av kommunen, såfremt dette efter omstendighetene finnes rimelig. Under samme betingelse kan der også treffes bestemmelse om en erstatning til overdrageren. Gjør flere kommuner forkjøpsrett gjeldende, fordeles erstatningsbeløpet i mangel av overenskomst mellem dem i samme forhold som kjøpesummen.

Departementet kan henlegge de her omhandlede avgjørelser til en fast voldgiftsrett på 3 medlemmer.

---

[1]) Landbruksdepartementet.

Hvis departementets eller voldgiftsrettens avgjørelse går kommunen imot, kan herredsstyret innen 4 uker, efterat meddelelse herom er mottatt, frafalle sin beslutning om å gjøre forkjøpsrett gjeldende. 10 desbr. Nr. 3.

§ 35. Hvis det i en ansøkning om erhvervstillatelse eller i en meddelelse i henhold til § 32 anføres, at overdragelsen helt eller delvis er en gave, og der opgis den sum, som antas å svare til eiendommens verdi, skal denne sum anses som kjøpesum, når forkjøpsretten gjøres gjeldende. Dog kan herredsstyret, hvis det finner den for høit ansatt, forlange kjøpesummen fastsatt ved skjønn.

Er der fastsatt en felles kjøpesum for en eiendom, som efter § 31 første ledd omfattes av forkjøpsretten, og for annen fast eiendom eller rettighet eller løsøre, som aktes avhendet underett med den, skal det bestemmes ved skjønn, hvor stor del av denne felles kjøpesum der svarer til, hvad forkjøpsretten omfatter, og i tilfelle til det øvrige, som herredskommunen i henhold til § 31 annet ledd skal overta.

Vil kommunen gjøre forkjøpsrett gjeldende overfor en panthaver, som for å redde sin fordring har kjøpt eiendommen ved tvangsauksjon, herunder innbefattet auksjon i henhold til konkurslovens § 127, må kommunen også betale panthaveren den udekkede del av hans fordring. Dog kan herredsstyret, hvis det finner, at auksjonskjøpesummen med dette tillegg overstiger eiendommens verdi, forlange fastsatt ved skjønn, hvor stor del av panthaverens fordring pantet gir sikkerhet for utover auksjonskjøpesummen.

§ 36. Til skjønn effter §§ 34 og 35 må stevning være forkynt innen en måned regnet fra de utgangspunkter, som er nevnt i § 33 annet ledd, og skjønnet må fremmes innen en måned efter utløpet av den lovbestemte varselsfrist.[1]) Særskilt forliksmegling finner ikke sted. Overskjønn må være tilstevnt innen 14 dager efter underskjønnets avholdelse og skal likeledes fremmes innen en måned efter utløpet av den lovbestemte varselsfrist.

I disse tilfelle regnes den i § 33 foreskrevne frist for herredsstyrets beslutning fra skjønnets eller overskjønnets avholdelse.

Hvis herredsstyret på forhånd fatter beslutning om å gjøre forkjøpsrett gjeldende, regnes månedsfristen for tilstevning av skjønn fra beslutningen.

Skjønnsmenn såvel til underskjønn som til overskjønn opnevnes av fylkesmannen utenfor det eller de i skjønnet interesserte herreder, men såvidt mulig fra de nærmest liggende.

---

[1]) Se lov om forkynnelser, varsler i civile saker m. m. av 4 juni 1892 kap. II.

10 desbr. Nr. 3.

§ 37. Herredsstyret har samme krav som overdragerens medkontrahent på, at eiendommen holdes vedlike, at den ikke skades ved hugst eller bortførelse av bygning eller forringes på annen måte, og at den i det hele leveres til den betingede tiltredelsestid i den stand, hvori medkontrahenten hadde rett til å forlange den.

Overtredelse herav straffes med bøter. Det, som ulovlig er åvirket eller på annen måte fraskilt eiendommen eller dets verdi inndras hos den skyldige eller den, på hvis vegne han har handlet. Inndragningen skjer til fordel for herredskassen. Offentlig påtale finner ikke sted uten herredstyrets begjæring.

Herredsstyret kan dessuten kreve erstattet det tap, som er påført kommunen ved overtredelsen.

Har overdragerens medkontrahent uten å ha fått erhvervstillatelse tiltrått en eiendom, som er gjenstand for forkjøpsrett, kan herredsstyret forlange, at der gjøres et fradrag i kjøpesummen, svarende til den forringelse, eiendommen har lidt ved rettsstridig virksomhet fra erhververens side efter tiltredelsen. Fradragets størrelse bestemmes ved skjønn, hvis omkostninger likeledes fratrekkes kjøpesummen. Har erhververen beheftet eiendommen således, at heftelsenes samlede beløp overstiger den kjøpesum, som skal betales av kommunen, er heftelsene uforbindende for denne, forsåvidt de overstiger nevnte kjøpesum. Det samme gjelder i de i § 29 nevnte tilfelle.

Hvis overdragerens medkontrahent har avhendet eiendommen, og herredsstyret, når det gjør forkjøpsretten gjeldende, finner å burde holde en senere erhverver helt eller delvis skadesløs for det tap, han derved vilde lide, kan herredsstyret til dekning av det, som betales utover kjøpesummen efter den kontrakt kommunen er trått inn i, kreve utbetalt av tidligere erhververe den inntekt, de måtte ha innvunnet ved å avhende eiendommen i strid med loven.

§ 38. Overenskomst, hvorved en kommune mot vederlag gir avkall på sin forkjøpsrett, er ugyldig, og vederlaget kan efter vedkommende departements bestemmelse inndras i statskassen.

Grunn, som en kommune har erhvervet ved forkjøpsrett i henhold til denne lov, kan ikke avhendes uten tillatelse av Kongen. Dette gjelder dog ikke avhendelse til byggetomt med tun og have, til småbruk eller til opdyrkning.

3dje kapitel.

Slutningsbestemmelser.

§ 39. Kongen kan bestemme, at denne lov også skal komme til anvendelse i by, hvor der finnes dyrket mark av nogen betydning.

§ 40. Om de erhvervelser av dyrket mark, som ikke går inn under denne lov, gjelder lovgivningens almindelige regler om erhvervelse av fast eiendom.[1]) 10 desbr. Nr. 3.

§ 41. Denne lov trer i kraft straks.

Midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918 opheves.

I de herreder, hvor grensen for det konsesjonsfri areal er nedsatt i henhold til den nevnte lovs § 1 siste ledd eller § 7, skal den nedsatte grense inntil videre gjelde for de erhvervelser, som er omhandlet i denne lovs § 1, såfremt den er lavere enn den grense, som vilde følge av loven.

Lov*)[1]) om forandring i og tillegg til lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917 med tilleggslover av 14 april 1919 og 29 november 1919. 10 desbr. Nr. 4.

I.

Paragraf 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. lov av 29 november 1919, skal herefter lyde således:

Kongen kan beslutte, at maksimalfrakter fastsettes for transport med norske skib i fart fra fremmed havn til Norge for alle varer eller visse sorter av varer.

Fraktenes størrelse fastsettes likeledes av Kongen eller den, han dertil bemyndiger, efter innstilling fra den i § 3 nevnte kommisjon.

Den mindreinntekt, som opstår ved at et skib må seile til maksimalfrakt i forhold til de skib, som seiler i annen fart, blir å godtgjøre på den måte, som Stortinget senere bestemmer.

II.

Bestemmelsene i paragraf 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. tilleggslov av 29 november 1919, om erstatning for mindreinntekt, som opstår ved at et skib må seile til maksimalfrakt samt om erstatningens fastsettelse, utligning, betaling og inndrivelse blir fremdeles gjeldende for den mindreinntekt, som opstår ved fraktslutninger, hvor konossement er utferdiget senest 31 oktober 1920.

Uten tilladelse av Kongen eller den, han bemyndiger, må intet skib slettes av skibsregistret, før dets forpliktelser efter disse bestemmelser er opfylt.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Plakat*) angående innførsel av husdyr og smittebærende gjenstander. 10 desbr.

*) Bekjentgj. 13 desember i Lovtid. 1ste avd nr. 73.

[1]) Se lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 kap. III.

[2]) St.besl. 30 november. Se Ot. prp. nr. 71. Innst. O. nr. 145. St.tid., forh. i Ot. s. 936—949; i Lt. s. 255.

10 desbr. I kraft av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 dens § 17 fastsettes herved følgende bestemmelser for innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander:

I. Hest og annet til hesteslekten hørende dyr skal det være forbudt å innføre.

Skyss- og trafikkhester, som fra Sverige passerer riksgrensen til Norge for umiddelbart atter å vende tilbake til Sverige, rammes ikke av dette forbud, når hestens identitet tilfredsstillende godtgjøres.

II. Storfe, sau og gjet og andre drøvtyggende dyr skal det være forbudt å innføre fra alle land.

Rensdyrtrafikken til Norge rammes ikke av dette forbud.

III. Svin skal det være forbudt å innføre fra alle land med undtagelse av de russiske havner ved Nordishavet og Det hvite hav, hvorfra det er tillatt å innføre disse dyr til Finnmarken. Fra Finnmarken skal det være forbudt å innføre svin til rikets øvrige egner.

IV. Hund og annet til rovdyrene hørende dyr skal det være forbudt å innføre fra alle land .

Hund, som benyttes til voktning av renhjorder og i følge med disses eiere eller voktere kommer fra Sverige, tillates innført, hvilket også gjelder, om lappene på flytningen til Norge har passert Finnlands område.

V. Alle andre pattedyr samt fjærfe skal det være forbudt å innføre.

VI. Huder og skinn skal det være forbudt å innføre i rå, utilberedt tilstand.

Det skal inntil videre være tillatt å innføre fullstendig tørrede eller godt saltede huder og skinn på betingelse av, at partiene ved ankomsten besiktiges av vedkommende kommunale dyrlæge og av denne erklæres å være i tilfredsstillende sanitær tilstand.

Rå eller lettsaltede deler av drøvtyggere, hester og svin, såsom utilvirkede, utilberedte og urensede hår og børster, som ikke i forveien er desinfisert, samt muler, klover og ferske eller lettsaltede tunger skal det likeledes være forbudt å innføre.

Innførsel av usaltet eller utilberedt kjøtt og flesk samt usmeltet talg skal være forbudt fra alle land undtagen fra Sverige. Dog skal det være tillatt fra de ved Nordishavet og Det hvite hav beliggende russiske havner å innføre til Finnmarken frosset rensdyrkjøtt.

VII. Gress, høi og halm skal det være forbudt å innføre. Dog kan sådan innførsel finne sted fra Sverige (undtagen fra Malmøhus-, Kristiansstads-, Hallands-, Kronobergs-, Blekinge-, Skaraborgs-, Elfsborgs-, Göteborgs- og Bohus-

län) og fra de rusiske havner ved Nordishavet og Det hvite hav, fra hvilke havner det er tillatt å innføre disse varer til Finnmarken. 10 desbr.

VIII. Brukte fjøsredskaper skal det være forbudt å innføre fra alle land, medmindre det godtgjøres ved en av norsk konsul bekreftet, av vedkommende sundhetsmyndighet utstedt, attest, at de er betryggende desinfisert.

IX. Landbruksepartementet bemyndiges til å tillate innførsel av enkelte dyr og gjenstander, hvis innførsel ved denne plakat er forbudt, og i tilfelle å fastsette de nærmere vilkår for innførselen, således karantenering, dyrlægeundersøkelse og betalingen herfor. Innførsel av hest fra andre land enn Sverige kan i tilfelle bare skje over Fredrikshald, Kristiania, Kristiansand, Stavanger, Bergen eller Trondhjem.

X. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

Denne plakat trer i kraft straks.

Samtidig opheves den gjeldende plakat angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander av 24 september 1920 med tilleggsplakater av 1 oktober og 3 desember 1920.

Kongelig resolusjon *) hvorved med hjemmel av lov av 2 juli 1910 om varemerker og om utilbørlige varekjennetegn og forretningsnavn dens § 25, 6 og 7 ledd, bestemmes: 10 desbr.

Det skal være forbudt å innføre til, falholde og selge her i riket vine med betegnelsene Portvin (Oporto, Port-wine og alle andre forbindelser med ordet Port) eller Madeira (Madére, Madeira-wine og alle andre forbindelser med ordet Madeira), medmindre de skriver sig fra henholdsvis Duorodistriktet i Portugal eller fra øen Madeira, er utført henholdsvis gjennem havnebyene Oporto og Funchal og ved innførselen til Norge er ledsaget av oprinnelsesbevis og bevis for ekthet utstedt av vedkommende kompetente portugisiske myndighet.

Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de forskrifter, som er nødvendige til gjennemførelsen av foranstående bestemmelse.

Overtredelse av denne resolusjon og av de forskrifter, som er gitt i henhold til denne, straffes med bøter.

Denne resolusjon trer i kraft den 13 desember 1920 og blir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn overenskomst av 14 oktober 1920 mellem Norge og Portugal står ved makt.

Kongelig resolusjon *), hvorved i medhold av § 7 i lov av 16 juli 1920 om midlertidig tillegg til lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910 bestemmes, at den i nevnte 10 desbr.

*) Bekjentgj. 14 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 74.

10 desbr. lov omhandlede gjenoprettelse av patenter og patentkrav og forlengelse av utøvelsesfristen skal tilkomme borgere og undersåtter av Tyskland, Frankrike, Nederlandene, Polen, Portugal, Sverige, Schweiz, Tsjekko-Slovakiet og Tunis.

10 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 1 i lov av 14 juli 1916 om midlertidig forlengelse av den i artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte prioritetsfrist for patentkrav utferdiges følgende bestemmelser:

Den i henhold til artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte frist av 12 måneder for opnåelse av den i nevnte artikkel omhandlede fortrinsrett, som tilkommer borger eller undersått av nogen unionsstat for inngivelse av krav på patent, forlenges, forsåvidt fristen ikke var utløpet den 29 juli 1914, ytterligere til og med 31 mars 1921.

10 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 8 i lov av 16 juli 1929 om midlertidig tillegg til lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910 bestemmes:

1. Det i nevnte lovs §§ 1, 2, 3 og 6 fastsatte tidsrum fra og med 29 juli 1914 til og med 30 juni 1920 forlenges til og med 30 september 1920.

2. Den i lovens §§ 1, 2 og 3 til 10 januar 1921 fastsatte frist forlenges til og med 30 september 1921.

3. Den i lovens § 6 siste ledd til 10 januar 1922 fastsatte frist forlenges til og med 30 september 1922.

10 desbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved den av Nærbø herredsstyre i møte den 30 oktober 1920 fastsatte vedtekt angående herberger- og beverternæringen i Nærbø herred, Rogaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 som gjeldende inntil videre fra 1 januar 1921 å regne.

10 desbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved den av Tromsøysund herredsstyre i møter den 17 juli og 6 november 1920 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Tromsøysund herred, Troms fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre fra 15 januar 1921 å regne.

10 desbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved den av Tromsøysund herredsstyre i møte den 6 november 1920 fastsatte vedtekt angående beverternæringen i

*) Bekjentgj. 14 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 74.
**) Bekjentgj. 14 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 74, hvor vedtekten er inntatt.

Tromsøysund herred, Troms fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 som gjeldende inntil videre fra 1 februar 1921 å regne —, dog med et par forandringer. 10 desbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Frogn herredsstyre i Akershus fylke under 12 august og 4 november 1920 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Frogn herred i tiden før 25 august påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning. 10 desbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 angust 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Grue herredsstyre i Hedmark fylke under 5 juni og 14 juli 1920 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Grue herred i tiden før 15 september påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning. 10 desbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved der i medhold av § 2 i lov nr. 5 av 20 august 1915 gis tillatelse til, at sliplast fra Vefsen herred, Nordland fylke, som er utblinket av en av fylkets skogfunksjonærer, kan utføres fra herredet til andre landsdeler eller utlandet. 10 desbr.

Nærmere regler om, hvad som skal regnes som sliplast, og hvorledes kontrollen med utførselen — der skal utføres av fylkesskogmestrene — skal utføres, fastsettes av departementet.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1922.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, annet ledd, bestemmes følgende: 10 desbr.

1. Fylkesmennene bemyndiges til i den utstrekning, hvori det måtte anses nødvendig, inntil videre å utferdige midlertidige påbud om, at motorvognkjøring på offentlig vei skal foregå i fast rute.

*) Bekjentgj. 14 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 74.

10 desbr. 2. De av fylkesmennene i henhold hertil utferdigede påbud trer i kraft fra det tidspunkt vedkommende fylkesmann bestemmer.

3. Om de trufne forføininger avgir fylkesmannen snarest innberetning til Arbeidsdepartementet og til transportkommisjonen.

10 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved der i henhold til § 3 i murtvangsloven av 19 mai 1904 meddeles følgende dispensasjon for Kragerø:

Utenfor murtvangsstrøk skal det foruten de i murtvangslovens § 3, 2 omhandlede trehus inntil videre også være tillatt å opføre toetasjes trebygninger med en høide til gesimsens overkant av 6,5 meter.

I sådanne toetasjes trebygninger er det ikke tillatt å innre beboelsesrum på loftet eller i kjeller, likesom det heller ikke på samme er tillatt å opføre nogen slags arker eller opbygg over bygningens hovedgesims eller takflate.

Ingen utvendig trevegg må ha større høide over grunnen enn 8 meter.

Med hensyn til arealets størrelse, bygningenes adskillelse fra nabogrunn m. v. gjelder det samme som for en-etasjes bygninger i lovens § 3, 2 bestemt.

10 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved den ved kongelig resolusjon av 8 desember 1888 post 3 fastsatte minimumsrente av 10 øre for lån mot håndfått pant forhøies inntil videre til 20 øre.

10 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

I. De ved kongelig resolusjon av 20 august 1920 fastsatte maksimalfrakter for mineralske oljer fra Nord-Amerika, Chile og Peru opheves.

Videre opheves alle andre resolusjoner, hvorved maksimalfrakter har vært fastsatt, forsåvidt de fremdeles må anses gjeldende.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder alle skibninger, for hvilke konnossementer utferdiges efter kl. 1 em. den 10 desember 1920 (Kristiania-tid).

10 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov av 10 desember 1920 om forandring i og tillegg til lovgivningen om maksimalfrakter Proviantdepartementet bemyndiges til å gi de i nevnte lovs post II omhandlede tillatelser til, at skib kan slettes av skibsregistret.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

---

*) Bekjentgj. 14 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 74.

Kongelig resolusjon *), hvorved i henhold til §§ 84 og 89 i bygningsloven av 27 juli 1896, § 48, jfr. § 99, i bygningsloven for Bergen av 19 april 1899, § 46, 3 i bygningsloven for Kristiania av 26 mai 1899 og § 53, 5 i bygningsloven for Trondhjem av 11 juni 1906 stadfestes med nogen endringer: 10 desbr.

1. Kristiania bystyres beslutning av 20 november 1919.
2. Trondhjem bystyres beslutning av 19 februar 1920.
3. Bergen bystyres beslutninger av 26 mars og 8 november 1920.
4. Aker herredsstyres beslutning av 3 juni 1920 —

angående forskrifter for innretning og drift av heisanlegg i de nevnte byer og Aker bygningsdistrikt samt angående den kommunekassen tilkommende betaling for heisanleggs besiktigelse m. v.

Forskrifter om innretning og drift av heisanlegg i Kristiania samt regulativ for den bykassen tilkommende betaling for besiktigelse m. v. i henhold til bygningslovens § 46, 3.

Titel I. De under forskriftene henhørende anlegg.

§ 1.

Ved heis i nærværende forskrifter forstås sådanne i eller utenpå bygninger anbragte løfteinnretninger:

1. Som er forsynt med stol eller plattform ført i faste styringer (anordning titel III).
2. Hvor lasten direkte er ophengt i et over en blokk eller skive løpende tau (kjetting), og som skal benyttes mellem to eller flere etasjer, gallerier, plattformer eller lignende (anordning titel IV, § 26).
3. Undtatt fra forskriftenes bestemmelser er kraner av enhver art, løpekatter og hengebaner innen bygninger eller i det fri samt provisoriske anlegg som stillasheiser ved opførelse av bygninger, taljer etc.

Titel II. Klasseinndeling.

§ 2.

Heisanlegg inndeles i følgende 4 klasser.

a. Småheiser, som ikke kan betredes, med høist 100 kg. bæreevne og ikke mer enn 0,75 m.^{2} grunnflate på heisestolen og med heisestol og åpninger i sjaktveggen av ikke større høide enn 1 m.
b. Vareheiser.
c. Vareheiser med personbefordring.
d. Personheiser.

**) Bekjentgj. 17 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 76.

10 desbr. Titel III. **Anordning, konstruksjon og materiale m. v.**

§ 3.

Opstilling.

Heiser skal kunne opstilles inne i bygninger, i trappehus, på bygningers yttermurer eller i lysgårder med grunnmurte vegger, såfremt den i bygningsloven foreskrevne minstestørrelse av lysgårder ikke derved innskrenkes.

§ 4.

Heisanlegg inne i bygninger, sjakter og sjaktvegger.

1. Heiser, som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anlegges i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må som regel være omgitt av ildfaste vegger, der kun er forsynt med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler som heisestol, føringer og bevegelsesinnretninger (som tau, kjettinger, motvekter, drivcylinder etc.). Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må rummet ved siden av heisebanen ikke benyttes.
2. Materiale og tykkelser for de ildfaste sjaktvegger skal utføres overensstemmende med bygningskontrollens fordringer.
3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, såvidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m. over takflaten. Munner sjakten ut i gårdsplass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.
4. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er undtatt:
   a. Heiser, som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
   b. Heiser, som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet, at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.
   c. Småheiser (§ 2 a), som i privathus kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.

   Heisanlegg i bygninger uten ildsfarlig bedrift, til eks. lagerlokaler og lignende kan av bygningskommisjonen tillates uten ildfaste vegger.
5. Gjennembrytning av gulv utenfor heisesjakten eller heisebanen for motvekter, tau, styreinnretninger eller lignende er, såfremt de er større enn 1 dm.^{2} i tverr-snitt, kun tillatt, når der mellem de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste mantler i hele etasjehøiden.

§ 5. 10 desbr.

Heisanlegg i lysgårder og på bygningers yttermurer.

1. Forsåvidt heiser ikke er begrenset direkte av lysgårdens vegger eller bygningens yttervegger, skal de ved gårdsplassen omgis av et gitter, minst 2 m. høit, og forøvrig som i § 7 foreskrevet, omfattende heisebanen og motvektsbanen, samt heisens bevegelige deler forøvrig.
2. Føringer, beskyttelsestak og lignende med bygningen fast forbundne deler skal være av ikke brennbart materiale. For fanginnretningen tillates dog føringene beklædd med tre.

§ 6.

Lysåpninger i sjaktvegger.

1. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.
2. Lysåpninger, som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 10 mm. tykt ildfast glass i ildsikker innfatning.

§ 7.

Innhegning av heisebaner.

1. Heiser, ved hvilke ildfast innklædning av heisebanen ikke fordres (§ 4, passus 4 og § 5) skal på annen betryggende måte innhegnes, så mennesker ikke kan komme til skade og således at driften ikke kan forstyrres av uvedkommende.
2. Sådan innhegning skal være av minst 2 m. høide og, undtagen for de i § 4 passus 4 c nevnte småheiser, av ikke brennbart materiale. Består den av gitter, ståltrådnett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde enn 1 cm.^{2}, medmindre avstanden mellem gitter og heisestol respektive motvekt er så stor, at større åpninger kan tilstedes.

§ 8.

Dører i sjaktvegger og i innhegninger.

1. Enhver inngangsåpning i sjaktvegger eller innhegninger skal være forsynt med dører, der ikke kan slå inn i heisebanen.
2. Dører i sjakter, hvor ildfaste vegger fordres, skal være ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.

10 desbr. 3. Dører til sjakter, hvor ildfaste vegger ikke fordres, skal i det minste tilfredsstille de for innhegninger gjeldende bestemmelser. Herfra kan bygningskommisjonen under særlige omstendigheter tilstede avvikelser.

4. Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellem låsdelene på karm og dør (til eks. ved lås med elektriske dørkontakter), skal karmene være av tilstrekkelig solid jern. Dørene må, såfremt de er av tre, være beslått med minst 1 mm. tykt jernblikk på den mot sjakten (heisebanen) vendende side.

§ 9.

Heisestoler.

1. Ved vareheiser (§ 2 b), hvor heisebanen ikke i dens hele utstrekning er omgitt av vegger eller annen innhegning, skal heisestolen forsynes med vegger eller gitter, således at varene ikke kan falle ut. Ved benyttelse av traller eller vogner må der for disse være anbragt en stengeinnretning.
2. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) skal heisestolen på alle sider være omgitt av vegger eller dører (undtagelser se passus 5) og oventil solid avdekket, så at de i heisestolen værende personer ikke kan skades under heisestolens fart eller ved nedfallende gjenstander.
3. Veggene i heisestolen må være av tilstrekkelig stivhet og, såfremt de ikke er tette, bestå av gitter eller lignende med en maskevidde av ikke over 2 cm. i firkant.
4. Heisestolens dører skal ikke slå utad (og skal under farten holdes lukket).
5. Ved vareheiser med personbefordring med fører (§ 2 c) kan døren sløifes, når inngangsåpningen for heisestolen vender mot en lukket sjaktvegg, som ikke har nogetsomhelst fremspring eller fordypninger, og som ikke på noget punkt er mer enn høist 5 cm. fjernet fra heisestolen.
6. Avstanden mellem heisestolens gulv og sjaktvegg (innhegning) skal ved inngangsdørene ikke overstige 5 cm.

§ 10.

Etasjeviser. Alarmklokke.

1. Enhver heis i lukket sjakt og som har fler enn 2 stoppesteder skal forsynes med en anordning, som viser heisestolens stilling i samtlige etasjer.
2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) i lukket sjakt skal være forsynt med en ringeledning, således anordnet, at signal ved behov kan gis fra heisestolen til portvakt (vaktmester) eller til annet hensiktsmessig sted

efter heiskontrollens anvisning. Klokken skal være mer- 10 desbr.
ket med »Signal fra heisen« og knappen i stolen med »Alarm«.

§ 11.

Grensene for stolens høieste og laveste stilling. Endeutrykningen.

1. Grensene for høieste og laveste stilling av heisestolen skal fastsettes således, at den med alle sine deler skal kunne bevege sig en lengde tilsvarende 0,8 ganger heisens hastighet pr. sek., dog minst 0,3 m. over den høieste og under den laveste stilling, der stolen skal stanse.
2. Enhver heis skal være forsynt med to av hinannen uavhengige apparater, der bringer heisen til å stanse, når disse grenser er nådd. Apparatene skal være således konstruert, at de virker som den ordinære pådragningsinnretning. Minst ett av disse apparater skal virke uavhengig av denne.
3. Ovenstående bestemmelser (1 og 2) gjelder ikke heiser drevet med håndkraft.

§ 12.

Lås- og dørsperremekanismer. Dørkontakter.

1. Maskindrevne småheiser (§ 2 a) skal ikke kunne settes i gang, medmindre alle sjaktdører er lukket.
2. Ved alle andre heiser (§ 2 b, c og d) skal der treffes sådanne foranstaltninger, at kun den dør, foran hvilken heisestolen er stanset (i nogenlunde jevnhøide med gulvet), kan åpnes, og dessuten skal heisen ikke kunne settes i gang, medmindre alle dører i sjakten er lukket, og i lås. Såfremt låsen er innrettet således, at heisen stanser, om en lås eller dør åpnes under fart, er det tilstrekkelig, at døren kun lar sig åpne, idet heisen befinner sig ved angjeldende etasje (stoppested). I sådant tilfelle skal heisen ikke kunne settes i gang, førenn igangsetningsmekanismen er ført tilbake i nullstilling.
3. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) med fører skal dessuten dørene fra den utvendige side av sjakten kun la sig åpne med en særskilt hos føreren beroende nøkkel (pipenøkkel).

   Ved heiser, der vekselvis benyttes med fører og som automatiske, kan der tilstedes avvikelser fra ovenstående bestemmelser.
4. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) uten fører (§ 28, passus 4, trykknappheiser) skal tillike heisen øieblikkelig stoppe, om en dør eller lås åpnes under fart. Heisestolen skal være forsynt med dører, så-

10 desbr. ledes innrettet, at heisen ikke kan settes i gang, medmindre disse er lukket og således at heisen stopper, om en dør åpnes under fart.

For automatiske person- og vareheiser (§ 2 c og 28 p. 4), der tilfredsstiller kravet til avstand mellem stol og sjaktvegg og glatt sjaktvegg (§ 9 pasus 5), kan bygningskommisjonen under særlige omstendigheter og på visse betingelser tillate, at heisestolens dør sløifes.

5. Elektriske dørkontakter må konstrueres, så de ikke setter sig fast ved opbrenning. Klypekontakter må ikke anvendes.

§ 13.

Bevegelseshastigheten og apparater til begrensning av denne.

1. Den største tillatte bevegelseshastighet for automatiske heiser med personbefordring (§ 28 passus 4) er 0,5 m. pr. sek. For alle andre heiser er den 1,25 m. pr. sekund.
2. Heisens driftsmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne apparater, at den for heisen bestemte hastighet ikke kan bli overskredet med mer enn 0,4 m. pr. sek. Disse apparater skal virke uavhengig av den almindelige bremseinnretning og tillike virke, om drivkraften for en tid blir vekk. Ved heiser med remdrift skal heisestolen stanse eller høist bevege sig op eller ned med ovennevnte hastighet, om remmene under driften blir kastet av.

§ 14.

Belastning.

Den tillatelige belastning skal på forhånd fastsettes for hvert enkelt anlegg og må ikke bli overskredet.

§ 15.

Sikkerhetsinnretninger for hengende heisestoler. Fanginnretning og regulator.

1. Heisestoler, som ikke drives ved et direkte bærende stempel (som i § 17), skal forsynes med:
   a) En sikker bremse- eller fanginnretning således forbundet med de tau eller kjettinger, hvori stolen er ophengt, at stolen ved brudd på ett eller alle tau eller ved en nevneværdig forlengelse av nogen av dem straks fastklemmer stolen i styringene (føringene).
   b) Heiser med personbefordring (§ 2 c og d) skal tillike forsynes med en hastighetsregulator således forbundet med fangapparatet, at stolen fastklemmes i føringene, innen hastigheten for den nedadgående heisestol har

overskredet den for heisen bestemte med 0,4 m. pr. sek. 10 desbr.
Disse bestemmelser skal dog ikke utelukke sådanne konstruksjoner av fangapparater, der i sig selv opfyller bestemmelsen om fangning ved overskridelsen av forannevnte hastighetsgrenser.

2. Fanginnretningene skal før godkjennelsen prøves med den største tillatte belastning og den for heisen bestemte største hastighet for den nedadgående heisestol ved å løse den fra tauet (tauene, kjettingene). Under denne prøve må stolen fastklemmes, efterat den er falt høist 250 mm., eller efterat hastigheten har overskredet den tillatelige med 0,4 m. pr. sek. Såfremt stolens vekt direkte er utballansert ved en motvekt, kan der ved samlet last av 3 tonn eller mer fritas for frigjørelse fra motvekten under fangprøve. Stoler med hastighetsbremse må ikke falle med større hastighet enn angitt i § 13 med tillegg av 0,4 m. pr. sek. Fanginnretningene må være således beskyttet, at de ikke gjøres uvirksomme ved, at varer eller lignende kommer i berøring med dem.

§ 16.

Stopning ved slakke tau.

1. Alle maskindrevne heiser, som er forsynt med trommel for opvikling av tau, kjetting eller lignende, skal være utstyrt med et apparat, som stanser maskineriet, når bæretauene (kjettingene) brister eller blir slakke.
2. Tromlen (valsen) skal være forsynt med spor for tauene.

§ 17.

Heiser med direkte bærende stempel.

1. Ved heiser, som blir beveget av et direkte bærende stempel, må forbindelsen mellem stempel og heisestol være således fast og sikkert utført, at heisestolen under ingen omstendighet ved en eller annen anbragt motvekt kan bli løftet av.
2. I tilledningsrøret skal dessuten like under stempelcylinderen anbringes en innretning, som i tilfelle av et rørbrudd i tilløpsledningen forhindrer heisestolen i å falle nedad med større hastighet enn tillatt.

Denne innretnings virkningsgrad prøves ved godkjennelsen på den måte, at heisestolen i sin høieste stilling belastes til maksimumsbelastning og styringen derpå plutselig åpnes.

10 desbr.

§ 18.

Manøverapparater.

1. Enhver heis skal kunne stanses med fullkommen sikkerhet ved hver enkelt inngang såvelsom på et hvilketsomhelst punkt ellers i kjørehøiden.
2. Vareheiser (§ 2 b) skal utelukkende kunne manøvreres fra sjaktens (heisebanens) utvendige side.
3. Vareheiser med personbefordring (§ 2 c), hvor godkjent fører fordres, skal utelukkende kunne manøvreres fra heisestolen. Fra denne bestemmelse kan dog bygningskommisjonen i spesielle tilfelle og på særlige betingelser tilstede avvikelser.
4. Personheiser (§ 2 d) med fører skal utelukkende kunne manøvreres fra heisestolen.
5. Vareheiser med personbefordring (§ 2 c), der tillates benyttet uten fører (§ 28, passus 4), kan anordnes med innvendig og utvendig manøverapparater, når disse er gjort således avhengig av hinanden, at en innledet bevegelse innvendig fra ikke kan forstyrres utvendig fra, og således at en omkobling fra innvendig til utvendig manøvrering og omvendt kun kan finne sted under heisens stilstand.
6. Personsheiser (§ 2 d) uten fører (§ 28 passus 4) kan på betingelser som ovenfor under punkt 5 nevnt anordnes med inn- og utvendig manøvrering, når tillike den utvendige er utført således, at den ikke kan benyttes, sålænge heisestolen er optatt.

§ 19.

Tau. Bærende deles påkjenning.

1. Ved vareheiser (§ 2 b) skal det tau (de tau), hvori heisestolen er ophengt, bære den samlede last med minst 5-dobbelt sikkerhet, og ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) skal heisestolen ophenges i minst 2 tau, hvilke hver for sig skal bære den samlede last med minst 5-dobbelte sikkerhet, i henhold til nedenstående formel.

$$K = \frac{P}{\frac{i\pi \times d^2}{4}} + 550\,000\frac{d}{D}$$

Hvor K = tauets påkjenning i kg. pr. cm.^{2}.
P = den for heisen tillatte største belastning + heisestolens vekt i kg.
i = tauets trådantall.
d = trådenes diameter i cm.
D = minste skivediameter, hvorom tauet passerer, i cm.

Denne diameter må ikke være mindre enn 800 ganger tråd- 10 desbr.
diameteren, når metalltrådtau anvendes.

Ståltrådtau med større bruddstyrke enn 140 kg. pr. mm.^{2} tillates ikke anvendt.

Tau for ophengning av motvekter skal bære med samme sikkerhet som for vareheiser bestemt.

Anvendes kjetting, tas for disse kun hensyn til strekkpåkjenning, forøvrig som ovenfor.

2. For de til heiser benyttede tau eller kjettinger må prøvecertifikat fra anerkjent prøveanstalt fremlegges.
3. Bjelker, aksler og andre bærende eller konstruktive deler skal i henhold til fremlagt beregning i regelen ikke påkjennes mer enn $\frac{1}{8}$ av materialets bruddstyrke.

§ 20.

Motvekter.

1. Alle motvekter skal føres (ledes) på sådan måte, at de hverken kan henge sig op, slingre ut eller forårsake skader ved å falle ned.
2. Innhegning skal tilfredsstille de for heisebaner gjeldende bestemmelser.

§ 21.

Driftsmaskineri og andre bevegelige deler.

1. Driftsmaskineri skal i regelen være beliggende i særskilt avlåst rum med bekvem adkomst. Rummet skal ha en minste høide av 1,8 m. Er drivkraften elektrisk, skal det innvendig ha ildsikker beklædning. Apparat for avstengning av drivkraften skal forefinnes i maskinrummet eller på annet hensiktsmessig sted.
2. Elektriske heiser skal ha amperemeter anbragt i nærheten av driftsmaskineriet.
3. Alle bevegelige deler av en heis må, såfremt de ikke befinner sig i særskilt avlåst rum, omgis med kapsler eller lignende, så at ikke mennesker kan komme tilskade. Under tauskivene på toppen av heisebanen skal anbringes en solid jernskjerm (eller gitter), såfremt ingen annen beskyttelse forefinnes.

§ 22.

Skilter.

1. Alle sjaktdører for heiser og alle heisestoler for heiser med personbefordring skal være forsynt med et skilt, an-

10 desbr. bragt i ansiktshøide, av bestemt godkjent type med tydelig skrift, hvorav fremgår heisens art, belastning m. v. efter nedenstående skjema:

a) Forsiktig. Småheis. Største tillatte last.....kg.

b) Forsiktig. Vareheis. Største tillatte last.....kg. Må ikke benyttes til personbefordring.

c) Forsiktig. Vareheis med personbefordring. Største tillatte last ..... kg. (inkl. fører). Må kun betjenes av godkjent fører.

d) Forsiktig. Personheis. Største tillatte last..... personer (inkl. fører). Må kun betjenes av godkjent fører.

e) 2. Forsiktig Automatisk vareheis med personbefordring (uten fører). Største tillatte last ..... kg.

d) 2. Forsiktig. Automatisk personheis (uten fører). Største tillatte last ....personer.

Skiltene skal ikke inneholde annen tekst eller annet enn ovenfor anført. Bokstavene skal være fete og tydelige. Belastningen skal angis med almindelige tall, ikke med bokstaver.

2. Ved automatiske heiser skal der ved alle sjaktdører og i heisestolen være anbragt en kortfattet trykt veiledning for heisens manøvrering. Denne kan tillates forsynt med fabrikantens navn.

§ 23.

Belysning.

1. Alle inngangsdører for heiser og alle heisestoler for heiser med personbefordring skal, når heisen er i drift, ha kunstig belysning, såfremt de ikke ligger i tilstrekkelig dagslys. Om elektrisk lys anvendes, må dette virke uavhengig av den elektriske strøm til heisemotoren.
2. I maskinrum skal alltid forefinnes en håndlampe (elektrisk eller oljelampe).

§ 24.

Småheiser.

For småheiser gjelder kun de i foranstående paragrafer 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 passus 1, 12 passus 1, 13 passus 1, 14, 16, 18 passus 1, 20, 21 passus 1 og 3 og 22, opstilte forskrifter, fra hvilke bestemmelser bygningskommisjonen kan tillate undtagelser, når den på grunn av anleggets ubetydelighet eller av andre grunner finner det rimelig.

Titel IV. **Spesielle heiser.** 10 desbr.

§ 25.

Kontinuerlige heiser (paternosterheiser).

Anlegg av kontinuerlige heiser (paternosterheiser) skal uansett de bestemmelser i paragrafene 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16 og 18, som derfor er til hinder, kunne tillates av bygningskommisjonen på de betingelser for anlegg, utstyr og drift, som den for hvert enkelt tilfelle finner nødvendig.

§ 26.

Vareheiser uten heisestol, wincher etc. (§ 1 p. 2).

1. Anlegg av vareheiser uten heisestol, wincher og lignende skal kunne tillates opsatt på steder som i § 3 nevnt for almindelige heiser. Over innkjørsler, passasjer og lignende må sådanne heiser ikke anbringes uten bygningskommisjonens særskilte tillatelse.
2. Regler for disse heisers anordning og konstruksjon m. v. utferdiges av bygningskommisjonen, der også for hvert enkelt tilfelle kan foreskrive betingelser for anlegg, utstyr og drift, hvor det gjelder heiser i spesielle øiemed.

Titel V. **Drift av heiser.**

§ 27.

Ansvarlig for driften.

1. Enhver innehaver av heisanlegg eller enhver, der på innehaverens vegne fører opsynet med driften, er ansvarlig for, at heisen kun benyttes, når den er i full sikker stand, og at den, når den har vært underkastet en større reparasjon, ikke atter tas i bruk uten heiskontrollens særskilte tillatelse (§ 30). Han er videre ansvarlig for, at heis, der fordrer betjening med fører (§ 28), ikke benyttes, når sådan savnes. Trykt instruks for førere skal alltid være opslått i heisestolen.
2. Enhver, som betjener en heis, er forpliktet til under driften å benytte de bestemte sikkerhetsinnretninger, nøie følge de for heisen ved opslag gitte anvisninger og øieblikkelig melde feil eller mangler til innehaveren eller dennes stedfortreder.

10 desbr.

§ 28.

Heisepassere og førere.

1. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) ska stå under tilsyn (passes) av en dertil kyndig person. Denne skal være minst 18 år gammel og være fortrolig med heisens innretninger og bruk, spesielt med de for heisanlegg påbudte sikkerhetsapparater og deres virkemåte, hvilket skal godtgjøres ved et av heiskontrollen gitt skriftlig vidnesbyrd (kyndighetsbevis) i eftersynsboken. Passeren må derhos ved skriftlig erklæring i samme påta sig ansvaret for heisens pasning.
2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) undtagen de i passus 4 nevnte skal kun benyttes under ledsagelse av en fører. Denne skal være minst 18 år gammel og fortrolig med heisens føring og ha fullt kjennskap til de for førere gjeldende instrukser, hvilket som ovenfor under passus 1 skal godtgjøres ved kyndighetsbevis. Han må som ovenfor på samme måte ved skriftlig erklæring påta sig ansvaret for føringen. Heisepasser og fører kan forenes i en og samme person.
3. Såfremt heis med personbefordring (§ 2 c og d) er utstyrt med innvendig elektrisk styring (manøverapparat), og derhos lås og dører tilfredsstiller de for automatiske heiser (uten fører) gjeldende bestemmelser, kan aldersgrensen for den, der betjener heisen (føreren), tillates senket til 15 år.
4. Automatiske heiser med personbefordring (som trykknappheiser) med igangsetning kun ved trykning på en knapp og med automatisk stansning ved hvert enkelt stoppested tillates benyttet uten ledsagelse av fører, når lås og dører tilfredsstiller de i § 12 punkt 4 opstilte betingelser. Sådanne heiser må dog passes av en dertil kyndig person som under punkt 1 nevnt.

Titel VI. Anmeldelse, godkjennelse og kontrollundersøkelse.

§ 29.

Anmeldelse.

1. Ethvert heisanlegg, der aktes utført, skal i henhold til bygningslovens § 25 anmeldes. Sådan anmeldelse, der skal innsendes til heiskontrollen, skal være ledsaget av de fornødne tegninger med beregning av tau og andre bærende deler og være avfattet i to eksemplarer. Forøvrig forholdes overensstemmende med bygningslovens § 25.

2. For utførelse av sjakt, gjennembrytning av gulv, utbryt- 10 desbr.
ning av døråpninger og andre bygningsmessige arbeider i trappehus og på bygningens facade og tak i heromhandlede øiemed tiltrenges bygningsvesenets tillatelse.

Tiltrenges større forandringer av bygningen, som opførelse av takopbygg og lignende, må dette særskilt anmeldes til bygningsvesenet.

§ 30.

Prøve og godkjennelse.

1. Forinnen et nytt heisanlegg tillates tatt i bruk, skal det av heiskontrollen undersøkes, om det i alle deler tilfredsstiller disse forskrifter.

Den for sådan prøve nødvendige montørhjelp og anordning bekostes av eieren.

2. Forefunne mangler meddeles eier eller fabrikant på dertil utferdiget skjema.
3. Finnes anlegget å være i overensstemmelse med disse forskrifter, utstedes en godkjennelseserklæring, som mot fastsatt betaling sammen med de bekreftede anmeldelsesdokumenter vedføies en av eieren anskaffet eftersynsbok og tilstilles eieren. Heiskontrollen har derhos å innføre godkjennelseserklæringen i en av bygningskommisjonens formann autorisert protokoll og tilstille det stedlige fabrikktilsyn en gjenpart av samme, såfremt anlegget henhører under dette.
4. Et kort utdrag på foreskrevet skjema (certifikat) av godkjennelseserklæringen, inneholdende heisens løpenummer, fabrikant etc. og de betingelser, hvorpå heisene er tillatt å benyttes, skal videre tilstilles eieren. Dette certifikat må for heiser med personbefordring (§ 2 c og d) være anbragt i heisestolen og for vareheiser (§ 2 b) ved en av inngangsdørene.

§ 31.

Kontrollundersøkelse.

1. Eftersyn ved heiskontrollen finner sted for vareheiser hvert år og for vareheiser med personbefordring og for personheiser med høist ½ års mellemrum.

Den hertil fornødne assistanse og anordning bekostes av eieren. Ved dette eftersyn undersøkes, hvorvidt heisanlegget fremdeles tilfredsstiller disse forskrifter.

2. Eftersynets utfall har heiskontrollen å innføre i den av eieren anskaffede eftersynsbok, der skal has for hånden ved enhver kontrollundersøkelse.

10 desbr. 3. Forefunne mangler må rettes innen en av kontrollen fastsatt frist.
4. Finner kontrollen, at heisanlegget er i faretruende tilstand, har den å forordne driftens øieblikkelige stansning, å anføre i eftersynsboken, at dette er skjedd, og øieblikkelig gi politiet fornøden underretning.

Titel VII. **Undtagelse, ikrafttredelse og straffebestemmelser.**

§ 32.

Undtagelser

utenom, hvad der i forskriftene omhandles, kan meddeles i henhold til bygningslovens § 102.

§ 33.

Ikrafttreden.

1. Forskriftene trer i kraft straks samtidig med at forskriftene av 2 mars 1903 med tilleggsbestemmelser opheves.
2. Skal en heis om- eller påbygges, utbedres eller forandres i så stor utstrekning, at det av bygningskommisjonen anses for å bli hovedreparasjon (jfr. bygningslovens § 79), må disse forskrifter befølges.

§ 34.

Straffebestemmelser.

Ved overtredelse av disse forskrifter forholdes som bestemt ved overtredelser av Kristiania bygningslov i §§ 97, 98 og 99.

B.

Gebyrer for den bykassen tilkommende betaling for tilsyn med innretning og drift av heisanlegg.

Ved innsendelsen av enhver anmeldelse av heisanlegg betales 1 — en — krone.

For prøvning og utstedelse av attest efter § 30 betales:

For småheiser (§ 2 a)	kr. 10
For vareheiser (§ 2 b)	» 20
For vareheiser med personbefordring (§ 2 c)	» 30
For personheiser (§ 2 d)	» 30
Kan attest ikke utstedes efter første prøve, erlegges som tillegg for hver gjentatt prøve det halve av ovenangitte gebyr. For den i §§ 27 punkt 1 og 31 punkt 3 omhandlede besiktigelse av reparerte heisanlegg	» 15

For meddelelse av det i § 28 omhandlede vidnesbyrd for en fører ..... kr. 5
For det årlige eftersyn av vareheiser (§ 2 b) ..... » 15
For halvårlig eftersyn av vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) ..... » 15
Disse gebyrer skal være innbetalt innen 14 dager efter attestens utstedelse. 10 desbr.

Forskrifter om innretning og drift av heisanlegg i Trondhjem samt regulativ for den bykassen tilkommende betaling for besiktigelse m. v. i henhold til bygningslovens § 53, 5.

A.

Titel I. De under forskriftene henhørende anlegg.

§ 1.

Ved heis i nærværende forskrifter forstås sådanne i eller utenpå bygninger anbragte løfteinnretninger:

1. Som er forsynt med stol eller plattform ført i faste styringer (anordning titel III).
2. Hvor lasten direkte er ophengt i et over en blokk eller skive løpende tau (kjetting), og som skal benyttes mellem to eller flere etasjer, gallerier, plattformer eller lignende (anordning titel IV, § 26).
3. Undtatt fra forskriftenes bestemmelser er kraner av enhver art, løpekatter og hengebaner innen bygninger eller i det fri samt provisoriske anlegg som stillasheiser ved opførelse av bygninger, taljer etc.

Titel II. Klasseinndeling.

§ 2.

Heisanlegg inndeles i følgende 4 klasser.

a. Småheiser, som ikke kan betredes, med høist 100 kg. bæreevne og ikke mer enn 0,75 m.^{2} grunnflate på heisestolen og med heisestol og åpninger i sjaktveggen av ikke større høide enn 1 m.
b. Vareheiser.
c. Vareheiser med personbefordring.
d. Personheiser.

Titel III. Anordning, konstruksjon og materiale m. v.

§ 3.

Opstilling.

Heiser skal kunne opstilles inne i bygninger, i trappehus, på bygningers yttermurer eller i lysgårder med grunnmurte

10 desbr. vegger, såfremt den i bygningsloven foreskrevne minstestørrelse av lysgårder ikke derved innskrenkes.

§ 4.

Heisanlegg inne i bygninger, sjakter og sjaktvegger.

1. Heiser, som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anlegges i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må som regel være omgitt av ildfaste vegger, der kun er forsynt med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler som heisestol, føringer og bevegelsesinnretninger (som tau, kjettinger, motvekter, drivcylinder etc.). Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må rummet ved siden av heisebanen ikke benyttes.
3. Materiale og tykkelser for de ildfaste sjaktvegger skal utføres overenstemmende med bygningskontrollens fordringer.
3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, såvidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m. over takflaten. Munner sjakten ut i gårdsplass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.
4. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er undtatt:
   a. Heiser, som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
   b. Heiser, som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet, at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.
   c. Småheiser (§ 2 a), som i privathus kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.

   Heisanlegg i bygninger uten ildsfarlig bedrift, til eks. lagerlokaler og lignende, kan av bygningskommisjonen tillates uten ildfaste vegger.
5. Gjennembrytning av gulv utenfor heisesjakten eller heisebanen for motvekter, tau, styreinnretninger eller lignende er, såfremt de er større enn 1 dm.^{2} i tverr-snitt, kun tillatt, når der mellem de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste mantler i hele etasjehøiden.

§ 5.

Heisanlegg i lysgårder og på bygningers yttermurer.

1. Forsåvidt heiser ikke er begrenset direkte av lysgårdens vegger eller bygningens yttervegger, skal de ved gårds-

plassen omgis av et gitter, minst 2 m. høit, og forøvrig 10 desbr.
som i § 7 foreskrevet, omfattende heisebanen og motvektsbanen, samt heisens bevegelige deler forøvrig.

2. Føringer, beskyttelsestak og lignende med bygningen fast forbundne deler skal være av ikke brennbart materiale. For fanginnretningene tillates dog føringene beklædd med tre.

§ 6.

Lysåpninger i sjaktvegger.

1. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.
2. Lysåpninger, som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 10 mm. tykt ildfast glass i ildsikker innfatning.

§ 7.

Innhegning av heisebaner.

1. Heiser, ved hvilke ildfast innklædning av heisebanen ikke fordres (§ 4, passus 4 og § 5), skal på annen betryggende måte innhegnes, så mennesker ikke kan komme til skade og således at driften ikke kan forstyrres av uvedkommende.
2. Sådan innhengning skal være av minst 2 m. høide og, undtagen for de i § 4 passus 4 c nevnte småheiser, av ikke brennbart materiale. Består den av gitter, ståltrådnett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde enn 1 cm.^{2}, medmindre avstanden mellem gitter og heisestol respektive motvekt er så stor, at større åpninger kan tilstedes.

§ 8.

Dører i sjaktvegger og i innhegninger.

1. Enhver inngangsåpning i sjaktvegger eller innhegninger skal være forsynt med dører, der ikke kan slå inn i heisebanen.
2. Dører i sjakter, hvor ildfaste vegger fordres, skal være ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.
3. Dører til sjakter, hvor ildfaste vegger ikke fordres, skal i det minste tilfredsstille de for innhegninger gjeldende bestemmelser. Herfra kan bygningskommisjonen under særlige omstendigheter tilstede avvikelser.

10 desbr. 4. Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellem låsdelene på karm og dør (til eks. ved lås med elektriske dørkontakter), skal karmene være av tilstrekkelig solid jern. Dørene må, såfremt de er av tre, være beslått med minst 1 mm. tykt jernblikk på den mot sjakten (heisebanen) vendende side.

§ 9.

Heisestoler.

1. Ved vareheiser (§ 2 b), hvor heisebanen ikke i dens hele utstrekning er omgitt av vegger eller annen innhegning, skal heisestolen forsynes med vegger eller gitter, således at varene ikke kan falle ut. Ved benyttelse av traller eller vogner må der for disse være anbragt en stenge-innretning.
2. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) skal heisestolen på alle sider være omgitt av vegger eller dører (undtagelser se passus 5) og oventil solid avdekket, så at de i heisestolen værende personer ikke kan skades under heisestolens fart eller ved nedfallende gjenstander.
3. Veggene i heisestolen må være av tilstrekkelig stivhet og, såfremt de ikke er tette, bestå av gitter eller lignende med en maskevidde av ikke over 2 cm. i firkant.
4. Heisestolens dører skal ikke slå utad (og skal under farten holdes lukket).
5. Ved vareheiser med personbefordring med fører (§ 2 c) kan døren sløifes, når inngangsåpningen for heisestolen vender mot en lukket sjaktvegg, som ikke har nogetsomhelst fremspring eller fordypninger, og som ikke på noget punkt er mer enn høist 5 cm. fjernet fra heisestolen.
6. Avstanden mellem heisestolens gulv og sjaktvegg (innhegning) skal ved inngangsdørene ikke overstige 5 cm.

§ 10.

Etasjeviser. Alarmklokke.

1. Enhver heis i lukket sjakt, og som har fler enn 2 stoppesteder, skal forsynes med en anordning, som viser heisestolens stilling i samtlige etasjer.
2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) i lukket sjakt skal være forsynt med en ringeledning, således anordnet, at signal ved behov kan gis fra heisestolen til portvakt (vaktmester) eller til annet hensiktsmessig sted efter heiskontrollens anvisning. Klokken skal være merket med »Signal fra heisen« og knappen i stolen med »Alarm«.

§ 11. 10 desbr.

Grensene for stolens høieste og laveste stilling. Endeutrykningen.

1. Grensene for høieste og laveste stilling av heisestolen skal fastsettes således, at den med alle sine deler skal kunne bevege sig en lengde tilsvarende 0,8 ganger heisens hastighet pr. sek., dog minst 0,3 m. over den høieste og under den laveste stilling, der stolen skal stanse.
2. Enhver heis skal være forsynt med to av hinannen uavhengige apparater, der bringer heisen til å stanse, når disse grenser er nådd. Apparatene skal være således konstruert, at de virker som den ordinære pådragningsinnretning. Minst ett av disse apparater skal virke uavhengig av denne.
3. Ovenstående bestemmelser (1 og 2) gjelder ikke heiser drevet med håndkraft.

§ 12.

Lås- og dørsperremekanismer. Dørkontakter.

1. Maskindrevne småheiser (§ 2 a) skal ikke kunne settes i gang, medmindre alle sjaktdører er lukket.
2. Ved alle andre heiser (§ 2 b, c og d) skal der treffes sådanne foranstaltninger, at kun den dør, foran hvilken heisestolen er stanset (i nogenlunde jevnhøide med gulvet), kan åpnes, og dessuten skal heisen ikke kunne settes i gang, medmindre alle dører i sjakten er lukket og i lås. Såfremt låsen er innrettet således, at heisen stanser, om en lås eller dør åpnes under fart, er det tilstrekkelig, at døren kun lar sig åpne, idet heisen befinner sig ved angjeldende etasje (stoppested), I sådant tilfelle skal heisen ikke kunne settes i gang, førenn igangsetningsmekanismen er ført tilbake i nullstilling.
3. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) med fører skal dessuten dørene fra den utvendige side av sjakten kun la sig åpne med en særskilt hos føreren beroende nøkkel (pipenøkkel).

   Ved heiser, der vekselvis benyttes med fører og som automatiske, kan der tilstedes avvikelser fra ovenstående bestemmelser.
4. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) uten fører (§ 28 passus 4, trykknappheiser) skal tillike heisen øieblikkelig stoppe, om en dør eller lås åpnes under fart. Heisestolen skal være forsynt med

10 desbr. dører, således innrettet, at heisen ikke kan settes i gang, medmindre disse er lukket og således at heisen stopper, om en dør åpnes under fart.

For automatiske person- og vareheiser (§ 2 c og 28 p. 4), der tilfredsstiller kravet til avstand mellem stol og sjaktvegg og glatt sjaktvegg (§ 9 passus 5), kan bygningskommisjonen under særlige omstendigheter og på visse betingelser tillate, at heisestolens dør sløifes.

5. Elektriske dørkontakter må konstrueres, så de ikke setter sig fast ved opbrenning. Klypekontakter må ikke anvendes.

§ 13.

Bevegelseshastigheten og apparater til begrensning av denne.

1. Den største tillatte bevegelseshastighet for automatiske heiser med personbefordring (§ 28 passus 4) er 0,5 m. pr. sek. For alle andre heiser er den 1,25 m. pr. sekund.
2. Heisens driftsmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne apparater, at den for heisen bestemte hastighet ikke kan bli overskredet med mer enn 0,4 m. pr. sek. Disse apparater skal virke uavhengig av den almindelige bremseinnretning og tillike virke, om drivkraften for en tid blir vekk. Ved heiser med remdrift skal heisestolen stanse eller høist bevege sig op eller ned med ovennevnte hastighet, om remmene under driften blir kastet av.

§ 14.

Belastning.

Den tillatelige belastning skal på forhånd fastsettes for hvert enkelt anlegg og må ikke bli overskredet.

§ 15

Sikkerhetsinnretninger for hengende heisestoler. Fanginnretning og regulator.

1. Heisestoler, som ikke drives ved et direkte bærende stempel (som i § 17), skal forsynes med:
   a. En sikker bremse- eller fanginnretning således forbundet med de tau eller kjettinger, hvori stolen er ophengt, at stolen ved brudd på ett eller alle tau eller ved en nevneværdig forlengelse av nogen av dem straks fastklemmer stolen i styringene (føringene).

b. Heiser med personbefordring (§ 2 c og d) skal tillike 10 desbr.
forsynes med en hastighetsregulator således forbundet med fangapparatet, at stolen fastklemmes i føringene, innen hastigheten for den nedadgående heisestol har overskredet den for heisen bestemte med 0,4 m. pr. sek. Disse bestemmelser skal dog ikke utelukke sådanne konstruksjoner av fangapparater, der i sig selv opfyller bestemmelsen om fangning ved overskridelsen av forannevnte hastighetsgrenser.

2. Fanginnretningene skal før godkjennelsen prøves med den største tillatte belastning og den for heisen bestemte største hastighet for den nedadgående heisestol ved å løse den fra tauet (tauene, kjettingene). Under denne prøve må stolen fastklemmes, efterat den er falt høist 250 mm., eller efterat hastigheten har overskredet den tillatelige med 0,4 m. pr. sek. Såfremt stolens vekt direkte er utballansert ved en motvekt, kan der ved samlet last av 3 tonn eller mer fritas for frigjørelse fra motvekten under fangprøve. Stoler med hastighetsbremse må ikke falle med større hastighet enn angitt i § 13 med tillegg av 0,4 m. pr. sek. Fanginnretningene må være således beskyttet, at de ikke gjøres uvirksomme ved, at varer eller lignende kommer i berøring med dem.

§ 16.

Stopning ved slakke tau.

1. Alle maskindrevne heiser, som er forsynt med trommel for opvikling av tau, kjetting eller lignende, skal være utstyrt med et apparat, som stanser maskineriet, når bæretauene (kjettingene) brister eller blir slakke.
2. Tromlen (valsen) skal være forsynt med spor for tauene.

§ 17.

Heiser med direkte bærende stempel.

1. Ved heiser, som blir beveget av et direkte bærende stempel, må forbindelsen mellem stempel og heisestol være således fast og sikkert utført, at heisestolen under ingen omstendighet ved en eller anden anbragt motvekt kan bli løftet av.
2. I tilledningsrøret skal dessuten like under stempelcylinderen anbringes en innretning, som i tilfelle av et rørbrudd i tilløpsledningen forhindrer heisestolen i å falle nedad med større hastighet enn tillatt.

10 desbr. Denne innretnings virkningsgrad prøves ved godkjennelsen på den måte, at heisestolen i sin høieste stilling belastes til maksimumsbelastning og styringen derpå plutselig åpnes.

§ 18.

Manøverapparater.

1. Enhver heis skal kunne stanses med fullkommen sikkerhet ved hver enkelt inngang såvelsom på et hvilketsomhelst punkt ellers i kjørehøiden.
2. Vareheiser (§ 2 b) skal utelukkende kunne manøvreres fra sjaktens (heisebanens) utvendige side.
3. Vareheiser med personbefordring (§ 2 c), hvor godkjent fører fordres, skal utelukkende kunne manøvreres fra heisestolen. Fra denne bestemmelse kan dog bygningskommisjonen i spesielle tilfelle og på særlige betingelser tilstede avvikelser.
4. Personheiser (§ 2 d) med fører skal utelukkende kunne manøvreres fra heisestolen.
5. Vareheiser med personbefordring (§ 2 c), der tillates benyttet uten fører (§ 28, passus 4), kan anordnes med innvendig og utvendig manøverapparater, når disse er gjort således avhengig av hinannen, at en innledet bevegelse innvendig fra ikke kan forstyrres utvendig fra, og således at en omkobling fra innvendig til utvendig manøvrering og omvendt kun kan finne sted under heisens stilstand.
6. Personheiser (§ 2 d) uten fører (§ 28 passus 4) kan på betingelser som ovenfor under punkt 5 nevnt anordnes med inn- og utvendig manøvrering, når tillike den utvendige er utført således, at den ikke kan benyttes, sålenge heisestolen er optatt.

§ 19.

Tau. Bærende deles påkjenning.

1. Ved vareheiser (§ 2 b) skal det tau (de tau), hvori heisestolen er ophengt, bære den samlede last med minst 5-dobbelte sikkerhet, og ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d), skal heisestolen ophenges i minst 2 tau, hvilke hver for sig skal bære den samlede last med minst 5-dobbelte sikkerhet, i henhold til nedenstående formel.

10 desbr.

$$K = \frac{P}{\frac{i\pi \times d^2}{4}} + 550\,000\frac{d}{D}$$

Hvor K = tauets påkjenning i kg. pr. cm.^{2}.

P = den for heisen tillatte største belastning + heisestolens vekt i kg.

i = tauets trådantall.

d = trådenes diameter i cm.

D = minste skivediameter, hvorom tauet passerer, i cm. Denne diameter må ikke være mindre enn 800 ganger trådiameteren, når metalltrådtau anvendes.

Ståltrådtau med større bruddstyrke enn 140 kg. pr. mm.^{2} tillates ikke anvendt.

Tau for ophengning av motvekter skal bære med samme sikkerhet som for vareheiser bestemt.

Anvendes kjetting, tas for disse kun hensyn til strekkpåkjenning, forøvrig som ovenfor.

2. For de til heiser benyttede tau eller kjettinger må prøvecertifikat fra anerkjent prøveanstalt fremlegges.
3. Bjelker, aksler og andre bærende eller konstruktive deler skal i henhold til fremlagt beregning i regelen ikke påkjennes mer enn 1/8 av materialets bruddstyrke.

§ 20.

Motvekter.

1. Alle motvekter skal føres (ledes) på sådan måte, at de hverken kan henge sig op, slingre ut eller forårsake skader ved å falle ned.
2. Indhegning skal tilfredsstille de for heisebaner gjeldende bestemmelser.

§ 21.

Driftsmaskineri og andre bevegelige deler.

1. Driftsmaskineri skal i regelen være beliggende i særskilt avlåst rum med bekvem adkomst. Rummet skal ha en minste høide av 1,8 m. Er drivkraften elektrisk, skal det innvendig ha ildsikker beklædning. Apparat for avstengning av drivkraften skal forefinnes i maskinrummet eller på annet hensiktsmessig sted.
2. Elektriske heiser skal ha amperemeter anbragt i nærheten av driftsmaskineriet.
3. Alle bevegelige deler av en heis må, såfremt de ikke befinner sig i særskilt avlåst rum, omgis med kapsler eller lignende, så at ikke mennesker kan komme tilskade. Un-

10 desbr. der tauskivene på toppen av heisebanen skal anbringes en solid jernskjerm (eller gitter), såfremt ingen annen beskyttelse forefinnes.

§ 22.

Skilter.

1. Alle sjaktdører for heiser og alle heisestoler for heiser med personbefordring skal være forsynt med et skilt, anbragt i ansiktshøide, av bestemt godkjent type med tydelig skrift, hvorav fremgår heisens art, belastning m. v. efter nedenstående skjema:
   a. Forsiktig. Småheis. Største tillatte last .... kg.
   b. Forsiktig. Vareheis. Største tillatte last .... kg. Må ikke benyttes til personbefordring.
   c. Forsiktig. Vareheis med personbefordring Største tillatte last .... kg. (inkl. fører). Må kun betjenes av godkjent fører.
   d. Forsiktig. Personheis. Største tillatte last.... personer (inkl. fører). Må kun betjenes av godkjent fører.
   e. 2. Forsiktig. Automatisk vareheis med personbefordring (uten fører). Største tillatte last .... kg.
   d. 2. Forsiktig. Automatisk personheis (uten fører). Største tillatte last .... personer.

   Skiltene skal ikke inneholde annen tekst eller annet enn ovenfor anført. Bokstavene skal være fete og tydelige. Belastningen skal angis med almindelige tall, ikke med bokstaver.
2. Ved automatiske heiser skal der ved alle sjaktdører og i heisestolen være anbragt en kortfattet trykt veiledning for heisens manøvrering. Denne kan tillates forsynt med fabrikantens navn.

§ 23.

Belysning.

1. Alle inngangsdører for heiser og alle heisestoler for heiser med personbefordring skal, når heisen er i drift, ha kunstig belysning, såfremt de ikke ligger i tilstrekkelig dagslys. Om elektrisk lys anvendes, må dette virke uavhengig av den elektriske strøm til heisemotoren.
2. I maskinrum skal alltid forefinnes en håndlampe (elektrisk eller oljelampe).

§ 24.

Småheiser.

For småheiser gjelder kun de i foranstående paragrafer 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 passus 1, 12 passus 1, 13 passus 1, 14, 16, 18

passus 1, 20, 21 passus 1 og 3 og 22, opstilte forskrifter, fra 10 desbr.
hvilke bestemmelser bygningskommisjonen kan tillate undtagelser, når den på grunn av anleggets ubetydelighet eller av andre grunner finner det rimelig.

Titel IV. Spesielle heiser.

§ 25.

Kontinuerlige heiser (paternosterheiser).

Anlegg av kontinuerlige heiser (paternosterheiser) skal uansett de bestemmelser i paragrafene 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16 og 18, som derfor er til hinder, kunne tillates av bygningskommisjonen på de betingelser for anlegg, utstyr og drift, som den for hvert enkelt tilfelle finner nødvendig.

§ 26.

Vareheiser uten heisestol, wincher etc. (§ 1 p. 2).

1. Anlegg av vareheiser uten heisestol, wincher og lignende, skal kunne tillates opsatt på steder som i § 3 nevnt for almindelige heiser. Over innkjørsler, passasjer og lignende må sådanne heiser ikke anbringes uten bygningskommisjonens særskilte tillatelse.
2. Regler for disse heisers anordning og konstruksjon m. v. utferdiges av bygningskommisjonen, der også for hvert enkelt tilfelle kan foreskrive betingelser for anlegg, utstyr og drift, hvor det gjelder heiser i spesielle øiemed.

Titel V. Drift av heiser.

§ 27.

Ansvarlig for driften.

1. Enhver innehaver av heisanlegg eller enhver, der på innehaverens vegne fører opsynet med driften, er ansvarlig for, at heisen kun benyttes, når den er i full sikker stand, og at den, når den har vært underkastet en større reparasjon, ikke atter tas i bruk uten heiskontrollens særskilte tillatelse (§ 30). Han er videre ansvarlig for, at heis, der fordrer betjening med fører (§ 28), ikke benyttes, når sådan savnes. Trykt instruks for førere skal alltid være opslått i heisestolen.
2. Enhver, som betjener en heis, er forpliktet til under driften å benytte de bestemte sikkerhetsinnretninger, nøie

10 desbr. følge de for heisen ved opslag gitte anvisninger og øieblikkelig melde feil eller mangler til innehaveren eller dennes stedfortreder.

§ 28.

Heisepassere og førere.

1. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) skal stå under tilsyn (passes) av en dertil kyndig person. Denne skal være minst 18 år gammel og være fortrolig med heisens innretninger og bruk, spesielt med de for heisanlegg påbudte sikkerhetsapparater og deres virkemåte, hvilket skal godtgjøres ved et av heiskontrollen gitt skriftlig vidnesbyrd (kyndighetsbevis) i eftersynsboken. Passeren må derhos ved skriftlig erklæring i samme påta sig ansvaret for heisens pasning.
2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d), undtagen de i passus 4 nevnte, skal kun benyttes under ledsagelse av en fører. Denne skal være minst 18 år gammel og fortrolig med heisens føring og ha fullt kjennskap til de for førere gjeldende instrukser, hvilket som ovenfor under passus 1 skal godtgjøres ved kyndighetsbevis. Han må som ovenfor på samme måte ved skriftlig erklæring påta sig ansvaret for føringen. Heisepasser og fører kan forenes i en og samme person.
3. Såfremt heis med personbefordring (§ 2 c og d) er utstyrt med innvendig elektrisk styring (manøverapparat), og derhos lås og dører tilfredsstiller de for automatiske heiser (uten fører) gjeldende bestemmelser, kan aldersgrensen for den, der betjener heisen (føreren), tillates senket til 15 år.
4. Automatiske heiser med personbefordring (som trykknappheiser) med igangsetning kun ved trykning på en knapp og med automatisk stansning ved hvert enkelt stoppested tillates benyttet uten ledsagelse av fører, når lås og dører tilfredsstiller de i § 12 punkt 4 opstilte betingelser. Sådanne heiser må dog passes av en dertil kyndig person som under punkt 1 nevnt.

Titel VI. Anmeldelse, godkjennelse og kontrollundersøkelse.

§ 29.

Anmeldelse.

1. Ethvert heisanlegg, der aktes utført, skal i henhold til bygningslovens § 31 anmeldes. Sådan anmeldelse, der skal innsendes til stadskonduktøren, skal være ledsaget av

de fornødne tegninger med beregning av tau og andre bærende deler og være avfattet i to eksemplarer. Forøvrig forholdes overensstemmende med bygningslovens § 31. 10 desbr.

2. For utførelse av sjakt, gjennembrytning av gulv, utbrytning av døråpninger og andre bygningsmessige arbeider i trappehus og på bygningens facade og tak i heromhandlede øiemed tiltrenges bygningsvesenets tillatelse.

Tiltrenges større forandringer av bygningen, som opførelse av takopbygg og lignende, må dette særskilt anmeldes til bygningsvesenet.

§ 30.

Prøve og godkjennelse.

1. Forinnen et nytt heisanlegg tillates tatt i bruk, skal det av heiskontrollen undersøkes, om det i alle deler tilfredsstiller disse forskrifter.

Den for sådan prøve nødvendige montørhjelp og anordning bekostes av eieren.

2. Forefunne mangler meddeles eier eller fabrikant på dertil utferdiget skjema.
3. Finnes anlegget å være i overensstemmelse med disse forskrifter, utstedes en godkjennelseserklæring, som mot fastsatt betaling sammen med de bekreftede anmeldelsesdokumenter vedføies en av eieren anskaffet eftersynsbok og tilstilles eieren. Heiskontrollen har derhos å innføre godkjennelseserklæringen i en av bygningskommisjonens formann autorisert protokoll og tilstille det stedlige fabrikktilsyn en gjenpart av samme, såfremt anlegget henhører under dette.
4. Et kort utdrag på foreskrevet skjema (certifikat) av godkjennelseserklæringen, inneholdende heisens løpenummer, fabrikant etc. og de betingelser, hvorpå heisene er tillatt å benyttes, skal videre tilstilles eieren. Dette certifikat må for heiser med personbefordring (§ 2 c og d) være anbragt i heisestolen og for vareheiser (§ 2 b) ved en av inngangsdørene.

§ 31.

Kontrollundersøkelse.

1. Eftersyn ved heiskontrollen finner sted for vareheiser hvert år og for vareheiser med personbefordring og for personheiser med høist ½ års mellemrum.

Den hertil fornødne assistanse og anordning bekostes av eieren. Ved dette eftersyn undersøkes, hvorvidt heisanlegget fremdeles tilfredsstiller disse forskrifter.

10 desbr.

2. Eftersynets utfall har heiskontrollen å innføre i den av eieren anskaffede eftersynsbok, der skal has for hånden ved enhver kontrollundersøkelse.
3. Forefunne mangler må rettes innen en av kontrollen fastsatt frist.
4. Finner kontrollen, at heisanlegget er i faretruende tilstand, har den å forordne driftens øieblikkelige stansning, å anføre i eftersynsboken, at dette er skjedd, og øieblikkelig gi politiet fornøden underretning.

Titel VII. Undtagelse, ikrafttreden og straffebestemmelser.

§ 32.

Undtagelser

utenom, hvad der i forskriftene omhandles, kan meddeles i henhold til bygningslovens § 109.

§ 33.

Ikrafttreden.

1. Forskriftene trer i kraft straks samtidig med at forskriftene av 23 februar 1909 opheves.
2. Skal en heis om- eller påbygges, utbedres eller forandres i så stor utstrekning, at det av bygningskommisjonen anses for å bli hovedreparasjon (jfr. bygningslovens § 85), må disse forskrifter befølges.

§ 34.

Straffebestemmelser.

Ved overtredelse av disse forskrifter forholdes som bestemt ved overtredelser av Trondhjem bygningslov i §§ 105 og 106.

B.

Gebyrer for den bykassen tilkommende betaling for tilsyn med innretning og drift av heisanlegg.

Ved innsendelsen av enhver anmeldelse av heisanlegg betales 1 — en — krone.

For prøvning og utstedelse av attest efter § 30 betales:

For småheiser (§ 2 a)	kr.	10
For vareheiser (§ 2 b)	»	20
For vareheiser med personbefordring (§ 2 c)	»	30
For personheiser (§ 2 d)	»	30

Kan attest ikke utstedes efter første prøve, erlegges som tillegg for hver gjentatt prøve det halve av

ovenangitte gebyr. For den i §§ 27 punkt 1 og 31 punkt 3 omhandlede besiktigelse av reparerte heisanlegg ..... kr. 15 10 desbr.
For meddelelse av det i § 28 omhandlede vidnesbyrd for en fører ..... » 5
For det årlige eftersyn av vareheiser (§ 2 b) ..... » 15
For halvårlig eftersyn av vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) ..... » 15

Disse gebyrer skal være innbetalt innen 14 dager efter attestens utstedelse.

Stadskonduktøren kan søke sakkyndig hjelp i den utstrekning, han finner nødvendig. Dog må omkostningene med dette ikke overskride den betaling, som her er bestemt i regulativet.

A.

Forskrifter for innretning og drift av heisanlegg i Bergen.

Titel I. De under forskriftene henhørende anlegg.

§ 1.

I. Ved heis i nærværende forskrifter forstås enhver i eller utenpå bygninger anbragt løfteinnretning,
   a) som er forsynt med stol eller plattform ført i faste styringer (forskriftenes titel III),
   b) ved hvilken lasten direkte er ophengt i et over en blokk eller skive løpende tau (kjetting), og som skal benyttes mellem to eller flere etasjer, gallerier, plattformer eller lignende (forskriftenes titel IV, paragraf 26).

II. Undtatt fra forskriftenes bestemmelser er kraner av enhver art, løpekatter og hengebaner innen bygninger eller i det fri samt provisoriske anlegg som stillasheiser ved opførelse av bygninger, taljer etc.

Titel II. Klasseinndeling.

§ 2.

Heisanlegg inndeles i følgende 4 klasser:

a) Småheiser ɔ: heiser, som ikke kan betredes, hvis bæreevne ikke overstiger 100 kgr., og hvis heisestol ikke har større grunnflate enn 0,75 m.^{2}. Heisestol og åpninger i sjaktveggen må ikke ha større høide enn 1 m.
b) Vareheiser.
c) Vareheiser med personbefordring.
d) Personheiser.

§ 3.

Opstilling.

Heiser skal kunne opstilles inne i bygninger, i trappehus, på bygningers yttermurer eller i lysgårder med grunnmurte vegger, såfremt den i bygningsloven foreskrevne minstestørrelse av lysgårder ikke derved innskrenkes.

§ 4.

Heisanlegg inne i bygninger, sjakter og sjaktvegger.

I. Heiser, som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anlegges i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må som regel være omgitt av ildfaste vegger, der kun er forsynt med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler, som heisestol, føringer og bevegelsesinnretninger (som tau, kjettinger, motvekter, drivcylindrer etc.). Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må rummet ved siden av heisebanen ikke benyttes.

II. Materiale og tykkelser for de ildfaste sjaktvegger skal utføres overensstemmende med bygningskontrollens fordringer.

III. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, såvidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m. over takflaten. Munner sjakten ut i gårdsplass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.

IV. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er undtatt:

1. Heiser, som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
2. Heiser, som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet, at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.
3. Småheiser (prgr. 2 a), som i privathus kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.

Heisanlegg i bygninger uten ildsfarlig bedrift, til eks. lagerlokaler og lignende, kan av bygningskommisjonen tillates uten ildfaste vegger.

V. Gjennembrytning av gulv utenfor heisesjakten eller heisebanen for motvekter, tau, styreinnretninger eller lignende er, såfremt de er større enn 1 dm.^{2} i tverr-snitt, kun

tillatt, når der mellem de enkelte gjennembrytninger an- 10 desbr.
bringes ildfaste mantler i hele etasjehøiden.

§ 5.

Heisanlegg i lysgårder og på bygningers yttermurer.

I. Forsåvidt heiser ikke er begrenset direkte av lysgårdens vegger eller bygningens yttervegger, skal de ved gårdsplassen omgis av et gitter, minst 2,0 m. høit og forøvrig som i § 7 foreskrevet, omfattende heisebanen og motvektsbanen, samt heisens bevegelige deler forøvrig.

II. Føringer, beskyttelsestak og lignende med bygningen fast forbundne deler skal være av ikke brennbart materiale. For fanginnretningen tillates dog føringene beklædd med tre.

§ 6.

Lysåpninger i sjaktvegger.

I. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.

II. Lysåpninger, som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 10 mm. tykt ildfast glass i ildsikker innfatning.

§ 7.

Innhegning av heisebaner.

I. Heiser, ved hvilke ildfast innklædning av heisebanen ikke fordres (§ 4 p. IV og § 5), skal på annen betryggende måte innhegnes, så mennesker ikke kan komme til skade, og således at driften ikke kan forstyrres av uvedkommende.

II. Sådan innhegning skal være av minst 2 m. høide og, undtagen for de i § 4, p. IV 3 nevnte småheiser, av ikke brennbart materiale. Består den av gitter, ståltrådnett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde enn 1 cm.^{2}, medmindre avstanden mellem gitter og heisestol respektive motvekt er så stor, at større åpninger kan tilstedes.

§ 8.

Dører i sjaktvegger og i innhegninger.

I. Enhver inngangsåpning i sjaktvegger eller innhegninger skal være forsynt med dører, der ikke kan slå inn i heisebanen.

II. Dører i sjakter, hvor ildfaste vegger fordres, skal være ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.

10 desbr. III. Dører til sjakter, hvor ildfaste vegger ikke fordres, skal i det minste tilfredsstille de for innhegninger gjeldende bestemmelser. Herfra kan bygningskommisjonen under særlige omstendigheter tilstede avvikelse.

IV. Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellem låsdelene på karm og dør (til eks. ved låser med elektriske dørkontakter), skal karmene være av tilstrekkelig solid jern. Dørene må, såfremt de er av tre, være beslått med minst 1 mm. tykt jernblikk på den mot sjakten (heisebanen) vendende side.

§ 9.

Heisestoler.

I. Ved vareheiser (§ 2 b), hvor heisebanen ikke i dens hele utstrekning er omgitt av vegger eller annen innhegning, skal heisestolen forsynes med vegger eller gitter, således at varene ikke kan falle ut. Ved benyttelse av traller eller vogner må der for disse være anbragt en stengeinnretning.

II. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) skal heisestolen på alle sider være omgitt av vegger eller dører (undtagelser, se passus V) og oventil solid avdekket, så at de i heisestolen værende personer ikke kan skades under heisestolens fart eller ved nedfallende gjenstander.

III. Veggene i heisestolen må være av tilstrekkelig stivhet, og såfremt de ikke er tette, bestå av gitter eller lignende med en maskevidde av ikke over 2 cm. i firkant.

IV. Heisestolens dører skal ikke slå utad og skal under farten holdes lukket.

V. Ved vareheiser med personbefordring med fører (§ 2 c) kan døren sløifes, når inngangsåpningen for heisestolen vender mot en lukket sjaktvegg, som ikke har nogetsomhelst fremspring eller fordypninger, og som ikke på noget punkt er mer enn høist 5 cm. fjernet fra heisestolen.

VI. Avstanden mellem heisestolens gulv og sjaktvegg (innhegning) skal ved inngangsdørene ikke overstige 5 cm.

§ 10.

Etasjevisere. Alarmklokke.

I. Enhver heis i lukket sjakt, og som har fler enn 2 stoppesteder, skal forsynes med en anordning, som viser heisestolens stilling i samtlige etasjer.

II. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) i lukket sjakt skal være forsynt med en ringeledning, således anordnet, at signal ved behov kan gis fra heisestolen til portvakt (vaktmester) eller til annet hensiktsmessig sted efter

heiskontrollens anvisning. Klokken skal være merket med »Signal fra heisen« og knappen i stolen med »Alarm«. 10 desbr.

§ 11.

Grensene for stolens høieste og laveste stilling. Endeutrykningen.

I. Grensene for høieste og laveste stilling av heisestolen skal fastsettes således, at den med alle sine deler skal kunne bevege sig en lengde tilsvarende 0,8 ganger heisens hastighet pr. sek., dog minst 0,3 m. over den høieste og under den laveste stilling, hvori stolen skal stanse.

II. Enhver heis skal være forsynt med to av hinannen uavhengige apparater, der bringer heisen til å stanse, når disse grenser er nådd. Apparatene skal være således konstruert, at de virker som den ordinære pådragningsinnretning. Minst ett av disse apparater skal virke uavhengig av denne.

III. Ovenstående bestemmelser (I og II) gjelder ikke heiser drevet med håndkraft.

§ 12.

Lås- og dørsperremekanismer. Dørkontakter.

I. Maskindrevne småheiser (§ 2 a) skal ikke kunne settes i gang, medmindre alle sjaktdører er lukket.

II Ved alle andre heiser (§ 2 b, c og d) skal der treffes sådanne foranstaltninger, at kun den dør, foran hvilken heisestolen er stanset (i nogenlunde jevnhøide med gulvet), kan åpnes, og dessuten skal heisen ikke kunne settes i gang, medmindre alle dører i sjakten er lukket og i lås. Såfremt låsene er innrettet således, at heisen stanser, om en lås eller dør åpnes under fart, er det tilstrekkelig, at døren kun lar sig åpne, idet heisen befinner sig ved angjeldende etasje (stoppested). I sådant tilfelle skal heisen ikke kunne settes i gang, førenn igangsetningsmekanismen er ført tilbake i nullstilling.

III. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) med fører skal dessuten dørene fra den utvendige side av sjakten kun la sig åpne med en særskilt hos føreren beroende nøkkel. (Pipenøkkel).

Ved heiser, der vekselvis benyttes med fører og som automatiske, kan der tilstedes avvikelser fra ovenstående bestemmelser.

IV. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) uten fører (§ 28, p. IV, trykk-knappheiser) skal tillike heisen øieblikkelig stoppe, om en dør eller lås åpnes under fart. Heisestolen skal være forsynt med dører, således innrettet, at heisen ikke kan settes i gang, medmindre

10 desbr. disse er lukket, og således at heisen stopper, om en dør åpnes under fart.

For automatiske person- og vareheiser (§ 2 c og 28 IV), der tilfredsstiller kravet til avstand mellem stol og sjaktvegg og glatt sjaktvegg (§ 9, passus 5), kan bygningskommisjonen under særlige onstendigheter og på visse betingelser tillate, at heisestolens dør sløifes.

V. Elektriske dørkontakter må konstrueres, således at de ikke setter sig fast ved opbrenning. Klypekontakter må ikke anvendes.

§ 13.

Bevegelseshastigheten og apparater til begrensning av denne.

I. Den største tillatte bevegelseshastighet for automatiske heiser med personbefordring (§ 28, IV) er 0,5 m. pr. sek. For alle andre heiser er den 1,25 m. pr. sekund.

II. Heisens driftsmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne apparater, at den for heisen bestemte hastighet ikke kan bli overskredet med mer enn 0,4 m. pr. sek. Disse apparater skal virke uavhengig av den almindelige bremseinnretning og tillike virke, om drivkraften for en tid blir vekk. Ved heiser med remdrift skal heisestolen stanse eller høist bevege sig op eller ned med ovennevnte hastighet, om remmene under driften blir kastet av.

§ 14.

Belastning.

Den tillatelige belastning skal på forhånd fastsettes for hvert enkelt anlegg og må ikke bli overskredet.

§ 15.

Sikkerhetsinnretninger for hengende heisestoler. Fanginnretninger og regulator.

I. Heisestoler, som ikke drives ved et direkte bærende stempel (som i § 17), skal forsynes med:

1. En sikker bremse- eller fanginnretning således forbundet med de tau eller kjettinger, hvori stolen er ophengt, at stolen ved brudd på ett eller alle tau eller ved en nevneverdig forlengelse av nogen av dem straks fastklemmer stolen i styringene (føringene).
2. Og for heiser med personbefordring (§ 2 c og d) tillike med en hastighetsregulator således forbundet med fang-

apparatet, at stolen fastklemmes i føringene, innen ha- 10 desbr.
stigheten for den nedadgående heisestol har overskredet den for heisen bestemte med 0,4 m. pr. sek. Disse bestemmelser skal dog ikke utelukke sådanne konstruksjoner av fangapparatet, der i sig selv opfyller bestemmelsen om fangning ved overskridelse av forannevnte hastighetsgrenser.

II. Fanginnretningene skal før godkjennelsen prøves med den største tillatte belastning og den for heisen bestemte største hastighet for nedadgående heisestol ved å løse den fra tauet (tauene, kjettingene). Under denne prøve må stolen fastklemmes, efterat den er falt høist 250 mm., eller efterat hastigheten har overskredet den tillatelige med 0,4 m. pr. sek. Såfremt stolens vekt direkte er utballansert ved en motvekt, kan der ved samlet last av 3 tonn eller mere fritas for frigjørelse av motvekten under fangprøve.

Stoler med hastighetsbremse må ikke falle med større hastighet enn angitt i § 13 med tillegg av 0,4 m. pr. sek. Fanginnretningene må være således beskyttet, at de ikke gjøres uvirksomme, ved at varer eller lignende kommer i berøring med dem.

§ 16.

Stopning ved slakke tau.

I. Alle maskindrevne heiser, som er forsynt med trommel for opvikling av tau, kjetting eller lignende, skal være utstyrt med et apparat, som stanser maskineriet, når bæretauene (kjettingene) brister eller blir slakke.

II. Tromlen (valsen) skal være forsynt med spor for tauene.

§ 17.

Heiser med direkte bærende stempel.

I. Ved heiser, som blir beveget av et direkte bærende stempel, må forbindelsen mellem stempel og heisestol være således fast og sikkert utført, at heisestolen under ingen omstendighet ved en eller annen anbragt motvekt kan bli løftet av.

II. I tilledningsrøret skal dessuten like under stempelcylinderen anbringes en innretning, som i tilfelle av et rørbrudd i tilløpsledningen forhindrer heisestolen i å falle nedad med større hastighet enn tillatt.

Denne innretnings virkningsgrad prøves ved godkjennelsen på den måte, at heisestolen i sin høieste stilling belastes til maksimumsbelastning og styringen derpå plutselig åpnes.

10 desbr.

§ 18.

Manøverapparater.

I. Enhver heis skal kunne stanses med fullkommen sikkerhet ved hver enkelt inngang såvelsom på et hvilketsomhelst punkt ellers i kjørehøiden.

II. Vareheiser (§ 2 b) skal utelukkende kunne manøvreres fra sjaktens (heisebanens) utvendige side.

III. Vareheiser med personbefordring (§ 2 c), hvor godkjent fører fordres, skal utelukkende kunne manøvreres fra heisestolen. Fra denne bestemmelse kan dog bygningskommisjonen i specielle tilfelle og på særlige betingelser tilstede avvikelser.

IV. Personheiser (§ 2 d) med fører skal utelukkende kunne manøvreres fra heisestolen.

V. Vareheiser med personbefordring (§ 2 c), der tillates benyttet uten fører (§ 28, IV), kan anordnes med innvendig og utvendig manøverapparater, når disse er gjort således avhengig av hinannen, at en innledet bevegelse innvendig fra ikke kan forstyrres utvendig fra, og således at en omkobling fra innvendig til utvendig manøvrering og omvendt kun kan finne sted under heisens stilstand.

VI. Personheiser (§ 2 d) uten fører (§ 28, IV) kan på betingelser som ovenfor under punkt V nevnt anordnes med inn- og utvendig manøvrering, når tillike den utvendige er utført således, at den ikke kan benyttes, sålenge heisestolen er optatt.

§ 19.

Tau. Bærende deles påkjenning.

I. Ved vareheiser (§ 2 b) skal det tau (de tau), hvori heisestolen er ophengt, bære den samlede last med minst 5-dobbelt sikkerhet, og ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) skal heisestolen ophenges i minst 2 tau, hvilke hver for sig skal bære den samlede last med minst 5-dobbelt sikkerhet, i henhold til nedenstående formel.

$$K = \frac{P}{\frac{i\pi \times d^2}{4}} + 550\,000\frac{d}{D}$$

Hvor K = tauets påkjenning i kg. pr. cm.^{2}
P. = den for heisen tillatte største belastning + heisestolens vekt i kg.
i = tauets trådantall.
d. = trådenes diameter i cm.
D. = minste skivediameter, hvorom tauet passerer, i cm.

Denne diameter må ikke være mindre enn 800 ganger tråd- 10 desbr.
diameteren, når metalltrådtau anvendes.
Ståltrådtau med større bruddstyrke enn 140 kg. pr. mm.^{2} tillates ikke anvendt.
Tau for ophengning av motvekter skal bære med samme sikkerhet som for vareheiser bestemt.
Anvendes kjetting, tas for disse kun hensyn til strekpåkjenning, forøvrig som ovenfor.

II. For de til heiser benyttede tau eller kjettinger må prøvecertifikat fra anerkjent prøveanstalt fremlegges.

III. Bjelker, aksler og andre bærende eller konstruktive deler skal i henhold til fremlagt beregning i regelen ikke påkjennes mer enn til $\frac{1}{8}$ av materialets bruddstyrke.

§ 20.

Motvekter.

I. Alle motvekter skal føres (ledes) på sådan måte, at de hverken kan henge sig op, slingre ut eller forårsake skader ved å falle ned.

II. Innhegning skal tilfredsstille de for heisebaner gjeldende bestemmelser.

§ 21.

Driftsmaskineri og andre bevegelige deler.

I. Driftsmaskineri skal i regelen være beliggende i særskilt avlåst rum med bekvem adkomst. Rummet skal ha en minste høide av 1.8 m. Er drivkraften elektrisk, skal det innvendig ha ildsikker beklædning. Apparat for avstengning av drivkraften skal forefinnes i maskinrummet eller på annet hensiktsmessig sted.

II. Elektriske heiser skal ha amperemeter anbragt i nærheten av driftsmaskineriet.

III. Alle bevegelige deler av en heis må, såfremt de ikke befinner sig i særskilt avlåst rum, omgis med kapsler eller lignende, så at ikke mennesker kan komme til skade. Under tauskivene på toppen av heisebanen skal anbringes en solid jernskjerm (eller gitter), såfremt ingen annen beskyttelse forefinnes.

§ 22.

Skilter.

I. Enhver heis skal på sjaktdørene (inngangsåpningene) ha et skilt av bestemt godkjent type med tydelig skrift, hvoraf fremgår heisens art, belastning m. v. efter nedenstående skjema:

10 desbr.

a) Forsiktig.
Småheis.
Største tillatte last.....kg.

b) Forsiktig.
Vareheis.
Største tillatte last.....kg.
Må ikke benyttes til personbefordring.

c) Forsiktig.
Vareheis med personbefordring.
Største tillatte last.....kg. (inkl. fører).
Må kun betjenes av godkjent fører.

d) Forsiktig.
Personheis.
Største tillatte last.....personer (inkl. fører).
Må kun betjenes av godkjent fører.

c) II. Forsiktig.
Automatisk vareheis med personbefordring; uten fører.
Største tillatte last.....personer.

d) II. Forsiktig.
Automatisk personheis; uten fører.
Største tillatte last.....personer.

Skiltene skal ikke inneholde annen tekst eller annet enn ovenfor anført. Bokstavene skal være fete og tydelige. Belastningen skal angis med almindelige tall, ikke med bokstaver.

II. Ved automatiske heiser skal der ved alle sjaktdører og i heisestolen være anbragt en kortfattet trykt veiledning for heisens manøvrering. Denne kan tillates forsynt med fabrikantens navn.

§ 23.

Belysning.

I. Alle inngangsdører for heiser og alle heisestoler for heiser med personbefordring skal, når heisen er i drift, ha kunstig belysning, såfremt de ikke ligger i tilstrekkelig dagslys. Om elektrisk lys anvendes, må dette virke uavhengig av den elektriske strøm til heisemotoren.

II. I maskinrum skal alltid forefinnes en håndlampe (elektrisk eller oljelampe).

§ 24.

Småheiser.

For småheiser gjelder kun de i foranstående §§ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, p. I, 12, p. I, 13, p. I, 14, 16, 18, p. I, 20, 21, p. I

og 3 og 22 opstilte forskrifter, fra hvilke bestemmelser byg- 10 desbr.
ningskommisjonen kan tillate undtagelser, når den på grunn av anleggets ubetydelighet eller av andre grunner finner det rimelig.

Titel IV. Spesielle heiser.

§ 25.

Kontinuerlige heiser (Paternosterheiser).

Anlegg av kontinuerlige heiser (paternosterheiser) skal uansett de bestemmelser i §§ 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16 og 18, som derfor er til hinder, kunne tillates av bygningskommisjonen på de betingelser for anlegg, utstyr og drift, som den for hvert enkelt tilfelle finner nødvendige.

§ 26.

Vareheiser uten heisestol, wincher etc. (§ 1, avsnit I, litra b).

I. Anlegg av vareheiser uten heisestol, wincher og lignende, skal kunne tillates opsatt på steder som i § 3 nevnt for alm. heiser. Over innkjørsler, passasjer og lignende må sådanne heiser ikke anbringes uten bygningskommisjonens særskilte tillatelse.

II. Regler for disse heisers anordning og konstruksjon m. v. utferdiges av bygningskommisjonen, der også for hvert enkelt tilfelle kan foreskrive betingelser for anlegg, utstyr og drift, hvor det gjelder heiser i spesielle øiemed.

Titel V. Drift av heiser.

§ 27.

Ansvarlig for driften.

I. Enhver innehaver av heisanlegg eller enhver, der på innehaverens vegne fører opsynet med driften, er ansvarlig for, at heisen kun benyttes, når den er i full sikker stand, og at den, når den har vært underkastet en større reparasjon, ikke atter tas i bruk uten heiskontrollens særskilte tillatelse (§ 30). Han er videre ansvarlig for, at heis, der fordrer betjening med fører (§ 28), ikke benyttes, når sådan savnes. Trykt instruks for førere skal alltid være opslått i heisestolen.

II. Enhver, som betjener en heis, er forpliktet til under driften å benytte de bestemte sikkerhetsinnretninger, nøie følge de for heisen ved opslag gitte anvisninger og øieblikkelig melde feil eller mangler til innehaveren eller dennes stedfortreder.

10 desbr.

§ 28.

Heisepassere og førere.

I. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) skal stå under tilsyn (passes) av en dertil kyndig person. Denne skal være minst 18 år gammel og være fortrolig med heisens innretning og bruk, spesielt med de for heisanlegg påbudte sikkerhetsapparater og deres virkemåte, hvilket skal godtgjøres ved et av heiskontrollen gitt skriftlig vidnesbyrd (kyndighetsbevis) i eftersynsboken. Passeren må derhos ved skriftlig erklæring i samme påta sig ansvaret for heisens pasning.

II. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d), undtagen de i p. IV nevnte, skal kun benyttes under ledsagelse av en fører. Denne skal være minst 18 år gammel og fortrolig med heisens føring og ha fullt kjennskap til de for førere gjeldende instrukser, hvilket som ovenfor under p. I skal godtgjøres ved kyndighetsbevis. Han må som ovenfor på samme måte ved skriftlig erklæring påta sig ansvaret for føringen. Heisepasser og fører kan forenes i en og samme person.

III. Såfremt heiser med personbefordring (§ 2 c og d) er utstyrt med innvendig elektrisk styring, og derhos lås og dører tilfredsstiller de for automatiske heiser (uten fører) gjeldende bestemmelser, kan aldersgrensen for den, der betjener heisen (føreren), tillates senket til 15 år.

IV. Automatiske heiser med personbefordring (som trykknappheiser) med igangsetning kun ved trykning på en knapp og med automatisk stansning ved hvert enkelt stoppested tillates benyttet uten ledsagelse av fører, når lås og dører tilfredsstiller de i § 12 punkt IV opstilte betingelser. Sådanne heiser må dog passes av en dertil kyndig person som under punkt I nevnt.

Titel VI. **Anmeldelse, godkjennelse og kontrollundersøkelse.**

§ 29.

Heiskontrollen. Anmeldelse.

I. Kontrollen med heisanlegg utføres av en eller flere tilsynsmenn, som ansettes av magistrat og formannskap efter bygningskommisjonens innstilling.

II. Ethvert heisanlegg, der aktes utført, skal i henhold til bygningslovens § 29 anmeldes. Sådan anmeldelse, der skal innsendes til heiskontrollen, skal være ledsaget av

de fornødne tegninger med beregning av tau og andre bærende deler og være avfattet i to eksemplarer. Forøvrig forholdes overensstemmende med bygningslovens § 29. 10 desbr.

III. For utførelse av sjakt, gjennembrytning av gulv, utbrytning av døråpninger og andre bygningsmessige arbeider i trappehus og på bygningens facade og tak i her omhandlede øiemed tiltrenges bygningsvesenets tillatelse.

Tiltrenges større forandringer av bygningen, som opførelse av takopbygg og lignende, må dette særskilt anmeldes til bygningsvesenet.

§ 30.

Prøve og godkjennelse.

I. Forinnen et nytt heisanlegg tillåtes tatt i bruk, skal det av heiskontrollen undersøkes, om det i alle deler tilfredsstiller disse forskrifter.

Den for sådan prøve nødvendige montørhjelp og anordning bekostes av eieren.

II. Forefunne mangler meddeles eier eller fabrikant på dertil utferdiget skjema.

III. Finnes anlegget å være i overensstemmelse med disse forskrifter, utstedes en godkjennelseserklæring, som mot fastsatt betaling sammen med de bekreftede anmeldelsesdokumenter vedføies en av eieren anskaffet eftersynsbok og tilstilles eieren. Heiskontrollen har derhos å innføre godkjennelseserklæringen i en av bygningskommisjonens formann autorisert protokoll og tilstille det stedlige fabrikktilsyn en gjenpart av samme, såfremt anlegget henhører under dette.

IV. Et kort utdrag på foreskrevet skjema (certifikat) av godkjennelseserklæringen, inneholdende heisens løpenummer, fabrikant etc. og de betingelser, hvorpå heisen er tillatt benyttet, skal videre tilstilles eieren. Dette certifikat må for heiser med personbefordring (§ 2 c og d) være anbragt i heisestolen og for vareheiser (§ 2 b) ved en av inngangsdørene.

§ 31.

Kontrollundersøkelse.

I. Eftersyn ved heiskontrollen finner sted for vareheiser hvert år og for vareheiser med personbefordring og for personheiser med høist ½ års mellemrum.

Den hertil fornødne assistanse og anordning bekostes av eieren. Ved dette eftersyn undersøkes, hvorvidt heisanlegget fremdeles tilfredsstiller disse forskrifter.

10 desbr. II. Eftersynets utfall har heiskontrollen å innføre i den av eieren anskaffede eftersynsbok, der skal has for hånden ved enhver kontrollundersøkelse.

III. Forefunnne mangler må rettes innen en av kontrollen fastsatt frist.

IV. Finner kontrollen, at heisanlegget er i faretruende tilstand, har den å forordne driftens øieblikkelige stansning, å anføre i eftersynsboken, at dette er skjedd og øieblikkelig gi politiet fornøden underretning.

Titel VII. **Undtagelser, ikrafttredelse og straffebestemmelser.**

§ 32.

Undtagelser

utenom, hvad der i forskriftene omhandles, kan meddeles i henhold til bygningslovens § 100.

§ 33.

Ikrafttreden.

I. Disse forskrifter trer i kraft straks, samtidig med at forskriftene av 19 mai 1917 opheves.

II. Skal en eldre heis om- eller påbygges, utbedres eller forandres i så stor utstrekning, at det av bygningskommisjonen anses for å bli en hovedreparasjon (jfr. bygningslovens § 80), må disse forskrifter befølges.

§ 34.

Straffebestemmelser.

Ved overtredelse av disse forskrifter forholdes som bestemt for overtredelse av bygningsloven av 19 april 1899 §§ 29, 94, 95 og 96.

B.

Regulativ for den bykassen tilkommende betaling for anmeldelse, besiktigelse og prøvning av heisanlegg m. v.

Ved innsendelse av enhver anmeldelse av heisanlegg betales 1 — en — krone.

For prøvning og utstedelse av attest efter § 30 betales:

For småheiser (§ 2 a) kr. 10,oo.

For vareheiser (§ 2 b) kr. 20,oo.

For vareheiser med personbefordring (§ 2 c) kr. 30,oo.

For personheiser (§ 2 d) kr. 30,oo.

Kan attest ikke utstedes efter første prøve, erlegges som 10 desbr.
tillegg for hver gjentatt prøve det halve av ovenangitte gebyr.

For den i § 27 p. 1 og § 31 p. III omhandlede besiktigelse av reparerte heisanlegg kr. 15,00.

For meddelelse av det i § 28 omhandlede vidnesbyrd for en fører kr. 5,00.

For det årlige eftersyn av vareheiser (§ 2 b) kr. 15,00.

For halvårlige eftersyn av vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) kr. 15,00.

Disse gebyrer skal være innbetalt innen 14 dager efter attestens utstedelse.

Forskrifter for innretning og drift av heisanlegg i Aker bygningsdistrikt.

A. Forskrifter.

§ 1.

Ved heis i nærværende forskrifter forstås sådanne i eller utenpå bygninger anbragte løfteinnretninger:

I. Som er forsynt med stol eller plattform ført i faste styringer (anordning § 3).

II. Hvor lasten direkte er ophengt i et over en blokk eller skive løpende tau (kjetting), og som skal benyttes mellem to eller flere etasjer, gallerier, plattformer eller lignende (anordning § 26).

III. Undtatt fra forskriftenes bestemmelser er kraner av enhver art, løpekatter og hengebaner innen bygninger eller i det fri samt provisoriske anlegg som stillasheiser ved opførelse av bygninger, taljer etc.

§ 2.

Heisanlegg inndeles i følgende 4 klasser:

a. Småheiser, som ikke kan betredes, med høist 100 kg. bæreevne og ikke mer enn 0,75 m.^{2} grunnflate på heisestolen og med heisestol og åpninger i sjaktveggen av ikke større høide enn 1 m.

b. Vareheiser.

c. Vareheiser med personbefordring.

d. Personheiser.

§ 3.

Heiser skal kunne opstilles inne i bygninger, i trappehus, på bygningers yttermurer eller i lysgårder med grunnmurte vegger, såfremt den i bygningsloven foreskrevne minstestørrelse av lysgårder ikke derved innskrenkes.

10 desbr.

§ 4.

I. Heiser, som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anleggés i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må som regel være omgitt av ildfaste vegger, der kun er forsynt med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler, som heisetol, føringer og bevegelsesinnretninger (som tau, kjettinger, motvekter, drivcylindrer etc.). Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må rummet ved siden av heisebanen ikke benyttes.

II. Materiale og tykkelser for de ildfaste sjaktvegger skal utføres overensstemmende med bygningskontrollens fordringer.

III. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, såvidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m. over takflaten. Munner sjakten ut i gårdsplass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.

IV. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er undtatt:

1. Heiser, som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
2. Heiser, som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer og som er således innrettet, at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.
3. Småheiser (§ 2 a), som i privathus kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.

Heisanlegg i bygninger uten ildsfarlig bedrift, til eksempel lagerlokaler og lignende, kan av bygningskommisjonen tillates uten ildfaste vegger.

V. Gjennembrytning av gulv utenfor heisesjakten eller heisebanen for motvekter, tau, styreinnretninger eller lignende er, såfremt de er større enn 1 dm.^{2} i tverr-snitt, kun tillatt, når der mellem de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste mantler i hele etasjehøiden.

§ 5.

I. Forsåvidt heiser ikke er begrenset direkte av lysgårdens vegger eller bygningens yttervegger, skal de ved gårdsplassen omgis av et gitter, minst 2,0 m. høit og forøvrig som i § 7 foreskrevet, omfattende heisebanen og motvektsbanen, samt heisens bevegelige deler forøvrig.

II. Føringer, beskyttelsestak og lignende med bygningen fast forbundne deler skal være av ikke brennbart materiale. For fanginnretningen tillates dog føringene beklædd med tre. 10 desbr.

§ 6.

I. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.

II. Lysåpninger, som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 10 mm. tykt ildfast glass i ildsikker innfatning.

§ 7.

I. Heiser, ved hvilke ildfast innklædning av heisebanen ikke fordres (§ 4 p. IV og § 5), skal på annen betryggende måte innhegnes, så mennesker ikke kan komme til skade og således at driften ikke kan forstyrres av uvedkommende.

II. Sådan innhegning skal være av minst 2 m. høide og, undtagen for de i § 4 p. IV 3 nevnte småheiser, av ikke brennbart materiale. Består den av gitter, ståltrådnett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde enn 1 cm.^{2}, medmindre avstanden mellem gitter og heisestol respektive motvekt er så stor, at større åpninger kan tilstedes.

§ 8.

I. Enhver inngangsåpning i sjaktvegger eller innhegninger skal være forsynt med dører, der ikke kan slå inn i heisebanen.

II. Dører i sjakter, hvor ildfaste vegger fordres, skal være ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.

III. Dører til sjakter, hvor ildfaste vegger ikke fordres, skal i det minste tilfredsstille de for innhegninger gjeldende bestemmelser. Herfra kan bygningskommisjonen under særlige omstendigheter tilstede avvikelser.

IV. Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellem låsdelene på karm og dør (til eks. ved lås med elektriske dørkontakter), skal karmene være av tilstrekkelig solid jern. Dø-

10 desbr. rene må, såfremt de er av tre, være beslått med minst 1 mm. tykt jernblikk på den mot sjakten (heisebanen) vendende side.

§ 9.

I. Ved vareheiser (§ 2 b), hvor heisebanen ikke i dens hele utstrekning er omgitt av vegger eller annen innhegning, skal heisestolen forsynes med vegger eller gitter, således at varene ikke kan falle ut. Ved benyttelse av traller eller vogner må der for disse være anbragt en stenge-innretning.

II. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) skal heisestolen på alle sider være omgitt av vegger eller dører (undtagelse se p. V) og oventil solid avdekket, så at de i heisestolen værende personer ikke kan skades under heisestolens fart eller ved nedfallende gjenstander.

III. Veggene i heisestolen må være av tilstrekkelig stivhet og, såfremt de ikke er tette, bestå av gitter eller lignende med en maskevidde av ikke over 2 cm. i firkant.

IV. Heisestolens dører skal ikke slå utad (og skal under farten holdes lukket).

V. Ved vareheiser med personbefordring med fører (2 c) kan døren sløifes, når inngangsåpningen for heisestolen vender mot en lukket sjaktvegg, som ikke har nogetsomhelst fremspring eller fordypninger og som ikke på noget punkt er mer enn høist 5 cm. fjernet fra heisestolen.

VI. Avstanden mellem heisestolens gulv og sjaktvegg (innhegning) skal ved inngangsdørene ikke overstige 5 cm.

§ 10.

I. Enhver heis i lukket sjakt, og som har fler enn 2 stoppesteder, skal forsynes med en anordning, som viser heisestolens stilling i samtlige etasjer.

II. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) i lukket sjakt skal være forsynt med en ringeledning, således anordnet, at signal ved behov kan gis fra heisestolen til portvakt (vaktmester) eller til annet hensiktsmessig sted efter heiskontrollens anvisning. Klokken skal være merket med «Signal fra heisen« og knappen i stolen med »Alarm«.

§ 11. 10 desbr

I. Grensene for høieste og laveste stilling av heisestolen skal fastsettes således, at den med alle sine deler skal kunne bevege sig en lengde tilsvarende 0,8 ganger heisens hastighet pr. sekund, dog minst 0,3 m. over den høieste og under den laveste stilling, der stolen skal stanse.

II. Enhver heis skal være forsynt med to av hinannen uavhengige apparater, der bringer heisen til å stanse, når disse grenser er nådd. Apparatene skal være således konstruert, at de virker som den ordinære pådragningsinnretning. Minst ett av disse apparater skal virke uavhengig av denne.

III. Ovenstående bestemmelser (I og II) gjelder ikke heiser drevet med håndkraft.

§ 12.

I. Maskindrevne småheiser (§ 2 a) skal ikke kunne settes i gang, medmindre alle sjaktdører er lukket.

II. Ved alle andre heiser (§ 2 b, c og d) skal der treffes sådanne foranstaltninger, at kun den dør, foran hvilken heisestolen er stanset (i nogenlunde jevnhøide med gulvet) kan åpnes, og dessuten skal heisen ikke kunne settes i gang, medmindre alle dører i sjakten er lukket og i lås. Såfremt låsene er innrettet således, at heisen stanser, om en lås eller dør åpnes under fart, er det tilstrekkelig, at døren kun lar sig åpne, idet heisen befinner sig ved angjeldende etasje (stoppested). I sådant tilfelle skal heisen ikke kunne settes i gang, førenn igangsetningsmekanismen er ført tilbake i nullstilling.

III. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) med fører skal dessuten dørene fra den utvendige side av sjakten kun la sig åpne med en særskilt hos føreren beroende nøkkel. (Pipenøkkel).

Ved heiser, der vekselvis benyttes med fører og som automatiske, kan der tilstedes avvikelser fra ovenstående bestemmelser.

IV. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) uten fører (§ 28 p. IV trykknappheiser) skal tillike heisen øieblikkelig stoppe, om en dør eller lås åpnes under fart. Heisestolen skal være forsynt med dører, således innrettet, at heisen ikke kan settes i gang, medmindre disse er lukket og således at heisen stopper, om en dør åpnes under fart.

10 desbr. For automatiske person- og vareheiser (§ 2 c og 28 p. IV), der tilfredsstiller kravet til avstand mellem stol og sjaktvegg og glatt sjaktvegg (§ 9, p. V), kan bygningskommisjonen under særlige omstendigheter og på visse betingelser tillate, at heisestolens dør sløifes.

V. Elektriske dørkontakter må konstrueres, så de ikke setter sig fast ved opbrenning. Klypekontakter må ikke anvendes.

§ 13.

I. Den største tillatte bevegelseshastighet for automatiske heiser med personbefordring (§ 28 IV) er 0,5 m. pr. sekund. For alle andre heiser er den 1,25 m. pr. sekund.

II. Heisens driftsmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne apparater, at den for heisen bestemte hastighet ikke kan bli overskredet med mer enn 0,4 m. pr. sekund. Disse apparater skal virke uavhengig av den almindelige bremseinnretning og tillike virke, om drivkraften for en tid blir vekk. Ved heiser med remdrift skal heisestolen stanse eller høist bevege sig op eller ned med ovennevnte hastighet, om remmene under driften blir kastet av.

§ 14.

Den tillatelige belastning skal på forhånd fastsettes for hvert enkelt anlegg og må ikke bli overskredet.

§ 15.

I. Heisestoler, som ikke drives ved et direkte bærende stempel (som i § 17), skal forsynes med:

1. En sikker bremse- eller fanginnretning således forbundet med de tau eller kjettinger, hvori stolen er ophengt, at stolen ved brudd på et eller alle tau eller ved en nevneværdig forlengelse av nogen av dem straks fastklemmer stolen i styringene (føringene).
2. Heiser med personbefordring (§ 2 c og d) skal tillike forsynes med en hastighetsregulator således forbundet med fangapparatet, at stolen fastklemmes i føringene, innen hastigheten for den nedadgående heisestol har overskredet den for heisen bestemte med 0,4 m. pr. sekund. Disse bestemmelser skal dog ikke utelukke sådanne konstruksjoner av fangapparater, der i sig selv opfyller bestemmelsen om fangning ved overskridelsen av forannevnte hastighetsgrenser.

II. Fanginnretningene skal før godkjennelsen prøves med den største tillatte belastning og den for heisen bestemte største hastighet for den nedadgående heisestol ved å løse den fra tauet (tauene, kjettingene). Under denne prøve må stolen fastklemmes, efterat den er falt høist 250 mm., eller efterat hastigheten har overskredet den tillatelige med 0,4 m. pr. sekund. Såfremt stolens vekt direkte er utballansert ved en motvekt, kan der ved samlet last av 3 tonn eller mere fritas for frigjørelse fra motvekten under fangprøve. 10 desbr.

Stoler med hastighetsbremse må ikke falle med større hastighet enn angitt i § 13 med tillegg av 0,4 m. pr. sekund. Fanginnretningene må være således beskyttet, at de ikke gjøres uvirksomme ved, at varer eller lignende kommer i berøring med dem.

§ 16.

I. Alle maskindrevne heiser, som er forsynt med trommel for opvikling av tau, kjetting eller lignende, skal være utstyrt med et apparat, som stanser maskineriet, når bæretauene (kjettingene) brister eller blir slakke.

II. Tromlen (valsen) skal være forsynt med spor for tauene.

§ 17.

I. Ved heiser, som blir beveget av et direkte bærende stempel, må forbindelsen mellem stempel og heisestol være således fast og sikkert utført, at heisestolen under ingen omstendighet ved en eller annen anbragt motvekt kan bli løftet av.

II. I tilledningsrøret skal dessuten like under stempelcylinderen anbringes en innretning, som i tilfelle av et rørbrudd i tilløpsledningen forhindrer heisestolen i å falle nedad med større hastighet enn tillatt.

Denne innretnings virkningsgrad prøves ved godkjennelsen på den måte, at heisestolen i sin høieste stilling belastes til maksimumsbelastning og styringen derpå plutselig åpnes.

§ 18.

I. Enhver heis skal kunne stanses med fullkommen sikkerhet ved hver enkelt inngang såvelsom på et hvilketsomhelst punkt ellers i kjørehøiden.

II. Vareheiser (§ 2 b) skal utelukkende kunne manøvreres fra sjaktens (heisebanens) utvendige side.

10 desbr. III. Vareheiser med personbefordring (§ 2 c), hvor godkjent fører fordres, skal utelukkende kunne manøvreres fra heisestolen. Fra denne bestemmelse kan dog bygningskommisjonen i spesielle tilfelle og på særlige betingelser tilstede avvikelser.

IV. Personheiser (§ 2 d) med fører skal utelukkende kunne manøvreres fra heisestolen.

V. Vareheiser med personbefordring (§ 2 c), der tillates benyttet uten fører (§ 28 IV), kan anordnes med innvendig og utvendig manøverapparater, når disse er gjort saaledes avhengig av hinannen, at en innledet bevegelse innvendig fra ikke kan forstyrres utvendig fra, og således at en omkobling fra innvendig til utvendig manøvrering og omvendt kun kan finne sted under heisens stilstand.

VI. Personheiser (§ 2 d) uten fører (§ 28 IV) kan på betingelser som ovenfor under punkt V nevnt anordnes med inn- og utvendig manøvrering, når tillike den utvendige er utført således, at den ikke kan benyttes, sålenge heisestolen er optatt.

§ 19.

I. Ved vareheiser (§ 2 b) skal det tau (de tau), hvori heisestolen er ophengt, bære den samlede last med minst 5-dobbelte sikkerhet, og ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) skal heisestolen ophenges i minst 2 tau, hvilke hver for sig skal bære den samlede last med minst 5 dobbelte sikkerhet, i henhold til nedenstående formel:

$$K = \frac{P}{\frac{i\pi \times d^2}{4}} + 550\,000\frac{d}{D}$$

hvor K = tauets påkjenning i kg. pr. cm.^{2}

P. = den for heisen tillatte største belastning + heisestolens vekt i kg.

i = tauets trådantall.

d = trådenes diameter i cm.

D. = minste skivediameter, hvorom tauet passerer, i cm. Denne diameter må ikke være mindre enn 800 ganger tråddiameteren, når metalltrådtau anvendes.

Ståltrådtau med større bruddstyrke enn 140 kg. pr. mm.^{2} tillates ikke anvendt.

Tau for ophengning av motvekter skal bære med samme sikkerhet som for vareheiser bestemt.

Anvendes kjetting, tas for disse kun hensyn til strekkpåkjenning, forøvrig som ovenfor.

II. For de til heiser benyttede tau eller kjettinger må prøve- 10 desbr.
certifikat fra anerkjent prøveanstalt fremlegges.
III. Bjelker, aksler og andre bærende eller konstruktive deler skal i henhold til fremlagt beregning i regelen ikke påkjennes mer enn til ⅛ av materialets bruddstyrke.

§ 20.

I. Alle motvekter skal føres (ledes) på sådan måte, at de hverken kan henge sig op, slingre ut eller forårsake skade ved å falle ned.
II. Innhegning skal tilfredsstille de for heisebaner gjeldende bestemmelser.

§ 21.

I. Driftsmaskineri skal i regelen være beliggende i særskilt avlåst rum med bekvem adkomst. Rummet skal ha en minste høide av 1,8 m. Er drivkraften elektrisk, skal det innvendig ha ildsikker beklædning. Apparat for avstengning av drivkraften skal forefinnes i maskinrummet eller på annet hensiktsmessig sted.
II. Elektriske heiser skal ha amperemeter anbragt i nærheten av driftsmaskineriet.
III. Alle bevegelige deler av en heis må, såfremt de ikke befinner sig i særskilt avlåst rum, omgis med kapsler eller lignende, så at ikke mennesker kan komme tilskade og driften ikke forstyrres. Under tauskivene på toppen av heisebanen skal anbringes en solid jernskjerm (eller gitter), såfremt ingen annen beskyttelse forefinnes.

§ 22.

I. Alle sjaktdører for heiser og alle heisestoler for heiser med personbefordring skal være forsynt med et skilt, anbragt i ansiktshøide, av bestemt godkjent type med tydelig skrift, hvorav fremgår heisens art, belastning m. v. efter nedenstående skjema:
a. Forsiktig.
S m å h e i s.
Største tillatte last ..... kg.
b. Forsiktig.
V a r e h e i s.
Største tillatte last ..... kg.
Må ikke benyttes til personbefordring.

10 desbr.

c. Forsiktig.
Vareheis med personbefordring.
Største tillatte last ..... kg. (inkl. fører).
Må kun betjenes av godkjent fører.

d. Forsiktig.
Personheis.
Største tillatte last ..... personer (inkl. fører).
Må kun betjenes av godkjent fører.

c. II. Forsiktig.
Automatisk vareheis med personbefordring.
(Uten fører).
Største tillatte last ..... kg.

d. II. Forsiktig.
Automatisk personheis.
(Uten fører).
Største tillatte last ..... personer.

Skiltene skal ikke inneholde annen tekst eller annet enn ovenfor anført. Bokstavene skal være fete og tydelige. Belastningen skal angis med almindelige tall, ikke med bokstaver.

II. Ved automatiske heiser skal der ved alle sjaktdører og i heisestolen være anbragt en kortfattet trykt veiledning for heisens manøvrering. Denne kan tillates forsynt med fabrikantens navn.

§ 23.

I. Alle inngangsdører for heiser og alle heisestoler for heiser med personbefordring skal, når heisen er i drift, ha kunstig belysning, såfremt de ikke ligger i tilstrekkelig dagslys. Om elektrisk lys anvendes, må dette virke uavhengig av den elektriske strøm til heisemotoren.

II. I maskinrum skal alltid forefinnes en håndlampe (elektrisk eller oljelampe).

§ 24.

For småheiser gjelder kun de i foranstående §§ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 p. I, 12 p. I, 13 p. I, 14, 16, 18 p. I, 20, 21 p. I og 3 og 22, opstilte forskrifter, fra hvilke bestemmelser bygningskommisjonen kan tillate undtagelser, når den på grunn av anleggets ubetydelighet eller av andre grunner finner det rimelig.

§ 25. 10 desbr.

Anlegg av kontinuerlige heiser (paternosterheiser) skal uansett de bestemmelser i §§ 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16 og 18, som derfor er til hinder, kunne tillates av bygningskommisjonen på de betingelser for anlegg, utstyr og drift, som den for hvert enket tilfelle finner nødvendig.

§ 26.

Vareheiser uten heisestol, wincher etc. (§ 1 p. 2).

I. Anlegg av vareheiser uten heisestol, wincher og lignende skal kunne tillates opsatt på steder som i § 3 nevnt for almindelige heiser. Over innkjørsler, passasjer og lignende må sådanne heiser ikke anbringes uten bygningskommisjonens særskilte tillatelse.

II. Regler for disse heisers anordning og konstruksjon m. v. utferdiges av bygningskommisjonen, der også for hvert enkelt tilfelle kan foreskrive betingelser for anlegg, utstyr og drift, hvor det gjelder heiser i spesielle øiemed.

§ 27.

I. Enhver innehaver av heisanlegg eller enhver, der på innehaverens vegne fører opsyn med driften, er ansvarlig for, at heisen kun benyttes, når den er i full sikker stand, og at den, når den har vært underkastet en større reparasjon, ikke atter tas i bruk uten heiskontrollens særskilte tillatelse (§ 31). Han er videre ansvarlig for, at heis, der fordrer betjening med fører (§ 28), ikke benyttes, når sådan savnes. Trykt instruks for førere skal alltid være opslått i heisestolen.

II. Enhver, som betjener en heis, er forpliktet til under driften å benytte de bestemte sikkerhetsinnretninger, nøie følge de for heisen ved opslag gitte anvisninger og øieblikkelig melde feil eller mangler til innehaveren eller dennes stedfortreder.

§ 28.

I. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) skal stå under tilsyn (passes) av en dertil kyndig person. Denne skal være minst 18 år gammel og være fortrolig med heisens innretninger og bruk, spesielt med de for heisanlegg påbudte sikkerhetsapparater og deres virkemåte, hvilket skal godtgjøres ved et av heiskontrollen gitt skriftlig vidnesbyrd (kyndighetsbevis) i eftersynsboken. Passeren

10 desbr. må derhos ved skriftlig erklæring i samme påta sig ansvaret for heisens pasning.

II. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d), undtagen de i p. IV nevnte, skal kun benyttes under ledsagelse av en fører. Denne skal være minst 18 år gammel og fortrolig med heisens føring og ha fullt kjenskap til de for førere gjeldende instrukser, hvilket som ovenfor under p. I skal godtgjøres ved kyndighetsbevis. Han må som ovenfor på samme måte ved skriftlig erklæring påta sig ansvaret for føringen. Heisepasser og fører kan forenes i en og samme person.

III. Såfremt heiser med personbefordring (§ 2 c og d) er utstyrt med innvendig elektrisk styring (manøverapparat), og derhos lås og dører tilfredsstiller de for automatiske heiser (uten fører) gjeldende bestemmelser, kan aldersgrensen for den, der betjener heisen (føreren), tillates senket til 15 år.

IV. Automatiske heiser med personbefordring (som trykknapheiser) med igangsetning kun ved trykning på en knapp og med automatisk stansning ved hvert enkelt stoppested tillates benyttet uten ledsagelse av fører, når lås og dører tilfredsstiller de i § 12 punkt IV opstilte betingelser. Sådanne heiser må dog passes av en dertil kyndig person som under punkt I nevnt.

§ 29.

I. Ethvert heisanlegg, der aktes utført, skal i henhold til bygningslovens § 25 anmeldes. Sådan anmeldelse, der skal innsendes til heiskontrollen, skal være ledsaget av de fornødne tegninger med beregning av tau og andre bærende deler og være avfattet i to eksemplarer. Forøvrig forholdes overensstemmende med bygningslovens § 25.

II. For utførelse av sjakt, gjennembrytning av gulv, utbrytning av døråpninger og andre bygningsmessige arbeider i trappehus og på bygningens facade og tak i her omhandlede øiemed tiltrenges bygningsvesenets tillatelse.

Tiltrenges større forandringer av bygningen, som opførelse av takopbygg og lignende, må dette særskilt anmeldes til bygningsvesenet.

§ 30.

I. Forinnen et nytt heisanlegg tillates tatt i bruk, skal det av heiskontrollen undersøkes, om det i alle deler tilfredsstiller disse forskrifter.

Den for sådan prøve nødvendige montørhjelp og anord- 10 desbr.
ning bekostes av eieren.

II. Forefunne mangler meddeles eier eller fabrikant på dertil utferdiget skjema.

III. Finnes anlegget å være i overensstemmelse med disse forskrifter, utstedes en godkjennelseserklæring, som mot fastsatt betaling sammen med de bekreftede anmeldelsesdokumenter vedføies en av eieren anskaffet eftersynsbok og tilstilles eieren. Heiskontrollen har derhos å innføre godkjennelseserklæringen i en av bygningskommisjonens formann autorisert protokoll og tilstille det stedlige fabrikktilsyn en gjenpart av samme, såfremt anlegget henhører under dette.

IV. Et kort utdrag på foreskrevet skjema (certifikat) av godkjennelseserklæringen, inneholdende heisens løpenummer, fabrikant etc. og de betingelser, hvorpå heisen er tillatt å benyttes, skal videre tilstilles eieren. Dette certifikat må for heiser med personbefordring (§ 2 c og d) være anbragt i heisestolen og for vareheiser (§ 2 b) ved en av inngangsdørene.

§ 31.

I. Eftersyn ved heiskontrollen finner sted for vareheiser hvert år og for vareheiser med personbefordring og for personheiser med høist ½ års mellemrum.

Den hertil fornødne assistanse og anordning bekostes av eieren. Ved dette eftersyn undersøkes, hvorvidt heisanlegget fremdeles tilfredstiller disse forskrifter.

II. Eftersynets utfall har heiskontrollen å innføre i den av eieren anskaffede eftersynsbok, der skal has for hånden ved enhver kontrollundersøkelse.

III. Forefunnne mangler må rettes innen en av kontrollen fastsatt frist.

IV. Finner kontrollen, at heisanlegget er i faretruende tilstand, har den å forordne driftens øieblikkelige stansning, å anføre i eftersynsboken, at dette er skjedd og øieblikkelig gi politiet fornøden underretning.

§ 32.

Undtagelser, utenom hvad der i forskriftene omhandles, kan meddeles i henhold til bygningslovens § 102.

§ 33.

I. Forskriftene trer i kraft straks, samtidig med at forskriftene av 16 januar 1905 med tilleggsbestemmelser opheves.

10 desbr. II. Skal en heis om- eller påbygges, utbedres eller forandres i så stor utstrekning, at det av bygningskommisjonen anses for å bli hovedreparasjon (jfr. bygningslovens § 79), må disse forskrifter befølges.

§ 34.

Straffebestemmelser.

Ved overtredelse av disse forkrifter forholdes som bestemt ved overtredelser av Kristiania bygningslov i §§ 97, 98 og 99 og bygningsloven av 27 juli 1896 §§ 85, 86 og 87.

B.

Regulativ.

Regulativ for beregning av den herredskassen tilkommende betaling for tilsyn med innretning og drift av heisanlegg.

Ved innsendelsen av enhver anmeldelse av heisanlegg betales	kr.	1,00
For prøvning og utstedelse av attest efter § 30 betales:		
For småheiser (§ 2 a)	kr.	10.00
For vareheiser (§ 2 b)	»	20.00
For vareheiser med personbefordring (§ 2 c)	»	30.00
For personheiser (§ 2 d)	»	30.00
Kan attest ikke utstedes efter første prøve, erlegges som tillegg for hver gjentatt prøve det halve av ovenangitte gebyr.		
For den i §§ 27 p. 1 og 31 p. III omhandlede besiktigelse av reparerte heisanlegg	»	15.00
For meddelelse av det i § 28 omhandlede vidnesbyrd for en fører	»	5,00
For det årlige eftersyn av vareheiser (§ 2 b)	»	15.00
For det halvårlige eftersyn av vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d)	»	15.00

Disse gebyrer skal være innbetalt innen 14 dager efter attestens utstedelse.

10 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved de av Skien bystyre i møte den 15 juli 1920 med 28 mot 20 stemmer ved annen gangs behandling godkjente vedtekter for A/S. Skien Øl- og Vinsamlag med de av samlagets generalforsamling under 17 november s. å. gjorte tilføielser til deres §§ 10—12 stadfestes i medhold av §§ 23 og 35 i lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 — som gjeldende inntil videre, å regne fra 1 januar 1921, dog ikke for et lenger tidsrumm enn til utgangen av året 1926.

Det pålegges vedkommende fylkesmann innen utgangen av hvert års juni måned å sende inn til Departementet for Sociale Saker en beretning om samlagets virksomhet i det forløpne år, utdrag av dets regnskaper og fortegnelse over dets medlemmer. 10 desbr.

Kongelig resolusjon, hvorved de vedtekter som ved kongelig resolusjon av 30 januar 1920 blev stadfestet for Arendal brennevinssamlag, i medhold av lov av 23 juli 1919 om tillegg til lov av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918, meddeles fornyet stadfestelse, forsåvidt samlagets egenskap av brennevinssamlag angår, som gjeldende inntil videre. 10 desbr.

Det pålegges fylkesmannen innen utgangen av hvert års juni måned å sende inn til Departementet for Sociale Saker avtrykk av den årlige beretning om samlagets virksomhet og fortegnelse over samlagets medlemmer.

Kongelig resolusjon, hvorved der i medhold av post 10, første punktum, i de ved kongelig resolusjon av 25 februar 1916 fastsatte konsesjonsbetingelser, og i henhold til lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 §§ 28 og 33, meddeles stadfestelse — med et enkelt tillegg — på en fremlagt, av vedkommende utvalg foreslått plan for et sikkerhetsfond ved Fredrikstad Elektrokjemiske Fabrikker A/S. 10 desbr.

Kongelig resolusjon, hvorved i medhold av lov av 14 april 1860, jfr. lov av 25 mars 1872, bestemmes, at den Stavanger børs ifølge lov av 8 september 1818 § 14, litra c, tilkommende tonnasjeavgift for transatlantisk skib beregnes med 1 — en — øre pr. registertonn, forsåvidt vedkommende skib har inntatt en ladning av over 1 tonn gods, herunder ikke innbefattet hvad der er nødvendig til skibets proviantering, 10 desbr.

Nærværende resolusjon trer i kraft den 1 januar 1921.

Stortingsbeslutning [1]) om forhøielse av endel pørtosatser og gebyrer, sålydende: 14 desbr.

I.

For følgende postforsendelser skal den almindelige porto utgjøre:

For almindelige innenrikske brev:

	Betalt	Ubetalt
For vekt til og med 20 gram	20 øre	40 øre
—»— 125 »	40 »	60 »
—»— 500 »	60 »	80 »

[1]) Se St. prp. nr. 208. Innst. S. nr. 370. St-tid. s. 4083–4095.

14 desbr. For innenrikske brevkort:

15 øre for enkelt brevkort
30 » for brevkort med betalt svar.

Den særskilte porto for lokalbrev og lokalbrevkort samt for lokalbrev, hvor ombæring ikke finner sted, opheves.

II.

De ovenfor nevnte bestemmelser trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter.

14 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av innsamlede midler dannede »Overlærer Vemmestads fond« og på de den 28 oktober 1920 utferdigede statutter for dette fond.

14 desbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Sør-Trøndelag fylke angående spørsmålet om, hvorvidt der skal beregnes gebyr for tinglysning av utpantning for resterende opfostringsbidrag og angående spørsmålet om, hvem der i tilfelle skal betale dette gebyr, når barnets mor savner midler til å bestride utgiftene ved tinglysningen.

Departementet antar overensstemmende med, hvad såvel Finansdepartementet som Justisdepartementet på henvendelse har uttalt, at al den stund tinglysning av utpantning for resterende opfostringsbidrag er et ledd i inndrivelsen av bidragene og denne inndrivelse påhviler bidragsfogden ex officio, må sportellovens § 167 komme til anvendelse, således at tinglysningsgebyret i henhold til paragrafens 3dje ledd blir å innfordre hos den bidragspliktige (barnefaren). Kan denne ikke betale, blir der intet gebyr å beregne i henhold til nevnte paragrafs 1ste ledd. Man antar nemlig ikke, at moren i noget tilfelle kan tilpliktes å betale gebyret. Jfr. lov av 10 april 1915 nr. 3 § 43.

14 desbr. **Rundskrivelse** fra direktøren for det civile medisinalvesen til helserådenes ordførere angående skyss- og kostgodtgjørelse for reiser foretatt for å føre tilsyn med industrielt hjemmearbeide.

Som bekjent er det i § 6 i lov av 15 februar 1918 om industrielt hjemmearbeide bestemt, at tilsynet med lovens overholdelse skal føres av helserådet, når det gjelder arbeide, som utføres i arbeidernes hjem, og ellers av det stedlige fabrikktilsyn. I kommuner, som ikke har stedlig fabrikktilsyn, skal helserådet føre tilsyn med al slags hjemmearbeide.

Angående reiseutgifter i anledning det nevnte tilsyn har Socialdepartementet meddelt, at i de tilfelle, da tilsynet ikke

kan utøves, uten at helserådenes ordførere foretar særskilte reiser, antas de å være berettiget til skyss- og kostgodtgjørelse av statskassen i henhold til sundhetsloven av 16 mai 1860 § 12. 14 desbr.

Hvis der på reisen tillike utføres nogen annen offentlig forretning, som berettiger til skyss- eller kostgodtgjørelse av en annen offentlig kasse enn statskassen, må vanlig fordeling finne sted.

Særskilt regning blir å innsende til Socialdepartementets almindelige avdeling over reiser i anledning tilsyn med det industrielle hjemmearbeide.

Lov*)[1]) om forandring av §§ 15 og 52 i lov om salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918. 15 desbr. Nr. 1.

I.

§§ 15 og 52, nr. 2 i lov av 17 mai 1904 nr. 8 (jfr. lov av 2 august 1918 nr. 2) skal herefter lyde som følger:

§ 15. Når et samlags regnskap er decidert, innbetales overskuddet gjennem stedets oppebørselsbetjent i statskassen.

Av overskuddet blir 20 pct. å overføre til det ved Stortingets beslutning av 17 juni 1913 oprettede fond til bekjempelse av drikkeondet. Inntil videre overføres de øvrige 80 pct. til det ved Stortingets beslutning av 5 august 1897 oprettede fond for invalide- og alderdomsforsikring.

§ 52, nr. 2. Salg eller skjenkning,[2]) som iøvrig strider mot denne lov eller de bestemmelser, som er gitt i henhold til den, straffes med bøter eller fengsel inntil tre måneder. Er den skyldige tidligere for sådan handling idømt fengsel i nitti dager, anvendes fengsel inntil to år. Handlingen er dog også i dette tilfelle å anse som en forseelse.

Foranstående gjelder også:

a) når nogen, uten å ha rett til salg eller skjenkning i henhold til denne lov, bytter bort eller på annen måte mot vederlag avhender rusdrikk,[3]) eller

b) når selskaper eller andre sammenslutninger, som tilvirker eller omsetter rusdrikk, utdeler eller fordeler sådan drikk som andel eller utbytte eller som gave. Herunder inngår også utdeling eller fordeling på hvilkensomhelst måte av rusdrikk ved selskapets eller sammenslutningens ophør eller opløsning.

På samme måte som selgeren (avhenderen) straffes og-

*) Bekjentgj. 16 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 75.
[1]) St.besl. 13 desember. Se Ot. prp. nr. 74. Inst. O. nr.158. St.tid., forh. i Ot. s. 1270; i Lt. s. 340.
[2]) Jfr. § 48, nr. 1.
[3]) Jfr. paragrafens nr. 8 (lov 2 august 1918).

15 desbr. Nr. 1. så kjøperen (mottageren), når han visste eller burde ha forstått, at selgeren (avhenderen) ikke hadde rett til å forsyne ham med rusdrikk.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

15 desbr. Nr. 2. **Midlertidig lov** *)[1]) om plikt for skattydere til å foreta avsetning av inntekten til dekning av skatt.

§ 1. Skattyder, som har hatt en årsinntekt av kr. 100 000,oo eller derover — i tilfelle ansatt efter gjennemsnittsligning i overensstemmelse med reglene i de almindelige skattelover — er forpliktet til å avsette et passende beløp til dekning av inntekts- og formuesskatt til kommune og stat, som må antas å ville bli ilignet ham for vedkommende år.

Det avsatte beløp må i almindelighet innsettes i bankinnretning på særskilt bok, der deponeres som sikkerhet for vedkommendes skatt, på sådan måte som departementet bestemmer. Bankboken må forsynes med bankens påtegning om, at beløpet kun vil bli utbetalt til dekning av vedkommende års skatt. Innsettelse kan undlates, hvis skattyderen på samme måte deponerer verdipapirer, stiller bankgaranti eller gir pantesikkerhet, som av vedkommende ligningsmyndighet godtas som sikkerhet for beløpet. Alle omkostninger ved deposisjon, bankgaranti eller pantesikkerhet bæres av vedkommende skattyder.

Selskap, som driver bankforretning, kan foreta avsetning på den måte, at det avsatte beløp posteres som særskilt fond, og at et tilsvarende beløp holdes i beredskap, når skattene skal betales.

Skattyderen har rett til å innbetale beløpet kontant, helt eller delvis, til stat og/eller kommune i det forhold, som vedkommende ligningsmyndighet bestemmer. Sådanne beløp forrentes av stat og/eller kommune med halv pct. rente over Norges Banks vekseldiskonto til skattens forfallsdag.

§ 2. Det beløp, som efter § 1 blir å avsette, skal utgjøre følgende del av inntekten (i tilfelle ansatt efter gjennemsnittsberegning) i året:

Inntekt:

Kr. 100 000,oo eller derover, men under kr. 200 000,oo 25 procent,

kr. 200 000,oo eller derover, men under kr. 400 000,oo 30 procent,

*) Bekjentgj. 16 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 75.

[1]) St.besl. 6 desember. Se Ot. prp. nr. 53 for 1919 og Dok. nr. 28 for 1920. Innst. O. XVI med tillegg. St.tid., forh. i Ot. s. 666—731, 909—917, 920—935, 1228—1232; i Lt. s. 216—255, 264.

kr. 400 000,oo eller derover, men under kr. 600 000,oo 35 procent,
over kr. 600 000,oo 40 procent.

15 desbr. Nr. 2.

Kongen kan for det enkelte inntektsår bestemme sådan nedsettelse av de her fastsatte procentbeløp, hvortil der måtte finnes grunn.

Det beløp, som efter disse regler skal avsettes, tillates nedsatt, hvis vedkommende ligningsmyndighet efter henvendelse fra den skattepliktige innvilger heri, fordi skattene sammenlagt ikke antas å ville opgå til den fastsatte procent av inntekten. Også efterat avsetning har funnet sted, kan vedkommende ligningsmyndighet tillate beløpet nedsatt, hvis det viser sig å være større enn nødvendig til dekning av skatten. Også for enkelte grupper av skattydere kan sådan nedsettelse finne sted.

§ 3. Den foreskrevne avsetning skal skje innen utløpet av den for innlevering av selvangivelsen fastsatte frist. Den skattepliktige har innen fristens utløp å legitimere, at avsetningen er skjedd. Hvis han undlater dette og sådan legitimasjon heller ikke tilveiebringes, efterat påminnelse derom har funnet sted, innen en kortere frist, som fastsettes av ligningsmyndigheten, har denne å innberette forholdet til vedkommende regjeringsdepartement og kommunestyre.

Dersom selvangivelse tross påminnelser ikke innleveres, bestemmer vedkommende ligningsmyndighet den inntekt, hvorefter avsetning skal finne sted.

Finner ligningsmyndighetene ved en foreløbig gjennemgåelse, at den av den skattepliktige beregnede inntekt er betraktelig lavere enn den bør være, og at som følge derav et forlitet beløp er avsatt, kan øket avsetning pålegges innen en fastsatt kortere frist.

Det avsatte beløp blir å anvende til betaling av de for vedkommende år utlignede skatter, sålenge nogen del av disse henstår ubetalt.

§ 4. Skattyder, som handler i strid med forskriftene i denne lov, straffes med bøter inntil kr. 50 000,oo.

Forseelsen påtales av det offentlige efter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement eller kommunestyre (formannskap).

Adgangen til å reise straffesak bortfaller først, når der er hengått 1 år fra siste forfallstermin for årets skatter.

§ 5. Ved inntekt forstås i nærværende lov nettoinntekt beregnet i overensstemmelse med skattelovenes regler.

§ 6. Nærværende lov anvendes første gang for det inntektsår, der legges til grunn ved ligningen av statsskatt og kommunale skatter for året 1921—1922.

15 desbr. Nr. 3. **Lov***)[1]) om endring i lov av 14 desember 1917 nr. 4 om midlertidig adgang for Norges Bank til å utstede 2- og 1-kronesedler.

Tredje passus i lov nr. 4 av 14 desember 1917 skal herefter lyde således:

De her omhandlede sedler medregnes ikke ved bestemmelsen av Norges Banks seddelutstedelsesrett efter banklovens §§ 9 og 10. Av de sedler, som er i omløp, har banken å svare en avgift til statskassen. Avgiften beregnes av de beløp, som er i omløp ved hvert av de opgjør, banken vil ha å avgi (banklovens § 37) og for den tid, som er forløpet siden næstforegående opgjør og erlegges efter en rentesats av 3 pct. under bankens vekseldiskonto på opgjørsdagen. Omkostningene ved disse sedlers utferdigelse bæres av banken.

15 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av forhenværende politimester Fr. Skavlan ved gavebrev av 22 februar 1920 oprettede legat »Provst Aage Schavlands og hustru Gerhardines minde« og på de den 16 oktober 1920 utferdigede statutter for dette legat.

17 desbr. **Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse****)[2]) av 14 desember 1920 om ophevelse av grunnlovens § 89.

Grunnlovens § 89 opheves.

17 desbr. Nr. 1. **Lov****)[3]) om stortingsvalg.

Første kapitel.

Om manntallet.

§ 1. Manntall over dem, som har stemmerett efter grunnloven, skal i valgsognet føres for kjøpstad av magistraten, for herred av lensmannen. For ladested med særskilt bystyre føres manntallet av magistraten, om han bor på stedet, men ellers av lensmannen.

Er et valgsogn delt i eller mellem flere lensmannsdistrikter, skal særskilt manntall føres for hver sådan del av valgsognet.

Vedkommende departement gir de fornødne forskrifter om manntallets innretning.

§ 2. Manntallet istandbringes i de år, stortingsvalg hol-

---

*) Bekjentgj. 16 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 75.

**) Bekjentgj. 21 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 77.

[1]) St.besl. 9 desember. Se tillegg til innst. O. XVIII. St.tid., forh. i Ot. s. 1232—1235; i Lt. s. 306—308.

[2]) Se forslag nr. 1, II i dok. nr. 57 for 1917 (st.prp. nr. 215 for 1917). Innst. S. nr. 345. St.tid. s. 4083.

[3]) St.besl. 13 desember. Se Ot.prp. nr. 37. Innst. O. XV. (s. 1—24). St.tid., forh. i Ot. s. 1055—1204, 1276—1285; i Lt. s. 308—322, 341.

des. Til grunn legges manntallet fra forrige valg. I mann- 17 desbr.
tallet innføres alle de, som den 1. august er bosatt i valg- Nr. 1.
sognet og har stemmerett efter grunnlovens § 50, medmindre de har tapt stemmeretten efter grunnlovens § 53. Likeledes innføres de, som senest på den fastsatte valgdag kommer til å fylle det 23de år og da vil ha vært bosatt i landet i 5 år, såfremt de ellers opfyller stemmerettsvilkårene. De, hvis stemmerett er suspendert,[1]) innføres med anmerkning om suspensjon og om grunnen til denne.

Den, som 1. august eller senere flytter til et annet valgsogn, innføres i dettes manntall, når han innen kl. 8 kvelden før det i § 7 omhandlede møte fremsetter begjæring herom for valgstyret og godtgjør, at han opfyller stemmerettsvilkårene samt at underretning om innførelse i det tilflyttede valgsogns manntall av valgstyret kan bli meddelt valgstyret i det fraflyttede valgsogn, før valgting der holdes.

§ 3. Innen den 42de dag før valgtinget[2]) skal manntallsføreren ha satt op et utkast til manntall og en liste over dem, som han ikke har funnet å kunne innføre, forutsatt at han har vært i tvil om deres rett, eller de selv har krevet sig innført.

En manntallsnevnd, bestående av manntallsføreren og minst to andre, som formannskapet velger blandt sine egne medlemmer, skal i tiden mellem den 42de og den 32te dag før valgtinget gjennemgå manntallsutkastet og den nevnte liste. Er en kjøpstad delt i flere valgsogn, bør der i nevnden for hvert valgsogn såvidt mulig innvelges personer, som er bosatt i dette. I det tilfelle, som § 1, annet ledd, nevner, skal hver av manntallsførerne delta i nevnden, forsåvidt vedkommer hans eget distrikt. Nevnden velger selv sin formann. Dens vedtak fattes ved stemmeflerhet. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget. Vedtakene innføres i en bok, som er godkjent av fylkesmannen.

Manntallsføreren skal uopholdelig sende dem, som selv har krevet sig innført i manntallet, men som nevnden ikke har funnet å kunne innføre, underretning om nevndens vedtak og om grunnen til dette.

§ 4. Senest den 32te dag før valgtinget[2]) skal manntallsføreren utlegge eksemplarer av det manntall, som nevnden har utarbeidet, på steder, som herredsstyret på landet og formannskapet i byene velger. Tiden og stedet for utleggelsen skal manntallsføreren betimelig kunngjøre med opfordring til enhver om å klage, dersom han måtte finne, at han selv eller nogen annen med urette er innført, utelatt eller innført med eller uten anmerkning om suspensjon. Kunngjørelsen skal dessuten gjøre rede for adgangen til å begjære sig innført efter § 2, siste ledd, for den lovbefalte måte å klage på (§ 6)

[1]) Jfr. grunnlovens § 52 og lov av 28 mars 1912.
[2]) Jfr. § 58.

17 desbr. Nr. 1.

og for stedet, hvor og dagen og klokkeslettet når begjæringen eller klagen senest må være innkommet.

§ 5. Når manntallet er utlagt, kan ingen innføres i dette uten efter kjennelse, som valgstyret avsier (§ 7) enten i henhold til klage, som i tide er innkommet (§ 6), eller i henhold til § 2, annet ledd, eller på grunn av opdaget feil. Når undtas de i § 7, annet ledd, nevnte tilfelle, gjelder samme regel for utslettelse av manntallet og for tilføielse og slettelse av anmerkning om suspensjon. Dog kan valgstyret også uten klage avsi kjennelse herom på grunn av inntrått forandring i nogens stemmerettsvilkår.

Uriktige kjennelser, som kan ha hatt innflydelse på valget, eller som er innanket for Stortinget,[1]) omgjøres av dette. Andre forandringer i manntallet kan Stortinget ikke gjøre.

§ 6. Klager over manntallets innhold må være innkommet til valgstyret senest kl. 8 aften den 14de dag før valget.[2]) De skal være skriftlige og nevne de grunner, som de er bygget på. En liste over dem, som klagene vedkommer, skal utlegges straks efter fristens utløp på de steder, hvor manntallet har vært utlagt.

Er innsigelse fremkommet mot nogens stemmerett, skal manntallsføreren uopholdelig gi ham underretning herom. Sådan underretning skal han også såvidt mulig gi, om han efter manntallets utleggelse får rede på sådanne omstendigheter, som han må tro vil føre til nogens utslettelse av manntallet eller til anmerkning om suspensjon.

§ 7. En av de 7 siste dager før valget skal valgstyret (§ 8) komme sammen for å avsi kjennelser efter § 5.[3]) Tiden og stedet for møtet må i forveien være kunngjort. Under bestå av manntallsføreren eller manntallsførerne[4]) og valgmøtet har den, om hvis stemmerett der handles, og den, som har klaget, rett til selv og ved fullmektig å uttale sig og føre sine bevis.

Utslettelse av manntallet på grunn av meddelelse fra et annet valgstyre om en persons innførelse i dettes manntall i henhold til § 2, annet ledd, kan skje uten kjennelse, når meddelelsen først fremkommer efter det i nærværende paragrafs 1ste ledd omhandlede møte.

Annet kapitel.

Om valget.

1ste avsnitt. Valgstyre og distriktsvalgstyre.

§ 8.

1. I hvert valgsogn skal der være et valgstyre, som skal sognets formenn.

[1]) Jfr. § 41.
[2]) Jfr. § 58.
[3]) Jfr. § 8 post 2 og § 10, 2net ledd.
[4]) Jfr. § 1, 2net ledd.

Er manntallsførerens distrikt delt i eller mellem flere valgsogn, bestemmer han med fylkesmannens samtykke, i hvilken utstrekning han skal delta i de forskjellige valgstyrer. Fylkesmannen kan beskikke en annen til som settemanntallsfører å tjenstgjøre i valgsogn, hvor den sedvanlige manntallsfører ikke selv kan gjøre tjeneste. 17 desbr. Nr. 1.

Er en kjøpstad delt i flere valgsogn, skal formannskapet til medlemmer av hvert valgstyre opnevne så mange av sine medlemmer, som det finner hensiktsmessig, og såvidt mulig sådanne, som er bosatt innen vedkommende valgsogn.

2. Valgstyret velger selv sin formann og varaformann. Det er beslutningsdyktig, når to tredjedeler av dets medlemmer er tilstede. Det fatter sine vedtak og kjennelser ved stemmeflerhet. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget. I det tilfelle, som § 7, 1ste ledd nevner, bør manntallsføreren alltid være med.
3. Det første møte sammenkalles av ordføreren, de følgende av formannen.

§ 9.

1. I hvert valgdistrikt skal der være et distriktsvalgstyre. I landdistriktene skal dette bestå av fylkesutvalget. I kjøpstæder, som utgjør eget valgdistrikt, skal distriktsvalgstyret bestå av valgstyret eller, hvis kjøpstaden er delt i flere valgsogn, av samtlige valgstyrer. I kjøpstadsdistrikter med flere kjøpstæder skal distriktsvalgstyret velges av og blandt vedkommende valgstyres medlemmer. Har distriktet minst 5 kjøpstæder, velges et medlem fra hver. Har det færre kjøpstæder, velges i alt 5 medlemmer efter den fordeling, som vedkommende departement fastsetter.
2. Distriktsvalgstyret velger selv sin formann og varaformann. Det er beslutningsdyktig, når to tredjedeler av medlemmene er tilstede. Alle vedtak treffes med stemmeflerhet. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget.
3. Det første møte av distriktsvalgstyret sammenkalles i landdistriktene av fylkesmannen, som også fastsetter møtestedet. I kjøpstæder, som utgjør eget valgdistrikt, sammenkalles det første møte av ordføreren. For kjøpstadsdistrikter med flere kjøpstæder fastsetter vedkommende departement, i hvilken av disse møtet skal holdes, og denne kjøpstads ordfører sammenkaller det første møte. Senere møter sammenkalles av formannen.

§ 10. Valgstyret og distriktsvalgstyret antar selv de fornødne hjelpere.

Alle møter holdes for åpne dører.

17 desbr. Nr. 1.

2net avsnitt. Forberedelsen av valget.

§ 11. Et parti, som har organisert sig under et partinavn, kan gjennem sitt hovedstyre melde partinavnet til vedkommende departement, som, hvis anmeldelsen er i orden, uopholdelig lar den innrykke i Norsk Kunngjørelsestidende.

Når sådan anmeldelse er gjort, kan ikke noget annet parti ta partinavnet eller et navn, som er utsatt for å forveksles med dette, før det parti, som først tok navnet, har sagt fra til departementet, at partiet er opløst eller har skiftet navn. Navnet blir også fritt, når partiet ved to valg i rad ikke har opstilt partiliste i noget valgdistrikt. At et partinavn er blitt fritt, skal også uopholdelig kunngjøres.

§ 12.

1. Valgting til utkåring av stortingsmenn skal holdes på en og samme dag i alle rikets valgsogn i siste halvdel av oktober måned i hver stortingsperiodes siste år. Dagen fastsettes i betimelig tid av Kongen.
2. Distriktsvalgstyret skal derpå utferdige en foreløbig kunngjørelse om valgdagen med et varsel på minst 4 måneder. I denne kunngjørelse skal distriktsvalgstyret også opfordre de stemmeberettigede i valgdistriktet til å fremkomme med forslag til valglister og redegjøre for de regler, som efter § 13 gjelder herom.

§ 13.

1. Et forslag til valgliste må for å kunne godkjennes [1]):
   a. være innkommet til distriktsvalgstyrets formann senest kl. 8 aften den 32te dag før valget;[2])
   b. ha en overskrift som angir, hvilket parti eller hvilken gruppe det utgår fra, og som ikke kan lede til forveksling, jfr. § 14 post 1, siste ledd;
   c. være utfylt i tydelig rekkefølge med navnene på så mange forskjellige personer, som der skal velges stortingsmenn for distriktet. Forslaget kan dessuten i fortsatt rekkefølge utfylles med navnene på inntil 5 andre personer;
   d. være egenhendig underskrevet av stemmeberettigede i valgdistriktet i et antall av minst 50 for landdistrikt og minst 100 for kjøpstadsdistrikt. Utgår forslaget fra et parti, som har enerett til det benyttede partinavn (jfr. § 11),[3]) er det nok, at forslaget er underskrevet av partistyret for valgdistriktet, eller, om sådant ikke finnes, av partiets hovedstyre. Utgår forslaget fra flere sådanne partier, er det nok, at vedkommende styrer eller fellesstyre har underskrevet forslaget;

[1]) Jfr. § 14 post 1.
[2]) Jfr. § 58.
[3]) Jfr. lov om nominasjon ved stortingsvalg av 17 desbr. 1920 § 1.

e. ikke ha kandidat eller forslagsstiller felles med andre forslag, jfr. § 14 post 1, næstsiste ledd. 17 desbr. Nr. 1.

2. Et forslag til valgliste bør inneholde:
   a. tydelig betegnelse av kandidatene ved for- og efternavn, stilling og bopel, så enhver forveksling undgås;
   b. angivelse av en tillitsmann med varamann blandt forslagsstillerne, som distriktsvalgstyret kan henvende sig til ved forhandlinger angående forslaget.[1]) Er ingen tillitsmann utpekt, kan distriktsvalgstyret holde sig til ett av tillitsutvalgets medlemmer (jfr. litr. c) som tillitsmann;
   c. angivelse av et tillitsutvalg på 10 personer med 3 varamenn blandt forslagsstillerne, som kan avgi den i post 3 omhandlede erklæring. Er intet tillitsutvalg utpekt, anses som tillitsutvalg de 10 første forslagsstillere og de 3 nærmest følgende som varamenn. Er forslaget i medhold av post 1 d ovenfor utgått fra et partistyre, som har mindre enn 10 medlemmer, anses partistyret som tillitsutvalg.
3. Et forslag til valgliste kan tilbakekalles av forslagets tillitsutvalg. Erklæring om tilbakekallelse må være innkommet til distriktsvalgstyrets formann senest kl. 8 aften den 21de dag før valget.[2])

§ 14.

1. Distriktsvalgstyret avgjør, hvorvidt de innkomne forslag og de i § 13 post 3 omhandlede erklæringer skal godkjennes.[3])

   Oversittelse av de i § 13 post 1 a og 3 satte frister kan ikke avhjelpes.

   Forøvrig skal distriktsvalgstyret eller dets formann, før avgjørelse treffes, søke å bringe forslag eller erklæring i foreskrevet stand under forhandling med den utpekte tillitsmann.

   Står en kandidat eller forslagsstiller på flere forslag, skal han gis pålegg om innen en bestemt frist å erklære, på hvilket forslag han vil stå. Erklærer han sig ikke, strykes han av alle forslag. Når et navn strykes av denne eller av annen grunn, kan tillitsmannen bestemme, hvilket navn skal settes i stedet. Gjør han ikke det, rykker de efterfølgende op i uforandret rekkefølge.

   Har flere forslag til valglister samme overskrift eller er noget sådant forslag forsynt med overskrift, som ikke tydelig adskiller sig fra andre forslags overskrift og saken ikke ordnes ved forhandling, seirer det forslag, som først er innkommet. Dog går enerett til partinavn, erhvervet i henhold til § 11, alltid foran.

[1]) Jfr. § 14 post 1, 3dje og 4de avsnitt.
[2]) Jfr. § 58.
[3]) Jfr. § 10, 2net ledd.

17 desbr. Nr. 1.

2. Forslagene skal, efterhvert som de innkommer, ligge til eftersyn i distriktsvalgstyrets lokale. Senest den 18de dag før valgdagen[1]) skal distriktsvalgstyret i eller ved sitt lokale opslå de godkjente forslag som offisielle valglister, hver liste med en overskrift, som angir valgtiden, valgdistriktet, det parti eller den gruppe som forslaget er utgått fra samt tillitsmannens og tillitsutvalgets navn.

Distriktsvalgstyret skal dessuten — såvidt mulig innen samme frist — på annen hensiktsmessig måte bringe forslagene m. v. til offentlig kunnskap, bl. a. ved innrykkelse i distriktets mest utbredte aviser av forskjellig partifarve.

Avtrykk av kunngjørelsene tilstilles samtidig alle valgstyrer i valgdistriktet.

§ 15. Valgtingene holdes i passende lokaler, som valgstyret velger; i mangel av annet tjenlig lokale holdes tinget i kirken.

På landet skal valgting til stemmegivning holdes i hver skolekrets, hvis ikke valgstyret senest tre måneder før valgdagen av særlige grunner finner å kunne fastsette et mindre antall stemmesteder, og beslutningen herom godkjennes av fylkesmannen. Valgstyret bør anordne valgting på flere steder i skolekretsen overalt, hvor det finner det ønskelig til lettelse for velgerne. Består et valgsogn på landet av flere kirkesogn, skal der i det minste holdes valgting til stemmegivning i hvert kirkesogn.

I kjøpstædene bør valgstyret anordne valgting på flere steder overalt, hvor det finner det ønskelig til lettelse for velgerne.

På hvert stemmested foregår stemmegivning for en viss del av manntallet.

§ 16. Skal stemmegivningen foregå på flere steder i valgsognet, forestår et stemmestyre på minst 3 medlemmer valgtinget på hvert sted.

Valgstyret opnevner stemmestyrene og formennene for disse, såvidt mulig blandt sine egne medlemmer og forøvrig blandt kommunens representanter, fortrinsvis sådanne, som bor i vedkommende stemmekrets. Er representantenes antall utilstrekkelig, kan andre stemmeberettigede velges til medlemmer av stemmestyrene.

§ 17. I betimelig tid innkaller valgstyret de stemmeberettigede til valgtinget.

Innkallelsen skal gjøre rede for, når og hvor valgtinget holdes, og når stemmegivningen skal være tilendebragt. Tiden for stemmegivningen bør settes så rummelig, som forholdene tillater; den må under ingen omstendighet være kortere enn 5 timer.

[1]) Jfr. § 58.

Når stemmegivningen skal foregå på flere steder i valg- 17 desbr.
sognet, skal innkallelsen dessuten gjøre rede for, hvem der Nr. 1.
kan stemme på de forskjellige steder.

3dje avsnitt. Stemmegivning ved forfall.

§ 18. Velger, som ved lovlig forfall er hindret fra personlig fremmøte på valgtinget, kan, overensstemmende med reglene i denne lov,[1]) sende sin stemmeseddel skriftlig til dem, som bestyrer valgtinget, innen stemmegivningen avsluttes.

Lovlig forfall (grunnlovens § 60) har:

a. de velgere, som ikke kan møte på valgtinget på grunn av naturhindring, sykdom, alderdomssvakhet, legemsfeil, svangerskap, nedkomst, diegivning eller nødvendig tilsyn med små barn eller andre hjelpeløse personer;

b. de velgere, som ikke kan møte på valgtinget på grunn av militær tjeneste eller viktige og uopsettelige plikter av annen art eller på grunn av forretninger, hvis tilsidesettelse vilde påføre velgeren et vesentlig velferdstap.

Er forfallsanmeldelse innsendt, men grunnen til forfallet bortfaller så tidlig, at velgeren kan møte personlig på valgtinget, skal forfallet forkastes.

§ 19.

1. Den, som under valgtinget opholder sig i riket og med hjemmel av denne lovs § 18 (jfr. grunnlovens § 60) vil stemme uten å møte personlig, skal benytte sådan stemmeseddel, som § 33 bestemmer, og skal, i enrum og usett, legge sin stemmeseddel inn i en særskilt konvolutt og klebe denne sammen.
2. Når dette er gjort, skal velgeren i overvær av to vidnedyktige personer, av hvilke minst én skal være over 21 år, egenhendig underskrive:
   a. en påtegning på konvolutten om, at den inneholder hans stemmeseddel,
   b. et datert følgebrev til valgstyret, hvori han skal gjøre nøie rede for de omstendigheter, som begrunner forfallet, og erklære på ære og samvittighet, at han selv frivillig, i enrum og usett, har lagt stemmesedlen inn i den konvolutt, som han sender den i, og selv har klebet konvolutten sammen.

   Er velgeren ute av stand til å skrive egenhendig, kan han skrive med påholden penn.
3. De samme to vidner skal derefter egenhendig underskrive:
   a. påtegningen på stemmeseddelkonvolutten til vitterlighet,

[1]) Se om innenriksværende velger §§ 19 og 20.

17 desbr. Nr. 1.

b. en bevidnelse på følgebrevet om, at velgeren ved full sans og samling i vidnenes påsyn, på tid og sted som i brevet nevnt, egenhendig eller med påholden penn har skrevet sitt navn under følgebrevet og vedkjent sig dettes innhold samt om riktigheten av forfallsgrunnen, såfremt vidnene kjenner denne.

4. Har de i post 3 nevnte vidner ikke bevidnet riktigheten av forfallsgrunnen, skal følgebrevet påtegnes eller ledsages av en datert og egenhendig underskrevet bevidnelse herom fra en eller flere troverdige personer, eller ledsages av andre bevis herfor. Er forfallsgrunnen valgstyret bekjent, trenges intet særlig bevis.

5. Følgebrevet og stemmeseddelkonvolutten og i tilfelle andre bilag legger velgeren i et felles omslag. Dette lukker han, adresserer det til valgstyret og forsyner det med påskrift om, at det inneholder stemmeseddel og forfallsanmeldelse.

§ 20. Stemmesedler, som sendes inn av stemmeberettigede, som under valgtinget opholder sig i riket, men ved lovlig forfall er hindret fra å møte, må for å være gyldige ikke være avgitt tidligere enn dagen efter klagefristens utløp (§ 6) eller ved valg, som Stortinget påbyr i henhold til § 54, dagen efter, at valgstyret har utferdiget innkallelse til dette.

Stemmesedlen anses for å være avgitt den dag, følgebrevet underskrives.

§ 21.

1. Stemmeberettigede, som er utenfor rikets grenser, når valgting holdes, kan skriftlig innsende stemmeseddel til valgstyret, såfremt de har lovlig forfall efter § 18.

2. De kan innsende sin stemmeseddel enten før avreisen fra riket eller fra utenriks sted. I siste tilfelle må de, når valgtinget holdes, ikke ha vært fraværende fra riket over 48 måneder. Denne tidsbegrensning gjelder dog ikke for den, som ved stemmesedlens avgivelse tilhører besetningen på norsk fartøi.

Stemmesedlen må for å være gyldig ikke være avgitt tidligere enn 1. mai i valgåret.

3. Stemmesedlen skal lyde enten som bestemt i § 33 post 3—4 eller på partiliste uten angivelse av navn.

For at der skal være adgang til å stemme på partiliste uten angivelse av navn må partiet være anmeldt overensstemmende med § 11 og ha sendt distriktsvalgstyret forslag til valgliste overensstemmende med § 13. Stemmesedler lydende på partiliste betraktes som inneholdende de i partiets offisielle valgliste opførte navn for valgdistriktet i den rekkefølge, hvori de er opført i valglisten.

§ 22. Avgir velgeren sin stemmeseddel før avreisen fra riket, skal dette skje under iakttagelse av de forskrifter, som gjelder om innsendelse av stemmeseddel fra innenriks fraværende velgere. I følgebrevet bør velgeren opgi fullt navn og nøiaktig adresse på hjemstedet den 1. august i valgåret. 17 desbr. Nr. 1.

§ 23.

1. Velger, som vil avgi stemmeseddel fra utenriks sted, skal hos manntallsføreren i det valgsogn, hvori han er bosatt, erhverve et manntallspass. Skjemaet for dette fastsettes av Kongen.

   Når manntallspass er utferdiget, skal anmerkning derom skje i manntallet og utferdigelsesdagen tilføies.

   Gyldig reisepass, utferdiget av norsk myndighet, kan tre istedenfor manntallspass.

   For den, som ved stemmesedlens avgivelse tilhører besetning på norsk fartøi, kan også sjøfartsbok (sjøfartsannotasjons-patent) eller certifikat som skibsfører, styrmann eller maskinist tre istedenfor manntallspass.

   Er manntallspass utstedt, skal den i § 21 omhandlede frist av 48 måneder regnes senest fra utstedelsesdagen.
2. Velgeren skal, i enrum og usett, legge sin stemmeseddel inn i en særskilt konvolutt og klebe denne sammen.

   Når dette er gjort, skal han, i overvær av en norsk konsul[1]) eller av et norsk fartøis fører,[1]) hvilken siste skal tilkalle en av besetningen som vidne, egenhendig og med fullt navn underskrive:

   a. en påtegning på konvolutten om, at den inneholder hans stemmeseddel,
   b. et datert følgebrev til valgstyret, hvori han skal gjøre nøie rede for de omstendigheter, som nødvendiggjør hans fravær fra riket på valgtiden, og erklærer på ære og samvittighet, at han selv frivillig, i enrum og usett, har lagt stemmesedlen inn i den konvolutt, som han sender den i, og selv har klebet konvolutten sammen.

   Er velgeren ute av stand til å skrive egenhendig, kan han skrive med påholden penn.

   Velgeren må fremvise et sådant dokument, som post 1 nevner.
3. Konsulen eller skibsføreren og det tilkalte vidne skal derefter egenhendig underskrive:

   a. påtegningen på stemmeseddelkonvolutten til vitterlighet,
   b. en bevidnelse på følgebrevet om, at velgeren ved full sans og samling, i konsulens eller vidnenes påsyn, på tid og sted, som i brevet nevnt, egenhendig eller med påholden penn har skrevet sitt navn under følgebrevet

[1]) Jfr. post 3, siste ledd.

17 desbr. Nr. 1.

og vedkjent sig dets innhold, samt om riktigheten av forfallsgrunnen, hvis denne er konsulen eller vidnene bekjent, og endelig at velgeren har fremvist et av de dokumenter som post 1 nevner, og svarer til de deri anførte kjennemerker. Det fremviste dokument skal nøiaktig betegnes i bevidnelsen, og såfremt velgeren har fremvist sjøfartsbok eller certifikat, bør tillike oplysning meddeles om hans rullenummer og hans nøiaktige adresse på hjemstedet.

Istedenfor konsul kan med hensyn til, hvad der omhandles i denne paragraf, også benyttes en notarius publicus på vedkommende utenrikske sted. Istedenfor skibsfører kan styrmann tjenstgjøre. Skibsfører eller styrmann plikter kun å medvirke ved stemmegivning av skibets besetning eller passasjerer.

4. Inneholder ikke den i post 3 b omhandlede påtegning på følgebrevet nogen bevidnelse for riktigheten av forfallsgrunnen, skal følgebrevet påtegnes eller ledsages av en datert og egenhendig underskrevet bevidnelse herom fra én eller flere troverdige personer, eller ledsages av andre bevis herfor. Er forfallsgrunnen valgstyret bekjent, trenges intet særlig bevis.
5. Følgebrevet og stemmeseddelkonvolutten og i tilfelle andre bilag legger velgeren i et felles omslag. Dette lukker han, adresserer det til valgstyret i det valgsogn, hvor han skal stemme, og forsyner det med påskrift om, at det inneholder stemmeseddel og forfallsanmeldelse, og om sitt navn og sin adresse på hjemstedet den 1. august i valgåret.
6. Hvis velgeren så forlanger, skal konsulen, skibsføreren eller styrmannen besørge brevet sendt uten ophold i frankert og rekommandert stand.[1])
7. Skibsføreren eller styrmannen skal i skibets dagbok anføre, at stemmegivningen er skjedd, og hvem som har vært tilkalt som vidne, samt tilføie velgerens fulle navn og det valgsogn, han tilhører. I tilfelle anføres også, når brevet er besørget avsendt.

§ 24. Det påligger norske konsuler og norske skibsførere uopholdelig å gi vedkommende departement telegrafisk underretning, såsnart det kommer til deres kunnskap, at nogen, som har avgitt stemme i kraft av denne lov, er avgått ved døden innen valgenes avslutning.[1])

§ 25. Skibsfører på norsk fartøi skal sørge for, at der i mannskapets opholdsrum ombord finnes opslått et av vedkommende departement utarbeidet avtrykk av de bestemmelser, som gjelder om utenriks værende velgeres stemmegivning. Sådant

[1]) Jfr. § 61, 1ste ledd, 3dje avsnitt.

avtrykk skal også stadig finnes på ethvert norsk konsulat- kontor. 17 desbr. Nr. 1.

§ 26. I en av fylkesmannen godkjent bok, som innrettes efter et av vedkommende departement fastsatt skjema, skal valgstyrets formann innføre alle forfallsanmeldelser i nummerrekke med angivelse av tiden, når han tok imot dem.

De tilsvarende nummer setter han på omslagene, som han ikke skal åpne, hvis de har påskrift om, at de inneholder stemmeseddel. Mangler sådan påskrift på noget omslag, og han derfor har måttet åpne det, skal han straks legge det og innholdet inn i en konvolutt, som han forsegler og setter nummer på, således som før er sagt.

Når valgstyret skal begynne å åpne og prøve forfallsanmeldelsene, skal formannen fremlegge den foran nevnte bok og alle de brev, som er innført før valgtinget.

De forfallsanmeldelser, som innen stemmegivningens avlysning kommer inn på selve valgtinget, får likeledes hver sitt nummer på omslaget, men i boken skrives alene, hvor mange der er i det hele.

4de avsnitt. Valgtinget.

§ 27. Valgtinget begynner til fastsatt tid, enten få eller mange velgere møter.

Kan valget ikke bli fullført på én dag, fortsetter man de næste dager undtagen de timer gudstjeneste holdes.

§ 28. Formannen for valgstyret eller stemmestyret gir tydelig tilkjenne, når valgtinget er satt og opleser så grunnlovens §§ 50—64.

Dernæst sier han fra om de forandringer, som er gjort i manntallet for vedkommende stemmedistrikt ved kjennelser efter § 5, jfr. § 7.

§ 29. På valgtinget kan ingen strid om stemmerett reises.

Innsigelse mot, at valget fremmes, skal fremsettes såsnart tinget er satt, eller det, som innsigelsen grunnes på, er inntruffet.

Valgstyret avgjør hver innsigelse, før det går videre. Blir innsigelsen fremsatt for et stemmestyre, går det frem som bestemt i § 30 annet ledd.

§ 30. Formannen for valgstyret innfører alt, som forhandles og avgjøres på valgtinget, i en bok (valgboken)[1]), som fylkesmannen har godkjent for valgsognet, og som manntallsføreren forvarer. I valgboken anføres uttrykkelig datoene for kunngjørelsene om manntallets utleggelse (§ 4), for kjennelsesmøtet og dettes kunngjørelse (§ 7) og for innkallelsene til valgtinget (§§ 12 og 17).

[1]) Jfr. § 40.

17 desbr. Nr. 1.

Holdes valgting til stemmegivning på flere steder, skal stemmestyret bokføre alt, som forhandles, i en dertil av valgstyret godkjent bok. Reises ved sådant valgting innsigelse mot valgets fremme, bokføres innsigelsen med begrunnelse. Derefter mottas stemmesedlene. Disse tillikemed de innkomne uåpnede forfallsanmeldelser og den benyttede del av manntallet samt valgboken bringes snarest mulig i en forseglet pakke til valgstyret til videre behandling.

§ 31. Når formannen har sagt fra, således som § 28 foreskriver, får de i manntallet innførte velgere, hvis stemmerett ikke er suspendert, efterhvert som de møter frem, adgang til å stemme. Fremgangsmåten er denne: Først settes der et kryss i manntallet ved dens navn, som vil stemme. Så gir et medlem av valgstyret ham en konvolutt med offentlig stempel og viser ham et avsondret rum i valglokalet, hvor han usett av alle kan legge stemmesedlen inn i konvolutten. Konvolutten legger han så ned i en urne, som står på valgstyrets bord.

Foregår stemmegivningen på flere steder i valgsognet, skal også velgere, som ikke står i vedkommende del av manntallet, få adgang til å avlevere sin stemmeseddel. En sådan velger skal dog ikke legge konvolutten med stemmesedlen ned i valgurnen, men gi den til stemmestyret. Dette skal legge konvolutten i et særskilt omslag, klebe det til, skrive velgerens navn og adresse utenpå og avgi det til valgstyret efter stemmegivningens avlysning (jfr. § 35).

Valgstyret og stemmestyret kan forlange, at en ukjent velger godtgjør, at han er den, han gir sig ut for.

§ 32. Også den, som ved valgstyrets kjennelse (§ 5, jfr. § 7) er nektet stemmerett, skal få adgang til å avlevere sin stemmeseddel. Han skal dog ikke legge konvolutten med stemmeseddel ned i valgurnen, men gi den til valgstyret eller stemmestyret. Dette skal legge konvolutten i et særskilt omslag, klebe det til, skrive velgerens navn og adresse utenpå og forvare det ubrudt.

§ 33.

1. Konvoluttene skal være ugjennemsiktige, ha samme størrelse, form og farve og være uten tilfestet eller påsatt særmerke.
2. Stemmesedlene skal være av hvitt papir og uten underskrift eller særmerke, som betegner, hvem som har avlevert stemmesedlen.

   Som særmerke regnes ikke strykninger eller andre forandringer i stemmesedlens innhold.
3. Stemmesedlen kan inneholde navnene på så mange personer, som der skal velges stortingsmenn for valgdistriktet, og dessuten navnene på inntil fem andre. Den rekkefølge,

hvori de opførte personer ønskes valgt,[1]) angis enten ved plassen på stemmesedlen eller ved tilføiet nummerbetegnelse. Lyder stemmesedlen på flere navn enn tillatt, anses de overskytende, som er opført sist i rekkefølgen, for uskrevet. Er samme navn opført flere ganger, gjelder det bare på det første sted i rekkefølgen og strykes på de følgende.

4. Det står enhver velger fritt å stemme på personer, som ikke er opført på nogen offisiell liste, og å benytte en blandingsliste.
5. Trykte stemmesedler, som er enslydende med de offisielle valglister, skal utstyres som disse; dog behøver ikke valgtid, valgdistrikt eller navnene på tillitsmannen og tillitsutvalgets medlemmer å medtas.

Andre trykte stemmesedler må ikke omdeles eller benyttes.

Likestilt med trykning er fremstilling ad annen mekanisk vei.

§ 34. Er en konvolutt eller stemmeseddel ikke så beskaffen, som ovenfor er sagt, skal stemmesedlen vrakes.

Ligger der flere stemmesedler i en konvolutt, skal de vrakes alle, om de er ulike, men den ene godkjennes, om de er enslydende.

§ 35. Når den tid er utløpet, som var fastsatt for stemmegivningen, og de da tilstedeværende velgere har fått adgang til å stemme, spør formannen, om der er nogen, som har forfallsanmeldelser å komme frem med. Når dette er gjort og mulige forfallsanmeldelser er mottatt, avlyser han stemmegivningen.

§ 36. Valgstyret[2]) undersøker først, om de velgere, som har avlevert stemmeseddel i henhold til § 31, annet ledd, har adgang til å stemme. Såfremt de ikke har benyttet sig herav i sin egen stemmekrets, setter valgstyret et kryss ved velgerens navn i manntallet, tar stemmeseddelkonvolutten ut av omslaget og legger den ned i valgurnen. I motsatt fall skal stemmesedlen vrakes og omslaget forvares ubrudt.

Derefter begynner valgstyret å åpne og prøve alle forfallsanmeldelser. Under åpningen passer det på å sette omslagsnummeret[3]) både på følgebrevet og den konvolutt, som stemmesedlen ligger i, og på andre bilag.

Har en velger innsendt flere følgebrev med samme eller forskjellig datum, er de alle ugyldige.

Når valgstyret har gjennemgått og prøvet alle forfallsanmeldelser, åpner det, forsåvidt forfallene er godkjent, de konvolutter, som følger med, tar stemmesedlene ut, legger dem ulest inn i hver sin konvolutt med offenlig stempel og legger

[1]) Jfr. § 37, 4de ledd, og § 44.
[2]) Jfr. § 10.
[3]) Jfr. § 26.

17 desbr. Nr. 1.

disse ned i særskilte urner for forfallsstemmer, innenriksværende og utenriksværende hver for sig.

Har en velger med samme følgebrev sendt flere stemmeseddelkonvolutter med påtegninger, som svarer til følgebrevets innhold, legger valgstyret alle hans stemmesedler inn i en og samme konvolutt med offentlig stempel. Om nogen av stemmesedlene skal godkjennes, avgjøres efter regelen i § 34, 2net punktum.

Er forfallet ikke godkjent, eller er forfallsanmeldelsen innsendt av nogen, som ved valgstyrets kjennelse (§ 5, jfr. § 7) er nektet stemmerett, skal den konvolutt, som stemmesedlen er fremsendt i, ikke åpnes. Såvel de åpnede som de ikke åpnede stemmeseddelkonvolutter forvares sammen med forfallsanmeldelsene.

§ 37. Efter prøvelsen av forfallsanmeldelsene blandes konvoluttene i urnene vel om hverandre. Derefter foretas stemmeoptellingen særskilt for personlig avgitte stemmer og forfallsstemmer, således at innenriksværende og utenriksværende telles hver for sig.

De stemmesedler, som valgstyret finner lovlige, leser et medlem av valgstyret tydelig op under tilsyn av et annet medlem eller gjennemgår dem på annen forsvarlig måte under samme tilsyn. Enslydende sedler samles i bunker for sig.

To medlemmer av valgstyret eller to andre av valgstyret opnevnte menn skriver op sedlenes innhold.

Det undersøkes først, hvor mange stemmer hver kandidat har fått, når der på hver stemmeseddel bare tas med så mange navn i rekkefølgen, som valgdistriktet skal ha representanter. Ved denne optelling medtas også navn på personer, som ikke er valgbare,[1]) såfremt de er opført på en offisiell liste. De utkomne summer kalles kandidatenes stemmetall. Derefter sammenlegges kandidatstemmetallene for hver valgliste. Summen kalles listens stemmetall. For kandidater, som ikke er opført på nogen valgliste, betraktes kandidatstemmetallet også som listestemmetall.

Hele valgstyret har tilsyn med stemmeoptellingen.

Ifall optellingen ikke tilendebringes med én gang, skal valgstyret forvare stemmesedlene og fortegnelsene over de opskrevne stemmer på et sikkert sted under betryggende forsegling.

§ 38. Når stemmeoptellingen er tilendebragt, skal listene innføres i valgboken med angivelse av kandidatenes og listenes stemmetall, og hvorledes disse tall fordeler sig på personlig avgitte stemmer og forfallsstemmer.

På samme måte innføres navnene på kandidater utenfor listene og deres stemmetall.

[1]) Jfr. grunnlovens §§ 61 og 62.

§ 39. Valgstyret skal uten ophold innsende til Stortingets kontor en bekreftet avskrift av det bokførte på valgtinget og stemmestedene, alle innkomne forfallsanmeldelser med tilhørende stemmeseddelkonvolutter, inngitte skriftlige klager og besværinger, såvelsom de stemmesedler, hvis godkjennelse er nektet av valgstyret, eller som måtte være avlevert til valgstyret i henhold til § 32. 17 desbr. Nr. 1.

Hvis valgstyret ikke tillike er distriktsvalgstyre, skal det uten ophold sende distriktsvalgstyrets formann en bekreftet utskrift av det, som i henhold til § 38 er innført i valgboken samt alle de godkjente stemmesedler, de personlig avgitte og forfallsstemmesedlene hver for sig.

§ 40. Valgboken skal opleses av formannen og underskrives av valgstyret eller stemmestyret.

Dette gjøres hver dag, hvis valgtinget varer flere dager.

5te avsnitt. Anke over valgstyrets kjennelser.

§ 41. Kjennelser om stemmerett og om adgang til å avlevere stemmeseddel kan påankes av den, som kjennelsen er gått imot, og enhver annen, som står i valgsognets manntall og hvis stemmerett ikke er suspendert.

6te avsnitt. Valgopgjøret.

§ 42. Distriktsvalgstyret skal uopholdelig opgjøre valgutfallet for distriktet på grunnlag av de i § 39 annet ledd omhandlede utskrifter og stemmesedler. Finnes herunder feil i valgstyrets optelling, skal distriktsvalgstyret rette disse.

§ 43. Efterat kandidatenes og listenes stemmetall i alle valgsogn er sammenregnet, skal representantplassene fordeles på listene i forhold til disses stemmetall på følgende måte:

Først opføres hver listes stemmetall og derefter de kvotienter, som fremkommer, når stemmetallene efterhvert deles med 2, 3, 4, o. s. v., inntil hvert stemmetall er delt med et tall så stort som det største antall representanter listen kan ventes å få. Den første representantplass tilfaller den liste, som har det største stemmetall. Den annen representantplass tilfaller den liste, som har det næst største tall i rekken enten som stemmetall eller som kvotient. Den tredje representantplass tilfaller den liste, som har det tredje største tall i rekken enten som stemmetall eller som kvotient, og således videre inntil alle representantplasser er fordelt.

§ 44. 1. Når der er avgjort, hvormange representantplasser hver liste skal ha, foretas en ny stemmeoptelling for listens kandidater på den måte, at man først bare teller de navn, som står først på stemmesedlene.[1]) Den av listens kandidater, som ved denne optelling får flest stemmer, er valgt. Skal

[1]) Jfr. § 33 post 3.

17 desbr. Nr. 1.

listen ha mer enn én plass, teller man derpå op de navn, som står som nr. 2 på stemmesedlene, og den av listens kandidater er da valgt, som ved begge optellinger tilsammen har fått de fleste stemmer, bortsett fra den allerede valgte. På samme måte fortsettes, inntil alle de plasser, som tilfalt listen, er besatt. Ved denne optelling settes navn på personer, som ikke er valgbare,[1]) ut av betraktning, og de efterfølgende rykker op. Hvis flere har like mange stemmer, anses den valgt, som står først i rekkefølgen på listen.

2. Hver liste skal såvidt mulig tildeles likeså mange varamenn, som den får stortingsmenn. Varamannsplassene besettes ved fortsatt optelling som for representantplassene bestemt.

§ 45. Når valgopgjøret er utført, skal distriktsvalgstyret i en av departementet godkjent bok innføre de offisielle valglister og særskilt for hvert valgsogn navnene på alle dem, som har fått stemmer, som kan komme i betraktning ved besettelsen av plassene, med tilføielse av kandidatenes og listenes samlede stemmetall i de enkelte valgsogn og i hele valgdistriktet, og hvorledes disse tall fordeler sig på personlig avgitte stemmer og forfallsstemmer, enn videre beregningen av det antall representanter, som tilfaller hver liste, og hvem der efter ovenstående regler er valgt til stortingsmenn og varamenn for hver listes vedkommende. Også det antall stemmer innføres, som er falt på personer, som er satt ut av betraktning, fordi de antas ikke å være valgbare, jfr. § 44 post 1, femte punktum. Boken underskrives av alle medlemmer av distriktsvalgstyret.

§ 46. Distriktsvalgstyret utferdiger fullmakt for de valgte stortingsmenn og deres varamenn (grunnlovens § 64). Stortingsmennene nevnes i den rekkefølge, som fremgår av §§ 43 og 44. For varamennene anføres, hvilken eller hvilke av stortingsmennene de i tilfelle skal erstatte, og den rekkefølge hvori de er valgt.

Fullmakten underskrives av alle medlemmer av distriktsvalgstyret og sendes til første stortingsmann. Samtidig underrettes de andre stortingsmenn og varamenn om valgutfallet.

§ 47. Distriktsvalgstyret skal uopholdelig innsende til Stortingets kontor bekreftet avskrift av det bokførte, ledsaget av de til distriktsvalgstyret innkomne utskrifter av valgbøkene.

De stemmesedler, som er innkommet til distriktsvalgstyret, skal opbevares på et sikkert sted under betryggende forsegling, til valgperioden er utløpet. Så skal de brennes.

§ 48. Er der til stortingsmann eller til varamann blitt kåret nogen, som ikke plikter å motta valget (grunnlovens § 63), skal han innen 3 dager, efterat han har fått underretning om valget fra distriktsvalgstyret, sende dette en skrift-

[1]) Jfr. grunnlovens §§ 61 og 62.

lig erklæring om, hvorvidt han mottar valget. Samtidig bør han på hurtigste måte, såsom gjennem telegraf eller telefon, søke sin beslutning bragt til distriktsvalgstyrets og i tilfelle til varamannens kunnskap. 17 desbr. Nr. 1.

Avsender han ikke betimelig skriftlig erklæring som nevnt, anses han som den, der mottar valget.

§ 49. Er nogen blitt kåret til stortingsmann eller varamann for to valgdistrikter, skal han innen 3 dager, efterat han har mottatt den underretning fra vedkommende distriktsvalgstyre om hans valg, som kommer ham sist i hende, sende begge distriktsvalgstyrer skriftlig erklæring om, hvilket valg han mottar. Samtidig bør han på hurtigste måte søke sin beslutning bragt til begge myndigheters og i tilfelle til varamennenes kunnskap.

Avsender han ikke betimelige skriftlige erklæringer som ovenfor nevnt, anses han for å ha mottatt valg som stortingsmann for det valgdistrikt, i hvilket han er stemmeberettiget eller, om han ikke er stemmeberettiget i noget av dem, for det distrikt som står først i ordenen.

Skulde nogen bli kåret til stortingsmann eller til varamann for fler enn to valgdistrikter, får foranstående regler tilsvarende anvendelse, således at han efter å ha mottatt den siste underretning, har full frihet til å velge, hvilket av alle de pågjeldende valgdistrikter han vil representere, uansett om han allerede før har truffet et valg mellem nogen av dem.

Blir det valg han mottar kjent ugyldig av Stortinget, kan han innen 3 dager, efterat han har fått underretning herom, erklære, at han mottar et av de andre valg, som er falt på ham.

Tredje kapitel.

Om valgs ugyldighet.

§ 50. Utfallet av stemmegivningen i et valgsogn blir — under de i § 51 nærmere forklarte betingelser — å kjenne ugyldig:

1. når denne lovs forskrifter om manntallets istandbringelse er tilsidesatt, såsom når manntallet ikke har vært utlagt lenge nok, eller utleggelsen ikke har vært kunngjort; at underretning efter §§ 3 og 6 har vært forsømt, er dog ikke ugyldighetsgrunn;
2. når valget er holdt på annen tid, enn loven hjemler, eller når forskriftene om, hvorledes valgene skal forberedes og styres, er tilsidesatt;
3. når forskriftene om fremgangsmåten på valgtinget er overtrått, såsom når stemmegivningen eller stemmesedlenes behandling eller optelling er foregått på uriktig måte, eller velgerne ikke er levnet rimelig tid til å avgi stemme;

17 desbr. Nr. 1.

4. når valgstyret har avsagt en uriktig kjennelse om stemmerett eller truffet en uriktig avgjørelse om gyldigheten av en stemmeseddel;
5. når nogen, som ikke står i manntallet, eller nogen, hvis stemmerett er suspendert, har stemt, eller nogen har avgitt stemmeseddel mer enn en gang;
6. når nogen på straffbar måte[1]) har søkt å skaffe sig innflydelse på valget.

§ 51. Alle de feil, som omhandles i forrige paragraf, er ugyldighetsgrunner, hvis Stortinget finner det antagelig, at de har hatt innflytelse på utfallet av valget.

De feil, som omhandles i postene 3, 4 og 5, er ugyldighetsgrunner, selv om det bare skjønnes, at de kan ha hatt sådan innflytelse.

§ 52. Er der inntruffet feil ved distriktsvalgstyrets valgopgjør, kjenner Stortinget valgopgjøret ugyldig, hvis det skjønnes, at feilen kan ha hatt innflydelse på opgjørets utfall.

Det samme gjelder, når det stemmegivningsutfall, som for noget valgsogns vedkommende blev lagt til grunn for opgjøret, er helt eller delvis ugyldig (§§ 50 og 51).

Opgjøret kjennes ikke ugyldig i videre utstrekning, enn feilen medfører.

§ 53. Kan virkningene av nogen i § 50 eller § 52 omhandlet feil heves ved optelling av inngitte stemmesedler, ved sammenlegning av stemmer, ved annen fastsettelse av valgets utfall eller ved loddtrekning, skal så skje, enten gjennem Stortingets egen foranstaltning eller derigjennem, at det påbyr nytt valgopgjør av distriktsvalgstyret.

§ 54. Når Stortinget i henhold til §§ 50—52 kjenner helt eller delvis ugyldig det valgopgjør, som er foretatt av distriktsvalgstyret, og tillike underkjenner utfallet av stemmegivningen i et valgsogn, påbyr det nytt valgting i valgsognet, såfremt feilen ikke kan rettes ved nogen i § 53 anvist fremgangsmåte.

Er der til stortingsmann eller til varamann kåret nogen, som ikke er valgbar,[2]) blir denne feil å avhjelpe ved en av de i § 53 anviste fremgangsmåter.

§ 55. Ved det nye valg, som Stortinget påbyr ifølge § 54, brukes manntallet fra det oprinnelige valg. Men valgstyret skal rette det overensstemmende med Stortingets avgjørelser og skal dessuten innføre dem, som feilaktig var utelatt, stryke dem, som ikke lenger er stemmeberettiget, og sette anmerkning om suspensjon ved dem, hvis stemmerett siden er su-

[1]) Se straffelovens §§ 105, 107 og 108.
[2]) Jfr. grunnlovens §§ 61 og 62.

spendert. Sådan innførsel, strykning og anmerkning må kun gjøres ved kjennelse, på hvilken reglene i § 7 såvidt mulig finner anvendelse, og som kan prøves av Stortinget efter reglene i § 5, siste ledd. 17 desbr. Nr. 1.

Er valget kjent ugyldig, fordi lovens forskrifter om manntallets istandbringelse er tilsidesatt, skal disse forskrifter søkes fyldestgjort derved, at utarbeidelsen av manntallet gjenoptas. Berettiget til innførelse er i dette tilfelle — under iakttagelse av lovens regler — alle de, som ved det oprinnelige valgs avholdelse skulde ha vært innført i valgsognets manntall og ikke senere har tapt sin stemmerett. Som suspendert betraktes i samme tilfelle en persons stemmerett, såfremt han ved det nye valgs avholdelse er i noget av de tilfelle, som grunnlovens § 52 nevner.

Stortinget kan før sådant nytt valg bestemme en forkortelse av fristene for manntallets istandbringelse og for valgets forberedelse.

Iøvrig kommer ved det nye valg de sedvanlige regler i det hele til anvendelse.

§ 56. Nytt valgopgjør skal Stortinget også påby, såfremt en representantplass, efterat varamannen eller varamennene i tilfelle er rykket op, blir ubesatt, enten fordi der er kåret nogen, som har undslått sig for å motta valg (§§ 48 og 49), eller på grunn av omstendigheter, som er inntruffet efter valget.

§ 57. Klager til Stortinget over feil, som ifølge denne lov eller grunnloven antas å medføre et valgs ugyldighet, bør være avsendt til Stortingets kontor innen 8 dager, efterat valgopgjøret for distriktet er avsluttet.

Fjerde kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 58. Ved beregning av fristene efter denne lov medregnes ikke valgdagen.

Ender en frist på en helligdag, regnes den for å løpe ut den nærmeste hverdag som følger efter.

§ 59. Alle offentlige tjenestemenn skal i den utstrekning, deres offentlige stilling setter dem istand til, meddele manntallsførerne de oplysninger, som de måtte forlange til bruk ved manntallenes førelse.

§ 60. Offentlige tjenestemenn får ingen betaling for de gjøremål, som denne lov pålegger dem, medmindre Stortinget bevilger midler dertil, men kun skyss- og kostgodtgjørelse, forsåvidt sådan ved lov er dem tillagt.

§ 61. Statskassen utrer de summer, som ifølge denne lov utfordres

17 desbr. Nr. 1.

til anskaffelse av stemplede konvolutter og valgurner,

til manntallspass,

til porto for innsendelse av stemmesedler fra utenriks sted,[1]) samt porto- og telegramutgifter som foranlediges ved bestemmelsen i § 24,

til skyss- og kostgodtgjørelse for manntallsførere i anledning av reiser til valgting eller for å delta i manntallsnevndens og valgstyrets møter,

til lokale for distriktsvalgstyrene, skyss- og kostgodtgjørelse for distriktsvalgstyrenes medlemmer som for ordførere bestemt og andre utgifter, som er forbundet med distriktsvalgstyrenes virksomhet.

De øvrige av denne lov flytende utgifter, til fornøden ekstraordinær bistand for manntallsførerne, utres av vedkommende valgsogn, som igjen får to tredjedeler av sine utgifter godtgjort av statskassen.

§ 62. Vedkommende departement utferdiger de nærmere bestemmelser, som denne lovs iverksettelse måtte nødvendiggjøre, deriblandt om formen for stortingsmenns og varamenns fullmakter.

§ 63. Forsåvidt ikke nogen strengere straff kommer til anvendelse på tilfellet, skal straff av bøter ilegges den, som enten forsettlig eller uaktsomt forser sig:

a. ved å innrette, føre eller opbevare de i denne lov nevnte bøker, lister eller brevskaper på en uriktig eller uordentlig måte;
b. ved ikke betimelig og i behørig orden å tilstevne, underrette om eller utstede innkallelse til noget av de i denne lov omhandlede møter;
c. ved ikke å besørge de i denne lov omhandlede kunngjørelser behørig utferdiget og kunngjort;
d. ved å utebli fra valgting eller annet foreskrevet møte som medlem av valgstyret eller stemmestyret eller fra møte i manntallsnevnden eller distriktsvalgstyret som medlem av disse myndigheter;
e. ved ikke, når han har forfall, å sørge såvidt mulig for, at den, som skulde tre i hans sted, betimelig underrettes;
f. ved iøvrig å tilsidesette forskriftene om de gjøremål, som han skal utføre efter denne lov.

Dessuten skal den skyldige erstatte de ved hans forseelse foranledigede utgifter, dog kun forsåvidt han har handlet forsettlig eller grovt uaktsomt.

Forser nogen sig tredje gang på forannevnte måte i utførelsen av de forretninger, som påligger ham på embeds, be-

[1]) Se § 23 post 6.

stillings eller ombuds vegne, straffes han med bøter eller tap av offentlig tjeneste. 17 desbr. Nr. 1.

§ 64. Den, som med forsett eller ved uaktsomhet overtrer bestemmelsene i § 33 post 5 ved omdeling av trykte stemmesedler, straffes med bøter.

§ 65. Er valgdagen en virkedag, gjelder for de stemmeberettigede, inntil stemmegivningen er avlyst, reglene om rett til arbeidshvile på søndager, arbeidet ved de store fiskerier undtatt.

Reglene om salg og skjenkning av berusende drikker på søn- og helligdager skal også gjelde på stemmegivningsdagen.

Den arbeidsgiver eller foresatte, som mot bestemmelsen i første ledd hindrer sin stemmeberettigede underordnede fra å møte ved valget, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

§ 66. Lov om manntall og stortingsvalg av 29 mars 1906, lov om visse valgdistrikters inndeling i valgkretser m. v. av 7 april 1906 og lov om adgang for stemmeberettigede, som er utenfor riket, til å delta i stortingsvalg av 2 juni 1906, alle med senere tilleggslover, opheves.

Lov *) [1]) om nominasjon ved stortingsvalg.

§ 1. Når et parti, som ved anmeldelse overensstemmende med loven om stortingsvalg § 11 har erhvervet enerett til partinavn, holder nominasjonsmøte til nominasjon av stortingskandidater overensstemmende med reglene i nærværende lov, har deltagerne i møtet krav på skyss- og kostgodtgjørelse av statskassen som for ordførere bestemt. 17 desbr. Nr. 2.

Tilsidesettelse av lovens regler bevirker ikke i noget tilfelle, at nominasjonen blir ugyldig.

§ 2. Nominasjonsmøte for valgdistriktet sammenkalles av partistyret for distriktet eller, hvis sådant ikke finnes, av partiets hovedstyre. Styret sørger for, at de i § 5 omhandlede valg på utsendinger fra distriktets valgsogn kan bli foretatt i tide, og for at utsendingene underrettes om nominasjonsmøtets avholdelse.[2])

Nominasjonsmøtet holdes på et høvelig sted, som styret velger med godkjennelse av fylkesmannen eller, hvis valgdistriktet ligger i flere fylker, av vedkommende departement. Det består av de i §§ 3 og 4, jfr. § 7, omhandlede utsendinger.

To eller flere partiers nominasjonsmøter kan efter forslag fra vedkommende partistyrer beslutte å tre sammen for å foreta felles nominasjon. Foranlediges herved utsettelse av

*) Bekjentgj. 21 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 77.

[1]) St.besl. 13 desember. Se Ot. prp. nr. 37. Innst. O. XV (s. 24—43). St.tid., forh. i Ot. s. 1204—1227, 1286; i Lt. s. 322—329, 341.

[2]) Jfr. § 5, siste ledd.

17 desbr. Nr. 2.

noget nominasjonsmøtes forhandlinger, får deltagerne ingen kostgodtgjørelse av statskassen i utsettelsestiden. Heller ikke utrer statskassen skyssgodtgjørelse for reiser, som foranlediges ved sådan beslutning.

Over møtets forhandlinger føres bok, hvori innføres navnene på dem, som deltar i møtet. Utsendingenes fullmakter (jfr. § 5) fremlegges. De fattede beslutninger innføres i møteboken med angivelse av stemmetall.

Utskrift av møteboken tillikemed de fremlagte fullmakter i original innsendes til vedkommende fylkesmann. Ligger valgdistriktet i flere fylker, sendes dokumentene til fylkesmannen i det fylke, hvor møtet har vært holdt.

Den av nominasjonsmøtet foretatte nominasjon er endelig, hvis den ikke overensstemmende med partiets lover innbringes til direkte prøvelse ved uravstemning blandt partiets stemmeberettigede medlemmer, i hvilket tilfelle resultatet av denne avstemning trer istedenfor nominasjonsmøtets beslutning.

Beretning om uravstemningen skal i tilfelle av vedkommende partiorgan innsendes til fylkesmannen.

§ 3. Antallet av de utsendinger til et partis nominasjonsmøte, som skal velges fra hvert valgsogn, beregnes på grunnlag av partiets velgertall i valgsognet ved det nærmest forutgående stortingsvalg således:

For 20—100 velgere: 1 utsending.

For overskytende antall inntil 1 500: 1 utsending for hvert påbegynt 200.

For ytterligere overskytende antall inntil 6 000: 1 utsending for hvert påbegynt 300.

Og for ytterligere overskytende antall: 1 utsending for hvert påbegynt 500.

Ved partiets velgertall forstås dets stemmetall, delt med antallet av representanter, som blev valgt for valgdistriktet.

§ 4. Såfremt der ved det nærmest foregående valg i et valgsogn blev avgitt vesentlig færre stemmer enn sedvanlig, kan fylkesmannen bestemme, at utsendingenes antall skal beregnes på grunnlag av de ved næstforegående valg avgitte stemmer.

§ 5. Utsendingene velges på partimøte, som kan holdes på ett eller flere steder i vedkommende valgsogn. Partimøtet skal bekjentgjøres med minst 14 dagers varsel i et i valgsognet almindelig lest blad. Partiets medlemmer, som er bosatt i valgsognet og har fylt 23 år, og hvis stemmerett ikke vites å være tapt[1]) eller suspendert,[2]) skal ha adgang til møtet. Til utsendinger kan bare velges personer, som antas å være stemmeberettiget i valgsognet. Forøvrig bestemmer vedkom-

[1]) Jfr. grunnlovens § 53.
[2]) Jfr. grunnlovens § 52 og lov av 28 mars 1912.

mende partiorganisasjon, hvorledes møtene skal anordnes og ledes. 17 desbr. Nr. 2.

For de valgte utsendinger utferdiges der skriftlig fullmakt, som inneholder oplysning om, hvor og når innkallelsen til møtet har vært bekjentgjort og iøvrig hvad der er nødvendig, forat det skal kunne ses, at lovens forskrifter er iakttatt. Fullmakten underskrives av møtets leder og to andre deltagere.

Er møte til valg på utsendinger holdt på flere steder i valgsognet, underskrives fullmakten av lederne for samtlige møter.

At der ikke er holdt valgmøte i et valgsogn, eller at valgmøtet ikke har vært lovlig, eller at de valgte utsendinger ikke møter på nominasjonsmøtet, bevirker ikke, at de møtende utsendinger taper sitt krav på reisegodtgjørelse, medmindre feilen skyldes det partiorgan, som efter § 2 første ledd skulde sammenkalle nominasjonsmøtet.

§ 6. Hvis et parti, som ikke har opstilt kandidater i distriktet ved det nærmest foregående valg, holder nominasjonsmøte i valgdistriktet, og dets utsendinger er valgt efter reglene i § 5, har de krav på sådan godtgjørelse av statskassen som i § 1 bestemt, hvis deres antall ikke vesentlig overstiger det antall, som partiet skulde hatt efter § 3, når partiets stemmetall ved det valg, til hvilket nominasjonen skjer, legges til grunn for beregningen. At utsendingenes fordeling på valgsognene ikke svarer til lovens krav, bevirker ikke, at utsendingene ikke får godtgjørelse, hvis det er antagelig, at partiorganisasjonen har handlet efter beste skjønn.

§ 7. Hvis et anmeldt parti (jfr. § 1) ved det valg, som skal legges til grunn ved beregningen av utsendingenes antall, hadde stillet kandidater sammen med et uanmeldt parti, regnes alle de stemmer, som er falt på disse kandidater, til det anmeldte parti.

Hadde to anmeldte partier kandidater felles, beregnes antallet av utsendinger for begge partier under ett og fordeles derpå mellem partiene særskilt for hvert valgsogn. Skulde partiene i et valgsogn bare ha en utsending sammen, får de dog en hver. Kan partiorganisasjonene ikke bli enige om fordelingen, avgjør fylkesmannen saken, efterat begge parter har fått anledning til å uttale sig.

§ 8. Såfremt utsendingenes antall efter nærværende lov skal fastsettes på grunnlag av valg, som er foretatt som flertallsvalg i enmannskretser, iakttas følgende:

1) Utsendingenes antall beregnes på grunnlag av partienes stemmetall ved første valg, og uten at stemmetallet deles med antallet av stortingsmenn, som blev valgt fra valgdistriktet.

17 desbr. Nr 2. 2) Har et parti ved vedkommende valg i noget distrikt opstilt kandidater i nogen av de valgkretser, hvori distriktet da var inndelt, men ikke i alle, kan det tilkalle utsendinger fra valgsognene i de kretser, hvori det ikke hadde opstilt kandidat, til sitt nominasjonsmøte for distriktet. Hvorvidt disse utsendinger skal ha reisegodtgjørelse av statskassen avgjøres efter reglene i § 6.

17 desbr. Nr. 3. **Midlertidig lov** *)[1]) om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900.

A.

I lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900 gjøres følgende forandringer:

1. § 15 skal lyde:
   Domstoler i de saker, som hører under denne lov, er:
   Høiesterett,
   Høiesteretts kjæremålsutvalg,
   krigsrett,
   militær forhørsrett,
   standrett.
2. §§ 16, 17 og 18 opheves.
3. Ved anvendelsen av lovens bestemmelser om saksbehandlingen trer Høiesterett istedenfor den militære Høiesterett og Høiesteretts kjæremålsutvalg istedenfor Høiesteretts militære kjæremålsutvalg.

B.

Denne lov trer i kraft, såfremt og fra den tid grunnlovens § 89 opheves.

17 desbr. **Kongelig resolusjon** *), hvorved bestemmes, at § 104, nr. 1, i den ved kongelig resolusjon av 24 juli 1906 utferdigede »Almindelig Norsk Konsulatinstruksjon« skal fra den tid departementet bestemmer lyde:

Nr. 1. a) For utferdigelse av attest og certifikat samt utferdigelse eller fornyelse av pass for norske statsborgere

I Europa:	Utenfor Europa:
kr. 5,00.	kr. 10,00.

b) For visering av pass for utlendinger opkreves et gebyr svarende til det gebyr, som passinnehaverens hjemlands passviserende myndighet i Norge krever for visering av norsk statsborgers pass for reise til passinnehaverens hjemland. —

*) Bekjentgj. 21 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 77.
[1]) St.besl. 13 desember. Se Ot. prp. nr. 39. Innst. O. XIX. St.tid., forh. i Ot. s. 1270—1275; i Lt. s. 340.

I intet tilfelle vil der bli å opkreve mindre gebyr enn kr. 5. 17 desbr.
— Omregningskursen til fremmed mynt for gebyret fastsettes av de viseringsberettigede norske myndigheter på grunnlag av den kurs, hvortil å vista veksler på Kristiania kan kjøpes på vedkommende sted eller på nærmeste bankplass. Omsetningskursen endres så ofte nevnte myndighter finner det nødvendig.

Denne forandring av Konsulatinstruksjonens § 104 I trer i kraft 1 januar 1921.

Kongelig resolusjon *), hvorved der i henhold til lov av 17 desbr.
22 mai 1875 om adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Støren herred i Sør-Trøndelag fylke den 30 oktober 1920 vedtatt beslutning om tillegg til og endring i de ved kongelig resolusjon av 19 juni 1897 stadfestede politivedtekter for herredet.

Kongelig resolusjon **), hvorved den av herredsstyret 17 desbr.
for Hurum herred i Buskerud fylke den 20 november 1920 vedtatte beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. stadfestes i henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk m. v. av 19 april 1899.

Kongelig resolusjon **), hvorved den av herredsstyret for 17 desbr.
Fluberg herred i Opland fylke den 15 november 1920 vedtatte beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. stadfestes i henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk m. v. av 19 april 1899.

Kongelig resolusjon ***), hvorved bestemmes: 17 desbr.

I. I medhold av § 2, punkt 2 b, i lov om registrering og merkning av fiskefartøier av 5 desember 1917 bemyndiges fiskeridirektøren inntil videre til å meddele den i dette punkt omhandlede dispensasjon fra merkepliktен i den nevnte lov, forsåvidt angår båter med mindre nøter i selvstendig drift og hjemmehørende i nærmere betegnet distrikt. Retten til å meddele dispensasjon skal dog ikke gjelde for båter, som spesielt er konstruert som notbåter.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

*) Bekjentgj. 21 desember i Lovtid. 1ste avd, nr. 77, hvor den nye § 13 m. v. er inntatt.
**) Bekjentgj. 21 desemher i Lovtid. 1ste avd. nr. 77, hvor vedtekten er inntatt.
***) Bekjentgj. 21 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 77.

17 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905 § 29 fastsettes som gjeldende inntil videre bestemmelser om fredning av visse strekninger ved utløpet av Målselven i Troms fylke.

17 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp av kjøbmann Seljestads eiendom på festet tomt under g.nr. 58, br.nr. 4, Seljestad i Trondenes, for kr. 68 000,00 til embedsbolig for sorenskriveren i Trondenes.

17 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved overtollkontrollører og de tollkontrollører, som fungerer som tollstedsbestyrere, fra 1 januar 1921 overflyttes fra 3dje til 2nen kostgodtgjørelsesklasse efter regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 16 juli 1920 B II.

17 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes, at de betingelser, som opstilles ved meddelelse av tillatelse til drift av telefonanlegg eller til fornyelse av tidligere gitt tillatelse til sådan drift, skal fremtidig inntil videre avfattes således:

1. Ved anlegget befølges den med andragendet fremlagte og godkjente annleggsplan. Uten særskilt tillatelse av det departement, som behandlingen av telegrafvesenets saker er underlagt, må denne plan ikke fravikes eller utvides på annen måte enn ved annlegg av abonnentlinjer eller ved oprettelse av talestasjoner innen en avstand av inntil 5 kilometer eller når herredsgrensen derved ikke overskrides, innen en avstand av inntil 10 kilometer fra vedkommende centralstasjon, alt innenfor det område, som konsesjonen omfatter. Sådanne talestasjoner med tilhørende linjer er i tilfelle underkastet samme regler, som gjøres gjeldende for hovedanlegget.
2. Telefonapparater må ikke uten spesiell tillatelse av vedkommende departement anbringes på eiendommer, som allerede forinnen står i forbindelse med rikstelefon- eller telegrafstasjon, likesom der i det hele hverken direkte eller indirekte må bidras til, at der etableres telefonforbindelse mellem steder med sådanne stasjoner.
3. Ved telefonledningenes anlegg, vedlikehold og drift befølges i alle henseender de regler, som til enhver tid måtte foreskrives av vedkommende departement, såvel av

*) Bekjentgj. 21 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 77, hvor bestemmelsene er inntatt.

hensyn til private som av hensyn til offentlige interesser, 17 desbr.
(telegrafvesen, veivesen, jernbanevesen, elektrisitetsvesen o. s. v.). Nye telefonledninger skal således anlegges som dobbeltlinjer. Dispensasjon herfra kan dog efter andragende meddeles av departementet. Allerede istandbragte enkeltledninger blir, forsåvidt angår forbindelseslinjer, som regel å ombygge til dobbeltlinjer innen en av departementet nærmere fastsatt frist, idet det ved kravet på ombygning blir å ta hensyn til den økonomiske situasjon og ombygningens betydning. Allerede istandbragte enkeltlinjede abonnentledninger vil av departementet kunne kreves ombygget, såfremt forholdene måtte medføre nødvendigheten herav. Tilfredsstillende og varig rett til å anbringe telefonstolper og fester eller nedlegge kabler på privat grunn og til å foreta tilstrekkelig skogrydning for ledningenes sikre fremføring skal erhverves på betryggende måte ved skriftlige erklæringer. Planer til ombygning av centralstasjoner og linjer efter andre tekniske systemer enn de, hvorefter anlegget er innrettet, må forelegges telegrafdirektøren til godkjennelse.

Konsesjonshaveren er i disse henseender underkastet den kontroll, som av departementet anordnes, og forpliktet til efter dets nærmere bestemmelse å delta i de med kontrollen forbundne utgifter.

4. Der skal for anlegget føres et bokholderimessig, riktig drifts- og anleggsregnskap med en så nøiaktig sondring mellem driftsutgifter, annleggsutgifter og anleggskapital som mulig.

5. De abonnements- og samtaleavgifter, som opstilles for benyttelse av anleggets linjer, skal forelegges telegrafdirektøren til godkjennelse. Finner telegrafdirektøren de opstilte eller allerede innførte avgifter å være for høie, skal de forelegges departementet til endelig avgjørelse.

6. På forlangende av departementet har konsesjonshaveren å etablere samtrafikk med rikstelefonens linjer med forpliktelse til

a) For egen regning efter telegrafdirektørens anvisning å tilveiebringe de til samtrafikken fornødne tekniske innretninger ved anleggets stasjoner og mot refusjon av halvdelen av utgiftene dermed å istandbringe og vedlikeholde de i denne anledning forlangte ledninger mellem anleggets og statens centralstasjoner, forsåvidt der ikke efter det offentliges forlangende og på vilkår, som nærmere bestemmes av departementet, anordnes felles centralstasjon for anleggets linjer og rikstelefonforbindelsene;

17 desbr.

b) uten godtgjørelse i form av abonnement eller på annen måte å besørge den ved samtrafikken fornødne betjening ved anleggets stasjoner efter de til enhver tid gjeldende reglementariske bestemmelser og forskrifter; betjeningen skal pålegges plikt til å hemmeligholde innholdet av telegrammer, telefonmeddelelser og telefonsamtaler som den i stillings medfør kommer til kunnskap om;

c) å holde anleggets ledninger og apparater i best mulig stand til undgåelse av ulemper for rikstelefontjenesten samt å påse, at betjeningen er tilfredsstillende instruert og opøvet av hensyn til ekspedisjonen på rikstelefonens linjer;

d) i den utstrekning, som det til enhver tid forlanges, å overta opkrevning av og garanti for de telegrafvesenet tilkommende gebyrer for samtaler på rikstelefonlinjene fra de i forbindelse med anleggets centralstasjon værende talestasjoner og utenbys telefonforbindelser efter regning fra telegrafvesenets stasjon, mot at telegrafvesenet opkrever og utbetaler til anleggets bestyrelse mulige gebyrer for samtaler i omvendt retning; konsesjonærens garanti omfatter dog kun de tilfelle, da vedkommende samtale på rikstelefonlinjene er rekvirert gjennem anleggets centralstasjon; lokale telefonforbindelser til abonnenter, som skylder telegrafvesenet avgifter, kan av telegrafvesenets stasjoner forlanges avstengt, inntil gjelden er betalt; de anlegget i samtrafikken tilkommende gebyrer blir å beregne efter samme tidsvarighet som for rikstelefonlinjene bestemt, og må ikke uten særskilt tillatelse overstige de takster, som beregnes for benyttelse av de samme, anlegget tilhørende ledninger utenfor samtrafikk med rikstelefonlinjene; for å kunne opstille avgifter for samtrafikk på linjer, hvis lengde ikke overstiger 10 kilometer, utkreves dog telegrafdirektørens tillatelse, foruten at de foran angitte forutsetninger for sådanne avgifter ellers må være tilstede; sådan tillatelse kan gis enten såvel for ut- som for inngående korrespondanse eller kun for utgående; reglene for anleggets beregning av takster og mulige tilleggstakster, forsåvidt samtrafikken angår, blir i det hele å tillempe efter rikstelefonens reglement, såfremt der er uoverensstemmelse, som kan foranledige vanskeligheter for rikstelefontjenesten eller den hertil hørende regnskapsførsel; for opkrevning og regnskapshold vedkommende de her omhandlede gebyrer kan enhver av partene,

hvor ikke anlegget ellers oppebærer andel av gebyrene for korrespondanse i samtrafikk med rikstelefonen, beregne sig en særskilt godtgjørelse, som ikke uten tillatelse av departementet må settes høiere en 10 % av det beløp, som opkreves for den annen part; 17 desbr.

e) å holde rikstelefonen stadig å jour gjennem dens nærmeste stasjon om anleggets abonnenter ved angivelse av navn, abonnementsnummer, kontortid o. lign. samt å overta et for det påregnelige behov ved anleggets abonnementsforbindelser og talestasjoner fullt tilstrekkelig antall av en av telegrafvesenet besørget felleskatalog for de med rikstelefonlinjene forbundne anlegg. Antallet av disse kataloger, der blir å overta til en pris, der dekker de med sammes utgivelse forbundne omkostninger, må opgis innen en av telegrafdirektøren nærmere fastsatt tidsfrist.

7. På forlangende overtas befordring av telegrammer på telefonlinjene på de vilkår og med iakttagelse av de regler, som bestemmes av telegrafvesenet, likesom i det hele tatt når offentlige interesser krever det, linjene tillates benyttet av det offentlige efter de bestemmelser, som av departementet til enhver tid måtte gjøres gjeldende.
8. For telefonering i mobiliseringstilfelle befølges de regler, som måtte bli foreskrevet.
9. Der meddeles telegrafadministrasjonen de statistiske opgaver vedkommende anlegget, som måtte forlanges; den samme forpliktelse gjelder med hensyn til levering av nøiaktige riss eller tegninger av anlegget med ledningene avlagt på et tilstrekkelig detaljert kart, samt avgivelse av nærmere oplysninger om anlegget i det hele tatt; disse opgaver og tegninger blir i tilfelle å levere innen et av telegrafadminjstrasjonen nærmere opgitt tidspunkt.
10. Uten tillatelse av departementet må konsesjonen hverken helt eller delvis overlates til nogen annen, likesålitt som der må dannes særskilte avdelinger med selvstendig bestyrelse for utnyttelse av deler av konsesjonen; forandring av anleggets eller det konsesjonshavende selskaps navn må også kun finne sted med departementets samtykke.
11. Den norske stat er berettiget til med ett års varsel å innløse anlegget eller deler av samme mot erstatning, hvis størrelse i mangel av mindelig overenskomst bestemmes efter takst. Taksten avgis av en kommisjon på 3 medlemmer, hvorav ett opnevnes av anleggets bestyrelse, ett av telegrafdirektøren og ett av vedkommende departement. Dog kan departementet fastsette medlemmenes an-

17 desbr. tal till 5, hvorav to opnevnes av bestyrelsen, to av telegrafdirektøren og ett av departementet.

Det av departementet opnevnte medlem blir kommisjonens formann, hvis stemme i tilfelle av stemmelikhet gjør utslaget; forøvrig avgjøres de kommisjonen forelagte spørsmål ved simpel stemmeflerhet.

For kommisjonens medlemmer blir der på samme måte å opnevne suppleanter.

Såfremt anleggets bestyrelse ikke innen 30 dager efter derom å ha mottatt opfordring har foretatt sådant valg som ovenfor omhandlet, eller undlater det eller de av den valgte medlemmer å møte, blir taksten med bindende virkning å avgi av de øvrige valgte medlemmer.

Ved takseringen skal der alene ses hen til anleggets tekniske verdi på det tidspunkt, da verdsettelse skjer, d. v. s. til materiellets og de tekniske innretningers art og stand samt til gjeldende materialpriser og almindelige arbeidsomkostninger ved utførelse av anlegget med hensyntagen til den verdiforringelse anlegget i sådan teknisk henseende måtte ha undergått, og uten at anleggets rentabilitet o. lign. kommer i betraktning, idet der ved beregningen med de nevnte hensyn for øie kan legges til grunn, hvad anlegget skjønnes på dette tidspunkt å ville koste fra nytt av, med et passende fradrag for stedfunnet slit, beskadigelse eller bedervelse på annen måte.

Såfremt innløsning kun forlanges av endel av anlegget, skal takstkommisjonen, når den efter omstendighetene anser det ubillig likeoverfor konsesjonshaveren, at alene denne del innløses, avgi uttalelse om, hvilke andre deler av anlegget den finner i tilfelle samtidig bør innløses.

Takstforretningen blir å avgjøre innen et av departementet fastsatt tidspunkt; de med sammes avholdelse forbundne omkostninger utredes av det offentlige.

12. Såfremt det offentlige ved konsesjonstidens utløp nekter å meddele fornyet konsesjon på de til enhver tid gjeldende vilkår, plikter det å innløse anlegget eller den del av samme, som derved blir ubrukelig mot erstatning overensstemmende med punkt 11 i nærværende konsesjonsbetingelser.

13. Konsesjonen bortfaller, såfremt den ikke blir benyttet innen det tidspunkt, som måtte bestemmes av departementet, og forsåvidt den gitte tillatelse kun delvis benyttes innen sådant tidspunkt, innskrenkes konsesjonen til kun å omfatte de forbindelser, som innen dette tidspunkt er etablert.

14. Tvist om forståelsen av ovenstående bestemmelser avgjøres med bindende virkning også for anleggets vedkommende av Kongen. 17 desbr.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 17 desbr.

I. Materialforvaltere ved statsbanene i Kristiania, Drammen, Hamar, Trondhjem og Bergen distrikter samt ved Dovrebanens, Raumabanens og Sørlandsbanens anlegg innordnes som materialforvaltere av klasse I i det nye lønnsregulativ av 1920.

Materialforvaltere ved Numedalsbanen og ved Drammensbanens ombygning innordnes som materialforvaltere av klasse II.

II. De nuværende innehavere av stillingene som materialforvaltere ved Numedalsbanen og Drammensbanens ombygning tillates inntil videre avløst som materialforvaltere av klasse I, således at disse stillinger først ved ledighet og eventuell ny besettelse avlønnes som klasse II.

Kongelig resolusjon, hvorved i det ved kongelig resolusjon av 20 desember 1918 fastsatte manøvreringsreglement for regulering av Herlandsvassdraget gjøres følgende tilføielse til punkt 1: 17 desbr.

»Såsnart vannstanden i Storevatn overstiger kote 153, åpnes luken i tappetunnellen og holdes oppe, inntil vannstanden atter er sunket ned til denne høide.«

Kongelig resolusjon, hvorved der fastsettes følgende portosatser og gebyrer: 17 desbr.

Rekommandasjonsgebyret utgjør 20 øre.

For verdibrev utgjør portoen:

a. Vektporto som for almindelige brev.

b. Rekommandasjons- og assuransegebyr, beregnet således:

1. For verdi til og med 250 kroner 20 øre pr. forsendelse.
2. For verdi over 250 kroner 20 øre pr. forsendelse med tillegg av 10 øre pr. 250 kroner eller del derav.

Postanvisninger:

Portoen utgjør:

For beløp til og med kr.	10,00	25	øre
—»— »	100,00	35	»
—»— »	200,00	40	»
—»— »	300,00	45	»
—»— »	400,00	50	»
—»— »	500,00	60	»
—»— »	750,00	70	»
—»— »	1 000,00	80	»

17 desbr. For beløp over kr. 1000,00 1 av tusen av det pålydende beløp. Brøk av øre avrundes opad.

De nye portosatser og gebyrer samt Stortingets beslutning av 14 desember 1920, forsåvidt angår den almindelige porto for almindelige innenrikske brev, og ophevelsen av den særskilte porto for lokalbrev og lokalbrevkort samt for lokalbrev, hvor ombæring ikke finner sted, trer i kraft fra 1 januar 1921.

17 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved de ved kongelig resolusjon av 23 desember 1915 nedsatte lokale krigsforsyningskommisjoner opheves fra 31 desember 1920.

17 desbr. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet om telling av beholdninger av tekstilvarer pr. 31 desember 1920.

17 desbr. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepartementet om telling av beholdninger av skotøi pr. 31 desember 1920.

21 desbr. **Skrivelse****) fra Handelsdepartementet til fiskeridirektøren, hvorefter opsynet ved Lofotfisket i året 1921 skal tre i kraft tirsdag den 25 januar.

23 desbr. **Lov****)[1]) om forandringer i og tillegg til lov om vårsildfiskeriet av 24 september 1851.

§ 1. Enhver, som med drivende redskap kommer ned på faststående redskap, skal erstatte den skade, som voldes derved.

Enhver, som med sitt fartøi (båt) eller dets propell gjør skade på utestående redskap, skal erstatte den skade, som voldes derved, medmindre han godtgjør, at det er skjedd av nødvendighet eller ved utilregnelig uhell. Var han på forhånd advaret, kan bøter ilegges.

Såfremt vedkommende noteier ikke har forsynt notens plenter med dobbel eller annet kjennelig merke, kan han ikke gjøre fordring på skadeserstatning.

§ 2. Lørdag aften, og i det hele aftenen før helligdag, skal, såfremt været ikke er til hinder, alle fiskeredskaper, not undtatt, være tatt op av sjøen. Intet garnredskap må settes ut igjen forinnen to timer før solnedgang helligdagen. Stengning med not og optagning av innestengt sild skal være tillatt inntil helligdags morgen kl. 7. Fra dette tidspunkt og inntil to timer før solnedgang må not ikke settes ut igjen på helligdag, likesom ingen optagning av innestengt sild må finne sted i dette tidsrum. I de tilfelle, da været har forhindret

*) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78, hvor skrivelsen i sin helhet er inntatt.

**) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78.

[1]) St.besl. 9 desember. Se Ot. prp. nr. 33 for 1919. Innst. O. XVII. St.tid., forh. i Ot. s. 988—1053; i Lt. s. 264—306.

optagningen foregående aften, kan redskapene trekkes på helligdag. 23 desbr.

Forseelse mot disse bestemmelser straffes med bøter, hvorhos ulovlig gjort fangst eller dens verdi kan inndras. Inndragningen skjer til fordel for statskassen.

§ 3. Det er forbudt å fiske med snurpenot fra 2 timer efter solnedgang til 3 timer før solopgang. Dog skal det være tillatt å berge fangsten, hvis snurpenoten var kastet ut i lovlig tid.

I samme tidsrum om natten som foran nevnt skal det videre være snurpenotlag forbudt å søke efter sild.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter, hvorhos ulovlig gjort fangst eller dens verdi kan inndras. Inndragningen skjer til fordel for statskassen. Er skade voldt, skal den erstattes.

Brukes snurpenoten som landstengenot, gjelder ikke bestemmelsen i denne paragraf, men derimot de bestemmelser, som er fastsatt for landstengenot.

§ 4. Landnotlag har fri adgang til å søke og fange sild om natten.

Nødvendig slepning i vanlig seilled og i ut- og innløp til ordinær havn er tillatt om natten; men slepning over andre steder, hvor garn er utsatt, skal være forbudt, undtagen for å berge redskaper eller mannskap og når det gjelder innlastning av sild fra landnotsteng eller — efter innlastningen — avreise derfra.

Med de undtagelser, som er nevnt i denne paragraf, skal det være enhver forbudt å opholde sig på setteriet fra 2 timer efter solnedgang og inntil 2 timer før solopgang. I ethvert enkelt tilfelle tilligger det opsynet å bestemme, hvad der skal anses som setteri.

Bestemmelsene i denne paragraf fritar ikke for plikten til å erstatte skade, som voldes på utestående redskaper.

Forseelse mot disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 5. I innbyrdes kappestrid mellem to eller flere snurpenøter, som brukes til snurping, tilkommer retten til å kaste inn vedkommende havområde det notlag, som først »brekker av« eller »lar gå« noten og uten usedvanlig ophold fortsetter å sette den ut.

Forseelse mot denne bestemmelse straffes med bøter.

Voldt skade blir å erstatte ved skjønn, avgitt av nærmeste opsynsbetjent og to av de tilstedeværende notbaser, opnevnt én av hver av partene. Regelen i vårsildlovens[1]) § 29 kommer i dette tilfelle ikke til anvendelse.

§ 6. Hvor landnotlag er tilstede og vokter på sild, og har gitt tauet ut, og uten usedvanlig ophold fortsetter å sette

[1]) Lov av 24 september 1851.

23 desbr. ut noten, må snurpenot ikke kastes innenfor det havområde, som landnoten skjønnes å ville stenge eller omslutte.

Flere nøter, som er skjøtet sammen, regnes som én not.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 7. Efter ansøkning gjennem opsynet kan Kongen bestemme, at på visse særlig viktige kastevåger eller viktige sund for sildeinnsig skal det være forbudt — innenfor de grenser, som blir fastsatt — å bruke snurpenot til snurping, når der er landnotlag, som vokter på sild. Snurpenoten kan derimot brukes som landstengenot efter de regler, som gjelder for denne.

Fiskeriforeninger og andre interesserte, i den utstrekning som departementet finner det påkrevet, skal på forhånd ha hatt leilighet til å uttale sig.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 8. Hvis nogen har overspent våg eller fjord med not på den måte, at der ikke er over 300 meter fra midtpunktet av notveggen til innerste punkt av vågen eller fjorden, hvor vanndybden er 2 meter ved almindelig lavvanne, har ingen annen rett til å fiske i det avstengte rum. Herfra undtas trekning av allerede utsatte garn, og stengning av not, som nogen er begynt å sette ut, før han blev underrettet om, at vågen eller fjorden var overspent utenfor.

Det samme gjelder også ved overstengning av våg eller fjord i større avstand enn nevnt, men da bare for et tidsrum av 48 timer, efterat overstengningen er fullført. Efter utløpet av denne tid tapes eneretten til fiske innenfor overstengningen. Er fangsten da ikke sikret ved notens inndragning eller ved sidesteng, skal noten straks tas op på opfordring av opsynet — om opsyn er innsatt på stedet — eller av politiet. I de 48 timer medregnes ikke helligdager, og heller ikke den tid da låssetning er umuliggjort av forbigående naturhindringer, såsom is, storm, strøm eller lignende.

Er overstengningen fullført efter middag dagen før helligdag, settes ovennevnte tidsrum til 36 timer, helligdagen ikke medregnet.

I ethvert annet tilfelle, hvor landnotkast skjer, gjelder følgende:

Når tau er utgitt og noten begynt å kastes ut, og der fortsettes dermed uten usedvanlig ophold, må intet fiskeredskap utsettes innenfor i det rum noten antas å ville stenge eller omslutte.

Innesluttes sild ved stengning med to nøter tvers over sund, må denne stengning ikke vedvare lenger enn 36 timer, helligdag ikke medregnet. Er overstengningen utført efter middagen før helligdag, settes tidsrummet til 24 timer, hellig-

dagen ikke medregnet. Deles innløpet til en våg eller fjord ved holmer eller skjær i flere deler eller sund, blir disse, med hensyn til fiskernes rettigheter efter denne lov, å betrakte som ett innløp. 23 desbr.

Det påligger ethvert notlag, som har utført sperring, å holde forsvarlig vakt ved noten. Når ikke uoverstigelige hindringer stiller sig i veien, plikter notlaget, på forlangende, straks å senke noten, så at nødvendig ferdsel kan foregå over den. I tilfelle av tvist treffes avgjørelsen av opsynet.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 9. Omkast av et snurpenotsteng er tillatt. Dog må der ikke legges utilbørlige hindringer i veien for bergning eller innlastning av den innkastede snurpenots fangst. Overtredelse straffes med bøter.

Om skadetilføielser gjelder i tilfelle av omkast følgende regler:

Skade, som påføres den innkastede not eller dens fangst, skal erstattes.

Skade, som av den innkastede snurpenot voldes på not eller fangst for dem, som har utført omkastet, skal erstattes, dersom skaden skyldes skjødesløshet.

Skyldes skaden i det ene eller annet tilfelle grov skjødesløshet, kan bøter ilegges.

§ 10. Når landnotlag kaster fra sjøen og inn mot land, i kappestrid med snurpenotlag som bruker snurpenoten til landstengenot, og som bruker 2 båter, så midtpartiet av noten må kastes ut først, da har den not rett til kastet, som først får forbindelse med land.

Flere nøter, som er skjøtet sammen, regnes som én not.

§ 11. Når snurpenotlag kappes med garnlag under åtefiske, har det redskap, som først begynner kastning, enerett til det havområde redskapet krever. Begynner de samtidig, skal garnlaget ha vikeplikt, og skal straks ta sine redskaper op, hvis de er innenfor det område, snurpenoten antas å ville omspenne.

§ 12. Under fiske med drivgarn har den båt, som først begynner å kaste garnene ut og fortsetter dermed uten ophold, rett til den havstrekning som dens redskaper krever, når like kurs holdes.

§ 13. Det er forbudt å sette ut garn, som skal være faststående og løftet fra bunnen, i større sammenhengende lengde enn 60 favner. Sådanne garnlenker skal alltid være forsvarlig forankret (festet) i begge ender for å holdes på plass.

I seilled skal garnene — hvis kabel benyttes også denne — være nedsenket minst 5 favner under overflaten.

§ 14. Ved innløpet til Haugesund, Kopervik og Sku-

23 desbr. denes må garn ikke settes således, at garnenes eller garnilenes vak kommer til å stå innenfor de grenser, som fastsettes av Kongen.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 15. Under vårsildfisket skal garnilenes vak alltid være forsynt med minst 3 favner lange stjerter.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 16. Fartøier, som deltar i vårsildfisket for å drive snurpenotfiske, skal være forsynt med forsvarlige ankergreier til ankring på minst 100 favner vann.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 17. Den, som innfinner sig på fisket med fartøi, hvis ror fisker, eller som på annen måte sleper fiskeredskaper med sig, straffes med bøter.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for, at farkoster med propell deltar i vårsildfisket, således som annensteds i denne lov forutsatt.

§ 18. Ved handel med fersk sild skal der utstedes sluttseddel.

Sluttseddelen skal inneholde selgers og kjøpers navn, antagelig kvantum, omforent pris, betalingsvilkår, leveringsvilkår, leveringssted, leveringstid og leveringsmåte.

Sluttseddelen utstedes i to eksemplarer og underskrives av begge parter. Hver part får sitt eksemplar.

Er sluttseddel ikke utstedt, eller mangler den noget av det innhold som her er påbudt, har kjøperen å føre bevis for, at partene var blitt enige om å avslutte handel og om de vilkår han påstår.

Forsåvidt kjøperen representeres ved fullmektig, skal denne være forsynt med skriftlig fullmakt.

§ 19. Leveres fersk sild uten å betales kontant, har kjøperen plikt til å utstede seddel, inneholdende selgerens navn, det leverte kvantum, leveringssted, den omforente pris, betalingstid, datum og underskrift. Kjøperen beholder en av selgeren vedtatt avskrift av seddelen.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 20. Ved handel med fersk sild skal benyttes hektolitermålet.

Hermed stemmende målekar kan av enhver forferdiges, men må være innrettet efter den form og justert av de personer og mot sådan betaling, som Kongen bestemmer.

Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for, at sild fremdeles kan selges efter annen overenskomst mellem kjøper og selger.

§ 21. Private saker om tvistigheter, som reiser sig av fisket, eller av handel som foregår der og står i forbindelse

med fisket, innbringes for vedkommende fiskedommer — om sådan er beskikket — eller sorenskriver (se vårsildlovens[1]) § 23). 23 desbr.

Saken blir gjesterettsvis å behandle og påkjenne av dommeren i forening med to av ham uten særskilt godtgjørelse opnevnte og tilsagte meddomsmenn. Disse bør i almindelighet opnevnes efter tur blandt de på rettsstedet eller i dets nærhet værende høvedsmenn, over hvilke opsynet meddeler dommeren opgave. Retsgebyrene i sådanne saker skal være de samme som for ordinære tingsaker bestemt. Til hver av meddomsmennene betales kr. 5,00 for hver sak, — eller for hvert møte, hvis flere møter i samme sak avgis.

Må reiser foretas, får domsmennene sedvanlig skyssgodtgjørelse, der utres av statskassen.

De i nærværende paragraf omhandlede saker påankes, forsåvidt de angår en appellabel gjenstand, like til Høiesterett, og foretas ved varslets utløp uten hensyn til Høiesteretts sesjoner.

§ 22. Den, som berger fordrevet eller tapt fiskeredskap eller båtutstyr, skal, når opsyn er anordnet, såsnart skje kan, melde bergningen for dette. Opsynet har da å søke avhendet den fisk, der måtte være på redskapene, og forøvrig å opbevare det bergede på hensiktsmessig og forsvarlig måte, og bringe til almindelig kunnskap, at eieren kan avhente det mot betaling av bergelønn og andre omkostninger. Hvis ingen eier melder sig innen utgangen av juli måned, selges det bergede ved auksjon. For auksjonen beregnes intet gebyr. Utbyttet av det bergede, såvel av fangst som av redskaper og båtutstyr — med fradrag av bergelønn, hvor sådan er forlangt, og andre omkostninger — tilfaller en for fiskerne nyttig innretning efter Stortingets avgjørelse.

Er opsyn ikke anordnet, skal bergeren innen 48 timer bringe bergningen til almindelig kunnskap ved opslag på nærmeste handelssted eller gård, eller på annen brukelig måte. Hvis ingen eier melder sig innen 14 dager, avgis melding til lensmannen, enten i det distrikt, hvor bergningen har funnet sted, eller i det distrikt hvor bergeren hører hjemme. Lensmannen har straks å sende meldingen videre til opsynschefen.

Undlater bergeren den her påbudte melding eller kunngjørelse, straffes han som for ulovlig omgang med hittegods.

Med hensyn til bergelønnens størrelse forholdes overensstemmende med det sedvansmessige. Bergelønnen for de redskaper, som meldes og avleveres til opsynet, skal opsynet straks utbetale.

§ 23. Denne lov trer i kraft 1 januar 1921.

Fra samme tidspunkt opheves i sin helhet §§ 6, 8, 17, 18,

[1]) Lov av 24 september 1851.

23 desbr. 21, 22, 27 og 35 i lov om vårsildfiskeriet av 24 september 1851, og likeså enhver annen bestemmelse som måtte stride mot nærværende lov.

23 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved bestemmes:

I.

1. Det av Lærehjems- og verneforeningene oprettede lærehjem på Bredtveit i Østre Aker godkjennes som læreanstalt for menn efter straffelovens § 52 og straffeprosesslovens § 85 (lover nr. 1 og 2 av 25 juli 1919).

2. Justisdepartementet bemyndiges til å utferdige de i forannevnte lovsteders siste avsnitt omhandlede nærmere regler.

3. Ordningen, som trer i kraft fra 1 mars 1921, gjelder inntil videre.

II.

Ikrafttredelsestiden for kongelig resolusjon av 6 november 1920 angående godkjennelse av De norske forsorgsforeninger og Lærehjems- og verneforeningene til å utøve henholdsvis det i straffelovens §§ 52—53 og straffeprosesslovens § 85 omhandlede tilsyn med lovovertredere utsettes fra 1 januar til 1 mars 1921.

23 desbr. **Kongelig resolusjon****), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Fredriksvern herred under 26 oktober 1920 vedtatt beslutning om forandring av § 13 i de ved kongelig resolusjon av 18 februar 1996, jfr. de kongelige resolusjoner av 25 oktober 1902 og 14 november 1905, stadfestede politivedtekter for herredet.

23 desbr. **Kongelig resolusjon*****), hvorved der i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Meldal herred i Sør-Trøndelag fylke under 9 juli og 30 oktober 1920 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 1 juni 1917 stadfestede vedtekter.

*) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78.
**) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78, hvor § 13 i endret lydelse er inntatt.
***) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78. hvor politivedtektene er inntatt.

Kongelig resolusjon*], hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme lovs §'s siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Ulvik lensmannsdistrikt, Hordaland fylke. 23 desbr.

Kongelig resolusjon*), hvorved den ved sportelloven av 6 august 1897, dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme §'s siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Talvik lensmannsdistrikt, Finnmark fylke. 23 desbr.

Kongelig resolusjon**), hvorved bestemmes: 23 desbr.

1. I medhold av byformanskapslovens § 40 stadfestes Gjøvik bystyres beslutning av 2 desember 1920 om oprettelse av folkeregister for kommunen.

2. I medhold av lov om folkeregistre av 24 juni 1915 stadfestes den av Gjøvik bystyre i det i post 1 nevnte møte vedtatte vedtekt for folkeregistret.

Kongelig resolusjon*), hvorved i henhold til lov av 18 juni 1915 om midlertidig forlengelse av den i lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910, henholdsvis § 6 og § 14, omhandlede tillegsfrist for betaling av årsavgift for patenter bestemmes: 23 desbr.

Den i § 6, tredje ledd, i lov om patenter av 16 juni 1885 og i § 14, annet ledd, i lov om patenter av 2 juli 1910 omhandlede tilleggsfrist av 3 måneder for betaling av årsavgift for patenter forlenges for de patenter, for hvilke årsavgiften forfaller i tiden fra og med 1 april 1920 til og med 30 juni 1920, til 9 måneder, og for de patenter, for hvilke årsavgiften forfaller i tiden fra og med 1 juli 1920 til og med 30 desember 1920, til 31 mars 1921.

Kongelig resolusjon*), hvorved i medhold av § 9 i lov om torskefiskeriene i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus amter av 28 juni 1913 bestemmes: 23 desbr.

1. Kongelig resolusjon av 1 desember 1916, hvorefter ikke alle fiskeredskaper behøver å være optatt av sjøen innen midnatt før søn- og helligdager innen Kinn opsynsdistrikt, og hvorefter trekning av fiske-

*) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78.
**) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78. hvor vedtekten er inntatt.

23 desbr. redskaper på visse av påskens helligdager skal være tillatt innen samme opsynsdistrikt, opheves, forsåvidt angår Store og Lille Batalden med indre øer og sund innenfor en linje, trukket fra ytterste Mulen over innerste Aralden til høieste Kinn.

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

23 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i henhold til § 39, 3dje ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes:

Rørleggerarbeider, som har forbindelse med innretninger tilhørende Bodø vann- og kloakkvesen innen Bodø kommune, må inntil videre ikke utføres av andre enn dem, som får formannskapets bevilling dertil.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til straffelovens §§ 333 og 339 I.

For sådan bevillings meddelelse, varighet og ophør fastsettes følgende bestemmelser:

Ingen kan autoriseres som vann- og kloakk-rørlegger, medmindre han har erhvervet håndverksborgerskap som rørlegger i Bodø, bestått den av magistrat og formannskap anordnede eksamen og har fylt 25 år og kan fremlegge attest for et hederlig liv.

De autoriserte rørleggere antas av formannskapet for et tidsrum av 5 år og står under kontroll av stadsingeniøren.

Ved første gangs autorisasjon regnes autorisasjonstiden fra nærmest efterfølgende 1 januar.

Senest to måneder forinnen perioden utløper, må der til formannskapet innsendes ansøkning om fornyet bevilling (autorisasjon), såfremt sådan ønskes, ledsaget av de fornødne oplysninger.

Formannskapet forbeholder sig rett til straks å tilbakekalle bevillingen (autorisasjonen), når vedkommendes forhold ikke er tilfredsstillende.

Bevillingen (autorisasjonen) trer ut av kraft, når vedkommende rørlegger ikke har anmeldt noget arbeide i løpet av ett år.

For å få bevilling må vedkommende ved sin underskrift forplikte sig til å befølge den til enhver tid gjeldende instruks, således som den vedtas av Bodø magistrat og formannskap, å gjøre sine arbeidere bekjent med dens bestemmelser og å sørge for, at der i rørleggerverkstedet på ett eller flere iøinefallende steder er opslått eksemplarer av instruksen.

23 desbr. **Kongelig resolusjon***), hvorved i medhold av § 5, jfr. § 4, i lov nr. 1 av 18 august 1914 utførselsforbudet for salt midlertidig settes ut av kraft.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

---

*) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78.

Kongelig resolusjon*), hvorved i henhold til § 67 i brandloven av 15 august 1908 stadfestes som gjeldende inntill videre den av Kristiania bystyre i møte den 25 november 1920 vedtatte tilleggsbestemmelse til nevnte lovs § 6, 2net ledd, forsåvidt Kristiania angår, — sålydende: 23 desbr.

»medmindre loftsleilighetens innredning og dens forbindelse med husets trapper er sådan, at brandstyret finner det ubetenkelig.«

Kongelig resolusjon, hvorved i medhold av byformannskapslovens § 40 stadfestes Hønefoss bystyres vedtak av 14 juni 1920 om forandring i den ved kongelig resolusjon av 27 oktober 1916 stadfestede vedtekt for Hønefoss kommunes funksjonærers pensjonskasse. 23 desbr.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til § 1, 4. ledd, i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 bestemmes, at stadsarkitekten i Haugesund skal være medlem av bygningskommisjonen og reguleringskommisjonen sammesteds fra 1 januar 1921. 23 desbr.

Kongelig resolusjon, hvorved Statens Brenselsstyre opheves fra utgangen av året 1920 å regne. 23 desbr.

Kongelig resolusjon, hvorved det ved kongelig resolusjon av 24 august 1917 oprettede Statens Brenselsråd opheves fra utgangen av året 1920 å regne. 23 desbr.

Kongelig resolusjon, hvorved bifalles nedenstående instruks, inneholdende nærmere regler for rettenes ansettelse av godtgjørelse for aktorer og offentlige forsvarere samt sakkyndige i straffesaker ved andre domstoler enn Høiesterett. 23 desbr.

I. For aktorer og forsvarere.

§ 1. For utførelsen av en sak med rettsmøte inntil 5 timer beregnes en godtgjørelse av efter omstendighetene:

a) for forsvarere i lagmannsrettssaker og krigsrettssaker fra 50 til 80 kroner.
b) for aktorer i meddomsrettssaker fra 60 til 80 kroner.
c) for forsvarere i meddomsrettssaker fra 40 til 70 kroner.

Heri er innbefattet godtgjørelse for det forberedende arbeide.

Er saken vidtløftigere, det forberedende arbeide betydelig, eller varer rettsmøtet lengere enn 5 timer uten dog å medta mer enn 1 dag, kan godtgjørelsen forholdsvis forhøies, dog ikke utover det dobbelte av forannevnte maksimumsbeløp.

*) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78.

23 desbr. Varer hovedforhandlingen mer enn 1 dag, kommer foranstående bestemmelser også til anvendelse på efterfølgende dager eller deler derav.

§ 2. De i § 1 inneholdte regler for beregningen av godtgjørelse for aktorer og forsvarere i meddomsrettssaker finner tilsvarende anvendelse ved beregningen av godtgjørelse for aktorer og forsvarere ved tingsvidner og granskningsforretninger, som optas i henhold til straffeprosesslovens §§ 296 og 297, såvelsom ellers ved forhørsretter, dog således, at godtgjørelsen, hvor forretningen har vært ganske kortvarig, kan nedsettes til 30 kroner.

§ 3. I tilfelle av reise kan med den begrensning, som flyter av straffeprosesslovens § 107, godtgjørelsen forhøies med et passende beløp for reisedagene, dog må dette ikke overstige 50 kroner for hver full dag, reisen med nødvendighet har medtatt utenfor rettsdagene.

II. For sakkyndige.

§ 4. For å gjøre tjeneste som sakkyndig, beregnes for læger, hvor sportellovens § 109 ikke er anvendelig, jfr. kgl. resolusjon av 21 juli 1917 avsnitt III, en godtgjørelse av efter omstendighetene inntil:

a) for hver full rettsdag 100 kroner.

b) for hver full dags arbeide utenfor retten 80 kroner.

c) for hver full reisedag 50 kroner.

§ 5. For andre sakkyndige enn læger beregnes en efter den sakkyndiges kvalifikasjoner og de øvrige omstendigheter avpasset godtgjørelse, som dog ikke må overstige den i § 4 opstilte norm.

III. Almindelige bestemmelser.

§ 6. Er godtgjørelsen normert pr. full dag, blir et forholdsvis mindre beløp å beregne, forsåvidt kun en del av dagen er medgått. Som full retts- eller arbeidsdag betraktes det, når forhandlingene eller arbeidet på en dag har varet 8 timer eller derover.

§ 7. Har en aktor eller forsvarer utført eller en sakkyndig gjort tjeneste som sådan under flere saker på samme reise, iakttas, at den samlede godtgjørelse for de enkelte saker ikke kommer til å overskride, hvad der finnes å være rimelig betaling for den til samtlige saker medgåtte tid.

§ 8. Forsåvidt hjemmearbeidets varighet kommer i betraktning ved godtgjørelsens ansettelse, blir alene å ta hensyn til den tid, som arbeidet, utført med tilbørlig flid, finnes med rimelighet å burde ha medtatt.

§ 9. Ved de opstilte satser for godtgjørelsens beregning er det forutsetningen, at arbeidet er utført med dyktighet og omhu. I manglende fall nedsettes godtgjørelsen.

§ 10. De i denne instruks inneholdte grunnsatser kan 23 desbr.
fravikes, forsåvidt retten finner, at der i det enkelte tilfelle er sådanne særegne omstendigheter tilstede, at godtgjørelsen ellers vilde bli i vesentlig grad utilstrekkelig. I så fall blir de omstendigheter særlig å anføre, som har begrunnet fravikelsen.

De i instruksen opstilte minimumsgrenser er alltid uforbindende for retten.

§ 11. De i denne instruks inneholdte regler trer i kraft fra 1 februar 1921 og gjelder inntil videre.

Fra samme tid opheves kronprinsregentens resolusjon av 13 juni 1894 og de kongelige resolusjoner av 23 mars 1901, 16 november 1917 og 24 september 1918.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det 23 desbr.
av skibsreder K. Salvesen ved gavebrev av 6 desember 1919 oprettede »Kjøbmand L. A. Salvesen og hustrus legat til fordel for unge Kragerømenneskers utdannelse i merkantil retning« og på de under 22 januar og 12 (11) oktober 1920 utferdigede statutter for dette legat.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til telegrafdirektøren, 23 desbr.
hvori departementet samtykker i, »at det for de internasjonale telegraftakster settes en ekvivalent av 1 fr. = 1 kr., og at takstene til de uteneuropeiske land omregnes efter denne ekvivalent, således at det i tilfelle foretas en avrunding til nærmeste tall, som er delelig med 5. For de europeiske land omregnes taksten efter 1 fr. = 1 kr. med en avrunding nedad for samtlige, med undtagelse av Storbritannia og Irland, såvidt som den i det internasjonale telegrafreglements art. XXVII, 2 angitte grense tillater det, dog således at det alltid blir regnet med hele ører, jfr. kongelig resolusjon av 26 november 1920.

Den forhøiede ekvivalent gjøres gjeldende fra 1 januar førstkommende eller såsnart som det er mulig efter denne dag«*).

Skrivelse fra Utenriksdepartementet: 24 desbr.

Ifølge meddelelse fra legasjonen i Bern har Norges minister i Bern og det schweiziske forbundsråds president den 20 november 1920 undertegnet en protokoll om Norges tiltredelse til den internasjonale godstrafikkoverenskomst av 14 oktober 1890 med tilleggsdeklarasjon av 20 september 1893, hvilken tiltredelse blev bifalt ved kongelig resolusjon av 12 juni 1914.

Norges tiltredelse av overenskomsten er gjeldende fra 20 desember 1920.

---

*) Forhøielsen trådte i kraft 15 januar 1921.

24 desbr. **Skrivelse***) fra Provianteringsdepertementet, hvori meddeles, at departementet under 22 s. m. har ophevet forbudet mot uten spesiell tillatelse å anvende sinders (metallurgisk koks) til annet enn til teknisk bruk i smelteindustrien.

29 desbr. **Skrivelse****), hvorved der i henhold til kongelig resolusjon av 24 august 1917 post 2 om bemyndigelse for Justisdepartementet til å utferdige nærmere forskrifter angående passtvang m. v. fastsettes følgende

Bestemmelser om forandring i passordningen mellem Norge og Danmark.

1. De ved Justisdepartementets skrivelse av 1 august 1918 fastsatte særlige forskrifter om visering m. v. for reisende, som er forsynt med dansk pass, opheves.
2. Alle danske pass, som er utferdiget i overensstemmelse med de almindelige passforskrifter, gir innenfor den i passet angitte gyldighetsfrist adgang til Norge uten visum.
3. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1921.

Norsk visum tegnet på dansk pass før 1 januar 1921 er uten innflydelse på den adgang, passet gir til innreise og ophold i Norge.

Tilsvarende bestemmelser blir samtidig gitt i Danmrak angående reisende med norsk pass.

29 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det i henhold til avdøde frøken Mathilde Frødings ønske oprettede »Legat til Gustaf Frødings minde« og på de den 24 juli 1920 utferdigede statutter for dette legat.

31 desbr. **Lov****)[1]) om adgang til forhøielse inntil videre av de i havnelovens §§ 16, 28, 29 og 47 omhandlede avgifter.

§ 1. Efter beslutning av vedkommende kommunestyre kan Kongen treffe bestemmelse om, at de i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 §§ 16, 28, 29 og 47 omhandlede avgifter inntil videre forhøies med inntil 100 pct.

§ 2. Denne lov trer i kraft fra 1 januar 1921.

31 desbr. **Kongelig resolusjon,** hvorved bestemmes:

1. De vedtekter for Trondhjem brennevinssamlag, som blev stadfestet ved kongelig resolusjon av

*) Bekjentgj. 28 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 78.
**) Bekjentgj. 31 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 79.
[1]) St.besl. 13 desember. Se Ot.prp. nr. 73. Innst. O. nr. 155. St.tid., forh. i Ot. s. 1246—1269; i Lt. s. 330.

19 mars 1920 som gjeldende inntil utgangen av 1920, 31 desbr.
stadfestes i medhold av § 1 i lov av 23 juli 1919 om tillegg til lov om skjenkning og salg av brennevin, øl, m. v. av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1908, samt i medhold av § 23 i ovennevnte lov av 17 mai 1904 som gjeldende inntil videre.

2. Det pålegges vedkommende fylkesmann innen utgangen av hvert års juni måned å sende inn til Departementet for Sociale Saker avtrykk av den årlige beretning om samlagets virksomhet og en fortegnelse over samlagets medlemmer.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet, hvori med- 31 desbr.
deles, at departementet s. d. har ophevet påbudet om plikt for importører og forhandlere av kull, koks og sinders til å avgi oplysning om sine beholdninger og innkjøp av ovennevnte varer.

*) Bekjentgj. 10 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 1 for 1921.

Tillegg*).

1918 14 mai. **Kongelig resolusjon**,**) hvorved i medhold av §§ 1 og 2 i lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum bestemmes, at Grimstad kommune efter beslutning av magistrat og formannskap skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av foreningss- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter innen byens grenser på de forøvrig i nevnte lov fastsatte betingelser.

1920 5 janr. **Rundskrivelse** fra direktøren for det civile medisinalvesen, hvori direktøren henstiller til helserådene å fatte beslutning om, at tilfelle av »encephalitis lethargica« uten ophold skal meldes til helserådets ordfører, og om at patientene skal isoleres. Forsøksvis bør der innføres en isolasjonstid av 3 ukers varighet efter ophøret av de kliniske symptomer.

Med hensyn til måten for iverksettelse av isolasjonen bør helserådene i henhold til § 21 i sundhetsloven av 16 mai 1860 beslutte, at de angrepne skal være forpliktet til å la sig innlegge i sykehus, hvis vedkommende helseråds ordfører finner, at isolasjonen ikke på annen måte lar sig betryggende gjennemføre.

Den efter ondartede smittsomme sykdommer vanlige desinfeksjon må foretas.

Socialdepartementet vil foranledige anvist skyssgodtgjørelse av statskassen til vedkommende læger for reiser i anledning omhandlede sykdom forsåvidt angår reiser, som anses nødvendige i det offentliges interesse for å virke til forebyggelse av sykdommens utbredelse og få den stanset.

Departementets forutsetning herfor er, at lægens kostgodtgjørelse og de øvrige omkostninger ved foranstaltninger, som helserådet måtte treffe, utres av fylkes- og bykommunene i

*) Det herunder inntatte har foreligget for redaksjonen for sent til å kunne optas på sin plass i vedkommende hefte.

**) Bekjentgj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 60.

henhold til sundhetslovens § 15. Helserådet bør derfor rette henvendelse herom til vedkommende fylkesmann eller i byene til magistrat og formannskap. Lægenes skyssregninger må i tilfelle forsynes med attestasjon om, at kostgodtgjørelsen utrs således som foran nevnt. 5 janr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Justisdepartementet, hvori uttales, at dokumenter, som innsendes til tinglysning men som på grunn av stempellovgivningens bestemmelser eller fordi vedkommende tinglysningsbetjent anser stempelspørsmålet tvilsomt, må innsendes til Finansdepartementet, først bør tinglyses og derpå innsendes til nevnte departement. Man antar nemlig, at en annen fremgangsmåte vil kunne utsette dokumentenes rettighetshavere for tap, da dokumentene selvsagt ikke kan påregnes å bli ekspedert fra departementet så hurtig, at tinglysningen ikke vilde bli forsinket. Stempellovgivningen inneholder ingen bestemmelse, som hindrer en sådan fremgangsmåte. 16 april.

Da tinglysningsgebyr efter sportellovens § 81 skal erlegges forskuddsvis, vil tinglysning kunne nektes iverksatt, hvis gebyret ikke er erlagt. Man vil dog finne det i sin orden, at tinglysning, når der er tvil om beregningen, ikke nektes, medmindre innsenderen er ukjent eller der av annen grunn vil være tvil om, hvorvidt gebyret kan erholdes, hvis det ikke er innbetalt på forhånd.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en fylkesmann, hvori meddeles, at den i Lovtidende inntatte skrivelse fra departementet av 16 mars 1901 angående lensmenns godtgjørelse for tilsigelse i privat politisak (tyendesak) fremdeles står ved makt. Denne skrivelse kommer imidlertid ikke til anvendelse ved farskapssaker, idet departementet slutter sig til en av Socialdepartementet avgitt uttalelse, hvorefter lensmenn efter sportellovens § 117, 4 ledd litr. a. ikke tilkommer betaling for tilsigelse i de nevnte saker. 27 april.

Tilleggsartikkel*) til myntkonvensjonen av 27 mai 1873 og tilleggskonvensjonen av 16 oktober 1875. 11 mai.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles stortingsbeslutning**) av 16 mars 1920 angående gebyrer til statskassen for undersøkelse av kjeler og rørledninger, som er utsatt for damptrykk, sålydende: 3 juni.

*) Inntatt i »Overenskomster« for 1920 nr. 3 (s. 67 flg.).
**) Se St. prp. nr. 1, hovedp. VII A, inntektsbudgett kap. 1, tit. 1, utgiftsbudgett kap. 1, tit. 1—14. Innst. S. nr. 93. St. tid. s. 718—724.

3 juni. »For den i § 9 i lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915 påbudte undersøkelse av kjeler og rørledninger, der er utsatt for damptrykk, bestemmes å skulle erlegges betaling til statskassen overensstemmende med følgende betalingsregulativ:

	Dampkjeler heteflate kvm.			Gebyr i kroner.
	Til og med		1	10,00
Fra	1	—»—	8	15,00
»	8	—»—	15	25,00
»	15	—»—	25	40,00
»	25	—»—	50	55,00
»	50	—»—	100	75,00
»	100	—»—	250	100,00
»	250	—»—	350	125,00
»	350	—»—	450	150,00

o. s. v. kr. 25,00 for hvert påbegyndt 100 kvm. tillegg i størrelsen.

	Dampbeholder volum i kbm.			Tørrecylinder volum i kbm.	Gebyr i kroner.
	Til og med	0,2	Til og med 4		10,00
Fra	0,2	—»— 0,5	Over 4		15,00
»	0,5	—»— 2,0			25,00
»	2	—»— 5			40,00
»	5	—»— 12			55,00
»	12	—»— 20			75,00
»	20	—»— 30			100,00
Over	30				125,00

Hvor flere tørrecylindre kan undersøkes ved en og samme trykkprøve, skal den samlede avgift ikke overstige kr. 100,00.

For utferdigelse av gjenpart av certifikat erlegges et gebyr av kr. 5,00.

For forhåndsapprobasjon av kjeltegninger, innmurings- og fyrhustegninger erlegges følgende gebyr:

For kjeler til og med 50 kvm. heteflate	kr.	10,00
—»— fra 50 til og med 100 kvm.	»	15,00
—»— over 100 kvm.	»	20,00

For overvær av materialprøvning og for besiktigelse av materialer beregnes kr. 5,00 for hver paabegynot time dog minst kr. 5,00 pr. undersøkt stykke materiale og ikke over kr. 25,00 for en dags arbeide på samme sted.«

Gebyrene trer istedenfor de av Stortinget under 16 september 1909 fastsatte, jfr. kongelig resolusjon av 28 s. m. (Lovtid. 2nen avd. 1909 s. 555), og skal erlegges for alle de nevnte undersøkelser, som avholdes fra og med 1 juli 1920.

Departementet bemerker, at bestemmelsene i § 44, 2 og 3 ledd, i de ved kongelig resolusjon av 15 januar 1910 (Lovtid. 2nen avd. s. å. pag. 9) approberte kjelforskrifter fremdeles blir gjeldende. Disse bestemmelser er sålydende: 3 juni

»Hvor flere dampbeholdere i samme bedrift har vært gjenstand for undersøkelse og prøve, og hvor de er anordnet således, at flere har kunnet undersøkes underett, kan departementet for disse fastsette en reduksjon av inntil 50 pct. i ovenanførte betaling.

Gebyr blir å erlegge, selvom kjel eller beholder viser sig å lide av sådanne mangler, at certifikat ikke kan utstedes, eller når undersøkelsen ikke har kunnet fremmes på grunn av manglende forberedelse fra eierens eller rekvirentens side.«

Skrivelse fra Finansdepartementet til en fylkesmann, hvori meddeles, at den ved lov av 12 juli 1918 og kongelig resolusjon av 19 s. m. bestemte forhøielse av 50 pct. av forkynnelsesgebyret efter sportellovens § 114 kun gjelder det ordinære gebyr kr. 1,60. Dette gebyr er overalt forhøiet til kr. 2,40. En tidligere forhøielse får da ikke lenger nogen betydning i tilfelle, hvor den ikke er større enn den nu bestemte forhøielse. Er gebyret tidligere forhøiet til kr. 2,00, blir gebyret således nu kr. 2,40. Er det tidligere forhøiet til kr. 2,40, blir det uforandret, idet den nu bestemte forhøielse da faller sammen med den tidligere, jfr. departementets i Lovtidende inntatte skrivelse av 2 august 1919. 15 juni.

Forandringer*) i reglementet for Norges Bank. 30 juni.

Efter de av representantskapet for Norges Bank den 30 juni 1920 fattede beslutninger skal reglementets § 84 b gis sådan lydelse:

»Ved forvaltning av opbevarte verdipapirer beregnes en årlig avgift av 1 pro mille, minimum kr. 5,00. Hvis verdien er over kr. 100 000,00, kan avgiften beregnes som under a anført.«

Annet avsnitt av reglementets § 30 skal herefter lyde:

»Innenbys betalbare papirer med kun ett utviltomt godt navn kan med eller uten sidesikkerhet undtagelsesvis diskonteres for kortere tid efter beslutning i fulltallig bestyrelsesmøte.«

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 9 juli.

1. For almindelige innenrikske pakker utgjør portoen:

*) Bekjentgj. 4 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 57.

9 juli.

for vekt til og med	. . .	1 kg.	70 øre		
» » over 1 kg.	til og med	3	»	110	»
» » » 3	—»—	5	»	170	»
» » » 5	—»—	6	»	240	»

og således videre 70 øre for hvert overskytende kg. eller del derav.

For i l p å k k e r dobbelt porto av almindelige pakker.

2. For s p e r r e g o d s p a k k e r opkreves et tillegg til den almindelige pakkepostporto av:

25 pct. for sperregods I.
50 pct. » — II.
100 pct. » — III.

Minimumstaksten settes til kr. 1,40, kr. 2,60 og kr. 4,80 henholdsvis for sperregods I, II og III.

Alle takster rundes av opad til nærmeste med 10 delelike tall.

3. Som s p e r r e g o d s betraktes:

I. Pakker, hvis lengde og omkrets overskrider 110 cm. inntil 140 cm.

II. Pakker, hvis lengde og omkrets overskrider 140 cm. inntil 170 cm.

III. Pakker, hvis lengde og omkrets overskrider 170 cm. inntil 220 cm.

Pakker, som på grunn av sin form og sin skjørhet vanskelig lar sig pakke sammen med andre pakker eller krever særlig varsom behandling, betraktes som sperregods II, hvis de ikke efter sin størrelse går inn under sperregods III. Til sådanne pakker regnes de, som ikke tåler vekten av en fylt postsekk eller som på grunn av sin beskaffenhet ellers ikke tåler å pakkes i poser og som derfor må sendes løse, såmt trekasser uten papiromslag. Til sperregodspakke I henregnes altid verdipakker, hvis de ikke på grunn av de almindelige sperregodsregler går inn under sperregods II og III.

4. Den høieste tillatte vekt av pakker er:

a. når pakken skal befordres med jernbane eller dampskib, 25 kg.

b. når pakken skal befordres med gående post, $1^1/_2$ kg.

c. i alle andre tilfelle 10 kg.

Summen av en pakkes lengde og omkrets må ikke overskride:

a. når pakken skal befordres med jernbane eller dampskib, 220 cm.

b. når pakken skal befordres med gående post, 110 cm.

c. i alle andre tilfelle 170 cm.

Disse bestemmelser trer i kraft fra 10 august 1920.

Noteveksling*) mellem Norge og Finland om vedtagelse av fiskeriregler for Tanavassdraget. 29 juni. 16 juli.

Skrivelse fra Socialdepartementet til formannen i en husleienemnd, hvori uttales: 19 juli.

Efter boliglovens § 1, 2net ledd, 1ste avsnitt, jfr. § 9, 1ste ledd, kan en leieboer ikke rettsgyldig sies op eller tvinges til å flytte uten husleienemndens samtykke. En forkortelse av opsigelsesfristen fra 3 til 1 måned er en delvis opsigelse av den gamle leieavtale og avslutning av en ny. En slik forandring av kontrakten antas derfor ikke rettsgyldig å kunne skje uten husleienemndens samtykke — ialfall hvis leieboeren gjør innsigelse mot forandringen.

Spørsmålet hører iøvrig i tilfelle av tvist under domstolene.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 23 juli.

1. Der fastsettes følgende portosatser og gebyrer:

For korsbåndsforsendelser, som alltid må forutbetales, utgjør portoen:

Trykksaker, korrekturark med eller manuskript, vareprøver og mønstrer samt forretningspapirer:

For vekt til og med	20 gram	10 øre
—»—	125 »	20 »
—»—	500 »	30 »

For forsendelser med ophøiet skrift for blinde:

For vekt til og mad	1000 gram	5 øre
—»—	2000 »	10 »

Rekommandasjonsgebyret utgjør 15 øre.

For verdibrev utgjør portoen:

a. Vektporto som for almindelige brev.
b. Rekommandasjons- og assuransegebyr, beregnet således:
   1. For verdi til og med 250 kroner 15 øre pr. forsendelse.
   2. For verdi over 250 kroner 15 øre pr. forsendelse med tillegg av 10 øre pr. 250 kroner eller del derav.

*) Inntatt i »Overenskomster« for 1920 nr. 5 s. 83 flg.

23 juli. For verdikonvolutter tar postvesenet 5 øre pr. stykke.

For forsegling beregnes 10 øre pr. forsendelse.

Eftertellingsgebyret utgjør:

For beløp inntil kr. 500,00 10 øre, og for større beløp et tillegg av 5 øre for hver overskytende 500 kroner eller del derav. Gebyret for innlevering av private postsaker efter den almindelige mottagelsestids utløp utgjør 10 øre pr. forsendelse.

Postanvisninger:

Portoen utgjør:

For beløp til og med	kr.	10,00	20 øre
—»—	»	100,00	25 »
—»—	»	200,00	35 »
—»—	»	300,00	40 »
—»—	»	400,00	45 »
—»—	»	500,00	50 »
—»—	»	750,00	60 »
—»—	»	1 000,00	70 »

For beløp over kr. 1 000,00 1 av tusen av det pålydende beløp. Brøk av øre avrundes opad.

For mottagelsesbevis for rekommanderte forsendelser, verdiforsendelser, pakker og postanvisninger erlegges et gebyr av 15 øre.

Postopkravsgebyret utgjør 15 øre.

Postinnkassasjoner:

Gebyret utgjør:

For fordring inntil	kr.	100,00	20 øre
—»—	»	500,00	30 »
—»—	»	1 000,00	40 »

11. Gebyret for efterspørsler efter postforsendelser utgjør et beløp lik portoen av et almindelig brev, for tiden 15 øre.
12. Ilpostgebyret for almindelige brev, brevkort og korsbåndsforsendelser utgjør 40 øre.
13. Gebyret for avsetning utgjør kr. 4,00 pr. kvartal; gebyret for postbokser utgjør pr. kvartal kr. 3,50 for små bokser og kr. 5,00 for større bokser.

2. Disse portosatser og gebyrer samt Stortingets beslutning av 17 juli 1920 om den almindelige porto for brev og brevkort trer i kraft fra 1 september 1920.

3. Stortingets beslutning av 17 juli 1920 om portoen for tidender og tidsskrifter trer i kraft fra 1 januar 1921. 23 juli.
4. Fra 1 september til 31 desember d. å. utgjør portoen for tidender og tidsskrifter i postabonnement 15 øre pr, kg. For tidender, som utkommer minst 3 ganger ukentlig, dog kun 12½ øre pr. kg.

For bilag til tidender og tidsskrifter erlegges en tilleggsporto av ½ øre for hvert postsendt eksemplar, når vekten ikke overstiger 50 gram, og 1 øre pr. eksemplar av vekt over 50 gram.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Buskerud, hvori uttales: 30 juli.

Efter boliglovens § 11, 2net ledd, 2net punktum, skal »anken fremsettes for husleienemndens formann, der — såfremt nemnden ikke avhjelper det påankede forhold i henhold til § 6, 5te ledd — snarest mulig oversender saken til ankenemnden med de nødvendige dokumenter og oplysninger.« Som det vil ses av bestemmelsens ordlyd, må det antas å være lovens mening, at ankebegjæringen skal behandles av den samlede nemnd som en selvstendig sak, før den i tilfelle sendes over til ankenemnden.

Efter lovens ord kan der heller ikke antas å være adgang for husleienemnden til å bemyndige formannen til i visse tilfelle å ekspedere ankebegjæringen over til ankenemnden, uten å forelegge saken for den samlede nemnd

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Telemark, hvori uttales, at den omstendighet, at den del av et herred, hvor vedkommende hus ligger, senere er innlemmet i en kjøpstad, ikke kan antas å gjøre vedkommende husleienemnds i møte før innlemmelsen lovlig fattede beslutning ugyldig. 7 aug.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Hedmark, hvori uttales: 12 aug.

En husleienemnd hadde spurt, om leieboere, som bor i hus, som er ekspropriert av Statsbanene, kan sies op eller tvinges til å flytte uten husleienemndens samtykke. Med bemerkning, at avgjørelsen i tilfelle av tvist hører under domstolene, uttaler departementet, at det for sitt vedkommende nærmest er tilbøielig til å anta, at husleienemndens samtykke er nødvendig. Sammenlign en utrykt dom av Kristiania Overrett av 18 august 1919, hvor det er antatt, at odelsløseren med hjemmel i odelslovens § 31 ikke kan si op personer, som bor til leie i hus, som tilhører odelsgodset, uten husleienemndens samtykke.

12 aug. Dette bør dog formentlig ikke nektes, når opsigelsen er nødvendig for ekspropriasjonens øiemed, f. eks. når huset skal rives ned for å bruke tomten til annlegg av jernbanelinje, stasjonsbygning o. lign., idet det dog bør iakttas, at der — som i nærværende tilfelle — gis leieboeren en rimelig frist til å flytte. Anderledes stiller det sig, hvor den eksproprierte eiendom foreløbig aktes brukt til andre formål, f. eks. til bolig for en del av Statsbanenes tjenestemenn.

6 septbr. **Skrivelse** fra Departementet for Sociale Saker til ildsfarlighetsinspektøren, hvori departementet uttaler, at det med inspektøren er enig i, at der med uttrykket »vesker av lignende letantendelighet« i § 16, 1 B i ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 med tilleggslover (loven er, som den nu lyder, i sin helhet tatt inn i Lovtidende for 1915 s. 221 flg.), skal forstås vesker med flampunkt under 50 % C.

20 septbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Møre, hvori uttales:

Boligloven av 12 juli 1918 med tillegg av 23 juli 1919 har ingen bestemmelse om, at ankenemndens medlemmer skal være bosatt i kommunen. Men bare kommunens innvånere er pliktig til å motta valg. I en skrivelse til fylkesmannen i Rogaland av 2 september 1918 (i Lovtidenden) har departementet, forsåvidt angår bestemmelsen i boliglovens § 4 om husleienemndens medlemmer, uttalt, at disse antas å burde velges blandt kommunens innvånere. Det samme må gjelde ankenemndens medlemmer. Når vedkommende medlem bodde i kommunen den gang han blev valgt, må han imidlertid formentlig ha adgang til å fortsette ut sin funksjonstid, selv om han i løpet av denne flytter fra kommunen.

28 septbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Departementet for de Offentlige Arbeider, hvori uttales, at lovgivningen om kommunal regulering av husleie angår bare leieforhold. Sådant kan formentlig ikke sies å foreligge, når der er tillagt en tjenestemann bolig av hensyn til hans virke, og bruken herav utgjør en del av hans lønn (»tjenestebolig«). Jfr. Ot. prp. nr. 73 for 1917, side 10, 2nen spalte, øverst. I disse tilfelle vil derfor tjenestemannen kunne tvinges til å flytte, uten at saken behøver å bringes inn for husleienemnden.

6 oktbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til Nord-Trøndelag fylke, hvorved i medhold av lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes:

At Inderøy jordmordistrikt i Nord-Trøndelag fylke deles i følgende 3 distrikter: 6 oktbr.

1. Inderøy jordmordistrikt. omfattende herredet av samme navn.
2. Røra jordmordistrikt, omfattende herredet av samme navn.
3. Sandvollan jordmordistrikt, omfattende herredet av samme navn. Delingen trer i kraft fra den tid fylkesmannen bestemmer.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Finnmark fylke, hvorved i medhold av lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes: 10 novbr.

At der fra Sør-Varanger jordmordistrikt i Finnmark fylke utskilles et nytt jordmordistrikt — Bugønes — omfattende Bugønes, Bugøfjord, Neiden, Munkefjord og Munkelv av Sør-Varanger herred.

Delingen trer i kraft fra den tid fylkesmannen bestemmer.

Fra den tid, jordmor overtar distriktet, bortfaller den i departementets skrivelse av 19 juni 1912 gitte godkjennelse av, at der i Sør-Varanger distrikt med bopel på Bugønes ansettes en jordmor uten avgrenset distrikt ved siden av den tidligere distriktsjordmor.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Sør-Trøndelag fylke, hvorved i medhold av lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes: 12 novbr.

At de ved høieste resolusjon 13 januar 1874 oprettede jordmordistrikter Orkedal øvre (søndre) og Orkedal nedre (nordre) omreguleres i følgende 3 jordmordistrikter:

1. Orkdal jordmordistrikt, omfattende herredet av samme navn.
2. Orkland jordmordistrikt, omfattende herredet av samme navn.
3. Orkanger jordmordistrikt, omfattende herredet av samme navn.

Delingen trer i kraft fra den tid fylkesmannen bestemmer.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Hedmark fylke, hvorved i medhold av lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes: 1 desbr.

At der fra det ved høieste resolusjon av 26 oktober 1853 oprettede Eidskog jordmordistrikt i Hedmark fylke utskilles et nytt distrikt Vestmarken, omfattende sognet av samme navn.

Delingen trer i kraft fra den tid fylkesmannen bestemmer.

Rettelser.

S. 20. I kgl. resol. av 6 februar om kjørehastigheten for motorvognkjøring i Sarpsborg står i siste linje: fra 15 til 25 kilometer i timen, — skal være: fra 15 til **24** kilometer i timen.

S. 55. I meddelelse til hæren av 17 februar er citert § 6 i lov av 9 august 1917 osv., — skal være § 6 i lov av 9 august **1918** (nr. 6).

S. 220. I kunngjørelse om arveavgift m. v. av 21 mai 1920 står under post 1 § 1 b i 4de linje (efter 3 pct.): av de næste 10 000,oo . . . 3 pct. — skal være **4 pct.**

S. 276. Lov av 29 juni (nr. 7) er inskribert l. om forandring i og forlenget gyldighet av lov av 27 mai 1920 —, skal være: l. om osv. — — 27 mai **1910**.

Alfabetisk register

til

Norsk Lovtidende, 2nen avdeling

for

1920

Rettelser.

Oversikt

over registrets avdelinger.

Almenninger.
Arv, skifte og konkurs, umyndige og verger.
Auksjonsvesen.
Bank- og pengevesen, gjeldsbrev.
Brand- og bygningsvesen, Norges Brandkasse.
Brennevin, øl m. v.
Bøker, litteratur, kunst, oldsaker, museer m. v.
Diplomati og konsulatvesen, traktater, forhold til utlandet m. v.
Ekteskap, foreldre og barn.
Elektricitetsvesen.
Fattigvesen.
Fiskeri, jakt og fredning.
Forbrydelser, straffer, straffanstalter.
Forsikringsvesen (brand-, sjø-, livs-, ulykkes- og husdyrforsikring m. v.).
Handel (beverternæring).
Håndverk, fabrikker, bergverk.
Jurisdiksjons- og grenseforandringer, delinger og navnforandringer for distrikter.
Kirker og kirkegårder.
Kjøpstæder og ladesteder.
Kommune- og valgvesen.
Konsesjon (skog-, jord-, fjell- og vannfall m. v.).
Landvesen.
Lotterier.
Lover og grunnlovsbestemmelser m. v.

Mål og vekt.
Medisinal- og sundhetsvesen.
Militærvesen, verneplikt, innrulleringS- og utskrivningsvesen.
Offentlige stiftelser, legater m. v.
Pant.
Pensjonsvesen, pensjons- og enkekasser m. v.
Politivesen.
Post-, telegraf- og telefonvesen.
Privilegier, rang, titler, ordener m. v.
Regjeringen, embeds-, bestillings- og ombudsmenn i almindelighet.
Religion, gudstjeneste og geistlighet.
Retten.
Samferdselsmidler (veivesen, jernbaner, skyss m. v.).
Sjøvesen, havne-, los-, fyr- og redningsvesen.
Skatter og avgifter.
Skogvesen.
Skole- og undervisningsvesen.
Sociale anliggender.
Sportelvesen.
Statistikk.
Statskassen, statens eiendommer.
Stempelvesen.
Stortinget, stemmerett.
Tollvesen, inn- og utførsel.
Utskiftnings-, kart- og opmålingsvesen m. v.
Vassdrags- og fløtningsvesen.

Almenninger.

1920			Side
Mars	12	Lov nr. om forandring av § 38 i lov angående benefisert gods av 20 august 1821	74
—	12	Lov nr. 5 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger	76
Septbr.	22	Bruksregler for Furnes bygdealmenning	453
—	23	Do. for Vang bygdealmenning	454
Oktbr.	23	Do. for Migen statsalmenning, Skogn	483

Arv, Skifte og konkurs, umyndige og verger.

1920			Side
Janr.	30	Res. om forvaltningsavgiften for 1919 av midler under Bergen overformynderi m. v.	16
Mai	21	Kunngjørelse om arveavgift m. v. til statskassen i budgett-terminen 1920—1921	220
Juni	29	Lov nr. 2 om forandring i lov om avgift av arv av 8 april 1905	271
Juli	2	Lov nr. 4 om bemyndigelse for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger m. v.	290
—	2	Res. om reglement for Stavanger overformynderi m. v.	297
Aug.	27	Res. om forvaltningsavgiften for 1920 av midler under Kristiania overformynderi og om avgiften for s. å. til dannelse av et sikkerhetsfond	439
Oktbr.	7	Skr. om, at der ved et bos slutning ikke blir å beregne boet til intekt renter av arveforskudd, som samtlige arvinger under boets behandling har fått utbetalt av boet m. v.	469
Decbr.	3	Res. om forvaltningsavgiften for 1920 av midler under Bergen overformynderi og om avgiften for s. å. til dannelse av et sikkerhetsfond	553

Bank- og pengevesen, gjeldsbrev.

1920			
Mars	3	Cirk. om forandringer i reglementet for Norges Bank .	63

1920 Side
Mars 19 Res. om midlertidig fritagelse for Norges Bank for innfrielse av de av banken utstedte sedler . . . 107
Mai 7 St. besl. om forhøielse av lønningene for formann og næstformann i Norges Banks direksjon m. v. . 178
— 11 Tilleggsartikkel til myntkonvensjonen av 1873 m. v. . 704
Juni 16 Lov inneholdende tillegg til lov om pengevesenet av 17 april 1875 257
— 16 Res. om fastsettelse av preget for skillemynt av kobbernikkel 259
— 30 Forandringer i reglementet for Norges Bank 705
Juli 17 St. besl. om nytt lønnsregulativ ved Hypotekbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken m. v. 381
Novbr. 26 Lov nr. 2 om forandringer i lov om Norges Bank av 23 april 1892 med tilleggslover 525
— 26 Res. om tillatelse for Norges Bank til ytterligere å utstede sedler for 100 millioner kroner utover det i lovens § 9 fastsatte beløp 527
— 26 Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å bestemme en høiere frankekvivalent for kronen enn opført i art. XXVII § 4 i det internasjonale telegrafreglement, jfr. skrivelse av 23 desember 1920 530
Desbr. 10 Res. om førhøielse av minimumsrenten for lån mot håndfått pant 594
— 23 Skr. om »frankekvivalenten«, jfr. resolusjon av 26 november 1920 699

Brand- og bygningsvesen, Norges Brandkasse.

1918
Mai 14 Res. om avståelse av bruken av forenings- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter i Grimstad 702
1920
Janr. 7 Skr. om fristen for anke over husleienevnds avgjørelse, boliglovens § 11, 2. ledd 2
— 9 Res. om avståelse av bruken av forenings- og forsamlingslokaler m. v. i Fauske herred 3
— 9 Res. om dispensasjon fra murtvangsloven for opførelse av 2-etasjes trebygninger i Harstad 4
— 23 Res. om tilleggsbestemmelse til bygningslovens § 63 for Skien 13
— 27 Skr. om, at der ikke er adgang til å regulere leiesummene (for møblerte værelser) en bloc 14
— 30 Res. om regulering med tilbaketrukne byggelinjer av kommunens eiendom Løkken i Risør 17
Febr. 2 Skr. angående spørsmål om ankenevndens adgang til å

1920 Side

forandre husleienevndens avgjørelser om opsigelse med sikte på en bestemt flyttetid; boliglovens § 6 sammenholdt med § 11, jfr. § 6, 2. ledd . . . 17
Febr. 5 Telegr. om, at eier av en ved tvangsauksjon solgt gård antas å kunne tvinges til å flytte uten husleienevndens samtykke 18
— 6 Res. om tvungen opmåling av tomter og grunner m. v. i Mandal 20
— 6 Res. om regulering vv strøket Minde—Fjøsanger m. v. i Fana herred og om tillegg til og forandring i byggeforskriftene for samme av 9 mars 1918 . 20
— 6 Res. om regler for betaling for tvungen og frivillig feining i Bergen 46
— 11 Skr. om forhøielse av godtgjørelsen for eller regulering av husleien i tilfelle av centralopvarmning . . . 49
— 13 Res. om tvungen opmåling av tomter og grunner med betalingsregulativ i Rena bygningskommune . . 52
— 20 Res. om bygningslovens anvendelse på et strøk ved Lena stasjon i Østre Toten 57
— 20 Res. om betalingsregulativ for behandling av bygningsanmeldelser m. v. i Leirvik bygningskommune . 58
— 27 Res. om avståelse av bruken av ledige beboelsesleiligheter i Lørenskog herred 60
— 27 Skr. om kommunestyrets adgang til å beslutte, at lovgivningen om kommunal regulering av husleie ikke skal omfatte enkelte rum m. v., jfr. l. 12 juli 1918 §§ 1 og 2 61
Mars 4 Skr. om forståelsen av boliglov 12 juli 1918 § 24, jfr. § 1, 2net ledd 63
— 16 Skr., om en alkove kan betegnes som beboelsesrum efter boligloven av 12 juli 1918 98
— 16 Skr. om, at det som regel er forholdene på den tid fraflytning skal finne sted, nevnden skal ta i betraktning ved avgjørelsen av, om opsigelse skal tillates eller ikke, jfr. boliglovens § 9, 1. og 2. punktum og §§ 5 og 6 99
— 18 Forskrifter angående beholdere med komprimert acetylen 100
— 19 Plakat inneholdende tillegg till vedtekt for Norges Brandkasses bygningsforsikring av 1912 og 1918 104
— 19 Res. om tilleggsbestemmelse til bygningslovens § 72 for Strømsgodset sognekommune 107
— 19 Res. om utvidelse av grensene for Sannesund—Greåker brand- og bygningskommune 107
— 19 Res. om byggeforskrifter m. v. for en del av Vossevangen bygningskommune 107

1920				Side
Mars	19	Res.	om forandring i § 5 i hovedreglene for feiervesenet i Stavanger	110
—	19	Res.	om forhøielse av feiertakstene i Tvedestrand	110
—	19	Res.	om tvungen opmåling av tomter og grunner i Porsgrund	110
—	27	Res.	om forskrifter for villamessig bebyggelse av kommunens eiendom Løkken i Risør	122
—	27	Res.	om tillegg til bygningslovens § 72 for et strøk i Kristiansand	122
—	27	Res.	om byggeregler for Stjørdalshalsen bygningskommune	122
—	27	Res.	om feiertakster i Time bygningskommune	126
—	27	Res.	om forhøielse av lønnen for feiermesteren i Bodø	126
—	27	Res.	om nye feiertakster for Arendal	126
April	8	Skr.	om forståelsen av boliglovens § 5, 1ste ledd, ved leieforhøielse (at der skal være gitt såvel huseieren som leieboeren anledning til muntlig eller skriftlig å forklare sig)	137
—	9	Res.	om avståelse av bruken av ledige beboelsesleiligheter i Lier herred	140
—	9	Res.	om do. do. av forenings- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter i Fåberg herred	141
—	9	Res.	om regler for utvisning av byggetomter og bortfeste av kommunens tomter i Lillehammer	142
—	9	Res.	om forandringer i reglementet for opmåling av tomter og grunner i Moss	143
—	9	Res.	om sammensetningen av bygnings- og reguleringskommissjonen for Hølen	143
—	10	Skr.	om, at efter boligloven av 12 juli 1918 antas eieren av et hus å kunne innrette dette til beboelse, således som han finner mest høvelig for sig m. v.	147
—	16	Res.	om tilleggsbestemmelse til bygningslovens § 70 for Sandnes	154
—	16	Res.	om befordring av sprengstoffet »Lynit« med jernbane som almindelig il- og fraktgods	155
—	20		Forskrifter om forsendelse av sprengstoffet »Lynit«	157
—	20	Skr.	om pakning av sprengstoffet »Lynit« for jernbanetransport	157
Mai	7	Res.	om forlengelse av fristen for Bergen bystyre til å fatte beslutning om å andra om byggeplikt, jfr. lov av 12 juli 1918 § 20	177
—	7	Res.	om utvidelse av grensene for Vossevangen brand- og bygningskommune	177
—	7	Res.	om do. av do. for Rørvik brand- og bygningskommune	177

1920				Side
Mai	15	Res.	om tilleggsbestemmelse til bygningsloven for Sarpsborg	210
—	15	Res.	om nedsettelse av en komite til revisjon av lovbestemmelsene om kommunal regulering av husleie	211
—	21	Res.	om regler for erleggelse av avgifter for tilsyn med ildsfarlige gjenstander, lov av 12 juni 1914 § 26	225
—	21	Res.	om utvidelse av grensene for Hetlandsmarken, Hillevåg og Vålands bygningsdistrikt og Hinna bygningsdistrikt	228
—	21	Res.	om dispensasjon fra murtvangsloven for opførelse av 2-etasjes trebygninger i Namsos	228
—	21	Res.	om endret dispensasjon fra murtvangsloven for visse strøk av Ålesund og omregulering av vestre bydel	228
Juni	4	Res.	om tillegg til § 2 i byggeforskriftene for Aker bygningsdistrikt	242
—	4	Res.	om bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til å treffe avgjørelse om godkjennelse av feiertakster og regler for brandvesenets ordning m. v.	244
—	12	Lov	nr. 1 om forandring i lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum	249
—	19	Skr.	om tvungen opmåling av tomter og grunner i Notodden m. v.	261
—	25	Res.	om tilleggsbestemmelse til bygningslovens § 63 for Gjøvik	265
—	25	Res.	om tvungen opmåling av tomter og grunner i Gjøvik m. v.	267
Juli	2	Lov	nr. 1 om forandring i lov av 17 juni 1869 med tilleggslov av 20 august 1915 inneholdende adskillige bestemmelser angående bygningsvesenet m. v.	288
—	2	Lov	nr. 2 om tillegg til lov om brandvesenet av 15 august 1908	289
—	2	Res.	om bygningslovens anvendelse på et strøk av Fåberg herred	296
—	2	Res.	om forandring av § 6 i tilleggsbestemmelsene til brandloven for Vossevangen bygningskommune	296
—	2	Res.	om tilleggsbestemmelser til brandloven for Bergen	296
—	2	Res.	om sammensetningen av brandstyret i Tønsberg	300
—	9	Lov	nr. 5 om tvungen fordeling av husrum	311
—	9	Res.	om utvidelse av grensen for Time brand- og bygningskommune	318
—	9	Res.	om sammensetningen av Laksevåg bygningskommisjon	323

1920			Side
Juli	16	Lov nr. 7 om forandringer i lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m. v. av 16 mai 1896	362
—	16	Res. om tilleggsbestemmelser til bygningsloven og forandring av murtvangsloven for Notodden	371
—	16	Res. om dispensasjon fra murtvangsloven for Narvik m. v.	372
—	19	Skr. om, at en forkortelse av opsigelsesfristen for leieboer kan som en forandring av den gamle leieavtale ikke skje uten husleienevndens samtykke	707
—	30	Res. om avståelse av bruken av forenings- og forsamlingslokaler m. v. i Kongsvinger	416
—	30	Res. om tilleggsbestemmelse til bygningslovens § 24 for Skien	417
—	30	Skr. om behandling av ankebegjæring efter boligloven, jfr. lovens § 11, 2net ledd, 2net punktum	709
Aug.	6	Res. om tilleggsbestemmelser til bygningslovens § 24 for Fredrikshald	424
—	7	Skr. om gyldigheten av en husleienemds beslutning, hvor vedkommende hus senere er blitt henført fra et herred til en kjøpstad	709
—	12	Skr., om husleienemds samtykke er nødvendig til opsigelse av leieboer i et av Statsbanene ekspropriert hus	709
—	20	Res. om avståelse av bruken av ledige beboelsesleiligheter i Notodden	433
—	20	Res. om do. av do. do. i Eid sogn av Fjelberg herred	433
—	20	Res. om do. av bruken av forenings- og forsamlingslokaler m. v. i Mosjøen kommune	434
—	20	Res. om tilleggsbestemmelser til bygningsloven for Hønefoss	434
—	20	Res. om sammensetningen av bygningskommisjonen i Ålesund	435
Septbr.	6	Skr. om forståelsen av uttrykket »vesker av lignende letantendelighet« i ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 (loven i sin helhet inntatt i Lovtid. 2nen avd. for 1915 s. 221 flg.)	710
—	17	Res. om ophevelse av grunnreglene for feiervesenet i Bergen	452
—	20	Skr. angående spørsmål om valg ov husleienemdens og ankenemdens medlemmer	710
—	24	Res. om tilleggsbestemmelser til bygningsloven og betalingsregulativ for bygningstilsyn i det bygningsloven underlagte strøk ved Ski stasjon	459
—	24	Res. om tilleggsbestemmelse til bygningslovens § 72 for Bodø	459

1920			Side
Septbr.	28	Skr.	om, at lovgivningen om kommunal regulering av husleie bare angår leieforhold 710
Oktbr.	1	Res.	om ophevelse av husleiereguleringen i Lunner herred 464
—	1	Res.	om bygningslovgivningens anvendelse på visse strøk av Kristiansand landdistrikt m. v. 465
—	8	Res.	om tilleggsbestemmelser til bygningslovens §§ 24 og 77 for Sandefjord 471
—	15	Res.	angående sammensetningen av brandsynet i og om tilleggsbestemmelser til brandloven for Kristiansund 475
—	22	Res.	om utvidelse av grensene for de bygnings- og brandloven underlagte strøk i Tinn herred (Rjukan) 481
—	22	Res.	om bygningslovens anvendelse på et strøk av Bremanger herred 482
—	29	Res.	om, at ildsfarlighetslovens bestemmelser for kjøp og ladesteder skal gjelde for Rjukan bygningsområde 484
—	29	Res.	om utvidelse av det bygningsloven underlagte strøk ved Asker, Hvalstad og Billingstad stasjoner . . 485
Novbr.	12	Res.	om tilleggsbestemmelser til bygningslovens § 72 for Kristiansand 496
—	12	Res.	om instruks for stadskonduktøren i Sarpsborg . 496
—	19	Lov	nr. 2 om forandring i §§ 12 og 22 i lov om bygningsvesenet i Bergen av 19 april 1899 . . 502
—	19	Res.	om tillegg til § 12 i tilleggsbestemmelsene til bygningsloven for Bærum 505
—	26	Res.	om avståelse av bruken av forenings- og forsamlingslokaler m. v. i Askim herred 527
Desbr.	3	Lov	nr. 2 um bygningsfreding 540
—	3	Res.	om regler for refusjon for gateoparbeidelse i Trondhjem 552
—	3	Res.	om dispensasjon fra murtvangsloven ved opførelse av 2-etasjes trebygninger i trestrøket i Gjøvik m. v. 553
—	3	Res.	om midlertidig dyrtidstillegg for 1921 av 10 % til bygningsavdelingens kontingent (Norges Brandkasse) 55
—	10	Res.	om almindelig dispensasjon fra murtvangsloven for opførelse av to-etasjes trebygninger i Kragerø 593
—	10	Res.	om innretning og drift av heisanlegg (med betalingsregulativ) i Kristiania 595
—	10	Res.	om do. og do. do. i Trondhjem 609
—	10	Res.	om do. og do. do. i Bergen 623
—	10	Res.	om do. og do. do. i Aker bygningsdistrikt . . . 637

1920
Desbr. 23 Res. om tilleggsbestemmelse til brandlovens § 6 for Kristiania 697
— 23 Res. om sammensetningen av bygnings- og reguleringskommisjonen i Haugesund 697

Brennevin, øl m. v.

1920
Janr. 9 Res. om vedtekter for Gjøvik brennevinssamlag . . . 5
— 16 Res. om herbergerlovens anvendelse i Tonstad herred, Vest-Agder fylke 7
— 23 Res. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Sandnes 12
— 23 Res. om vedtekter for Hamar brennevinssamlag . . . 13
— 30 Res. om do. for Arendal brennevinssamlag 16
— 30 Res. om do. for Kristiania brennevinssamlag 16
Febr. 13 Res. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Vestnes herred 51
— 20 Res. om herbergerlovens anvendelse i Helland herred, Rogaland fylke 56
— 20 Res. om forhøielse av grensen for skjenkeavgiften i Fåberg herred 57
Mars 12 Res. om vedtekter for Bodø brennevinssamlag 95
— 19 Res. om do. for Trondhjem brennevinssamlag 109
— 27 Res. om herbergerlovens anvendelse i Stord herred . 121
April 9 Res. om do. do. i Skåre herred 140
— 9 Res. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Mandal 140
— 9 Res. om vedtekt for herberger- og beverterernæringen i Mandal 140
— 16 Res. om ophevelse av forbudet mot salg m. v. av øl over 4,75 volumprocent alkoholstyrke 153
— 23 Res. om totalforbud mot salg m. v. av vin, fruktvin og mjød for Tyssedal bygningskommune i Odda herred 163
— 23 Res. om vedtekter for Tønsberg brennevinssamlag . . 165
— 26 Res. om totalforbud mot salg m. v. av vin, fruktvin og mjød for Odda og Digranes i Odda herred . 167
Mai 15 Res. om vedtekter for Bergen brennevinssamlag . . 211
— 28 Res. om ophevelse av særforbudet for Tyssedal bygningskommune mot salg av vin, fruktvin og mjød m. v. 235
— 29 Skr. om undtagelse av visse brennevinsblandinger av over 12 volumprocent alkohol fra forskriftene om innførsel av brennevin m. v. til teknisk, videnskapelig og medisinsk bruk 238
Juni 4 Res. om vedtekter for Hamar øl- og vinsamlag . . . 245

1920			Side
Juni	26	St. besl. om kjøp av gården Hovelsåsen i Åsnes til kuranstalt for tvangsinnleggelse av alkoholister	267
Juli	2	Res. om vedtekt angående beverternæringen i Hol herred, Buskerud fylke	293
—	9	Lov nr. 6 om denaturering og salg m. v. av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk	315
—	9	Lov nr. 8 om forandring i lov av 15 august 1908 om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.	316
—	9	Res. om avgiftsgrensen for skjenkning av øl, vin m. v. i Tiller herred	322
—	29	Skr., om beverterloven av 2 april 1917 også gjelder for skyss-stasjonsholdere og skyss-skaffere, som er pliktige til å holde gjestgiveri	414
—	30	Res. om herbergerlovens anvendelse i Odda herred	415
—	30	Res. om do. do. i Lillestrøm herred	415
Aug.	6	Res. om vedtekter for Tromsø brennevinssamlag	426
—	27	Res. om vedtekter angående herberger- og beverternæringen i Odda herred	437
—	27	Res. om beverterlovens anvendelse i Høyland herred, Rogaland fylke	437
Septbr.	10	Res. om vedtekter for Grimstad øl- og vinsamlag	445
—	17	Res. om vedtekter for herberger- og beverternæringen i Sannidal herred, Telemark fylke	450
—	17	Res. om do. angående beverternæringen i Tana herred	450
—	17	Res. om do. for A/S Hønefoss øl- og vinsamlag	452
Oktbr.	8	Res. om endringer i brennevinsforskriftene av 15 desember 1919	469
—	8	Res. om vedtekter for A/S Sandefjord øl- og vinsamlag	472
—	22	Res. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Skåre herred	481
—	29	Res. om forhøielsen av avgiften for rettigheter til skjenkning av øl, vin, fruktvin og mjød i Drammen	486
Novbr.	6	Res. om beverterlovens anvendelse i Ogna herred, Rogaland fylke	490
—	6	Res. om fornyet stadfestelse av vedtektene for Hamar brennevinssamlag	491
—	6	Res. om vedtekter for Kristiania brennevinssamlag	491
—	19	Res. om fornyelse av vedtektene for Gjøvik brennevinssamlag	518
Desbr.	3	Res. om do. av do. for Bergen brennevinssamlag	553
—	3	Res. om do. av do. for Bodø brennevinssamlag	554
—	3	Res. om do. av do. for Tønsberg brennevinssamlag	554

1920 Side

Desbr. 10 Res. om beskyttelse av portugisiske vinmerker portvin og Madeira 591
— 10 Res. om vedtekt angående herberger- og beverternæringen i Nærbø herred 592
— 10 Res. om do. angående do. do. i Tromsøysund herred . 592
— 10 Res. om vedtekter for A/S Skien øl- og vinsamlag . 650
— 10 Res. om fornyelse av vedtektene for Arendal brennevinssamlag 651
— 15 Lov nr. 1 om forandring av §§ 15 og 52 i lov om salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918 653
— 31 Res. om fornyelse av vedtektene for Trondhjem brennevinssamlag 700

Bøker, litteratur, kunst, oldsaker, museer m. v.

1914

April 14 Tilleggsprotokoll til den reviderte Bernkonvensjon av 13 november 1908 1

1920

Febr. 6 Res. om tillegg til fundasen for Norsk Folkemuseum . 21
April 9 Skr. om Polens tiltredelse av den internasjonale Bernkonvensjon av 1886 angående oprettelsen av en internasjonal union til beskyttelse av litterære og kunstneriske verker 147
— 12 Skr. om Marokko's og Sveriges tiltreden av den reviderte Bernkonvensjon av 1908 148
Juni 12 Skr. om den Sydafrikanske Unions tiltredelse av do. do. 256
Juli 16 Res. angående reisning av et minnesmerke på Håkonshellen over Haakon den Gode 372
Novbr. 6 Res. om midlertidig forbud mot inn- og utførsel av trykte skrifter fra Rusland m. v. i henhold til lov av 22 mars 1918 489
— Res. om forandringer i reglementet for Statens Filmkontroll 490
— 6 Skr. om republiken Østerrikes tiltreden av den reviderte Bernkonvensjon av 1908 492

Diplomati og konsulatvæsen, traktater, forhold til utlandet m. v.

1914

April 14 Tilleggsprotokoll til den reviderte Bernkonvensjon av 13 november 1908 1

1919

Juli 19 / Desbr. 3 Noter angående passviseringstvangen mellem Norge og Frankrike 1

Diplomati og konsulatvesen, traktater, forhold til utlandet m. v. 727

1919 Side

Desbr. 15 Overenskomst om postforbindelsen mellem Norge, Danmark og Sverige 1

1920

Janr. 21 Skr. om, at republikken Uruguay har ratifisert Genfkonvensjonen av 1906 11

Mars 5 Norges tiltredelse til pakten for Folkenes Forbund . . 69

April 9 Midlertidig lov nr. 2 om forandring i lov om avskaffelse av det tvungne passvesen m. v. av 21 mars 1860 med endringslov av 13 juli 1917 138

— 9 Skr. om Polens tiltredelse av den internasjonale Bernkonvensjon av 1886 angående oprettelsen av en internasjonal union til beskyttelse av litterære og kunstneriske verker 147

— 12 Skr. om Marokkos og Sveriges tiltredelse av den reviderte Bernkonvensjon av 1908 148

— 14 Skr. om, at Indias regjering og Australias Commonwealth og den svenske regjering har tiltrått den internasjonale konvensjon om forbud mot bruken av hvitt fosfor i fyrstikkindustrien 150

— 16 Res. om ophevelse av bestemmelsen av 1909 om størrelsen av godtgjørelsen for diplomatiske embeds- og tjenestemenns utgifter til underhold under ophold i Norge 155

Mai 10 Forskrifter om erleggelse av gebyr for de av Centralpasskontoret utferdigede viseringer m. v. . . . 180

— 11 Tilleggsartikkel til myntkonvensjonen av 1873 m. v. . 704

Juni 12 Skr. om den Sydafrikanske Unions tiltredelse av den reviderte Bernkonvensjon av 1908 256

Juni 18 / Juli 6 Tilleggsoverenskomst til overenskomsten om utveksling av postpakker mellem Norge og Storbritannia og Irland 302

Juni 29 / Juli 16 Noteveksling mellem Norge og Finland om fiskeriregler for Tanavassdraget 707

Aug. 20 Skr. om, at republikken Polen har sluttet sig til Genfkonvensjonen av 1906 435

Oktbr. 14 Noteveksling angående avsluttelsen av en midlertidig avtale til avløsning av handels- og sjøfartstraktaten mellem Norge og Portugal av 31 desember 1895 m. v. 474

Novbr. 6 Res. om anerkjennelse av Ungarn som en selvstendig og uavhengig stat 490

— 6 Skr. om republikken Østerrikes tiltreden av den reviderte Bernkonvensjon av 1908 492

Desbr. 6 Skr. om opsigelse av handelskonvensjonene mellem Norge og Spanien av 27 juni 1892 og 25 august 1903 555

1920				Side
Desbr.	17	Res.	angående endring av konsulatinstruksjonens § 104 nr. 1	680
—	24	Skr.	om Norges tiltredelse til den internasjonale godstrafikkoverenskomst av 1890 m. v.	699
—	29	Skr.	om bestemmelser om forandring i passordningen mellem Norge og Danmark	700

Egteskap, foreldre og barn.

1920				
Febr.	6	Res.	om vedtekt for tobakksalg til barn i Heidal herred, Opland fylke	19
Mars	5	Res.	om reglement og strafferegleement for særavdelingen ved Bærum skolehjem for forsømte piker	69
—	28	Res.	om vedtekt for tobakksalg til barn i Stoksund herred, Sør Trøndelag fylke	235
Juni	4	Res.	om ritual for egteskapsstiftelse innen »Guds Menighet« i Vegårshei	243
—	12	Lov	nr. 2 om forandring i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har indgått egteskap med hverandre	250
—	12	Lov	nr. 3 om forandring i lov nr. 2 av 10 april 1915 om forsorg for barn	252
—	25	Res.	om vedtekt for tobakksalg til barn i Osen herred, Sør-Trøndelag fylke	265
Septbr.	10	Res.	om do. for do. til barn i Tromsøysund herred	445
Oktbr.	22	Res.	om do. for do. til barn i Flå herred	480
Novbr.	19	Res.	om anvendelse av pleiebarnlovens §§ 1—9 i Malm herred, Nord-Trøndelag fylke	503
—	19	Res.	om do. av do. do. i Beitstad herred	503
Desbr.	17	Res.	om vedtekt for tobakksalg til barn i Hurum herred	681
—	17	Res.	om do. for do. til barn i Fluberg herred	681

Elektricitetsvesen.

1920				
Juli	16	Lov	nr. 7 om forandring i lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m. v. av 16 mai 1896	362
Oktbr.	15	Res.	om nedsettelse av en komite til drøftelse av spørsmålet om kraftoverføring til Danmark	480
Desbr.	3	Res.	om henførelse av overingeniører ved elektricitetsvesenet til klasse A i lønningsregulativet av 1920	555

Fattigvesen.

1920				
Janr.	9	Res.	om innstillen av driften på anvisninger i Eidsborg sogn, Lårdal herred (A/S Dalen Gruber)	5

1920			Side
Febr.	6	Res.	om innstillen av driften i A/S Rødfjeldets Kisgruber i Mo, Ranen 46
—	6	Res.	om do. do. i A/S Bamle Nikkelkompanis gruber i Bamle herred 46
—	20	Res.	om forhøielse av sikkerhetsfondet ved A/S Sydvaranger bergverksanlegg 57
—	27	Res.	om plan for et sikkerhetsfond ved bergverket A/S Vaddas Gruber i Skjervøy herred 61
April	9	Res.	om økning av sikkerhetsfondet ved Fehnsgrubene i Holla herred m. v. 143
—	23	Res.	om fortsettelse av opsamlingen til sikkerhetsfondet ved A/S Stordø Kisgrubers bergverk m. v. . . 165
—	23	Res.	om do. av do. til sikkerhetsfondet ved A/S Bjørkåsen gruber i Evenes herred m. v. 165
—	23	Res.	om plan for et sikkerhetsfond ved A/S Porsa kobbergrubers bergverk i Kvalsund herred . . . 165
Juni	4	Lov	om forandring i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 242
—	4	Res.	om økning av sikkerhetsfondet ved Trollerud sølvverk i Svene fattigdistrikt, Flesberg herred . . 245
—	4	Res.	om, at planen for sikkerhetsfondet ved bergverksaktieselskapet Røragen bergverk i Røros herred inntil videre blir gjeldende uforandret 245
Juli	30	Res.	om bibehold av fattigkrets-inndelingen av Opdal herred, Sør-Trøndelag fylke, i 3 år fra 1 januar 1920 å regne 418
Aug.	6	Res.	om økning av sikkerhetsfondet ved Hadelands Glasverk i Jevnaker 426
Desbr.	10	Res.	om plan for et sikkerhetsfond ved Fredrikstad Elektrokjemiske Fabrikker A/S 651

Fiskeri, jakt og fredning.

1920			
Janr.	9	Res.	om forbud mot seigarnsfiske i indre del av Kvænangfjorden, Kvænangen herred, fra 15 juni til 15 september 3
—	9	Res.	om, at lov (nr. 2) av 14 desember 1917 om tvungen avståelse av grunn i fiskevær i Finmarken amt gjøres gjeldende for Nord-Trøndelag fylke . 3
—	16	Res.	om ophevelse av bestemmelsen om fritagelse for Årsbogen og Honningsø opsynsdistrikt fra helligdagsbestemmelsen i lov av 1 juli 1907 § 25, 1ste punktum 7
—	16	Res.	om ny bestemmelse angående anordning av opsynet under skreifisket i Lofoten, jfr. høieste resolution av 10 desember 1897 8

1920				Side
Janr.	16	Skr.	om Lofotopsynets ikrafttreden i 1920	11
—	23	Res.	om tiden for ikrafttredelsen av lov om registrering og merkning av fiskefartøier m. v. av 5 desember 1917	13
—	30	Res.	om ophevelse av søn- og helligdagsfredning under torskefisket i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus amter, jfr. lov av 28 juni 1913 § 9, for en del av Raudeberg opsynsdistrikt m. v.	15
—	30	Res.	om fiskeriregler for Salangselvens vassdrag i Salangen herred	15
Mars	12	Lov	nr. 3 om forandringer i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899	75
—	12	Lov	nr. 4 om forandring i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905	76
—	12	Res.	om benyttelse av lyster til fangst av fisk i Lillevatnet m. v. i Eresfjord og Vistdal herred . . .	95
—	25	Regler	for jakt og fangst i Holter bygdealmenning . .	115
April	9	Res.	om forandring av jakttiden om våren for tiur og orrhane i Vestfold fylke	142
—	9	Res.	om innskrenkning av jakttiden i 1920 for elg i Vestfold fylke og forbud for et tidsrum av 5 år mot å felle årskalv av elg sammesteds	142
—	16	Res.	om fredning av elg i Telemark fylke	154
—	23	Res.	om fiskeriregler for Østmarken, Lie sameie og Børtnes og Ødegårdenes sameie i Nes herred, Buskerud fylke	164
—	23	Res.	om fredning av elg innen Opland fylke	164
—	23	Res.	om innskrenkning i jakttiden for småvilt i endel herreder i Opland fylke	164
—	23	Res.	om fredning av elg innen Sør-Trøndelag fylke .	164
—	23	Skr.	om, at Lofotopsynet er hevet 24 april	166
Mai	1	Res.	om fredning av ærfugl i Sør-Trøndelag fylke og forbud mot snarer, fallstokker m. v. til fangst av tiur, orrfugl, jerpe og rype i Hitra m. fl. herreder i samme fylke	173
—	7	Res.	om fiskeriregler for Ål herred	177
—	21	Res.	om fredning av «Brureiki» på gården Lote og «Vilureeiki» på gården Viluro, begge i Ullensvang	223
—	21	Res.	om do. av «Nygjerdeeineren» på gården Amble i Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke	223
—	21	Res.	om do. av «Lundeineren» på gården Lund i Meldal herad	224
—	21	Res.	om fiskeriregler for en del av Krøderen og Hallingdalselven m. v.	226
—	21	Res.	om fiskeriregler for Vågå herred	227

1920			Side
Mai	28	Res. om fiskeriregler for Ytre Sandsvær herred	235
Juni	25	Res. om fredning av ærfugl i Nord-Trøndelag fylke	265
Juni	29	Noteveksling mellem Norge og Finland om fiskeriregler for Tanavassdraget	707
Juli	16		
Juli	9	Res. om forbud mot snare og fallstokk til fangst av tiur, røi, orrfugl, jerpe, rugde, rapphøns, rype og hare m. v. i Aust-Agder fylke	317
—	9	Res. om fredning av tiur og røi innen Sogn og Fjordane fylke	317
—	9	Res. om forbud mot snare eller fallstokk til fangst av tiur, røi, orrfugl, jerpe og hare samt om fredning av tiur og orrhane fra 15 mars til 24 august (gjeldende til utgangen av 1924) i Nord-Trøndelag fylke	317
—	14	St. besl. om regler for utredning av erstatninger vedkommende fiskerinæringens utøvelse	355
—	16	Res. om ophevelse av kongelig resolution av 21 mars 1919, jfr. midlertidig lov av s. d. om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene, i forskjellige kommuner i Nordland fylke	366
—	16	Res. om fiskeriregler for Tanaelvens vassdrag, Finnmark fylke	370
—	16	Res. om fredning av elg i Hatfjelldal herred	371
—	23	Res. om spilljakttidens flytning i endel herreder i Hedmark fylke	399
—	30	Res. om ophevelse av kongelig resolusjon av 21 mars 1919, jfr. midlertidig lov av s. d. om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene, i herredene Nordvik og Gildeskål i Nordland fylke	416
—	30	Res. om fredning av elg i Østfold fylke	417
—	30	Res. om fredning av do. i Akershus fylke	417
—	30	Res. om fredning av do. i Hedemark fylke	417
Aug.	6	Res. om fredning av elg og hjort i Rogaland fylke	424
—	13	Res. om fiskeriregler for samtlige fiskevann i Høland herred	428
—	13	Res. om fiskeriregler for Eidsvoll herred	428
—	27	Res. om fredning av «Ådlandseiki» på gr.nr. 102, br. nr. 1 Ådland i Samnanger, Hordaland fylke	437
—	27	Res. om ophevelse av fiskerireglerne for Tynset og Alvdal herreder, forsåvidt angår Aumas vassdrag	438
—	27	Res. om forandring av fiskerireglene for Målselven vassdrag i Målselv herred (angående forbud mot bruk av lyster)	438
Septbr.	9	Skr. om fredning av dådyr, som ikke holdes i dyrehave eller innhegnet park	444

Side

Septbr. 17 Res. om, at færingsbåter i Innvik merkedistrikt, som driver fiske med smånøter, skal være undtatt fra merkeplikten efter lov av 5 desember 1917 § 2 b 451
— 24 Res. om ophevelse av kongelig resolusjon av 21 mars 1919, jfr. midlertidig lov av s. d. om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene, i herredene Herøy, Bø, Langenes, Tjøtta og Bodin i Nordland fylke 458
Oktbr. 1 Res. om ophevelse av kongelig resolusjon av 21 mars 1919, jfr forannevnte lov av s. d., i Rødøy herred, Nordland fylke 465
— 8 Res. om ophevelse av kongelig resolusjon av 21 mars 1919, jfr. forannevnte lov av s. d , i Hol herred, Nordland fylke 470
— 8 Res. om fiskeriregler for Kvikne herred 470
— 8 Res. om tillegg til fiskereireglene for Sørreisafjorden og Sørreisavannet i Sørreisa herred 470
Novbr. 12 Res. om merkning åv fiskeredskaper, jfr. lov av 5 desember 1917 og skrivelse av 23 november 1920 495
— 12 Res. om fritagelse fra merkepligten for 4-årete og mindre båter uten motor hjemmehørende i Høle merkedistrikt, som driver fiske med not eller garn 495
— 12 Res. om ophevelse av kongelig resolusjon av 21 mars 1919, jfr. midlertidig lov av s. d. om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene, i herredene Træna, Vågan og Buksnes i Nordland fylke . . 495
— 12 Res. om fredningstiden for hummer i Østfold fylke . 495
— 19 Res. om fredningstid for hummer i Hordaland fylke . 504
— 23 Skr. om nærmere bestemmelser for gjennemførelse av merkningen av fiskeredskaper, jfr. kongelig resolusjon av 12 november 1920 530
Desbr. 3 Res. om ophevelse av kongelig resolusjon av 21 mars 1919, jfr. midlertidig lov av s. d. om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene, i herredene Meløy og Alstahaug i Nordland fylke 551
— 3 Res. om fredning av ærfugl i Nordland fylke 552
— 17 Res. angående dispensasjon fra merkeplikten i lov av 5 desember 1917 681
— 17 Res. om bestemmelser angående fredning av visse strekninger ved utløpet av Målselven i Troms fylke . 682
— 21 Skr. om Lofot-opsynets ikrafttreden i 1921 688
— 23 Lov om forandringer i og tillegg til lov om vårsildfiskeriet av 24 september 1851 688
— 23 Res. om ophevelse av kgl. resolusjon av 1 desember 1916 om helligdagsfredning i visse strøk av Kinn opsynsdistrikt 695

1920 Side

Forbrydelser, straffer, straffanstalter.

1920

Janr. 15 Skr. om, at anbringelse i arbeide for det offentlige efter løsgjengerlovens § 5 ikke hjemler adgang til å la vedkommende sette i fengsel 7

Febr. 6 Res. om regler angående påtalemyndighetens ordning, jfr. skrivelse av 12 mai 1920 (s. 182) 21

Mars 18 Skr. om innsettelse av fanger i fangekolonien på Opstad, Jæderen 99

Mai 12 Skr., hvorved oversendes påtaleinstruks 182

— 21 Lov nr. 2 om forandring i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 382 217

Juni 5 Skr. om utvidelse av området for de ulovbestemte utgifter ved lovovertredelsers undersøkelse og påtale, hvis approbasjon hører under fylkesmennene, angående fastsettelse av salærer i straffesaker m. v. 246

Novbr. 6 Res. om godkjennelse av forsorgsforeningene, lærehjems- og verneforeningene til å utøve tilsyn med visse lovovertredere 488

Desbr. 23 Res. om godkjennelse av lærehjemmet på Bredtveit i Østre Aker som læreanstalt for menn efter straffelovens § 52 m. v. 694

— 23 Res. om instruks, inneholdende nærmere regler for rettenes ansettelse av godtgjørelse for aktorer og offentlige forsvarere samt sakkyndige i straffesaker ved andre domstoler enn Høiesterett . . . 697

Forsikringsvesen (brand-, sjø-, livs-, ulykkes- og husdyrforsikring m. v.).

1920

Mars 2 Skr. om, at en tilskadekommet utskrevet fyrbøter, som oppebærer understøttelse av Riksforsikringsanstalten, ikke tillike kan tilstås bidrag av det offentlige 63

April 12 St. besl. om premiesatser for ulykkesforsikring for sjømenn 148

— 22 Skr. om forholdet mellem sykeforsikringslovens og sundhetslovens bestemmelser angående utredelsen av utgifter ianledning av epidemiske smittsomme sykdommer m. v. 160

Mai 21 Lov nr. 1 om forandringer i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 213

— 28 Lov om tillegg til midlertidig lov nr. 5 av 26 juli 1916 om tilleggserstatning for skadebotberettigede og rentenytere ifølge lovgivningen om ulykkesforsikring for industriarbeidere og sjømenn . . . 234

1920 Side
Juni 4 Res. om, at tilsynsmenn for Riksforsikringsanstalten er å regne for kommunale tjenestemenn, lov av 13 august 1915 § 28 245
Desbr. 10 Lov nr. 1 um um ulykkestrygding for fiskarar . . . 558
Lov om ulykkesforsikring for fiskere 565
— 10 Lov nr 2 om forandringer i og tillegg til lov om sykeforsikring av 6 august 1915 med tilleggslover av 15 juni 1917 og 23 juli 1918 . . . 573

Handel.

1920
Janr. 7 Skr. om omsetningsregler og maksimalpriser for norsk og importert vindusglass 2
— 16 Res. om herbergerlovens anvendelse i Tonstad herred, Vest-Agder fylke 7
— 17 Skr. om maksimalpriser for garnblåser 11
— 22 Skr. om omsetningsregler og maksimalpriser for kull, koks og sinders 12
— 23 Res. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Sandnes 12
— 27 Skr. om grunnprisen for H-jerns bjelker, U-jern og Zoresjern m. v. 15
— 28 Skr. om påbud til handlende med garn og nøter om å opta telling over sine beholdninger pr. 1 februar 1920 15
— 28 Prisregulering av mat og drikke på bevertningssteder i Drammen 15
— 31 Skr. om omsetningsregler og maksimalpriser for landsmel 17
Febr. 5 Skr. om overførelse, forsåvidt angår omsetning av melk og fløte, av Fredriksværn og Østre Halsen i Tjølling til 2. prisgruppe 19
— 6 Res. om vedtekt for tobakksalg til barn i Heidal herred, Opland fylke 19
— 7 Skr. om omsetningsregler og maksimalpriser for byggmel, grynmel og 65 % havremel med statstilskudd 47
— 7 Prisregulering av mat og drikke på restauranter og sportskafeer i Aker 47
— 10 Skr. om omsetningsregler og maksimalpriser for norsk og importert vindusglass 48
— 10 Skr. om do. do. for grønnsåpe 49
— 11 Skr. om do. do. for amerikansk farin 49
— 11 Skr. om forhøielse av utsalgsprisene for bomullsvarer fra forskjellige fabrikker 49
— 11 Skr. om prisforhøielse for varer fra Lillehammer væveri 50

1920				Side
Febr.	11	Skr.	om forhøielse av tillegget for tvinning av bomullsgarn, for blekning og farvning	50
—	13	Res.	om stengjevedtekter for utsalgsstader i Lofthusbygdi og Espebygdi i Ullensvang herred	51
—	13	Res.	om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Vestnes herred	51
—	13	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for kjeks	53
—	14	Skr.	om nye maksimalpriser for svensk, tysk, amerikansk og belgisk jern m. v.	54
—	18	Skr.	om prisreguleringsbestemmelser for sjokolade, kakao og konfekt av norsk tilvirkning	55
—	18	Skr.	om do. for sjokolade m. v. av utenlandsk tilvirkning	55
—	19	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for H-jerns bjelker, U.jern og Zoresjern	55
—	19	Skr.	om ophevelse av omsetningsreglene m. v. for blikk av 4 desember 1919	56
—	20	Res.	om herbergerlovens anvendelse i Helland herred, Rogaland fylke	56
—	20	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Hol herred, Buskerud fylke	56
—	20	Skr.	om ophevelse av omsetningsreglene m. v. for kaffe av 1919	58
—	20	Skr.	om tillegg til maksimalprisene ved salg av kokt farin	58
—	27	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for jern, jernplater m. v.	61
—	27	Skr.	om opkrevning hos importørene av et frakttillegg pr. tonn av kull, som leveres som bunkers til utenlandske skib m. v.	62
—	27	Skr.	om forhøielse av tillegget for tvinning, blekning og farvning av bomullsgarn m. v.	62
—	27	Skr.	om nye omsetningsregler og maksimalpriser for bundne fiskeredskaper av hamp og bomull ved salg i detalj til forbruker	62
Mars	3	Skr.	om ophevelse av maksimalprisen på manillatau m. v.	63
—	4	Skr.	om beregning av priser ved salg i detalj av endel ikke maksimalprisbelagt skotøi	64
—	5	Res.	om fastsettelse av priser på papir til aviser, skole- og undervisningsbruk	65
—	5	Skr.	om prisforhøielse på skolebøker	69
—	5	Skr.	om do. på hermetikketiketter	69
—	5	Prisregulering av mat og drikke på hoteller og kafeer i Stavanger (maksimalpriser)		70
—	6	Skr.	om nye bestemmelser for omsetning av jern og	

				Side
			metaller, for hvilke der ikke er fastsatt maksimalpriser m. v.	70
Mars	6	Skr.	om fastsettelse av prisene på manillataug m. v.	70
—	6	Skr.	om nye maksimalpriser for metalltrådlamper	70
—	9	Skr.	om innberetningsplikt angående beholdninger, årsomsetning m. v. av kull, koks og sinders	72
—	9	Skr.	om dispensasjon fra maksimalprisene for nye ladninger av kull, koks og sinders	72
—	9	Skr.	om fastsettelse ved provianteringsrådene av maksimalpriser for mat og drikke på restauranter m. v.	73
—	10	Skr.	om plikt for petroleumsselskapene til å innberette sine prisforlangender på petroleum, bensin og solarolje m. v.	73
—	12	Res.	om forandring av § 1 i lukningsvedtekten for Askim herred	94
—	12	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for finsiktet rugmel og hvetemel	96
—	12	Skr.	om do. do. for farin	96
—	15	Skr.	om do. do. for argentinske havregryn »Genius Oats«	97
—	15	Skr.	om prisreguleringsbestemmelser for automobiler	97
—	15	Skr.	om nye maksimalpriser for tyske sorter jernplater og tyske og amerikanske sorte båndjern	97
—	15	Skr.	om regler for bomullsvarefabrikker m. v.	97
—	15	Skr.	om maksimalprisene for skruer, muttere, skrueender, nagler m. v.	97
—	15	Skr.	om forhøielse av bensinprisen m. v. ved A/S Vallø Oljeraffineri	98
—	15	Skr.	om prisforandringer for margarin	98
—	19	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Sund herred, Hordaland fylke	106
—	19	Res.	om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe bestemmelser om maksimalpriser for papir	110
—	24	Skr.	om regler for såpefabrikker	114
—	24	Skr.	om regler for cementfabrikkenes prisberegninger	114
—	24	Skr.	om regler for børste- og penselfabrikker	114
—	24	Skr.	om prisen ved salg til grossist av et parti sukat fra F. Vincetellis Filial, Bergen	115
—	24	Skr.	om nye maksimalpriser for endel sorter jern og jernplater	115
—	26	Skr.	om utsalgsprisen på skrivebøker m. v.	115
—	27	Res.	om herbergerlovens anvendelse i Stord herred	121
—	27	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for melk og fløte	129
—	30	Skr.	om forhøielse av prisene for papp og pakkpapir	132

1920				Side
April	8	Skr.	om regler for trelastbruk, sagbruk, høvlerier og andre bedrifter, som fremstiller byggematerialer av tre	137
—	8	Skr.	om nye maksimalpriser for jern, jernplater m. v.	137
—	8	Skr.	om tillegg til maksimalprisen for transportutgifter for melk og fløte innen Aker provianteringsdistrikt	137
—	8	Skr.	om ophevelse av forbudet mot å fremstille fløte, som inneholder over 20 % fett m. v.	137
—	9	Lov	nr. 1 om forandring i lov om rettergangsmåten i handelssaker av 20 desember 1902	138
—	9	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder innen Raufoss og nærmeste omegn i Vestre Toten herred	140
—	9	Res.	om herbergerlovens anvendelse i Skåre herred	140
—	9	Res.	om herberger- og beverterlovens anvendelse i Mandal	140
—	9	Res.	om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Mandal	140
—	12	Skr.	om tillegg til maksimalprisen for melk fra Hop forbruksforening, Nestun	148
—	12	Skr.	om forståelsen av den nye prisbestemmelse for automobiler av 15 mars 1920	149
—	12	Skr.	om prisene for finsiktet rugmel og hvetemel ved salg en gros	149
—	12		Innberetninger om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.	149
—	15	Skr.	om ophevelse av omsetningsreglene m. v. for ristivelse	150
—	15	Skr.	om priser ved salg til detaljist av ikke maksimalprisbelagt skotøi fra J. T. Halvorsens skofabrikk, Fredrikshald	150
—	15	Skr.	om do. ved salg til do. do. fra A/S Christiania Skofabrikk	150
—	15	Skr.	om forhøielse av dyrtidstillegget på priskuranter fra Egersund Fayancefabriks Co. m. v.	150
—	15	Skr.	om bonusberegning for trådstift	150
—	15	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for Pragerraffinade	151
—	19	Skr.	om grunnprisen for H-jerns bjelker, U-jern og Zoresjern m. v.	157
—	19	Skr.	om nye maksimalpriser for nogen sorter jern	157
—	21	Skr.	om regler for omsetning av kaffe	159
—	21	Skr.	om tillegg til maksimalprisene for transportutgifter ved tilførsel av melk til Brevik	159
—	21	Skr.	om do. til do. for transportutgifter ved kjøp av melk fra Skage meieri (Namsos)	160

1920				Side
April	21	Skr.	om overførelse av Nanset og Undersbo (Hedrum) til 2. prisgruppe for omsetning av melk og fløte	160
—	21	Skr.	om prisberegning ved detaljsalg av melk fra Vittingfos meieris utsalgssted	160
—	21	Innberetninger	om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.	160
—	26	Skr.	om forhøielse av utsalgsprisen på »Bulldog Whiffs« fra Petterøes Tobaksfabrikk	168
—	26	Skr.	om overflytning av villastrøket omkring Ski jernbanestasjon til 3. prisgruppe for omsetning av melk og fløte	168
—	26	Skr.	om prisberegning ved detaljsalg av ikke maksimalprisbelagt skotøi fra A/S Skofabrikken Norge	168
—	26	Skr.	om forhøielse av utsalgsprisen på nogen sorter cigarer fra Withs Tobaksfabrikker	168
—	28	Res.	om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å treffe bestemmelse om omsetning, forbruk m. v. av flytende brensel	169
—	29	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for hvetemel og rugmel m. v.	169
—	29	Skr.	om do. do. for farin	170
—	29	Innberetninger	om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.	170
—	29	Skr.	om ophevelse av maksimalprisene for korn og erter m. v.	170
—	30	Skr.	om nye omsetningsregler og maksimalpriser for vindusglass	170
Mai	1	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lindås herred	172
—	1	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for pakkpapir	176
—	1	Skr.	om nye maksimalpriser ved salg fra fabrikk til grossist av brun og hvit trepapp	176
—	1	Skr.	om dispensasjon fra § 4 i omsetningsforskriftene av 1918 for A/S Tønsberg Papirindustri m. fl.	176
—	4	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for kalk	176
—	4	Skr.	om forhøielse av utsalgsprisene på nogen sorter cigarer fra W. Hartog & Co., Kristiania	176
—	4	Innberetninger	om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.	176
—	4	Skr.	om forpliktelse til ved varesalg å gi kontrollnevnden oplysninger om utsalgspriser	176
—	7	Skr.	om regler for teglverkenes prisberegninger	179
—	8	Skr.	om tillegg til maksimalprisene for transportutgifter ved tilførsel av melk til Horten	179
—	8	Skr.	om dispensasjon fra § 4 i omsetningsforskriftene	

				Side
			av 1918 ved fastsettelse av priser på poser og konvolutter fra Brødrene Moltzau og Aug. Olsen, Kristiania	179
Mai	11	Skr.	om maksimalpriser for sprengstoff	181
—	11	Skr.	om nye do. for elektrisk materiell	181
—	11	Skr.	om nye do. for sinkede aksler og stålspett	181
—	12	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for endel sorter papir ved salg fra fabrikk	210
—	20	Skr.	om prisreguleringsbestemmelser for automobiler	213
—	20	Skr.	om forhøielse av maksimalprisene for maskinsmidde bygningsspiker og dykkere samt skibsspiker	213
—	20	Skr.	om dispensasjon fra § 4 i omsetningsforskriftene av 1918 for Egersund Fayance-fabrikk	213
—	21	Res.	om adgang for staten til å selge skotøi og ferdige klær samt dresstøier, fôrsaker og stoffer til undertøi	226
—	21	Res.	om avholdelse av hestemarked i Stryn	226
—	21	Skr.	om ophevelse av omsetningsreglene m. v. for preserverte egg	231
—	21	Skr.	om do. av do for fiskehermetikk	231
—	21	Skr.	om prisforhøielse på ikke maksimalprisbelagt skotøi fra A/S Fredrikstad Skofabrik »Fresko«	232
—	21	Skr.	om overførelse av Sarpsborg til 2. prisgruppe for omsetning av melk og fløte	232
—	21		Innberetninger om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.	232
—	22	Skr.	om pålegg til importører av kull, koks m. v. om å avgi oplysninger om innkjøp m. v.	232
—	25	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for kondensert melk og sterilisert fløte fra A/S De norske melkefabrikker m. v.	233
—	26	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for kull, koks og sinders	233
—	28	Res.	om vedtekt for tobakksalg til barn i Stoksund herred, Sør-Trøndelag fylke	235
—	28	Skr.	om regler for kjeksfabrikkenes prisberegninger	237
—	28	Skr.	om do. for knekkebrødfabrikkenes prisberegninger	237
—	28	Skr.	om prisgruppe for Fana provianteringsdistrikt ved omsetning av melk og fløte	237
—	28	Skr.	om omsetningsregler og maksimalpriser for endel sorter rør og rørdeler m. v.	238
—	28	Skr.	om dispensasjon fra § 4 i omsetningsforskriftene av 1918 ved fastsettelse av priser for malte møbler fra A/S Jømna Bruk	238
—	28	Skr.	om forhøielse av prisen på kulsyre fra A/S Kristiania Kulsyrefabrik	238

1920			Side
Mai	28	Skr. om forhøielse av engrosprisene på dørlåser, hjørnejern og hengsler m. v.	238
Juni	1	Skr. om dispensasjon for forskjellige firmaer fra omsetningsforskriftenes § 4 ved fastsettelse av priser på poser og konvolutter	240
—	1	Innberetninger om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.	240
—	4	Res. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Tinn herred	242
—	9	Skr. om maksimalgrunnprisen for H-jerns bjelker, U-jern og Zoresjern m. v.	249
—	9	Skr. om nye omsetningsregler og maksimalpriser for jern, jernplater m. v.	249
—	9	Skr. om tillegg til maksimalprisene for pakkpapir for ombordbringelse på skib	249
—	9	Innberetninger om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m, v.	249
—	10	Skr. om ophevelse av omsetningsreglene m. v. for gulvfliser og fajansefliser	249
—	12	Skr. om nye omsetningsregler og maksimalpriser for nogen sorter rør og rørdeler m. v.	256
—	13	Skr. om prisreguleringsbestemmelser for ris	257
—	16	Skr. om regler for prisansettelse for kasser, fremstillet av medlemmer av Kristiania og omegns kassefabrikkers forening	259
—	16	Skr. om omsetningsregler m. v. for tobakker, cigarer, cigarillos og cigaretter	260
—	16	Skr. om nye maksimalpriser for bundne fiskeredskaper av bomullstråd	260
—	18	Skr. om endringer i bestemmelsene om import av kull, koks og sinders	260
—	18	Skr. om omsetningsregler for norsk og utenlandsk ost	260
—	18	Skr. om ophevelse av forbudet mot salg av kaffeblandinger m. v.	260
—	18	Skr. om ophevelse av bestemmelsene om maksimalpris for båtspiker, båtsøm og jollesøm	260
—	19	Skr. om forhøielse av formalingsprisene ved møller, tilsluttet Buskerud Mølleforening	261
—	19	Skr. om overførelse av Lillehammer til 2. prisgruppe, forsåvidt angår omsetning av melk og fløte	261
—	19	Innberetninger om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v.	261
—	23	Skr. om nye omsetningsregler m. v. for vindusglass	262
—	23	Skr. om regler for kalkverkenes prisberegninger	262
—	23	Skr. om ophevelse av maksimalprisene for garnblåser	262
—	23	Skr. om prisene for chevreaux-skotøi fra A/S Skofabriken Skandia, Gjøvik	262

1920				Side
Juni	23	Skr.	om forhøielse av Porsgrunds Porcelænsfabriks maksimalpriser	262
—	23	Skr.	om omsetningsregler m. v. for havregryn og havremel, merket »Frigg«	262
—	24	Innberetninger om prisforhøielser fra industrielle bedrifter		263
—	25	Res.	om vedtekt for tobakksalg til barn i Osen herred, Sør-Trøndelag fylke	265
—	29	Skr.	om regler for prisansettelsen for blikkemballasje fra forskjellige blikktrykkerier	281
—	29	Skr.	om dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4 ved fastsettelse av prisene på vekter fra A. P. Foss, A/S, Christiania	281
—	29	Skr.	om forhøielse av prisene på »Bull-Dog Whiffs« fra H. Petterøe	281
—	29	Skr.	om dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4 ved fastsettelse av prisene på kulsyre fra A/S Kristiania Kulsyrefabrik	282
—	30	Skr.	om omsetningsregler for kondensert melk og fløte fra A/S De norske Melkefabrikker m. v.	287
—	30	Skr.	om omsetningsregler m. v. for mel og gryn tilført markedet ved statens foranstaltning	287
—	30	Skr.	om forhøielse av prisen på potetmel fra de norske potetmelfabrikkers forening m. v.	287
Juli	1	Skr.	om nye maksimalpriser ved salg fra fabrikk til grossist av papp	288
—	1	Innberetninger om prisforhøielser fra industrielle bedrifter		288
—	2	Res.	om vedtekt angående beverternæringen i Hol herred, Buskerud fylke	293
—	2	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Hemsedal herred	293
—	2	Res.	om do. for do. i Hosanger herred	294
—	8	Skr.	om forandringer i maksimalprisene for jern, jernplater m. v.	304
—	8	Skr.	om regler for prisberegningen for støpegods fra støperier tilknyttet Ovnstøperienes landsforening	304
—	8	Skr.	om regler for prisansettelser for skruer, muttere m. v. fra forskjellige fabrikker	304
—	8	Skr.	om dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4 ved fastsettelsen av priser på blikkemballasje, jfr. skr. av 29 juni 1920	304
—	8	Skr.	om forandringer i prisene på vindusglass	304
—	8	Skr.	om regler for fabrikkenes prisansettelse for cigarer, cigaretter og røketobakker, som ikke er undergitt særskilte maksimalpriser	304
—	8	Skr.	om prisreguleringsbestemmelser for automobiler	305
—	8	Skr.	om forhøielse av maksimalprisene for Porsgrund Porcelænsfabrik	305

Side

Juli 8 Skr. om beregning av avansen på varer fra Bygningsartikkelgrossistenes forening 305
— 8 Skr. om dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4 for Kristiania Kunst- og Metalstøperi 305
— 8 Skr. om do. do. for de forente Låse- og beslagfabrikker 305
— 8 Skr. om do. do. for Reproducørenes forening, Kristiania 305
— 8 Skr. om maksimalpriser for kokostaug 305
— 8 Skr. om tillegg til maksimalprisene for transportomkostninger på melk fra Sogndal meieri 306
— 8 Skr. om tillegg til maksimalprisene for transportomkostninger på melk fra Hamlegrå (Dale Handelsforening) 306
— 8 Innberetninger om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v. 306
— 9 Res. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nedre Eiker herred 316
— 14 Skr. om omsetningsregler for finsiktet rugmel, blannet siktemel og landsmel m. v. tilført markedet ved statens foranstaltning 355
— 14 Innberetninger om prisforhøielser fra industrielle bedrifter m. v. 355
— 16 Skr. om forhøielse av prisene for takpapp fra A/S Fjeldhammer Bruk 379
— 17 Skr. om maksimalpriser for pakkpapir 385
— 17 Skr. om regler for fabrikkenes prisansettelser for skråtobakk, snus m. v. 385
— 17 Skr. om regler for prisberegningen for aerolitsprengstoff fra Grubenes sprengstoffabrikker A/S, Kristiania 385
— 17 Skr. om do. for do. for trådstift fra fabrikker tilknyttet Trådstiftfabrikantenes Landsforening 386
— 17 Skr. om forhøielse av konjunkturtillegget for glassvarer fra Christiania Glasmagasin 386
— 17 Skr. om nye omsetningsregler m. v. for endel sorter rør og rørdeler 386
— 19 Skr. om dispensasjon fra omsetningsforskriftenes § 4 for A. Aanonsens blikk- og metallvarefabrikk, Kristiania 388
— 21 Skr. om regler for prisansettelser for maskinspiker fra O. Mustad & Søn og Christiania Spikerverk . . 394
— 21 Skr. om priser for chevreaux-skotøi fra Harald Andersen, Kristiania 394
— 29 Skr., om beverterloven av 2 april 1917 også gjelder for skyss-stasjonsholdere og skyss-skaffere, som er pliktige til å holde gjestgiveri 414
— 30 Res. om herbergerlovens anvendelse i Odda herred . 415
— 30 Res. om do. do. i Lillestrøm herred 415

1920				Side
Juli	30	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lier herred	415
—	30	Res.	om do. do. i Flå herred, Buskerud fylke	416
—	30	Res.	om do. do. i Ål herred, do. do.	416
—	30	Res.	om forandringer i lukningsvedtekten for Fredrikstad	416
—	30	Res.	om tillatelse for bestyrere av fruktsalgslag m. v. til å forhandle blyarsenat, parisergrønt og andre arsenikkpreparater til bekjempelse av skadeinsekter	418
—	30	Res.	om fastsettelse av reglene for omsetningen av norsk korn av 1920 års avl	418
—	31	Skr.	om maksimalgrunnprisen for Differdingerbjelker	420
—	31	Skr.	om forhøielse av konjunkturtillegget for glassvarer fra Høvik og Hadeland glassverker	420
—	31	Skr.	om priser for randsydde fettlærstøvler fra A/S Haldens Skotøifabrik, Fredrikshald	420
Aug.	2	Skr.	om endret lydelse av prisbestemmelsene (maksimalpriser) for sjokolade, kakao m. v. av utenlandsk tilvirkning ved salg fra importør til detaljist	420
—	2	Skr.	om prisbestemmelser for sjokolade, kakao og konfekt av norsk tilvirkning	420
—	3	Skr.	om nye maksimalpriser for nogen sorter huder og skinn	421
—	6	Midlertidig lov	om prisregulering m. v.	421
—	6	Res.	om prisen for det papir, papirfabrikkene plikter å levere til innenlandsk forbruk til aviser	424
—	20	Res.	om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Leirets krets av Elverum herred	433
—	27	Res.	om vedtekter angående herberger- og beverternæringen i Odda herred	437
—	27	Res.	om beverterlovens anvendelse i Høyland herred, Rogaland fylke	437
Septbr.	10	Res.	om vedtekt for tobakksalg til barn i Tromsøysund herred	445
—	10	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Sørum herred	445
—	10	Res.	om oprettelse av offentlig børs i Fredrikstad	445
—	17	Res.	om vedtekter for herberger- og beverternæringen i Sannidal herred, Telemark fylke	450
—	17	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Egersund	450
—	17	Res.	om vedtekter angående beverternæringen i Tana herred	450
—	24	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Oppegård herred	457

1920				Side
Oktbr.	1	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lillestrøm herred	464
—	1	Res.	om do. for do. i Kinn herred, Sogn og Fjordane fylke	464
—	1	Res.	om do. for do. i Byneset herred	464
—	8	Res.	om forandring i lukningsvedtekten for Stamnes herred, Nordland fylke	469
—	14		Noteveksling angående avsluttelsen av en midlertidig avtale til avløsning av handels- (og sjøfarts-) traktaten mellem Norge og Portugal av 31 desember 1895 m. v.	474
—	15	Res.	om tilføielse til § 1 i lukningsvedtekten for Evenes herred	475
—	15	Res.	om forskrifter for handelslønnsrådets virksomhet	476
—	22	Res.	om vedtekt for tobakksalg til barn i Flå herred	480
—	22	Res.	om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Skåre herred	481
—	22	Res.	om forandringer i lukningsvedtekten for Vardø	481
—	29	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Mysen herred	483
—	29	Res.	om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å utferdige bestemmelser efter prisreguleringsloven av 6 august 1920 m. v.	485
—	29	Skr.	om bemyndigelse for Prisdirektoratet til å treffe bestemmelser om dispensasjon efter § 3 i prisreguleringsloven av 6 august 1920 og til i saker av mindre viktighet å utferdige maksimalpriser m. v., jfr. skrivelse av 18 november 1920	486
—	30	Skr.	om ophevelse av forbudet mot handel med »Dragées autinerveuses Gélineau« og utstedelse av forbud mot handel med preparatene »Nadrox« og »Albremin«	487
Novbr.	6	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i fiskeværet Berlevåg i Finnmark	490
—	6	Res.	om beverterlovens anvendelse i Ogna herred, Rogaland fylke	490
—	12	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Skjold herred	494
—	12	Res.	om do. for do. i Nærbø herred	494
—	18	Skr.	om bemyndigelse for Prisdirektoratet til å treffe bestemmelse om opnevnelse av personer til å medvirke ved prisreguleringen, avkrevelse av oplysning m. v., jfr. lov av 6 august 1920 og kongelig resolusjon av 29 oktober 1920	501
—	19	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Eigersund herred	503
—	26	Res.	om do. for do. i Alversund herred	527

1920				Side
Desbr.	3	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Strandvik herred, Hordaland fylke	551
—	6	Skr.	om opsigelse av handelskonvensjonene mellem Norge og Spanien av 27 juni 1892 og 25 august 1903	555
—	10	Res.	om vedtekt angående herberger- og beverternæringen i Nærbø herred	592
—	10	Res.	om do. angående do. do. i Tromsøysund herred	592
—	10	Res.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Tromsøysund herred	592
—	17	Res.	om vedtekt for tobakksalg til barn i Hurum herred	681
—	17	Res.	om do. for do. til barn i Fluberg herred	681
—	31	Skr.	om ophevelse av påbudet om plikt for importører og forhandlere av kull, koks og sinders til å avgi oplysning om sine beholdninger m. v.	701

Håndverk, fabrikker, bergverk.

1920				
Janr.	9	Res.	om innstillen av driften på anvisninger i Eidsborg sogn, Lårdal herred (A/S Dalen Gruber)	5
Febr.	6	Res.	om innstillen av driften i A/S Rødfjeldets Kisgruber i Mo, Ranen	46
—	6	Res.	om midlertidig instillen av driften i A/S Bamle Nikkelkompanis gruber i Bamle herred	46
—	13	Res.	om autorisasjon av rørleggere i Skien	51
—	20	Res.	om forhøielse av sikkerhetsfondet ved A/S Sydvaranger bergverksanlegg	57
—	27	Res.	om plan for et sikkerhetsfond ved bergverket A/S Vaddas gruber i Skjervøy herred	61
Mars	15	Skr.	om forbud mot å anvende sinders til annet enn til teknisk bruk i smelteindustrien	97
—	16	St. besl.	om oprettelse av 3 nye fabrikkinspektørstillinger og en teknisk konsulentstilling ved chefinspektoratet	98
—	16	Skr.,	om en bedrift, som har innført regelvis frihet for grubearbeiderne lørdagene, på disse dager kan la utføre reparasjonsarbeide og lignende forefallende tilfeldig arbeide i gruben, jfr. arbeiderbeskyttelseslovens § 23 post 1	98
—	19	Res.	om ytterligere utsettelse for Vinoren Sølvverk med driftens påbegynnelse i det Kongsbergske grubefelt	109
—	27	Res.	om dispensasjon i henhold til arbeiderbeskyttelseslovens § 31 post 2 for cellulose-, papp- og kartongfabrikker og tresliperier	121

1920				Side
Mars	27	Res.	om innstillen av A/S Svanø grubers drift i Kinn herred	123
—	29	Lov	om forlenget gyldighet av midlertidig lov om tvungen voldgift i arbeidstvister	131
April	9	Res.	om renholdsregler for luntefabrikker	141
—	9	Res.	om do. for cellulosefabrikker	141
—	9	Res.	om do. for fabrikker til fremstilling av eksplosive stoffer	141
—	9	Res.	om forlengelse av prioritetsfristen for patentkrav for borgere og undersåtter av Belgien	141
—	9	Res.	om økning av sikkerhetsfondet ved Fehnsgrubene i Holla herred	143
—	13	Skr.	om tillegg til forskriftene for elektriske anlegg	149
—	14	Skr.	om, at Indias regjering og Australias Commonwealth og den svenske regjering har tiltrått den internasjonale konvensjon om forbud mot bruken av hvitt fosfor i fyrstikkindustrien	150
—	16	Res.	om godkjennelse av skiftplaner i henhold til arbeiderbeskyttelsesloven av 18 september 1915 m. v.	155
—	23	Res.	om fastsettelse av opsamlingen til sikkerhetsfondet ved A/S Stordø Kisgrubers bergverk m. v.	165
—	23	Res.	om fortsettelse av opsamlingen til sikkerhetsfondet ved A/S Bjørkåsen gruber i Evenes herred m. v.	165
—	13	Res.	om plan for et sikkerhetsfond ved A/S Porsa kobbergrubers bergverk i Kvalsund herred	165
—	30	St. besl.	om lønnsregulativ for Kongsberg sølvverks arbeidere	170
Mai	21	Lov	nr. 3 om forandring i lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 m. v.	217
—	21	Res.	om avgjørelse ved voldgift av tvist om ny tariffavtale mellem Arbeidsgiverforeningen og Arbeidernes faglige Landsorganisasjon	224
—	21	Res.	om, at landets torvfabrikker for sesongen 1920 kan bruke indtil 10 timer daglig arbeidstid samt nattdrift	224
Juni	2	Regler	for Arbeidsrådets virksomhet	240
—	3	Skr.	angående gebyrer for undersøkelse av kjeler og rørledninger, som er utsatt for damptrykk	704
—	4	Res.	om økning av sikkerhetsfondet ved Trollerud sølvverk i Svene fattigdistrikt, Flesberg herred	245
—	4	Res.	om, at planen for sikkerhetsfondet ved bergverksaktieselskapet Røragen bergverk i Røros herred inntil videre blir gjeldende uforandret	245
—	16	Res.	om forlenget gyldighet inntil 1 september 1920 av avistrykkerienes dispensasjon av 14 april 1919 i henhold til arbeiderbeskyttelseslovens § 24	258

1920				Side
Juni	16	Res.	om forlengelse av tilleggsfristen for betaling av årsavgift for patenter	258
—	16	Res.	om ytterligere forlengelse av prioritetsfristen for patentkrav	258
Juli	16	Lov	nr. 9 om midlertidig tillegg til lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910	363
—	16	Res.	om tillatelse for teglverkene til i inneværende års sesong å anvende en arbeidstid på inntil 10 timer daglig	365
—	16	Res.	om forkortet arbeidstid i glasshytter	365
—	16	Res.	om voldgiftsrett i en tvist ved Glommens Treslieperi (Kykkelsrudanlegget)	365
—	23	Midlertidig lov	nr. 3 om arbeiderutvalg i industrielle bedrifter m. v.	395
Aug.	6	Res.	om økning av sikkerhetsfondet ved Hadelands Glasverk i Jevnaker	426
Septbr.	3	Res.	om renholdsregler for elektrokjemiske fabrikker	442
—	3	Res.	om forlenget gyldighet av avistrykkerienes dispensasjon efter arbeiderbeskyttelseslovens §§ 24 og 30	442
—	24	Res.	om ytterligere forlengelse av prioritetsfristen for patentkrav	458
—	25	Skr.	om bestemmelser angående forbruk av sukker til fabrikasjon av sjokolade, konfekt, marsipan, drops og kjeks m. v.	460
—	28	Skr.	om, hvorvidt sesongarbeidere omfattes av uttrykket »bedriftens arbeidere« i 1, 2 og 3 ledd av § 3 i midlertidig lov av 23 juli 1920 om arbeiderutvalg i industrielle bedrifter	461
Oktbr.	8	Res.	om dispensasjon til nattarbeide for en rekke cellulose- og tremassefabrikker	471
—	8	Res.	om landets deling i 9 fabrikkinspektorater	473
—	15	Res.	om forskrifter for hjemmearbeidsrådets virksomhet	477
—	29	Res.	om, at metallsliperier m. v. skal opføres på fortegnelsen over særskilt sundhetsskadelige bedrifter og om fastsettelse av skjerpebestemmelser for nevnte bedrifter	484
Novbr.	19	Res.	om fortsatt gyldighet av dispensasjon av 27 mars 1920 for cellulose-, papir- og kartongfabrikker og tresliperier	504
—	26	Lov	nr. 1 om meddelelse av oplysninger til Arbeiderkommisjonen av 1918 og Socialiseringskomiteen	524
Desbr.	10	Res.	om forlengelse av forskjellige frister i den midlertidige patentlov av 16 juli 1920	591

1920				Side
Desbr.	10	Res.	om ytterligere forlengelse av prioritetsfristen for patentkrav	591
—	10	Res.	om forlengelse av visse frister fastsatt i lov (nr. 9) av 16 juli 1920 (patentloven)	592
—	10	Res.	om plan for et sikkerhetsfond ved Fredrikstad Elektrokjemiske Fabrikker A/S	651
—	17	Res.	om telling av beholdninger av tekstilvarer pr. 31 desember 1920	688
—	17	Res.	om do. av do. av skotøi pr. 31 desember 1920	688
—	23	Res.	om forlengelse av tilleggsfristen for betaling av årsavgift for patenter	695
—	23	Res.	om autorisasjon av rørleggere i Bodø kommune	696
—	24	Skr.	om ophevelse av forbudet mot å anvende sinders (metallurgisk koks) til annet enn til teknisk bruk i smelteindustrien	700

Jurisdiksjons-, grenseforandringer, delinger og navnforandringer for distrikter.

1920				
Janr.	9	Skr.	om deling av Kolvereid jordmordistrikt	6
—	16	Res.	om deling av Søndre Indherad og Nordre Indherad prostier i tre prostier	8
Febr.	6	Res.	om deling av Eidsberg herred	21
Mars	4	Skr.	om deling av Hammarfest landsogns jordmordistrikt	64
—	30	Skr.	om deling av Aust-Moland jordmordistrikt i Aust-Agder fylke	132
Mai	11	Skr.	om ordning av jordmorvesenet i Asker herred	181
Juni	4	Res.	om fastsettelse av grensen mellem Røldal og Suldal m. v.	244
—	22	Medd.	om overførelse av Sør-Audnedal innrulleringskrets (lensmannsdistrikt) fra 10. til 9. kompani av Agdesidens infanteriregiment	261
Juli	13	Skr.	om deling av Øygaren jordmordistrikt av Herdla herred	354
—	16	Res.	om deling av Nedre Telemark og Øvre Telemark østfjellske sorenskriverembeder m. v.	372
Aug.	6	Res.	om tingordningen i Nedre Telemark, Heddal og Tinn sorenskriverier	425
Septbr.	1	Skr.	om omregulering av Skedsmo jordmordistrikter	442
Oktbr.	6	Skr.	om deling av Inderøy jordmordistrikt	710
—	8	Res.	om tingordningen i Søndhordland sorenskriveri	472
—	8	Res.	om landets deling i 9 fabrikkinspektorater	473
Novbr.	6	Res.	om forandring av Kopervik herreds navn til Stangaland	491
—	10	Skr.	om deling av Sør-Varanger jordmordistrikt	711
—	12	Skr.	om omregulering av øvre og nedre Orkedal jordmordistrikter	711

Jurisdiksjons-, grenseforandr., delinger o. navnforandr. f. distrikter. 749

1920 Side

Novbr. 26 Res. om deling av Buksnes og Hol tinglag, Nordland fylke, i 2 tinglag 530

Desbr. 1 Skr. om deling av Eidskog jordmordistrikt 711

Kirker og kirkegårder.

1920

Janr. 9 Res. om opførelse av Rotsund kapell i Skjervøy prestegjeld m. v. 4

Kjøpstæder og ladesteder.

1920

Juni 25 Res. om stadfestelse av åstedsforretning vedkommende utvidelsen av Porsgrunds grenser 266

Juli 9 Lov nr. 1 om utvidelse av kjøpstaden Gjøviks grenser 306

Desbr. 3 Lov nr. 1 om utvidelse av ladestedet Koperviks havnedistrikt. 539

— 3 Lov nr. 3 om ladestedet Mandals overgang til kjøpstad og om utvidelse av kjøpstadens grencer . . 542

Kommune- og valgvesen.

1920

Janr. 9 Res. om forandring i kinematografvedtektene for Ringebu herred 3

— 20 Skr. om, hvad der skal iakttas ved fornyet behandling av en sak, som ikke har opnådd $^2/_3$ flertal, byformandskapsloven § 39 11

Febr. 6 Res. om vedtekt for kommunal boligformidling i Lillestrøm 19

— 6 Res. om vedtekt for do. do. i Drammen 19

— 6 Res. om vedtekt for do. do. i Kristiansand 20

— 6 Res. om deling av Eidsberg herred 21

— 10 Skr. om fremgangsmåten, når klagebehandlingen ved ligningsinstansene ikke kan tilendebringes ved kalenderårets utløp eller ved årsskiftet 48

— 27 Res. om forandringer i forskriftene om de kommunale provianteringsråds organisasjon og virksomhet m. v. 61

April 16 Res. om forandring av datoen i folkeregistervedtekten for Haugesund §§ 1, 2 og 5 til: 1 mai 1920 151

— 16 Res. om kinematografvedtekt og vedtekt om dramatiske forestillinger m. v. for Rakkestad herred . 152

— 16 Res. om vedtekt for boligformidlingen i Sarpsborg . . 154

Mai 7 Res. om vedtekt for Bergen kommunes boligformidling 177

— 7 Res. om utførelse av magistratsforretningene i ladestedet Sogndal. 178

1920				Side
Mai	28	Res.	om vedtekter for Hamar folkeregister	235
Juni	4	Res.	om fastsettelse av grensen mellem Suldal og Røldal herred og lensmannsdistrikt m. v.	244
—	25	Res.	om kinematografvedtekter for Tjøme herred	264
—	25	Res.	om overførelse av saker vedkommende renovasjonsvesenet i Bergen fra magistratens 2nen til dens 3dje avdeling	266
Juli	9	Lov	nr. 1 om utvidelse av kjøpstaden Gjøviks grenser	306
Aug.	20	Res.	om vedtekter for Harstad folkeregister	433
Septbr.	29	Rundskr.	angående overholdelsen av bestemmelser i straffeprosesslovens §§ 37 og 49 vedkommende valg av lagrettemenn og domsmenn	462
Novbr.	6	Res.	om vedtekt for Lillehammer folkeregister	488
—	6	Res.	om do. for Arendal folkeregister	489
—	6	Res.	om forandring av Kopervik herreds navn til Stangaland	491
—	15	Rundskr.	om approbasjon på kommunestyrebeslutninger i medhold av landsformannskapslovens § 39 (byformannskapslovens § 40) m. v.	498
—	26	Res.	om deling av Buksnes og Hol tinglag, Nordland fylke, i 2 tinglag	530
Desbr.	3	Lov	nr. 1 om utvidelse av ladestedet Koperviks havnedistrikt	539
—	3	Lov	nr. 3 om ladestedet Mandals overgang til kjøpstad og om utvidelse av kjøpstadens grenser	542
—	3	Res.	om regler for refusjon for gateoparbeidelse i Trondhjem	552
—	17	Lov	nr. 1 om stortingsvalg	656
—	17	Lov	nr. 2 om nominasjon ved stortingsvalg	677
—	23	Res.	om vedtekt for Gjøvik folkeregister	695
—	23	Res.	om autorisasjon av rørleggere i Bodø kommune	696

Konsesjon (skog-, jord-, fjell- og vannfall m. v.).

1920				
Janr.	9	Res.	om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Tyristrand herred	3
—	9	Res.	om do. av skogkonsesjonsgrensen for Remebu herred	3
Mars	12	Res.	om do. av fjellkonsesjonsgrensen for Fåberg herred	94
—	12	Res.	om do. av jordkonsesjonsgrensen for Fåberg herred	94
—	12	Res.	om do. av do. for Orkedal herred	94
—	19	Res.	om do. av skogkonsesjonsgrensen for Fillan herred, Sør-Trøndelag fylke	106
—	19	Res.	om do. av jordkonsesjonsgrensen for Hol herred, Buskerud fylke	106

1920				Side
Mars	19	Res.	om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Vestre Slidre herred	106
April	23	Res.	om do. av do. for Romedal herred	164
Mai	1	Res.	om do. av do. for Nordre Aurdal herred	172
—	7	Res.	om do. av do. for Vågå herred	172
—	21	Lov	nr. 3 om forandring i lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 m. v.	217
Juni	12	Res.	om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Malvik herred	253
—	16	Res.	om do. av vannfallkonsesjonsgrensen for Østre Slidre herred	259
Juli	2	Res.	om do. av jordkonsesjonsgrensen for Fet herred	295
—	30	Res.	om do. av do. for Varteig herred	417
—	30	Res.	om do. av skogkonsesjonsgrensene for Varteig herred	417
Septbr.	3	Res.	om do. av do. for Skjåk herred	443
—	3	Res.	om do. av jordkonsesjonsgrensen for Skjåk herred	443
—	17	Res.	om do. av skogkonsesjonsgrensen for Heidal herred, Opland fylke	451
—	17	Res.	om do. av jordkonsesjonsgrensen for Heidal herred, Opland fylke	451
—	17	Res.	om do. av fjellkonsesjonsgrensen for Heidal herred, Opland fylke	452
Oktbr.	15	Res.	om do. av jordkonsesjonsgrensen for Sell herred	475
Novbr.	26	Res.	om do. av skogkonsesjonsgrensene for Rakkestad herred	528
Desbr.	10	Lov	nr. 3 om erhvervelse av dyrket mark	575

Landvesen.

1920				
Janr.	9	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Asker herred	4
—	23	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Hol herred, Nordland fylke	13
Febr.	6	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Ørskog og Hustad herreder, Møre fylke	20
—	13	Res.	om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å fastsette bestemmelser om salg av mel med statstilskudd til små og mindre bemidlede kornproducenter	52
—	20	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Singsås herred	57
—	20	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Kråkstad og Holtålen herreder	57

1920				Side
Febr.	27	Res.	om forandringer i forskriftene om de kommunale provianteringsråds organisasjon og virksomhet m. v.	61
Mars	5	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Budal herred, Sør-Trøndelag fylke	65
—	5	Res.	om forbud mot do. do. på sambeite i Ankenes herred, Nordland fylke	65
—	5	Res.	om nedsettelse av en komité til å utarbeide utkast til en lov om handel med kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer m. v.	69
—	12	Lov	nr. 2 om forandring i lov inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og rensdyrdriften innen de sønnenfor Finnmark fylke liggende landsdeler av 25 juli 1897	74
—	12	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i strekningen Bonå—Bjørnsvik—Jordbru m. v. i Sørfold herred	94
—	19	Res.	om vedtekt angående forbud mot anvendelse av piggtrådgjerder i Opdal herred, Sør-Trøndelag fylke	106
—	27	Res.	om dispensasjon fra forbudet mot å dyrke poteter på jordstykker, som er erklært smittet av potetkreft	122
—	30	Skr.	inneholdende instruks for kommunale provianteringsråd og kontrollnevnder, jfr. resolusjon av 27 februar 1920	132
April	9	Res.	em regler for piggtråds anvendelse til gjerder i Horten	142
—	16	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Vestfold fylke	154
—	16	St. besl.	om oprettelse bl. a. av professorater i jordkultur, bygningslære og ugressenes biologi ved Landbrukshøiskolen	156
Mai	1	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Aust-Agder fylke	173
—	1	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Trysil, Brandval og Lunde herreder	173
—	21	Res.	om avholdelse av hestemarked i Stryn	226
—	21	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Tjøtta og Sørfold herreder	227
—	21	Res.	om innførelse av kommunal kjøttkontroll for Molde m. v.	227
—	28	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Alvdal herred, Hedmark fylke	235
Juni	2	St. besl.	om forandring i reglene for redskapslag	240
—	2	St. besl.	om ordning av havebruksundervisningen	240

1920				Side
Juni	12	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Nittedal herred og i Nes herred, Buskerud fylke	253
Juli	2	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Østre Slidre herred	295
—	2	Res.	om do. mot do. do. i Nord-Trøndelag fylke	295
—	2	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Norddal herred	295
—	2	Res.	om regler for piggtråds anvendelse til gjerder i Åkra herred, Rogaland fylke	296
—	5	Res.	om ophevelse av forskjellige bestemmelser om opgaver fra kjøttkontrollstasjoner over mottatt melkemengde m. v.	302
—	16	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Akershus fylke	370
—	16	Res.	om forbud mot å slippe graokser på sambeite i strekningen Følling—Hegge—By—Sunnan i Kvam og Egge herreder	371
—	16	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk i sambeitestrekninger, som er felles for 7 forskjellige gårder i Sortland og Langenes herreder, Nordland fylke	371
—	17	St. besl.	om lønnsforhold for stats-fylkesfunksjonærene i landbruket m. v.	384
—	23	Midlertidig lov	om forlengelse av leietiden for husmenn, bygselmenn og leilendinger	394
Aug.	20	Res.	om regler for undervisning og prøver m. v. ved Landbrukshøiskolen	434
—	27	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Nes herred, Sør-Trøndelag fylke	437
—	27	Res.	om forbud mot å slippe gravær på sambeite i Hamarøy herred	437
—	27	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Røros herred	438
Septbr.	17	Res.	om regler for piggtråds anvendelse til gjerder i Vestby herred	451
—	24	Plakat	om innførsel av husdyr og smittebærende gjenstander	454
—	24	Res.	om forbud mot å slippe gravær og gjeitebukk på sambeite i Sørfjord herred, Troms fylke	458
—	24	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Lårdal herred, Telemark fylke	459
—	25	Skr.	om bestemmelser angående anvendelse av sukker til fabrikasjon av sjokolade, konfekt, marsipan, drops og kjeks	460
Oktbr.	1	Res.	om adgang til å drepe streifende hund i Borge herred, Nordland fylke, og Ibestad herred i Troms fylke	465

1920 Side

Oktbr. 1 Res. angående dispensasjon fra forbudet mot innførsel og transport av stikkelsbærplanter m. v. til Sogn og Fjordane fylke 465
— 28 Skr. angående bekjempelse av potetkreften i Bygland herred 483
Novbr. 1 St. besl. om ordningen av den tekniske bistand i landbruket (om landbruksingeniørenes stilling m. v.) . 487
— 6 Res. om adgang til å drepe streifende hund i Rennebu herred 490
— 19 Lov nr. 1 om jordstyrer 501
— 19 Res. om ophevelse av bestemmelsene av 1917 om anvendelse av piggtrådgjerde i Aurskog herred . . 504
— 19 Res. om forbud mot å slippe gjeitebukker på sambeite i Luster herred, Sogn og Fjordane fylke . . . 504
— 20 St. besl. om de offentlige foranstaltninger til nydyrkningens og kolonisasjonens fremme 519
— 26 Res. om adgang til å drepe streifende hund i Frol herred 528
— 26 Skr. angående bekjempelse av potetkreften i Oddernes og Øvrebø herreder 531
Desbr. 3 Plakat angående endringer i plakat av 24 september 1920 angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander 550
— 3 Res. om forbud mot å slippe graværer og gjeitebukker på sambeite i Hedmark fylke 552
— 3 Res. om regler for piggtråds anvendelse til gjerder i Hafslo herred 552
— 10 Lov nr. 3 om erhvervelse av dyrket mark 575
— 10 Plakat angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander 589
— 10 Res. om adgang til å drepe streifende hund i Frogn herred 592
— 10 Res. om do. til do. do. i Grue herred 593

Lotteri.

1920

Mars 20 St. besl. om anvendelse av endel av overskuddet av pengelotteriet 111
Mai 8 St. besl. om do. av do. do. til foranstaltninger til bedring av folkehelsen 179

Lover m. v.

1920

Jan. 23 Res. om tiden for ikrafttredelsen av lov om registrering og merkning av fiskefartøier m. v. av 5 desember 1917 13

1920			Side
Febr.	27	Lov nr. 1 om forandring og tillegg til lovgivningen om Høiesterett	59
—	27	Lov nr. 2 om innskrenkning i anvendelsen av vidner ved utpantningsforretninger	59
Mars	12	Lov nr. 1 om forandring av § 38 i lov angående benefisert gods av 20 august 1821	74
—	12	Lov nr. 2 om forandring i lov inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og rensdyrdriften inner de sønnenfor Finnmark fylke liggende landsdeler av 25 juli 1897	74
—	12	Lov nr. 3 om forandringer i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899	75
—	12	Lov nr. 4 om forandring i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905	76
—	12	Lov nr. 5 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger	76
—	27	Lov nr. 1 inneholdende forandringer i lovgivningen om Den norske Enkekasse	115
—	27	Lov nr. 2 inneholdende forandringer i lovgivningen om Pensionskassen for Statens tjenestemenn	117
—	27	Lov nr. 3 om tvungen avståelse til staten og kommuner av grunn til anlegg for foredling av trevirke til byggematerialer	118
—	27	Lov nr. 4 om adgang for kommuner til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1920—21	120
—	29	Lov om forlenget gyldighet av midlertidig lov om tvungen voldgift i arbeidstvister	131
April	9	Lov nr. 1 om forandring i lov om rettergangsmåten i handelssaker av 20 desember 1902	138
—	9	Midlertidig lov nr. 2 om forandring i lov om avskaffelse av det tvungne passvesen m. v. av 21 mars 1860 med endringslov av 13 juli 1917	138
—	16	Lov om endring i lov av 6 juni 1885 om ansettelse og avskjedigelse av hærens fastlønte underofficerer	151
Mai	21	Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 11 mai 1920 til forandring i grunnlovens § 23, 3dje punktum	213
—	21	Lov nr. 1 om forandringer i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911	213
—	21	Lov nr. 2 om forandring i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 382	217
—	21	Lov nr. 3 om forandring i lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og anden fast eiendom av 14 desember 1917 og i lov om vassdragsreguleringer av samme dag	217

1920 Side

Mai 21 Midlertidig lov nr. 4 inneholdende forandring i midlertidig lov av 21 juli 1916 angående forandring i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslov av 18 september 1909 219

— 28 Lov om tillegg til midlertidig lov nr. 5 av 26 juli 1916 om tilleggserstatning for skadebotberettigede og rentenydere ifølge lovgivningen om ulykkesforsikring for industriarbeidere og sjømenn. . 234

Juni 4 Lov om forandring i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 242

— 12 Lov nr. 1 om forandring i lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum . . . 249

— 12 Lov nr. 2 om forandring i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre 250

— 12 Lov nr. 3 om forandring i lov nr. 2 av 10 april 1915 om forsorg for barn 252

— 16 Lov inneholdende tillegg til lov om pengevesenet av 17 april 1875 257

— 29 Lov nr. 1 om endring i lov av 14 juli 1893 om skyssvesenet med tilleggslov av 14 mars 1905 . 270

— 29 Res. om tiden for ikrafttredelsen av forannevnte lov . 271

— 29 Lov nr. 2 om forandring i lov om avgift av arv av 8 april 1905 271

— 29 Lov nr. 3 inneholdende tillegg til lov av 4 mai 1917 om utligning av skatt til staten på inntektsstigning som følge av krigskonjunktur 271

— 29 Lov nr. 4 om midlertidig forhøielse av lospengene . 272

— 29 Lov nr. 5 om forandring i midlertidig lov av 18 juli 1917 om skatt på luksus 272

— 29 Lov nr. 6 om forlenget gyldighet av lov av 9 juni 1905, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgift i Finnmark 275

— 29 Lov nr. 7 om forandring i og forlenget gyldighet av lov av 27 mai 1910, jfr. lov av 13 juli 1917, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgiften i Nordland og Troms fylker . . . 276

Juli 2 Lov nr. 1 om forandring i lov av 17 juni 1869 med tilleggslov av 20 august 1915 inneholdende adskillige bestemmelser angående bygningsvesenet m. v. 288

— 2 Lov nr. 2 om tillegg til lov om brandvesenet av 15 august 1908 289

— 2 Lov nr. 3 om adgang til å avlegge ed for notarius publicus 289

1920			Side
Juli	2	Lov nr. 4 om bemyndigelse for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger m. v.	290
—	9	Lov nr. 1 om utvidelse av kjøpstaden Gjøviks grenser	306
—	9	Lov nr. 2 om forandring i lov av 27 juli 1895 om aldersgrense for fastlønte officerer av armeen og marinen	309
—	9	Lov nr. 3 om forandring i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 1	309
—	9	Lov nr. 4 om forandring i havnelovens § 33	310
—	9	Midlertidig lov nr. 5 om tvungen fordeling av husrum	311
—	9	Midlertidig lov nr. 6 om denaturering og salg m. v. av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk	315
—	9	Lov nr. 7 om ophevelse av midlertidig lov av 2 august 1918 om forbud mot salg til utlandet av fartøier under registreringspliktig størrelse samt båter	315
—	9	Lov nr. 8 om forandring i lov av 15 august 1908 om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.	316
—	16	Lov nr. 1 om Universitetets lærereksamener	355
—	16	Lov nr. 2 om forandringer i lov om høiere almenskoler av 27 juli 1896 med senere tilleggslover, senest av 23 juli 1919	357
—	16	Lov nr. 3 om avskaffelse av lesning fra kirkebakken	358
—	16	Lov nr. 4 om forlenget gyldighet av visse bestemmelser i lov av 29 juli 1918 om forandringer i og tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915	360
—	16	Lov nr. 5 om forandring i lov av 26 juli 1912 om utførelsen av offentlige lægeforretninger	361
—	16	Lov nr. 6 inneholdende forandringer i lov om postvesenet av 12 mai 1888 med tilleggslover av 6 juli 1892, 9 juni 1903, 11 juni 1906, 8 mai 1907, 22 juni 1917, 9 august 1918 og 20 juni 1919	361
—	16	Lov nr. 7 om forandring i lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m. v. av 16 mai 1896	362
—	16	Lov nr. 8 inneholdende tillegg til lov av 7 juni 1918 om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skib	362
—	16	Lov nr. 9 om midlertidig tillegg til lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910	363

1920			Side
Juli	23	Midlertidig lov nr. 1 om forlengelse av leietiden for husmenn, bygselmenn og leilendinger	394
—	23	Lov nr. 2 inneholdende forandring i lov om jordmødre av 10 desember 1898, jfr. lov av 22 juni 1917	395
—	23	Midlertidig lov nr. 3 om arbeiderutvalg i industrielle bedrifter m. v.	395
—	23	Res. om ikrafttrædelsestiden for lov av 16 juli 1920 om forandringer i lov om postvesenet av 12 mai 1888 med tilleggslover	399
Aug.	6	Midlertidig lov om prisregulering m. v.	421
—	6	Res. om forføininger i prisreguleringsøiemed i henhold til foranstående lov av 6 august	424
—	27	Res. om utsettelse av ikrafttredelsestiden for lov av 5 desember 1917 om registrering og merkning av fiskefartøier	437
Novbr.	6	Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 23 oktober 1920 til forandring i grunnlovens § 50	488
—	19	Lov nr. 1 om jordstyrer	501
—	19	Lov nr 2 om forandring i §§ 12 og 22 i lov om bygningsvesenet i Bergen av 19 april 1899	502
—	26	Lov nr. 1 om meddelelse av oplysninger til Arbeiderkommisjonen av 1918 og Socialiseringskomiteen	524
—	26	Lov nr. 2 om forandringer i lov om Norges Bank av 23 april 1892 med tilleggslover	525
Desbr.	3	Lov nr. 1 om utvidelse av ladestedet Koperviks havnedistrikt	539
—	3	Lov nr. 2 um bygningsfreding	540
—	3	Lov nr. 3 om ladestedet Mandals overgang til kjøpstad og om utvidelse av kjøpstadens grenser	542
—	3	Lov nr. 4 om menighetsråd og menighetsmøter	545
—	10	Lov nr. 1 um ulukketrygding for fiskarar	558
—	10	Res. om innrykkelse av foranstående lov i oversettelse til riksmål i Lovtid 1ste avdeling	565
		Lov om ulykkesforsikring for fiskere	565
—	10	Lov nr. 2 om forandringer i og tillegg til lov om sykeforsikring av 6 august 1915 med tilleggslover av 15 juni 1917 og 23 juli 1918	573
—	10	Lov nr. 3 om erhvervelse av dyrket mark	575
—	10	Lov nr. 4 om forandring i og tillegg til lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917 med tilleggslover av 14 april 1919 og 29 november 1919	588
—	15	Lov nr. 1 om forandring av §§ 15 og 52 i lov om salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød av 17 mai 1904 med tilleggslov av 2 august 1918	653

1920			Side
Desbr.	15	Midlertidig lov nr. 2 om plikt for skattydere til å foreta avsetning av inntekten til dekning av skatt	654
—	15	Lov nr. 3 om endring i lov av 14 desember 1917 nr. 4 om midlertidig adgang for Norges Bank til å utstede 2- og 1-kronesedler	656
—	17	Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 14 desember 1920 om ophevelse av grunnlovens § 89	656
—	17	Lov nr. 1 om stortingsvalg	656
—	17	Lov nr. 2 om nominasjon ved stortingsvalg	677
—	17	Midlertidig lov nr. 3 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900	680
—	23	Lov om forandringer i og tillegg til lov om vårsildfiskeriet av 24 september 1851	688
—	31	Lov om adgang til forhøielse inntil videre av de i havnelovens §§ 16, 28, 29 og 47 omhandlede avgifter	700

Medisinal- og sundhetsvesen.

1920			Side
Janr.	5	Rundskr. om »encephalitis lethargica«	702
—	9	Skr. om deling av Kolvereid jordmordistrikt	6
—	23	Res. om nye sundhetsforskrifter for Varhaug herred	12
—	23	Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Ulstein herred	13
Febr.	13	Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Øre herred	51
Mars	4	Skr. om deling av Hammerfest landsogns jordmordistrikt	64
—	27	Res. om endring i karantenereglementet av 1909	121
—	27	Res. om forandring av § 11 i helseforskriftene for Bygland herred	121
—	27	Res. om dispensasjon fra forbudet mot å dyrke poteter på jordstykker, som er erklært smittet av potetkreft	122
—	30	Skr. om deling av Aust-Moland jordmordistrikt, Aust-Agder fylke	132
April	9	Res. om renholdsregler for cellulosefabrikker	141
—	9	Res. om do. for luntefabrikker	141
—	9	Res. om do. for fabrikker til frembringelse av eksplosive stoffer	141
—	22	Skr. angående spørsmål om utredelsen av utgifter i anledning av epidemiske smittsomme sykdommer og om forholdet mellem sundhetslovens og sykeforsikringslovens bestemmelser på dette område	160

1920			Side
Mai	7	Skr. om politiets plikt til å ta sig av sinnssyke og angående spørsmålet om dets rett til å kreve godtgjørelse for vakthold over sinnssyke	178
—	11	Skr. om ordning av jordmorvesenet i Asker herred	181
—	21	Res. om oprettelse av nye lægestillinger	229
Juni	12	Res. om tillegg til helseforskriftene for Otterøy herred	253
—	25	Kunngj. om avgift til statskassen av apotekenes omsetning	263
—	29	Lov nr. 6 om forlenget gyldighet av lov av 9 juni 1905, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgift i Finnmark	275
—	29	Lov nr. 7 om forandring i og forlenget gyldighet av lov av 27 mai 1910, jfr. lov av 13 juli 1917, inneholdende forandring i lovgivningen om medisinalavgiften i Nordland og Troms fylker . . .	276
Juli	2	Res. om tillegg til helseforskriftene for Åsnes herred .	294
—	2	Res. om do. til do. for Vadsø	294
—	2	Res. om sundhetsforskrifter for stentrykkerier	294
—	2	Res. om distriktslægers flytningsgodtgjørelse	299
—	9	Res. om sundhetsforskrifter for Kautokeino herred . .	316
—	13	Skr. om deling av Øygaren jordmordistrikt av Herdla herred	354
—	16	Lov nr. 5 om forandring i lov av 26 juli 1912 om utførelsen av offentlige lægeforretninger	361
—	16	Res. om tillegg til helseforskriftene for Støren herred	365
—	17	St. besl. om nytt lønnsregulativ for offentlige læger m. v.	379
—	23	Lov nr. 2 inneholdende forandring i lov om jordmødre av 19 desember 1898, jfr. lov av 22 juni 1917	395
—	30	Res. om tillatelse for bestyrere av fruktsalgslag m. v. til å forhandle blyarsenat, parisergrønt og andre arsenikkpreparater til bekjempelse av skadeinsekter	418
—	30	Res. om oprettelse av nye lægestillinger	418
Aug.	27	Res. om oprettelse av apotek i strandstedet Rørvik i Vikna herred, Nord-Trøndelag fylke	439
Septbr.	1	Skr. om omregulering av Skedsmo jordmordistrikter .	442
—	3	Res. om renholdsregler for elektrokjemiske fabrikker .	442
—	3	Res. om forandring av § 20 i helseforskriftene for Horten	442
—	17	Res. om opnevnelse av medlemmer av kommisjonen til avholdelse av farmasøitisk medhjelpereksamen .	452
—	24	Plakat om innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander	454
—	24	Res. om tillegg til helseforskriftene for Lillestrøm herred	458

1920			Side
Septbr.	24	Res. om endret lydelse av § 5 i plakat av 4 august 1911 om regler for innførsel og kontroll av ferskt kjøtt (slaktekjøtt)	458
—	24	Res. om, at filialapoteket ved Askim jernbanestasjon skal overgå til selvstendig apotek	460
Oktbr.	1	Plakat angående endringer i plakat av 24 september 1920 om innførsel av husdyr og smittførende gjenstander	463
—	1	Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Skåtøy herred i Telemark fylke	464
—	6	Skr. om deling av Inderøy jordmordistrikt	711
—	15	Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Holmestrand	475
—	21	Skr. om tillatelse til på nærmere anførte betingelser å innføre fullstendig tørrede eller godt saltede huder og skinn, jfr. plakat av 24 september 1920	480
—	22	Res. om helse- og tuberkuloseforskrifter for Øyer herred	481
—	28	Skr. angående bekjempelse av potetkreften i Bygland herred	483
—	29	Res. om, at metallsliperier m. v. skal opføres på fortegnelsen over særskilt sundhetsskadelige bedrifter og om fastsettelse av skjerpebestemmelser for nevnte bedrifter	484
—	29	Skr. om, at en læge ikke antas forpliktet til å fordele skyssgodtgjørelsen mellem statskassen og en kretssykekasse, hvor lægen kombinerer reise til medlem av kretssykekasse med offentlig reise, som statskassen utreder skyssgodtgjørelse for, jfr. lov av 9 august 1918 § 19	486
—	30	Skr. om ophevelse av forbudet mot handel med »Dragées antinerveuses Gélineau« og utstedelse av forbud mot handel med preparatene »Nadrox« og »Albremin«	487
Novbr.	10	Skr. om deling av Sør-Varanger jordmordistrikt	711
—	11	Skr. om anvendelsen av »pituitrin«	493
—	12	Res. om tillegg til helseforskriftene for Greipstad herred	494
—	12	Skr. om omregulering av øvre og nedre Orkedal jordmordistrikter	711
—	26	Res. om helse- og tuberkuloseforskrifter for Øvre Sandsvær herred	527
—	26	Skr. angående bekjempelse av potetkreften i Oddernes og Øvrebø herreder	531
Desbr.	1	Skr. om deling av Eidskog jordmordistrikt	711
—	2	Skr. angående asylbestyrers plikt til å gi oplysninger om en innlagt sinnssyk til vedkommendes ektefelle	539

1920 Side
Desbr. 3 Plakat angående endringer i plakat av 24 september 1920 angående innførsel av husdyr og smittetørende gjenstander 550
— 3 Res. om helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Budal herred, Sør-Trøndelag fylke 551
— 3 Res. om oprettelse av nye distriktslægestillinger . . 554
— 10 Plakat angående innførsel av husdyr og smittetørende gjenstander 589
— 14 Rundskr. angående skyss- og kostgodtgjørelse til helserådsordførere for reiser for å føre tilsyn med industrielt hjemmearbeide 652

Militærvesen, verneplikt, innrullerings- og utskrivningsvesen.

1920
Janr. 21 Skr. om, at republikken Uruguay har ratifisert Genfkonvensjonen av 1906 11
Febr. 6 Res. om forandret sammensetning av innrulleringskommisjonen for Fredrikshald 21
— 6 Res. om do. do. av innrulleringskommisjonen for Tønsberg 21
Mars 5 Norges tiltredelse til pakten for Folkenes Forbund . . 69
— 27 Res. om ophevelse av Statens Krigsforsyningsråd . . 126
April 16 Lov om endring i lov om ansettelse og avskjedigelse av hærens fastlønte underofficerer 151
Mai 11 St. besl. om fastsettelse av erstatning (pensjon) m. v. til hærens og marinens flyvende personell . . . 181
Juni 3 Medd. angående spørsmålet om utlendingers verneplikt her i landet m. v. 241
— 22 Medd. om overførelse av Sør-Audnedal innrulleringskrets (lensmannsdistrikt) fra 10. til 9. kompani av Agdesiden infanteriregiment 261
Juli 9 Lov nr. 2 om forandring i lov av 27 juli 1895 om aldersgrense for fastlønte officerer av armeen og marinen 309
Aug. 20 Skr. om, at republikken Polen har sluttet sig til Genfkonvensjonen av 1906 435
— 27 Res. om avlønning av tjenestemenn ved kanonkontrollen, ved Raufoss patronfabrikk og ved Kongsberg våbenfabrikk 440
Septbr. 17 Res. om takster for befordring på jernbanene av tropper og materiel tilhørende militæretaten 453
Novbr. 26 Res. angående bestemmelsen i lønnsregulativet av 1920 om overgang til stilling med lavere avlønning, forsåvidt angår marinens militære tjenestemenns overgang fra stadig tjenstgjørende stilling til nasjonal (tjenstfri) stilling 530

Militærvesen, verneplikt, innrullerings- og utskrivningsvesen. 763

1920 Side

Desbr. 17 Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 14 desember 1920 om ophevelse av grunnlovens § 89 656

— 17 Midlertidig lov nr. 3 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900 680

— 17 Res. om ophevelse av de lokale krigsforsyningskommisjoner 688

Offentlige stiftelser, legater m. v.

1920

Janr. 6 Stadf. på Sofie Eggens legat til det norske misjonsselskap 2

— 13 Stadf. på »Dr. Sten Tufte og hustrus legat« 7

— 14 Stadf. på »Lucie og L. Gulliksens legat« 7

— 16 Stadf. på »Karinus Hanestads legat til beste for sykepleien i Øvre Rendal« 10

— 19 Stadf. på legatet til friplasser ved kysthospitalet i Fredriksvern 11

— 20 Stadf. på »Frydenlunds Bryggeris legat til fremme av reiselivet i Norge« 11

— 27 Stadf. på »Professor Axel Holsts fond av 1919« . . 14

— 27 Skr. om ophevelse av stadfestelsen av 20 oktober 1904 på Albert og Elisabeth Bredals legat til unge handelsmenns utdannelse i utlandet 14

— 29 Stadf. på »Rentenist Georg Sverdrups legat« 15

— 31 Stadf. på »Firmaet A/S M. H. Lundgreens Enkes legat« 17

Febr. 5 Stadf. på »Tor Vaas jorddyrkningsfond« 18

— 6 Stadf. på tilleggsgave til handelsmann Lars Kindems og hustrus legat av 12 april 1912 46

— 9 Stadf. på missionsprest Ole Aarnes og hustrus legat . 47

— 9 Stadf. på »Salve Hørtes og kones legat« til fattige i Landvik herred 47

— 12 Stadf. på »Frk. Eugenie Broses legat for hjemløs ungdom« 50

— 12 Stadf. på sanitetsmajor Alfred Martens og hustrus legat til Bergen bys forskjønnelse 50

— 12 Stadf. på »Marie Olsens legst« for ugifte, verdige, trengende døtre av borgere i Skien 50

— 12 Stadf. på Martin Olsens legat for unge menn eller kvinner i Gjerpen 50

Mars 8 Stadf. på Madli Nilsdatter Lægreids legat 70

— 8 Stadf. på Helge L. Lægreid og hustrus legat til motarbeidelse av tuberkulose i Eidfjord 70

1920			Side
Mars	10	Stadf. på Christopher Lorentz Buchs legat (Trondhjem)	73
—	11	Stadf. på Peder Torstensen og Guri Einarsdotter Berges legat til trengjande i Kyrkjebø	74
—	19	Stadf. på skibsreder K. Salvesen og hustrus legat for sjømenn i Kragerø og Skåtøy	111
—	22	Stadf. på »Frøken Martine Falchs legat«	112
—	22	Stadf. på »Haldor og Randine Hjerleids minde«	112
—	22	Stadf. på Olav Sjølies legat for skogbestyrere m. v. i Åmot	113
—	29	Stadf. på »Fin Hesby Horns legat« til Fagerborg skole	131
April	7	Stadf. på direktør Gustav Smith og hustrus legat til Norges tekniske høiskole til fremme av papirindustrien m. v.	136
—	13	Stadf. på Arne H. Berg Ellestad og kones legat, Lomen, Valdres	149
—	21	Stadf. på kjøbmann Joh. Isaksen og hustrus fond for tuberkuløse i Finnmark	159
—	24	Stadf. på Carl Joh. Jakobsen og hustrus legat for trengende håndverkere i Bergen m. v.	166
—	24	Stadf. på Steffen Mjaalands og hustrus legat til hjelp ved opførelse av boliger m. v. i Mykland kommune	166
—	26	Stadf. på »Foged Fr. Skavlans legat til julegaver for verdige trengende i Mosjøen	167
—	28	Stadf. på »Hilmar og hustru Henriette Lehnes legat«	169
Mai	1	Stadf. på «Ingeniør Hagbarth Brinchmann og hustrus legat« for Kristiansund byselskap	175
—	1	Stadf. på »Det Lenschowske legat«	175
—	1	Stadf. på »Frøken Marie Kristine Møllers legat«	176
—	11	Stadf. på «Anna og G. P. Braathens legat til minde om havnefoged Otto Lous og hustru Marie, J. Brunchhorst«	181
—	21	Stadf. på »Pauline Kildes minde« (Åmot herred)	231
—	25	Stadf. på »Kjøpmann Halvor Jenssen og hustru Sina, født Lyngs legat« (Trondhjem)	232
—	27	Stadf. på »Skibsreder Leif Gundersens legat»	233
—	27	Stadf. på »Dronning Mauds hjelpefond«	233
—	27	Stadf. på »H. M. Pihl og hustrus legat«	234
—	27	Stadf. på »Et fond for utdannelse av embedsmenns døtre m. v.« i Kristiania	234
Juni	8	Stadf. på »Bergens medicinske høiskoles videnskapelige reisefond«	248
—	8	Stadf. på Louis Vauvert og hustrus legat for verdige trengende i Porsgrund	248
—	8	Stadf. på »Alexander Grieg Vedelers legat«	248
—	9	Stadf. på »Johanne Koppangs legat for gamle«	249

1920			Side
Juni	11	Stadf. på »Murmester O. H. Hoffs legat til Kristiania Opfostringshus«	249
—	11	Stadf. på »G. Ad. Michelsens legat for blinde«	249
—	12	Res. om stadfestelse på »Kristofer Lehmkuhls fond til fremme av norsk næringsliv«	255
—	12	Stadf. på »Westye Egebergs stiftelse for uforsørgede barn« i Kristiania	256
Juli	3	Stadf. på »Hans Holtas legat for trengende syke og gamle« innen Sauherad kommune	301
—	3	Stadf. på »Otto Sundt Skarseths legat«	302
—	3	Stadf. på »Thea Vikes legat«	302
—	7	Stadf. på »Kjøbmand E. Engelsen og hustru Petra, født Wieses legat«	303
—	7	Stadf. på søster Ruth Frischs legat for sykepleiersker fra Kristiania kommunale sykehus	303
—	7	Stadf. på »Johannes Hvalstad og frues legat«	303
—	7	Stadf. på »Politimeter Skavlans legat«	303
—	7	Stadf. på «Apoteker Per Leth Øwres legat«	303
—	8	Stadf. på sanitetsmajor A. Martens og hustrus legat	303
—	9	Stadf. på »Kristiania Kunstindustrimuseums venners» fond	323
—	9	Stadf. på »Julie og Marie Petersens Minde«	323
—	19	Stadf. på »Grosserer Andr. R. Linds legat« til Oslo Hospital	388
—	19	Stadf. på Mathilde Tranheims legat (Ullensaker)	388
Aug.	2	Stadf. på frøken Kathinka Sibberns legat til Rygge kommune	420
—	10	Stadf. på »Sofus Henrik Eggens legat«	426
—	10	Stadf. på »Legat til gårdbruker Agnes Lies minde»	426
—	11	Stadf. på »Direktør Lars Kindem og kona sitt legat fyr gagnlege fyremål i Voss herad«	426
—	11	Stadf. på tilleggsgaver til stiftelsen »Agnethe Mohrs minde«	427
—	12	Stadf. på »Odda jordbruksfond«	427
—	12	Stadf. på skibsreder Fred. Olsens legat til foreningen til Hvidstens vel	427
—	12	Stadf. på fru Bolette Olsens legat til foreningen til Hvidstens vel	427
—	17	Stadf. »Anna Brækkes legat«	428
—	21	Stadf. på «Bygmester J. H. Nævdals legat	435
—	27	Stadf. på »Lars F. Lossius's legat«	440
Septbr.	4	Stadf. på »Bestyrerinde Antonia Monsens legat«	444
—	28	Stadf. på »Bødkermester T. A. Mydlands og hustrus legat«	461
—	29	Stadf. på »Agent Henrik Hafstads feriefond for Røde Kors Klinik i Bergen«	462

1920			Side
Septbr.	29	Stadf på »Statsminister Carl Løvenskiolds legat til Blindemissionen II«	462
—	29	Stadf. på »Kristine og Steffen Staalesene legat»	462
Oktbr.	8	Stadf. på »Kari A. Risdals missionslegat«	474
—	13	Stadf. på direktør G. Lies og hustrus fond til medisinsk forsknings fremme	474
—	18	Stadf. på «Dyrlæge A. Findsens og Karen Findsens legat«	480
—	22	Stadf. på «Agnes Meyers legat«	482
—	22	Stadf. på Andreas Hansen Drømtorp og hustrus legat (Ski)	482
—	22	Stadf. på »Edvard Myrers legat« (Ski)	482
Novbr.	4	Stadf. på nye statutter for »Ole Bulls fond«	488
—	6	Stadf. på overretssakfører N. I. Martens og hustrus legat	492
—	10	Stadf. på »Iver Holters fond til Handelsstandens Sangforenings fremme«	493
—	10	Stadf. på »Haldor Larsens fond for fremme av mandssangen innen Handelsstandens Sangforening«	493
Desbr.	1	Stadf. på kirkesanger John Mogstad og hustrus legat	539
—	14	Stadf. på »Overlærer Vemmestads fond«	652
—	23	Stadf. på kjøbmand L. A. Salvesen og hustrus legat (Kragerø)	699
—	29	Stadf. på »Legat til Gustav Frödings minde«	700

Pant.

1920			
Febr.	14	Skr. om, at tinglysningsgebyr for et skjøte på fast eiendom må bli å beregne uten fradrag for ovner og komfyrer (hvilke siste ikke kan betraktes som løsøre)	54
—	27	Lov nr. 2 om innskrenkning i anvendelsen av vidner ved utpantningsforretninger	59
April	24	Rundskr. ianledning av loven av 27 februar 1920 (nr. 2) om innskrenkning i anvendelsen av vidner ved utpantningsforretninger	166
Mai	26	Skr. angående spørsmål om gebyrfrihet for pantedokumenter, som utstedes og tinglyses i henhold til § 78 i lov av 23 juli 1915 m. v.	233
Desbr.	10	Res. om forhøielse av minimumsrenten for lån mot håndfått pant	594

1920 Side

Pensjonsvesen, pensjons- og enkekasser m. v.

1920

Febr. 13 Res. om ikrafttredelsestiden for innlemmelsen i Pensjonskassen av innehavere av forskjellige stillinger ved Bergens Museum m. v., som tidligere har været medlemmer av Bergen kommunale pensjonskasse 53

— 17 Medd. om nødvendigheten av lægeattest som betingelse for ansettelse i stillinger, som er innlemmet i Pensjonskassen m. v. 54

— 27 Res. om ikrafttredelsestiden for innlemmelsen i Pensjonskassen av rektorer, overlærere m. v. ved kommunale høiere almenskoler uten statsbidrag, som tidligere har været medlemmer av Kristiania kommunale pensjonskasse 60

Mars 27 Lov nr. 1 inneholdende forandringer i lovgivningen om Den Norske Enkekasse 115

— 27 Lov nr. 2 inneholdende forandringer i lovgivningen om Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn . . 117

Mai 11 St. besl. om fastsettelse av pensjon (erstatning) m. v. til hærens og marinens flyvende personell . . . 181

— 15 Res. om forandring i utlånsreglene for Enkekassen og Pensjonskassen. 211

— 28 Res. om forhøielse av rentefoten ved utlån av Enkekassens midler m. v. 237

Juli 12 St. besl. om nytt lønnsregulativ ved Statens Pensjonskasse m. v. 354

— 16 Res. om innlemmelse av forskjellige stillinger i Statens Pensjonskasse m. v. 373

— 23 Res. om avholdelse av foreløbige pensjonsinnskudd til Statens Pensjonskasse 400

Novbr. 16 Res. om vedtekter for Dommernes understøttelsesforening 500

Desbr. 3 Res. om forandringer i lovene for Det farmasøitiske Understøttelsesselskap 554

— 23 Res. om forandring i vedtekten for Hønefoss kommunes funksjonærers pensjonskasse 697

Politivesen.

1919

Juli 19 — Desbr. 3 Noter angående passviseringstvangen mellem Norge og Frankrike. 1

1920

Janr. 9 Res. om forandring i kinematografvedtektene for Ringebu herred 3

1920			Side
Janr.	16	Res. om ophevelse av 3je passus i § 21 i politivedtektene for Tromsø av 3 januar 1912	7
—	23	Res. om politivedtekter for Fyresdal herred	12
Febr.	6	Res. om politivedtekter for Heidal herred, Opland fylke	19
—	6	Res. om tillegg til § 16 i politivedtektene for Orkedal herred	19
—	6	Res. om politi-instruks	22
Mars	10	Rundskr. om, at salg av opladet ammunisjon kun må skje mot politiattest for hvert enkelt tilfelle og lydende på bestemt kvantum	73
—	12	Res. om tillegg til § 28 i politivedtektene for Gjøvik	93
—	27	Rundskr. ianledning av politiinstruksen av 6 februar 1920	126
—	29	Rundskr. angående »statspoliti«	129
April	9	Midlertidig lov nr. 2 om forandring i lov om avskaffelse av det tvungne passvesen m. v. av 21 mars 1860 med endringslov av 13 juli 1917	138
—	9	Res. om politivedtekter for Romedal herred	138
—	9	Res. om do. for Jevnaker herred	139
—	9	Res. om do. for Valle herred	139
—	9	Res. om do. for Molde	139
—	9	Res. om do. for Øre herred	139
—	9	Res. om do. for Røra herred, Nord-Trøndelag fylke	139
—	16	Res. om forandring av § 11 i politivedtektene for Eidsberg herred	151
—	16	Res. om kinematografvedtekt og vedtekt om dramatiske forestillinger for Rakkestad herred	152
—	16	Res. om forandring av § 11 i politivedtektene for Åsnes herred	152
—	16	Res. om politivedtekter for Odda herred	152
—	16	Res. om tillegg til § 31 i politivedtektene for Haugesund	153
—	16	Res. om forandring av § 10 i politivedtektene for Borgund herred, Møre fylke	153
—	16	Res. om politivedtekter for Tromsøysund herred	153
—	23	Res. om do. for Opdal herred, Buskerud fylke	163
Mai	7	Skr. om politiets plikt til å ta sig av sinnssyke og angående spørsmålet om dets rett til å kreve godtgjørelse for vakthold over sinnssyke	178
—	12	Skr. inneholdende påtaleinstruks	182
—	28	Res. om politivedtekter for Fredrikstad	234
—	28	Res. om oprettelse av politifullmektigembeder i Bergen og Tønsberg	237
Juni	25	Res, om politivedtekter for Kolbu herred	264
—	25	Res. om forandring av § 11 i politivedtektene for Sigdal herred	264

1920				Side
Juni	25	Res.	om kinematografvedtekter for Tjøme herred . . .	264
—	25	Res.	om tillegg til § 69 i politivedtektene for Mandal	264
—	25	Res.	om tillegg til politivedtektene for Sandnes . . .	265
—	25	Res.	om tilføielse til politivedtektene for Strinda herred	265
—	25	Res.	om uniform for politibetjentene i Vadsø	266
Juli	2	Res.	om nye politivedtekter for Strandebarm herred .	292
—	2	Res.	om politivedtekter for Sandstad herred, Sør-Trøndelag fylke	292
—	2	Res.	om nye do. for Ørland herred	293
—	2	Res.	om politivedtekter for Bjugn herred	293
—	16	Res.	om tillegg til politivedtektene for Aker herred. .	364
—	16	Res.	om henleggelse av Gransherad og Hovin herreder til Notodden politimesterembede m. v.	372
—	23	Res.	om oprettelse av en stilling som bestyrer av statens politiskole	400
Aug.	13	Res.	om politivedtekter for Stoksund herred, Sør-Trøndelag fylke	427
—	20	Res.	om forandring i politivedtektene for Rjukan . .	431
Novbr.	6	Res.	om politivedtekter for Vestnes herred	488
—	6	Res.	om innførelse av plikt til å anmelde reisende med skib i henhold til lov (nr. 1) av 4 mai 1917 . .	489
—	12	Res.	om politivedtekter for Bremsnes herred, Møre fylke	494
—	12	Res.	om do. for Singsås herred	494
—	22	Rundskr.	inneholdende nærmere bestemmelser om anmeldelse av reisende i Nord-Norge	522
Desbr.	17	Res.	om tillegg til politivedtektene for Støren herred .	681
—	23	Res.	om forandring av § 13 i politivedtektene for Fredriksvern herred	694
—	23	Res.	om nye politivedtekter for Meldal herred	694
—	29	Res.	om bestemmelser om forandring i passordningen mellem Norge og Danmark	700

Post-, telegraf- og telefonvesen.

1919				
Desbr.	15	Overenskomst	om postforbindelsen mellem Norge, Danmark og Sverige	1
1920				
Febr.	6	Res.	om forhøielse av portoen for postpakker fra Norge til De forenede Stater	46
—	6	Res.	om bestemmelse av den norske portoandel for pakker over 5 kg. i forbindelsen mellem Norge og Tyskland	46
April	16	Res.	om tillegg til bestemmelsene om tjenesteuniform for postvesenets tjenestemenn	155
—	16	St. besl.	om oprettelse av nye postkontorer m. v. . . .	156
Juni	12	Res.	om fastsettelse av gebyr for postsaker, som befordres med luftfartøi	253

1920			Side
Juni	12	Res. om forhøielse av brevportoen til Sverige og Danmark	255
Juni Juli	18 6	Tilleggsoverenskomst til overenskomsten om utveksling av postpakker mellem Norge og Storbritannia og Irland	302
Juli	9	Res. om nye innenrikske pakkeposttakster	705
—	16	Lov nr. 6 inneholdende forandringer i lov om postvesenet av 12 mai 1888 med tilleggslover av 6 juli 1892, 9 juni 1903, 11 juni 1906, 8 mai 1907, 22 juni 1917, 9 august 1918 og 20 juni 1919	361
—	16	Res. om størrelsen av den norske portoandel for pakker over 5 kilo's vekt i forbindelsen mellem Norge og Tyskland	379
—	17	St. besl. om forhøielse av endel portosatser m. v.	383
—	19	St. besl. om nytt lønnsregulativ for poståpnere	386
—	23	Res. om ikrafttredelsestiden for lov av 16 juli 1920 om forandringer i lov om postvesenet av 12 mai 1888 med tilleggslover	399
—	23	Res. om fastsettelse av en del portosatser og gebyrer	707
Aug.	27	Res. om taksten for telegrammer til og fra Frankrike med Algier og Tunis	440
Novbr.	27	St. besl. om ordning av postvesenets hjelpekasse og telegraffunktionærenes tilleggspensjon	531
Desbr.	14	St. besl. om forhøielse av endel portosatser og gebyrer	651
—	17	Res. om nye konsesjonsvilkår for drift av private telefonanlegg	682
—	17	Res. om forskjellige nye portosatser og gebyrer	687

Privilegier, rang, titler, ordener m. v.

1920			
April	9	Res. om, at generaldirektøren i hovedstyret for statsbanene henføres under rangreglementets 3dje klasse	143
Mai	21	Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 11 mai 1920 til forandring i grunnlovens § 23, 3dje punktum	213

Regjeringen, embeds-, bestillings- og ombudsmenn i almindelighet.

1920			
Janr.	9	Res. om bemyndigelse for Industriforsyningsdepartementet til å beslaglegge og forlange avstått til staten eiendomsretten (bruksretten) til skotøifabrikker m. v.	6
—	16	Res. om midlertidige regler om offentlige tjenestemenns flytningsgodtgjørelse	9

1920			Side
Janr.	16	Res.	om ophevelse av statens prisråd, henholdsvis for fødevarer, fôr- og gjødselstoffer og for industrivarer, samt om oprettelse av et nytt Statens Prisråd med 5 medlemmer, videre angående oprettelse av to direktørstillinger i Statens Prisdirektorat m. v. 10
—	23	Res.	om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å foreta forandringer i bestemmelsene om fordelingen av saker mellem de to forannevnte direktørstillinger 14
Febr.	6	Res.	om regler angående påtalemyndighetens ordning, jfr. skrivelse av 12 mai 1920 (s. 182) 21
—	6	Res.	om kjøp av Store Elvegate 2 i Mandal til embedsbolig for sorenskriveren sammesteds 21
—	6	Res.	om kjøp av Allanengen nr. 3 i Kristiansund til embedsbolig for sorenskriveren i Nordmør . . . 21
—	6	Res.	om nedsettelse av en komité til revisjon av prinsippene for vår jernbanebygning 46
—	13	Res.	om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å fastsette bestemmelser om salg av mel med statstilskudd til små og mindre bemidlede kornproducenter 52
—	13	Res.	om kjøp av overretssakfører Trondsens eiendom i Kongsberg til embedsbolig for politimesteren sammesteds 53
—	13	Res.	om ophevelse av Statens fettråd og det merkantile råd. 53
—	27	Res.	om forandringer i forskriftene om de kommunale provianteringsråds organisasjon og virksomhet m. v. 61
Mars	5	Res.	om opnevnelse av en komité til å utarbeide utkast til en lov om handel med kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer m. v. 69
—	5	Res.	om ophevelse av statens metallcentral 69
—	8	St. besl.	angående departementsbudgettet 72
—	12	Res.	om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til midlertidig å bestemme, i hvilken utstrekning kull til skibsbruk kan utføres m. v. 95
—	13	St. besl.	om oprettelse av et professorat i tre-, sten- og jernbetongbroer ved den tekniske høiskole m. v. 96
—	19	Res.	om overførelse fra Industriforsyningsdepartementet til Landbruksdepartementet av bemyndigelsen til å treffe bestemmelser om maksimalpriser for all slags papir 110

1920				Side
Mars	27	Res.	om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å treffe forskjellige bestemmelser vedrørende landets forsyning av kull, koks og sinders m. v.	122
—	27	Res.	om kjøp av en parsell av Lilleaker i Vestre Aker til bolig for statstjenestemenn	124
—	27	Res.	om reglement for tjenestemenn i veivesenet . .	124
—	30	Skr.,	hvorved oversendes instruks for kommunale provianteringsråd og kontrollnevnder, jfr. resolusjon av 27 februar 1921	132
April	9	Res.	om kjøp av Storgaten 59 i Bodø til embedsbolig for statsadvokaten i Nordland lagsogn	143
—	9	Res.	om kjøp av »Ulriksdal«, Ullern, Vestre Aker til bolig for statsfunksjonærer	143
—	9	Res.	om reglement for civile tjenestemenn ved de sjømilitære distriktskommandoer og marinens administrasjonsgrener	144
—	9	Res.	om do. for tjenestemenn ved fyr- og merkevesenet og den tekniske skole i Karljohansvern	145
—	9	Res.	om nedleggelse av Industriforsyningsdepartementet og angående overførelse av de derunder hørende saker til andre departementer	146
—	12	St. besl.	om oprettelse av nye stillinger ved tollvesenet	148
—	16	St. besl.	angående bestemmelser om optjening av alderstillegg som assistent eller sekretær i poststyrelsen m. v.	156
—	16	St. besl.	om oprettelse bl. a. av professorater i jordkultur, bygningslære og ugressenes biologi ved Landbrukshøiskolen	156
—	20	St. besl.	om forhøielse av statsrevisorenes lønn . . .	157
—	23	Res.	om nedsettelse av en kommisjon til prøvelse av vore erstatningskrav for tap av menneskeliv og skib som følge av sjøkrigsførselen	165
Mai	1	Res.	om henleggelse til Justisdepartementet av behandlingen av saker angående tilståelse av medaljen for borgerdåd	174
—	1	Res.	om nedsettelse av en komité til utarbeidelse av felles analysemetoder	175
—	1	Res.	om ophevelse av Statens industriråd	175
—	1	Res.	om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å treffe bestemmelse om kommuners anskaffelse og lagring av brensel.	175
—	7	Res.	om statsråders flytningsgodtgjørelse	178
—	7	Res.	om ophevelse av direktoratet for statens skibsreder- og befraktningsvirksomhet.	178
—	7	St. besl.	om forhøielse av lønningene for formann og næstformann i Norges Banks direksjon	178

Regjeringen, embeds-, bestillings- og ombudsmenn i almindelighet. 773

1920				Side
Mai	12	Skr.,	inneholdende påtaleinstruks	182
—	15	Res.	om nedsettelse av en komité til revisjon av lovbestemmelsene om kommunal regulering av husleie	211
—	21	Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 11 mai 1920 til forandring i grunnlovens § 23, 3dje punktum		213
—	21	Res.	om oprettelse av nye lægestillinger	229
—	26	St. besl.	om oprettelse av professorater i kunsthistorie, europeisk litteratur, marin biologi og historisk geologi	233
—	28	Res.	om oprettelse av politifullmektigembeder i Bergen og Tønsberg	237
Juni	4	Res.	om bemyndigelse for Arbeidsdepartementet til å treffe avgjørelse om godkjennelse av feiertakster og regler for brandvesenets ordning, om tvungen opmåling av tomter og grunner m. v.	244
—	4	Res.	om, at tilsynsmenn for Riksforsikringsanstalten og funksjonærer ved de offentlige arbeidskontorer er å regne for kommunale tjenestemenn	245
—	5	Skr.	om utvidelse av området for de ulovbestemte utgifter ved lovovertredelsers undersøkelse og påtale, hvis approbasjon hører under fylkesmennene m. v.	246
—	12	Res.	om oprettelse av et 3dje Socialkontor i Socialdepartementet	255
—	12	Res.	om oprettelse av Statens Kontor for den Frivillige Hjelpetjeneste	256
—	26	Rundskr.	til fylkesmennene angående anordning av særskilte rettsbøker i farskapssaker	267
Juli	2	Lov	nr. 3 om adgang til å avlegge ed for notarius publicus	289
—	2	Lov	nr. 4 om bemyndigelse for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger m, v.	290
—	2	Res.	om overførelse til Provianseringsdepartementet av saker angående landets forsyning med flytende brensel m. v.	297
—	2	Res.	om reglement for Stavanger overformynderi m. v.	297
—	2	Res.	om distriktslægers flytningsgodtgjørelse	299
—	5	Res.	om bemyndigelse for provianteringsdirektøren til å treffe forskjellige forføininger vedkommende rasjoneringen (istedenfor rasjoneringsdirektoratet)	302
—	9	Res.	om bemyndigelse for hovedstyret for Statsbanene til å kreve avstått til staten rådighetsrett over fast eiendom m. v. for hjelpetjeneste ved transportvirksomhet under arbeidsnedleggelse ved jernbanene m. v.	322

1920			Side
Juli	10/12	St. besl. om lønnsregulering for offentlige tjenestemenn m. v.	324
—	12	St. besl. om nytt lønnsregulativ ved Statens pensjonskasse m. v.	354
—	15	St. besl. om nytt lønnsregulativ for arbeiderne ved Statens Pensjonskasse m. v.	354
—	15	St. besl. om nytt lønnsregulativ for arbeiderne ved myntinnretningen på Kongsberg	355
—	16	Res. om regulativ for beregning av offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse m. v.	366
—	16	Res. angående deling av Nedre Telemark og Øvre Telemark østfjelske sorenskriverembeder m. v.	372
—	17	St. besl. om nytt lønnsregulativ for offentlige læger m. v.	379
—	17	St. besl. om do. do. for Hypotekbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken m. v.	381
—	17	St. besl. om ansettelse, avskjedigelse og lønnsforhold for stats-fylkesfunksjonærene i land- og skogbruket m. v.	384
—	19	St. besl. om forandring av reglene for boligfondet for statens tjenestemenn	386
—	19	St. besl. om nytt lønnsregulativ for poståpnere	386
—	21	St. besl. om lønnsregulativ m. v. for tjenestemenn under Kirke- og Undervisningsdepartementet	390
—	21	St. besl. om nytt lønnsregulativ for Stortingets funksjonærer	392
—	23	Res. om oprettelse av en stilling som bestyrer av statens politiskole	400
—	23	Res. om reglement for Sjøfartsdirektoratets og Skibskontrollens fastlønte tjenestemenn	401
—	23	Res. om reglement for statsbanenes tjenestemenn	402
—	26	Rundskr. angående ikke-opførelse i statsregnskapet (og regnskapet over krigskonjunkturskatten) for 1919—20 av den i 1920 utlignede statsskatt m. v.	413
—	30	Res. om bemyndigelse for fylkesmennene til å gi midlertidig tillatelse til å benytte motorvogner med større bredde enn 1,75 meter	417
—	30	Res. om oprettelse av nye lægestillinger	418
Aug.	6	Res. om bemyndigelse for fylkesmennene til å treffe bestemmelse om beslagleggelse m. v. av flytende brensel m. v.	425
—	6	Res. om ophevelse av Statens kontor for den frivillige samfundshjelp	426
—	13	Res. om, at tjenestemenn ved Hovedjernbanen regnes for offentlige tjenestemenn	427
—	17	Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige forbud mot uten tillatelse å innføre varer og gjenstander fra utlandet	428

Regjeringen, embeds-, bestillings- og ombudsmenn i almindelighet. 775

1920			Side
Aug.	19	Rundskr. i anledning av lov (nr. 4) av 2 juli 1920 om bemyndigelse for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger m. v.	429
—	27	Res. om overførelse av Industriforsyningsdepartementets avdeling I og en del av prisdirektoratet fra Finansdepartementet til Provianteringsdepartementet m. v.	440
—	27	Res. om avlønning av tjenestemenn ved kanonkontrollen, ved Raufoss patronfabrikk og ved Kongsberg våbenfabrikk	440
Septbr.	3	Res. om, at saker om foranstaltninger til å sikre landets forsyning med papir til aviser m. v. og om erstatningen til papirfabrikkene for levering av papir til nedsatt pris henlegges fra Landbruksdepartementet til Provianteringsdepartementet	443
—	3	Res. om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til, forsåvidt angår alle slags papir, å treffe bestemmelser i medhold av prisreguleringsloven av 17 juli 1918 §§ 1 og 3.	443
—	10	Res. om oprettelse av Statens Importråd	445
—	10	Res. om, at endel tjenestemenn ved de tekniske mellemskoler og praktiske håndverksskoler m. v. skal regnes for statstjenestemenn	446
—	15	Skr. angående spørsmålet om, hvilken fylkesmann skal anvise omkostninger ved forkynnelse av forelegg og stevninger i farskapssaker	450
—	17	Res. om henførelse av forskjellige tjenestemenn til kostgodtgjørelses-regulativets 2nen klasse	453
Oktbr.	1	Res. om nedsettelse av en kommisjon til ordning av vort skolevesen	466
—	1	Res. om aldersgrensen for personer ansatt i stillinger ved sikkerhetstjenesten ved statens jernbaner	466
—	5	Skr. om anvisning av regning over gebyr for utferdigelse av gjenpart av stevning i farskapssak, jfr. skr. av 15 september 1921	466
—	7	Rundskr. angående lov om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn av 14 mai 1917	467
—	8	Res. om henleggelse av saker vedkommende regulering av landets innførsel til Provianteringsdepartementet m. v.	473
—	29	Res. om overførelse fra Handelsdepartementet til Provianteringsdepartementet av bemyndigelsen til å utferdige forbud mot uten tillatelse å innføre gjenstander og varer fra utlandet m. v,	486
Novbr.	6	Res. om kjøp av Jonas Lies gate 11 i Sarpsborg til embedsbolig for politimesteren sammesteds	491

1920				Side
Novbr.	6	Res.	om kjøp av Juelsgate 23, Kongsvinger, til embedsbolig for politifuldmektigen i Romerike og Vinger	491
—	6	Res.	om oprettelse av Statens Eksportråd	492
—	8	Skr.	om ansettelse av forskjellige tjenestemenns kostgodtgjørelsesklasse	492
—	12	Res.	om bestemmelser i henhold til lønnsregulativet av $^{10}/_{12}$ juli 1920 om, hvilke rektorer ved de høiere almenskoler skal lønnes som rektor I og hvilke som rektor II	496
—	26	Res.	om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å treffe forskjellige forføininger for transportvirksomhet under stans i kommunikasjonene m. v.	528
—	26	Res.	om nedsettelse av en Transportkommisjon	529
—	26	Res.	om kjøp av Professorveien 4 i Trondhjem til embedsbolig for politimesteren i Uttrøndelag	529
—	26	Res.	om do. av eiendommen Lillesund i Haugesund til embedsbolig for sorenskriveren i Karmsund	529
—	26	Res.	om do. av eiendommen Berghaugflaten i Hafslo for å tillegges Indre Sogn sorenskriverembedsgård	529
—	26	Res.	om do. av eiendommen Allanengen til embedsbolig for politimesteren i Kristiansund	530
—	26	Res.	om do. av eiendommen Oscarsborg i Narvik til embedsbolig for sorenskriveren i Steigen	530
—	26	Res.	angående bestemmelsen i lønnsregulativet av 1920 om overgang til stilling med lavere avlønning, forsåvidt angår marinens militære tjenestemenns overgang fra stadig tjenstgjørende stilling til nasjonal (tjenstfri) stilling	530
Desbr.	3	Res.	om oprettelse av nye distriktslægestillinger	554
—	3	Res.	om henførelse av overingeniører i havne-, vassdrags- og elektricitetsvesenet til klasse A i lønnsregulativet av 1920	555
—	10	Res.	om bemyndigelse for fylkesmennene til å utferdige midlertidige påbud om, at motorvognkjøring på offentlig vei skal foregå i fast rute	593
—	17	Res.	om kjøp av tomt under Seljestad i Trondenes til embedsbolig for sorenskriveren sammesteds	682
—	23	Res.	om ophevelse av Statens Brenselsstyre	697
—	23	Res.	om do. av Statens Brenselsråd	697

Religion, gudstjeneste, geistlighet.

1920				
Janr.	9	Res.	om avholdelse av 6 gudstjenester årlig i Rotsund kapell i Skjervøy prestegjeld	4

1920			Side
Janr.	16	Res. om deling av Søndre Indherad og Nordre Indherad prostier i tre prostier	8
Mars	5	Res. om overførelse av grunn- og festeavgifter fra Tromsø sogneprestembede til Tromsø residerende kapellani	69
Juni	4	Res. om ritual for ekteskapsstiftelse innen »Guds Menighet« i Vegårdshei	243
—	4	Res. om fastettelse av grensen mellem Røldal og Suldal sogn og prestegjeld m. v.	244
Oktbr.	8	Res. om godkjennelse av alterbok for den norske kirke	471
—	8	Res. om autorisasjon av salmebok for den norske kirke	472
—	15	Res. om forhøielse av renter av Oplysningsvesenets fonds kapitaler (for geistlige embedsmenn m. fl.)	475
—	19	Res. om gjennemførelsen av den geistlige lønningslovs § 24 for Stavanger	517
Desbr.	3	Lov nr. 4 om menighetsråd og menighetsmøter	545

Retten.

1920			
Janr.	7	Skr. om fristen for anke over husleienevnds avgjørelse, boliglovens § 11, 2net ledd.	2
—	16	Res. om forhøielse av antallet av faste sjørettsmedlemmer og varamenn for Namsos	8
Febr.	2	Skr. angående spørsmål em ankenevndens adgang til å forandre husleienevndens avgjørelser med sikte på en bestemt flyttetid; boliglovens § 6 sammenholdt med § 11	17
—	6	Res. om regler angående påtalemyndighetens ordning, jfr. skr. av 12 mai 1920 (s. 182)	21
—	27	Lov nr. 1 om forandring i og tillegg til lovgivningen om Høiesterett	59
—	27	Lov nr. 2 om innskrenkning i anvendelsen av vidner ved utpantningsforretninger	59
April	9	Lov nr. 1 om forandring i lov om rettergangsmåten i handelssaker av 20 desember 1902	138
—	24	Rundskr. ianledning av lov av 27 februar 1920 (nr. 2) om innskrenkning i anvendelsen av vidner ved utpantningsforretninger	166
Mai	1	Res. om tiden for avholdelse av Vest-Agder fylkesting	175
—	12	Skr., inneholdende påtaleinstruks	182
Juni	4	Res. om fastsettelse av grensen mellem Røldal og Suldal tinglag m. v.	244
—	26	Rundskr. angående anordning av særskilte rettsbøker i farskapssaker	267
Juli	2	Lov nr. 3 om adgang til å avlegge ed for notarius publicus	289

1920			Side
Juli	16	Lov nr. 3 om avskaffelse av lesning fra kirkebakken	358
—	16	Res. om voldgiftsrett i en tvist ved Drammens treslipperi (Kykkelsrudanlegget)	365
—	28	Skr. om, innen hvilken jurisdiksjon en farskapssak i henhold til lov nr. 3 av 10 april 1915 skal behandles, når moren, efterat begjæring om saksanlegg er innkommet til underdommeren, tilflytter en annen jurisdiksjon.	414
Aug.	6	Res. om tingordningen for Nedre Telemark, Heddal og Tinn sorenskriverier	425
—	19	Rundskr. i anledning av lov (nr. 4) av 2 juli 1920 om bemyndigelse for kontorbetjenter til å styre skiftesamlinger m. v.	429
—	25	Rundskr. i anledning av lov (nr. 3) av 2 juli 1920 om adgang til å avlegge ed for notarius publicus. .	436
Septbr.	13	Rundskr. angående forståelsen av enkelte punkter i § 1 i lov (nr. 1) av 21 juni 1913 om inkasso-, auksjons- og rettshjelpsvirksomhet.	448
—	15	Skr. angående spørsmålet om anvisning av omkostninger ved forkynnelse av forelegg og stevninger i farskapssaker	450
—	24	Res. om bekjentgjørelse av berammelse av sakting, ekstrating (for landdistriktene) og formynderting m. v.	457
—	29	Rundskr. angående overholdelsen av bestemmelser i straffeprosessloven §§ 37 og 49 vedkommende valg av lagrettemenn og domsmenn	462
Oktbr.	6	Rundskr. om bekjentgjørelse av tingberammelser m. v.	466
—	8	Res. om tingordningen for Søndhordland sorenskriveri	472
Novbr.	12	Res. om ophevelse av bestemmelsen om utførelsen av notarialforretningene innen Såheim og Bøen . .	496
—	19	Skr. om, at rekvirenten må utre skyssgodtgjørelse m. v. til sjørettsmedlemmene ved tingsvidne i sak mellem skipper og mannskap	519
—	26	Res. om deling av Buksnes og Hol tinglag, Nordland fylke, i 2 tinglag	530
Desbr.	17	Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 14 desember 1920 om ophevelse av grunnlovens § 89	656
—	17	Midlertidig lov nr. 3 om forandringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900	680
—	23	Res. om instruks, inneholdende nærmere regler for rettenes ansettelse av godtgjørelse for aktorer og offentlige forsvarere samt sakkyndige i straffesaker ved andre domstoler enn Høiesterett	697

1920 Side

Samferdselsmidler (veivesen, jernbaner, skyss m. v.).

1920

Janr. 16 Res. om midlertidige regler om offentlige tjenestemenns flytningsgodtgjørelse 9

— 16 Res. om forhøielse av takstene for befordring på Hovedbanen 10

— 16 Res. om forhøielse av Valdresbanens takster 10

Febr. 6 Res. om forhøielse av kjørehastigheten for motorvogner i Sarpsborg 20

— 6 Res. om nedsettelse av en komité til revisjon av prinsippene for vor jernbanebygning 46

— 13 Res. om forbud mot motorvognkjøring på endel hovedveistrekninger i Sør-Varanger herred. 52

— 17 Medd. om forhøielse av skyssgodtgjørelsen i tilfelle, hvor den almindellge skyssbetaling med hjemmel av lov er forhøiet, l. 9 august 1918 (nr. 6) § 6, jfr. skrivelse av 20 mars 1919 55

Mars 5 Res. om midlertidige bestemmelser angående civil luftfart innen riket. 66

— 6 Res. om takstforhøielser ved Holmestrand-Vittingfossbanen og Tønsberg-Eidsfossbanen . , ... 69

— 5 Res. om do. ved Lierbanen 69

— 19 Res. om forhøielse av takstene på Ekebergbanen og Lilleakersporveien 110

— 20 Skr. om forståelsen av § 6 i skyss- ag kostloven av 9 august 1918. 111

— 27 Res. om reglement for tjenestemenn i veivesenet . . 124

April 16 Res. om befordring av sprengstoffet »Lynit« med jernbane som almindelig il- og fraktgods 155

— 20 Forskrifter om forsendelse av sprengstoffet »Lynit«. . 157

— 20 Skr. om pakning av sprengstoffet »Lynit« for jernbanetransport 158

Mai 7 Res. om forhøielse av kjørehastigheten for motorvognkjøring på veistrekningen Tønsberg-Nøtterøybakken 177

— 7 Res. om statsråders flytningsgodtgjørelse 178

— 15 Res. om ny bestemmelse for motorvognkjøring på Sandølaveien, Nord-Trøndelag fylke 210

— 21 Res. om ny bestemmelse for motorvognkjøring på veistrekningen Myren-Skotfoss, Telemark fylke . . 229

— 21 Res. om tilleggsbestemmelse for motorvognkjøring på hovedveiene i Sogn og Fjordane fylke 229

— 28 Res. om ny bestemmelse for motorvognkjøring på hovedveiene i Bjugn herred 236

— 28 Res. om bestemmelser vedrørende kjenningstegn m. v. for motorsykler og motorvogner 236

1920				Side
Juni	4	Res.	om forhøielse av takstene på Urskog-Hølandbanen	246
—	25	Res.	om ophevelse av bestemmelsene angående fraktberegning i den norsk-tyske godssamtrafikk m. v.	266
—	29	Lov	nr. 1 om endring i lov av 14 juli 1893 om skyssvesenet med tillegslov av 14 mars 1905.	270
Juli	2	Res.	om forhøielse av persontakstene ved Nestun-Osbanen	299
—	9	Res.	om bestemmelser om motorvogners hjulringer	317
—	9	Res.	om ophevelse av innskrenkningen for motorvognkjøring på hovedveien Aune-Stekern og om nedsettelse av kjørehastigheten på en del av veien	322
—	9	Res.	om bemyndigelse for Hovedstyret for Statsbanene til å kreve avstått til staten rådighetsrett over fast eiendom m. v. for hjelpetjeneste ved transportvirksomhet under arbeidsnedleggelse ved jernbanene	322
—	16	Res.	om regulativ for beregning av offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse m. v.	366
—	23	Res.	om reglement for Statsbanenes tjenestemenn	402
—	30	Res.	om bemyndigelse for fylkesmennene til å gi midlertidig tillatelse til å benytte motorvogner med større bredde enn 1,75 meter	417
Aug.	6	Res.	om ophevelse av innskrenkningen for motorvognkjøring på veistykket fra foten av Stalheimskleven til fylkesgrensen	424
—	13	Res.	om, at tjenestemenn ved Hovedjernbanen regnes for offentlige tjenestemenn	427
—	20	Res.	om skattefritagelse m. v. for banestrekningen Notodden—Tinnoset og Numedalsbanen	434
—	27	Res.	om ytterligere midlertidige forhøielser av Statsbanenes takster	440
Septbr.	3	Res.	om forhøielse av persontakstene ved Hovedbanen	444
—	10	Res.	om forhøielse av takstene for befordring av ved og props på Lillesand—Flaksvannbanen.	446
—	17	Res.	om henførelse av forskjellige tjenestemenn til kostgodtgjørelses-regulativets 2nen klasse.	453
—	17	Res.	om midlertidig forhøielse av godstakstene m. v. på Valdresbanen	453
—	30	Cirk.	om beregning av godtgjørelsen for befordring med egen hest av fanger og vaktkar, jfr. skyssloven av 14 juli 1893 § 32	463
Oktbr.	1	Res.	om aldersgrensen for personer ansatt i stillinger ved sikkerhetstjenesten ved statens jernbaner	466
—	1	Res.	om midlertidig forhøielse av takstene på Holmenkoll-, Tryvanns- og Smestadbanen	466
—	8	Res.	om kjørehastigheten ved motorvognkjøring på hovedveistrekningen Åmot grense-Jordet i Trysil	471

1920			Side
Oktbr.	8	Res.	om kjørehastigheten ved motorvognkjøring på veistrekningen Ålesund bygrense—Nørvesund skolehus i Borgund 471
—	8	Res.	om midlertidig forhøielse av takstene på Holmestrand—Vittingfossbanen og Tønsberg—Eidsfossbanen 473
—	15	Res.	om nedsetttelse av en komité til å føre forhandlinger med de øvrige nordiske land om toll-landingsplasser m. v. for luftfart 479
—	15	Res.	om ytterligere midlertidig forhøielse av Lierbanens fraktgodstakster 480
—	29	Res.	om midlertidig forhøielse av Urskog—Hølandsbanens takster 486
—	29	Skr.	om, at en læge ikke antas forpliktet til å fordele skyssgodtgjørelsen mellem statskassen og en kretssykekasse, hvor lægen kombinerer reise til medlem av kretssykekasse med offentlig reise, som statskassen utreder skyssgodtgjørelse for, jfr. lov av 9 august 1918 § 19. 486
Novbr.	6	Res.	om midlertidig forhøielse av Lillesand—Flaksvannbanens takster 491
—	8	Skr.	om ansettelse av forskjellige tjenestemenns kostgodtgjørelsesklasse 492
—	12	Res.	om nedsettelse av maksimalhastigheten for motorvognkjøring til 20 km. i timen på veipartiet Veierud—Haugan av hovedveien i Sande herred, Vestfold fylke. 495
—	26	Res.	om kjøreregler for Falkumbroen med tilstøtende veistrekning i Gjerpen 528
—	26	Res.	om henleggelse under Forsvarsdepartementet av saker angående lufttrafikk (undtagen saker angående postførsel). 530
Desbr.	3	Res.	om ophevelse av innskrenkningen for motorvognkjøring på veistrekningen Loms kirke—Grotli. . 553
—	10	Res.	om bemyndigelse for fylkesmennene til å utferdige midlertidige påbud om, at motorvognkjøring på offentlig vei skal foregå i fast rute 593
—	14	Rundskr.	angående skyss- og kostgodtgjørelse til helserådsordførere for reiser for å føre tilsyn med industrielt hjemmearbeide. 652
—	17	Res.	om overflyttelse av overtollkontrollører og tollstedsbestyrere fra 3dje til 2nen kostgodtgjørelsesklasse 682
—	17	Res.	om innordning av statsbanenes materialforvaltere under klasse I og II i lønnsregulativet av 1920 687
—	24	Skr.	om Norges tiltredelse til den internasjonale godstrafikkoverenskomst av 1890 699

Sjøvesen, havne-, los-, fyr- og redningsvesen.

1920
Janr. 16 Res. om forhøielse av antallet av faste sjørettsmedlemmer og varamenn for Namsos 8
Febr. 13 Res. om endrede bestemmelser for opkrevning av avgift av varer, som innføres over Kristiania havn . . 53
— 18 Skr. om helbredsattest som betingelse for ansettelse som overlos, losoldermann, losformenn, mannskap på fyrvesenets dampskib, skøiteførere, fyrformenn og merkeformenn 55
— 21 Skr. angående kystloseksamenskommisjonen 58
— 21 Skr. om fastlønt bylos's krav på fritt lægetilsyn og lønn m. v. under arbeidsudyktighet samt om godtgjørelse for vikartjeneste 58
— 27 Res. om ophevelse av særskilte bestemmelser vedrørende losvesenet i Hålogaland bispedømme, jfr. kongelig resolusjon av 10 mars 1900 60
— 27 Skr. om opkrevning hos importørene av et frakttillegg pr. tonn av kull, som leveres som bunkers til utenlandske skib 62
Mars 5 Res. om oprettelse av havnestyre for uthavnen Uthaug i Ørland herred 65
— 5 Res. om maksimalfrakter 68
— 12 Res. om forandring av § 7 i vedtektene for bruken av ild og lys i Hammerfest havn 95
— 12 Res. om ophevelse av bestemmelsen om plikt for fartøier til i norsk farvann å heise nasjonalflagg ved møte med norsk krigsskib m. v. 95
— 12 St.besl. om oprettelse av nye losoldermannskaper . . . 96
— 16 Skr. om bestemmelser for utlevering av kull til skibsbruk (bunkers) 99
— 19 Res. om maksimalfrakter 108
— 19 Res. om forandringer i og tillegg til reglene for avgift av varer, som oplegges på Kristiania brygger . . 110
— 19 Res. om forhøielse av isavgiften for Kristiania . . . 110
— 26 Skr. om utseilingspenger (til inntekt for Losunderstøttelsesfondet) 115
April 9 Res. om nye takster m. v. for benyttelse av Arendal offentlige brygger 144
— 9 Res. om nytt takstregulativ for tvungen benyttelse av havnelos i Larvik 144
— 9 Res. om reglement for civile tjenestemenn ved de sjømilitære distriktskommandoer og marinens administrasjonsgrener 144
— 9 Res. om do. for tjenestemenn ved fyr- og merkevesenet og den tekniske skole i Karljohanovern 145

1920			Side
April	12	St.besl. om premiesatser for ulykkesforsikring for sjømenn	148
—	16	Res. om maksimalfrakter	154
—	16	Res. om ophevelse av fraktrådet m. v.	155
—	23	Res. om nedsettelse av en kommisjon til prøvelse av vore erstatningskrav for tap av menneskeliv og skib som følge av sjøkrigsførselen m. v.	165
—	23	Res. om takstregulativ for benyttelsen av den kommunale dampskibskai i Rørvik, Vikna herred	166
—	23	Res. om forandringer i taktsregulativet for benyttelse av de offentlige kaier i Bodø	166
Mai	1	Res. om ophevelse av maksimalfraktene for bensin	174
—	1	Res. om ophevelse av resolusjon av 1 februar 1918 om fastsettelse av beregningsmåten for den godtgjørelse for mindreinntekt, som skal betales redere, som seiler under maksimalfrakt	174
—	1	Res. om forhøielse av takstene for benyttelse av kanalanleggene i det Fredrikshaldske vassdrag	175
—	1	Res. om regler for den forskuddsvise utligning av erstatning for mindreinntekt for 1920, jfr. § 1 i lov av 29 november 1919	175
—	7	Res. om ophevelse av direktoratet for statens skibsreder- og befraktningsvirksomhet m. v.	178
—	11	Telegr. om eksaminasjon av aspiranter ved kystloseksamen utenfor den sedvanlige skoletid mot erleggelse av ekstragebyr m. v.	181
—	21	Midlertidig lov nr. 4 inneholdende forandring i midlertidig lov av 21 juli 1916 angående forandring i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslov av 18 september 1909	219
—	21	Res. om forhøielse av tonnasjeavgiften for Sandnes	230
Juni	1	Skr. om betingelsene for, at en avgått los kan få kystloscertifikat for sitt tidligere losningsdistrikt	240
—	3	Skr. om ophevelse av bestemmelsene om provisoriske redningsflåter på skib	241
—	4	Res. om forandringer i takstregulativet for benyttelse av Åsgårdstrand brygger	246
—	12	Res. om maksimalfrakter	254
—	16	Res. om regler for passasje gjennem Svelvikstrømmen	258
—	16	Res. om tillegg til reglene for trafikken i Smedesundet ved Haugesund	259
—	18	Skr. om, at såvel det slepende som det slepte fartøi — hver for sig — er lospliktige	260
—	23	Skr. om fritagelse for en svensk redningsskøite for å erlegge lospenger ved besøk av norske havner under prøvetokt m. v.	262

1920			Side
Juni	23	Skr. om, at en flytedokk ikke kan betraktes som fartøi og derfor ikke er undergitt losplikt, jfr. lov av 26 mai 1899 § 1	262
—	25	Res. om forandringer i og tillegg til bryggetakstene for Haugesund m. v.	266
—	25	Res. om nye takster for avgift av varer, som føres over Trondhjem havnevesens kaier	266
—	25	Res. om forhøielse av tonnasjeavgiften og om forandringer i bryggetakstene for Tønsberg	267
—	25	Res. om forhøielse av avgiftsatsene for benyttelse av dampskibskaien i Søndre Honningsvåg	267
—	29	Lov nr. 4 om midlertidig forhøielse av lospengene	272
—	29	Res. om utbetaling til losene av inntektstilskudd, skøitebidrag m. v. for budgettåret 1920—1921	272
—	30	Kunngj. om midlertidig avgift til statskassen av skibstonnasje i månedene juli, august, september og oktober 1920	286
Juli	2	Res. om ikrafttredelsen av den besluttede forhøielse av skibskontrollens gebyrtariff og om forhøielse av salærtariffen for skibskontrollens besiktelsesmenn	294
—	2	Res. om tonnasjeavgiften i Narvik	300
—	2	Res. om forandringer i bestemmelsene om losoldermannskaper, losstasjoner og losningsdistrikter	300
—	6	Skr. om innskrenket fart for dampskib m. v. i sundet Vrængen	302
—	9	Lov nr. 3 om forandring i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 1	309
—	9	Lov nr. 4 om forandring i havnelovens § 33	310
—	9	Lov nr. 7 om ophevelse av midlertidig lov av 2 august 1918 om forbud mot salg til utlandet av fartøier under registreringspliktig størrelse samt båter	315
—	9	Res. om nye regler for tonnasjeavgift	318
—	9	Res. om forhøielse av godtgjørelsen til skibsførere ved undersøkelse av sjøulykker i utlandet, sjølovens § 323, kfr. § 321	322
—	9	Res. om forandringer i bryggetakstene for Tvedestrand	323
—	9	Res. om forandringer i takstregulativet for benyttelse av Narvik havnevesens kaier i Kleven	323
—	16	Res. om forhøielse av tonnasjeavgiften for Namsos og av avgiftene for benyttelse av havnevesenets kaier sammesteds	379
—	23	Res. om reglement for Sjøfartsdirektoratets og Skibskontrollens fastlønte tjenestemenn	401
—	26	Skr. om størrelsen av tilskuddet til Statens Liggedagskasse for kull, koks og sinders fra Australia m. v.	413

1920			Side
Aug.	6	Res. om ophevelse med en enkelt undtagelse av maksimalfraktene ifølge kongelig resolusjon av 12 juni 1920 m. v.	425
—	20	Res. om maksimalfrakter	434
—	20	Res. om tillegg på 50 pct. til bryggeavgiften i Tromsø	435
—	27	Res. om regler for benyttelse av Egersund havnevesens brygger	440
—	31	Skr. om ophevelse av bestemmelsene av 1917 om ekstraordinære redningsredskaper for skib i krigsfarvann	442
Septbr.	3	Res. om tilleggsbestemmelse til forskriftene om offentlig tilsyn med overvintringsekspedisjoner til de arktiske egner	442
—	3	Res. om fremmede losfartøiers losplikt under ophold i norsk havn	443
—	3	Res. om bestemmelser vedrørende avholdelse av eksamen efter lov om maskinister på dampfartøier av handelsmarinen av 14 december 1917 § 15, 1ste ledd, m. fl. §er	443
—	3	Res. om opkrevning av tonnasjeavgift i Svolvær	444
—	17	Res. om forandringer i bestemmelsene om isavgift i Fredrikshald	452
—	21	Skr. om forandring av § 2 i statuttene for Statens Liggedagskasse	453
—	24	Res. om endret lydelse av reglene for den forskuddsvise utligning av erstatning for mindreinntekt i 1920, jfr. lov av 29 november 1919	459
—	24	Res. om uniform for havnefogder og losoldermenn	460
Oktbr.	14	Noteveksling angående avsluttelsen av en midlertidig avtale til avløsning av sjøfartss- (og handels-)traktaten mellem Norge og Portugal av 31 desember 1895 m. v.	474
—	22	Res. om forbud mot avslutning eller fornyelse av fraktkontrakt for norske skib m. v., jfr. lov av 12 juni 1917	482
—	27	Skr. om anmeldelse m. v. av fraktkontrakter for tankskib	483
Novbr.	6	Res. om plikt til å anmelde reisende med skib i henhold til lov (nr. 1) av 4 mai 1917	489
—	6	Res. om forandring i takstene for benyttelse av Vardø dampskibskai	491
—	6	Res. om forandringer i Farsund bryggetakster	492
—	6	Res. om forandringer i takstregulativet for benyttelse av havnelos i Drammen	492
—	6	Res. om regulativ for kaiavgiften ved jernbanens kaier i Hommelvik	492
—	13	Skr. om ophevelse av bestemmelsene angående utlevering av kull til skibsbruk (bunkers)	498

1920 Side

Novbr. 19 Res. om forandringer i skibsregistreringsreglementet av 1902 m. v., jfr. kongelig resolusjon av 15 desember 1917 505
— 19 Res. om opkrevning av avgift av varer, som går over Stavanger havnevesens kaier 518
— 19 Res. om forandringer i Risør bryggetakster 518
— 19 Res. om opkrevning av isavgift av varer, som passerer Drammensfjorden ovenfor Svelvik 518
— 19 Res. om forhøielse av takstene for benyttelse av de kommunale brygger i Drammen og jernbanens brygger sammesteds 518
— 19 Res. om forandringer i Fredrikshald bryggetakster . . 518
— 19 Skr. om, at rekvirenten må utre skyssgodtgjørelse m. v. til sjøretsmedlemmene ved tingsvidne i sak mellem skipper og mannskap 519
— 22 Rundskr., inneholdende nærmere bestemmelser om anmeldelse av reisende med skib i Nord-Norge . . . 522
Desbr. 3 Lov nr. 1 om utvidelse av ladestedet Koperviks havnedistrikt 539
— 3 Res. om henførelse av overingeniører i havnevesenet til klasse A i lønnsregulativet av 1920 555
— 10 Lov nr. 4 om forandring i og tillegg til lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917 med tilleggslover av 14 april 1919 og 29 november 1919 588
— 10 Res. om ophevelse av maksimalfraktene for mineralske oljer fra Nord-Amerika, Chile og Peru m. v. . . 594
— 10 Res. om bemyndigelse for Provianteringsdepartementet til å gi tillatelse til, at skib kan slettes av skibsregistret 594
— 10 Res. angående bestemmelse om tonnasjeavgift til Stavanger børs av transatlantiske fartøier 651
— 31 Lov om adgang til forhøielse inntil videre av de i havnelovens §§ 16, 28, 29 og 47 omhandlede avgifter 700

Skatter og avgifter.

1920

Janr. 2 Rundskr. om skatteinnfordring 1
— 9 Res. om forandringer i bestemmelsene om opkrevning av isavgift i Fredrikstad og Sarpsborg havnedistrikter 5
— 16 Res. om forhøielse av takstene for befordring på Hovedbanen 10
— 16 Res. om forhøielse av Valdresbanens takster 10
Febr. 6 Res. om forhøielse av postpakke-portoen til De Forenede Stater 46

1920			Side
Febr.	10	Skr. om fremgangsmåten, når klagebehandlingen ved ligningsinstansene ikke kan tilendebringes ved kalenderårets utløp eller ved årsskiftet	48
—	13	Res. om endrede bestemmelser for opkrevning av avgift av varer, som innføres over Kristiania havn . .	53
—	20	Kunngj. om avgift av jord, som i budgett-terminen 1920—1921 anvendes til dyrkning av tobakk .	56
—	27	Kunngj. om avgift fra 1 juli 1920 1) av sirup, som anvendes til tilvirkning av drops og 2) av mais og innenlands tilvirket maisstivelse, som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup	59
—	27	Res. om forandring i skattetakstene for Kongsvinger .	60
Mars	5	Res. om takstforhøielser ved Holmestrand-Vittingfossbanen og Tønsberg—Eidsfossbanen	69
—	5	Res. om do. ved Lierbanen	69
—	12	Skr. om anvendelse av gjennemsnittsligning for inntekt av fiskeri	96
—	19	Kunngj. om avgifter fra 1 juli 1920 av brennevinstilvirkningen og til denne tilvirkning anvendt mais, durra eller rug, av etyletertilvirkningen samt av øltilvirkningen	102
—	19	Res. om forhøielse av takstene på Ekeberg- og Lilleakersporveien	110
—	19	Res. om forhøielse av feiertakstene i Tvedestrand . .	110
—	19	Res. om forandringer i og tillegg til § 2 i reglene for avgift av varer, som oplegges på Kristiania brygger	110
—	19	Res. om forhøielse av isavgiften for Kristiania . . .	110
—	22	Skr. om forståelsen av landskattelovens § 84, 3. ledds siste punktum, angående procentvis forhøielse av ansettelsene for skattydere, som ikke har inngitt pliktig selvangivelse	113
—	23	Skr. om, at de engang fastsatte forfallsterminer må komme til anvendelse på alle, som plikter skatt til herredet uansett bosted m. v.	114
—	27	Lov nr. 4 om adgang for kommuner til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1920—1921	120
—	27	Res. om feiertakster i Time bygningskommune . . .	126
—	27	Res. om nye feiertakster for Arendal	126
April	9	Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å fastsette avgifter for offentlige forretninger vedkommende passvesenet, som utføres av Centralpasskontoret	138
—	9	Res. om tilføielse til § 7 i skattetakstene for Narvik .	143
—	9	Res. om nye takster m. v. for benyttelse av Arendal offentlige brygger	144

1920			Side
April	9	Res. om nytt takstregulativ for tvungen benyttelse av havnelos i Larvik	144
—	10	Telegr. om stedet for beskatning av inntekt av lægevirksomhet, jfr. landskattel. § 18 f	147
—	20	Skr. om, at gevinst ved ekspropriasjon må bli å likestille med salgsgevinster og skatlegge efter byskattel. § 37 (landskattel. § 4 a)	159
—	23	Res. om takstregulativ for benyttelsen av den kommunale dampskibskai i Rørvik, Vikna herred	166
—	23	Res. om forandringer i takstregulativet for benyttelse av de offentlige kaier i Bodø	166
Mai	1	Res. om forhøielse av takstene for benyttelse av kanalanleggene i det Fredrikshaldske vassdrag	175
—	10	Forskrifter om erleggelse av gebyr for de av Centralpasskontoret utferdigede viseringer m. v.	180
—	15	Res. om forandring i skattetakstvedtektene for Horten	211
—	21	Kunngjørelse om arveavgift, otteprocentskatt og tiendevogsleding til statskassen i budgett-terminen 1920—1921	220
—	21	Res. om regler for erleggelse av avgifter for tilsyn med ildsfarlige gjenstander, lov 12 juli 1914 § 26	225
—	21	Res. om avgifter for undersøkelse og stempling av kjøtt i Molde m. v.	227
—	21	Res. om forhøielse av tonnasjeavgiften for Sandnes	230
—	21	Skr. angående spørsmål om delvis fritagelse for beskatning av innbo m. v., landskattelovens § 74, 2net ledds 2net punktum	231
Juni	3	Skr. angående gebyrer for undersøkelse av kjeler og rørledninger m. v.	703
—	4	Res. om forhøielse av takstene på Urskog—Hølandbanen	246
—	4	Res. om forandringer i takstregulativet for benyttelse av Åsgårdstrand brygger	246
—	4	Skr. om formen for de oplysninger, som pliktes avgitt i anledning av skattemanntallets optagelse, landskattel. § 55 (byskattel. § 47)	246
—	5	Rundskr. om kasseundersøkelser	247
—	12	Res. om fastsettelse av gebyr for postsaker, som befordres med luftfartøi	253
—	12	Res. om forhøielse av brevportoen til Sverige og Danmark	255
—	12	Skr. om forståelsen av uttrykket »jordbrukseiendom« i landskattel. § 36, 4. ledd	256
—	17	Skr. om, at der med »avhendelse« i landskattel.s § 43 (byskattel.s § 37) ikke menes kun frivillig salg, men f. eks. også odelsløsning	260
—	19	Skr. om betalingsregulativ for tvungen opmåling av tomter og grunner i Notodden	261
—	25	Kunngj. til statskassen av apotekenes omsetning	263

1920			Side
Juni	25	Res. om forandringer i skattetakst vedtektene for Gjøvik	265
—	25	Res. om ophevelse av bestemmelsene angående fraktberegning i den norsk-tyske godssamtrafikk . .	266
—	25	Res. om forandringer i og tillegg til bryggetakstene for Haugesund m. v.	266
—	25	Res. om nye takster for avgift av varer, som føres over Trondhjem havnevesens kaier	266
—	25	Res. om forhøielse av tonnasjeavgiften og om foraddringer i bryggetakstene for Tønsberg	267
—	25	Res. om forhøielse av avgiftssatsene for benyttelse av dampskibskaien i Søndre Honningsvåg	267
—	25	Res. om betalingsregulativ for tvungen opmåling av tomter og grunner i Gjøvik	267
—	29	Lov nr. 3 inneholdende tillegg til lov av 4 mai 1917 om utligning av skatt til staten på inntektsstigning som følge av krigskonjunktur	271
—	29	Lov nr. 5 om forandringer i midlertidig lov av 18 juli 1917 om skatt på luksus	272
—	29	Kunngj. om stempelavgift av dokumenter og av spillekort til statskassen i 1920—1921	276
—	30	Kunngj. om skatt til statskassen i 1920—1921 av motorvogner og lystfartøier samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. .	282
—	30	Kunngj. om tollavgifter fra 1 juli 1920	283
—	30	Kunngj. om midlertidig avgift til statskassen av skibstonnasje i månedene juli, august, september og oktober 1920	286
Juli	2	Kunngj. om skatt til staten på inntektsstigning som følge av krigskonjunktur av inntektsåret 1920 .	290
—	2	Kunngj. om avgifter 1920—1921 ved utførsel av fisk og fiskevarer, som tilhører utlendinger	291
—	2	Res. om forhøielse av skibskontrollens gebyr- og salærtariff	294
—	2	Res. om forhøielse av persontakstene ved Nestun—Osbanen.	299
—	2	Res. om tonnasjeavgiften i Narvik	300
—	2	Res. om forhøielse av takstene ved Norsjø—Skien og Bandak—Norsjøkanalene m. v.	300
—	2	Skr., om avskjedsoffer og andre tilfeldige offer til prester kan anses som inntekt i skattelovenes forstand .	301
—	9	Res. om nye regler for tonnasjeavgift	318
—	9	Res. om avgiftsgrensen for skjenkning av øl, vin m. v. i Tiller herred	322
—	9	Res. om forandringer i bryggetakstene for Tvedestrand.	323
—	9	Bes. om forandringer i takstregulativet for benyttelse av Narvik havnevesens kaier i Kleven	323

1920 Side

Juli 16 Lov nr. 8 inneholdende tillegg til lov av 7 juni 1918 om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skib 362

— 16 Res. om forhøielse av tonnasjeavgiften for Namsos og av avgiftene for benyttelse av havnevesenets kaier sammesteds 379

— 26 Rundskr. angående ikke-opførelse i statsskatteregnskapet (og regnskapet over krigskonjunkturskatten) for 1919—20 av den i 1920 utlignede statsskatt m. v. 413

Aug. 20 Res. om skattefritagelse m. v. for banestrekningen Notodden—Tinnoset og Numedalsbanen 434

— 20 Res. om tillegg på 50 % til bryggeavgiften i Tromsø . 435

— 21 Skr. om forståelsen av landskattelovens § 42 (byskattelovens § 36) tredje ledd (angående spørsmål om inntektsbeskatning av beboelseshus, som leies ut) . 435

— 27 Res. om taksten for telegrammer til og fra Frankrige med Algier og Tunis 440

— 27 Res. om ytterligere midlertidige forhøielser av Statsbanenes takster 440

Septbr. 3 Res. angående forhøielse av persontakstene ved Hovedbanen 444

— 10 Res. om forhøielse av takstene for befordring av ved og props på Lillesand—Flaksvannbanen 446

— 17 Res. om forandringer i bestemmelsene om isavgift i Fredrikshald 452

— 17 Res. om midlertidig forhøielse av godstakstene m. v. på Valdresbanen 453

— 17 Res. om takster for befordring på jernbanene av tropper, levende dyr, materiell tilhørende militæretaten 453

— 24 Skr. om, at personer utenfor ligningsnevnden ikke plikter å undersøke en skattepliktigs regnskapsbøker, og at ligningsnevnden ikke kan kreve forevisning av regnskapsbøker under klagebehandling, hvor klage er inngitt efter landsskattelovens § 88 b, jfr. samme lovs § 94 460

— 30 Skr. om, at der ikke skal svares eiendomsskatt av byfogedboligen i Arendal, da eiendommen er innkjøpt til bruk for innehaveren av et bestemt embede 463

Oktbr. 1 Res. om forhøielse av takstene på Holmenkoll-, Tryvanns- og Smestadbanen 466

— 8 Res. om do. av do. på Holmestrand—Vittingfossbanen og Tønsberg—Eidsfossbanen 473

— 15 Res. om ytterligere midlertidig forhøielse av Lierbanens fraktgodstakster 480

1920		Side
Oktbr. 29	Res. om midlertidig forhøielse av Urskog—Hølandsbanens takster	486
Novbr. 1	Skr. om anvendelsen av de i landskattelovens § 19, byskattelovens § 14, begges 2net ledd, omhandlede procentsatser ved inntektsbeskatning av kommunale elektricitetsverker	487
— 6	Res. om midlertidig forhøielse av Lillesand—Flaksvannbanens takster	491
— 6	Res. om forandring i takstene for benyttelse av Vardø dampskibskai	491
— 6	Res. om forandringer i Farsund bryggetakster	492
— 6	Res. om forandringer i takstregulativet for benyttelse av havnelos i Drammen	492
— 6	Res. om regulativ for kaiavgiften ved jernbanens kaier i Hommelvik	492
— 12	Skr. om forståelsen av byskattelovens § 28, landskattelovens § 33, begges siste ledd, i anvendelse på rederiselskaper	498
— 19	Res. om opkrevning av avgift av varer, som går over Stavanger havnevesens kaier	518
— 19	Res. om forandringer i Risør bryggetakster	518
— 19	Res. om opkrevning av isavgift av varer, som passerer Drammensfjorden ovenfor Svelvik	518
— 19	Res. om forhøielse av takstene for benyttelse av de kommunale brygger i Drammen og jernbanens brygger sammesteds	518
— 19	Res. om forandringer i Fredrikshald bryggetakster	518
— 27	Skr. angående spørsmål om fradrag ved ligningen for aksjonærs tap på aksjer eller på grunn av nedskrivning av et selskaps aksjekapital m. v.	533
Novbr. 8 – Desbr. 1	Kapiteltakster for 1920	535
Desbr. 10	Res. angående bestemmelse om tonnasjeavgift til Stavanger børs av transatlantiske fartøier	651
— 15	Midlertidig lov nr. 2 om plikt for skattydere til å foreta avsetning av inntekten til dekning av skatt	654

Skogvesen.

1920		
Janr 16	Res. om nye skogvedtekter for Lesja herred	8
Mars 5	Res. om nye skogbrandsregler for Norderhov herred	64
— 5	Res. om forandring av § 6 i skogbrandsreglene for Engerdal herred	64
— 5	Res. om skogvedtekter for Fjære herred	65
— 22	St.besl. om oprettelse av nye skogforvalterstillinger m. v.	112

1920 Side
Mars 27 Lov nr. 3 om tvungen avståelse til staten og kommuner av grunn til anlegg for foredling av trevirke til byggematerialer 118
— 27 Res. om nye skogbrandsregler for Bamle herred . . . 122
April 9 Res. om skogbrandsregler for Rennebu herred . . . 141
Mai 1 Res. om nye skogbrandsregler for Nes herred, Buskerud fylke 172
— 1 Res. om skogvedtekter for Vevelstad herred, Nordland fylke 172
Juni 4 Res. om nye vernskogvedtekter for Røros herred . . 242
Juli 16 Res. om skogbrandsregler for Ullensaker herred . . . 370
— 17 St.besl. om ansettelse, avskjedigelse og lønnsforhold for stats- fylkesfunksjonærene i skogbruket m. v. . . 384
Aug. 27 Res. om fredning av »Ådlandseiki« på gr.nr. 102, br.nr. 1 Ådland, i Samnanger, Hordaland fylke. 437
— 27 Res. om skogvedtekter for Hornnes herred. Aust-Agder fylke 438
Septbr. 17 Res. om nye skogvedtekter for Heidal herred, Opland fylke 451
Novbr. 26 Res. om vedtekter for tømmerkoier i Sigdal herred . . 528
Desbr. 3 Res. om forandring av § 5 i skogbrandsreglene for Modum herred 551
— 3 Res. om skogbrandsregler for Frol herred 552
— 3 Res. om do. for Tolga herred 552
— 10 Res. om utførsel fra Vefsen herred av sliplast, som er utblinket av en fylkes-skogfunksjonær 593

Skole- og undervisningsvesen.

1920
Janr. 9 Skr. om benyttelse av internat istedenfor bidrag av kommunen til et barns forsørger efter landsskolelovens § 17 m. v. 6
— 16 Skr. om, at bestyreren av en høiere skole, hvis bestyrelse skolestyret ikke har overtatt, ikke er selvskrevet medlem av skolestyret m. v. 10
— 26 Skr. om, at efter skolelovens § 17 påligger det herredet å sørge for losji på skolestedet for alle barn, som må innlosjeres 14
Febr. 2 Skr. om, at såvel spørsmålet om antagelse av bestyrer eller førstelærer ved en folkeskole som spørsmålet om ophør av en sådan ordning henhører under skolestyrets avgjørelse 17
— 7 Skr. om, at når lærernes representant i skolestyret ikke lenger kan fungere, fungerer varamannen ut valgtiden m. v. 47
— 9 Skr. om, at folkeskolens og i tilfelle fortsettelsesskolens lærerpersonale må ha hver sin vikarkasse . . . 48

1920 Side

Febr. 9 Skr. om, at personelkapellanen ikke antas å kunne opnevnes til medlem av skolestyret istedenfor sognepresten 48

— 16 Skr. om nødvendigheten av avholdelse av nytt valg på såvel representant som varamann for lærerne i skolestyret (for ét år eller for hele perioden) . . 54

Mars 1 Skr. om forståelsen av uttrykket »forsørgelsesplikt« vedrørende spørsmålet om husleiegodtgjørelse for »lærer med familie« 62

— 1 Skr., om der kan beregnes statsbidrag til fritt skolemateriell også til elever i fortsettelsesskolen . . 62

— 5 Res. om reglement og strafferegleement for særavdelingen ved Bærum skolehjem for forsømte piker . . . 69

— 6 Skr. om, at der foruten medlemmer av skolestyret også skal velges varamenn, byskolelovens § 40 a (lov 14 desember 1917) 70

— 8 Skr. om skolelovens krav til »lærerbolig«, lovens § 24,1 jfr. § 24,2 71

— 8 Skr. om, at lærerne ved den kommunale mellemskole ikke efter landsskoleloven har rett til særskilt målsmann i skolestyret m. v. 71

— 8 Skr. om, at konstituerte lærere ikke har krav på å oppebære husleiegodtgjørelse efter landsskolelovens § 24, medmindre skolestyret dertil måtte ha bundet sig m. v. 71

— 8 Skr. om utskytelse av aldersgrensen (dispensasjon fra aldersgrenseloven) for lærere og lærerinner . . . 71

— 13 St.besl. om oprettelse av et professorat i tre-, sten- og jernbetongbroer m. v. ved Norges tekniske høiskole 96

— 15 Skr. om utredelse av vikarutgifter for lærer, som ikke har kunnet holde skole på grunn av smittsom syke i hjemmet m. v. 96

— 23 Skr. om forpliktelse for lærer til å gi et fattigstyre oplysninger om et utsatt barns skolegang m. v., uten at derfor blir å erlegge nogen godtgjørelse . . 113

— 23 Skr. om avstemning om undervisningssproget (»landsmål« eller »det almindelige bokmål«) 113

April 6 Skr. om anbringelse utenfor hjemmet ved fattigstyre eller vergeråd av et barn, som på grunn av forholdene i hjemmet ikke kan søke skolen, landsskolel. § 62, jfr. l. 6 juni 1896 § 53 136

— 19 Skr. om, hvorledes der skal forholdes, når samme person er valgt til å inneha 2 varamannshverv (varamann for lærernes representant i skolestyret og varamann for en valgliste) 156

1920			Side
April	19	Skr. om, at brukeren av lovbefalt lærerjord ikke har krav på fritt brensel, når jordveien mangler skog	157
—	20	Skr. om herredets rett til å gå inn i den festekontrakt, som en krets har på en skoletomt, når herredet innløser skolehuset	158
—	26	Skr. om betingelsene for å opnå statsbidrag til lønning av skoleinspektør ved folkeskolen på landet	167
—	26	Skr. om, hvad der skal tas hensyn til ved spørsmålet, om en lærer som følge av pensjonsinskudd får mindre nettolønn enn tidligere	168
—	27	Skr. om lovligheten av en beslutning om midlertidig kommunalt dyrtidstillegg m. v.	169
Mai	26	St.besl. om oprettelse av professorater i kunsthistorie, europeisk litteratur, marin biologi og historisk geologi	233
Juni	30	St.besl. bl. a. om anlegg av et offentlig landsgymnas på den tidligere fogedgård Hornnes i Setesdalen og om lektor- og adjunkttitelen	287
Juli	16	Lov nr. 1 om Universitetets lærereksamener	355
—	16	Lov nr. 2 om forandringer i lov om høiere almenskoler av 27 juli 1896 med senere tilleggslover, senest av 23 juli 1919	357
—	16	Res. om forandring i reglene for sproglig-historisk embedseksamen	372
—	21	St.besl. om regler for anvendelsen av det videnskapelige forskningsfond av 1919	388
Aug.	19	Skr. angående spørsmål om adgangen til å forlenge de i byskattelovens § 12 bestemte ferier, 12 uker	428
—	20	Res. om regler for undervisning og prøver ved Landbrukshøiskolen	434
—	23	Skr. om nedsettelse av timetallet for en med kirkesangerstilling forent fullstendig lærerpost og angående spørsmål om nedsettelse i lønningsvilkårene av denne grunn, byskattelovens § 25 m. v.	436
—	26	Skr. om, at »faste« fylkesvikarer ikke tilkommer fylkes- og alderstillegg av fylkesskolekassen	436
—	27	Skr. om skolestyrets rett til å bevilge permisjon til en lærer med adgang til å oppebære fylkes- og alderstillegg i permisjonstiden m. v.	441
—	27	Skr. om, på hvilket mål elevenes skriftlige arbeider skal avfattes m. v.	441
Septbr.	10	Res. om forandringer i reglementet av 1911 for årsprøver og artium	445
Oktbr.	1	Res. om nedsettelse av en kommisjon til ordning av vort skolevesen	466

1920 Side
Novbr. 12 Res. om bestemmelse i henhold til lønnsregulativet av 10/12 juli 1920 om, hvilke rektorer ved de høiere almenskoler skal lønnes som rektor I og hvilke som rektor II 496
— 12 Res. om reglement for adjunkteksamen og lektoreksamen ved det sproglig-historiske fakultet 496
— 16 Skr. angående et skolestyres beslutning om, at leseboken for storskolen skal være på skolens hovedmål, riksmålet, mens i småskolen landsmåls-abc og lesebok skal benyttes 500
— 26 Res. om forandring i § 1 i reglementet for de forberedende prøver ved Universitetet 529
— 30 Skr. om skolestyrets besluttende myndighet med hensyn til rettskrivningen (valgfri eller obligatoriske former) 534

Sociale anliggender.

1918
Mai 14 Res. om avståelse av bruken av forenings- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter i Grimstad 702
1920
Janr. 9 Res. om avståelse av bruken av forenings- og forsamlingslokaler m. v. i Fauske herred 3
— 27 Skr. om, at der ikke er adgang til å regulere leiesummene (for møblerte værelser) en bloc. 14
Febr. 6 Res. om vedtekt for kommunal boligformidling i Lillestrøm 19
— 6 Res. om vedtekt for do. do. i Drammen 19
— 6 Res. om vedtekt for do. do, i Kristiansand 20
— 11 Skr. om forhøielse av godtgjørelsen for eller regulering av husleien i tilfelle av centralopvarmning . . . 49
— 27 Res. om avståelse av bruken av ledige beboelsesleiligheter i Lørenskog herred 60
— 27 Skr. om kommunestyrets adgang til å beslutte, at lovgivningen om kommunal regulering av husleie ikke skal omfatte enkelte rum m. v., jfr. l. 12 juli 1918 §§ 1 og 2 61
Mars 4 Skr. om forståelsen av boliglov av 12 juli 1918 § 24. jfr. § 1, 2net ledd 63
— 16 St.besl. om oprettelse av 3 nye fabrikkinspektorstillinger m. v. 98
— 16 Skr., om en bedrift, som har innført regelviss frihet for grubearbeiderne lørdagene, på disse dager kan la utføre reparasjonsarbeide og lignende forefallende tilfeldig arbeide i gruben, jfr. arbeiderbeskyttelseslovens § 23 post 1 98

1920			Side
Mars	27	Res. om dispensasjon i henhold til arbeiderbeskyttelseslovens § 31 post 2 for cellulose-, papp- og kartongfabrikker og tresliperier	121
—	29	Lov om forlenget gyldighet av midlertidig lov om tvungen voldgift i arbeidstvister	131
April	8	Skr. om forståelsen av boliglovens § 5, 1ste ledd, ved leieforhøielse (om at såvel huseieren som leieboeren skal være gitt anledning til muntlig eller skriftlig å forklare sig)	137
—	9	Res. om avståelse av bruken av ledige beboelsesleiligheter i Lier herred	140
—	9	Res. om do. do. av forenings- og forsamlingslokaler samt ledige beboelsesleiligheter i Fåberg herred	141
—	10	Skr. om, at efter boligloven av 12 juli 1918 antas eieren av et hus å kunne innrette dette til beboelse, således som han finner mest høvelig for sig m. v.	147
—	16	Res. om vedtekt for boligformidlingen i Sarpsborg	154
—	16	Res. om godkjennelse av skiftplaner i henhold til arbeiderbeskyttelsesloven av 18 september 1915 m. v.	155
Mai	7	Res. om vedtekt for Bergen kommunes boligformidling	174
—	7	Res. om forlengelse av fristen for Bergen bystyre til å fatte beslutning om å andra om byggeplikt, jfr. lov av 12 juli 1918 § 20	177
—	15	Res. om nedsettelse av en komite til revisjon av lovbestemmelsene om kommunal regulering av husleie	211
—	21	Res. om avgjørelse ved voldgift av tvist om ny tariffavtale mellem Arbeidsgiverforeningen og en række fag tilhørende Arbeidernes faglige landsorganisasjon	224
—	21	Res. om, at landets torvfabrikker for sesongen 1920 kan bruke inntil 10 timer daglig arbeidstid samt natt-drift	224
Juni	2	Regler for Arbeidsrådets virksomhet	240
—	4	Res. om, at funksjonærer ved de offentlige arbeidskontorer er å regne for kommunale tjenestemenn, lov av 12 juni 1906 § 3, jfr. § 1	245
—	12	Lov nr. 1 om forandring i lov av 25 mai 1917 om tvungen avståelse av bruksrett til husrum	249
—	12	Res. om oprettelse av et 3dje Socialkontor i Socialdepartementet	255
—	16	Res. om forlenget gyldighet inntil 1 september 1920 av avistrykkerienes dispensasjon av 14 april 1919 i henhold til arbeiderbeskyttelseslovens § 24	258
Juli	2	Res. om sundhetsforskrifter for stentrykkerier	294
—	9	Lov nr. 5 om tvungen fordeling av husrum	311

1920			Side
Juli	9	Res. om oprettelse av offentlig arbeidskontor i Risør	322
—	16	Lov nr. 4 om forlenget gyldighet av visse bestemmelser i lov av 29 juli 1918 om forandringer i og tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915	360
—	16	Res. om tillatelse for teglverkene til i inneværende års sesong å anvende en arbeidstid på inntil 10 timer daglig	365
—	16	Res. om forkortet arbeidstid i glasshytter	365
—	19	Skr. om, at en forkortelse av opsigelsesfristen for leieboer kan som en forandring av den gamle leieavtale ikke skje uten husleienevndens samtykke	707
—	23	Midlertidig lov om arbeiderutvalg i industrielle bedrifter m. v.	395
—	30	Res. om avståelse av bruken av forenings- og forsamlingslokaler m. v. i Kongsvinger	416
—	30	Skr. om behandling av ankebegjæring efter husleieloven, jfr. lovens § 11, 2net ledd, 2net punktum	709
Aug.	7	Skr. om gyldigheten av en husleienevnds beslutning, hvor vedkommende hus senere er blitt henført fra et herred til en kjøpstad	709
—	12	Skr., om husleienevnds samtykke er nødvendig til opsigelse av leieboer i et av Statsbanene ekspropriert hus	709
—	20	Res. om avståelse av bruken av ledige beboelsesleiligheter i Notodden	433
—	20	Res. om do. av do. do. i Eid sogn av Fjelberg herred	433
—	20	Res. om do. av bruken av forenings- og forsamlingslokaler m. v. i Mosjøen kommune	434
Septbr.	3	Res. om forlenget gyldighet av avistrykkerienes dispensasjon i henhold til arbeiderbeskyttelseslovens §§ 24 og 30	442
—	20	Skr. angående spørsmål om valg av husleienevndens og ankenevndens medlemmer	710
—	28	Skr. om, hvorvidt sesongarbeidere omfattes av uttrykket »bedriftens arbeidere« i 1., 2. og 3. ledd av § 3 i midlertidig lov av 23 juli 1920 om arbeiderutvalg i industrielle bedrifter	461
—	28	Skr. om, at lovgivningen om kommunal regulering av husleie bare angår leieforhold	710
Oktbr.	1	Res. om ophevelse av husleiereguleringen i Lunner herred	464
—	8	Res. om dispensasjon til nattarbeide for en rekke cellulose- og tremassefabrikker	471
—	15	Res. om forskrifter for handelslønnsrådets virksomhet	476
—	15	Res. om do. for hjemmearbeidsrådets virksomhet	477

1920 Side

Oktbr. 29 Res. om opførelse av metallsliperier m. v. på fortegnelsen over særskilt sundhetsskadelige bedrifter og om fastsettelse av skjerpebestemmelser for de nevnte bedrifter 484

Novbr. 6 Res. om godkjennelse av forsorgsforeningene, lærehjems- og verneforeningene til å øve tilsyn med visse lovovertredere 488

— 19 Res. om fortsatt gyldighet av dispensasjon av 27 mars 1920 for cellulose-, papir- og kartongfabrikker og tresliperier 504

— 26 Res. om avståelse av bruken av forenings- og forsamlingslokaler m. v. i Askim herred 527

Decbr. 23 Res. om godkjennelse av lærehjemmet på Bredtveit i Østre Aker som læreanstalt for menn efter straffelovens § 52 m. v. 694

Sportelvesen.

1920

Janr. 16 Res. om forhøiet godtgjørelse for forkynnelser i private saker i Ørland lensmannsdistrikt, jfr. sportellovens § 114, 1ste punktum 8

Febr. 14 Skr. om, at tinglysningsgebyret for et skjøte på fast eiendom må bli å beregne uten fradrag for ovner og komfyrer 54

Mars 4 Skr. om, at hjemmelsbrev på eiendom, som den ene ektefelle overtar ved skilsmisseskifte, kan tingleses uten erleggelse av gebyr m. v. 64

— 12 Res. om forhøiet godtgjørelse for forkynnelser i private saker i Bjugn lensmannsdistrikt, jfr. sportellovens § 114, 1ste punktum 93

— 12 Res. om do. do. i Hamarøy lensmannsdistrikt . . . 94

— 29 Skr. angående forståelsen av uttrykket »saker mellem reder og mannskap« i sportellovens § 11 b og § 92, siste ledd (sak mellem en maskinist og et rederi angående fordelingen av bjergelønn efter sjøfartslovens § 228) 131

April 9 Res. om forhøiet godtgjørelse for forkynnelser i private saker i Hadsel lensmannsdistrikt 139

— 9 Res. om do. for do. do. i Værøy og Røst lensmannsdistrikt 140

— 16 Skr. om nektelse av tinglysning, når gebyret ikke erlegges forskuddsvis, jfr. sportellovens § 81. . . 703

— 27 Skr. om, at lensmenn efter sportellovens § 117, 4 ledd litr. a, ikke tilkommer betaling for tilsigelse i farsskapssaker 703

Mai 1 Res. om forhøiet godtgjørelse for forkynnelser i private saker i Hitra lensmannsdistrikt 172

1920				Side
Mai	28	Res.	om forhøiet godtgjørelse for forkynnelser i private saker i Borgund lensmannsdistrikt, Møre fylke .	234
Juni	5	Skr.	om anvendeligheten av sportellovens § 109 m. v.	246
—	12	Res.	om forhøiet godtgjørelse for forkynnelser i private saker i Herdla lensmannsdistrikt, Hordaland fylke	252
—	12	Res.	om do. for do. do. i Dverberg lensmannsdistrikt .	252
—	15	Skr.	angående den fastsatte forhøielse av 50 pct av forkynnelsesgebyret efter sportellovens § 114 . .	705
Aug.	6	Skr.	angående godtgjørelsen for meddomsmenn, opnevnt utenfor tinglaget til å tjenstgjøre ved en for underretten innarket utskiftning, sportell. § 91 . .	426
—	13	Res.	om forhøiet godtgjørelse for forkynnelser i private saker i Lindås lensmannsdistrikt, jfr. sportellovens § 114, 1ste punktum	428
—	13	Res.	om do. do. for do. do. i Sund og Austevoll lensmannsdistrikt	428
—	20	Res.	om fastsettelse av godtgjørelsen for de i sportellovens § 148, 2net punktum, omhandlede forretninger i forskjellige kjøpstæder	432
Septbr.	6	Skr.	om, at beregningen av gebyr for tinglesning av arrestforretning for beløp i tyske mark må skje efter den ved tinglesningen gjeldende kurs . .	444
—	10	Skr.	om, at der for attester i anledning av kjøp av sprengstoff og skytevåben ikke kan beregnes gebyr, jfr. sportellovens § 143	446
—	17	Res.	om forhøiet godtgjørelse for forkynnelser i private saker i Øksnes lensmannsdistrikt, jfr. sportellovens § 114, 1ste punktum	450
—	24	Res.	om do. do, for do. do. i Askvoll lensmannsdistrikt	457
Oktbr.	1	Res.	om do. do. for do. do. i Åfjord lensmannsdistrikt	464
Novbr.	19	Res.	om do. do. for do. do. i Masfjorden lensmannsdistrikt	503
—	29	Skr.	om, hvem skal betale gebyret for tinglesning av utpantning for resterende opfostringsbidrag, jfr. sportellovens § 167	534
Desbr.	2	Skr.	om beregning av tinglesnings- og registreringsgebyr ved pantsettelse i et og samme dokument av fast gods og registrert fartøi	539
—	4	Skr.	om anvendelse av sportellovens § 14 ved avhjemling til tinge av takst over et skib og anvendelse av lovens § 90 på beregning av mennenes tilkommende	555
—	14	Skr.	angående spørsmål om beregning av gebyr for tinglesning av utpantning for resterende opfostringsbidrag m. v., jfr. sportellovens § 167 . . .	652
—	23	Res.	om forhøiet godtgjørelse for forkynnelser i private	

1920			Side
		saker i Talvik lensmannsdistrikt, jfr. sportellovens § 114, 1ste punktum	695
Desbr.	23	Res. om do. do. for do. do. i Ulvik lensmannsdistrikt .	695

Statistikk.

1920.			
Janr.	9	Res. om statistisk undersøkelse vedkommende utbytte-deling i industrielle bedrifter m. v.	5
Mai	28	Res. om vedtekter for Hamar folkeregister	235
Aug.	20	Res. om do. for Harstad folkeregister	433
—	27	Res. om avholdelse av almindelig folketelling i desember 1920	439
Novbr.	6	Res. om vedtekt for Lillehammer folkeregister . . .	488
—	6	Res. om do. for Arendal folkeregister	489
Desbr.	17	Skr. om telling av beholdninger av tekstilvarer pr. 31 desember 1920	688
—	17	Skr. om do. av do. av skotøi pr. 31 desember 1920 .	688
—	23	Res. om vedtekt for Gjøvik folkeregister	695

Statskassen, statens eiendommer.

1920			
Febr.	6	Res. om kjøp av Store Elvegate 2 i Mandal til embedsbolig for sorenskriveren sammesteds	21
—	6	Res. om kjøp av Allanengen nr. 3 i Kristiansund til embedsbolig for sorenskriveren i Nordmør . . .	21
—	13	Res. om kjøp av overretssakfører Trondsens eiendom på Kongsberg til embedsbolig for politimesteren sammesteds	53
Mars	27	Res. om kjøp av en parsell av Lilleaker i Vestre Aker til bolig for statatjenestemenn	124
April	9	Res. om kjøp av Storgaten 59 i Bodø til embedsbolig for statsadvokaten i Nordland lagsogn	143
—	9	Res. om kjøp av »Ulriksdal«, Ullern, Vestre Aker, til bolig for statsfunksjonærer	143
—	21	St.besl. om statens overtagelse av Ørje kursted for alkoholikere og det norske pleiehjem for epileptiske m. v.	159
Juni	16	Kunngjørelse om bemyndigelse for Finansdepartementet til å utferdige partialobligasjoner for statslånet av 1920	257
—	26	St.besl. om innkjøp av gården Hovelsåsen i Åsnes til kuranstalt for tvangsinnleggelse av alkoholister .	267
Novbr.	6	Res. om kjøp av Jonas Lies gate 11 i Sarpsborg til embedsbolig for politimesteren sammesfeds . . .	491
—	6	Res. om kjøp av Juelsgate 23, Kongsvinger, til embedsbolig for politimesteren i Romerike og Vinger	491

1920			Side
Novbr.	26	Res. om kjøp av Professorveien 4 i Trondhjem til embedsbolig for politimesteren i Uttrøndelag . . .	529
—	26	Res. om do. av eiendommen Lillesund i Haugesund til embedsbolig for sorenskriveren i Karmsund . .	529
—	26	Res. om do. av eiendommen Berghaugflaten i Hafslo for å tillegges Indre Sogns sorenskriverembedsgård	529
—	26	Res. om do. av eiendommen Allanengen til embedsbolig for politimesteren i Kristiansund	530
—	26	Res. om do. av eiendommen Oscarsborg i Narvik til embedsbolig for sorenskriveren i Steigen . . .	530
Desbr.	17	Res. om kjøp av tomt under Seljestad i Trondenes til embedsbolig for sorenskriveren sammesteds . . .	682

Stempelvesen.

1920.			
Janr.	7	Skr. om stempelavgiftsfrihet for røketobakken »Dansk Blanding«	2
Mars	4	Skr. om, at hjemmelsbrev på eiendom, som den ene ektefelle overtar ved skilsmisseskifte, kan utferdiges på ustemplet papir m. v.	64
April	16	Skr. om, at dokumenter, når der er tvil om deres stempelplikt, først bør tinglyses og derefter innsendes til Finansdepartementet angående stempelspørsmålet , ...	703
Mai	1	Kunngjørelse om stempelavgift fra 1 juli 1920 av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk	170
—	11	Skr. om stempelavgiftsfrihet for visse sorter røketobak	181
Juni	4	Res. om beregning av godtgjørelsen for forhandling av stemplet papir m. v.	246
—	19	Skr. om de nye stempelavgiftssatser for kostbarere røketobakker	261
—	29	Kunngjørelse om stempelavgift av dokumenter og av spillekort til statskassen i 1920—1921 . . .	276

Stortinget, stemmerett.

1920			
Juli	21	St.besl. om nytt lønnsregulativ for Stortingets funksjonærer	392
Novbr.	6	Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 23 oktober 1920 til forandring i grunnlovens § 50 .	488
Desbr.	17	Lov nr. 1 om stortingsvalg	656
—	17	Lov nr. 2 om nominasjon ved stortingsvalg	677

Tollvesen, inn- og utførsel.

1920			
Janr.	27	Skr. om ophevelse av utførselsforbudet av 1917 for vin og spirituosa	15

1920			Side
Febr.	13	Res. om ophevelse av utførselsforbudet for levende kveg, svin, sauer, gjeter og ren	52
Mars	12	Res. angående spørsmål om, i hvilken utstrekning kull til skibsbruk kan utføres uten hinder av gjeldende utførselsforbud	95
—	23	Skr. om ophevelse av innførselsforbudet for brevduer	114
April	12	St.besl. om oprettelse av nye stillinger ved tollvesenet	148
—	16	St.besl. om sløifning av kryssvesenet i Kristianiafjorden	156
—	23	Res. om ophevelse av utførselsforbudene av 1915 og 1916 for ost og smør	164
Mai	1	Res. om ophevelse av utførselsforbudet for kjøtt og flesk m. v. av norsk produksjon	174
—	7	Res. om ophevelse av utførselsforbudet for egg og produkter derav	178
—	7	Res. om do. av do. for saft og syltetøi	178
—	10	Skr. om betingelser for innførsel av kull, koks og sinders	180
—	22	Skr. om forbud mot innførsel av levende bisamrotter	232
Juni	12	Res. om ophevelse av utførselsforbudet for høi	254
—	30	Kunngjørelse om tollavgifter fra 1 juli 1920	283
—	30	Res. om ikke-opkrevning av toll (dog ikke lenger enn til 30 juni 1921) av visse vareslags	286
Juli	16	Res. om ophevelse av utførselsforbudet for bær	372
—	24	Res. om ophevelse av utførselsforbudet for usukret kondensert melk, tørrmelk og sterilisert melk og fløte	400
Aug.	17	Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige forbud mot uten tillatelse å innføre gjenstander og varer fra utlandet	428
—	19	Skr. om importforbud for forskjellige varer og gjenstander	429
Septbr.	11	Skr. om utvidelse av forannevnte importforbud	446
—	17	Skr. om, at cigarer, cigarcigaretter og cigaretter til en nærmere bestemt utsalgspris kan innføres uten hinder av gjeldende importforbud m. v.	453
—	24	Plakat angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander	454
—	24	Res. om endret lydelse av § 5 i plakaten av 4 august 1911 om regler for innførsel og kontroll av fersk kjøtt (slaktekjøtt)	458
Oktbr.	1	Plakat angående endringer i plakat av 24 september 1920 om innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander	463
—	1	Res. angående dispensasjen fra forbudet mot innførsel og transport av stikkelsbærplanter m. v. til Sogn og Fjordane fylke	465

1920			Side
Oktbr.	8	Res. om ophevelse av utførselsforbudet av 1918 for fisk og andre havdyr m. v.	470
—	8	Res. om henleggelse av saker vedkommende regulering av innførselen til Provianteringsdepartementet m. v.	473
—	15	Res. om nedsettelse av en komite til å føre forhandlinger med de øvrige nordiske land om toll-landingsplasser m. v. for luftfart	479
—	15	Skr. om forbud mot uten importtillatelse å innføre potetmel	480
—	21	Skr. om tillatelse til betinget innførsel av fullstendig tørrede eller godt saltede huder og skinn, jfr. plakat av 24 september 1920	480
Novbr.	6	Res. om midlertidig forbud mot inn- og utførsel av trykte skrifter fra Rusland m. v. i henhold til lov av 22 mars 1918	489
—	6	Res. om ophevelse av Statens Eksportråd	492
—	8	Skr. om ophevelse av betingelsene for innførsel av kull, koks og sinders m. v.	493
—	13	Skr. om innførselsforbud for friske epler	498
Desbr.	3	Pakat angående endringer i plakat av 24 september 1920 angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander	550
—	6	Skr. om ytterligere utvidelse av importforbudet av 17 august 1920	555
—	8	Skr. angående importforbudet for ost	557
—	10	Pakat angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander	589
—	10	Res. om beskyttelse av portugisiske vinmerker Portvin og Madeira	591
—	10	Res. om utførsel av sliplast fra Vefsen herred, som er utblinket av en fylkes-skogfunksjonær	593
—	17	Res. om overflyttelse av overtollkontrollører og tollstedsbestyrere fra 3dje til 2nen kostgodtgjørelsesklasse	682
—	23	Res. om midlertidig ophevelse av utførselsforbudet for salt	696

Utskiftnings-, kart- og opmålingsvesen.

1920			
Mars	13	St.besl. om oprettelse av en stilling som inspektør for de tekniske arbeider i utskiftningsvesenet (opmåling, kartering o. l.)	96
Juni	25	Res. om åstedsforretning vedkommende utvidelsen av Porsgrunds grenser	266

Side

Vassdrags- og fløtningsvesen.

1920
Mars 19 Res. om foranstaltninger for å hindre avfall fra treforedlingsanlegg ved Mandalselvens og Undalselvens vassdrag i å komme ut i elven 107
Mai 1 Res. om forandring av fellesfløtningsreglene m. v. for Digeelvens vassdrag 173
— 21 Lov nr. 3 om forandring i lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 m. v. 217
Juni 25 Res. om regler for fellesfløtning i Etna elv i Opland fylke 265
Juli 2 Res. om reglement for behandling av krabbas- og bunntømmer i Orkla vassdrag 296
— 23 Res. om manøvreringsreglement for innsjøen Laugen i Børseelven 412
— 30 Res. om do. for Hegmovassdraget i Bodin 418
Oktbr. 8 Res. om do. for Hakavikvassdraget 473
— 15 Res. om nedsettelse av en komite til drøftelse av spørsmålet om kraftoverføring til Danmark 480
Novbr. 6 Res. om fellesfløtningsregler for Gula elv 490
— 12 Res. om manøvreringsreglement for Tyrilielven . . . 496
— 26 Res. om vedtekter for tømmerkoier i Sigdal herred . 528
Desbr. 3 Res. om henførelse av overingeniører ved vassdragsvesenet til klasse A i lønnsregulativet av 1920 . 555
— 17 Res. om tilføielse til manøvreringsreglementet for Herlandsvassdraget 687

J.F. PAASCHE
BOKBINDERI
TRONDHJEM

Depotbiblioteket
h050 34 377

Norsk Lovtidende

1920

2. Avdeling